

LÄRJUNGENS VÄG DEL ETT TILL OCH MED ELVA

LÄRJUNGENS VÄG DEL ETT WM 51–90

1 Regel I

¹Regel I. *Solängeln samlar sig, splittrar ej sin kraft utan meddelar sig i djup meditation med sin spegelbild.*

²Det studium som nu inleds är helt inriktat på att den studerande skall lita till sig själv och alltså till det större jag som i de flesta fall gjort sig gällande endast i sällsynta och starkt emotionala stunder. När aspiranten inte bara upplever jaget emotionalt utan även har mental kunskap och insikt om det, då som först kan han förberedas för initiation. MV 8.18.3, 8.20.5

³Några grundläggande förutsättningar för detta studium är följande.

⁴För det första att den studerande är ärlig i sin strävan och besluten att gå framåt, hur förstajaget än reagerar. Bara de som kan klart urskilja de två sidorna av sin natur, andrajaget och förstajaget, kan arbeta intelligent. Detta har uttryckts väl i Patañjalis *Yoga-sutraer*, tredje bokens 35:e sutra:

⁵*Erfarenhet av lycka och lidande (lust och smärta) uppstår ur oförmågan att skilja mellan två ytterligt olika erfarande jag: förstajaget och andrajaget. Förstajaget med dess erfarenhet finns till för andrajaget. Genom meditation på detta faktum vinnes kunskap om andrajaget.*

⁶Samma boks 48:e sutra handlar om ett senare skede i utvecklandet av denna urskillning. Denna hjälps framåt genom en reflekterande livshållning och ett noggrant fasthållande vid metoden att ständigt iakttaga sig själv i livet. MV 9.131

⁷För det andra att de studerande har levat länge nog och stridit tillräckligt hårt med fientliga krafter i livet för att ha utvecklat en någotsånär riktig förståelse av värden. Det förutsätts att de strävar att leva såsom de som vet något om andrajagets sanna, eviga värden. De låter sig inte hållas tillbaka av vad som än händer förstajaget eller av tidens och omständigheternas tryck, av ålder och fysiska handikapp. De har insett att det har sina nackdelar att entusiastiskt rusa åstad och med våldsam kraft pressa sig fram, att ryckiga ansträngningar och tillfälligt tryck utmynnar i besvikelse och en tung känsla av misslyckande. De har förstått att det i stället är en stadig, jämn, ihållande strävan, som i det långa loppet bär dem framåt. L1 4.19.6, MV 9.180.1,2, 9.191.5

⁸För det tredje förutsätts att de som ställer in sig på att draga nytta av den undervisning som här lämnas, är beredda att genomföra de enkla kraven, att noga studera vad som sägs, att försöka skapa ordning i sitt tänkande och att hålla fast vid sitt meditationsarbete. Att ha ordning i sitt tänkande och rikta tanken på det man just håller på med i alla sina dagliga göromål är det bästa sättet att göra studie- och meditationsstunderna givande och rusta sig själv för lärjungens kallelse. L1 1.19, MV 9.125.3

⁹Det som här sägs är avsett för dem som försöker motsvara behovet av utbildade tjänare. Märk väl – försöker motsvara – inte motsvarar. Planethierarkin ser i första hand till avsikten och ansträngningen. Avsikt, ansträngning och uthållighet: detta är de tre huvudkraven för alla lärjungar och invigda. MV 9.11.3

¹⁰I vårt studium av dessa regler är deras tillämpning på det magiska arbetet det mindre viktiga. Viktigare är lärjungens skolning och karaktärsbildning. (LA: Därför är också "Lär-

jungens väg” en bättre titel än ”En avhandling om vit magi”). Hur kunskapen skall tillämpas på manifestation av krafter i världen får bli en senare fråga. Nu är syftet ett annat: att de studerande såsom förstajag skall fatta ett mentalt intresse för det högre jaget, andrajaget, och att stärka detta intresse, så att det alstrar en kraft hos dem som är tillräcklig för att driva dem framåt.

¹¹När förstajaget en gång klart fattat att det egna kausalväsendet finns och äger en oerhörd potential, börjar detta kausalväsen också kunna göra sig gällande. Då kan människan lita till att kausalväsendet skall genomföra hennes skolning till önskat slutligt resultat. LA: Förstajagets eget tänkande, begränsat till fysiska världens tid och rum, okunnigt om alla föregående inkarnationer, kan inte ge denna livstillit, utan den måste komma ovanifrån, från lägsta 46-medvetenheten via kausalhöljets centra. MV 8.10.6, 9.3.4, 9.21.2, 10.2.10, 11.10.5

¹²Det nödvändiga arbetet med aspiranter på lärjungaskapet är tvåfalt:

¹³1) Att lära dem att få kontakt med kausalväsendet, så att de i fysiska hjärnan får en visshet om denna högre verklighet. Denna kunskap gör det svårare för fysiska, emotionala och mentala intressen att utöva sin dragningskraft och hålla kvar individen i motsvarande världar. Den blir därmed första steget ut ur fjärde och in i femte naturriket.

¹⁴2) Att ge praktisk undervisning, som möjliggör för aspiranten att:

- a. Förstå sitt eget vara genom att förvärva någon esoterisk kunskap om människan.
- b. Styra sitt eget varas krafter och lära sig något om de krafter som omger honom.
- c. Utveckla sina potentiella förmågor, så att han kan självständigt lösa sina egna problem, styra sitt eget liv och bli psykiskt så stark och balanserad att han måste erkännas såsom duglig till arbetare enligt medvetenhetsutvecklingens plan, vit magiker och lärjunge till planethierarkin.

¹⁵Esoterikstuderande ombeds därför att vidga sitt begrepp om planethierarkin och lärjungaskapet så, att det innefattar alla områden av människolivet, också exoteriska sådana som politiska, sociala, ekonomiska och vetenskapliga verksamheter. De ombeds att inte begränsa begreppet till den egna organisationen eller dem som arbetar i överfysiska världar eller enbart på religionens eller andlighetens område. Allt som verkar så, att det höjer mänsklighetens nivå är andligt arbete, och de som så arbetar kan göra det i fysiska kroppar eller utan sådana. Planet-hierarkins arbetare har såväl objektiv syn som subjektiv insikt eller urskillning. MV 1.68.1

¹⁶Studiet av regel 1 kan sammanfattas med följande tre uttryck: 1) kommunikation med Augoeides, 2) cyklisk meditation, 3) inrättning.

¹⁷Framställningen av reglerna i *En avhandling om kosmisk eld* inleds med en kort sammanfattning av förfarandet och en utsaga om den vite magikers natur. Det som där sades skall här närmast upprepas för aspirantens begrundan och till hans hjälp.

¹⁸1) Den vite magikern är den som genom medveten inrättning med kausalhöljet är i kontakt med Augoeides. 2) Han är varse och mottaglig för Augoeides' planer och avsikter. 3) Han är i stånd att mottaga de intryck Augoeides överför och registrera dem i hjärnan. 4) Vit magi verkar alltid ovanifrån nedåt och är resultat av andrajagets energier. (LA: Andrajag betyder antingen att människomonaden själv är kausaljag samarbetande med vikarierande essentialjaget, Augoeides, eller [före kausalstadiet] att Augoeides vikarierar som människans både kausal- och essentialjag och människan såsom mentaljag är mottaglig för Augoeides' inspirationer.) Vit magi är aldrig verkan enbart av inkarnationshöljens energier. 5) Nedflödet av intrycksgivande energi från Augoeides är resultat av den inre samling och koncentration han företar sig, innan han skickar ut sina energier till människomonaden. Augoeides befinner sig i djup meditation under människans hela fysiska inkarnation. 6) Denna meditation avser ändamålet och planen. 7) Meditationen är cyklisk liksom allt annat i solsystemet: ”Själens andas och formen lever därigenom” (LA: ”formen” = inkarnationshöljerna). 8) När kommunikationen mellan Augoeides och människan är medveten och stadig, blir människan en vit magiker. 9) Därför är de som arbetar med vit magi alltid långt komna människor, ty män-

niskan är sällan mottaglig för Augoeides' impulser, förrän efter många inkarnationers erfarenheter. 10) Augoeides meddelar sig med människomonaden genom sutratma, som löper genom inkarnationshöljerna in i fysiska hjärnan. Genom medveten kontroll av hjärnmedvetenheten blir människan intelligent verksam i fysiska världen.

¹⁹Det närmast ovanstående är en kortfattad analys av den första regeln för magi. De studerande anbefalls att själva göra dylika analyser av de följande reglerna och i samband därmed meditera på dem. Så kan de utvinna mer kunskap ur studiet.

²⁰Studiet inleds med en kortfattad överblick över aspirantens hittillsvarande situation, hans utrustning och den metod han skall tillämpa. Hittills har inkarnationshöljerna (47:4–49:7), deras medvetenhet och förhållande till omgivande fysiska världen intagit främsta rummet i monadens erfarenhet. Nu blir däremot en omorientering möjlig, så att monaden i kausalhöljet blir viktigaste faktum för aspiranten. Han inser också att förhållandet till omvärlden (avseende materieaspekten, höljerna) innefattar både fysiska världen och de överfysiska världarna. Hittills har människan i sitt förhållningssätt beaktat endast det som ryms inom den normala mänskliga evolutionens materieaspekt.

²¹Denna materieaspekt har hon brukat, och den har behärskat henne. Hon har också fått lida av den och därför med tiden gjort uppror, av övermättnad, mot allt som hör till den materiella tillvaron. Missnöje, avsmak och utmattning kännetecknar ofta dem som står på tröskeln till lärjungaskapet. Ty vad är en lärjunge? Det är en som söker lära sig en ny rytm, inträda på ett nytt erfarenhetsområde och gå i deras fotspår som före honom vandrat den väg som leder från mörker till ljus, från överklighet till verklighet. L1 1.13.3 Lärjungen har upplevat de njutningar och glädjeämnen som förstajagets världar kan erbjuda och insett deras oförmåga att tillfredsställa och kvarhålla honom. Nu befinner han sig ett tillstånd av övergång mellan en gammal tillvaroform och en ny, mellan medvetenhet i inkarnationshöljerna och medvetenhet i kausalhöljet. Han "ser dubbelt". MV 9.190.3

²²Hans insikt och urskillning växer sakta men säkert, allteftersom hjärnan blir i stånd att taga emot inlysning från kausalmedvetenheten via mentalmedvetenheten. När kausalmedvetenheten utvecklas, blir nya kunskapsområden tillgängliga

²³Det första kunskapsområde som mottar inlysning avser alla former i människans tre världar: fysiska världen (etervärlden inräknad, 49:2-7), emotionalvärlden (48:2-7) och mentalvärlden (47:4-7). Därigenom blir aspiranten på lärjungaskapet varse de egna inkarnationshöljerna (som motsvarar dessa tre världar), deras natur och funktioner, och börjar inse hur mycket fånge han är i dessa höljens mekaniska och automatiska aktiviteter. De hinder, som står honom i vägen på vandringen mot målet, avslöjas för honom och hans problem preciseras. Ofta frestas han då att fälla modet. I sådana stunder skall han dock minnas att i den mån han bereder sig att använda sina ökande krafter i mänsklighetens tjänst, skall Augoeides hjälpa honom med sin inspiration. MV 8.10.21, 9.183.9

²⁴Allteftersom han framhärdar och kämpar, övervinner sina problem och bringar sina begär och tankar under kontroll, öppnas det andra kunskapsområdet, kunskapen om Augoeides, kausalhöljet, kausalmedvetenheten och honom själv såsom (i början endast sporadiskt) kausaljag. Därmed börjar han bli medveten också om ursprunget till den energi som givit upphov till de lägre världarna (47:4–49:7).

²⁵När han väl är stadgad i vetskapen om sig själv som begynnande kausaljag och i medvetandet om vad han i kausalmedvetenheten ser, hör, vet och får kontakt med, finner han också läraren, kommer han i förbindelse med dennes grupp av lärjungar, blir han klar över den del av det gemensamma arbetet han har att åtaga sig och utföra i fysiska världen. Så minskar efterhand inkarnationshöljernas automatiska, okontrollerade aktivitet och träder människan i alltmer medveten kontakt med läraren och hans grupp. Men detta följer efter att det lägre har inrätats med det högre och inlysningen har trängt ner i hjärnan.

²⁶Det är viktigt att alla aspiranter studerar och förstår allt det här sagda, så att de kan vid-

taga de erforderliga åtgärderna och utveckla den önskvärda medvetenheten. Först när detta skett, icke förr, kan läraren låta människan ingå i hans grupp, därmed taga henne in i sin auras inflytelsekrets och göra henne till en utpost för sin egen medvetenhet. Varje steg av vägen måste människan gå själv, och det finns inga korta eller enkla genvägar ut ur mörkret in i ljuset. L1 3.10.2, 5.18.12; MV 8.21.6, 9.187.16, 9.188.7

2 *Lärjungens väg*

¹Vitmagikern är alltid en som genom medveten inrättning med sin Augoeides är mottaglig för hans planer och avsikter och därför i stånd att taga emot de högre intrycken. Nedflödet av den intrycksbärande energin från Augoeides är resultat av att han är koncentrerad och insamlad, har dragit in sina krafter, innan han koncentrerad sänder dem till människan, och ständigt mediterar på avsikten och planen. Augoeides är i djup meditation under människans hela inkarnation. Denna meditation är till sin natur cyklisk, så att Augoeides skickar människan rytmiska energiströmmar, som hon uppfattar såsom ”högre impulser”, inspirationer, stimulanser till högre strävan. Därför är det tydligt varför vitmagiker alltid är långt framskridna människor, ty förstajaget är sällan mottagligt för Augoeides’ inspirationer förrän monaden närmar sig slutet av vistelsen i människariket. Augoeides meddelar sig med människan genom sutratma, som går igenom de lägre höljena ända ner i fysiska hjärnan. Om ingenting av detta har människan någon klar uppfattning, då hon nalkas lärjungaskapet. Hon ser inte klart åt något håll. Bakom sig ser hon bara emotional- och mentalvärldarnas dimmor, illusioner och fiktioner, som inte längre intresserar henne. Framom sig ser hon i fjärran ett ljus, som drar henne till sig, men hon kan ännu inte se vad ljuset klagör. Omkring sig ser hon endast de skiftande former som hör till förstajagets världar. Inom sig ser hon i ljuset av det kausala de hinder och belastningar som hon själv åstadkommit och som måste avlägsnas, innan hon kan nalkas det fjärran ljuset, så att det kan förenas med henne. När hon gjort detta, kan hon känna sig själv såsom ljus, vara och vandra i det ljuset och även förmedla det till andra.

²Lärjungaskapets stadium är på många sätt det svåraste stadiet i hela evolutionen. De energistötar, den oavbrutet mediterande Augoeides sänder ut till lärjungen, ökar alltmer i vibrationsfrekvens och styrka. Energin påverkar allt mera inkarnationshöljerna, som människo-monaden söker kontrollera. MV 7.16.13

³Periodiciteten i Augoeides’ meditation påverkar aspirantens liv. Inspirationen från Augoeides tilltar och avtar rytmiskt, liksom ebb och flod. Denna periodicitet verkar också under inkarnationernas långa rad, så att vissa liv blir jämförelsevis fattiga på erfarenheter som kan tillgodogöras av kausalväsendet, medan andra blir rikare. Detta bör alla veta om som är inställda på att hjälpa sina medmänniskor. Lever dessa just nu i ”själsenergins” ebb eller flod? Genomgår de ett skede av tillfällig stillhet inför framtida större ansträngningar? Då behöver de stärkas och stadgas för att kunna ”stå fast i andligt vara”. Eller upplever de ett inflöde av energier? Då får man söka hjälpa dem att rätt rikta och rätt bruka dessa.

⁴Hos lärjungen växlar dessa cykler snabbare och är impulserna starkare än hos aspiranten. (LA: AAB jämför här med genomsnittsmänniskan, men civilisationsmänniskan mottar knappast någon inspiration av Augoeides alls. Åtminstone kulturstadiet måste individen ha uppnått för att någon gång komma under Augoeides’ påverkan, och det har inte 85 procent av mänskligheten.) Cyklerna växlar med en plågsam snabbhet. Mystikern har upplevelse av växlingen mellan tider av gudsnärhet och tider av gudsövergivenhet, mentalisten har erfarenhet av en liknande växling mellan perioder av klarhet eller större förståelse och perioder av oklarhet eller mindre förståelse. MV 8.13.3

⁵När aspiranten emellertid får veta att det han upplever är verkan av att Augoeides cykliskt växlar uppmärksamheten mellan sina egna världar, andrajagets världar (45:4–47:3), och aspirantens, förstajagets världar (47:4–49:7), kan han förstå dessa växlingar. Då inser han att de höga upplevelserna kommer av att Augoeides riktar sin uppmärksamhet och inspirerande

energi på honom och att han själv förmår uppfatta det – båda villkoren måste vara uppfyllda – och att omvänt de låga upplevelserna beror på att Augoeides antingen är upptagen i sina egna världar eller att han visserligen riktar sin uppmärksamhet på aspiranten men denne inte förmår uppfatta det. Därav kan han draga slutsatsen att felet ligger hos honom själv, i hans oförmåga att dels mottaga kausala intryck, dels hålla sig kvar i kausala medvetenhetstillstånd annat än korta ögonblick. När han väl lärt sig att leva i kausalmedvetenheten med obruten kontinuitet, har han också höjt sig över dessa växlingar. Därför måste han finna den ”rakknivsvassa” väg som leder från fysisk hjärnmedvetenhet till kausal medvetenhet och kunna gå den stadigt från de eviga växlingarnas världar (47:4–49:7) till det oföränderliga ljusets värld (47:2,3).

⁶När han det gjort, blir dessa lägre världar för honom endast ett område för tjänande, upphör de att vara ett område för sinnlig förnimmelse. Ett viktigt steg på vägen dit är aspirantens strävan att leva som om han redan vore ett kausaljag. MV 9.133 En viktig insikt och hjälp är att minnas att de låga upplevelserna är cykliska, periodiska, och att på natt alltid följer dag. L2 5.21.14

⁷Monaderna i människariket har under eoner identifierat sig med inkarnationshöljerna och dessas funktioner, inte med kausalmedvetenheten, vars utveckling ju är ändamålet med inkarnationerna. MV 7.1.5 Den har uppfattat endast verkningarna, inte orsakerna. Till aspirantskapet hör att börja beakta orsakerna, att inse att monaden måste nå orsakernas värld (orsaker vad avser manifestationen i människans världar), kausalvärlden, och dess medvetenhet, för att inte längre vara offer för verkningarna. MV 7.15.2

⁸Den aspirant, som förstår denna kausalkontakternas periodicitet, inser också varför meditationen måste vara regelbundet återkommande: meditation på morgonen, erinring vid middagstid och tillbakablick på kvällen. Fullmånen och nymånen anger en större cykels växlingar. L1 1.18

⁹Mycket förberedande arbete behöver utföras. Lärjungen i fysiska världen och läraren – antingen läraren i planethierarkin eller (innan han kontaktats) Augoeides (MV 9.122.9) – behöver lära känna varandra bättre och vänja sig vid varandras vibrationer. Lärarna har mycket att kämpa med, därför att inkarnerade lärjungars mentala processer är så tröga. Lärjungens tillit till läraren åstadkommer dock de rätta vibrationerna, som med tiden underlättar det effektiva arbetet. MV 9.190.17 Brist på tillit, lugn, hängivenhet, flit och emotionalt lugn blir hinder. Lärarna får bruka mycket tålmod, när de har att göra med alla dem som de i brist på bättre material måste söka använda. En illa övervägd handling kan göra fysiska kroppen (organismen med dess eterhölje) oemottaglig. Oro, bekymmer kan få emotionelhöljet att vibrera i en rytm som omöjliggör rätt mottagning av information om ändamålet. Fördomar, kritik, högmod kan göra mentelhöljet obrukbart. Aspiranter, som vill gripa sig an detta svåra arbete, måste vakta på sig själva med oändlig omsorg och behålla den inre klarhet och ro och den mentala böjlighet som gör dem till gagneliga redskap i ledandet av mänskligheten.

¹⁰Följande regler måste därför ges:

¹¹1. Det är väsentligt att det råder en strävan att nå en absolut renhet ifråga om motiven.

¹²2. Förmågan att träda in på den stilla platsen i det inre (P.D. Ouspensky, *Fjärde vägen*, s. 140) kommer därefter. MV 9.190.6 Förmågan att stilla psyket hänger på iakttagandet av rytms lag. Om man vibrerar i många olika riktningar och tar emot intryck från många olika håll, blir det omöjligt att iakttaga denna lag. Initiativet måste ligga hos det iakttagande jaget: detta beaktar jag, detta beaktar jag inte; detta tar jag emot, detta tar jag inte emot. Endast så kan inre jämvikt uppnås och behållas. Studiet av atom- och molekylarslagen (materieaspekten) och studiet av vibrationernas lag (rörelseaspekten) är nära förbundna. När människorna lär sig mer om molekylarslagen i sina höljen, liksom mer om vibrationernas lag och rytternas lag, kommer de att kunna kontrollera höljen ändamålsenligt. Vibrationernas lag, rytternas lag och gravitationens lag är olika sidor av ett och samma. Jorden själv är ett väsen, som med viljekraft drar allt till sig. Jordväsendets in- och utandning påverkar våldsamt fysiska materiens vibrationer. Detta sammanhänger också med månen. Människor, som påverkas särskilt starkt av månen,

gensvarar på denna attraktion mer än andra och är svåra att använda som överförare. Den tystnad, som kommer av det inre lugnet, skall odlas. Aspiranter uppmanas att minnas att den tid kommer, då också de skall ingå i gruppen av lärare i emotionalvärlden efter ”döden”. Om de då inte har lärt sig att iakttaga den tystnad som kommer av styrka och av kunskap, hur skall de då stå ut med den skenbara bristen på kommunikation mellan dem själva och dem som är kvar i fysisk inkarnation? Lär därför att hålla er stilla, annars kommer er användbarhet att hämmas av emotional oro och irritation efter ”döden”!

¹³3. Minns alltid att brist på lugn i vardagen hindrar lärarna i kausal- eller essentialvärlden från att nå er! Sträva därför att behålla lugnet, medan livet rullar vidare! Arbeta, kämpa, sträva, längta och bevara er inre ro! Drag er regelbundet tillbaka inåt, till inre arbete, och odla så en känslighet för de högre världarna! En fullkomlig stadga eller inre jämvikt är vad lärarna behöver hos dem som de söker använda. Det är en inre jämvikt, som håller fast vid visionen, likväl utför sitt yttre arbete i fysiska världen med en koncentrerad uppmärksamhet i fysiska hjärnan som inte låter sig avledas av den inre mottagligheten. Det innefattar alltså en tvåfaldig aktivitet.

¹⁴4. Lär att kontrollera tanken! Det är nödvändigt att vakta på vad ni tänker. Detta är en tid, då allt fler människor blir telepatiska. Den tid kommer, då tanken blir allmän egendom och andra uppfattar vad ni tänker. Därför måste man noga vakta tanken. De som blir mottagliga för intryck från kausalvärlden, måste skydda vad de får veta för andras intrång. Aspiranter måste lära sig att hämma vissa tankar och när de är i kontakt med sina medmänniskor hindra viss kunskap från att läcka ut i det allmänna medvetandet. MV 9.192.11

¹⁵Det är särskilt viktigt att förstå betydelsen av uttrycket ”splittrar ej sin kraft”. Det finns så många verksamhetsområden, där den kausalt inspirerade aspiranten eller lärjungen kan göra sin kraft gällande. Det är inte lätt att nå klarhet om vilket val som är det bästa. Finns då något kännetecken, på vilket en människa kan veta vilket av flera möjliga verksamhetsområden hon bör välja? Finns något som osvikligt kan hjälpa henne att välja rätt handling och gå den rätta vägen? Frågan avser inte valet mellan sådant som gagnar medvetenhetsutvecklingen och sådant som inte gör det. Den avser valet mellan två handlingsvägar, som båda är rätta och riktiga. MV 8.21.7

¹⁶När människan skrider framåt i medvetenhetsutveckling, ställs hon inför val, som kräver allt finare urskillning. Den ringa utvecklades grova urskillning mellan rätt och orätt ersätts av den finare distinktionen mellan rätt och rättare eller högt och högre, och rättsuppfattningen utformas med den största noggrannhet och insikt. (L1 9.45.7) I livets påfrestningar och under det ständiga trycket på envar av de andra som ingår i gruppen blir problemet ofta mycket svårt.

¹⁷När valet står mellan det som gagnar individen och det som gagnar gruppen, är det lätt att välja rätt för den som äger urskillning och axlar sitt rättmätiga ansvar. Observera ordet ”rättmätig”! Det handlar här om normala människor med en balanserad uppfattning, inte om överdrivet samvetsgranna fanatiker. MV 9.198.7,8 Därefter kommer urskillningen mellan det mer och det mindre ändamålsenliga, och då skall fysiska världens faktorer såsom rätt tid, rätt plats, rätta människor och rätt hushållning med ändliga ekonomiska etc. resurser beaktas.

¹⁸Likväl kan det uppstå lägen, där det också efter dylika uteslutnings- och urskillningsförfaranden alltså finns ett val mellan två skenbart lika goda alternativ och där varken sunda förnuftet eller urskillningen på grundval av både exoterisk och esoterisk kunskap kan visa vägen. Viljan är att göra det enda rätta och handla så, att det gagnar gruppen bäst utan tanke på individens egen nytta. Men insikten och förståelsen räcker inte till. Vad skall aspiranten då göra? Ettdera av två:

¹⁹Antingen kan han välja den handlingsväg som synes honom klokast och bäst. Detta förutsätter lagtillit, i synnerhet tillit till skördelagen, men även tillit till självförverkligandets lag. Aspiranten visar då den fasta självtillit, utan vilken han inte kan utveckla vare sig egenarten eller övermänskliga medvetenhetsslag. Detta innefattar också förmågan att gå framåt på grundval av fattat beslut, stå för detta och dess följder utan ängslan och beklagande.

²⁰Eller kan han vänta i förlitan på att i sitt inre finna den rätta riktningen, i vetskap om att han med tiden når visshet, när alla dörrar stängts utom en, vilken är den han skall gå genom. Ty det finns bara en dörr, genom vilken en sådan människa kan gå. Hon behöver intuition för att välja denna rätta dörr.

²¹I det första fallet kan människan göra misstag och därigenom lära sig och gå framåt. I det andra fallet är misstag uteslutna och kan hon endast handla rätt.

²²Det är således tydligt att det som avgör är förståelsen för vilket stadium man uppnått i medvetenhetsutvecklingen. Endast den långt framskridna människan kan veta vad som är rätt tid, rätt plats och rätta människor och kan urskilja intuitionen från mentala och emotionala yttringar.

²³Den människa, som borde använda sitt sunda förnuft och handla efter sin mentala förståelse, skall alltså inte tillämpa den högre metoden, väntan på att en dörr skall öppnas. Om hon det gör, väntar hon sig för mycket på sitt stadium. Hon har alltså lärt sig använda den mentala för att fatta rätt beslut och lösa sina problem. Med den metoden kommer hon att växa. Den intuitiva kunskapen hör till kausalmedvetenheten, och denna måste vara aktiv, innan intuitionen kan fungera. Viktigt är också att inse att intuitionen, kausalmedvetenheten, alltid avser gruppaktivitet, aldrig individens egna angelägenheter. Om man fortfarande är centrad i förstajaget, skall man inse det och använda den utrustning man äger. Om man däremot vet med sig om att man fungerar i det kausala och i tjänandet av helheten glömmet sig själv och sina själviska intressen, då som först kan man tillämpa den högre metoden. Då utför man vad plikten anvisar, åtar man sig det ansvar man är vuxen, fullgör man sin andel av gruppens arbete. Då öppnar sig också vägen framför en, medan man löser sin närmaste uppgift, fullgör sin närmaste plikt. Ur rätta fullgörandet av mindre plikter uppstår förmånen att fullgöra större plikter. MV 8.20.2, 9.125.4

²⁴För den framskridne aspiranten beror alltså valet av rätt handling på en ändamålsenlig användning av den mentala, bruket av sunt förnuft och självglömska. Detta leder till pliktuppfyllelse. Också för lärjungen gäller allt detta och dessutom möjligheten att använda kausalintuitionen, som uppenbarar när han kan åta sig vidare gruppansvar vid sidan om hittillsvarande mindre gruppansvar. Intuitionen visar inte hur ärelystnaden kan gödas eller hur begäret efter själviskt framåtskridande kan tillgodoses. Intuitionen finner lagarna men visar ej individuell tillämpning för det lägre.

3 Regel II

¹Regel II. *När skuggan svarat, fortskrider arbetet i djup meditation. Det lägre ljuset kastas uppåt. Det större ljuset upplyser de tre, och de fyras arbete fortskrider.*

4 Hinder för esoteriskt studium

¹Denna regel är en av de svåraste i boken och samtidigt en av de mest omfattande. Den anger på ett intressant sätt förhållandet mellan det lägre, förstajaget, människomonaden i förstatriaden, och det högre, Augoeides, devamonaden i kausalhöljets centrum. Regeln kan utredas på två sätt med avseende på de två ljus den talar om: det lägre ljuset, som kastas uppåt, och det större ljuset, som upplyser de tre.

²Det större eller högre ljuset – båda bestämningarna är nödvändiga eftersom det handlar icke bara om ett starkare ljus utan också om ett ljus av en högre kvalitet, sammanhängande med ett högre slags medvetenhet – är (själens =) andratriadens eller kausalhöljets ljus, som upplyser (den trefaldiga personligheten =) förstatriaden och dess höljen. Det lägre ljuset är eterhöljets ljus (49:2-4), vilket är dolt inom människan i fysiska ”synliga” världen, grovfysiska världen (49:5-7). På ett visst stadium av människans utveckling väcks detta ljus till liv och förenar sig med det större och högre ljuset från kausalhöljet. Människan är då ett kausaljag med objektiv kausalmedvetenhet i fysiska dagsmedvetenheten. MV 10.2.4 Ett större och

högre slags ljus kan utsändas också från tredjetriaden och Protogonos. Oavsett varifrån det högre ljuset kommer, är det först när den mänskliga monaden kan självmedvetet förvärva den medvetenhet, varav det är bärare, och uttrycka denna i fysiska dagsmedvetenheten, som monaden förverkligar medvetenhetsevolutionens ändamål.

³Regel II utgår från ett tillstånd, där det upprättats ett medvetet förhållande mellan "själen och dess skugga", Augoeides och människan i fysiska världen. Båda har mediterat. Ett av den dagliga meditationens ändamål är att möjliggöra för hjärnan (organiska och eteriska) och mentalmedvetenheten att vibrera i samklang med Augoeides, när han söker meddela sig med människan. H.T.L.: När människan blivit mentaljag och lever för enheten, börjar Augoeides "intressera sig" för henne. MV 8.20.5

⁴I samband med denna kontakt göres dessa inrätningar: människan med Augoeides, hjärnan med mentalmedvetenheten och hypofysen med tallkottkörteln.

⁵Med höljescentren göres följande inrätningar under såväl individens som mänsklighetens evolution: bascentret inrätas med hjässcentret, solarplexuscentret med hjärtcentret och sakralcentret med strupcentret.

⁶I det nyss sagda ligger en antydning för mer framskridna studerandes begrändning, och framskriden är den som tvekar att så betrakta sig. L1 4.23.12

⁷Allteftersom livet i meditation fortskrider, blir förbindelsen mellan Augoeides och människan stadigt bättre och den förmedlade kraften starkare. Hur många inkarnationer detta skall taga beror på många faktorer, för många att här uppräknas. De studerande må själva göra en lista över de faktorer de anser sig behöva taga med i beräkningen, när de söker avgöra var de själva står i evolutionen.

⁸Resultatet av denna medvetna förbindelse blir att människan riktar om sitt livs strävan mot att åstadkomma en syntes av de tre (LA: eterhöljet, emotionelhöljet och mentalhöljet) och det fjärde (LA: kausalhöljet), så att de fyras arbete kan fortskrida.

⁹Fyra ord eller uttryck skall här begründas, eftersom de sammanfattar processen: medveten förbindelse, gensvar, omriktning, förening.

¹⁰Studiet av regel II avser dess två delar: 1) Förhållandet mellan Augoeides och människan, kausalhöljet och monaden i förstatriaden. Detta skall behandlas särskilt med avseende på meditationen i vardagen. 2) Betydelsen av uttrycket "det lägre ljuset kastas uppåt", vilket avser höljescentren och idémentaliten (kundalini).

¹¹Alla studerande bör fördjupa sin kunskap om och förståelse av eterhöljet, och detta av tre skäl.

¹²1) Upptäckten av etermaterien och eterhöljet är nästa steg i vetenskapens utforskning av materieaspekten. Denna upptäckt påskyndas, om tänkande människor kan formulera intelligenta ideer om detta intressanta ämne. Vi kan bistå i sanningens uppenbarande med vårt klara tänkande. Från nutidens utsagor om etern kan vetenskapsmännen med tiden nå fram till en förståelse av eterformerna och -höljerna. KOV 3.1.25, DVS 3.15.2

¹³2) Eterhöljet utgör grunden till odödligheten, enhetslagen (även kallad broderskapets lag) och astrologin. Detta sammanhänger med att eterhöljet består av kraftcentra, som sinsemellan är förbundna med kraftströmmar, och att höljet i sin helhet är sammankopplat med nervsystemet och övriga organismen.

¹⁴3) Det är nödvändigt inse att eterhöljet vitaliseras och kontrolleras med tanken och kan med tanken förmås till fullt fungerande aktivitet. Detta åstadkommer man genom att tänka rätt, inte genom andningsövningar. När aspiranter inser detta, kommer de att avstå från många farliga övningar och i stället erhålla en normal och trygg kontroll av detta synnerligen mäktiga redskap, eterhöljet. E 9.4.14, 9.6.16, 9.8.5

¹⁵Esoteriskt studium är av den största betydelse, och de som ägnar sig åt detta måste sätta in allt vad de har av intellektuell arbetsförmåga och koncentrerad uppmärksamhet. Det innefattar också oavbruten tillämpning av de inhämtade sanningarna.

¹⁶Esoteriskt studium bedrivs i Västerlandet intellektuellt men inte praktiskt. Den människa, som inriktar sig på att vandra den esoteriska vägen, kan uppfånga glimtar av kunskapens ljus såsom en teori, men den systematiska och metodiska tillämpningen av de studerade lagarna har hittills inte gjort stora framsteg. MV 9.141, L2 10.25

¹⁷Vari ligger hindren? Det kan vara av värde att utreda denna fråga i tre steg: 1) De västerländska hindren för riktigt esoteriskt studium. 2) Hur dessa hinder kan övervinnas. 3) Vissa åtgärder aspiranten kan tryggt vidtaga för att utrusta sig till att beträda den esoteriska vägen, ty detta är för majoriteten av dem för närvarande det enda möjliga stadiet.

¹⁸Ett av de viktigaste hindren för en korrekt uppfattning av esoterikens lagar och deras praktiska tillämpning ligger i att Västerlandet är förhållandevis ungt och att hastiga förändringar varit det utmärkande kännetecknet för den europeiska civilisationen (dess amerikanska dotter inräknad). Europas historia omfattar knappt tre årtusenden och Amerikas ungefär lika många århundraden. Esoteriken blomstrar i en förberedd atmosfär, i en starkt magnetiserad miljö och i stadgade förhållanden, vilket allt är resultatet av många tidsåldrars arbete i mentalvärlden.

¹⁹Detta är en av grunderna till att Indien erbjuder en lämplig jordmån för en dylik strävan. Där har esoteriken en historia omfattande tiotusentals år, och denna långa tid har satt sin prägel också på befolkningens fysik, utrustat den med organismer som inte bjuder detta motstånd som västerländska organismer så ofta gör. Miljön har länge genomträngts med vibrationerna av De Stora, som bor inom Indiens gränser (LA: det historiska Indien avses, alltså innefattande även nuvarande Pakistan, Afghanistan, Kashmir, Nepal, Sikkim, Bhutan, Bangla Desh och Sri Lanka) och som genom sina rörelser fram och åter och sin närhet ständigt magnetiserar den omgivande etern. Detta medför i sin tur ett tillstånd av minsta möjliga motstånd, ty denna eteriska magnetisering påverkar den berörda befolkningens eterhöljen. Dessa två omständigheter – påverkans långvarighet och höga kvalitet – medför den stadga i rytmerna som underlättar esoteriskt arbete och erbjuder ett förhållandevis ostört område för mantriska och rituella företag.

²⁰Dessa förhållanden förefinns inte i Västerlandet, där ständig förändring pågår på livets alla områden, där snabba omkastningar i skeendet vållar omfattande störningar, som motverkar allt arbete av magiskt slag. Den mängd kraft, man skulle behöva sätta in i dylikt arbete, kan inte försvaras med hänsyn till de resultat som torde erhållas. Tiden har fått gå, medan man i stället sökt åstadkomma ett tillstånd av jämvikt.

²¹När störningarnas höjdpunkt passerats, kan ett stabilare tillstånd gradvis åstadkommas. (LA: Det är knappast riktigt, som A.A.B. påstår, att denna höjdpunkt skulle ha passerats, när hon skrev detta år 1934. Tvärtom har tiden därefter kännetecknats av tilltagande oordning i människans fysiska värld och desorientering i människornas tänkande. Detta visar sig också däri att de kvasiokulta lärorna vinner alltfler anhängare, medan den äkta esoteriken från planethierarkin tigs ihjäl. Det planerade esoteriska arbetets framgång kan således inte väntas i vår tid. MV 9.139.3) Därmed kan försök att utföra bestämt esoteriskt arbete krönas med framgång. Chefen för planethierarkins tredje huvuddepartement 43-jaget R. arbetar med detta problem och likaså ett 45-jag av engelsk nationalitet. De får hjälp av en lärjunge med sällsynt förmåga i Sverige och en invigd i södra Ryssland, vilken arbetar mycket i det mentala. Deras avsikt är att så utnyttja de kraftresurser som nirmanakayaerna lagrat att nedflödet av dem kan sopa undan lägre slags materia och därmed ge högre slags vibrationer fritt spelrum.

²²Ett annat hinder föreligger i det lägre mentalas höggradiga utveckling. Det framhålls här att denna utveckling på intet vis får betraktas som en nackdel. Den har haft sin givna plats i evolutionen, och när Österlandet och Västerlandet senare nått en bättre ömsesidig förståelse och samverkan, blir det ett utbyte till båtnad för bägge parter: Österlandet kommer att draga nytta av Västerlandets starka mentala utveckling, medan Västerlandet kommer att ha mycket att vinna av Österlandets mer abstrakta tänkande (visande sig bland annat i symbolismen). Genom ansträngningen att begripa det som ariska rotrasens första underras så lätt uppfattat

kommer västerlänningen att kontakta det kausala och så lättare att bygga bron mellan det mentala och kausala. De två typerna behöver varandra, och deras inverkan på varandra främjar den slutliga syntesen. LA: Pytagoras' hylozoiska mentalsystem, rätt förstått, är just denna syntes, som ersätter såväl den europeiska som den indiska filosofin. KOV 7.15.5

²³Det lägre mentala (LA: här menas i synnerhet 47:6 och 7, i mindre mån 47:5 och i minsta mån 47:4, vilka två sistnämnda kan nås av kausalideer) torde kunna ge anledning till en längre utredning, men här får det räcka med att påpeka några få av de sätt, på vilka det hindrar individen att nå kontakt med högre medvetenhet (kausal och högre).

²⁴1) Genom sin intensiva stimulerade verksamhet hindrar det mottagandet av inspiration från det kausala och högre. Det verkar som ett mörkt draperi som utestänger den högre inlysningen. Endast om detta överaktiva mentala stadgas och når en stabil vila, kan denna inlysning tränga ner genom inkarnationshöljerna till fysiska hjärnan och så bli tillgänglig för praktiskt tjänande. MV 7.2.7

²⁵2) Andratriadens visdom finns till för förstajagets bruk men hindras genom det mentals utläggningar. När den mentala energin är för intensiv, bildar den en ström, som hindrar kausala ideer från att strömma ner i mentalhöljet och mentala 47:5 från att taga emot dessa. Först när den mentala energin skolats och reglerats, kan den fulla inlysningen i fysiska hjärnan åstadkommas genom tre energiers förening: kausala, mentala och eteriska. När de tre förenats, kan allt som hindrar människans frigörelse brännas bort.

²⁶3) Genom urskillningen – en förmåga hos mentalhöljet – skolas förstajaget i att skilja verklighet från överklighet, jaget från icke-jaget. Därefter följer ett skede, där monaden med nödvändighet har sin uppmärksamhet riktad på förstajaget och dess höljen och där således mottagligheten för inflytanden från andratriaden och Augoeides liksom förståelsen för medvetenhetsutvecklingen är ringa. Först när människan snabbt urskiljer sanning från lögn i det som når henne och väljer sanningen, öppnas esoterikens väg för henne. Då kan hon också lära sig att styra det mentala i stället för att styras av det. När det mentala blir enbart ett redskap, kan det börja fullgöra sin rättmätiga uppgift att vara uttolkare av det kausala. L2 1.14.10

²⁷4) Det mentala hindrar också på ett annat sätt, som aspiranten först ej inser. Så länge som det mentala med sin rastlösa aktivitet behärskar förstajaget, kan aspiranten inte samarbeta med andra levande väsen tillhöriga flera evolutioner. Även om han har en teoretisk förståelse av livslagarna och medvetenhetsutvecklingen, räcker det inte, utan enhetsmedvetandet måste behärska det mentala. Det mentala skiljer, enheten förenar. Det mentala sätter upp en mur mellan människan och varje ödmjukt samarbetsvillig deva. Enheten bryter ner alla murar och sammansvetsar olika grupper, så att de ingår förening. Det mentala stöter bort med starka vibrationer, liksom ett häftigt snurrande hjul kastar undan allt som hindrar det. Enheten samlar allt till sig och bär allt med sig. Det mentala avvisar med sitt eget överflöd av energi. Enheten mildrar och helar genom sin energis likhet med energin hos det som söker kontakt, förenar sitt värme med andra varelsers värme. Det mentala sliter sönder och förstör, medan enheten åstadkommer sammanhållning och helande. MV 7.2.7, 9.3.4, 10.5.3

²⁸Allt i människolivets är underkastat oföränderliga lagar, också förändringen, paradoxalt som det kan tyckas. I försöket att finna dessa lagar, för att foga sig efter dem, börjar esoterikern att arbeta av sin dåliga skörd och bidrar därmed inte längre till emotionalvärldens illusionism. L1 9.62.4 Den enda metod, varmed de många intresserade ännu så länge kan uppfatta dessa lagar, är att noga studera den vanliga fysiska tillvaron i dess ständiga förändring under en lång rad av år. Till exempel kan aspiranten jämföra ett visst årtionde med närmast föregående och närmast efterföljande, uppskatta skeendets allmänna riktning och taga ledning därav. När individen nått det stadium i evolutionen (LA: blivit kausaljag med objektiv kausalmedvetenhet, MV 10.14.5) att han kan jämföra sina tidigare liv med sitt nuvarande, kan han göra snabba framsteg i att leva lagenligt. När han (LA: såsom essentialjag, MV 11.6.2) också kan skåda in i framtiden och se kommande liv, har han slutat att så sådd i människoriket

(MV 10.20.6, L3 3.19.2) och behärskar alla orsaker i sina lägre höljen.

²⁹Ju mer individen betraktar skeenden och förändringar i ljuset av alla tidigare händelser, ju längre bakåt hans minne når och ju riktigare det är, desto bättre kan han behärska alla uppkomna situationer.

³⁰Två av hindren är alltså 1) Västerlandets relativa ungdom och de ständiga förändringar som utmärker det och 2) det lägre mentalas starka utveckling.

³¹Det tredje hindret är ett resultat av de två först avhandlade. Det består i den stora vikt man i Västerlandet lagt vid materiaspekten. Detta har i sin tur medfört tre förhållanden.

³²1) Idévärlden eller ens den subjektiva medvetenhetens värld erkänns inte av vetenskapen. Mystiker och klärvoajanter erkänner på grund av egna erfarenheter "andevärldens" existens, men vetenskapsmännen i allmänhet tror inte på någon överfysisk verklighet. Allt det som äldre raser och folk satte högst i livet och tanken bemöts nu med skepsis.

³³2) Människorna överlag är undertryckta och hämmade i sitt andliga sökande. Vetenskapen förnekar det gudomliga och andliga. De svar på frågorna som teologin givit avvisar människorna alltmera. Den insikt, som vaknar hos många individer, får intet utrymme i det offentliga livet. Det offentliga upptas i stället alltmera av gudomliggörandet av fysiska ting, organismen, emotionerna. Å andra sidan märks hos många en strävan att eliminera oväsentligheter och inrikta sig på det väsentliga i livet. L1 6.4.6, MV 9.147.1

³⁴3) Ett tredje förhållande uppstår ur de två först avhandlade. När "det andliga livet" förnekas, när det liv som levs inriktas på det fysiska och skenbara, har tillvaron ingen mening och intet mål, finns intet motiv till riktig livsföring och ingen riktig uppfattning om framtiden. Mottot "låt oss äta och dricka, ty i morgon skall vi dö" sammanfattar en inställning, som behärskar de moderna människornas flertal.

³⁵Människorna dödar den inre röst som vittnar om ett annat liv, dränker dess ord i det buller och bång som affärlivet, nöjeslivet och jakten på spänning åstadkommer.

³⁶Hela hemligheten med framgång i vandrandet av den esoteriska vägen ligger i rätt inställning. När människans inställning är praktisk materialism, koncentration på den fysiska formen och begär efter stundens ting, kan hon inte nå framgång i att söka uppfatta esoterikens högre sanning. MV 9.29

³⁷4) Ett fjärde hinder ligger i organismen, som byggts med kött och jäsna livsmedel och drycker och fostrats i en miljö, där frisk luft och solsken inte varit de främsta faktorerna. Detta är en generalisering, som gäller majoriteten, icke de allvarliga esoterikstuderande. Under många århundraden har de västerländska folken närt sig på delvis ruttnande föda, och resultatet har blivit organismer, som inte är lämpade för någon sådan påfrestning som esoteriken medför och som sätter upp en mur mot inflödet av högre slags energier. När färska frukter och grönsaker, friskt vatten, nötter och kokt eller okokt säd utgör människornas enda föda, kommer organismer för högt utvecklade monader att kunna byggas. Dessa avvaktar tålmodigt att den framtida cykel skall komma, då de skall kunna fullgöra sitt öde. Detta kommer att dröja, eftersom arbetet med att utmönstra det felaktiga och anpassa sig till det riktiga måste gå långsamt. MV 9.200

5 Hindrens övervinnande

¹Vissa särskilt viktiga insikter måste först göras, innan hindren kan avlägsnas. Dessa insikter kan sammanfattas som följer:

²1) Insikten om att vägen till fortsatt uppenbarelse går genom fullgörandet av den närmaste plikten och fasthållandet vid den högsta sanning man känner.

³2) Insikten att lidelsefrihet är något stort att öva och viljan att med glädje utstå hur mycket tillfälligt obehag och lidande som helst i arbetet för framtidens härlighet måste utvecklas.

⁴3) Insikten att syntesen är den metod, genom vilken förståelsen erhålls, och att vägen i mitten, som går rakt till målet, vandras genom rätt avvägning mellan de parvis framträdande motsatserna.

⁵Med förvärvet av dessa tre insikter kan aspiranten hoppas på att genom ihärdig strävan övervinna de fyra just avhandlade hindren.

⁶I utläggningen av denna Regel II avhandlas först andratriadens och Augoeides' ("själens") förhållande till människomonaden i förstatriaden ("personligheten") med avseende på meditation. Först kommer det att handla om "det större ljuset" och sedan om "det lägre ljuset" som "kastats uppåt". Detta är i linje med den princip för esoterisk kunskap som säger att man alltid betraktar tingen ovanifrån. MV 9.11.3

⁷Det bör ihågkommas att dessa regler är avsedda endast för dem som samordnat sitt förstajag och gradvis börjar få kontroll över det mentala. Detta betyder att det mentala kontrollerar det emotionala och det vaknande kausala börjar kunna använda det mentala. Det mentala och det kausala tillhör båda samma atomvärld (47) och har på grund därav ett nära samband, vilket underlättar detta samarbete. Människans arbete med det mentala har till ändamål att göra detta mottagligt för det kausala. Den meditation, Augoeides idkar i samband därmed, har till ändamål att överföra kausalideer till människan, så att hon kan leva och arbeta lagenligt och planenligt. LA: För att denna överföring skall äga rum måste människomonaden kunna nå mentalt åtminstone 47:5, emotionalt 48:3 för mottagning av 47:3-ideer och mentalt 47:4, emotionalt 48:2 för mottagning av 47:2-ideer. När människomonaden själv förmår centra sig i 47:3 (kunskapscentret), senare i 47:2 (enhetscentret), drar sig Augoeides i motsvarande mån tillbaka från dessa centra. L2 7.15.17, MV 8.18.4

⁸I termer av energi kan saken uttryckas så, att mentalhöljet från att ha varit positivt gentemot kausalhöljet blir negativt, varvid kausalhöljet blir positivt. Kunskapen om dessa relationer är av stort värde för lärjungen och utgör del av den undervisning han mottar inför första initiationen. Det finns i människoriket ett antal liknande polrelationer. Härnäst ges en förteckning över dem ungefär i den ordning människan lär sig att rätt använda dem. E 9.2.6

⁹1. Relationen mellan manliga och kvinnliga fysiska inkarnationshöljen, den relation som människan kallar förhållandet mellan könen eller den sexuella relationen. Så länge människan är offer för illusioner (emotionalt betingade falska livsvärden), fångas hennes uppmärksamhet av den fysiska sidan av denna relation, så att hon inte beaktar de överfysiska sidorna, för vilka den fysiska är en symbol. (LA: Alla fyra inkarnationshöljerna har hos mannen och kvinnan motsatt polaritet. Polariteten är alltså mycket mer omfattande än vad organismernas olika kön ger vid handen. KOV 2.7.6) Det rätta bemästrandet av denna relation medför ett slags initiation för mänskligheten som helhet.

¹⁰2. Relationen mellan emotionalhöljet och de båda fysiska höljen innebär för majoriteten att det positiva emotionala kontrollerar det negativa fysiska. Organismen med dess eterhölje blir ett redskap för begärets tillfredsställelse, begäret efter fysiskt liv och begäret att förvärva för sinnena förnimbara ting.

¹¹3. Relationen mellan mentalmedvetenheten och hjärnan, en relation som utgör problemet för de mer framskridna individerna och raserna, en relation som också är föremål för studium i de vanliga skolorna och universiteten. Stora framsteg i utforskandet av denna relation har den exoteriska psykologin gjort. Målet för mänsklig forskning i detta avseende är att förstå att det mentala skall vara den positiva, styrande faktorn, och de båda andra höljesmedvetenheterna – det emotionala och det fysiska – de negativa, av det mentala styrda faktorerna.

¹²4. Relationen mellan ("själens" =) andratriadens medvetenhet och ("personligheten") förstatriadens medvetenhet är det problem som nu fångar aspiranternas uppmärksamhet, ty de är pionjärerna i mänskligheten, stigfinnarna in i själens värld. Med denna relation befattar sig mystikerna och esoterikerna (LA: de förra utan klar kunskap, de senare med klar kunskap om relationens karaktär).

¹³5. Relationen i höljen mellan centra nedanför diafragman och centra ovanför diafragman, närmare bestämt: 1) Mellan bascentret och hjässcentret. Det fyrbladiga centrets energi överföres till det tusenbladiga centret. Detta är även en symbol (enligt principen "såsom nedan, så

ock ovan”) för förstajagets (symboliskt betecknad med ”fyrfalden”, KOV 6.12.46, L1 3.22.1) uppgående i andrajaget, kollektivjaget, samjaget (symboliskt betecknad med ”tusen”). 2) Mellan sakralcentret och strupcentret. Denna relation är även symbol för ”de tolv skapande hierarkiernas förening med fyrfalden” (LA: deras ingående i de fyra lägre av de sju mindre 49-kloten). 3) Mellan solarplexuscentret och hjärtcentret. Denna relation är symbol för den i detta solsystem fulländade människans (tio) uppgående i de fulländade tolv. Liksom de tolv skapande hierarkierna (i sin yttre och skapande aspekt) kontaktas av människan, som från förstajagets synpunkt är det fulländade fyrtalet, så fullkomnas i relationen mellan solarplexuscentret och hjärtcentret medvetenhetsaspekten: enhetsmedvetenheten (46) uttrycks i emotionalmedvetenheten. E 9.5.7-11

¹⁴6. Relationen mellan de två större centren i huvudet, panncentret och hjässcentret. Denna relation upprättas och stadgas, när (”själ och kropp” =) kausalhöljet och eterhöljet fungerar som en enhet.

¹⁵7. Relationen mellan hypofysen och tallkottkörteln såsom ett resultat av den senast nämnda relationen.

¹⁶8. Relationen mellan mentalmedvetenheten och kausalmedvetenheten, en relation avsedd att medföra en allt stadigare och allt starkare kontakt. Augoeides’ meditativa hållning avspeglas i den andligt inriktade (LA: på andrajaget inriktade, L1 9.34.19) människans tre höljen (mental-, emotional- och eterhöljerna), och Augoeides’ meditation pågår ständigt i kausal- eller essentialmedvetenheten. Det är denna meditation, som denna regel främst avser.

¹⁷En ytterligare relation upprättas senare, efter tredje initiationen, i medvetenhetsevolutionen mellan andrajaget och tredjetriaden. Männkligheten, bestående av förstajag, har att befatta sig med att upprätta och förbättra relationen med andratriaden, i första hand mentalatomer och kausalhöljet, varför det inte finns någon anledning att här behandla det avlägsnare målet.

¹⁸När människan söker få kontroll över det mentala, blir Augoeides i motsvarande mån mer aktivt pådrivande. Augoeides’ arbete har dittills i stort sett varit ägnat hans egen värld och avsett förhållandet till (anden =) Protogonos och dennes världar (43–45), och med dessa ting har den i fysiska världen inkarnerade människan inte haft något att göra. Augoeiderna har förbrukat sin energi huvudsakligen inom femte naturriket. Nu nalkas augoeiderna en tid av kris och omorientering. I jordmännisklighetens tidigaste historia skedde en stor kris i samband med masskausaliseringen. Till gensvar på en dragningskraft från djurmänniskornas släkte såsom kollektiv sände augoeiderna en del av sin energi, som var bärare av mentaliseringens egenskap, till dessa djurmänniskor. Augoeiderna förbättrade hjärnan, så att den kunde taga emot mentala och kausala ideer. Därmed bildades männkligheten. Den funktionsduglighet augoeiderna skänkte människohjärnan rymde också två andra potentialer: att uppfatta både (andlig kärlek och andligt liv =) 46- och 45-medvetenhet. Dessa måste med tiden framträda.

¹⁹Mentalmedvetenhetens framväxt, som så utmärker den innevarande tidsåldern, anger för augoeiderna en andra kris, om vilken den första krisen var ett förebud. Augoeiderna finns till för att göra sig gällande i männkligheten, och de utsätts nu för ytterligare en stark dragningskraft, som kommer att medföra en andra hjärnförbättring. Denna kommer att ge människan de egenskaper och förmågor som sätter henne i stånd att överskrida det mänskligas begränsning och låta henne ingå i femte naturriket. Augoeidernas första ansträngning förvandlade djurmänniskorna till verkliga människor. Deras andra ansträngning kommer att förvandla människor till andliga varelser, andrajag (46-jag), som också har erfarenheterna från människoriket.

²⁰För detta värv organiserar sig nu augoeiderna och omorienterar sig, så att de kan rikta sin kraft till männkligheten. Förbindelse måste upprättas mellan andratriadens mentalatom (47:1) och den förankring andratriaden redan har i människans hjärna. Intelligent verksamhet (LA: 47:1–47:3–47:5–49:3–49:7) och kärlek–visdom (LA: 46:7–47:2–48:2) måste förenas, och förening måste ske i fysiska världen. MV 8.10.6, 9.26.8, 9.122.7, 10.2.10, 11.10.5 För att åstadkomma detta ingår alla sådana augoeider, som lyckats göra sina mänskliga skyddslingar

tillräckligt mottagliga, i djup meditation. Detta är vad gruppmeditationen i grund och botten handlar om. Om människan lyckas framkalla om så bara någon grad av kausalmedvetenhet, så att hon kan delta i denna gruppmeditation, blir hon en medveten tjänare under planethierarkin. Det mentala och kausala fungerar då som enhet, och drivkraften är enhetsmedvetandet. KOV 7.21.17 Augoeides, uttryckande essential- och kausalmedvetenhet, är då förenad med människan i fysiska världen genom hjärnan, och människan har samordnat sin meditation med Augoeides' meditation.

²¹Detta är vårt arbetes ändamål. Detta får icke glömmas. Må varje ansträngning göras att försätta mentalmedvetenheten och hjärnan i ett sådant funktionstillstånd att människan kan glida ut ur sin egen meditation, förlora sina egna tankar ur sikte och "bli själen" (LA: tillfälligt förvärva kausalmedvetenhet, ingå i kausalhöljets centrum, DVS 2.23.7).

²²Det är kanske en ny tanke för somliga att augoeiderna organiserar sig, så att de kan rikta sin kraft till mänskligheten, och att de förbereder sig för en ny och stark impuls, men så är det. Under utvecklingslagen går varje monad från stadium till stadium, och augoeiderna utgör intet undantag. Liksom hos djurmänniskan Augoeides förenades med kausalhöljet och därmed skapade människan, så söker människan med begynnande kausal medvetenhet kontakt med ytterligare en gudomlig aspekt (LA: tredjetriaden och Protogonos). När denna kontakt är upprättad hos en bestämmande del av mänsklighetens individer, kommer vår planets även fysiska värld att förvandlas, så att "gudsriket på Jorden" förverkligas.

²³I denna framtida tidsålder kommer de som äger den esoteriska kunskapen om livet och verkligheten att härska över dem som blott strävar efter denna kunskap, och deras kontakt och resultaten av den kraft de förmedlar att erfaras i alla naturriken. Herravälde över alla former i världarna 47–49 och förmågan att överföra 46-energi, "kärleken", är den belöning som lovats de segerrika och det eftertraktade målet för deras meditationsarbete. De förvandlade människorna kommer att triumfera på Jorden i fysisk form och skänka ljus och därmed liv åt alla manifesterade former (LA: de fyra lägre naturrikenas fysiska former). L2 2.31.6 Detta är det sanna nirvanats ändamål: att kunna leva i obruten meditation i högre rike och samtidigt arbeta på Jorden. Arbetet med initiationerna avser att förmå människan att alltid leva i centrum men samtidigt fungera såsom fördelare av gudomsrikenas energi i någon bestämd riktning och – efter de högre initiationerna – i alla riktningar.

²⁴I utläggningen av nästa regel, regel III, behandlas människans arbete med det "mindre ljuset" i fysiska världen. Sinnenas ting är övergående, väsenslösa och utan värde jämförda med de belöningar den människa erhåller som här och i detta livet söker förena sina inkarnationshöljens medvetenhet med kausalmedvetenheten, sig själv med Augoeides. Hon inträder då i själarnas gemenskap och står icke ensam. De enda skedena av ensamhet är resultat av felaktig inriktning och fasthållande vid det som döljer visionen. DVS 2.34.3, 2.51.3; L1 3.1.9, 4.5.26, 4.19.28, 9.25.11; L2 2.30.6, 5.1.13, 5.2.14, 5.5.1, 8.20.4, 10.23; L3 18.5.17; L4 3.27.2, 4.30.4; MV 9.176.1, 11.1.7

Tillägg till stycke 1.6

Tredje bokens 48:e sutra, som här hänvisas till, lyder i svensk översättning: *Som resultat av denna fulländning erhålls snabbhet i mentalaktiviteten, förmåga av förnimmelse oberoende av organismens sinnen och bemästrandet av materien.* LA: "Bemästrandet av materien" betyder olika förmågor för olika slags jag. Kausaljaget är suveränt i världarna 49:2-7, 48:2-7 och 47:2-7. Fulländade essentialjaget (46-jaget) är suveränt förutom i värld 46 även i atomslagen 49, 48 och 47. Fulländade superessentialjaget (45-jaget) är suveränt i världarna 45–49.

LA 2011-06-06.

Publicerat på internet, hemsidan www.hylozoik.se 2011-10-08.

Senast korrigerat 2015-02-06.

LÄRJUNGENS VÄG

DEL TVÅ

WM 91–153

1 Regel III

¹Regel III. *Energien är i omlopp. Ljuspunkten, frukten av de fyra mödorna, växer och tilltar. Tiotusenden samlas runt dess glödande värme, tills ljuset avtar. Dess eld falnar. Då skall det andra ljudet gå ut.*

2 Kausalt ljus och eteriskt ljus

¹Dessa regler för magi upplyser om lagarna för hur skapelsearbetet utföres och om de medel, varmed människan kan fungera inkarnerad med kausalmedvetenhet. De är i första hand inte regler för hur människans medvetenhetsutveckling skall styras. Visserligen kan man lära sig mycket om detta genom att studera och tillämpa reglerna, men detta är inte undervisningens främsta mål.

²Augoeides mediterar i kausalvärlden och människan i mentalvärlden, och dessa båda meditationer syntetiseras. Genom den steg för steg växande syntesen manifesteras i människans fysiska hjärna en ljuspunkt, som tänts i kausalhöljet. Termen "ljus" betyder alltid två saker – energi och dess manifestation i något slags form, ty beteckningarna "ljus" och "materia" är synonyma. L2 2.10.8, 6.25.7, 10.9.8; L3 2.6.1,2 Människans tänkande och Augoeides' kausalidé har funnit en beröringspunkt, och fröet till en tankeform har uppstått. När denna tankeform är fullbordad, kommer den att innehålla så mycket av hierarkins stora plan som människan kan mentalt fatta. Under aspirantskapet och på lärlingenskapets första stadier – fram till tredje initiationen – sammanfattas människans arbete enligt denna plan med ordet "tjänande". Hon fattar, först trevande, idén om allt livs enhet och denna enhets manifestation såsom alla livsformers broderskap. Begrundan av detta överfysiska ideal leder så småningom till en uppfattning om hur detta väsentliga enhetsförhållande kan få praktiska, fysiska uttryck. Sådana uttryck kan vara humanitära strävanden, såsom inom organisationerna för lindrande av människors och djurs lidande eller för förbättrandet av förhållandet mellan nationer, religioner och grupper.

³Tillräckligt många människor har nu kommit i kontakt med hierarkins plan för att den mänskliga kollektivmedvetenheten skall kunna bli mottaglig för visionen. Tankeformen finns redan i mentalvärlden. Senare kommer tanken om tjänandet och jaget att befinnas vara otillräcklig. Då kommer man att finna en lämpligare form, men denna duger tills vidare. L1 9.28.5

⁴Augoeides och aspiranten skapar gemensamt denna tankeform, Augoeides genom att fokusera kausalenergierna och aspiranten genom att omrikta förstajagets krafter. Detta skapande arbete utföres i tre stadier.

⁵1. Det stadium, där aspiranten kämpar för att nå den inre stillhet och riktade uppmärksamhet som möjliggör för honom att höra rösten i tystnaden. Denna röst uttalar för honom, genom symboler och tolkning av livserfarenheter, de ändamål och planer, med vilka han kan samarbeta. Allt enligt hans utvecklingsstadium är det ettdera av två slags planer (L3 2.11.3):

⁶Antingen en sådan plan, som redan är i färd med att förverkligas i fysiska världen genom en existerande grupp, en plan och en grupp, vari han kan medverka och vars intresse han kan låta sitt eget intresse underordnas.

⁷Eller den plan eller del av en plan som det är hans individuella privilegium att manifesteras såsom gruppverksamhet i fysiska världen. Somliga aspiranter har till uppgift att hjälpa de grupper som redan är i arbete, medan andra har till uppgift att i fysiska världen sätta i gång verksamheter, som ännu så länge finns endast som mentala tankeformer. Endast de aspiranter, som är fria från personlig äregirighet, kan på riktigt sätt samarbeta på detta andra område. L1 3.26.3

⁸2. Det stadium, där han lär sig att klart uppfatta och rätt tolka Augoeides' röst och reflekterar över det mottagna budskapet. Det är under detta skede, som "energin är i omlopp". Ett ständigt rytmiskt gensvar på Augoeides' tankeenergi upprättas, och det sker ett stadigt kraftflöde mellan två energicentra: Augoeides i kausalvärlden och människan i fysiska världen. Energin färdas längs sutratma, trådsjälén, mellan Augoeides, kausalhöljet och hjärnan.

⁹Sutratmas avspegling i eterhöljet är de tre kanaler – sushumna, ida och pingala – som är eteriska motsvarigheten till organismens ryggrad. När eterhöljets negativa och positiva krafter, vilka kommer till uttryck genom ida respektive pingala, är i inbördes jämvikt, kan krafterna från bascentret stiga genom centralkanalén sushumna upp i hjärnan och högre och därvid gå genom alla mellanliggande centra utan hinder. När detta är fallet, kan den fysiska människan rätt mottaga de magnetiska, formbildande energierna från kausalhöljets centra, så att hon kan rätt uppfatta, rätt konkretisera och rätt förverkliga de verklighetsideer som dessa kausala energier är bärare av. E 9.2.6, 9.5.33

¹⁰När de högre initiationerna genomgås, ersätter den positiva energin från tredjetriaden och Protogonos den balanserande energin från andratriaden och Augoeides. Men detta är ett senare skede, som aspiranten ännu inte behöver bry sig med. Aspiranten skall finna "den ädla vägen i mitten" mellan de parvis framträdande motsatserna, och det skall visa sig att de krafter, han då använder i fysiska världen, är de som går genom sushumna. Detta kommer att ske, när överföringen av ljus och sanning (LA: verklighetsideer från kausalhöljet) till hjärnan fungerar verkligt tillfredsställande och är till gagn för individens arbete. Hos normalindividen tar sig dessa krafter obalanserade uttryck, så länge som idémentaliteten inte förenar sig med dem. Genom de negativa energierna, som kommer genom ida, är individen visserligen mottaglig för "högre ideer". Emellertid blir dessa på grund av förstatriadens dominans vanligen alltför emotionellt färgade, välmenande, men utan den organisation och ändamålsenlighet som det högre mentala kan ge; blir därför kraftlösa och kan inte förverkligas. Genom de positiva energierna, som kommer genom pingala, blir ideerna visserligen mer mentala och konkreta, men konkretiseringen sker vanligen alltför snabbt, på bekostnad av ändamålsenligheten (överensstämmelsen med de kausala förebilderna), och med motiv av personlig ärelystnad och vinning mer än idealitet, något som i sig bär fröet till sitt eget fördärv. E 9.5.34, L1 4.22.4

¹¹Kan däremot sushumna och dess energi, idémentaliteten, användas, blir eterhöljets centra så vitaliserade och öppnade genom idémentalitetens inverkan, att individen kan mottaga magnetiska, formbildande energier från kausalhöljets centra, så att planerna kan mogna enligt de ändamål de högre evolutionsrikena uppställt. Den punkt, där förstatriadens och andratriadens energier möts, utstrålar alltid ljus, och vad gäller sutratma har denna punkt sin motsvarighet i aspirantens ljus i huvudet. E 9.5.35, L1 4.22.4

¹²3. Det stadium, där lärjungen ljuder det heliga ordet AUM och genom att förena detta ljudande med Augoeides' röst aktiverar mentalmateria för byggandet av tankeformen. Detta gör han i fysiska världen och på fyra olika, allt svårare sätt: 1) Han söker leva som om han vore kausaljag. MV 9.133 2) Han söker låta kausalenergierna styra inkarnationshöljerna. 3) Han lyckas hålla dagsmedvetenheten stadigt i kausalhöljet. 4) Och samtidigt som han håller sig uppe i kausalmedvetenheten, riktar han stadigt uppmärksamheten på den tankeform, genom vilken han hoppas kunna manifesteras sin grupps del av planen genom sitt eget liv och i sin egen miljö.

¹³Detta blir i verkligheten möjligt först när en stadig förbindelse mellan kausalhöljet och hjärnan upprättats. Denna process innefattar hjärnans förmåga att registrera vad kausalhöljet är medvetet om i sin egen värld. Den innefattar också en samtidig aktivitet hos mentalmedvetenheten, ty aspiranten måste med det mentala tolka det kausala för att rätt uttrycka vad han fått lära sig. Detta är ingalunda en lätt sak, men aspiranten måste med tiden lära sig att uttrycka sig i full medvetenhet på mer än ett sätt, och detta samtidigt. Han börjar på detta sätt lära sig en trefaldig verksamhet. DVS 2.62.21, L2 10.11.8

¹⁴Detta innebär att när kausalmedvetenheten, mentalmedvetenheten och fysiska hjärnmedvetenheten bildar en enhet, kan Augoeides' skaparkraft bygga en form, varigenom den kan aktivt uttrycka sig i människans tre världar (47:4–49:7).

¹⁵I denna process ingår att eterhöljets solarplexuscentrum måste 1) förena de två lägre centrens energier med sin egen energi och 2) höja dessa förenade energier till de högre centren, ända upp i hjässcentret. Det är aspirantens uppgift att genomföra detta medvetet.

¹⁶Denna tredje regel gäller inte bara den enskilda människan utan även den verksamhet som fjärde naturriket såsom helhet förutses utöva. Det ljus som tändes, när människomonaden kausaliserade, finns nerdimensionerat i huvudets eteriska centra. Därmed har en förbindelse upprättats, som möjliggör inte bara samordning av vibrationerna (LA: mellan det kausala och eteriska) utan också utstrålning och framvisning av magnetisk kraft i människans tre världar. Det är genom meditation, disciplin och tjänande, som människomonaden utvecklar detta ljus, som upplyser människans tre världar.

¹⁷Mänskligheten är makrokosmos för de tre undermänniska naturrikena. På dessa lägre riken har dess utvecklade ljus och utstrålade magnetism huvudsakligen fyra verkningar.

¹⁸1. Stimulans av medvetenhetsaspekten hos mineral-, växt- och djurmonader. I mineralriket kommer denna stimulans att märkas däri, att energiaspekten blir starkare och de minerala formerna mer utstrålade. Häri ligger en antydning om den process som en gång skall avsluta vår egen fysiska existens på planeten. I växtriket blir verkan att formerna ökar i skönhet och mångfald liksom att nya arter utvecklas.

¹⁹I djurriket blir verkan att smärta och lidande avskaffas och det sker en återgång till det idealtillstånd som anges med symbolen Edens lustgård. När människan (fungerar som en själ =) lever med fungerande kausalmedvetenhet, helar, stimulerar och vitaliserar hon. Då överför hon krafter från högre naturriken och verkar som en mur mot alla skadliga utstrålningar och alla förstörande krafter. Ondskan och dess verkningar är till stor del beroende av mänskligheten såsom fungerande kanal. Mänsklighetens uppgift är att överföra och handha kraft. På lägre utvecklingsstadiet (LA: alltså hittills) sker detta destruktivt och med skadliga resultat. I framtiden, när mänskligheten står under kausalmedvetenhetens och Augoeides' inflytande, kommer kraften att handhas med vishet och med goda resultat.

²⁰2. Införande av ljus. Människans uppgift är att överföra ljuset (LA: andratriadens energi) i dess tre esoteriska aspekter – kunskap, förståelse och visdom – till alla mottagliga former i planeten. Med överföringen av kunskapens ljus har hon redan börjat. Vad blir möjligt, när hon kan överföra även de andra aspekterna av ljuset? Då kommer andrajaget att kunna styra de tre lägre världarna och deras fyra naturriken.

²¹3. Överföring av energi. Denna möjlighet ligger i människans förmåga att påverka de tre undermänniska rikena. De tre lägsta naturrikena är tre uppåtriktade krafter, och andratriaden har tre nedåtriktade. I människan möts dessa sex, och där skall de finna sin jämvikt. Mänskligheten själv skall bli den världsfrälsare, om vilken alla tidigare frälsare varit förebuden.

²²4. Föreningen av devaevolutionen och människoevolutionen. Denna är ett mysterium som människan löser, när hon blir medveten om sin egen Augoeides för att sedan finna att också denne är en livsform, som hon måste lämna bakom sig, när den fullgjort sitt ändamål. MV 8.1.8

²³Sålunda tjänar mänskligheten, och genom att utveckla en medveten förmåga av tjänande, en medveten förståelse av den roll individen har att spela i förverkligandet av planen och i forandandet av förstajaget till redskap för andrajaget, skrider mänskligheten stadigt framåt mot sitt mål: tjänande i världen.

²⁴Orsakerna till det onda i världen omkring oss, däribland de tre undermänniska rikena, ligger i människans missbruk av kraft, inte bara kraften i hennes fysiska handlande, utan också missbruk av känslö- och tankekraft, som vållar skadliga magnetiska förhållanden. Hur kan vi som individer ändra detta? Svar: genom att hos oss utveckla harmlöshet. Därför: iakttag dig själv ur denna synvinkel! Iakttag dagligen ditt uppförande – handlingar, ord och tankar – för

att göra dem oförmögna att skada. Tänk med avsikt sådana tankar om dig själv och andra som är konstruktiva och positiva och därför harmlösa i sin verkan. Iakttag din emotionala påverkan på andra, så att ingen negativ emotional reaktion kan skada din nästa. Kom i detta sammanhang ihåg att våldsam, missriktad andlig strävan och entusiasm mycket lätt kan skada din nästa, så se inte bara till dina dåliga sidor utan också hur du gör bruk av dina dygder.

²⁵Om harmlösheten blir grundtonen i ditt liv, kommer du att kunna göra mera för att åstadkomma rätta harmoniska förhållanden i din personlighet än med hur mycken disciplin som helst av annat slag. Den kraftiga utrensning, som försöket till harmlöshet medför, går långt i att utmönstra felaktiga funktionstillstånd.

²⁶Alla aspiranter behöver förnya sin ansträngning att leva som om de vore andrajag, bortse från allt vad de uppnått i det förflutna, förverkliga innerligheten och rikta tanken på planen.

²⁷Om förverkligandet i gruppen blir framgångsrikt, minskas intresset för det egna särjaget. Om lagtilliten blir starkare, ökar förmågan att bortse från individuella problem och i stället rikta blicken på det helas väl. Bredd i synsättet och inklusivitet i förståelsen är första kraven på alla som skall arbeta under hierarkins ledning. Lärjungarna måste ha stadgat sig i enhetsmedvetandet och insett allt livs grundläggande enhet, innan de kan betros med kunskapen om hur man handhar krafter, som verkar manifestation av överfysisk verklighet i det fysiska.

²⁸Öva därför harmlöshet med iver och förståelse, ty rätt utförd är den förstöraren av all begränsning. Dess motsats, önskan att skada, bygger på själviskhet och självupptagenhet. Den är en uppvisning av krafter, som samlats för självhävdelse, självupphöjelse och självvrtäffardigande. Harmlöshet är livsuttrycket för den som inser sig vara överallt, som lever medvetet i andratriaden, som till sin natur är enhet, som använder inklusiviteten såsom metod och som ser alla former såsom lika i det att de höljer och döljer ljuset och är blott det enda, oändliga Varats yttre former. Denna insikt visar sig i en verklig förståelse för nästans behov, en förståelse skild från känslsamhet och hänsyn till egennyttan. Den leder till den förtegenhet som växer fram ur icke-beaktande av särjaget. Den framkallar det omedelbara gensvar på det verkliga behovet som utmärker De Stora, vilka bortseende från det yttre skenet ser den inre orsaken till de förhållanden människorna märker i det yttre och inifrån denna visdom kan ge verklig hjälp och ledning. Harmlösheten medför varsamhet i omdömet, förtegenhet i talet, förmåga att avstå från impulsivt handlande och framvisande av en icke-kritisk inställning. Därmed kan enhetskrafterna ges fritt utlopp, de energier från andrajaget som synes vitalisera förstajaget och därför leda till rätt handling. L1 2.3.8, 4.5.27, 4.12.20, 4.17.7, 4.19.23, 4.20.6, 8.16.6, 9.44.10; L4 2.32.10, 3.31.4; MV 9.90.3,4

²⁹En återblick, företagen varje kväll, bör helt ägnas denna strävan. Återblicken skall avse: 1) Harmlöshet i tanke, ledande till kontroll av talet. 2) Harmlöshet i emotional reaktion, ledande till att individen blir en kanal för andrajagets enhetsaspekt (LA: 46-medvetenheten och dess energi). 3) Harmlöshet i fysisk handling, ledande till skicklighet i handlandet och den skapande viljans frigörelse. Vad individen särskilt skall iakttaga är den verkan han övar på "sig själv" (höljerna, skenjagen), på den egna utvecklingen och på medmänniskorna.

³⁰Det finns intet krav på lydnad. Planethierarkins lärare söker träna intelligenta tjänare av mänskligheten, och sådana utvecklas genom självinitierad ansträngning, frihet i handlandet och övandet av urskillning i arbetssättet, icke genom blind lydnad och passiv underkastelse. LA: Givna lagar och regler måste motsvara individens egen förståelse. Om icke, får individen göra de erfarenheter och så arbeta med den egna kunskapen och det egna varat att dessa lagar och regler till sist ter sig nödvändiga och självklara. Icke heller förkunnas i detta avseende något nytt, utan allt har sagts om och om igen i tusentals år. L1 5.23.5, 9.13.9, 9.52.3; L3 5.2.12; MV 9.182.6, 9.183.6, 9.190.18

³¹Planethierarkins arbete består i att så stimulera medvetenheten i alla former inom planeten att den kan växa, tills den manifesterar de tre första departementsenergierna: vilja, enhet-visdom och aktiv intelligens. Dessa tre energier har sina motsvarigheter i energier som utgår från

mänskliga höljescentra, så att hjässcentret svarar mot första departementet och tredjetriaden, hjärtcentret mot andra departementet och andratriaden och solarplexuscentret mot tredje departementet och förstatriaden. Att inte strupcentret utan solarplexuscentret representerar förstatriaden, beror på att det främst är centren under diafragman, som företräder förstajaget, och dessas syntetiserande centrum, solarplexuscentret, uttrycker detta jags magnetiska kraft. Strupcentret aktiveras allteftersom förstajaget inrätas med andrajaget.

³²Regel II och regel III är de båda halvorna av ett helt. Slutet av regel II lyder: *Det lägre ljuset kastas uppåt. Det större ljuset upplyser de tre, och de fyras arbete fortskrider.*

³³Vad skall sägas om detta lägre ljus? Människan har två ljuskroppar, nämligen den högre ljuskroppen eller kausalhöljet och den lägre ljuskroppen eller eterhöljet. Dessa två är människans viktigaste höljen. MV 9.17.9

³⁴Eterhöljet kallas ”kosmiska förmedlaren”. Det är en oskiljaktig del av den allestädes närvarande etern. Genom eterhöljet går alla energier som når organismen, antingen de kommer från kausalhöljet, solen eller en planet, alla energier som inte utgår enbart från grovfysiska världen. MV 4.3.2,6

³⁵Fysiska atomerna i eterhöljet och organismen påverkas direkt av kausalhöljets energier. När dessa energier styr människan, såsom de gör hos helgon och invigda, kan detta ses i det fysiska såsom den strålgång som omger dessas organismer. L2 6.13.2

³⁶När kausalhöljets ljus förenas med eterhöljets ljus, vitaliserar det de båda fysiska höljenas atomer, så att de alla blir utstrålade centra. Detta blir möjligt först när hjäss-, hjärt-, solarplexus- och bascentren förbundits på ett särskilt sätt, vilket är en av första initiationens hemligheter. Dessa fyra centra företräder individens höljen: bascentret organismen, hjärtcentret (där livsprincipen har sitt säte) eterhöljet, solarplexuscentret emotionalhöljet och hjässcentret kausalhöljet och dess tolk mentalhöljet.

³⁷När de nämnda tre lägre centren är helt inrätade med hjässcentret, blir initiation och därmed aktivt lärjungaskap möjliga, dessförinnan är de det inte. Aspiranten kan uppleva det som kallas ”ljuset i huvudet” och som är ett förbud om kommande lärjungaskap och initiation.

³⁸När detta sker, tränger kausalt ljus in i området kring tallkottkörteln och får den eteriska hjärnan att stråla. Hjärnans atomer aktiveras, eteriska ljuset och kausala ljuset förenas, och resultatet uppfattar aspiranten som ett starkt ljus strålade inne i huvudet. Det som däremot ofta beskrivs som ett spritt ljus eller sken är de organiska cellernas egenstrålning. Ett starkare ljus liknande solens är den eteriska hjärnans (inklusive de fysiska atomernas) ljus. Ett intensivt klart elektriskt ljus är kausalenergens ljus i förening med det eteriska. När man ser det sistnämnda ljuset, ser man också ofta att det är mörkt i mitten. Detta är ingången till Vägen.

³⁹Det är möjligt att ha nått ett högt stadium av medvetenhetsutveckling utan att ha sett något av detta ljus i huvudet. Allt detta har karaktären av fenomen och bestäms till stor del av (fysiska kroppens =) organismens och eterhöljets kaliber, av skörd och tidigare förvärv och även av aspirantens förmåga att hämta ner energi från kausalhöljet och hålla denna stadigt i hjärnan, samtidigt som han i meditationen icke är identifierad med förstajaget utan kan betrakta detta med upphöjt lugn. L1 4.23.15, 9.13.8; MV 5.38.3, 9.197.6

⁴⁰Ljuset i huvudet (som inte ett mål att eftersträva utan ett tecken, som medvetenheten registrerar utan att uppehålla sig vid det) tillsammans med kausalenergin aktiverar de viktigaste av eterhöljets centra, så att de alla inrätas med hjässcentret. De aktiveras allt mer, tills idémentaliteten i bascentret stiger. Detta stigande åstadkoms genom kausalenergens styrning av centren i huvudet. E 9.5.20

⁴¹När eteriska ljuset och kausala ljuset förenats, eterhöljets centra och övriga materia aktiverats, blir det möjligt för människan att med vilja centra de båda ljusen i huvudet. Då kan hon, med vilja och med kännedomen om vissa maktord, inträda i samadhi och lämna de båda fysiska höljen och därvid taga ljuset med sig. På detta sätt upplyser det större ljuset (det kau-

sala ljuset i förening med det eteriska) människans tre världar (47:4–49:7) och ”kastas det lägre ljuset uppåt” och upplyser allt det som människan medvetet eller omedvetet erfar. E 9.5.21,26

⁴²Då fortskrider de fyra arbeten. De fyra inkarnationshöljerna är inrätade med kausalhöljet, förstajaget är i medveten kontakt med Augoeides, bas- och hjärtcentren är inrätade med hjässcentret och bestämda steg i utvecklingen blir möjliga.

⁴³Regel II och regel III sammanfattar Augoeides’ arbete med människan inför hennes initiation. Låt oss för klarhets skull upprepa vad som sagts om stegen i detta arbete: 1) Augoeides inleder arbetet med människomonadens initiation. 2) Han drar sina krafter från verksamheten i andratriadens världar och riktar uppmärksamheten på det arbete som skall utföras. 3) Han träder in i djup meditation. 4) Magnetisk kontakt med människomonaden upprättas. 5) Människomonaden svarar och träder också in i meditation. 6) Arbetet fortskrider i ordnade steg och med cyklisk aktivitet. 7) (Själens ljus =) Augoeides’ energier och människans egna kausala energier kastas nedåt. 8) Eterhöljets ljus inrätas med hjässcentrets ljus (ljus = energi). 9) Centren aktiveras. 10) De kausala och eteriska energierna är nu så intensiva att hela människans liv i hennes tre världar (47:4–49:7) upplyses (styres med kausal insikt och förståelse). 11) Inrätning erhålles, lärlingenskapets och initiationens arbeten blir möjliga och fortskrider i enlighet med livslagarna. (LA: Inrätning, engelska: alignment = det högre centrets styrning av de lägre och de lägres lydnad för det högre, varvid denna styrning och lydnad möjliggjorts genom förbindelsens obrutenhet.)

3 Principer och personligheter

¹Att somliga människor närmar sig livs- och kunskapsproblemen med huvudets förståelse och andra med hjärtats förståelse, beror inte på vilket departement de tillhör och handlar heller inte om den grundläggande skillnaden mellan esoteriker och mystiker. Hos den allsidigt utvecklade individen måste huvudet och hjärtat fungera med lika stor kraft och får intetdera vara outvecklat. Men under evolutionsprocessen utmärks individerna av att den ena tendensen dominerar i ett visst liv och den andra i ett annat. Ingen kan bli esoteriker som inte i tidigare liv varit mystiker, och människans förståelse av esoteriken bygger i avsevärd grad på den mystiska insikt hon förvärvat i tidigare liv. Grunden läggs i den ansvarskännande kärlek individen visar sin grupp och familj, en kärlek som i senare liv kan vidgas att innesluta allt fler och till sist alla och även fördjupas med den förståelse kunskapen skänker.

²Skillnader i dessa avseenden är alltså tidsbundna. Människor skiljer sig åt ifråga om 1) departementet; 2) huruvida esoteriska eller mystiska vägen övar största dragningskraften; 3) huruvida de är centrade i det fysiska, emotionala eller mentala; 4) utvecklingsstadiet; 5) astrologiska tecken (soltecknet och ascendenten) som bestämmer inriktningen för ett visst liv; 6) rastillhörigheten med den särskilda tankeform som denna styr förstajaget med. L2 10.11.1

³Tredjetriadens departement är detsamma under hela evolutionen. Det är ett av de tre första departementen. Andratriadens departement växlar från eon till eon och hos de mera utvecklade från rotras till rotras. Det är något av de fem som råder under innevarande evolution och är det departement som förhärskar i individens kausalhölje. Förstatriadens departement växlar från liv till liv, tills alla sju underdepartementen till tredjetriaddepartementet har genomgått. MV 2.6.4

⁴Individen måste vara långt framskriden, om tredjetriadens departement skall ha någon omfattande påverkan på honom. Dyliga individer bemöter varandra med sympati, då deras tredjetriader tillhör samma eller komplementära departement. Majoriteten hör alltså inte hit. L3 15.1.23

⁵Över genomsnittet utvecklade, som strävar mot idealet och börjat komma under andratriadens inflytande, förstår lätt varandra och dras till varandra som vänner, om de har samma departement i andratriaden. Den starka vänskapen och fasta tilliten har sin grund i att den ene

inser att den andre handlar så som han själv skulle ha gjort.

⁶Och när båda har inte bara andratriaden utan även förstatriaden i samma departement, knyts de till varandra i fullkomlig vänskap, i lyckligt äktenskap, med oslitligt band emellan sig. Detta är sällsynt.

⁷Om de två däremot har endast förstatriaden i samma departement men inte andratriaden, blir den vänskap som kan uppstå tillfällig och kortvarig. Med insikt om dessa ting kan man handla klokare i olika slags relationer med människor. L3 14.14.50-52, MV 3.9.12,4; 11.2.3; 18.6.3

⁸En annan orsak till skillnader är att människor är olika centrade i sina höljen. Man måste inse detta för att förstå människorna. Att vara centrad i emotionalhöljet betyder att monaden verkar huvudsakligen genom detta hölje och även att Augoeides gör det. För Augoeides' del betyder det att kanalen till just det höljet är klarare. Augoeides kan nå människor genom antingen 47:3 eller 47:2, och det är 47:3 för de flesta av dem han alls kan nå. Om människans emotionalhölje till största delen består av 48:3-materia och hennes mentalhölje mestadels av 47:5-materia, så är hon centrad i emotionalhöljet och riktar Augoeides därför sin ansträngning mot detta hölje. Om däremot hennes mentalhölje främst består av 47:4 och emotionalhöljet av 48:5, så är hon centrad i mentalhöljet.

⁹För att människan skall kunna styra sina inkarnationshöljen (47:4–49:7) med kausal medvetenhet och kausal vilja (47:2,3) måste hon ha byggt in mer materia av högre molekyllager i dessa höljen. LA: Dessa högre molekyllager är 49:2,3; 48:2,3; och 47:4,5. Medvetenhet i lägre molekyllager kan varken nås av eller själva nå kausalhöljets medvetenhet.

¹⁰Augoeides intresserar sig för människan först när hon nästan helt eliminerat de tre lägsta molekyllagren ur emotionalhöljet (48:5-7). När hon i höljet byggt in en viss mängd 48:4-materia, vidgas kontakten med Augoeides. När 48:3-materien nått en viss styrka, nalkas människan lärjungaskapet. När 48:2-materien förhärskar i höljet, kan hon antas till lärjunge och genomgå initiation. När emotionalhöljet består av idel 48-atomer, blir monaden ett 45-jag. Det är alltså avgörande, vilket molekyllager människan är centrad i, och vetenskapen om var hon är centrad förklarar hennes liv. MV 8.10.13

¹¹Människorna (förstajagen) kan inte avgöra egna eller andras utvecklingsstadier eller departement och kan därför ofta inte förstå varandra (LA: och sig själva). Den ringa utvecklade kan inte förstå den högt utvecklade, och inte ens den framskridna människan kan förstå en invigd, om hon inte själv är en invigd. Den högre kan förstå den lägre men inte tvärtom. KOV 1.16.6, E 9.1.3

¹²Ifråga om dem som är mycket högre utvecklade än man själv bör följande tre regler gälla dem och deras handlingar:

¹³1) Avstå från att fälla omdömen. Deras insikt är större. Glöm inte att en av de viktigaste förmågor planethierarkins medlemmar förvärvat är att se formens förstörelse som oviktig. Vad de ser till är den medvetenhet som utvecklas i formen. KOV 3.3.11,12; L2 10.7, 10.8.4

¹⁴2) Inse att när de äldre bröderna framkallar ett visst skeende, gör de detta med en bestämd avsikt, som är grundad på vishet. Lägre graders invigda har visserligen sin handlingsfrihet men fyller samtidigt uppgifter enligt sina överordnades planer, liksom också du gör i en mindre skala. De har sina läxor att lära, och den regel som gäller för lärandet är att all erfarenhet måste köpas. L1 9.12 Insikt kommer genom de efterräkningar som följer på en illa övervägd handling. De överordnade står beredda att göra något gott av de situationer som deras lägre utvecklade underordnade framkallar.

¹⁵3) Kom också ihåg att skördelagen är förklaringen av nutidens kris. Grupper av monader kommer samman för att gemensamt skörda sin sådd. Människor har i det förflutna gjort sig skyldiga till svåra misstag. Skörd och förvandling blir det naturliga resultatet. Våld och grymhet i det förflutna ger svår skörd i nuet, men det ligger nu i allas våra händer att förvandla de gamla misstagen till något gott.

¹⁶Betänk också att principer är bestående, medan personligheter är tillfälliga, tidsbundna. Det kan dock bli svårt att rätt bedöma i lägen, där två principer är inblandade, som båda är riktiga. Men om den ena är primär och den andra sekundär, blir det lättare. Båda är verklighetsideer, men den primära principen förutsätter kausalmedvetenhet för att uppfattas till fullo, medan den sekundära kan helt och hållet uppfattas av mentalmedvetenheten. För rätt bedömning är det också nödvändigt att bortse från allt personligt och se endast till det sakliga. Vad det är för person, som händelsevis innehar eller uttrycker en tanke, är fullständigt ovidkommande. Det enda som betyder något är om tanken sakligt sett är riktig eller inte. Inte heller har gruppstillhörigheten någon betydelse. Den tanke, som en medlem av den egna gruppen uttrycker, kan vara felaktig, och den tanke, som en medlem av en annan eller rent av motsatt grupp uttrycker, kan vara riktig. L1 9.22.6; L2 10.15.1

¹⁷När mentalmedvetenheten använder principer, finns alltid risk för att den hemfaller åt osaklig kritik och personangrepp eller bryter mot enhetslagen på annat sätt. Sinsemellan motsatta grupper behöver inte uppfatta varandra såsom fiender utan kan i stället betrakta varandra såsom motsatta poler, som båda behövs för den önskvärda balansen. De kan vara fullt uppriktiga i hävdandet av sina respektive ståndpunkter, men deras mentalmedvetenhet utan kontakt med det kausala hindrar dem att få del av det högre synsättet.

¹⁸En princip är något som uttrycker en sida av den sanning som det esoteriska kunskapsystemet bygger på. Ett litet smul av den idé, som solsystemregeringen bygger all sin verksamhet på, har därmed sipprat ner till människorna. Enhetsmedvetandet ligger till grund för allt solsystemregeringen företar sig och är dess inneboende drivkraft. Därför skall samma princip – viljan till enhet – ligga till grund för all verksamhet, som de mindre organisationerna utför, liksom hos alla deras medlemmar.

¹⁹En princip, som verkligen är grundläggande, talar genast till kausalmedvetenheten och framkallar ett omedelbart gensvar och medhåll från denna. Den talar föga eller inte alls till förstajaget. Den uttrycker en idé om hur andrajaget förhåller sig till andra. En princip är något som alltid styr Augoeides och kausaljaget, och det är först när människan allt mer tar ledning av det kausala, som hon uppfattar och påverkas av dessa ideer. Detta är något att betänka, när man har med andra att göra och bör mildra omdömena om dem. Att rätt uppfatta en princip markerar en utvecklingsnivå.

²⁰Principer handlar om det högsta goda för det största antalet väsenden. Att mannen skall älska sin hustru och hustrun sin man uttrycker en princip som gäller förstajaget. Den måste vidgas till den större princip som säger att människorna skall älska varandra. Det finns tre slag av principer, lägre och högre slag, och de högre måste nås genom de lägre:

²¹1. Principer som gäller förstajaget och dess handlingar. De avser mest materieaspekten och utgör grunden för senare framåtskridande. De styr människan på lägre utvecklingsstadier, tanklöshetens stadier. De innehålls i de allmänt godtagna reglerna för riktiga mänskliga relationer: att icke döda, icke stjäla, icke bedraga, icke förtala och så vidare. De har med karaktärsbyggandet att göra.

²²2. Principer som gäller andrajaget och avser medvetenhetsaspekten. Hälften av problemen i världen för närvarande beror på att dessa högre principer, som handlar om kärlek-visdom eller viljan till enhet, först nu börjar uppfattas allmännare av mänskligheten. När människor snabbt inser att dessa principer är riktiga och söker förverkliga dem utan att först anpassa omgivningen till dem, kommer det ofta till sammanstöt och strid mellan de människor som drivs av de principer som styr förstajaget och dem som tar ledning av de principer som styr andrajaget. Så länge inte fler människor styres av det kausala och essentiala, är denna strid ofrånkomlig. När det emotionala behärskas av det essentiala, blir förståelsen allmän. L1 8.6.2. LA: Det kommer att för de flesta människor bli lättare att låta det emotionala styras av det essentiala än att låta det mentala styras av det kausala.

²³Principerna av första slaget lär sig människan genom att till exempel stjäla och sedan lida

efterräkningarna. Principen att inte taga det som inte är ens eget hamras så in genom lidande. Världen håller nu på att lära sig gruppvis att det man tar emot lagen, emot andras rätt, måste man i sinom tid förlora, med smärta och med sorg. L1 9.62.8

²⁴Principerna av det andra slaget lär sig människan genom att avstå och att tjäna. Efter att ha lärt sig principerna av första slaget bortser hon från förstajagets krav och lär sig i tjänandet enhetens makt i dess esoteriska innebörd. Hon ger ut och får därför igen, hon ger sitt allt, lever försakelsens liv, begär intet för sig själv, och är den rikaste människan på Jorden.

²⁵Principer av första slaget handlar om den enskilda människan och hennes utveckling. De principer, som mänskligheten nu lär sig, avser grupper. Frågan är inte ”vad är bäst för den enskilde?”, utan ”vad är bäst för de många?”, och endast de som kan tänka med visionen av de många såsom ett, kan tillfredsställande ange dessa principer. Dessa är de viktigaste, ty de är de grundläggande principerna för detta kärlekens–visdomens solsystem. Problemet i dag är att människorna är förvirrade. Vissa principer av första slaget är nu djupt förankrade, och några få av de högre principerna, andrajagets principer, sipprar ner i de förvirrade hjärnorna, där de vållar konflikt mellan lägre och högre. För att nå klarhet skulle de bara behöva minnas att de högre principerna handlar om gruppens bästa och de lägre om individens bästa. Hur gott eller värdigt det egna förstajagets liv än är, måste detta liv underordna sig det högre slags liv som söker gruppens och icke individens bästa. L1 8.3.4

²⁶Allt som strävar till syntes och det gudomligas uttryck i gruppgemenskap, kommer idealet och de högre principerna närmare. Många av de strider, som uppstår i organisationer, beror på att somliga människor följer principer som styr förstajaget, medan andra, kanske oklart, skönjer något högre och söker gruppens, inte personens bästa och därmed för in andrajagets kraft. När det högre, andrajaget, och det lägre, förstajaget, råkar i sammanstöt, är det högres seger given och måste den lägre principen vika för den högre.

²⁷LA: Det förtydligandet måste här göras att gruppintresset inte nödvändigtvis bygger på en andrajagets princip, men kan göra det, medan däremot det enskilda intresset aldrig kan bygga på en sådan högre princip. Annorlunda uttryckt: andrajagets principer avser alltid grupper, aldrig individers bästa, men alla grupper bygger inte på andrajagets principer. Därför är inte heller valet mellan motsatserna själviskt–osjälviskt utan vidare ett val mellan första- och andrajagets principer, ty individen kan mycket väl vara personligen osjälvisk och offra sig för en grupp, som hänger sig åt en gruppegoism, fjärran från andrajagets principer. L1 5.5.2, 9.26.2; L2 7.17.12

²⁸3. Ännu högre principer är de som först tredjejaget förstår. Först när monaden utvecklats bortom förstajaget och erövat andrajagets medvetenhet, kan den närma sig förståelsen av hur tredjejaget syntetiserar andrajagets kärlek–visdom i viljeaspekten.

²⁹Principerna av första slaget handlar om förstajagets liv i dess tre världar (47:4–49:7), de av andra slaget om monadens liv i kausalvärlden och andrajagets världar (45:4–47:3) och de av tredje slaget om monadens liv i tredjejagets världar (43:4–45:3). De av första slaget handlar om individer, de av andra slaget om grupper och de av tredje slaget om den enhet som uppstår när de många grupperna smälts samman först till ett sjotal (LA: de sju 49-kloten) och slutligen till en enda enhet (LA: sju blir till tre, som blir två, som blir ett).

³⁰Alla dessa faktorer och många andra åstadkommer skillnader mellan människor, och om människan skall bedöma sig själv, måste hon taga dem i beaktande.

³¹Man bör därför betänka att lärjungarna har sin särskilda utrustning, sina egna förtjänster och brister. De kan ändå vara vissa om att förrän de till kärlekens väg lagt kunskapens väg, kan de inte genomgå de större initiationerna, ty det gör man i kausalvärlden. Vissa medvetenhetsexpansioner är likväl möjliga för dem, några initiationer kan de genomgå i mentalvärlden, något av visionen kan de uppfatta, Augoeides' närvaro kan de förnimma, de kan nå honom med sin kärlek, och denna kontakt kan skänka dem glädje och sällhet som varar. Men det klara skådandet i kausalvärlden för med sig ett annat slags glädje. Hjärtats väg leder till den

ena glädjen, huvudets väg till den andra.

³²Kunskapens väg är esoterikerns och den vises väg, kärlekens väg är mystikerns och helgonets väg. Om människan vandrar huvudets väg eller hjärtats väg, beror inte på vilket departement hon tillhör, ty hon måste lära känna båda vägarna. Mystikern måste bli esoteriker, och esoterikern har varit en helgonlik mystiker. Verklig kunskap är intelligent kärlek, ty den är intellektets och hängivenhetens förening. Människan förnimmer enheten i hjärtat, men för att tillämpa den intelligenta på livet måste hon förvärva kunskap.

³³Det är särskilt värdefullt att urskilja livsmeningens riktning och veta om man i just detta liv skall vandra huvudets väg eller hjärtats väg. Här behövs emellertid en fin högre urskillning för att icke illusioner skall tillhandahålla förevändningar för ett liv i slö oföretagsamhet. Tänk noga över det här sagda och pröva om frågan står på en rätt grund och inte är föranledd av en underlägsenhetskänsla, jämförelse med någon annan och därmed avund eller en självbelåtenhet som hämmar aktiviteten.

³⁴Aspiranterna på lärjungaskap kan tryggt taga till allmän regel att de i det förflutna mycket tillämpat hjärtats väg och att därför i denna inkarnation mentalutvecklingen är viktigast.

4 Regel IV

¹Regel IV. *Ljud, ljus, vibration och form förenas och smälter samman, och sålunda är arbetet ett. Det fortskrider enligt lagen, och intet kan nu hindra arbetet från att gå framåt. Människan andas djupt. Hon samlar sina krafter och driver tankeformen från sig.*

5 Ljudets skaparverk

¹Denna fjärde regel avser arbete i mentalvärlden. För att kunna utföra dylikt arbete måste man ha ett välutvecklat intellekt och även ha förvärvat medvetenhetskontroll till någon grad. Dessa regler är inte ämnade för nybörjare i esoteriken, utan för dem som är redo för magiskt arbete och för bemödande i mentalvärlden. Kärleken är den stora förenaren, den första attraherande impulsen i både makrokosmos och mikrokosmos, men intellektet är den främsta skapande faktorn och brukaren av energierna i kosmos. Kärleken attraherar, men intellektet attraherar, repellerar och samordnar, så att dess makt är ofattbar. Kan vi inte varsna ett framtida tillstånd i det mentala motsvarande det som nu råder i det emotionala? Ett tillstånd i världen, då intellektet är lika mäktigt och tvingande som begäret och känslan nu är? Mänskligheten är på väg in i en tidsålder, vari människorna kommer att fungera som intellekt, när intelligensen är starkare än begäret och man kommer att vädja till tankens krafter och använda dem för att leda världen, liksom man nu brukar fysiska och emotionala krafter.

²Det ligger i det som här sägs en alldeles nödvändig uppfordran att söka rätt förstå tankens lagar och taga emot rätt undervisning om mentalmaterialets bruk och byggande till tankeformer.

³Dessa regler avser denna undervisning. Det är också nödvändigt minnas att den som arbetar med magi och handhar dessa krafter, måste vara en monad som är självmedveten i kausalhöljet (47:2) och dessutom har begynnande medvetenhet i essentialhöljet (46:5-7, L1 3.3.3), och detta av följande grunder:

⁴1. Först en sådan monad har en direkt och klar förståelse av skaparverkets ändamål och av planen.

⁵2. Först en sådan monad har ett så utvecklat intellekt och enhetsmedvetande att den kan betros med den kunskap, de symboler och de formler som är nödvändiga förutsättningar för magiskt arbete.

⁶3. Först en sådan monad har förmågan att samtidigt arbeta i fysiska världen, emotionalvärlden och mentalvärlden och likväl förbli icke-identifierad med hithörande medvetenheter och därför skördemässigt fri från resultatet av dylikt arbete

⁷4. Först en sådan monad är verkligt gruppmedveten och drivs av en ren, osjälvisk avsikt.

⁸5. Först en sådan monad har en så klar syn att den kan se slutet från begynnelsen och stadigt hålla kvar en sann bild av det fullbordade arbetet. L3 3.11.6-12

⁹Har inte de som arbetar med svart magi en lika stor makt? Nej. De kan visserligen arbeta i samma tre världar, men de arbetar från och i mentalvärlden och fungerar alltså inte utanför detta verksamhetsfält, vilket däremot den kausalt och essentialt medvetna monaden gör. Genom att de befinner sig så nära sitt arbetsmaterial och är identifierade med det kan de snabbare erhålla resultat, som tillfälligt är mäktigare än vad den vite magikern förmår. Men resultaten är kortvariga. De har förstörelse och undergång i släptåget, och svartmagikern dränks till sist i den kataklysm som följer. L2 9.25.3,4,7

¹⁰Låt oss därför minnas nödvändigheten av intellektets rätta bruk och låt oss samtidigt alltid stå bortom, frigjorda ifrån och icke-identifierade med vårt intellekts skapelseverk, våra begär och det vi uträttar i det fysiska.

¹¹När man begrundar regel IV, är det fyra ord som särskilt faller i ögonen: ljud, ljus, vibration och form. Ljudet är den formel, det maktord, som Augoeides svarar på, hans egen ton i förening med människans ton. Det är detta ackord av två toner, som ger de önskade verkningarna, och det är viktigare än den formel som utgör maktordet.

¹²Häri ligger svårigheten för människan: att ljuda den egna tonen i samklang med Augoeides' ton. Häri ligger också förklaringen till vikten av den heliga stavelsen AUM. På meditationsarbetets tidiga stadier ljudar människan AUM med grovfysiskt hörbart ljud, senare däremot utan dylikt ljud (LA: vilket dock inte betyder vare sig "ljudlöst" eller "ohörbart", ty ljud liksom redskap för uppfattning av ljud finns i alla världar). Denna träning i att ljuda AUM är en omedveten förberedelse för det dubbla skapelseverket. Den uppmärksamme aspiranten får det lättare att utföra detta efterhand som han lär sig att i sin hjärna höra det (ljudlösa =) icke-grovfysiska, finfysiska, ljudet AUM.

¹³Esoterikstuderande uppmanas att arbeta på detta sätt: att ljuda den heliga stavelsen AUM hörbart för organiska örat och ofta i morgonmeditationens slut men i dess början betona den riktade uppmärksamheten på det icke-organiska hörandet som utvecklar det eteriska örats känslighet. Senare, när de fastställt den egna tonen och förnimmer det inre ljudet, kan de bestämt öva sig i att förena båda ljuden. Därmed förvärvar de förmågan att intensivt rikta uppmärksamheten och att utföra två verksamheter samtidigt, med uppmärksamheten riktad på båda.

¹⁴Studerande, som är ivriga och klara i sin strävan, gör klokt i att inte blunda för de svårigheter som ryms i det magiska arbetet, att granska sin förmåga att meditera och sin vilja att stadigt och noggrant iakttaga den nödiga disciplinen. För att underlätta detta bör de som menar allvar med arbetet, studera och besvara följande frågor i kausalmedvetenhetens ljus och rikta svaren till Augoeides:

¹⁵1. Anser du att du har nått det stadium, där du kan: 1) Utmönstra meditationens form sådan som du hittills haft denna? 2) Förhållandevis lätt nå kontemplationsstadiet? 3) Känna igen Augoeides' vibration? (LA: 1) avser mental-, 2) kausal- och 3) essentialmedvetenheten, givetvis i olika grad utvecklade hos aspiranten; aktiveringen av 46-medvetenheten är i sin första späda begynnelse.)

¹⁶2. Betyder den heliga stavelsen AUM något för dig, och skulle du kunna klart formulera ditt motiv för att ljuda det?

¹⁷3. Är du angelägen om att fortsätta med detta arbete därför att du strävar framåt såsom förstajag eller därför att du med begynnande kausalmedvetenhet söker medvetet styra hela förstajaget?

¹⁸I samband med sista frågan behövs en noggrann självakttagelse och ansträngning att vara sann mot sig själv och därmed klart konstatera var man egentligen står.

¹⁹Esoterikstuderande kan missrikta sina energier i meningslösa spekulationer rörande lärares och lärjungars personlighet och – i de fall dessa framträder anonymt eller under

pseudonym – rörande dessa personligheters identitet. Dylikt är inte bara slöseri med tid utan är också bevis på att dessa studerande ännu på länge inte är mogna för lärjungaskapet. Felaktigt intresse för andras personligheter, det vill säga förstajag, inte bara fördröjer kontakten med lärarna i planethierarkin och därmed lärjungaskapet utan blir även ett hinder för egna andrajagets utveckling. De studerande uppmanas att i stället söka utrusta sig själva, lära sig fungera i stillhet, fullgöra sina plikter och nyttiga åtaganden, skola sig i det rätta tigandets konst, eftersträva den orubbliga jämvikt som kommer av osjälviska motiv och glömma den själviska belåtenhet som kan välla fram i ens inre, när den vakande hierarkin erkänner ens trohet. L1 4.23.6

²⁰I dessa tider av oro, förändring och förvirring behöver de människor, som vill utveckla medvetandet, mer än någonsin tidigare förena sina krafter och sträva efter att samarbeta gruppvis. I sådana tider måste man söka sin styrka i stillheten och tilliten. Om man betraktar skeendet på ytan, framträder många skenbart olika principer och synes kampen gå än i ena riktningen, än i andra. Om man ser djupare på det, är de framträdande faktorerna enklare. Kampen leder främst till en prövning av motiven, och genom denna prövning blir det tydligt för de övervakande Ledarna vilka i varje grupp som förmår tänka klart, urskilja rätt, tålmodigt hårda ut och gå vidare framåt på aspirantskapets väg till lärjungaskapet och initiationerna, i sitt inre ohindrade och ostörda av omkastningarna på ytan. Den oro och de svårigheter, som överallt möter oss, framkallar ändå något gott som vida uppväger det skenbart onda. Människorna tvingas utveckla livstillit, självtillit och lagtillit (som, rätt förstådd och rätt övad, innefattar också tilliten till Augoeides). När alla yttre stöd faller bort och alla skenbara auktoriteter är oense, tvingas människorna att lita till sig själva och till Augoeides. Av denna tillit kommer det inre lugn som är nödvändigt för att göra människan till redskap för tjänandet i världen. MV 9.190.6; L2 9.46.2

²¹Bland viktiga faktorer, som i denna tid uppmärksammas av allvarliga och tankfulla studerande, kan följande nämnas:

²²1. Att det finns ett nära samband mellan (idealism =) kausalmedvetenhet och förmågan att uppfatta planen för mänskligheten. Kausalmedvetenhet motsvarar den tanke som föregår skapandet. Förmågan att tänka kausalt och förmågan att koncentrera sig på idealet är ännu så länge ringa utvecklade, ty de förutsätter inte bara att kausalhöljets centra nått en bestämd grad av utveckling och en viss mängd 47:2-materia byggts in i kausalhöljet utan även förmågan att harmonisera de egna vibrationerna med lärarnas i planethierarkin. Därför är endast ett fåtal människor (verkliga idealister =) kausalmedvetna, även om deras antal ökar. Fler, men alltjämt en liten minoritet, kan använda mentalmedvetenheten, medan majoriteten låter sig helt påverkas av känslorna. Den tid kommer, då 46-höljet organiserats och människor kan vara självmedvetna i det och använda kausalhöljet som dess redskap. När detta organiserande slutförts, kommer mentalmedvetenheten att vara enbart överförare eller tolk. Både lägre (47:6,7) och högre (47:4,5) mentalmedvetenhet kommer då att ha övervunnits av och ersatts med intuitionen, den kausala (47:2,3) och essentiala (46:5-7). I denna framtid skall människorna kunna uppfatta mycket som nu är obegripligt för dem som kan tänka bara mentalt. L2 7.15.17

²³Om det i rörelser, som verkar i fysiska världen, finns människor som är i någon mån kausalt (47:3) medvetna, inspireras dessa av planethierarkin. Hierarkin överför sina ideer till utvalda människor eller grupper. Dessa bearbetar ideerna med sitt eget tänkande, nerdimensionerar och förvanskar dem därmed mer eller mindre, färgar dem med sin egenart och formulerar dem mentalt (47:4,5). En dylik tankeform tas om hand av mentaltänkare, vilka uppfattar vissa sidor av idén, konkretiserar dessa ytterligare och ger dem en form, som kan lättare begripas av allmänheten, som tänker i det lägre mentala (47:6,7). Då omfattas denna form med begär av dem som är centrade i det emotionala. Den tilltalar dessa emotionellt, ingår i allmänna opinionen. Nu har idén blivit ett ideal, som kan anpassas till fysiska livets krav och

begär och är färdig att taga gestalt i fysiska världen. I denna dubbla nerdimensionering har idén förlorat mycket av sitt ursprungliga livs- och verklighetsvärde. I gengäld kan något av den uppfattas av många fler och i bästa fall tjäna till att ge en glimt av högre verklighet. KOV 2.17, DVS 1.26, L1 5.8.7

²⁴2. I dessa försök att uppfatta delar av planen och försök att förverkliga dessa delar människor och måste göra det. Planethierarkin kan på detta sätt ge människorna endast en vision om oerhörda möjligheter och även antydan om på vilka sätt dessa möjligheter kan förverkligas, men ingenting därutöver. Detaljerna och metoden att förverkliga ideerna liksom det nödvändiga arbetet överlämnas till människor. På lärjungarnas lott faller inte bara att uppfatta planen utan även att fylla i detaljerna och skrida till nödvändig handling i det fysiska. De gör därvidlag klokt i att betänka att de (med sina små planer) har att lyda samma lagar som planet-hierarkins medlemmar i sina större företag och att det är i samverkan med människor, i handhavandet av den mänskliga faktorn, som svårigheterna uppstår.

²⁵I detta avseende kan människor ordnas i tre grupper: 1) De som kan uppfatta planen och har fått i uppdrag att förverkliga den. 2) De som kan användas men inte förmår uppfatta de större sammanhangen. 3) De som inte kan uppfatta något annat än det som hör till deras egna själviska intressen.

²⁶Det är den första gruppens medlemmar, som planethierarkin kan kontakta. Den arbetar med dessa människor och kan vänta sig måttliga framgångar därmed. Den andra gruppens medlemmar får lärjungarna i världen söka använda så gott det går. Den tredje gruppens människor används endast sällan, när inga andra står till buds.

²⁷En av de grundläggande förmågor, en lärjunge måste utveckla för att kunna uppfatta planen och användas av planethierarkin, är att vara ensam. I ensamheten kan kausalmedvetenheten utvecklas och kan kontakt med Augoeides nås, i ensamheten kan i det kausala förvärvad insikt föras ner till hjärnmedvetenheten. När lärjungarna är ensamma, kan läraren (45-jag) nalkas dem och överföra sin kunskap till dem. Lärarna måste arbeta med människor såsom redskap, varför planens genomförande hämmas mycket av de brister som finns hos dessa redskap.

²⁸3. Bland de brister, som kan förekomma hos de mänskliga redskapen för planens genomförande, märks bland andra ostadighet, självgodhet, självtillräcklighet, högmod eller omvänt självunderskattning och förtvivlan. Om emotionalhöljet vibrerar våldsamt i en rytm, som monaden i förstatriaden satt i gång, eller om organismen är sjuk och uppmärksamheten därför inte kan riktas på arbetet för planen, får läraren i planethierarkin söka ett annat redskap och ett i grunden kanske mindre lämpligt.

²⁹Aspiranter kan behöva påminnas om att mycket av det arbete många av dem utför är resultat av överdrivet nit och icke ett genomförande av hierarkins planerade arbete. Läraren i hierarkin fördelar arbetet med vishet och urskillning och lägger aldrig på en människa mer än hon kan ändamålsenligt utföra. Vad läraren kan göra och även gör är att träna lärjungen att arbeta så, att det för omgivningen ser ut som om han gjorde underverk. Men glöm inte att det stora arbete, som en enda användbar lärjunge utför, blir möjligt först när han inrätat alla inkarnationshöljerna (47:4–49:7) med kausalhöljet (47:1-3). Den som har ett stadigt mentalthölje, som är starkt mottagligt för intryck från det kausala och samtidigt avvisande mot lägre slags vibrationer; den som har ett emotionalhölje, som är klart, färglöst och stilla; den som också har ett eterhölje med stadiga rytmer och en organism med starka nerver, en sådan människa motsvarar lärarens behov och blir en kanal, genom vilken han ohindrad kan låta sin välsignelse flöda över världen.

³⁰4. Man bör märka att också lärarna i planethierarkin måste utforma sina planer på sådant sätt att de till stor del tar hänsyn till bristerna i uppfattningsförmåga hos dem i fysiska världen de måste arbeta genom. De är hämmade och beroende av dessa fysiska redskap, och deras huvudproblem är det utvecklingsstadium majoriteten människor står på.

³¹Detta stadium, som i vissa avseenden kan betraktas som en framgång och inte ett miss-

lyckande för evolutionsprocessen, innebär likväl att planethierarkins arbete ofta hindras. Det stadium som nu uppnåtts kan betecknas som en omsvängning från det förflutnas grova fysikalism till en växande insikt om de osynliga världarnas existens men utan den balans som kommer av självförvärvad kunskap. Denna omorientering har igångsatts av den tänkande delen av mänskligheten: vetenskapsmän, verkligt framskridna religiösa människor, spiritualister, teosofier, filosofer. Den påverkar gradvis och stadigt människorna genom dessas aggregathöljen och driver dem fram till den punkt, där de börjar inse: 1) de osynliga världarnas verklighet, 2) tankens oerhörda makt, 3) behovet av (vetenskaplig =>) systematisk och begreppsmässigt exakt kunskap om dessa båda ting.

³²5. När aspiranter och lärjungar söker vara till gagn, måste de vara vaksamma på vissa faror, risker eller brister i arbetet. Av sådana bör här nämnas: 1) Att överbetona en del av planen på andra delars bekostnad. 2) Att koncentrera sig för mycket på den del av planen som tilltalar dem själva personligen mest. 3) Att icke inse att medarbetarna kan vara oförmögna att arbeta stadigt och ihållande, att samarbeta fredligt, att friktioner därför ofta är oundvikliga. 4) Att låta egennyttan och personlig äregirighet smyga sig in i arbetet. 5) Att icke unna sig nödvändig vila och avkoppling, utan anstränga sig ända till utmattning. 6) Att icke ha utvecklat förmågan att känna igen dem som skickats till dem att hjälpa dem i arbetet. Och framför allt: 7) Att icke kunna hålla kontakten med Augoeides och med läraren i planet-hierarkin.

³³Aspiranter och lärjungar måste också minnas att, när de söker samarbeta med planet-hierarkin och då har att lösa alla slags problem som de då ställs inför, de har fyra mål för sin strävan:

³⁴1. När de arbetar enligt planen, bidrar de till att likvidera inte bara egen individuell och nationell dålig skörd utan även hela mänsklighetens dåliga skörd.

³⁵2. Ett annat mål är att förbereda ett redskap för tjänande under den nya tidsålderns begynnelsekedde de närmaste två århundradena. Esoteriker och mystiker finns i alla delar av världen och hör till många grupper, men avsikten är att de skall förenas till en enda grupp, den kanal genom vilken hierarkin kan verka och skicka sina inspirerande ideer. Genom denna förenade grupp kan hierarkin arbeta för mänsklighetens höjande i esoterisk mening, utvecklandet av mänsklighetens medvetenhet. I samma mån som lärjungar, aspiranter, esoteriker och mystiker överallt visar sig mottagliga för denna inspiration, kan också nya tidsåldern snabbt bryta in.

³⁶Här är ett varningens ord på sin plats: Oförmågan att taga emot inspirationen och handla därefter, oförmågan att bygga upp och förfina höljen, oförmågan att lyssna på Augoeides och lärarna, när de meddelar undervisningen, medför att dessa högre krafter får söka sig andra kanaler och att därmed gruppen går miste om tillfället att få vara ett redskap för tjänandet.

³⁷3. Att utveckla kausalmedvetenhet och urskillning, så att lärjungarna förmår uppfatta den högre visionen och förvärva högre slag av medvetenhet på bekostnad av lägre. Det gäller att komma ihåg att de lägre målen just på grund av sin närhet ofta kan te sig mer tilldragande och därför kan övervinnas endast till mycket stort pris. Många människor behöver utveckla sin kausalmedvetenhet och ändra sin inställning, sin värdeskala, innan denna grupp, som måste införa den nya tidsåldern, kan motsvara de ställda kraven. MV 9.190.3

³⁸Nutidens problem och bekymmer beror till stor del på avsaknaden av kausalintuition, en brist som förefinns mer hos mystikerna och mindre hos aspiranterna på lärjungaskap. Problemet har inte legat i bristen på idealism eller ens i bristen på intelligens och uppriktighet, utan består i oförmågan att alltid offra förstajagets intressen för att låta den högre, kausala, insikten göra sig gällande. Man har tillåtit sig att kompromissa, men på esoterikens område finns ingen plats för kompromisser. Människor, som hemfaller åt dylika, avskiljes. Lärarna i planet-hierarkin söker efter dem som ser klart, kompromisslöst håller sig till sanningen såsom de uppfattar den och förmår stadigt sträva mot idealet. Detta innefattar följande förmågor: 1) Att känna igen idealet genom meditation. 2) Att tillämpa det på nutiden genom målmedvetenhet. 3) Att avlägsna

gamla hindrande tankeformer genom självupppoffring. 4) Att vägra kompromissa genom att se klart. 5) Att alltid skilja mellan saken (handlingen) och personen. 6) Att inte blanda sig i andras privatliv, att för den skull klart urskilja var gränserna går för individens frihet och att inte över-skrida dessa gränser. L1 4.23.20, 5.23.6, 8.12.8; L4 3.36.5; MV 5.51.5, 9.46.7

³⁹4. Att arbeta med att införa den nya tidsåldern och den nya gruppen av tjänare. Arbetare för den nya tidsåldern kommer att hämtas från alla slags grupper. Sådana arbetare kommer att utväljas efter att ha prövats främst efter måttet av hur opersonligt de arbetar och hur starka deras kontakt med Augoeides och deras andrajagsmedvetenhet är. Detta är faktorer som inga förstajag kan bedöma, måttstockar som inga människor kan bruka. Närmast uppräknas några av de egenskaper och förmågor, efter vilka planethierarkins medlemmar prövar människor.

⁴⁰De ser efter om den inre lågan – frukten av ansträngningen att arbeta, tänka och handla med vishet – brinner allt starkare eller om den alltjämt skymms och försvagas av emotional-höljets strömmar eller tankeformer av personlig fiendskap, äregirighet eller avund. Allt efter hur de arbetar i världen, kommer somliga att knytas närmare planethierarkins arbete, medan andra sätts åsido åtminstone tillfälligt. Förmågan att behärska det emotionala och att arbeta i det mentala tillmäts stor betydelse.

⁴¹De ser efter vilka som kan kämpa för principer med personligheter och likväl behålla kontakten med enheten. Detta värdesätter de mer än människor kanske inser. Den som kan hävda principer och likväl älska alla människor – vägra kompromissa och vägra hata – har något sällsynt att erbjuda i våra dagar och kan användas av hierarkin. Alla ni som arbetar skall vara klarsynta, ärliga i era avsikter, visa fasthet i arbetet och inte avvika från målet. Ni måste också bruka tålmod och överseende med dem som visar sig vara svagare redskap. Ge också dem er kärlek och hjälp.

⁴²Lärarna i planethierarkin ser till förmågan av böjlighet och anpassning. Denna innefattar förmågan att uppskatta behovet, urskilja den nya kraft som kommer in med den nya tidsåldern och därför kunna göra en stor syntes av behovet och kraften, varvid förstajaget blir bara ett centrum för handling och förvandling. Det är de fem sinnena som förvandlas och vidgas till förnimmelse i högre världar, så att syn, hörsel, känsel, smak och lukt smälts samman till ett enda syntetiskt samverkande helt i det stora arbetets tjänst. I fysiska världen tenderar sinnena till att förenhetliga förstajagets liv och anpassa fysiska ting till förstajagets behov. I högre världar måste de förvandlade motsvarigheterna tillgodose gruppens behov. Det är förmågan att göra detta som lärarna i planethierarkin söker efter hos de människor som kan få privilegiet att införa nya tidsåldern.

⁴³Framför allt ser de efter vilka som har en vidgad kanal från kausalhöljet genom mental-höljet till fysiska hjärnan. Har människan en sådan vidgad kanal, betyder det att hon kan användas. De iakttar hur långt antahkarana är utbyggt, den förbindelseled mellan kausalhöljet och hjärnan som den måste äga som lärarna kan framgångsrikt använda. I sitt val av arbetare vägleds de av människans egen förvärvade kapacitet och med hårt arbete vunna förmåga. Äger hon kapacitet, förmåga, duglighet, använder de henne med glädje. Raka motsatsen till detta har ibland hävdats – att människan måste söka ”mästarna”, därför att hon söker förvärva förmåga – men detta är felaktigt. Tvärtom gäller alltså att hon finner dem, när hon äger förmåga, den förmåga som gör henne duglig för grupparbete och som genom noggrann undervisning kan vidgas till att omfatta också kausala förmågor. L1 4.11.8, 4.12.2 Ledarskapet i sådana grupper, som styr arbetet för nya tidsåldern, växer fram ur individens disciplin, och ledarna påträffas bland dem som förnimmer det djupare liggande ändamålet. Ledarskap som består kommer inte dem till del som strävar efter ställning och makt, eller dem som ser endast till det yttre och bortser från de bakomliggande orsakerna. Ledarskapet kommer inte dem till del som sätter förstajaget och dess ställning och makt framom gruppens bästa. Det kommer dem till del och stannar hos dem som inte söker något för det egna särjaget, som förlorar detta ur sikte för det helas bästa. L2 3.42.2-4

⁴⁴Åter till dryftandet av den heliga stavelsen AUM. När denna används rätt, får den olika slags verkningar, som här något skall beröras.

⁴⁵När den heliga stavelsen AUM ljudas med avsiktlig tanke, stör, lösgör den eter-, emotional- och mentalhöljens grövre materia. När den ljudas med intensiv strävan efter andrajagets medvetenhet, drar den till sig högre slags materia att ersätta den förkastade. Man skall sträva efter att ha båda dessa verkningar i åtanke, när man i meditationen använder detta ord. Detta bruk av AUM medför att inkarnationshöljerna renas och förfinas och därmed blir bättre redskap.

⁴⁶Det bruk, lärjungen gör av den heliga stavelsen AUM, tjänar också till att utvisa för planethierarkins medlemmar i enhetens världar (43–46) och i fysiska världen att han är beredd att sättas in i arbete och användas aktivt där så behövs. Detta bör alla aspiranter betänka och kan tjäna dem såsom en sporre till att låta livet i det yttre motsvara den högre medvetenhetens motiv.

⁴⁷Den heliga stavelsen AUM används också i hierarkins magiska arbete. Tankeformer bildas för att vara bärare av ideer och skickas att kontakta det mentala hos lärjungar, som i en grupp under ett 45-jags ledning ansvarar för att arbetet med planen fortskrider.

⁴⁸Tack vare att aspiranterna utvecklats och lärt sig styra sitt mentalhölje och därmed gjort det mottagligt för högre slags intryck, blir de medvetna om de ideer lärarna skickar ut från kausalvärlden och kan därför samarbeta ändamålsenligt. Såsom denna regel IV anger, bildar aspiranterna och lärjungarna i sin tur tankeformer av de ideer de tagit emot och använder dem i sina grupper för att hjälpa i världen. Lärjungens huvudsakliga arbete i mentalvärlden består i att träna sig i de verksamheter som anges i det som följer:

⁴⁹1) Att vara mottaglig för lärarens medvetande. 2) Att odla en rätt intuitiv förståelse av de ideer läraren sänder. 3) Att ge de från läraren erhållna ideerna en form, som är ändamålsenlig för dem han söker hjälpa. 4) Att genom ljud, ljus och vibration aktivera tankeformen, så att andra medvetanden kan få kontakt med den.

⁵⁰Det är så grupper samlas, organiseras, undervisas och höjes, och det är så planethierarkin kan nå världen.

⁵¹Det finns naturligtvis många andra bruk, men om de studerande begrundar de tre här beskrivna, så kan de delges ytterligare bruk senare.

⁵²Ljudet är riktigt mäktigt först när lärjungen lärt sig att underordna de ringare ljuden. Först när de ljud, han normalt sänder ut i människans tre världar (47:4–49:7), minskas både i volym och aktivitet liksom i kvantitet, blir det möjligt för honom att höra det större ljudet (LA: taga emot intryck från det egna kausalhöljet, liksom från Augoeides och läraren i planethierarkin) och fullgöra dess ändamål. Först när mängden talade ord minskas och tigandets konst övas, kan ordet göra sin makt gällande i fysiska världen.

⁵³Människor inser sällan ordets makt. Ändå talar världsreligionernas urkunder om detta, alltifrån evangeliets ”I begynnelsen var ordet” till den indiska symbolen om att ”den store sångaren har byggt världarna, och världsalltet är hans sång”.

⁵⁴Ljudet, talet eller ordens bruk är ett av de viktigaste redskap människan använder för att forma sig själv och sin omgivning. Tanken, talet och fysiska handlingen är de tre som gör människan till vad hon är och ställer henne där hon står.

⁵⁵Allt tal har till ändamål att klä tankar i fysisk form och därmed göra dem tillgängliga för andra. Talet manifesterar en tanke, ger det dolda ett hörbart uttryck. Rätt tal kan bilda en form som verkar gott, liksom orätt tal kan bilda en form som verkar ont. Utan att inse detta talar människorna oupphörligt och ansvarslost, dag efter dag, använder ord och omger sig däri-genom med formvärldar de själva skapat. Det är därför väsentligt att tänka, innan man talar. Detta innebär att man ofta kan avstå från att tala och att man, när man väl talar, verkligen uttrycker en riktig tanke. Då kan ordet också bli en bärare av harmoni och en kraft för enhetens förverkligande. Orätt tal splittrar, medan rätt tal förenar, liksom talet eller ordet såsom symbol

för gudomen också är en symbol för enheten. L2 3.36, 10.10.7

⁵⁶Allteftersom människor utvecklar sin medvetenhet, kommer de att i ökande mån odla rätt och riktigt tal, tänka mera innan de yttrar sig, ”genom meditation rätta de misstag som gjorts med felaktigt tal”, och allt klarare inse betydelsen av rätt tal, rätta ljudformer. MV 9.192.11-13

⁵⁷Det andra viktiga ordet i regel IV är ordet ”ljus”. Först kommer ljudet och sedan ljudets första verkan, ljuset, som uppenbarar tankeformen.

⁵⁸Ljuset kännes genom det som det uppenbarar. När ljuset uteblir, synes denna uppenbarade värld försvinna.

⁵⁹Den tankeform ljudet bildar är avsedd att vara en källa till uppenbarelse. Den måste uppenbara sanningen, en sida av verkligheten, för den som iakttar formen. Därför har tankeformen i sitt förnämsta bruk också den förmågan att den sprider ljus i mörkret, skänker kunskap till dem som behöver denna.

⁶⁰Här handlar det inte om ljuset såsom en symbol för medvetenhetsaspekten i kosmisk eller solsystemisk skala, utan enbart om hur aspiranten skall kunna arbeta praktiskt med intelligensen. Hans huvudsakliga arbete – vilket han alltmer kommer att finna vara fallet – består i att ge tänkande människor kunskap. För att göra detta måste han arbeta esoteriskt med tankeformer, som uppenbarar sanningen.

⁶¹Han gör då sin tankeform levande genom kraften av sin tillit, kausala förståelse och livskraft. Därmed framgår innebörden av det tredje viktiga ordet, vibration. Hans budskap höres, därför att det uttalas. Det bär med sig ljus, därför att det förmedlar sanning och uppenbarar verklighet. Det vibrerar av sin upphovsmans livskraft och består så länge som hans tanke, ljud (ordform) och intelligens ger det liv. Motsvarande lagar gäller för alla slags former, budskap, organisationer osv., som är uttryck för en mänsklig eller övermänsklig skapares tanke.

⁶²Det är värdefullt att studerande vidgar tanken och begrundar hur dessa tre faktorer – ljudet, ljuset och vibrationen – förhåller sig till tankeformer i alla skalor: ett solsystem, en atomvärld, ett naturrike, en ras, en nation, ett mänskligt kausalhölje. De kan begrunda de olika kategorierna av formbildare: solhärskare, planethärskare, augoeider, människor och andra.

⁶³(Själen =) andratriaden och medvetenhetsaspekten symboliseras med ljus och (andenaspekten =) tredjetriaden och rörelse- eller viljeaspekten med ljud. L3 2.6.2-4 Ljus eller inlysning erhåller monaden, när den genomgår tredje initiationen (LA: centrar sig i andratriaden). Full förståelse av ljudet, den heliga stavelsen AUM, den syntetiserande faktorn i (manifestationen =) världarna 47-49, når monaden, när den genomgår femte initiationen (LA: blir ett 45-jag och därmed centrar sig i tredjetriaden, L1 4.2.21).

⁶⁴Det fjärde viktiga ordet är ordet ”form”. Formen kan inte hållas isär från vibrationen, ty vibrationer bildar former, och alla former har föregåtts av vibrationer. Genom denna sin verkan uppvisar vibrationen därför en dualitet.

⁶⁵Genom formen eller höljet och dess sinnen blir den inneboende monaden först varse vibrationerna hos alla slags former i den miljö, där den själv fungerar. (LA: Denna varseblivning av omgivningen förvärvar monaden i de tre lägsta naturrikerna.) Senare (LA: i människoriket) blir monaden allt mer varse sina egna vibrationer och kan därigenom bli självmedveten. (LA: För att kunna bli självmedveten måste monaden förvärva objektiv medvetenhet i åtminstone organismen och däremot kontrasterande subjektiv medvetenhet i högre hölje. MV 3.12.1)

⁶⁶LA: Allt under det att människomonaden tillgodogör sig kunskapen om omvärlden och syntetiserar den med självmedvetenheten, genomgår den flera stadier av identifikation och frigörelse. Den identifierar sig först med fysiska världens ting, känner begär för dem och frigör sig sedan från denna identifikation genom att identifiera sig med emotionala ting. Därefter följer en motsvarande process av frigörelse från det emotionala genom identifikation med det mentala. Till sist frigör sig människan från all identifikation med något i förstajagets världar (47:4-49:7) genom att identifiera sig med kausalmedvetenheten. L1 6.1.4-10, 6.6.2

⁶⁷Allt detta ”fortskridet enligt lagen”, och ”intet kan nu hindra arbetet från att gå framåt”, när människan väl har upprättat en stadig kontakt med andratriaden och Augoeides och kan börja vara medveten i sitt kausalhölje. Men det som alltjämt fattas är (en utvecklad andlig kropp =) ett utvecklat 46-hölje. Ett dylikt finns såsom embryo, och hemligheten i att använda det ligger i hjärnans inrättning med eterhöljet, eftersom detta finns såsom en förmedlare mellan kausalhöljet, mentalhöljet och organiska hjärnan.

6 Vetenskapen om andningen

¹Uttrycket i regel IV, ”människan andas djupt”, syftar förutom på andningen också på många andra sidor av rytmiskt liv. Det som kallas ”andningens vetenskap” eller ”andningens konst” (sanskrit: pranayama) handlar om det skapande livet, om hur människan genom att komma i samklang med de rytmer som utgår från gudomsrikena kan rikta om sitt liv och arbeta för sin frigörelse. KOV 7.16.16; L1 1.21.5, 5.13.12; L2 6.13.18

²”Människan andas djupt” är ett gott exempel på hur esoteriska uttryck kan vara på en gång kortfattade och innehållsrika. Andningens konst avhandlas enligt andningscykelns tre skeden, som de studerande bör mycket noga iakttaga. L3 2.6.6

³Det första skedet är inandningen. Detta anges med ”människan andas djupt”. Liksom hon andas ur djupet av sina lungor, hämtar hon själva livskraften från djupet av sitt vara, kausalhöljet. Första steget i hennes frigörelse från förstajagets världar består i att hämta kraft och insikt från det i henne som tillhör högre världar och högre rike: kausalhöljet, andratriaden och Augoeides.

⁴Uttrycket ”hon samlar sina krafter” anger det skede, där människan håller andan. Det betyder att hålla alla livskrafterna stadigt på tystnadens plats. När människan tack vare erfarenhet och skicklighet kan göra det lätt och utan att ägna det särskild uppmärksamhet, kan hon se och höra och veta i kausalvärlden. Detta är kontemplation i en högre mening, stillheten mellan två verksamheter. I den aktiva lärjungens liv åstadkommer den de mellanspel, där han genom icke-identifikation och förmågan att draga sig inåt inte kan fångas av något i förstajagets världar. Eftersom han ännu är långt ifrån målet, är dessa mellanspel av stillhet, inåtdragenhet och icke-identifikation ofta mycket svåra att nå och, även då han nått dem, dunkla. L1 1.10.6

⁵Vetenskapen om andningen, pranayama, beskriver detta skede såsom det, under vilket eterhöljets alla krafter genom andningen förts upp i huvudet och samlats där före utandningen. Rätt utförd framkallar detta hållande av andan ett skede av intensiv koncentration, och det är i denna stund aspiranten måste gripa tillfället.

⁶Utandningsskedet beskrivs i regel IV med orden ”hon driver tankeformen från sig”. Detta är enligt vetenskapen om andningen alltid sista skedet. Formen, vitaliserad av den som andas i den rätta rytmen, skickas ut att utföra sitt arbete, fullgöra sitt uppdrag. Det kreativa arbetets hemlighet ligger i att formen får den rätta energin på det rätta sättet.

⁷Den kausalt medvetne lärjungen skapar den tankeform, han avsett för manifestation i de tre lägsta världarna, genom intensiv meditation, som alltid är den verksamhet som motsvarar andningen. Med en viljeakt, som dynamiskt alstrats i kontemplationens stillhetsskede – vilket i andningscykeln motsvarar hållandet av andan – och som utmynnar i en ”utandning”, sänder han sedan ut den form han skapat till de tre lägsta världarna, människans världar, att där verka såsom en förmedlare och ett uttryck för erfarenhet och kunskap. L1 1.21.2

⁸Genom meditation och disciplin lär sig lärjungen att åstadkomma sådana stunder av hög medvetenhet och hög energi, då han samlar sina krafter i kausalhöljet och sedan med en viljeakt andas ut (andliga =) till andrajaget hörande avsikter och planer i de lägre världarna. Den tankeform han byggt och den energi han lyckats samla blir verkamma. Den energi, som behövs för nästa steg, sänds ut genom kausalhöljet och föres ned i eterhöljet och energiserar därmed det för fysiska formbyggandet nödvändiga redskapet. Den del av den hierarkiska

planen, som han i kontemplerationen uppfattat och som han sett sig kallad att medverka i, skickas ut samtidigt via mentalmedvetenheten till hjärnan, så att han ”driver tankeformen från sig”. L1 1.22.5

⁹Detta skede motsvarar i pranayama utandningskedet, som när det utföres med kunskap och medveten avsikt tjänar till att vitalisera centren och fylla dem alla med dynamisk livsenergi.

¹⁰I vetenskapen om ”djupandningen” finns alltså hela skaparverkets process och den stora manifestationsprocessen återgivna, den process, varigenom alla de kosmiska och sol-systemiska världarna bildats. Regel IV beskriver i sammandrag hela skapelsen. Den är också den formel, enligt vilken den kausalt medvetna människan arbetar, när hon centrar sina krafter för att manifesteras dem i de tre lägsta världarna.

¹¹Det rätta bruket av livsanden är hela den konst aspiranten, lärjungen och den invigde arbetar med. I denna konst är dock den fysiska andningen den minst viktiga delen och blir rätt om energin används rätt.

¹²I lärjungens mentala liv (LA: det kausala inräknat) och stora arbete med att lära sig bli en medveten skapare i mentalmaterien och därmed åstadkomma resultat i fysiska världen innehåller denna fjärde regel de anvisningar som arbetet bygger på, innehåller hela det magiska arbetets vetenskap.

¹³Denna regel IV förtjänar därför det mest inträngande studium. Rätt förstådd och rätt studerad vägleder den varje aspirant på vägen från fjärde till femte naturriket. Rätt tillämpad vägleder den lärjungen, väl kausalt medveten, i att handha och behärska formerna i förstajagets världar.

¹⁴I lärjungarnas träning förekommer aldrig blind lydnad. De får förslag om en metod och teknik, som visat sig verksam i tusentals år och med många lärjungar. Vissa regler ges, sådana rörande andningen, användbara förfaranden och handlingslivet i fysiska världen, men i övrigt får lärjungen nu och i framtiden större frihet än förut. Detta kan medföra en långsammare utveckling i början men förhoppningsvis en snabbare i de senare skedena. MV 9.190.18

¹⁵Därför manas aspiranter och lärjungar att under sin skolning gå framåt modiga och glada i vetenskapen om att de är medlemmar av lärjungarnas skara (LA: även aspiranter kan betrakta sig som lärjungar, ty de är lärjungar till lärjungar, L1 4.1.18), i vetenskapen om att de inte är ensamma, utan att de har styrkan av det band som binder dem alla samman, i vetenskapen om att den kunskap som förenar dem alla är också deras i samma mån som de förvärvar förmågan att uppfatta den och i vetenskapen om att de vakande äldre brödernas kärlek, visdom och förståelse står bakom varje människa som strävar. Även om hon tycker sig utlämnad till att kämpa sig fram till ljuset med enbart egna krafter, så ligger däri också styrkan av hennes eget kausalväsen, som en gång skall förvandlas till andrajagets fulländade redskap och då vara allsmäktigt i de mänskliga världarna.

LA 2011-10-20.

Publicerat på internet, hemsidan www.hylozoik.se 2012-01-14.

Senast korrigerat 2015-01-27.

LÄRJUNGENS VÄG

DEL TRE

WM 155–208

1 Regel V

¹Regel V. *Tre ting upptar solängeln, innan det skapade höljet går vidare nedåt: vattnets tillstånd, tryggheten för den så skapande och den stadiga kontemplerationen. Sålunda är hjärtat, strupen och ögat förbundna för trefaldig tjänst.*

2 Monaden och dess tankeformer

¹Olika slags skapelseprocesser har avhandlats, nämligen de som genomföres av: 1) skaparen av ett solsystem eller ett 49-klot; 2) Augoeides, när han skapar (sin manifestationskropp =) kausalhöljet; 3) människan, när hon skapar de tankeformer som omger henne och med vilka hon uttrycker sig och arbetar. Ifråga om 2) skall man minnas att hela människosläktet har manifesterats av en motsvarande grupp augoeider. (LA: Det vill säga varje människomonad har sin egen Augoeides.) Ifråga om 3) skall man också minnas att dylikt skapande arbete kan utföras endast av dem som fungerar i det mentala – de tänkande i världen och lärjungarna till lärare i planethierarkin.

²I alla dessa fall har materieformen (LA: i människans fall avses mental materia, 47:4-7) varit resultat av det skapande väsendets meditation, av gensvar från det material som påverkas av den kraft meditationen alstrar. Den sålunda erhållna formen har sedan brukats genom ljud. Därefter följer det skede, vari formen kan ses objektivt och blir ett vibrerande levande väsen (LA: att formen blir objektiv och levande för människor, beror på att den ikläds emotionalmateria, som är det högsta slags materia förstajaget kan objektivt iakttaga. I emotionaleonen har endast kausaljag mental objektiv medvetenhet, och de är alla lärjungar till planethierarkin. MV 5.7.1, 5.19.5,6, 7.10.1, 7.15.5, DVS 2.62.23).

³Denna femte regel handlar om tre faktorer, som upptar det skapande väsendets uppmärksamhet, innan den fysiska formen kommer till synes. Dessa tre är: vattnets tillstånd, tryggheten för den så skapande och den stadiga kontemplerationen. L3 2.7.1,2

⁴Dessa tre skall avhandlas i korthet, och sedan skall de tre faktorer betraktas, vilka lärjungen måste bemästra, om han är inställd på att någonsin bli en verksam och dugande medarbetare med hierarkin. Dessa tre är (ögat, hjärtat och strupen =) panncentret, hjärtcentret och strupcentret. Dessa regler kan tolkas och förstås på flera sätt. Den tolkning som här göres avser lärjungen, hans arbete och samarbete med Augoeides. Denna undervisning är tänkt att vara praktisk, att betona lärjungens träning och disciplin. Här och var i framställningen ges de vinkar och esoteriska antydningar som aspiranten kan följa och därmed göra experiment, som låter honom erfaras sanning och verklighet. De som inte är verkliga aspiranter, uppfattar inte vinkarna och skyddas därigenom för fara och alltför tidig erfarenhet.

⁵Processen att skapa tankeformer ingår i det arbete varje aspirant utför i sin dagliga meditation. Om aspiranterna tänkte på att de under varje morgonmeditation övar sig i att bygga och vitalisera tankeformer, kanske detta arbete blev mer intressant för dem. De flesta aspiranter bekymrar sig över bristerna i sitt meditationsarbete och sin oförmåga att styra tankarna. De kunde övervinna sådant, om de blev djupt upptagna av arbetet med att bygga tankeformer.

3 Vattnets tillstånd

¹Människan har med samordnande avsikt, djup meditation och skapande verksamhet byggt den tankeform hon riktar med sin vilja. Tiden är inne att sända ut tankeformen att fullgöra sitt ändamål. Formen ”drivs” från sin skapare med den utstötande andningens kraft – något som skall förstås både symboliskt och faktiskt. Lärjungen misslyckas ofta i sitt arbete, eftersom

han inte förstår den både symboliska och fysiska betydelsen av denna utstötande andning i meditationsarbetet. När lärjungen andas rytmiskt, samtidigt som han mediterar ihållande, bestämt riktar uppmärksamheten på den mentala definitionen av tankeformens ändamål och vitaliserar den, avslutar han med denna utstötande andning.

²Om lärjungen misslyckas med att göra tankeformen effektiv, så ligger den första orsaken i hans oförmåga att utföra dessa aktiviteter samtidigt och den andra i att han icke beaktat "vattnets tillstånd", emotionalmateriens tillstånd, den emotionalmateria han måste kläda tankeformen i för att den skall fungera i emotionalvärlden. Om han inte kan göra detta, blir den till sist bara en död form i mentalvärlden, ty den saknar den begärets drivkraft den måste ha för att fullbordas i fysiska världen. MV 3.20.5

³Om däremot tankeformen ikläder sig ett emotionalhölje, som är uttryck för rent själviskt begär, suges den in i lärjungens emotionalhölje och går förlorad, liksom en leksaksbåt i en vattenvirvel. Många av de tankeformer aspiranten bygger i sin meditation upplöses på detta sätt på grund av det kaos som råder i hans emotionalhölje. Goda avsikter och planer som aspiranten smider förverkligas aldrig, därför att de dränks i de emotionala vågor som rädsla, misstänksamhet, hat eller fysiska begär alstrar. L1 9.29.16, 9.38.31, 9.64.10

⁴Kaos i emotionalhöljet kan uppstå också genom andras aktiviteter. Det finns många lärjungar, som nått ett hyfsat mått av självkontroll och personlig oegennyttia. Men deras emotionalhölje uppröres gång på gång av den grupp de arbetar för och i. De blir upprymda eller nedslagna, nöjda med sina framgångar eller missnöjda med sina misslyckanden eller besvikna på medarbetarna. Genom dessa emotionala reaktioner omintetgöres de tankeformer de byggt med sådan flit och hängivenhet. De mister sin skicklighet i handling, därför att de låtit binda sig vid det önskade resultatet, och så blir deras möda till intet. L2 7.15.16

⁵Det finns många andra möjliga tillstånd hos emotionalhöljet, vilka varje aspirant själv kan åstadkomma. Aspirantens emotionalhölje är nödvändigtvis en del av planetens emotionalhölje och vibrerar därför i samklang med detta. Också detta bör noga beaktas, ty emotionalhöljet aktiveras av det kollektiva tillståndet i emotionalvärlden och måste därför handhas med kloket i detta avseende. L1 1.6.4,5; 9.45.20

⁶I denna tid är det tre egenskaper, som förhärskar i planetens och mänsklighetens kollektiva emotionalhölje: rädsla, förväntan och ett kulminerande begär efter fysiska ägodelar. Märk ordet "kulminerande". Mänsklighetens begär efter fysisk lycka har passerat sin höjdpunkt. Mänskligheten har alltså åstadkommit och övervunnit mycket. Men vibrationerna av det gamla och vanda är starka.

⁷Dessa tre egenskaper måste aspiranten övervinna, när han söker tjäna inifrån det mentala. Rädslan måste han ersätta med den frid som är deras förmån som alltid lever i det eviga ljuset (LA: 46-medvetenheten, 46:7 till att börja med). Frågande förväntan måste han ersätta med den stilla och samtidigt aktiva förvisning om slutmålet som kommer av en vision av planen och kontakten med lärjungar och senare med läraren. Begäret efter fysiska ägodelar måste han ersätta med strävan efter "själens skatter": visdom, kärlek och förmåga att tjäna. Frid, förvisning och rätt strävan åstadkommer det rätta emotionala tillstånd som tryggar att aspirantens tankeform överlever i emotionalvärlden och kan förverkligas i fysiska världen.

4 Tryggheten för den så skapande

¹Människor låter sig ofta besegras av sina egna tankeformer. Skapande av tankar genom koncentration och meditation är en potentiellt skadlig sak. Det finns sådana tankeformer, som icke är särskilt belastade med emotionalmateria, icke förmår gå ner i lägre världar och förgiftar människan i det mentala. Detta gör de på två sätt: 1) Genom att bli så starka i mentalhöljet att människan faller offer för det hon skapat. De blir till fixa ideer, intellektuell besatthet som övergår i vansinne. 2) Genom att mångfaldiga sig så snabbt att människans mentalhölje blir liksom ett tjockt och tätt moln, som varken kausalhöljets ljus eller det högre

emotionalas kärleks- och skönhetsupplevelser kan tränga igenom. Människan kvävs därmed av sina egna tankeformer.

²Eller förekommer tankegångar, som framkallar giftiga reaktioner i emotionalhöljet. En människa följer gentemot sina medmänniskor en tankegång, som föder hat, misstänksamhet och avund. Sådant kan till sist manifesteras i fysiska världen så att det leder till aktiviteter, som vållar upphovsmannens död genom mord, som i många fall är resultat av kristalliserad avsikt, eller genom sjukdom. L1 9.29.16 Ren tanke, rätt motiv och kärleksfull känsla är de rätta bote-medlen mot sjukdom, och när längtan efter dessa (som finns hos många) höjes till konstruktivt tänkande, kan sjukdomarna så småningom besestras. Många känner, men få tänker. MV 5.11.15 Planethierarkin söker inte dem som bara känner och längtar. Den söker dem som förenar sin känsla med beslutenheten att lära sig använda mentalhöljet och bli skapare och som arbetar konstruktivt för att nå detta mål.

³Det är därför alla system för riktig esoterisk träning betonar rätt tänkande, kärleksfull känsla och rent leverne. Endast så kan skaparverket tryggt genomföras, och endast så kan tankeformen förverkligas konstruktivt i fysiska världen.

5 Den stadiga kontemplerationen

¹Här brukas inte ordet ”meditation”, eftersom meditationen nu är avslutad. Meditation innebär att lärjungen använder och mentalt bygger formen så att den kan fullbordas, anpassas till och infogas i den tankeform den egna lärjungagruppen håller på att bygga. Nu måste han stadigt kontempera det han skapat och lika stadigt ladda det med nödvändig energi, så att det kan fylla sin funktion. L1 1.21.2

²Han upphör med att resonera, tänka, formulera och bygga i mentalmaterien. Han bara gjuter sin energi (LA: kausal energi från 47:3 eller 47:2; 47:3 tar vägen 47:5–48:3–49:3, 47:2 tar vägen 47:4–48:2–49:2) i formen och skickar i väg denna att utföra hans vilja. Så länge han kan stadigt kontempera, kommer det skapade att fullgöra hans avsikt och verka såsom hans redskap.

³Så länge han kan hålla uppmärksamheten på den idé, för vilken han skapat tankeformen, och förena dessa två i en enda stadig vision, så länge kommer också tankeformen att tjäna syftet och uttrycka idén. Häri ligger hemligheten med allt framgångsrikt samarbete med planen.

⁴Ett redskap i organismen brukas på två sätt: först utan vilja och förståelse som med sinnesorganen hos djur, sedan med vilja och mental förståelse för orsak och verkan som hos människor.

6 Lärjungaskapets tidiga skeden

¹Något liknande gäller i lärjungaskapets tidiga skeden. Lärjungen blir varse egna förmågor, som han ännu inte kan intelligent kontrollera. Han erfar glimtar av insikt och kunskap, som synes honom ej ha något omedelbart värde. Han kommer i kontakt med vibrationer och fenomen tillhörande högre världar än grovfysiska världen men förblir omedveten om den process, genom vilken han gjort detta, och kan varken förnya eller riktigt minnas upplevelsen. Inom sitt eterhölje förnimmer han aktiva krafter. Ibland kan han lokalisera dem och medger i alla händelser teoretiskt att en struktur av sju huvudsakliga centra håller på att vakna till medveten aktivitet. Han kan ännu inte styra den och använda den i enlighet med sina ändamål och planer, hur ihärdigt han än försöker. Det enda han kan göra är att notera dylika fenomen och därvid alltid minnas att i de första skedena av denna utveckling är det endast de grövsta av de hithörande vibrationerna som registreras i hans hjärnmedvetenhet. Han får helt enkelt vänta och inrikta sig på att rena sina höljen och eliminera allt som han befarar kunna förvränga visionen. Detta skede kan vara lång- eller kortvarigt beroende på hur mycket av detta som är nytt eller bara repetition av erfarenheter han gjort i tidigare liv.

²I den träning, som lärjungarna får de närmaste årtiondena, kommer utvecklandet av emotional syn (klärvoajans) och hörsel (klärådiens) att vara fullständigt uteslutet, och om lärjungen redan äger dessa förmågor, kommer han att behöva övervinna dem. Den verkliga lärjungen strävar att centra sig i mentalhöljet i syfte att ytterligare höja sin medvetenhet till kausalhöljet. L1 4.24.7, L3 8.19, MV 5.27.1,2, 5.29.1,4, 7.19.6

³Hans avsikt är att omfatta det högre, och han behöver inte på detta stadium återförvärva denna emotionala förmåga, som de ringa utvecklade människoraserna ägde och många av de högre djurarterna äger. Senare, när han blivit kausaljag, kan han fungera i emotionalvärlden, om han så önskar. DVS 2.23.8 Men de invigda arbetar med människornas medvetenhetsaspekt, inte deras emotionalhöljen. L2 6.13.16

⁴Det är i arbetet med medvetenheten, som den verkliga evolutionstekniken utövas, ty i varje naturrike är det medvetenheten i formerna, som svarar för utvecklingen av och i formen. Det främsta målet för de studerande är därför att bli medvetna om det kausala (LA: och Augoeides), att odla kausalmedvetenheten och att lära sig att leva och verka som om de ägde denna. Intill dess att de kan styra sitt redskap med vilja, gör de klokt i att träna sin mentalmedvetenhet, studera manifestationens lagar och lära sig att omfatta allt som man nu avser med ordet ”högre” – ett oegentligt ord, men det duger. MV 6.3.3

⁵När människan kan bruka detta redskap avsiktligt, med vilja använda det eller avstå, ändras hela hennes ställning och ökar hennes användbarhet. Genom att använda intellektet, mentalmedvetenheten, har mänskligheten blivit varse det fysiska redskapets, organismens, ändamål och brukbarhet. Genom att använda ett ännu högre slags förmåga, som tillhör kausalhöljet, lär hon sig att avsiktligt, viljemässigt, ändamålsenligt styra hela förstajaget (47:4–49:7) och lär sig förstå för vilka ändamål det existerar. Detta högre slags förmåga är ett högre slags intellekt, kausalmedvetenheten.

⁶Först när människan blir kausalt medveten, blir hon till nytta i en hierarkisk lärares, ett 45-jags grupp. När kausalmedvetenheten börjar fungera, kan hon övergå från provlärjungens stadium till den i hierarkiske lärares grupp antagne lärjungens stadium. L1 4.12.3,4; 4.17.4

⁷Provlärjungen får åtskillig undervisning utan att medvetet inse det. Felaktiga tendenser påpekas för honom, när han uppriktigt söker utbilda sig för tjänande. L1 4.6.20 Årligt genomförd analys av de egna motiven har en förunderlig förmåga att höja den tilltänkte lärjungen upp ur emotionalvärlden in i mentalvärlden. Det är först i mentalvärlden lärarna kan kontaktas och måste sökas. L1 4.24.11

⁸Den tid kommer, när ljuset i huvudet inte bara finns utan även kan i viss mån användas. Aspirantens skörd är sådan att det blir möjligt för honom att med ihärdig ansträngning ordna sitt liv så, att han icke endast kan skörda sin sådd och fylla sina plikter utan dessutom har beslutsamhet nog att också lösa lärjungaskapets problem och fullgöra dess plikter. Sitt tjänande av andra utför han med rätt motiv, detta tjänande börjar göra sig gällande och han förlorar förstajagets intressen ur sikte, medan han arbetar för andras intressen (LA: deras andrajags intressen).

⁹Läraren rådgör med sina främsta lärjungar (LA: 46-jag) om lämpligheten av att släppa in aspiranten i gruppauran och låta hans vibrationer förenas med gruppens. Om utslaget blir ”ja”, utses en sådan äldre lärjunge att under två års tid tjänstgöra som förmedlare mellan läraren och den nyantagne lärjungen. Förmedlaren arbetar med den nye lärjungen, så att säga dämpar lärarens vibrationer, när han förmedlar dem till lärjungens höljen, så att dessa får vänja sig vid den högre frekvensen. Förmedlaren överför till lärjungens mentalmedvetenhet, via Augoeides och kausalhöljet, vetskap om gruppens planer och vägledande ideer och iakttar hur lärjungen förhåller sig till det som händer honom i livet och de tillfällen som yppas för honom. I praktiken och tills vidare är det förmedlaren, som fyller lärarens funktion. MV 9.187.7

¹⁰Hela denna tid förblir aspiranten ovetande om vad som hänt och är omedveten om dessa i hans högre höljen pågående kontakter. Tre tecken märker han dock hos sig själv:

¹¹1. Ökad mental aktivitet. Denna vållar honom först mycket besvär. Han uppfattar det som om han förlorade i stället för att vinna i tankekontroll. Detta är dock övergående, och han tar efter hand befälet.

¹²2. Ökad mottaglighet för ideer och ökad förmåga att uppfatta hierarkins plan. I första skedet kan dessa förmågor göra honom i viss mån obalanserad, när han fångas av den ena idén, den ena ideologin, den ena rörelsen efter den andra, som alla tycks lova förverkligandet av tusenårsriket. Men efter en tid återvinner han balansen och låter ändamålsenligheten styra sitt liv. Han arbetar med sin egen uppgift, gör sin insats för det helas gagn efter bästa förmåga. L1 4.7.4

¹³3. Ökad psykisk känslighet. Detta är både ett tecken på utveckling och ett prov. Han kan bedragas av de psykiska förmågornas lockelser, frestas att överge sitt tjänade av mänsklig-heten för att i stället bruka psykiska förmågor för självhävdelse. Lärjungen måste utvecklas allsidigt, men innan han kan fungera medvetet såsom kausaljag, måste han avstå från att använda dessa lägre förmågor. De kan tryggt användas endast av kausaljag. 46-jag och högre jag behöver inte bruka dessa i de lägre (LA: emotionala och eteriska) höljena inneboende förmågor. Dessa högre jag kan använda (intuitionens =) 46-medvetenhetens ofelbara kunskap och (ljusprincipens inlysning =) 47:1-medvetenheten. L1 4.23.17

¹⁴Hos studerande råder en utbredd missuppfattning att läraren gör den antagne lärjungen klart medveten om att han är antagen, att han vid ett möte och samtal med läraren får beskedet att han är antagen och sätts in i arbetet. Så är icke fallet. För lärjungaskapet liksom för (LA: de tre första) initiationerna gäller den esoteriska regeln att människan skrider framåt i blindo. L1 9.38.18 Hon hoppas men vet inte och får ingen klar visshet. Genom att iakttaga sig själv och studera fordringarna kan hon komma fram till slutsatsen att hon möjligen nått den antagne lärjungens stadium. Hon handlar enligt denna förmodan och vaktar med omsorg sina handlingar, ord och tankar, så att hon inte gör sig skyldig till något felaktigt, olämpligt eller ovänligt, som kan bryta den rytm hon antar ha upprättats. Hon fortsätter sitt arbete och intensifierar sin meditation, granskar sina motiv, söker utrusta sitt mentelhölje, låter leda sig av tjänandets ideal och söker alltid tjäna, och när hon är så upptagen att hon glömt sig själv, får hon plötsligt en dag se den som så länge sett henne.

¹⁵Detta kan ske på två sätt: i fullt vaken dagsmedvetenhet eller i fysiska hjärnans hågkomst av ett möte och samtal under sömnen. I samband därmed gör lärjungen tre särskilda insikter.

¹⁶1. Lärjungen inser det skedda såsom ett obestridligt faktum han inte kan betvivla.

¹⁷2. Han inser att han måste tåla om detta faktum. Många år kan gå innan han nämner det för någon, och då endast till en annan lärjunge, som står under samma lärare, och endast efter att ha inhämtat lärarens tillåtelse att nämna det. MV 9.192.11; L1 4.2.5, 4.6.10, 4.19.19

¹⁸3. Han får efter hand insikt i vissa faktorer, som styr lärarens förhållande till lärjungen, så att dessa faktorer alltmer börja styra också hans eget liv. Sex sådana faktorer uppräknas närmast.

¹⁹1. Han inser att hans kontakter med läraren styres av gruppens behov och avser gruppens tjänande. Det går till sist upp för honom att läraren är intresserad av honom endast i den mån han såsom monad medveten i kausalhöljet kan användas i tjänandet genom förstajaget i fysiska världen. Han börjar inse att läraren arbetar med hans kausalhölje och att det därför är kausalhöljet, inte inkarnationshöljerna, som står i kontakt med läraren. Hans uppgift står därför allt klarare för honom, och det är alla lärjungars uppgift: att hålla förbindelseleden mellan kausalhöljet och hjärnan via mentelhöljet öppen, så att läraren genast och lätt kan nå honom. Särskilt i lärjungaskapets tidiga skeden får läraren ibland vänta i veckor, innan han kan nå lärjungen, då kanalen uppåt är stängd och kausalhöljet inte har kontakt med hjärnan. L1 4.2.16

²⁰2. Han finner att det är han själv, som i de flesta fall stänger dörren genom bruk av lägre psykiska förmågor, fysisk ohälsa och brist på medvetenhetskontroll och inser därför att han

måste arbeta ständigt och oupphörligt med sitt förstajag.

²¹3. Han finner att han måste lära sig skilja mellan Augoeides', den egna lärjungagruppens och lärarens respektive vibrationer. Alla tre är olika och det är lätt att sammanblanda dem, särskilt i början. Aspiranter och lärjungar kan tryggt utgå ifrån att, när de får uppleva en "hög vibration" och stimulans, denna inte kommer från läraren utan snarare från Augoeides. L1 4.20.19

²²4. Han finner också att lärarna inte har för vana att smickra lärjungarna eller lova dem något, såsom att de vore utsedda till att bekläda höga ämbeten, vore lärarens ombud eller att hierarkin vore beroende av dem. Äregirighet, maktlystnad och självtillräcklighet är egenskaper, som kännetecknar många mentala typer. Dessa egenskaper utgör prövningar för aspiranten. De tillhör förstajaget och hjälper honom inte att utveckla andrajagets egenskaper. De förblindar och förleder honom, får honom att kliva upp på en piedestal, från vilken han slutligen måste stiga ner. Lärarna säger intet som kan nära lärjungarnas högmod eller känsla av avskildhet eller utvaldhet och märkvärdighet. MV 9.198.1, L1 4.23.18

²³5. Lärjungen finner också snart att lärarna inte är lätt tillgängliga. De är strängt upptagna och kan endast i nödlägen ägna nybörjare något ögonblick för meddelelse. Med äldre och beprövade lärjungar sker kontakterna oftare och lättare och ger snabbare resultat. Ju grönare lärjungen är, desto mer kräver han lärarens uppmärksamhet och inbillar sig ha rätt till den. De äldre och mer erfarna tjänarna söker fylla sina plikter och utföra sitt arbete med så liten kontakt med läraren som möjligt. De försöker spara lärarens tid och anser det ofta som ett bevis på eget misslyckande, om läraren måste tala med dem för att rätta till något fel i deras arbete och kanske skydda dem för skada. Varje mer framskriden lärjunge har som mål att utföra sitt arbete och vara i kontakt med sitt (andliga =) till andrajaget hörande kraftcentrum, det vill säga sin grupp, och därför i stadig kontakt med läraren utan särskilda möten och fenomenartade kontakter med honom. Många lärjungar förväntar sig kontakta sin lärare endast en gång om året, vanligen vid tiden för fullmånen i Oxens tecken. MV 10.20.1, 10.22.5; L1 4.10.13, 5.8.11

²⁴6. Han finner också att förhållandet mellan lärare och lärjunge styres av lag och att det finns bestämda stadier i kontakten dem emellan. Dessa stadier kan uppräknas utan närmare uppgifter såsom följer:

²⁵1. Det stadium, där läraren kontakter lärjungen genom en annan lärjunge i fysiska världen. Detta kallas "lilla lärjungaskapet".

²⁶2. Det stadium, där en högre lärjunge, som arbetar från det kausala, leder lärjungen. Detta kallas "lärjunge i ljuset".

²⁷3. Det stadium, där alltefter behovet mästaren kontakter lärjungen genom en livlig upplevelse under sömnen, en symbolisk lärdom, användandet av en tankeform av läraren, en kontakt i meditation, ett bestämt ihågkommet möte och samtal med läraren i hans ashram. Detta är avgjort den antagne lärjungens stadium. L1 4.20.28

²⁸4. Det stadium, där lärjungen, efter att ha visat sin visdom i arbete och sin förståelse för lärarens problem, får lära sig hur han kan i nödlägen påkalla lärarens uppmärksamhet och så få del av dennes styrka, kunskap och råd. Detta sker omedelbart och tar knappt något av lärarens tid. Detta stadium kallas "lärjunge på tråden", varvid "tråden" är sutratma, trådsjälén. L1 4.5.24

²⁹5. Det stadium, där lärjungen får vetskap om den metod, varmed han kan nå läraren för samtal. Denna vetskap får endast sådana lärjungar, som läraren anser pålitliga nog att inte missbruka den för något personligt behov eller nödläge utan endast för vad arbetet kräver. Lärjunge på detta stadium kallas "en inom auran".

³⁰6. Det stadium, där lärjungen kan räkna på att läraren alltid lyssnar och där han är i ständig, nära kontakt med honom. Detta är det stadium, där lärjungen förbereds för en omedelbart förestående initiation eller efter initiation får särskilt arbete att utföra i samarbete

med ---. På detta stadium kallas han ”en i lärarens hjärta”.

³¹Det finns ett sjunde stadium av ännu närmare förhållande mellan lärare och lärjunge, ett där ”deras ljus förenas”. De anförda beteckningarna är mera parafrasträn än översättning av de gamla beteckningarna.

³²God karaktär, hög rättsuppfattning, sunda värden och andlig strävan är förvisso grundläggande och oföränderliga krav, men mer än så fordras för lärjungaskap och kontakt med läraren.

³³Privilegiet att vara en utpost för lärarens medvetenhet kräver en osjälviskhet och självuppgivelse, som få är redo för. Att dragas in i hans aura, så att lärjungens aura utgör en oskiljaktig del av gruppauran förutsätter en renhet, som få kan odla. Att ha lärarens öra och rätten att kontakta honom vid behov kräver en mottaglighet och fin urskillning, som få är beredda att köpa för det åsatta priset. L1 4.4.6, 4.5.9 Likväl står dörren öppen för alla ärliga och uppriktiga sökare, som motsvarar kraven.

7 Överförare av kunskap från högre världar

¹De som är på något sätt framskridna i medvetenhetsutvecklingen, får denna utveckling påskyndad som aldrig förr i världshistorien. Krisen är så allvarlig och behovet i världen så stort att de som kan om så bara i ringa mån förnimma de äldre brödernas vibrationer och föra ner ideer från högre världar, får en noggrann, kraftfull och ihållande träning. Det är nödvändigt att de får möjlighet att verka på ett riktigt och lämpligt sätt såsom överförare och uttolkare. L1 4.4.18

²Närmast avhandlas vissa faktorer som är verksamma och metoder som tillämpas i inspirerat författarskap, vilket resulterat i sådana böcker som *Den Hemliga Lära*n och världreligionernas urkunder (LA: och givetvis DKs egna verk, utgivna i AABs namn). Tolkningen av det mottagna och utgivna materialet beror av många faktorer: nedtecknarnas ställning kan över- eller underskattas, de termer de använder är beroende på deras skolning och kan därför vara oriktiga eller ge upphov till misstolkningar. Det är alltså nödvändigt att förstå själva förfarandet något.

³Somliga överförare arbetar helt i det emotionala, och deras arbete tillhör nödvändigtvis den stora illusionen. De är omedvetna medier och oförmögna att kontrollera den källa, varifrån lärorna kommer. Om de påstår sig veta källan, har de ofta fel. Somliga mottar undervisning från diskarnerade varelser, som i sin utveckling inte står högre och ofta står lägre än de själva. Några bara sammanfattar innehållet i sitt undermedvetna och åstadkommer vackra men platta meddelanden, klädda i kristen språkdräkt och färgade av äldre tiders mystiska skrifter.

⁴Några arbetar endast i det mentala och erfar genom telepati vad de äldre bröderna och deras egen Augoeides har att meddela. De öser ur de källor av kunskap som finns i kausalmedvetenheten. De blir varse den kunskap som finns lagrad i hjärnan hos de lärjungar som tillhör samma departement som de själva. Några av dem är utposter för lärarens medvetenhet och får också veta hans tankar. Några använder flera av de nämnda metoderna medvetet eller omedvetet. När de arbetar medvetet, är det möjligt för dem att göra en jämförande granskning av den mottagna undervisningen och med hjälp av motsvarigheternas lag och symboler (som de ser med mental objektiv medvetenhet) konstatera undervisningens riktighet. De som arbetar omedvetet mentalt (icke emotionalt), får bara hysa tillit och bruka urskillning, tills de utvecklats mera. De får inte godtaga något som motsäger de fakta som lämnats av planethierarkins stora budbärare, och de måste vara beredda att rätta det lilla smul av kunskap de äger efter den större kunskapsstrukturen.

⁵Varje generation bör frambringa sina egna seende. Felet med aspiranter är att de inte ser. De ser endast en del av sanningens stora helhet, men allt därutöver är dolt för deras tredimensionala syn. För dem som önskar verka såsom sanna överförare och förmedlare från dem som vet till människorna, är det nödvändigt att hålla blicken fäst vid horisonten och så söka vidga sin syn, stadigt hålla fast vid den insikt de redan äger och söka bredda och fördjupa den,

hålla fast vid sanningen att allt rör sig framåt mot uppenbarelsen och att formen ingenting betyder. De måste framför allt söka vara pålitliga redskap, som inte rubbas av övergående stormar. De måste bemöda sig att vad som än händer inte ge efter för nedslagenhet, modlöshet, med ett säkert sinne för proportioner, rätt omdöme i allt, regelbundet liv, disciplinerad organism och helhjärtad hängivenhet för mänskligheten. Där dessa egenskaper finns, kan lärarna börja använda sina utsedda arbetare. Där de inte finns, måste de söka sig andra redskap.

⁶Somliga lär på natten under sömnen och överför regelbundet till fysiska hjärnans medvetenhet de fakta de behöver veta och de läror de skall förmedla. Många metoder prövas som passar aspirantens eller lärjungens egenart. Somliga har en hjärna som fungerar telepatiskt såsom mottagare. De säkrare och ovanligare metoderna brukar mentalhöljet såsom förmedlare mellan kausalhöljet och hjärnan eller mellan läraren och lärjungen. De i spiritistiska kretsar utarbetade metoderna för förbindelse med emotionalvärlden används inte av lärjungar. De högre, mentala metoderna är mer avancerade, tryggare och ovanligare.

⁷De verkliga mottagarna från kausalvärlden till fysiska världen arbetar på ettdera av följande sätt:

⁸1. De skriver på grundval av egen kunskap och använder därför det mentala i formuleringen av denna kunskap i ord som uppenbarar sanningen för dem som kan inse den och samtidigt döljer det farliga för de nyfikna och dem utan insikt. Detta är en svår uppgift, ty det mentala uttrycker det kausala högst ofullständigt, så att mycket av den verkliga betydelsen går förlorat i det språkliga uttrycket.

⁹2. De skriver därför att de är inspirerade (LA: av åtminstone kausaljag eller motsvarande monader tillhörande devaevolutionen). Tack vare sin fysiska utrustning, renhet i livsföringen, tillspetsade målmedvetenhet, hängivenhet för mänskligheten och själva tjänandets goda skörd har de förvärvat förmågan att nå högre världars (LA: åtminstone kausalvärldens) sanningskällor. De kan ösa ur de tankeströmmar som de kontemplerande nirmanakayaerna låter flöda eller ur de specialiserade tankeströmmar någon av lärarna i planethierarkin satt i gång. MV 9.16.1, 9.29.4, 10.7.7 Tack vare att deras mental- och hjärnmedvetenhet är mottagliga, kan de uttrycka de uppfattade tankarna i ord och skriva ner dessa. Valet av ord och bildandet av meningar överlämnas i stort sett åt nedtecknaren. Därför beror de använda termernas högre eller lägre grad av lämplighet och riktighet på hans grad av bildning, ordförråds storlek och inneboende förmåga att förstå de meddelade ideerna.

¹⁰3. De skriver tack vare att de har det inre hörandet utvecklat. Deras arbete består huvudsakligen i att skriva på diktamen men beror också delvis på deras utvecklings- och bildningsgrad. En viss bestämd utveckling av höljescentren parad med god skörd utgör grunden för det val läraren i planethierarkin gör, när han söker meddela en viss undervisning. Ansvar för exakthet delas därför mellan sändare och mottagare. Den fysiska mottagaren måste väljas noga, och exaktheten i den meddelade undervisningens fysiska uttryck beror på att han är villig att användas, är bestämt centrad i det mentala och fri från (astralism =) påverkan av emotionalvärldens väsen och inflytanden. Lagg här till att ju bättre bildad individen är, ju bredare hans kunskap och intresseområden är, desto lättare har läraren i hierarkin att meddela kunskapen genom honom. Ofta är det dikterade mottagaren fullständigt främmande. Han måste därför ha en viss bildning och själv vara en djup sanningssökare, innan han kan väljas till mottagare av undervisning avsedd för allmänheten eller för esoteriskt bruk. Framför allt måste han genom meditation ha lärt sig att centra sig i mentalhöljet. Att mottagaren har vibrationer och intressen av slag som liknar sändarens avgör dennes val. Märk detta: liknande slag, inte samma slag. LA: Sändare och mottagare tillhör samma departement, stråle, men olika stadier, olika naturriken.

¹¹Detta slags arbete kan indelas enligt tre metoder:

¹²1) Mental klärådiens. Detta är inte exakt telepati utan ett slags direkt hörande. Läraren

talat och lärjungen lyssnar, båda helt i det mentala med användande av mentala förmågor. Lärjungen använder därvid mentalthöljets hjäss- och panncentra, vilka båda därför måste vara vitaliserade, innan metoden kan tillämpas.

¹³2) Telepatisk förbindelse. Denna innebär att fysiska hjärnmedvetenheten registrerar det meddelade på ettdera av tre sätt: 1) Direkt från lärare till lärjunge eller från lärjunge till lärjunge. 2) Från lärare till lärjunge via Augoeides och vägen ner genom andra- och första-triadernas atomer (47:4 förbigås). Endast lärjungar som har atommateria i höljena kan arbeta på detta sätt, som borgar för säkerhet och exakthet. 3) Mellan två augoeider via kausalhöljet med direkt överföring enligt den i punkt 2) beskrivna metoden eller med lagring i det övermedvetna för senare mottagning i det dagsmedvetna gradvis och efter behov.

¹⁴3) Inspiration. Denna har vissa likheter med mediumism men skall likväl inte sammanblandas med denna. Mediumism når inte över emotionalvärlden. Den är en farlig och otillförlitlig metod, eftersom mentalthöljet inte deltar och jaget inte styr processen. Mediet är ett omedvetet redskap, som låter sig styras av andra, diskarnerade väsen, vilka använder mediets hjärna och talorgan. Dessa väsen är inte högt utvecklade och alldeles ur stånd att använda de mentala metoderna. Inspiration däremot är kausal och mental, och jaget är medvetet under processen, även om det skulle stå vid sidan om och låta inspiratören använda fysiska höljena. Inspiration förutsätter att kausalmedvetenheten utvecklats, vilket ger trygghet. Kausalmedvetenheten är alltid god. Den kan sakna kunskap i världarna 47–49 och i det avseendet vara bristfällig, men den hyser intet ont. MV 7.1.11 Inspiration är alltid trygg, medan mediumism alltid skall undvikas.

¹⁵Vissa förenar inspiration med andra högre mottagningsmetoder, vilket ger en hög grad av exakthet i överföringen. H.P.B. är ett exempel på detta: inspiration tillsammans med mental objektiv medvetenhet (seende och hörande).

¹⁶Inspiration kan förenas också med telepati, antingen så att inspiratören inger sina tankar i lärjungens hjärna eller tillfälligt övertar hans organism och eterhölje, varvid lärjungen själv (monaden) står vid sidan om, medveten i de överfysiska höljena.

¹⁷Emotional klärvoajans och klärådiens är icke metoder för mottagning från kausalvärlden. De som övar dessa förmågor ser visserligen något men är ur stånd att skilja mellan förflutna, närvarande och möjliga framtida skeenden. Därför blir resultatet illusioner och fiktioner. Mental klärvoajans förutsätter en tränad uttolkande mentalmedvetenhet av ett slag som är mycket sällsynt. DVS 2.62.23

¹⁸I alla de här beskrivna metoderna kan misstag insmyga sig på grund av fysiska begränsningar, också språkliga sådana. I deras fall som skriver på grundval av egen kunskap (LA: individerna av denna kategori är åtminstone kausaljag med begynnande essential medvetenhet, 46:5-7), blir felaktigheterna i det språkliga uttrycket inte så allvarliga, medan felaktigheterna i andra och tredje fallet beror på mottagarens utvecklingsstadium. Om han emellertid förenar intelligens, hängivenhet och tjänande med sin förmåga att taga emot och höra, kan han snart själv rätta felen och växa i förståelse.

¹⁹De lärare i planethierarkin, som genomsnittliga aspiranter och provlärjungar kan komma i förbindelse med i mentalvärlden, arbetar inte med dem därför att de personligen tycker om dem eller bryr sig om dem, utan därför att behovet är stort och de söker sådana som de kan träna till dugande arbetare. Den mentala inställning de söker hos aspiranterna är läraktighet, förmåga att uppfatta och minnas och att avstå från att fråga tills man vet något. Sedan uppmanas aspiranten att fråga om allt. Det är värt att minnas vad en av lärarna sagt: "Vet att vi är sunda och balanserade individer, som undervisar såsom vi lärde på jorden, inte genom att smickra våra elever utan genom att disciplinera dem. Vi leder dem framåt, inte med tvång genom att nära deras äregirighet med löften om makt, utan genom att ge dem kunskap och leda dem i att använda denna i sitt arbete, då vi vet att de genom att rätt bruka kunskapen kommer att förvärva erfarenheten och nå målet."

²⁰Hur ofta finner man inte en aspirant, som är mera upptagen med tankar på mästaren och vad denne borde göra än med vad han själv borde göra! Hur han skall göra sig duglig till tjänande och utrusta sig för ändamålsenligt samarbete är eller borde vara hans viktigaste fråga.

²¹Frågor om läraren är intressantare än frågor om de nödvändiga förutsättningarna för lärjungaskap. Intresset för tillgängliga uppgifter om adepterna är starkare än intresset för den ständiga granskningen av egna begränsningar och hinder, vilken borde upptaga aspirantens uppmärksamhet. Det är vanligare att tilltänkta lärjungar är nyfikna på bestämda lärares levnadssätt och metoder att undervisa och hantera lärjungarna än att de ägnar tålmodigt arbete åt att själva förvärva rätt levnads- och arbetssätt. Allt detta är ovidkommande frågor, som endast hindrar och begränsar aspiranten. Bland de första råd de får som önskar träda i förbindelse med lärarna är att sluta intressera sig för det som inte angår dem, i stället rikta uppmärksamheten på de åtgärder de måste vidtaga i det egna livet och eliminera den upptagenhet med det egna lynnet och grubblet, detta slöseri med tid och kraft, som så ofta utgör större delen av deras tankeliv. MV 5.26.5,6, 9.181; L1 4.5.17, 4.12.8, 5.15.1-3

²²När läraren söker finna dem som är lämpade att undervisas av honom, är det främst tre förutsättningar han granskar. Om dessa inte förefinns, hjälper det inte hur mycken hängivenhet, längtan och renhet i levnadssättet aspiranten än förvärvat. Det är väsentligt att alla aspiranter begriper dessa tre faktorer och så besparar sig mycken sinnesoro och fåfäng ävlan.

²³Läraren söker hos aspiranten efter ljuset i huvudet, undersöker hans skörd och iakttar hans tjänande i världen.

²⁴Såvida det inte finns tecken på att människan är vad som esoteriskt kallas ”en tänd lampa”, är det meningslöst för läraren att slösa tid på henne. När ljuset i huvudet finns hos henne, anger det att:

²⁵1. Tallkottkörteln, som i organismen är kausalmedvetenhetens säte och andrajagsmedvetenhetens (45:4–47:3) organ, fungerar mer eller mindre. Det är i denna körtel, som människan erhåller de första fysiologiska förändringar som följer efter kontakt med andra jaget. L1 9.71.7 Denna kontakt upprättas genom bestämt arbete med meditation, medvetensk kontroll och inflöde av kraft från andratriaden.

²⁶2. Fysiska människan inrätas med kausalhöljet och Augoeides och låter sitt fysiska liv bestämmas av de intryck och den kontroll hon tar emot av dessa två. Detta avhandlas tillräckligt i de två eller tre första kapitlen av boken *Brev om ockult meditation*, vilka aspiranter bör studera.

²⁷3. Kraft flödar ner genom trådsjälens, sutratma, från kausalhöljet via mentelhöljet till hjärnan. Hela hemligheten med att nå andlig insikt, rätt uppfattning och rätt kontakt ligger i det just sagda. Därför är Patañjalis *Yoga-sutraer* alltid lärjungarnas lärobok, ty den upplyser om de regler och metoder som bringar mentelhöljet under kontroll, stadgar emotionelhöljet och så utvecklar och stärker trådsjälens att den kan bli och även blir en verklig förbindelseled mellan kausalhöljet och fysiska hjärnan. Inlysningens ljus strömmar in i hjärnrummet och låter människan objektivt uppfatta tre kunskapsområden. Blott delvis inlysta lärjungar eller aspiranter glömmer ofta detta faktum, vållar sig därmed onödigt lidande och gör sig skyldiga till förhastade tolkningar.

²⁸Ljuset belyser och framhäver skarpt för medvetenheten de tankeformer och väsen som föreställer det lägre livet och som i sin helhet bildar tröskelns väktare. L1 3.25, 10.8; L2 6.23.3; L3 2.12.11, 2.26.4; MV 3.46.2, 18.11.7

²⁹Det första aspiranten alltså blir medveten om är det han vet vara icke önskvärdt, och det som avslöjar hans ovärdighet och begränsningar, och icke önskvärda beståndsdelar av hans egen aura tränger sig på hans syn. Det mörker som finns i honom synes förstärkas av det ljus som glimmar svagt i centret för hans vara, och ofta förtvivlar han om sig själv och sjunker i nedslagenhetens djup. Alla mystiker vittnar om detta, och det är ett skede som måste

genomlevas, tills insiktens rena ljus driver bort allt mörker och livet efter hand klarnar och ljusnar, tills solen i huvudet skiner i all sin härlighet.

³⁰Ljuset i huvudet är även tecken på att människan funnit vägen. Då återstår för henne att studera och förstå den teknik, genom vilken ljuset centras och intensifieras, hon själv inträder i det och det till sist blir denna magnetiska linje, som hon kan följa bakåt, tills hon når källan (47:1-3) till den lägre manifestationen (47:4–49:7) och hon inträder i kausalmedvetenheten.

³¹”De rättfärdigas stig är lik gryningens ljus”, och likväl måste människan samtidigt själv bli denna stig. Hon inträder i ljuset och blir ljuset och tjänstgör sedan som en lampa som lyfts i mörkret och skänker ljus åt andra och lyser upp vägen framför dem.

³²Aspirantens skörd är den andra faktor läraren måste beakta, innan han antar människan till lärjunge. Han måste undersöka om denna åtgärd är skördemässigt möjlig eller om det i aspirantens förflutna finns sådana betingelser som hindrar honom från att antagas i detta liv. L1 4.1.7

³³Tre huvudsakliga faktorer måste beaktas både var för sig och i förhållande till varandra.

³⁴För det första: Finns i människans liv sådana skördebetingade plikter, som skulle göra det omöjligt för henne att fungera såsom lärjunge? I detta sammanhang måste beaktas att en människa kan bli lärjunge och göra sig förtjänt av en lärares uppmärksamhet, först när hon förmår utträta något av betydelse för sina medmänniskor.

³⁵Innan detta är fallet, vore det slöseri med lärarens tid, om han ägnade sig personligen åt henne, ty hon kan få lämplig hjälp på andra sätt och mycken teoretisk kunskap från böcker och lärare i människoriket. Denna kunskap har hon ännu inte omsatt praktiskt, och hon har mycken erfarenhet att göra under ledning av sin Augoeides. När människan blir lärjunge, blir hon det därför att hon kan användas i arbetet med att genomföra hierarkins plan och kan förmås att delta i de verksamheter som är planerade att möjliggöra för mänskligheten att ta de nödvändiga stegen framåt. Detta förutsätter i aspirantens fysiska liv, bland andra faktorer, tid, eftertanke och rätta omständigheter. Det är fullt möjligt för en människa att i karaktärshänseende ha nått det stadium, där hon förtjänar lärarens uppmärksamhet, men likväl har plikter att fylla, som skulle hindra henne från aktivt tjänande i just detta liv. Detta måste såväl läraren som människans egen Augoeides beakta.

³⁶Resultatet blir ofta i denna tid att människan i sitt nuvarande liv åtar sig en onormalt stor börda av plikter och ansvar för att frigöra sig för tjänande och lärjungaskap i ett senare liv, kanske utan att i fysiska hjärnan vara medveten om varför hon gör detta. Hon utrustar sig då för nästa liv genom att tålmodigt fylla sin uppgift i hemmet, för sina närmaste och i sitt yrke. Hon inser då att ur kausalmedvetenhetens synvinkel är ett enda liv en kortvarig händelse och snart förbi och att hon genom studium, ändamålsenlig verksamhet, kärleksfullt tjänande och tålmodigt uthärdande arbetar sig upp ur de villkor som ännu hindrar henne att mottagas i lärarens grupp. L1 4.6.1

³⁷Läraren granskar även förhållandena i aspirantens höljen för att se om det i dessa finns funktionstillstånd, som skulle hindra hans brukbarhet och verka såsom hinder. Också dessa förhållanden är skördebetingade och måste rättas till, innan han får ingå i lärjungagruppen. En sjuk organism, ett emotionalhölje som är hemfallet åt lynneskast, upprördhet och emotionalvärldens villfarelser och ett okontrollerat eller illa utrustat mentalthölje är alla farliga för aspiranten, tills de rättats till och fulländats. Lärjungen utsätts ständigt för ett spel av krafter från tre håll – hans Augoeides, hans lärare och lärjungagrupp – och om han inte är stark, har renat sig och övar självkontroll, tjänar dessa krafter enbart till att stimulera oönskade sidor hos honom, föra alla hans dolda svagheter upp till ytan. Detta måste förvisso ofrånkomligen göras, men det skall göras innan aspiranten antas till lärjunge och införes i gruppen, ty annars skulle mycket av lärarens dyrbara tid åtgå till att oskadliggöra effekterna av den nyantagnes våldsamma reaktioner på de andra lärjungarna i gruppen. Det är bättre att vänta och arbeta själv gradvis och intelligent än att oförberedd tränga sig på i ett nätverk av kraftlinjer, innan

man kan handskas med vare sig dessa eller deras följdverkningar. L1 4.6.5

³⁸En annan faktor 45-jaget måste beakta är huruvida de lärjungar finns inkarnerade, som aspiranten skall arbeta med och som hör samman med honom genom gamla skörderelationer och förtroget med liknande arbete.

³⁹Ibland kan det anses klokare att aspiranten väntar med att anträda lärjungens väg till ett senare liv, i vilket också hans tidigare medarbetare, som är inställda på hans vibrationer och vana vid att arbeta med honom, finns i fysiska kroppar, ty i lärarens grupp ingår man för att tjäna och utföra särskilt arbete, inte för att få en kultiverande träning, som en dag skall förvandla en till adept. Lärjungar tränar sig själva, och när de är redo för visst arbete, använder läraren dem. De utvecklar sig själva och åstadkommer sin egen frigörelse. Allteftersom de går framåt steg för steg, lägger deras särskilde lärare allt större ansvar på dem. Han tränar dem i tjänandets teknik och i att vibrationsmässigt gensvara på planen, men de lär sig att kontrollera sig själva och att göra sig dugliga för tjänandet.

⁴⁰Det finns andra skördefaktorer, som läraren beaktar, men dessa tre är ur aspirantens synvinkel de viktigaste. De har beskrivits på sådant sätt att ingen verklig och uppriktig arbetare behöver känna sig nedslagen och avskräckt, om han inte har någon medveten förbindelse med läraren och är omedveten om att vara knuten till någon lärjungagrupp. Detta behöver inte bero på att han inte duger. Det kan helt enkelt bero på att hans Augoeides valt detta liv till att göra skeppet klart för senare drabbning, undanröja hinder i något inkarnationshölje eller flera eller vänta till den tid, då hans lärjungaskap kan göra bäst nytta. KOV 7.9.8

⁴¹Den tredje faktorn är tjänandet, den faktor som aspiranten själv har minst att säga till om och som det är högst troligt att han misstolkar. Andlig äregirighet, begäret att verka såsom centrum för en grupp, längtan efter att själv tala, undervisa, föreläsa eller skriva misstolkas ofta av aspiranten såsom tjänande. Läraren ser inte till en arbetares världsliga inflytande eller ställning eller till hur många människor som flockas runt hans personlighet utan till de motiv som driver hans aktivitet och den effekt hans inflytande har på medmänniskorna. Verkligt tjänande är det spontana utflödet ur ett älskande hjärta och ett utvecklat intellekt, det är resultatet av att finnas på rätt plats och stanna där. Det framkallas av det ofrånkomliga inflödet av kraft från andratriaden och Augoeides, inte genom ihärdig aktivitet i fysiska världen. Det är verkan av att människan uttrycker vad hon egentligen är, ett potentiellt andra-jag, inte en utstuderad effekt av hennes tal och handling. En verklig tjänare samlar omkring sig dem som det är hans plikt att tjäna och hjälpa med kraften av sitt liv och sin förändligade personlighet, inte med högljudda anspråk. I självglömska tjänar han, funderar inte på om hans insats är stor eller liten och har inga förutfattade åsikter om sitt eget eventuella värde. Han lever, tjänar, arbetar och påverkar och begär intet för det avskilda jaget. KOV 7.20.10

⁴²När en lärare ser detta manifesteras i en människas liv såsom resultat av att det inre ljuset tänts och de skördebetingade plikterna fyllts, sänder han ut en ton och iakttar om människan känner igen sin egen gruppton. Om hon gör det, upptas hon i sin egen grupp av medtjänare och får möta läraren.

8 Hjärtat, strupen och ögat

¹I alla verkligt esoteriska grupper bör det bildas en grupp människor, som intellektuellt förstår det redskap som hjärtcentret, strupcentret och panncentret (ögonbrynscentret) tillsammans utgör. Denna grupp bör vara sammansatt av dem som underkastar sig en disciplin och träning, som gör bruket av detta redskap till ett bevisat faktum för dem. Planethierarkin har till en av sina uppgifter att så stimulera dessa centra hos människan att de väcks till rätt aktivitet och kan brukas i den nyligen inledda tidsåldern. L3 15.10.8; E 5.9.17-20

²Ämnet är av den största betydelse för den nutida aspiranten, ty detta redskap, sammansatt av tre centra, utgör en del av den inre struktur han måste lära sig att bemästra och använda medvetet, innan något verkligt kreativt arbete blir möjligt. Ordet "kreativt" brukas här i

esoterisk mening. Kreativt i exempelvis konstnärlig mening avser ett annat slags aktivitet, som förvisso också den med tiden kan leda till verkligt esoteriskt arbete i högre världar.

³De studerande förutsätts ha en elementär kunskap om eterhöljet och dess kraftcentra, så att de gjort sig en föreställning om dessa ting i sin fantasi. Innan det finns kunskap och eterisk syn, är fantasin en mäktig faktor för centrens aktivering. LA: Om sedan aktiveringen utan kunskap, med bara fantasin till vägledare, blir rätt aktivering, är en annan fråga, men icke en ovidkommande.

⁴För klarhetens skull anges de huvudsakliga eteriska centren med deras kronbladstal och läge. Deras färger är utan betydelse för den studerande, ty de esoteriska färgerna avviker starkt från dem som exoteriskt uppgivits i avsiktligt vilseledande syfte.

⁵Bascentret (rygggradsslutet) – 4 kronblad, sakralcentret (i höjd med korsbenet) – 6 kronblad, solarplexuscentret – 10 kronblad. Dessa tre lägre centra avskiljes från de fyra högre av diafragman: hjärtcentret – 12 kronblad, strupcentret – 16 kronblad, panncentret – 96 kronblad (eller 2 med 48 mindre i varje), hjässcentret – 12 + 960 kronblad (angivna som cirka 1000). KOV 7.22.5; L1 3.27.4; L3 15.1.6

⁶Aspiranten bör minnas två viktiga fakta, som han måhända anser elementära men som han likväl i sin träning måste avsiktligt och medvetet förverkliga. Det är lätt att intellektuellt begripa de uppgifter som lämnats om dessa kraftcentra. Det är synnerligen svårt att åstadkomma omriktandet av de krafter som strömmar genom dessa virvlar och lära sig fungera medvetet genom de högre centren och därvid underordna de lägre centren dessa högre. Detta måste man göra utan att lägga vikten vid materieaspekten, såsom många gör, när de söker vitalisera centren. L1 4.20.24

⁷Faktum nummer ett är att de tre under diafragman belägna centren, bas-, sakral- och solarplexuscentren, vilka för närvarande är de starkaste och mest "livaktiga" centren hos genomsnittsmänniskan, skall omorganiseras, omorienteras och från att vara positiva göras negativa. Likaså måste de fyra ovanför diafragman befintliga centren, hjärt-, strup-, pann- och hjässcentren, väckas och från att vara negativa göras positiva. LA: I detta avseende betyder "negativ" passiv, mottagande; "positiv" aktiv, givande och drivande. L3 15.10.5; E 9.2.6

⁸Detta skall man åstadkomma på två sätt. På det första sättet genom att överföra de lägre centrens positiva energi till de högre centren och på det andra sättet genom att väcka hjässcentret med viljans aktivitet. Den första effekten erhåller man genom att dana karaktären och rena inkarnationshöljerna. Den andra erhåller man såsom resultat av att meditera och utveckla en organiserad avsikt, som viljan sedan inför i det dagliga livet. Karaktärsdaning, rent leverne, kontroll av emotionala reaktioner och rätt tänkande – det är inte lätt att minnas att vi, när vi lever rent och rätt, faktiskt arbetar med krafter, som tvingar elementaler att lyda den medvetna monadens befallning och aktiverar en levande mekanism, som dittills varit nästan bara potentiell. Det är dock ett faktum att när de energier, som ligger i bascentret, höjes upp genom centralkanalen och via solarplexuscentret (ett reningscentrum) och skallbascentret når panncentret, förvandlas förstajaget till ett redskap för det vaknande andrajaget.

⁹När sakralcentrets energier, som dittills varit ägnade åt det fysiska skaparverket och därför är upphovet till fysiska sexuallivet och sexuella intresset, sublimeras, omriktas och föres upp i strupcentret, blir aspiranten en medveten skapande kraft i högre världar, blir en medarbetare till dem som till sist skall åstadkomma "den nya himmelen (kausal-mentalvärlden) och den nya jorden (fysiska världen)". E 9.2.13, 9.5.3,10

¹⁰När solarplexuscentrets energier – dittills uttryck för det emotionala begäret och källan till förstajagets emotionala liv – på motsvarande sätt förvandlas och omriktas, föres de upp i hjärtcentret, där det såsom resultat uppstår gruppmedvetenhet, grupp kärlek och gruppavsikt som gör aspiranten till en tjänare av mänskligheten och lämplig såsom medarbetare till de äldre bröderna. MV 9.190.9, E 9.2.12

¹¹När dessa tre överföringar slutförts, vidtar en aktivitet i hjässcentret, det högsta styrande

centret, en aktivitet som monaden genomför med kausalmedvetenhetens vilja.

¹²Faktum nummer två är att lärjungen, allteftersom dessa förvandlingar och omriktanden sker, börjar psykologiskt sett vakna för nya, högre medvetenhetstillstånd, nya, högre tillstånd av vara. Det är därför tydligt hur nödvändigt det är att gå långsamt fram i dessa ting, så att den mentala förståelsen och förmågan att tänka logiskt, klart och sunt ökar i samma mån som kausalmedvetenheten väcks.

¹³Många skolor är rent ut sagt drivhus, som för tidigt utvecklar högre förmågor hos människor, höjer aspiranterna direkt från känslans och begärets värld (48) till essentialmedvetenheten (46) men lämnar de intellektuella förmågorna, mental- och kausalmedvetenheterna (47), fullständigt outvecklade. När detta sker, blir det en lucka, ett gap i den utrustning monaden måste använda i förstajagets tre världar (47–49). Det mentala med sin förmåga att tolka, organisera och förstå kan då inte fylla sin funktion. Där aspirantens förståelse och mentala förmåga brister, löper han risk att missuppfatta och alltför lätt tro på sina missuppfattningar och feltolkningar av upplevelserna av andra tillstånd av vara. Han saknar också ett sinne för värden, så att han överskattar oväsentliga ting och underskattar väsentliga, som har med andrajagets realiteter att göra. L2 8.9.23,24

¹⁴I dessa fall kan energi strömma in i höljescentren, men eftersom det inte finns någon intelligens som kunnat rikta den, skenar den iväg och ger beklagliga effekter, såsom uppblåsta personligheter, vidskepligt hängivna, godtrogna anhängare till ledare, fanatiska obalanserade idealister, sinnesrubbade som hävdar sig ha förmåga och ställning de inte äger. Människor fångas av emotionalvärldens illusioner, anser sig förmer än andra och upphöjer sig långt över genomsnittsmänniskan. De gör sig avsiktligt skyldiga till separatismens misstag. Lägg här till också de sexuella perversioner som framkallas genom överstimulering av sakralcentret, de neuroser, den överkänslighet och emotionalism som framkallas genom förtidig vitalisering av solarplexuscentret och slutligen det vansinne som framkallas genom överstimulering av hjärnan genom felaktig meditation, och det är tydligt varför det anses nödvändigt att gå långsamt fram och utveckla också de mentala förmågorna och förfarandena, inte bara de "andliga". LA: De har så bråttom med att bli övermänniskor att de inte hinner försöka bli människor först.

¹⁵De genomsnittliga aspiranterna utgår från kunskapen om att de har centra och från viljan att ha en ren karaktär. De vetande förvissas dem att om de strävar, mediterar, studerar och tjänar, kommer vissa förändringar att ske hos dem, ett dynamiskt uppvaknande inifrån djupet av det egna varat, en vitalisering som låter det begynnande andrajaget göra sig gällande. Detta uttrycker sig såsom energi genom eterhöljet, en energi som ändrar aspiranternas livsriktning och livsintressen. Denna energi är till sitt väsen sjufaldig och använder eterhöljets sju viktigaste centra som sina redskap.

¹⁶För aspiranten och lärjungen på de tidiga stadierna är det omöjligt att ändamålsenligt arbeta med och bruka alla dessa sju energityper. För träningsändamål lägger man vikt vid endast tre av dem, nämligen:

¹⁷1. Vilja, styrka eller kraft genom hjässcentret. Denna energi kommer från tredjetriaden (43:4) genom andratriaden (45:4) och kausalhöljet (47:1). Fram till tredje initiationen behöver lärjungen inte förstå mer av detta än att kausalhöljets viljeenergi (genom kausalcentrets utifrån räknat tredje bladkrets) bör styra förstajaget via mentalhöljet till eterhöljets hjässcentrum, hjärnan och övriga centrala nervsystemet och att det är detta som får hjässcentret att börja fungera.

¹⁸2. Enhet–visdom genom hjärtcentret. När detta centrum väcks, leder dess energi till den medvetenhetsexpansion som för in människan i grupplivet. Hon förlorar förnimmelsen av avskildhet och når slutligen insikten om att hon är ett med sin Augoeides, med mänskligheten, med alla monader i alla naturriken. Denna energi kommer från tredjetriaden (44:1) via andratriaden (46:1), kausalhöljet (genom andra bladkretsen, 47:2), emotionalhöljet och når

eterhöljets hjärtcentrum och blodmassan. Hos ringa utvecklade människor går denna bara igenom hjärtcentret utan att väcka enhetsmedvetandet, endast vitaliserar blodmassan, men den väcker däremot solarplexuscentret. Detta centrumskraft uttrycker människans begärsnatur ända tills hon såsom aspirant avsiktligt förvandlar och omriktar denna. Då vaknar hjärtcentret till aktivitet och kontrollerar solarplexuscentret. Detta åstadkommer människan genom att utveckla gruppintresset, odla inklusiviteten och stadigt bortse från förstajagets separativa och själviska begär. MV 9.190

¹⁹3. Aktiv intelligens genom strupcentret. Detta är den energi som skapar och vitaliserar former i enlighet med monadens ändamålsenliga och intelligenta avsikt. Denna energi kommer från tredjetriaden (45:1) via kausalhöljet (kausalcentrets yttersta bladkrets, 47:3) och eterhöljets strupcentrum och går därifrån ut till hela eterhöljet och organismens alla celler. Hos den ringa utvecklade människan passerar denna energi igenom strupcentret utan att aktivera det, går vidare till sakralcentret och aktiverar i stället detta.

²⁰Hjässcentrets förhållande till och samverkan med bascentret avhandlas inte här och inte heller solarplexuscentrets funktion av reningsstation för de lägre centrens energier. Den framställning som här gjorts är avsedd som en bred och allmän beskrivning av de tre huvudsakliga energierna från tredjetriaden och deras vägar in i människans energisystem. Det är viktigt att aspiranterna först fattar undervisningen i dess huvudsakliga punkter. L3 15.11.14, E 9.4.14, 9.6.4

²¹Varje människomonad arbetar sig med tiden genom evolutionen till ett av de tre större departementen. Alla måste till sist uttrycka intelligent skapande förmåga (främst i värld 45), gudomlig kärlek (44) och vilja (43) till förverkligandet av planen.

²²Det första centrum, som aspiranten söker medvetet energisera och medvetet koncentrerar sig på, är hjärtcentret. Han måste lära sig att bli gruppmedveten, att vara mottaglig för gruppideal och att vara inklusiv i sina planer och begrepp och att inte drivas av förstajagets attraktion och belöning som motiv. Förrän hjärtcentret på detta sätt vaknat, kan han inte betros med strupcentrets kreativa förmåga, ty denna skulle då missbrukas till självupphöjelse och tillgodoseendet av äregirigheten. L2 7.17.1-5

²³Det måste här anmärkas att inga av dessa utvecklingsprocesser börjar från ett tillstånd av fullständig passivitet. Människor är stadda i utveckling. Också hos dem som inte är aspiranter eller lärjungar är vissa aspekter av centren redan aktiva, nämligen de som uttrycker förstajagets egenskaper, medan de som uttrycker det blivande andrajagets egenskaper alltså är passiva. L3 15.1.22

²⁴Problemet med många aspiranter i dag är att deras solarplexuscentrum är vidöppet, aktivt och nästan helt väckt. Samtidigt pågår emellertid förvandlingsarbetet, vilket medför svårigheter och kaotiska förhållanden. Också hjärtcentret börjar vibrera men är ännu inte väckt. Strupcentret är ofta för tidigt väckt genom överföring av energi från sakralcentret. Det finns flera orsaker till det sistnämnda: avsiktlig sexuell avhållsamhet i strävan efter medvetenhetsutveckling eller, vilket är vanligare, ofrivilligt avstående från normalt sexualliv på grund av ekonomiska förhållanden eller brist på fysisk vitalitet som disponerar för celibat. Denna brist på vitalitet beror i sin tur på många faktorer, främst långvarig ärftlighet, som framkallat degeneration av organismen, eller påtvingat celibat i tidigare liv. Dylikt påtvingat celibat var mycket ofta resultat av klostervistelse och mystikerliv. När skaparkraftens uppvaknande finner uttryck i utövande av konst, organiserande av grupper eller ledarskap, är ingen skada skedd, ty energin tar sig då ett normalt kreativt utlopp. Detta skall aspiranter betänka. De står inför ett invecklat problem. De går i blinda in i en situation, som är resultat av en lång utvecklingsprocess och som de inte har nyckeln till. Detta gäller i synnerhet i lärjungaskapets början fram till första initiationen, eftersom de inte vet något om sitt förflutna. De får helt enkelt använda den utrustning de har och de tillfällen de får och göra sitt bästa, följa de urgamla reglerna (nedlagda exempelvis i Patañjalis yoga-sutraer) och Augoeides' ledning.

²⁵När hjärtcentret väcks och strupcentret aktiveras, uppstår ett bestämt förhållande mellan de båda centren och en växelverkan mellan deras energier. Denna aktivitet framkallar i sin tur gensvar hos och växelverkan med de delar av hjässcentret, genom vilka de energier normalt går som alltid vitaliserar hjärt- och strupcentren. Detta gensvar och denna växelverkan åstadkommer två resultat, som skall noteras mycket noga.

²⁶Det första är att det bildas en särskild förbindelse av ljus (LA: bärare av självmedvetenhet) mellan hjässcentret och hjärt- och strupcentren. Dessa två lägre centra gensvarar i sin tur på de energier som är i färd med att stiga från centren under diafragman.

²⁷Det andra resultatet är att också panncentret börjar aktiveras. Detta centrum består av två delar med vardera 48 kronblad, sammanlagt 96 kronblad. Panncentret syntetiserar med tiden de fem lägre huvudsakliga centrens (4 + 6 + 10 + 12 + 16 =) 48 energier med sina egna 96 energier. Hjässcentret syntetiserar därefter alla sju centrens energier. L3 15.3.2, E 9.2.7, 9.5.4

²⁸LA: Panncentret har till uppgift att inrätta eterhöljet med kausalhöljet, så att eterhöljet i sina aktiviteter till sist skall fullkomligt lyda monaden, när denna är självmedveten i kausalhöljets centrum, vilket den är, när människan blivit kausaljag (sanskritnamnet på panncentret är ett ord, som egentligen betyder "befallning", träffande eftersom detta centrum verkställer kausaljagets befallning). Centrets två delar avser dels de båda "ljuskropparna", kausalhöljet och eterhöljet (MV 9.17.9), dels de två aspekterna av båda höljenas verksamhet: subjektiva medvetenhetsaspekten (förståelse, insikt) och objektiva energiaspekten (förverkligande). L3 15.3.3,9; 15.9.3

9 Centrens väckande

¹Hur kan man väcka och samordna centren, såsom beskrivits ovan? Vilka mått och steg måste aspiranter och lärjungar taga för att åstadkomma denna vitalisering och syntetisering av centren och i synnerhet av de fyra högre? Det är inte alltid lätt för läraren att få aspiranterna att förstå att det blir direkta och önskvärda, om än för dem själva osynliga, "esoteriska", resultat i höljenas centra till följd av deras indirekta arbete med att dana karaktären, tjäna och meditera. Aspiranterna är ofta ivriga att få veta något nytt, och när de får höra en gammal och känd sanning, gör den inte något särskilt intryck på dem. Då tillämpar de den inte, och därför går de inte heller framåt. L1 4.11.7

²De nödvändiga kraven uppräknas härnäst i den ordning de är viktiga för den genomsnittliga aspiranten: 1) karaktärsdaning, 2) rätt motiv, 3) tjänande, 4) meditation, 5) tekniskt studium av vetenskapen om centren, 6) andningsövningar, 7) inlärande av viljans teknik, 8) utvecklande av förmågan att använda tiden, 9) väckande av idémentaliteten eller kundalini.

³Den nionde och sista punkten avhandlas inte för detta skede av träningen. Det är tydligt varför det är så. De flesta aspiranter befinner sig på det stadium som motsvarar punkterna 3 och 4 och står bara i början av att arbeta med punkterna 5 och 6. När aspiranterna arbetar med dessa punkter, bör de söka i någon mån inse det ansvar som följer med kunskapen. De bör också begrunda det faktum att om de gjorde fullt bruk av allt de får veta under sin utbildning, tillämpade det i sin egen erfarenhet och vardag, skulle detta snabbt föra dem till lärjungaskapet och initiationerna. Den sanning de redan fått måste de först tillämpa i det dagliga livet, innan de tryggt kan få del av en ny sanning.

⁴1) *Karaktärsdaning*. De nio punkterna skall studeras ur kraftaspekten och inte enligt deras etiska eller andliga innebörd. Det är "i kraftens värld som den invigde inträder", och det är den träning han får såsom aspirant, som möjliggör ett dylikt steg. Varje människa inträder i livet med en viss utrustning, som är frukten av tidigare liv, där hon strävat och gjort erfarenheter. Denna utrustning har vissa brister och är sällan balanserad. En människa är för mental, en annan för öppen för emotionalvärldens inflytanden, en tredje främst inriktad på det fysiska och en fjärde alltjämt för mystisk. En är känslig, retlig och lättpåverkad, en annan raka motsatsen till detta. En är centrad i sina fysiska drifter, medan en annan är en visionär inriktad

på det överjordiska och fri från sådana drifter. Olikheterna människorna emellan är otaliga, men det finns för varje människa i varje liv en förhärskande riktning, som hennes väsens energier går i: fysisk, emotional eller mental. Det gäller att inse att de höljen, i vilka monaden fungerar i världarna 47–49, huvudsakligen är energihöljen. De består av atomer och molekyler, som är i ständig rörelse, ständigt påverkas av de motsvarande tre världarnas materia och delvis också byts ut mot dylik materia. Monaden kan fungera som den aktiva kärnan i dessa energihöljen men är hos de flesta människor mestadels inaktiv, styr höljena endast i mycket ringa grad, identifierar sig med dessas medvetenhetsfunktioner och nekar sig därmed ännu så länge att aktualisera sin inneboende potential.

⁵Men den dag kommer, då monaden vaknar till insikt om behovet av att behärska situationen och göra sin egen makt gällande. Då skaffar sig människan (till en början ryckvis) en överblick över situationen. Hon måste först upptäcka vilken typ av energi som förhärskar och är drivkraften i hennes dagliga liv. När hon gjort detta, börjar hon omorganisera, omorientera och ombygga sina höljen. Hela undervisningen om detta kan summeras under de två orden: last och dygd.

⁶Last är att inkarnationshöljenas energier (47:4–49:7) behärskar monaden, därmed kvarhåller monaden i dessa höljen och motverkar kausalenergierna (47:1-3). L1 5.13.10 LA: Kausalenergierna är de energier, med vilka monaden vinner befrielse från slaveriet under de lägre höljena och dessas energier.

⁷Dygd är att monaden tillgodogör sig kausalenergierna och med dessas hjälp behärskar ”personligheten”, det vill säga inkarnationshöljenas energier syntetiserade i 47:4. L1 5.13.11 Den metod, monaden använder för att göra detta, är karaktärsdaning. Om en människa exempelvis låter sig lätt uppretas och är nervöst lagd, tillsägs hon att flitigt öva icke-identifiering för att så förvärva inre lugn, frid och självkontroll. I stället för den rastlösa, självupptagna emotionaliteten och solarplexuscentrets aktivitet (detta centrum förmedlar emotionalvärldens mäktiga energier), som härskar när monaden är centrad i emotionalhöljen, skall monaden, när den är tillfälligt centrad i kausalhöljen, låta dettas stadiga, icke-identifierade och harmoniserande rytm styra mentalhöljen, vilket i sin tur då styr emotionalhöljen (47:4 styr 47:5-7 och 47:5-7 styr 48:2-7 enligt detta schema: 47:5 styr 48:2,3, 47:6 styr 48:4,5 och 47:7 styr 48:6,7 MV 5.11.4, L3 8.18.11). Eterhöljen styres på lägre stadier av emotionalhöljen, på kausalstadiet direkt av kausalhöljen. Detta arbete att få kausalhöljets vibrationer att styra inkarnationshöljena är karaktärsdaning, den första förutsättningen för provlärjungaskapet. När aspiranten läser detta, kan han börja inventera sina energitillgångar, granska vilka krafter det är som styr hans liv och därmed komma till en förnuftig och sanningsenlig uppfattning om vilka krafter som skall kontrolleras och vilka som behöver förstärkas. Därefter kan han i den sanna kunskapens ljus gå framåt på den väg hans öde anvisar honom. L1 4.18.3,4

⁸2. *Rätt motiv.* Visdomsmästaren är ”den sällsynta blomman av en generation av sökare”. Sökaren måste nu ställa sig och själv besvara sådana frågor som: Vilket motiv styr min längtan och strävan? Varför söker jag bygga mitt liv på den sanna kunskapens grundval? Vilken är min avsikt med att söka förvärva högre slag av medvetenhet?

⁹Förvärvet av rätt motiv är inte en engångshändelse utan är en ständigt pågående strävan, där initiativet byter fokus, allteftersom nyare och högre motiv framträder. Aspiranten är på de tidiga stadierna nästan alltid en hängiven. Han söker motsvara den förebild som en kär vän och lärare utgör, strävar och går därmed framåt. Senare riktar han sin hängivenhet och strävan till de stora, de äldre bröderna, och söker tjäna dem. Men de säger att han snarare bör rikta sin hängivenhet på att tjäna mänskligheten och enheten, samarbeta i planen för medvetenhetsutvecklingen och i det arbetet inse sig ingå i enheten och vara ett redskap, genom vilket andrajaget verkar. MV 9.202.4

¹⁰3. *Tjänande.* Studiet av rätt motiv leder naturligt till rätt tjänande. Tjänandet bör i sin objektiva form motsvara det slags medvetenhet som ger det rätta motivet. Tjänandet växer

från att avse en individ, en familj såsom uttryck för kärlek till dessa, till att riktas mot planet-hierarkin, ett 45-jags lärjungagrupp och sedan till tjänande av mänskligheten. Med tiden utvecklas en medvetenhet om planen och ett tjänande enligt denna, så att lärjungen helgar sitt arbete till att tjäna den yttersta avsikten, den som också planetregeringen tjänar, skapelsens själva ändamål.

¹¹4. *Meditation*. Att i denna uppräknig meditationen tilldelats fjärde platsen, beror på att det är farligt och fruktlöst för människan att utöva meditation, om hon inte bygger denna på en god karaktär och ett rent leverne såsom grundval. Meditation blir då endast ett medel för införandet av energier, som tjänar till att stimulera icke önskvärda sidor av människans väsen, liksom när man gödslar en trädgård full av ogräs får detta att växa omåttligt och så kväva de mindre och svagare blommorna. Meditation är farlig, när människan drivs av felaktigt motiv, såsom begär efter personligt växande och andliga förmågor, ty under dessa betingelser stärker den endast högmodet och andra illusioner. Meditation är farlig, när viljan att tjäna saknas. Tjänande betyder egentligen användandet av andrajagets kraft för gruppens bästa. När denna drivkraft saknas, kan energi visserligen strömma in i höljena, men när den inte kommer till bruk och inte får utlopp, tenderar den att överstimulera centren och åstadkomma tillstånd, som är katastrofala för neofyten. Assimilering och eliminering är lagenliga processer hos såväl andrajaget som förstajaget i fysiska världen (LA: livslagar och naturlagar), och när livslagarna inte åtlöds, blir följderna oundvikliga som vid brott mot naturlagarna ifråga om organismen.

¹²5. *Studiet av centren*. I esoteriken studerar man visserligen centren vad avser deras namn, lägen i förhållande till organismen, deras olika slags energier och inbördes samband, men man mediterar inte på dem. Detta sist sagda måste understrykas. Med tiden får lärjungen vetskap om centrens olika slags vibrationer, toner, färger och (astrologiska betydelser =) motsvarigheter i planetariskt och solsystemiskt avseende. L3 15.1.11 Lärjungen tillsägs att inte arbeta med de centra som är anknutna till ryggradens eteriska motsvarighet (LA: strupcentret och lägre centra), att inte försöka avsiktligt använda dem, såsom klärvoajanter och klärådienter gör. Allt arbete, aspiranter och lärjungar utför med centren, måste de utföra i huvudet och från huvudet. I huvudet finns sätet för tredjetriaden och viljeaspekten, verkande genom andratriaden och kausalhöljet. Där finns också förstatriadens syntetiska uttryck. (DVS 2.15.13) Genom att förstå hjässcentrets och panncentrets inbördes förhållande och växelverkan kan lärjungen gradvis behärska förstatriaden genom andratriaden. Genom detta behärskande styres senare också de fem lägre centrens aktivitet. Arbetet i dessa fem lägre centra blir med tiden lika automatiskt som hjärt- och lungfunktionerna i organismen.

¹³Den styrande intelligensen, Självet (HTL kommenterar: jaget–monaden, obs icke AABs ”monad” som är tredjetriaden. LA: Se L3 3.15), ”sittande på tronen mellan ögonbrynen” (LA: i panncentret) och väglett av ljuset i huvudet, är vaket för det blivande kausaljagets intressen och självmedvetet så långt som normala förstajaget kan vara det. Genom rytmen av sitt (gudomliga =) på andrajaget inriktade liv och medvetna samarbete med planen måste lärjungen i inkarnation verka för sitt kausalväsen i världarna 47–49. L3 15.9.3

¹⁴6. *Andningsövningar*. Allteftersom lärjungen gör framsteg, får han de nödvändiga anvisningarna. Emellertid kan han inte tryggt utföra några andningsövningar, förrän han försöker leva rytmiskt varje dag. De två verksamheterna måste löpa samtidigt. KOV 7.16.11-16, L2 6.13.18

¹⁵Andningsövningar har flera verkningar. 1) De syrsätter blodet, renar det och minskar trycket. Det finns en symbolism i detta, ty liksom blodet syrsätts, genomsyras förstajaget av andratriadens energi. (LA: Blodet motsvarar 48 och luften 46. L3 2.7.1 Också prana, 49:4, motsvarar 46, fjärde solsystemiska etern motsvarar fjärde kosmiska etern, L3 2.7.3, E 4.18) 2) En särskild rytm införes genom att de tre andningsskedena – inandning, hållande av andan och utandning – får bestämd varaktighet, som blir olika enligt de individuellt olika anvisningar lärjungarna erhåller. 3) Det blir en finfysisk prana-effekt, som mycket starkt påverkar

eterhöljet. Eteriska (finfysiska) effekter är mycket starkare än grovfysiska, också därför att de verkar i två riktningar: på organismen och eterhöljet. Hela eterhöljet antar en särskilt rytm enligt andningsövningarna. Om dessa får pågå en längre tid, får de nedbrytande eller uppbyggande inverkan på organismen och motsvarande devitaliserande eller vitaliserande inverkan på eterhöljet. 4) Det är verkan på eterhöljets centra, som är den mest genomgripande. Denna verkan följer aspirantens tankeinriktning. Om en människa riktar tanken på solarplexuscentret, vitaliseras detta ofrånkomligt, så att hennes emotionalitet förstärks. Därför är det nödvändigt att aspiranterna håller meditationen stadigt i huvudet och sålunda väcker hjäss- och panncentren.

¹⁶Ingen må betvivla att andningsövningar har en inverkan på eterhöljet. Lika säkert som man med ätande och drickande antingen bygger eller förstör organismen, främjar eller hindrar dess rätta funktioner, så ger andningsövningar mäktiga (LA: positiva) verkningar, om de utföres rätt tillräckligt länge (LA: och lika mäktiga negativa verkningar, om de utföres felaktigt tillräckligt länge). L1 5.13.12

¹⁷Om de tre sist uppräknade kraven är inte mycket att säga, eftersom tiden ännu inte är mogen för att de skall rätt förstås. Steg för steg måste aspiranterna gå framåt, och deras teoretiska förståelse får inte ständigt ligga långt framom deras erfarenhet. Likväl kan en ledtråd till vart och ett av dessa tre ges genom en enkel regel för det dagliga livet. Denna regel uppfattas av dem för vilka den är avsedd och vållar de utvecklade ingen skada. Om aspiranten handlar enligt regeln, medför det att de nödvändiga betingelserna för manifesterandet av det som kravet omfattar åstadkoms mildt (LA: utan våld) och genom medvetenhetsaspekten. E 9.4.3, 9.6.16

¹⁸Lär att använda viljan genom att utveckla en stadig avsikt och att organisera det dagliga livet så, att denna avsikt kan fullföljas.

¹⁹Lär att göra något annat med tiden utöver att organisera och använda den. Lär att göra flera saker samtidigt och använd därför alla tre höljena samordnat. MV 18.26.10, L1 4.11.54

²⁰Avslöja illusionen med visdomens hjälp. Då skall energin stiga ur bascentret upp till hjässcentret. MV 10.22.5; L1 4.22.7

LA 2012-01-04.

Publicerat på internet, hemsidan www.hylozoik.se 2012-03-03.

Senast korrigerat 2015-02-06.

LÄRJUNGENS VÄG

DEL FYRA

WM 209–269

1 Regel VI

¹Regel VI. *De fyra lägres devaer känner kraften, när ögat öppnas. De drivs ut och mister sin herre.* (LA: Med ”de fyra lägre” menas inkarnationshöljerna, triadhöljet medräknat men organismen frånräknad, 47:3–49:4. KOV 6.12.46)

2 Ögats arbete

¹Denna Regel VI är en av de enklaste av reglerna för magi och samtidigt en av de mest praktiska och en regel, som det magiska arbetets hela framgång beror på.

²Nyckeln till den situation, som beskrivs i denna regel, består i ordet ”kontemplation”, som finns i regel V. Detta ord skall därför noga studeras och dess exakta definition sökas. MV 6.22.7, 8.12.2, 8.20.1; L1 1.21.2

³Kontemplation innebär stadigt skådande, riktat mot en enda punkt, ett bestämt mål. (Själens eller solängeln =) Augoeides kan anses skåda i tre riktningar.

⁴1. Mot det gudomliga ljuset, det centrala liv eller den centrala energi, som inom sig gömmer det mål allt vara strävar emot. (LA: I första hand menas därmed tredjejagskollektiven i världarna 43–45; för augoeidernas del är det protogonerna. MV 13.1) Vad detta är avslöjas först i de högre initiationerna och inses slutgiltigt först när kausalhöljet upplöses och den slutgiltiga begränsningen bortfaller. MV 10.22 (LA: Den initiation, som det här talas om, är den fjärde; högre kan den kallas endast i en relativ mening, eftersom det efter denna initiation finns ytterligare fem. L1 4.9 Icke heller är kausalhöljet någon slutgiltig begränsning, eftersom monaden, även sedan den blivit fulländad 46-jag, har 45 atomvärldar kvar i solsystemet och kosmos att erövra.)

⁵2. Över det rike, där (solängeln =) Augoeides härskar, själarnas eller egoimpulsernas, det hierarkiska arbetets och den rena tankens värld. L3 3.1.15, 3.4.5 (LA: Detta avser såväl kausal- som essentialvärlden, och på sätt och vis alla världarna 43:1–47:3, eftersom alla dessa är världar, där planethierarkin arbetar. KOV 1.38.1, L1 5.1.4 Men eftersom Augoeides är hemma i värld 46, får det åsyftade riket anses omfatta endast 46:1–47:3.) Detta är det tillstånd, som lärjungar blir alltmer medvetna om, där invigda arbetar och varifrån de esoteriska lärarna i sina olika grader leder evolutionsprocessen på planeten.

⁶Dessa två riktningar, i vilka (själens =) Augoeides skådar, är den värld, där han gör andliga erfarenheter och som är målet för hans strävan. Också den andliga människan har en målmedveten strävan (LA: ”andlig människa” betyder människa, som medvetet strävar att bli ett andrajag L1 9.34.19), och denna blir den främsta drivkraften, när hon väl nått kontroll över inkarnationshöljerna. Liksom den intellektuellt fullt utvecklade människan (LA: som aktiverat 47:4) endast kan börja fungera medvetet (såsom själ =) kausalt, så kan endast den fullt aktiva och utvecklade (själens =) kausalmedvetenheten, där (buddhiprincipen =) det essentiala (46) potentiellt styr, börja nå kontakt med (det rena varats tillstånd, där monaden eller anden evigt vilar =) tredjejag: 43:4, 44:1, 45:1. L3 3.15.3

⁷Utvecklandet av intellektet hos människan markerar att hon duger till arbetet med att vandra vägen till full (själsmedvetenhet =) andrajagsmedvetenhet (45:4–47:3). Utvecklandet av essentialmedvetenheten eller visdoms-kärleksaspekten visar att (solängeln =) andrajaget duger till fortsatt framåtskridande i (medvetandet om det rena varats tillstånd =) tredjejagsmedvetenheten.

⁸LA: AAB skriver ordagrant ”... vandra vägen *tillbaka* till full själsmedvetenhet”, men ordet ”tillbaka” röjer här en missuppfattning, som sammanhänger med hennes förväxling av

solängeln (Augoeides) och människan under förvandling till andrajag. Om man inte håller isär dessa två, måste den logiska följderna bli denna: Man betraktar Augoeides såsom människans ”högre jag”, likväl ett ”högre jag”, som människan inte kan tillgå i dagsmedvetenheten utan måste arbeta för att nå. Men då detta ”högre jag” funnits från början av människans tillvaro och även finns till före varje inkarnation och före inkarnationshöljens bildande, ligger den felaktiga slutsatsen nära till hands att människan tidigare haft full själsvetenskap och nu endast behöver ”vandra vägen tillbaka” till denna. Endast pytagoreiska hylozoiken har kunnat klargöra de riktiga förhållandena tack vare läran om monaderna, varav framgår att det handlar om två olika monader, alltså två olika individer, dessutom tillhörande två olika, ehuru parallella evolutionsvägar: devaevolutionen respektive den mänskliga evolutionen. L2 6.23.4

⁹3. Den tredje riktning, i vilken (själen =) Augoeides skådar och i vilken han utövar sin förståelse av kontemplativt seende (LA: objektiv själsvetenskap i världarna 46–49), är mot sin spegelbild i världarna 47–49 (LA: människans triadhölje med inneslutna förstatriaden, den s.k. personligheten). Målet med den långvariga kampen mellan den högre och den lägre människan (LA: det större kausalhöljet, som på människans lägre utvecklingsstadier utslutande används av Augoeides, och det mindre triadhöljet) har varit att göra den lägre mottaglig för och känsligt medveten om de krafter som utgår från den högre, allt under det att Augoeides’ kontemplation fortgår. MV 8.14

¹⁰Det finns ett intressant förhållande mellan dessa ”kontemplationens tre riktningar” och uppvaknandet i tre av de större höljescentren (LA: först pann-, hjärt- och strupcentren, sedan hjäss-, hjärt- och strupcentren). Ämnet är svår fattligt, så att endast antydningar kan göras. Det är så många faktorer, som styr detta uppvaknande, och varje aspirant måste själv bestämma ordningen i och sättet för detta uppvaknande.

¹¹Panncentret, som ofta kallas ”tredje ögat”, har en unik och egenartad uppgift. L3 15.3, L1 1.21.9, MV 9.196.3 De studerande får inte sammanblanda tallkottkörteln med tredje ögat. Det finns ett förhållande mellan dem, men de är icke desamma. I *Den Hemliga Läran* synes de betraktas såsom desamma, och den ouppmärksamme läsaren kan lätt förväxla dem, men de är på intet sätt identiska. Detta visste H.P.B., men man tillät denna skenbara sammanblandning råda, tills mer blev känt om de fysiska formernas eteriska natur. Tredje ögat manifesteras såsom resultat av växelverkan mellan de krafter, som utsänds från kausalhöljet och verkar genom tallkottkörteln, och de krafter, som utsänds från triadhöljet och verkar genom hypofysen. Dessa krafter växelverkar genom sina respektive negativa och positiva vibrationer. När denna växelverkan blir tillräckligt stark, åstadkommer de ljuset i huvudet. Allteftersom aspiranten utvecklas, blir han varse ljuset i huvudet. Det ljus som här åsyftas är det ljus som finns i alla livsformer, döljes av alla höljen och är uttryck för det gudomliga livet. (LA: alla livsformer i fysiska världens fyra naturriken höljer evolutionsmonader, och dessa är alla potentiella gudar, ”gudagnistor”. Det ”ljus som finns i alla livsformer” är solhärskarens närvaro i dessa.) När aspirantens medvetenhet om detta ljus ökar, utvecklas synorganet och uppstår i eterhöljet den mekanism, varigenom han kan se tingen i det andliga ljuset (LA: såsom andrajaget ser dem). LA: Funktionen skapar organet, icke organet funktionen. L1 9.71.7

¹²Detta är Shivas öga, ty det är först när (monadaspekten, viljespekten =) tredjetriaden styr, som det används till fullo i det magiska arbetet. KI 4.5.3, L3 4.1.10

¹³Med hjälp av tredje ögat utför (själen =) både Augoeides och mänskliga andrajaget tre verksamheter (med ”mänskliga andrajaget” menas den monad som nu är andrajag men förut varit människa, till skillnad från Augoeides, som är ett andrajag men aldrig varit människa. MV 8.1.3):

¹⁴1. Syn, som ser vad som finns inom alla slags former och höljen, når kontakt med den i formen inneboende medvetenheten. Liksom det fysiska ögat registrerar former, registrerar det andliga ögat illuminationen inom dessa former, varvid ”illumination” (LA: latin för inlysning)

betecknar ett särskilt medvetenhetstillstånd, som öppnar ”strålglassens värld” (LA: värld 46 och högre). L1 1.7.5

¹⁵2. Styrning av det magiska arbetet. Allt vitmagiskt arbete utföres med en bestämd uppbyggande avsikt, som möjliggöres genom den intelligenta viljans bruk. Med andra ord vet (själen =) Augoeides och mänskliga andrajaget planen, och när inrättningen och inställningen är rätta, kan (den gudomliga människans viljeaspekt =) 45-medvetenhetens vilja åstadkomma resultat i människans världar, 47–49. MV 9.4.2; 12.2.2 Det organ som används är tredje ögat. Det finns en analogi till detta i det mänskliga ögats ofta iakttagna makt att styra andra människor och djur med blicken. Genom stadig iakttagelse kan ögat verka magnetiskt. Kraft flödar genom det fokuserade mänskliga ögat. Kraft flödar genom det fokuserade tredje ögat.

¹⁶3. Förstörelse. Den energi, som flödar genom tredje ögat, kan ha en upplösande och förstörande verkan. Genom den fokuserade uppmärksamheten, riktad genom den intelligenta viljan, kan den driva ut fysisk materia och så utföra renande arbete.

¹⁷Såväl emotional- som mentahlöljet har en fokuseringspunkt motsvarande eterhöljets panncentrum. DVS 2.21.4, 2.22.5 Genom emotionalhöljets panncentrum ser andrajaget i emotionalvärlden och genom mentahlöljets centrum ser andrajaget i mentalvärlden. LA: Det som här beskrivs är inte emotional- och mentalcentrens egen förmåga av objektiv syn, utan objektiva kausalmedvetenheten fokuserad genom dessa centra, vilket är något helt annat och ger en ojämförligt mycket exaktare uppfattning.

¹⁸Det som avhandlas i denna regel VI är just detta tredje arbete, arbetet med att skaffa bort gamla former, skaka loss oönskad materia ur höljen och bryta ner murar, som begränsar andrajagets verksamhet.

¹⁹Dessa andrajagets tre verksamheter, utförda genom tredje ögat, motsvarar de tre triaderna.

²⁰Skådandet av ljuset i alla former genom tredje ögat motsvarar fysiska ögat och förstatriaden.

²¹Styrningen genom magnetisk energi och det andliga ögats attraktionskraft motsvarar andratriaden. Andratriadens attraktionskraft, riktad genom panncentret, är den härskande faktorn i vitmagiskt arbete. Andratriaden är tredjetriadens öga, som möjliggör för tredjetriaden att arbeta, nå kontakt, veta och se i lägre världar. KI 15.13

²²Förstörelset mot tredjetriaden. Det är genom tredjetriaden, som monaden genomför det slutliga bortdragandet från lägre höljen, förstör alla lägre slags former, drar sig ur manifestationen och avslutar det skapande arbetets cykel. LA: Lägre former och manifestation än 45:4 åsyftas. Intet av de sju mindre 49-klotens sjuklot har klot av högre materia än 45:4.

²³Alla dessa tre verksamheter avhandlas i regel VI. Tredje ögat öppnas såsom resultat av medveten utveckling, rätt inrättning och inflöde av (själsliv =) andratriadenergier. Då gör sig dess magnetiska styrande kraft gällande, styr de lägre höljenas elementaler. Förstatriaden, som hittills varit herre, kan inte längre styra, och (själen =) kausaljaget behärskar inkarnationshöljena.

²⁴Eterhöljet och i synnerhet dess centra styres av den kausalt medvetna monadens riktade uppmärksamhet. Monaden är då centrad i hjässcentret, fokuserar uppmärksamheten i närheten av tredje ögat och utför den rätta och bestämda aktiviteten genom en viljeakt. Det är genom eterhöljet och den kraft som monaden riktar genom något av centren, som den utför det magiska arbetet. L2 4.21.3

²⁵Det är genom avsiktens intensiva fokusering i huvudet och uppmärksamhetens riktande genom tredje ögat till det centrum som skall användas (LA: lägst hjärtcentret), som kraften får sitt rätta utlopp. Kraften göres mäktig genom den vitaliserande, riktade, intelligenta viljan.

²⁶Studera dessa punkter, ty i dem skall du finna nyckeln till det magiska arbetet med ombyggandet av ditt eget liv, till det magiska arbete med ombyggandet av mänsklighetens liv, som vissa adepter utför, och till det magiska arbete med utvecklandet av (den gudomliga planen =) planetregeringens plan, vilken är den kraft som driver planethierarkin.

3 Regel VII

¹Regel VII. *I den värld, där livskraften måste sökas, ses de tvåfaldiga krafterna. De två vägarna ligger framför solängeln, polerna dallrar. Ett val väntar den mediterande.*

4 Tillbakablick på och sammanfattning av reglerna I–VI

¹De sex första reglerna (I–VI) för vit magi, vilka just genomgåts, avser arbetet i kausalmentalvärlden. Sjunde regeln, som närmast skall studeras, är den första av de fem regler (VII–XI) som gäller arbetet i emotionalvärlden. De fyra sista reglerna (XII–XV) handlar om arbetet i fysiska världen.

²Det är intressant notera att intresset för magiskt arbete växer allteftersom mänsklighetens mentalmedvetenhet utvecklas. Överallt framträder skolor, som lär ut affirmation och har för uttalad avsikt att (LA: lära människan att med tankens kraft) åstadkomma sådana naturliga förutsättningar som hon anser önskvärda. Böcker om kreativt tänkande översvämmar bokhandeln, och dryftanden om den konstnärliga skaparkraften anses mycket viktiga. Psykologer ägnar sig mycket åt frågan. Även om idealet för närvarande är nästan helt fysiskt, innebär likväl sysslandet med denna sak att mentalmedvetenheten aktiveras. Mänsklighetens intellektuella pionjärer, främsta tänkare och intellektuellt kreativa, är de som är mest mottagliga för de mentala intrycken. De är alltså en liten minoritet, och de flesta människor reagerar på de krafter som utgår från emotionalvärlden, känslornas och begärens värld. Men allteftersom fler vaknar mentalt, kommer de sex första reglerna för magi att visa sig allt viktigare.

³Den viktigaste idén om dessa regler och den huvudtanke, som skall klart fasthållas, är att de avser användandet av energi uteslutande i människans världar, 47:4–49:7, och att antingen styr människomonaden denna energi avsiktligt eller verkar energin genom inkarnationshöljerna mekaniskt och utan monadens avsikt. I det senare fallet är människan offer för sina egna (formenergier =) höljesenergier. MV 9.114.4. (LA: Aktiv medvetenhet utan jagmedvetenhet är robotaktivitet. L2 5.1.19.) I det förra fallet är hon den intelligente härskaren, sitt eget ödes länkare, driver de lägre energierna in i former och aktiviteter genom sina egna mentala impulser och (hennes egen själs =) monadens riktade uppmärksamhet. De redan begrundade sex reglerna kan sammanfattas med följande få ord:

⁴Regel I: insamling som leder till koncentration. Regel II: gensvar som leder till växelverkan mellan det högre och det lägre. Regel III: utstrålning som leder till ljudande. Regel IV: andning som leder till skapande arbete. Regel V: förening som leder till inrättning. Regel VI: omriktning som leder till en klar uppfattning av planen.

⁵Studerande uppmanas att begrunda dessa förhållanden och fundera ut den syntes som ligger till grund för dem.

5 Emotionalvärldens slagfält

¹Såsom regel VII är avfattad, sammanfattar den väl emotionalvärldens natur, funktion och problem. Märk de termer som används i de kortfattade beskrivningarna: 1) de tvåfaldiga krafternas värld, 2) de två vägarnas värld, 3) den värld där livskraften måste sökas, 4) de dallrande polernas värld, 5) den värld där ett val träffas.

²En av de viktigaste saker, varje aspirant måste göra, är att lära sig förstå emotionalvärlden, dess natur, och att lära sig att både stå fri från den och att arbeta i den. Här skall ges en klar undervisning om denna värld, ty så snart människan kan se i emotionalvärlden (HTL tillägger här: om natten), kan åstadkomma jämvikt och hålla sig stadig mitt ibland dess dallrande krafter, är hon redo för initiation.

³Termen "astral", som ofta används om denna värld, är oegentlig (LA: av latinets *astrum*, som betyder stjärna). H.P.B. hade rätt, som i stället använde denna term om etervärlden. När individen får kontakt med etervärlden, är det första intrycket alltid det av stjärnljus, strålände, skimrande ljus. Med tiden förbands dock ordet "astral" med begäret och användes då om

emotionalvärlden. KOV 3.3.21

⁴Det är intressant att notera denna förvrängning av ett ords betydelse, ty den är i sig ett exempel på emotionalvärldens påverkan på den mänskliga hjärnan, som i sitt tillstånd av okunnighet förvränger verkligheten och ser tingen omvänt. När aspiranten första gången avgjort ser emotionalvärlden med sitt öppnade (LA: tredje) öga, framträder den såsom tät dimma, förvirring, föränderliga former, färger som genomtränger och blandar sig med varandra. Intrycket av kaleidoskopisk växling och obeständighet överväldigar aspiranten, så att han nästan förtvivlar om att kunna orientera sig i virrvarret. Det är varken ljus, stjärnor eller klarhet. Det är skenbart ogenomtränglig oreda, ty det är en plats där olika krafter möts. Eftersom aspirantens egna höljesenergi är i oordning, förenar han sig med omgivande kaos till den grad att det i början är nästan omöjligt för det iakttagande jaget att skilja den egna emotionala mekanismen från mäsklighetens kollektiva och världens egen emotionala mekanism. KOV 3.5.7, L2 6.25.8, L5 10.3.16

⁵Bland det första aspiranten alltså måste lära sig är att skilja sitt eget emotionalhölje från omgivande emotionalvärlden, något som tar mycken tid i anspråk. Det är därför som en av de första förutsättningarna för lärjungaskap är urskillning, ty det är genom att använda intellektet såsom analyserande och avskiljande verktyg, som emotionalhöljet bringas under kontroll. KOV 6.8.18

⁶Emotionalvärlden är illusionernas, verklighetsförvrängningarnas värld. Grunden till detta är att varje människa i världen ständigt arbetar med emotionalmateria, och det mänskliga individuella och kollektiva begärets kraft alstrar ett oupphörligt "bildskapande" och formbyggande i denna materia. Individens begär, nationens begär, hela mäsklighetens begär, liksom alla de undermänskliga varelsernas begär medför att denna världs materia befinner sig i oavbruten förvandling. Tillfälliga former byggs, somliga sällsynt vackra, andra fula, alla vitaliserade av sin skapares emotionalenergi. Lägg därtill det mera varaktiga och ständigt växande sceneri som kallas "akashakronikan" och är den emotionala berättelsen om det förflutna; tillägg även aktiviteter av diskarnerade väsen, som är på genomresa i emotionalvärlden, antingen de är på väg ut ur inkarnation eller på väg in i inkarnation, och det sammanlagda resultatet blir vidunderligt. Allt detta påverkar varje människa, och hon reagerar på det allt enligt sina höljescentras kvalitet och tillstånd. Genom detta illusoriska panorama måste aspiranten finna sin väg, den ledtråd som skall vägleda honom ut ur labyrinten, varvid han lär sig att hålla fast vid varje litet smul av verklighet, när det yppar sig för honom, och att skilja sanning från illusion, det beständiga från det obeständiga och det vissa från det ovissa. KOV 6.9

⁷Ingen illusion kan länge hålla den människa fången som förelagt sig själv uppgiften att vandra den rakknivsvassa vägen, som leder först genom sorg och nöd, sedan genom offrande och vision till frigörelse. Hon kan ibland få färdas i mörker, och mörkrets illusion ter sig mycket verklig. Hon kan ibland få färdas i ett ljus så starkt att hon knappt ser vägen framför sig. Hon kan få erfara vad det betyder att vackla på vägen och stupa av den trötthet som kommer av tjänande och kamp. Hon kan för tillfället villas bort och vandra äregirighetens, egennyttans och de materiella lockelsernas senvägar, men avfallet blir kortvarigt. Intet i himlen, på jorden eller däremellan kan hindra den människas framåtskridande, som vaknat till insikt om illusionen, som varnat verkligheten bortom emotionalvärldens bedräglighet och som hört, om så bara en gång, Augoeides kalla. MV 8.12, 9.84.5

⁸Emotionalvärlden är också Kurukshepra, både vad gäller mäskligheten som helhet och den mänskliga monaden, det slagfält där avgörandet måste träffas. För varje lärjunge kommer i något liv den emotionala kris, där han måste utföra en allt avgörande handling, som visar att han har herraväldet över sin emotionalitet. Detta kan taga formen av ett stort och livsviktigt prov, som tar endast en kort tid men kräver allt av vishet och renhet han äger. Eller det kan visa sig såsom en långvarig och utdragen känslomässig påfrestning, som han får utstå under många års liv. Men genom att nå framgång och erhålla den klara synen och rätta urskillningen bevisar

lärjungen sin lämplighet för att genomgå andra initiationen. KOV 7.20.11; L1 3.3.2, 4.6.23

⁹Emotionalvärlden är den värld, vari de parvis framträdande motsatserna verkar och växelverkar och vari de stora dualiteterna gör sig starkast gällande. I första hand råder dualiteten mellan (själen och dess vehikel materien =) kausalhöljet och inkarnationshöljerna, men också många dualiteter av lägre ordning spelar in, dualiteter som genomsnittsmänniskan har lättare att uppfatta. L1 9.45.5; MV 9.81.3

¹⁰Ljus och mörker växelverkar, liksom lust och lidande, gott och ont, rikedom och fattigdom. Hela den nutida ekonomiska situationen är av emotional natur. Den är resultatet av begär, av själviskt bruk av materiens krafter. Värme och köld är på ett mycket egendomligt sätt resultat av motsatsers spel, och ett intressant område för esoteriskt studium är den inverkan människosläktets emotionalitet utövar på klimatförhållandena. I ett betydelsefullt hänseende är det vi som gör klimatet. När begäret har bränt ut sig självt, kommer klimatförhållandena att omöjliggöra organiskt liv, vilket då upphör. L.A.: Det organiska livet består mest av vatten, som är emotionalmateriens lägre motsvarighet. När emotionalvärldens av begäret skapade former till sist upplöses, försvinner också vattnet från den fysiska planeten. Jämför med planeten Mars. KOV 1.13.3, KI 8.11.24

¹¹För människomonaden ligger frigörelsens hemlighet i de varandra motsatta krafternas jämvikt. Vägen är den smala linjen mellan dessa motsatser, den väg aspiranten finner och vandrar, varvid han avviker varken åt höger eller vänster (LA: varken den ena eller andra ytterligheten).

¹²När människan urskiljer motsatsparen, när hon balanserar sina egna inneboende krafter, när hon funnit vägen och blivit vägen, kan hon arbeta med de omgivande tre världarnas (47–49) krafter, bevara jämvikten mellan dessa tre slags krafter och så bli en medarbetare till planethierarkin. Må detta bli det praktiska resultatet av vår förståelse av emotionalvärldens slagfält och dess natur.

6 De två vägarna

¹Härnäst dryftas emotionalvärldens funktioner och lärjungens förhållande till dess aktiviteter. Först något om det som särskilt kännetecknar människans tre världar: fysiska världen, emotionalvärlden och kausal-mentalvärlden

²Fysiska världen är den värld, där människan vinner erfarenhet genom aktivt liv i och genom fysisk materia. Det är den värld, där människan kan i yttre handling uttrycka vad hon uppnått i sitt inre, i sin utvecklade medvetenhet.

³Emotionalvärlden är en värld, där människan genomgår tre stadier i medvetenhetsutvecklingen (LA: barbar-, civilisations- och kulturstadierna):

⁴Först det stadium, där det dominerande lägre emotionala är inriktat på att tillgodose fysiska behov. Denna medvetenhet har människan gemensam med djuren, även om hon i intelligens når utöver deras förmåga.

⁵Sedan det stadium, där fortfarande det lägre emotionala överväger men detta är mer riktat inåt mot sig självt: begär, känslor, stämningar och ibland längtan efter något högre. Detta är den allmänmänskliga emotionalmedvetenheten.

⁶Till sist det stadium, där det högre emotionala börjar överväga och ibland kan bli bärare av inspiration från det kausala och Augoeides. Denna emotionalmedvetenhet har mystiker och lärjungar.

⁷Också i kausal-mentalvärlden genomgår människan tre stadier:

⁸Först det stadium, där det mentala är passiv mottagare av sinnesintryck från fysiska världen och tankar uppstår såsom resultat av emotionala reaktioner.

⁹Sedan det stadium, där det mentala börjar bli självaktivt. I början riktas detta mentala nästan helt mot det fysiska och emotionala (LA: på civilisations- och kulturstadierna), men senare (LA: på humanitetsstadiet) blir det inriktat även på mentalideer som sådana, blir aktivt

i mentalvärlden och formulerar sina egna tankar liksom registrerar andras.

¹⁰Till sist det stadium, där jaget genom koncentration och meditation lyckas upprätta kontakt mellan det högre mentala (47:5 och 47:4) och det kausala (47:3 och 47:2), så att detta högre mentala kan taga emot intryck och ideer från det kausala. L2 5.18.8

¹¹Kampen utkämpas dock framför allt i emotionalhöljet och når sin kulmen först när de fysiska höljena är välfungerande och mentalhöljet välutrustat. Ju känsligare emotionalhöljet är, desto starkare dess reaktioner på fysiska världen och mentala förhållanden. Därför har lärjungar och mer utvecklade människor starkare emotionala energier och arbetar under större emotional påfrestning än de mindre utvecklade, liksom andrajagen, som är frigjorda från beroende av det emotionala.

¹²Aspiranter och lärjungar bör därför arbeta aktivt med att bemästra sin emotionalitet och därvid minnas att segern kommer ovanifrån och inte kan vinnas underifrån. Det kausala måste styra, och dess bundsförvant i kriget är det skolade mentala.

¹³Det är intressant att notera ordningsföljden i den beskrivning av emotionalvärlden som göres i denna regel.

¹⁴Först sägs att emotionalvärlden är de tvåfaldiga krafternas värld. Det första aspiranten blir varse är dualiteten, tvåfalden. Den ringa utvecklade människan uppfattar enhet, men den är av lägre slag, fysisk enhetlighet, ingen inre konflikt. Den högt utvecklade människan äger den högre enhet som kommer av att kausal- (47:2,3) och essentialmedvetenheten (46:5-7) övervunnit det lägre. Däremellan står aspiranten, som framför allt är medveten om dualitet och dras till än det ena, än det andra. Målet för hans första steg är att bli varse motsatserna och nödvändigheten av att välja rätt mellan dem. Genom det ljus, han upptäckt inom sig, blir han varse mörkret. Genom det goda, som drar honom till sig, ser han det slags onda som för honom erbjuder det minsta motståndet. Genom smärtan kan han visualisera och bli varse lusten, och himmel och helvete blir för honom realiteter. Genom (hans själs =) hans vaknande andrajags dragningskraft uppåt inser han och tvingas erkänna också inkarnationshöljens dragningskraft nedåt. När han väl blivit medveten om dessa dualiteter, inser han att den avgörande faktorn i kampen är hans (gudomliga =) vaknande kausala vilja i motsats till hans själviska vilja. Sålunda fullgör de två krafterna sin uppgift, tills aspiranten ser dem såsom två krafter, som drar åt motsatta håll, och han blir medveten om de två vägarna, som nämns i regeln. Den ena vägen leder till obegränsat antal inkarnationer och den andra till de fria (själarnas =) andrajagens rike. Den ena vägen involverar honom djupare i materiaspekten, den andra närmar honom medvetenhetsaspekten, så att han med tiden blir varse (sin andliga kropp =) sitt kausalhölje, genom vilket han kan fungera i (själens rike =) femte naturriket. Senare, när han antagits till verklig och edsvuren lärjunge, känner han den ena vägen såsom vänsterhandsvägen och den andra såsom den rätta verksamhetens väg. På den ena vägen blir individen förfaren i svart magi, som bara är förstajagets välutvecklade krafter, underordnade själviska syften: världslig framgång och ära. Dessa krafter begränsar individen till de tre lägsta världarna (47:4–49:7) och stänger den dörr som leder till livet (LA: det verkliga livet, dödens motsats, odödlighetens boning, femte naturriket). På den andra vägen kontrollerar han sitt förstajag och utövar planethierarkins magi, varvid han alltid arbetar i (själens =) andratriadens (LA: till att börja med kausalhöljets) ljus med alla livsformers (själ =) medvetenhetsaspekt och aldrig lägger någon vikt vid det egna särjagets strävanden. Klar urskillning om dessa båda vägar leder till insikten om att den andra vägen är densamma som Buddha kallade ”den ädla åttafaldiga vägen”. LA: A.A.B. gör sig här skyldig till ett egendomligt tankefel, när hon säger att denna rakknivsvassa väg är vägen i mitten, den väg som går mellan den rätta vägen uppåt och den orätta vägen nedåt. Detta fel har här rättats. L1 9.45.7

¹⁵Genom att bruka sina två viktigaste redskap, urskillning och (lidelsefrihet =) icke-identifiering, vinner aspiranten den förmåga som i denna regel kallas ”livskraften”. Liksom ögat är det redskap, varmed man väljer sin resa i fysiska världen, ett redskap som dessutom har sin egen attraherande makt och sitt eget teckenspråk, så känner aspiranten en livskraft inom sig. LA: Det

är nödvändigt förstå att den livskraft, som här talas om, inte bara är systemisk fysisk eterenergi (49:1-4) utan även kosmisk fysisk eterenergi (43-46), 46:7 till att börja med. L1 3.3.1, E 4.18

¹⁶Det är denna (LA: dubbla, solsystemiska och kosmiska) eterenergi, som med tiden aktiverar tredje ögat, redskapet för klar insikt, som möjliggör rätt val och därmed även ett säkert och snabbt framåtskridande. Kraften fås att växa i tystnaden, och endast den som kan finna ett centrum av frid och stillhet inne i huvudet, där eterenergierna och kausal-essentialenergierna möts, kan rätt utöva den urskillning och icke-identifiering, varmed han når kontroll över emotional- och mentalthöljerna.

¹⁷Genom att lära sig uppfatta de tvåfaldiga krafterna och klart urskilja de två vägarna utvecklar aspiranten livskraften. Denna livskraft visar sig först däri att den sätter aspiranten i stånd att nå en jämviktspunkt, där han står fast och träffar ett val.

¹⁸Vad är detta val? För aspiranten står det rätta valet mellan snabbt och långsamt framåtskridande. L1 4.14.3, MV 9.180.1 För den antagne och trogne lärjungen står det rätta valet mellan olika sätt att tjäna. L1 9.42.11 För 45-jaget står valet mellan de sju stora vägarna. MV 13.8.1

¹⁹Alla mindre val aspiranten gör förbereder honom för större, rätta val genom rätt urskillning och rätt icke-identifiering, vilka leder till rätt handling. Denna mening sammanfattar krigarens teknik på begärsvärldens slagfält.

²⁰Förmågan att välja rätt utvecklas och förvandlas allt eftersom medvetandet utvecklas på allt högre nivåer. L1 8.11.2; L2 6.13.4 I början har aspiranten att kämpa med sina egna begär och illusioner, med sitt känsliga emotionalhölje enbart. Senare, såsom lärjunge antagen på prov, får han kämpa inte bara med sitt eget förstajag utan även med emotionalvärldens krafter, varvid han når insikt om dessas dualitet. Ännu senare, när individen blivit verkligt antagen lärjunge, får han i tillägg till de två tidigare nämnda kategorierna av krafter erfara även de illusionens krafter som ansätter hans egen lärjungagrupp. Sådana lärjungar, som ibland är i kontakt med sin kausalmedvetenhet (LA: på detta stadium kan monaden ibland uppehålla sig i kausalhöljets centrum), möter utan fruktan dessa fientliga krafter, och för dem finns intet nederlag, intet återtag. De är de prövade kämparna, förvisso ärrade och trötta, men de vet likafullt att triumfen väntar dem, ty (själen =) andrajaget, när det väl är utvecklat, är allsmäktigt i världarna 47-49. Antagna lärjungar, som kämpar mot alla de ovannämnda krafterna och dessutom de svarta krafterna, som är motsatta de äldre bröderna, kan kalla på den egna gruppens (andliga =) andrajags energier och vid sällsynta och angivna tillfällen på den lärare de arbetar under. Så växer arbetet och ökar ansvaret, men samtidigt fördjupas också insikten om de makter som kan kontaktas och användas och som vid rätt bruk tryggar slutsegern.

²¹”Den mediterande” avser (själen =) Augoeides, som väntar tills lärjungen träffat det rätta valet. Och det rätta valet för lärjungen är att lita till Augoeides’ ledning i alla viktiga lägen, till dess han kan själv, såsom kausaljag och senare 46-jag, intaga Augoeides’ plats. När han det gjort, inträder han i vår planets vita magikers led och kan bruka krafter, samarbeta med planen, befalla elementalerna och bringa ordning ur kaos. Han är då inte längre världssillusionens fånge, kan inte fjättras av egna förflutna vanor och egen skörd. Han har vunnit den livgivande kraften (LA: 46, lägsta kosmiska etern, eller lägsta kosmiska pranana) och framstår såsom en äldre broder. MV 8.15.1,2

²²Sådan är den väg som ligger framför alla som vågar anträda den. Sådan är den möjlighet som erbjuds alla aspiranter, som träffat sitt val med icke-identifiering och som har enhetsviljan och viljan att tjäna till drivkrafter.

7 Regel VIII

¹Regel VIII. *Agnisuryanerna svarar på ljudet. Vattnet sjunker och stiger. Må magikern taga sig i akt för att drunkna, där land och vatten möts. Stället i mitten, vilket är varken torrt eller vått, måste bilda den fasta mark, där han sätter ned fötterna. När vatten, land och luft möts, finns det ställe, där magin skall utföras.*

8 Slag av emotional kraft

¹Den kommentar till denna regel, som lämnats i *En avhandling om kosmisk eld*, är mycket svårfattlig och full av nästan intetsägande esoterisk information. Likväl skall man studera den. Man bör också skaffa sig en allmän uppfattning om emotionalvärldens beskaffenhet och funktion såsom begärens slagfält och såsom den plats, där magin utföres. Den drivande kraften bakom alla vitmagiska manifestationer är den vite magikerns intelligenta och konstruktiva vilja, såsom han uttrycker den, när han verkar under ledning av (sin egen själ =) Augoeides och sin egen kausalmedvetenhet och därför är sysselsatt med arbete inom gruppen. Detta magiska arbete börjar i magikerns eget liv, sträcker sig till emotionalvärlden och kan därifrån (när det väl blivit starkt där) börja visa sig i fysiska världen och senare även i högre världar.

²Denna regel VIII avser den intelligente aspirantens omedelbart förestående arbete och aktivitet. För den genomsnittlige aspiranten är denna regel den viktigaste av de femton. Man kan inte förstå den, om man inte har någon kontakt med kausalmedvetenheten. Icke heller kan kausalmedvetenhetens magiska kraft manifesteras i fysiska världen, förrän magikern genom sin egen inre erfarenhet i någon mån klarlagt innebörden av denna regels esoteriska fraser.

³De flesta verkliga aspiranter befinner sig nu vid stället i mitten och kan antingen drunkna (och därmed inte göra ytterligare framsteg i detta liv) eller stå fast och hålla erövrade mark eller också bli verkliga utövare av vit magi, som bygger på viljan till enhet, drivs av vishet och tillämpas intelligent på formerna.

⁴Det nu följande studiet av denna regel är delat i tre delar: 1) Emotionaldevaernas gensvar och (vattnets =) emotionalmateriens därpå följande sjunkande och stigande. 2) Stället i mitten, dess beskaffenhet, de faror och de möjligheter som är förbundna därmed. 3) Det ställe där magin skall utföras.

⁵Närmast skall regelns inledande ord studeras: *Agnisuryanerna svarar på ljudet. Vattnet sjunker och stiger*. Men först en sammanfattning av de tidigare dryftade reglerna I–VII:

⁶1) (Regel I) Augoeides har meddelat sig med sitt redskap i de tre världarna (47–49), människan. 2) (Regel II) Människan i det fysiska uppfattar kontakten och ljuset i huvudet skiner, ibland med och ibland utan aspirantens vetskap. 3) (Regel III och IV) Augoeides ut-sänder sin ton. En tankeform bildas i enlighet med Augoeides' och människans förenade meditation. 4) (Regel V) Denna tankeform, som är uttryck för Augoeides' vilja och människans vilja i förening, antar en form som består av alla tre materierna 47–49 och som vitaliserar av den vite magikerns hjärt-, strup- och panncentra. 5) (Regel VI) Inkarnationshöljerna, som själva är levande väsen, känner att de håller på att förlora sin makt, och kampen mellan förstajaget och andrajaget förnyas våldsamt. 6) (Regel VII) Denna kamp måste föras i emotionalvärlden och avgör tre saker: Om människans vaknande andrajag, kausalmedvetenheten, skall bli den härskande faktorn och inkarnationshöljerna från och med nu dess tjänare. Om emotionalvärlden inte längre skall vara illusionernas värld utan kan bli ett område för tjänande. Om människan kan bli en aktiv medarbetare med hierarkin, i stånd att forma och bruka mentalmateria och så arbeta enligt planen.

⁷När människan har bemästrat de krafter som står henne emot, är hon redo för andra initiationen, som markerar (själens =) monadens frigörelse från emotionalhöljets fångelse. Hädanefter kommer (själen =) monaden att använda emotionalhöljet, inte att användas av det. L1 3.3.2

⁸Det är nödvändigt för de studerande att veta var de står, vad deras särskilda problem är. Genomsnittsmänniskan håller på att lära sig att kontrollera det fysiska och att ordna sitt liv i fysiska världen. Aspiranterna som eftersträvar provlärjungaskap, håller på att lära sig motsvarande vad gäller emotionalhöljet, dess inriktning, begär och funktioner. Den antagne lärjungen måste visa denna kontroll och börja disciplinera mentalhöljet och så fungera medvetet i detta. (LA: Åtminstone någon grad av självmedvetenhet i kausalhöljet fordras för detta.) Den

invigdes arbete växer fram ur dessa framgångar och behöver inte här behandlas. MV 10.4.1

⁹Kampen är utsträckt över en hel serie liv men blir avgörande i ett enda. Människomonaden triumferar över sina höljen, men endast genom att låta det kausala styra, genom att lära sig kausal-mental kontroll och lära sig skilja mellan självmedvetenheten och dess redskap, höljen. Så lär den sig att göra emotionalhöljet till endast en spegel för ljuset från andra-triadens världar (45:4-47:3). Genom att behärska agnisuryanerna, som både utgör dess emotionalhölje (LA: de devaer, evolutionsväsen, som utgör emotionalhöljets centra) och befolkar emotionalvärlden, lär sig monaden att fungera medvetet i denna värld, att genomtränga illusionen och se livet såsom det är.

¹⁰Emotionalvärldens materia vitaliseras av tre slags krafter, vilka tillsammans alstrar den stora illusionen (48:2-7): det själviska begärets, rädslans och den sexuella attraktionens krafter.

¹¹1. *Det själviska begärets kraft.* Denna involutionsenergi har en viktig roll att spela i evolutionen, ty självskheten är en första skola för mycket unga själar. Därför vägrar aspiranten att låta sig styras av den.

¹²2. *Rädslans kraft.* Rädslan är ett okunnighetens alster och på sina första stadier icke ett resultat av felaktigt tänkande. Den är i grunden instinktiv och härskar i det icke-mentala djurriket liksom i människoriket. Men i människoriket ökas dess makt väldigt genom den mentala förmågan. Minnen av förut utståndna smärtor och sorger och föreställningar om kommande sådana förstärker oerhört den tankeform vi själva byggt av våra individuella rädslor och fobier. Denna tankeform växer i makt, ju mer uppmärksamhet vi skänker den, så att vi till sist behärskas av den, ty "energi följer tanken". Människor, som tillhör andra departementet, är särskilt offer för denna rädslans tankeform. För de flesta av dessa är den "väktaren på tröskeln", liksom ärelystnad och maktbegär, byggda på starkt begär och samvetslöshet, utgör "väktaren" för första departementets typ. För tredje departementets människa är väktaren den stelnade tankeform hon byggt under sin intellektuella karriär för själviska syften och bruket av kunskap för förstajagets mål, och om hon inte bryter ner den, kommer den att behärska henne och göra henne till svartmagiker. L1 3.25

¹³Ni har ofta fått höra att rädslan är en illusion. Men det hjälper inte att höra det. Det är en generalisering, som man kan erkänna riktigheten av men som likväl är oerhört svår att tillämpa individuellt. De rädslor, som aspiranter är underkastade (märk ordvalet!), är sällan av självisk art, utom såtillvida att lidandet har fått dem att rygga tillbaka för ytterligare pinsamma händelser. Deras rädslor är insvepta i skenbar kärlek till dem de älskar. Likväl borde varje aspirant ställa sig den mycket praktiska frågan: Hur många av dessa plågsamma stunder har handlat om verkliga och faktiska händelser, och hur många har rört sig om illusoriska för-
aningar, tvivel och ängslan om sådant som aldrig har hänt? MV 9.25.3

¹⁴För att motverka sådant behöver man göra två saker: att meditera på sanningen i det dagliga livet och därvid använda begreppet "leva sanning" såsom frötanke i meditationen. Förslaget är att lära sig följande formel utantill och använda den vid varje tillfälle, då illusoriska rädslor gör sig gällande: "Låt verkligheten bestämma varje min tanke och sanningen härska i mitt liv." Må var och en säga detta så ofta som det är av behovet påkallat, därvid tvinga sig att rikta uppmärksamheten på vad dessa talade ord betyder. MV 6.5.5; 9.121.2

¹⁵Det är också viktigt att bruka sunt förnuft och att odla en inställning, som vägrar ge illusoriska rädslor tid att växa.

¹⁶Rädslan är ofta det svåraste hindret för ett mycket viktigt steg framåt, som man kunde taga i detta liv men måste uppskjuta till ett senare, om man inte griper tillfället och viljan inte starkt har väckts. L1 4.12.15

¹⁷Första departementets aspirant, som misslyckas med att övervinna sin "tröskelns väktare", kan bli en "förstörare av själar" och dömas att (tills han lärt sig läxan) arbeta med de lägre världarnas energier (lägre än 47:3) och med de former som håller "själarna kvar i fångelset".

Detta är den esoteriska innebörden av det missförstådda uttrycket ”död och förstörelse”. Satan eller djävulen är här urtypen. L3 2.26.3

¹⁸Den andra departementets aspirant, som bygger sin väktare och låter den stadigt öka kontrollen, blir en ”förblindare av själar”. Han är den verkliga antikrist, som med falska läror, falska underverk och massuggestion tvingar människor att vandra i den stora illusionen. Det är intressant märka att djävulens, själarnas fängslares verk mister sin makt, allteftersom människor börjar inse att den verkliga döden är drunkandet i den lägre materien och att också denna lägre materia hör till den gudomliga helheten. Denna tankeform, denna ”tröskelns väktare”, som mänskligheten byggt på i miljoner år, står inför att upplösas. Däremot börjar antikrists arbete först nu att nå sin höjdpunkt, och rikedomens, ägandets, de falska lärornas förblindelse kommer att öka sin makt. Men förblindarens herravälde blir kortvarigare än förstörarens, ty alla dessa faktorer verkar genom sina egna cykler och har sin egen ebb och flod.

¹⁹Den tredje departementets aspirant, som inte förmår skingra sin väktare, blir en ”manipulerare av själar” och använder intellektet för att förstöra det verkliga och sätta upp en slöja mellan människan och verkligheten.

²⁰I dessa tre beteckningar, ”förstörare av själar”, ”förblindare av själar” och ”manipulerare av själar”, avses med ordet ”själ” inte (själen i sin egen värld =) människans odödliga hölje, kausalhöljet, utan endast (mänskliga själen inkarnerad i fysiska världen =) inkarnerade triadhöljet. A.A.B.: I sin egen värld är alla människors själar fria från illusionen och kan varken förstöras, förblindas eller manipuleras. Det är endast ”själarna i fängelset” som underkastas de onda krafternas verksamheter och endast för en tid. LA: Givetvis hade det varit bäst att inte använda ordet ”själ” så ofta, på likt och olik. Om, som i detta fall, ordet ”själ” används så, att ibland kausalhöljet avses (”själen i sin egen värld”), ibland triadhöljet (”förstörare av själar”, ”själarna i fängelset”), bidrar ordets bruk till begreppsförvirringen snarare än till begreppsklarläggningen.

²¹Den första gruppen arbetar genom regeringar, genom politiken och samspelet mellan nationer och är förhållandevis liten till antalet medlemmar. Den andra gruppen, som vilseleder och bedrar, arbetar genom religiösa organisationer, med masspsykologi, med missbruk och missriktning av hängivenhet och konst. Denna grupp är den största. Den tredje gruppen arbetar främst genom kommersiella förhållanden i affärsvärlden och genom bruket av pengar. MV 9.202.21

²²3. *Den sexuella dragningskraften.* Denna är en fysisk dragningskraft och återkomsten av ett slags involutionsenergi i evolutionen. Dess kosmiska motsvarighet är attraktionen mellan (ande =) vilja och materia. Dess solsystemiska motsvarighet är attraktionen mellan andratriaden och förstatriaden. I förstajagets världar (47:4–49:7) tjänar denna attraherande kraft till att åstadkomma det manligas och kvinnligas förening för släktets fortplantning. (LA: De motsatta könsens ömsesidiga attraktion är alltså icke endast en fysisk företeelse, utan omfattar hela människan och har därtill motsvarigheter i högre världar. KOV 2.7.6) Sålänge människan stod på en närmast djurisk medvetenhetsnivå, var intet emotionellt begär inblandat. Men när detta tillkom, förvanskades det ändamål driften tjänade och blev i stället tillfredsställelse av begär. Nu när släktet är mer mentalt och den mentala kraften gör sig gällande hos den fysiska människan, framkommer en ännu allvarligare situation, som kan tryggt avhjälpas först när det kausala tar kontrollen över förstajaget. MV 5.45.12

²³Mänskligheten står nu på stället i mitten, såsom denna regel visar. Människan drivs av själviskt begär och äregirighet, ty vi har alla i någon mån första departementets egenskaper. Hon ansätts av rädsla, ty vi svänger alla i andra departementets rytm. Hon behärskas av sexualitet och pengar. Därmed har hon ett trefaldigt problem, som hon har att bemästra med sina inkarnationshöljen av tre slag och med sitt kausalhölje med dess tre centra. Vi är således väl utrustade för uppgiften. Vi kan övervinna den mentala trögheten och börja fungera som

kausaltväsens med makt över vår omgivning. (Själen =) Det fulländade andrajaget är allvetande och allsmäktigt (H.T.L.: i människans världar).

9 *Cyklisk ebb och flod*

¹Nu skall orden ”vattnet sjunker och stiger” begrundas.

²Genom att förstå cyklernas lag kan vi förstå de lagar för evolutionen som ligger till grund för denna och inse att skapelsen arbetar rytmiskt. Till på köpet kan vi nå inre jämvikt, när vi studerar våra egna livsimpulser, ty också de har sina rytmiska upp- och nedgångsperioder, sin omväxling av ljus och mörker. MV 9.192.28; L2 5.21.14

³Vi är så vana vid växlingen mellan dag och natt att vi inte fäster avseende vid dess symboliska innebörd, att en sådan växling mellan ljus och mörker, framträdande och tillbakavikande, aktivitet och passivitet kännetecknar alla formers växande och utveckling, individers såväl som nationers och rasers. Att inte förstå detta kan bli ett problem för den aspirant som gjort sig en föreställning om att kunna ständigt vandra i ljuset.

⁴Här är inte platsen att dryfta hur cyklerna manifesteras i naturrikerna eller i mänskligheten utan endast hur den inkarnerade människomonaden genomgår aktivitets- och passivitetsperioder under sin utveckling.

⁵Monadens mest uppenbara cykel är inkarnation–diskarnation. Monaderna kan i ett hänseende indelas i två grupper: de som söker erfarenhet och självuttryck i fysiska världen och de som söker nå förståelse och känner dragning bort från fysiska världen till kausalvärlden. Psykologerna talar om extraverta och introverta människotyperna. Dessa båda grupper eller typer motsvarar de två motsatta rörelserna inkarnation och diskarnation.

⁶Det finns aktivitets- och passivitetsperioder också i monadens erfarenhet i en viss värld, och varje sådan period omfattar många inkarnations–diskarnationscykler, i synnerhet på tidiga utvecklingsstadier. De är vanligen ganska extrema i sina uttryck. Under den lemuriska rot-rasens epok tillbragtes aktivitetsperioden i fysiska världen och passivitetsperioden med sömn i kausalvärlden utan några mellanperioder i emotional- eller mentalvärlden.

⁷Senare, under den atlantiska rot-rasens epok, var människornas uppmärksamhet särskilt riktad på det emotionala och mindre på det fysiska men inte alls på det mentala. Detta gäller även många av i dag. Numera är både aktivitets- och passivitetsperioderna i ökande grad inklusiva, så att inkarnerande monader söker fysisk, emotional och mental erfarenhet och bearbetar denna efter inkarnationens slut i emotional- och mentalvärldarna. Hos aspiranten uppstår en förståelse om vad som pågår och vaknar en vilja att avsiktligt kontrollera cyklens båda rörelser: att vända den utåtgående energin i önskad riktning och att draga den tillbaka med vilja. Han söker hejda processen att utan medveten avsikt drivas ner i inkarnation och likaledes att dragas tillbaka från fysiskt liv utan medveten vilja. Han står på stället i mitten och vill själv styra de båda rörelserna i sina cykler. Därför blir han aspirant på lärjungaskapet.

⁸Aspirantskapet börjar med att aspiranten repeterar tidigare cykler. Han ansätts av en plötsligt påkommen stimulans av fysiska drifter och emotionala begär. Denna kan följas av en cykel, där fysiska kroppen (organismen och eterhöljet) berövas livskraft och devitaliseras, eftersom den inte uppmärksammas. På ett sådant förhållande beror mycket av den sjuklighet och brist på vitalitet som många aspiranter och lärjungar lider av. Motsvarande process kan drabba emotionalhöljet, så att perioder av upprymdhet och ivrigaste strävan omväxlar med perioder av djupaste depression och håglöshet. I mentalhöljet kan floden ge en cykel av intensiv mental aktivitet med ständigt pågående studium och mycken eftertanke, medan den följande ebban får allt studium att verka motbjudande och själva intellektet torrt och trögt.

⁹Alla verkliga sanningssökare är medvetna om denna ostadighet och betraktar den ofta såsom ett fel, något som måste bekämpas. Då är det dags att förstå att ”stället i mitten, vilket är varken torrt eller vått, måste bilda den fasta mark, där han sätter ned fötterna.”

¹⁰Detta är ett symboliskt sätt att säga att han behöver inse två saker:

¹¹1. Att känslotillstånd är alldeles oväsentliga och inte anger (själens =) kausalväsendets tillstånd. Aspiranten måste söka centra sig i (själsmedvetenheten =) kausalmedvetenheten, vägra att låta sig påverkas av de växlande tillstånd som synes drabba honom och helt enkelt ”stå fast i andligt vara” och sedan ”efter att ha gjort allt, stå fast”.

¹²2. Att han kan nå jämvikt först efter att växling varit regeln och att cyklerna av ebb och flod kommer att fortsätta så länge som (själens =) monadens uppmärksamhet skiftar mellan (någon av formens aspekter =) något av inkarnationshöljerna och (den verkliga andliga människan =) kausalhöljet.

¹³Idealet är att nå ett sådant tillstånd av medveten kontroll att människan är med vilja fokuserad i kausalmedvetenheten eller i något inkarnationshöljes medvetenhet (LA: monaden är med vilja centrad antingen i andra- eller förstatriaden), varvid hon åstadkommer varje sådan akt av fokuserad uppmärksamhet genom insikt om att hon därmed arbetar för att uppnå ett bestämt mål, vilket förutsätter en dylik fokusering.

¹⁴Senare kommer hon att kunna säga att det inte betyder något ”om hon var i kroppen eller utom kroppen”. Det slags tjänande som skall utföras bestämmer då var jaget är centrat, men det är samma jag, vare sig det är tillfälligt frigjort från (formmedvetandet =) inkarnationshöljernas (47:4–49:7) medvetande eller centrat i detta för att bättre fungera i hithörande världar. Den (andliga människan =) i andratriaden medvetna människan söker främja planen och identifiera sig med medvetenhetsaspekten. Hon drar sig tillbaka till stället i mitten, strävar att (förverkliga sin gudomlighet =) fokusera sig i kausalhöljets centrum och när hon gjort det, fokuserar hon sig i mentalhöljet. Hon underkastar sig denna begränsning för att kunna lära hur hon bäst tjänar. Hon söker nå människornas medvetenhetsaspekt och inspirera dem. På motsvarande sätt fokuserar hon sin medvetenhet i emotionalhöljet för att uttrycka enhetskänslor till alla livsformer i fysiska världen eller i eterhöljet för att överföra helande och uppbyggande energier i fysiska världen.

¹⁵”Stället i mitten” har olika innebörd på olika utvecklingsstadier.

¹⁶För aspiranten är det emotionalhöljet (LA: närmare bestämt 48:4), där land (fysiskt) och vatten (emotionalt) möts. För lärjungen är det mentalhöljet (LA: närmare bestämt 47:4), där (formen och själen =) det mentala och kausala når kontakt med varandra och den stora övergången blir möjlig. MV 8.10.10 För den framskridne lärjungen, den invigde är det kausalhöljet, vilket förenar (ande och materia, liv och form, monaden och personligheten =) tredjetriaden och förstatriaden.

¹⁷Detta kan dryftas och förstås också med avseende på höljescentren.

¹⁸Den verkliga mystikern (LA: som nått kontakt med värld 46) har sin medvetenhet centrad i hjässcentret och nästan helt i eterhöljet. Den framskridna men världsligt inriktade människan är centrad i området för hypofysen, vilken är förbunden med panncentret. När genom esoterisk träning och kunskap relationen mellan förstajaget och kausalhöljet upprättats, finns en mittpunkt mitt i huvudet, och det är här aspiranten står fast. Detta är den viktiga punkten. (LA: Gnostikerna kallade denna ”brudkammaren”.) Den är varken grovfysisk eller emotional, utan eterisk, ty eterhöljet har nu blivit redskapet för medvetet tjänande, avsiktlig styrning och bruk av krafter för bestämda ändamål.

¹⁹Det är här magikern står fast och genom sitt eterhölje åstadkommer det magiska kreativa arbetet.

²⁰Regeln säger ”När vatten, land och luft möts, finns det ställe, där magin skall utföras.” Egendomligt nog är endast tiden angiven, icke platsen.

²¹Luft är symbol för värld 46, enhetens värld, och 46-höljet. När de tre elementen, det vill säga deras energiaspekt (LA: eterenergi, emotional energi och 46-energi), möts anger det att monaden centrat sig i 46-höljet. Från denna kraftpunkt, utanför formen (LA: världarna 47–49), från enhetsgörandets centrala sfär (LA: det embryoniska 46-höljet) och från medvetandets fokus inom denna, projicerar monaden sin medvetenhet i hjärnans mittpunkt, där det magiska arbetet

med avseende på fysiska världen måste utföras. Denna förmåga att projicera medvetandet från 46-höljet till eterhöljet förvärvar lärjungen gradvis, allteftersom han i sitt meditationsarbete utvecklar förmågan att fokusera uppmärksamheten i något av eterhöljets centra. Han vinner gradvis den kontroll över medvetenheten att monaden, jaget, kan rikta denna och spela på de sju centren liksom en musiker använder musikens sju toner. (LA: Det är alltså först 46-medvetenheten, som kan använda alla sju mänskliga typenergierna, departementsenergierna, på sådant sätt att medvetenheten inte är identifierad med någon av dessa sju. Detta är inte möjligt för kausalmedvetenheten, som fortfarande är sin typ. Med detta sammanhänger att i ett lägsta sjuklot, såsom vårt, ettvar av de sju kloten har sin egen kausalvärld, medan däremot essentialvärlden är gemensam för hela sjuklotet. Sjuklotets sju klot representerar ju de sju typerna eller departementen. KOV 2.5.8) När han nått detta resultat, kan han börja öva sig i mer omfattande fokuseringar och måste lära sig att draga tillbaka medvetenheten (LA: självmedvetna uppmärksamheten) till 46-höljet och därifrån omrikta sina energier.

²²Cyklernas största hemlighet ligger i detta uppmärksamhetens tillbakadragande och därpå följande omriktande. Det måste i detta sammanhang ihågkommas att den grundlag, som all magi bygger på, lyder ”energi följer tanken”. Om aspiranterna mindes detta, skulle de genomgå torrhetsperioderna lättare och vara medvetna om det bakomliggande ändamålet.

²³De faror, som är förbundna med mittpunkten, är alltför häftiga omkastningar mellan ”land och vatten”, mellan livet i fysiska världen och den emotionala reaktionen på detta. Somliga aspiranter är för emotionala i sina reaktioner, andra för fysiska. Effekten av detta märks i mittpunkten, och resultatet blir en våldsam ostadighet. Denna ostadighet har en omedelbar inverkan på solarplexuscentret, vilket var mittpunkten för de tidiga atlantiderna och alltjämt är det i det strävande förstajagets förvandlingsprocesser. Det förvandlar och överför sakral- och bascentrens energier och är reningsstationen för alla energier, som har sina härdar i centren under diafragman. L3 15.6

²⁴Det finns faror med alltför tidigt och okontrollerat inflöde av andratriadenergi (kausal, 47:1, och essential, 46:1) i förstajaget. Sådan energi inträder genom hjässcentret och når de övriga centren i huvudet. Därifrån tar de den väg minsta motståndets lag anvisar, och denna väg bestäms av den inriktning aspirantens liv har i vardagen.

²⁵En annan och ganska allvarlig fara ligger i att (land och vatten =) fysiskt och emotionalt förts samman. Den visar sig däri att objektiv förnimmelse av emotionalvärlden tränger in i hjärnmedvetenheten. En av de första tendenser aspiranten blir varse är tendensen till psykisk förnimmelse av lägre slag (LA: klärvoajans, medialitet). Den är en förmåga hos solarplexuscentret, och denna mittpunkt kan användas såsom dörr in i de emotionala fenomenens värld. Det kan då hända att aspiranten ”dör drunkningsdöden”, alltså att han så uppslukas av sitt intresse för denna lägre psykism att hans högre medvetenhetsutveckling upphör. Det är här så många värdiga aspiranter går vilse, och även om det är endast tillfälligt, förlorar de värdefull tid på fåfängt experimenterande och senvägar, när de sedan får börja om på en lägre nivå. L1 4.24.7, MV 5.29.2

²⁶Det ställe, där land och vatten möts, är solarplexuscentret. Det ställe, där land, vatten och luft möts, är i huvudet. Det är från solarplexuscentret, som förstajaget vanligen låter sig styras (LA: på mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium). Så länge det styrande centret är något av de tre som ligger under diafragman, är ingen magi (LA: ingen vit magi) möjlig, ty då styr (den djuriska själen =) förstajaget och är (den andliga själen =) det potentiella andrajaget nödvändigtvis stilla. Luft är symbolen för det essentialas herravälde, det tillstånd, vari monaden har nått frihet från de tre lägre världarna (47–49). (När personlighetens liv föres upp i himlen och själens liv kommer ner på jorden, finns mötesplatsen =) När monaden genom förstajaget aktiverat kausalhöljet och även börjat aktivera ett embryoniskt 46-hölje och sedan kan för en längre stund uppehålla sig i kausalhöljets centrum och därifrån styra eterhöljet, finns mötesplatsen, och den är (eldens plats =) just detta centrum.

²⁷Eld är symbolen för intellektet, det kausala-mentala. L3 2.7.2 Allt magiskt (LA: vitmagiskt) arbete är en intelligent process, som utföres i det kausala och använder det mentala. Om arbetet skall ge resultat i det fysiska, måste hjärnan vara mottaglig för kausala intryck. ”Hjärnan” betyder här både eteriska och organiska hjärnan. Den mentala tankeformen kopieras i den eteriska hjärnan. När magikern i meditation kan känna den etermateria, som används för detta, och kan själv utföra kopieringen från det mentala till eteriska, då blir magin som först riktigt verksam. Etermaterien aktiveras då till denna formbildning, liksom mentalmateria (mentalmolekyler, 47:4-7) till tankeformbildning. Magikern bör kunna se de former han bildar under sitt arbete, och graden av hans framgång beror till stor del på hur exakt och klart han ser dessa former, när de bildas under den magiska processen.

²⁸Det finns alltså tre steg i formbildningsprocessen. Första steget är att monaden ingår i kausalhöljets centrum, därifrån tar kontakt med (den Högstes hemliga plats =) eterhöljets hjässcentrum och arbetar genom detta. Arbetet består i kontemplation på den uppgift som skall utföras. Det är det färdiga resultatet av det magiska arbetet kontemplationen gäller, inte processen fram till målet, intet tid- eller rumelement över huvud taget. Andra steget är att det mentala svarar på detta intryck från det kausala och börjar bilda en tankeform på grundvalen av detta. Tankeformens kvalitet blir beroende av mentalhöljets kvalitet. Om mentalhöljet är en klar spegel för kausala intryck, blir tankeformen på motsvarande sätt trogen sin urtyp. Om icke, vilket vanligen är fallet i arbetets tidiga stadier, blir den tankeform som bildas förvrängd, oriktig, obalanserad.

²⁹Det är i meditation, som lärjungen lär sig det exakta mottagandets och det rätta byggandets arbete. Det är därför, som alla verkliga esoteriska skolor lägger en sådan vikt vid förmågorna att fokusera medvetandet, att visualisera, att bygga tankeformer och att exakt uppfatta kausal avsikt. Därför är det också nödvändigt att magikern börjar det praktiska magiska arbetet med sig själv. Han börjar fatta visionen av den förvandlade människan, vad han är till sitt väsen. Han inser de egenskaper och förmågor som den förvandlade människan framvisar i det fysiska livet. Han bygger en tankeform av sig själv såsom idealmänniskan, den verkliga tjänaren. Han samordnar gradvis sina krafter, så att förmågan att vara detta i det yttre börjar bildas. Han formar i sin tanke ett mönster, som är urbilden så troget som möjligt och som tjänar honom till förebild. Allteftersom han fullkomnar sin teknik, finner han att en förvandlande kraft verkar på (de energier som utgör hans lägre natur =) inkarnationshöljens energier, så att han till sist kontrollerar dem alla och det som han esoteriskt och väsentligen är manifesteras också i det fysiska. Det är när detta börjar ske, som han fattar intresse för det magiska arbetet.

³⁰Därefter kan tredje steget i formbildningsprocessen tagas. Hjärnan inrätas med mentalhöljet liksom mentalhöljet med kausalhöljet, och planen uppfattas. Den eteriska hjärnan tar emot det magiska byggnadsarbetets kraft, och dess materia formas av denna kraft. Då existerar en tankeform såsom resultat av de två först nämnda aktiviteterna, men den existerar i hjärnan enbart. Där måste det finnas en punkt, genom vilken kraften kan ledas vidare från hjärnan ut i fysiska världen.

³¹Såsom resultat av denna dubbla inrättning – mentalen inrättad med kausalen och hjärnan med mentalen – har det bildats ett fokuseringscentrum i magikerns huvud. Den energi, som strömmar genom detta centrum, verkar genom tre fördelningsverktyg, vilka alltså används i allt magiskt arbete: högra ögat för tredjetriadens energi, vänstra ögat för andratriadens energi och händerna för förstatriadens energi. Detta sist omtalade är av tekniskt intresse för redan erfarna magiker men är av blott symboliskt intresse för de aspiranter som denna text närmast är avsedd för.

10 Regel IX

¹Regel IX. *Därnäst följer förtätningen. Elden och vattnet möts, formen ökar och växer. Må magikern skicka sin form på dess rätta väg.*

11 Renhetens nödvändighet

¹Denna regel sammanfattas mycket kort i uppmaningen: ”Låt begäret och intellektet vara så rena och så jämnt fördelade och den skapade formen så rätt balanserad att den inte kan dragas till den fördärvliga vänsterhandsvägen.”

²Att sammanfattningen är så kort beror på att denna regel är oerhört enkel för den som vet och ter sig oerhört invecklad för den flyktige läsaren. Bara den enklaste och mest praktiska av dess innebörder ges därmed, men kanske också några av de djupare kan ges.

³Det är intressant märka att, allteftersom lärjungen skrider framåt på vägen, de former, vari sanningen kan ges, blir allt enklare, medan den innebörd som skall fattas blir allt vidare och allt mer omfattande och därför (vid analys) allt mer invecklad. Slutligen måste symboler tillgripas och får lärjungen fatta den kosmiska planen genom geometriska former, som framläggs för hans inre öga.

⁴Det viktigaste, som framhålls i denna regel, är renheten. Först som sist är renheten en fråga om motivet. Om det är förstajagets begär, som består drivkraften till handling av något slag i människans tre världar, och om det är mentalmedvetenheten i sin praktiska tillämpning, som genomför den, så kännetecknas denna handling av orenhet. Om impulsen utgår från (den som bor i formen =) monaden centrad och självmedveten i kausalhöljet, så är den underordnad den kausalt medvetna monaden och kontrollerad av den till det önskade ändamålet. Då kännetecknas handlingen av renhet inom gruppens begränsningar, ty absolut renhet finns först när monaden nått fullständig frihet från kontroll. (Själ =) Den i kausalhöljet centrade och självmedvetna monaden är gruppmedveten och gruppkontrollerad, och förrän monaden övervunnit kausalhöljet och nått frihet från dess kontroll (LA: centrat sig i andratriadens mentalatom och inte längre i kausalhöljet), förstår den inte renhetens verkliga innebörd. Det finns ett nära samband mellan orenhet och begränsning av vad slag det vara må, fysisk, emotional och mental.

⁵Aspiranter och lärjungar behöver dock inte fundera på absolut renhet. Ingen medlem av de esoteriska grupper som finns i världen har ännu nått femte initiationen, där renhetens innebörd står klar i den mest intensiva insikt. För majoriteten är fysisk och emotional renhet målen och därför främst befrielse från emotional kontroll och emotionalt begär. Därav den ständiga men illa formulerade uppmaningen i esoteriska böcker: ”döda begäret”. En bättre formulering för nutiden vore ”rikta om begäret”, ty en ständig omorientering av hela begärsnaturen, så att denna process blir en vanesak, är nyckeln till alla förvandlingar och till effektivt magiskt arbete. L1 4.11.36; L3 6.18.2; 8.5.9; MV 7.17.10

⁶Allt medan aspiranten går framåt på vägen, blir hans tankeprocesser mäktigare och de tankeformer, han i meditationsarbetet bildar för bestämda ändamål, allt effektivare i att åstadkomma resultat. Det är därför tydligt att det i magiskt arbete (vilket alltid måste utföras i fysiska världen) alltid finns en tendens till vänsterhandsvägen, tills kausalmedvetenheten är permanent upprättad och motivets renhet blivit en tankevana.

⁷Att grundlägga rätta vanor och sedan hålla fast vid dem är en första förutsättning för aspiranten. De som arbetar på den planetariska evolutionens område söker efter pålitliga redskap. Människor, som låter humöret och känslorna rusa iväg med dem eller som saknar fysisk kontroll, kan de som söker medhjälpare inte lita på i nödlägen. Människor, som är oklara i tanken eller har en inneboende oförmåga att koncentrera tanken på högre ting, är olämpliga som medarbetare. Denna anmärkning bör inte avhålla någon i dessa grupper från att fortsätta sträva framåt, ty insikt om ett eget fel är första steget till att övervinna det. Dessa grupper är under utbildning, och detta måste man komma ihåg, ty annars blir det lätt att tappa modet, när idealet anges. Världens nöd och det erbjudna tillfället sammanfaller och sammanhänger med varandra i denna tid. De Stora, som står liksom en mur mellan mänskligheten och den planetariska skörden, är svårt ansatta i denna tid, och detta är ändå inte hela sanningen. MV 9.190.7

⁸Allt sedan mitten av den atlantiska rotrasperioden har människornas tankar stadigt dragits till den nedbrytande vägen eller vänsterhandsvägen, eftersom självskheten varit drivkraften

och egennyttan den härskande faktorn. Det arbete, Christos utförde för c:a 2100 år sedan, bestod delvis i att motverka denna tendens genom att med föredöme och undervisning inskräpa offerviljan och osjälviskheten, och martyrandan (ofta färgad av hysteri och frälsnings-egoism) blev ett av denna strävans resultat. Från hierarkins synpunkt sedd har denna strävan varit framgångsrik, ty den kristna andan står för en omorientering mot himmelska ting. Därav motivets renhet och instinkten att tjäna, och den senare egenskapen är förhållandevis ny i mänskliga evolutionen.

⁹Men trots detta är tendensen till egennytta den starkaste faktorn i världen för närvarande, och därav det kritiska läge som består mellan planethierarkin och svarta logen.

¹⁰Detta bör dock inte ge anledning till nedslagenhet, ty den (andliga tanke =) kausal- (47:1-3) eller essentialidé (46:1-7), som ger upphov till magiskt arbete hos den som arbetar med rent motiv, är långt mäktigare än det arbete många, som följer förstajagets tendenser, tillsammans utför. När den verkliga aspiranten söker fatta hur stor planen är och hur starka de krafter är som står honom emot, kan han överväldigas av det skenbart fåfänga i hans ansträngning och skenbart obetydliga i hans uppgift. Må han då minnas att den grupp av likasinnade han ingår i stadigt växer och att detta är en gruppsträvan. Enligt Lagen arbetar De Stora genom sina lärjungar i alla länder, och aldrig förut har så många sökt att skola sig till att bli ”överförare av ändamålet” och aldrig förut har den inre sammanhållningen mellan arbetare på olika områden i alla delar av världen varit så stark. För första gången i historien finns en sammanhållen grupp, som planethierarkin kan använda. Tidigare fanns det enstaka individer, som arbetade ensamma eller små avskilda grupper, och detta hämmade arbetet väldigt. Nu har detta förändrats.

¹¹Alla bör inse detta och arbeta för att stärka denna gruppsammanhållning och utveckla förmågan att känna igen sådana arbetare överallt, under vilket namn de än uppträder eller vilken organisation de än tillhör, och att samarbeta med dem, när de så känt igen dem. Detta är ingen lätt sak. Det förutsätter följande:

¹²1) Inre mottaglighet för planen. 2) Förmåga att uppfatta principer som skall styra uppförande och skötsel. 3) Förmåga att bortse från det oväsentliga och att framhäva det väsentliga. 4) Förmåga att lägga personlig äregirighet och egenintresse åt sidan i främjandet av gruppens ideal. 5) Förmåga att stadigt behålla den inre kontakten genom meditation och genom att bortse från och icke framhäva förstajagets reaktioner.

¹³Detta är grundförutsättningar, som alla arbetare och studerande i alla grupper bör uppmärksamma.

¹⁴Det vore värdefullt om alla studerande varje dag klockan fem med en viljeakt förenade sig med denna snabbt växande grupp av tjänare. Därför är det lämpligt att man lär sig utantill följande korta formel för att tyst uttala den vid denna stund med uppmärksamheten samlad i huvudet.

¹⁵”Må det enda Livets Makt strömma genom gruppen av alla sanna tjänare. Må den enda Själens Kärlek prägla deras liv som söker hjälpa De Stora. Må jag fullgöra min del i det Enda arbetet genom självglömska, harmlöshet och rätt tal.”

¹⁶Skicka sedan tanken vidare från gruppen av världstjänare, som snabbt håller på att bildas, till De Stora, som står bakom evolutionen i världen.

¹⁷Detta kan man göra på några få sekunder, var och i vilket sällskap man än befinner sig. Det icke endast bidrar till planethierarkins magiska arbete utan tjänar också till att stabilisera individen, att öka hans gruppmedvetenhet och lära honom förfarandet med att utföra arbete i medvetenheten samtidigt med och trots att han fullgör yttre, exoteriska funktioner.

12 Grundläggande former

¹Denna regel IX är så enkel att den i få ord sammanfattar hela den skapande evolutionsprocessen. I mentalvärlden tar en idé form. I emotionalvärlden genomträngs denna form av begärsenergi. Under evolutionsprocessen ”ökar och växer” formen. Genom att rätt styra

formen i avsedd riktning uppnår monaden sitt syfte.

²Allt liv är vibration, och vibrationens resultat är form, grov eller fin sådan, och finare allt eftersom uppstigandet fortsätter. Mot de allt finare formerna svarar allt snabbare vibrationer. I denna ökning av vibrationstalet ligger formförstörelsen och formbildningens hemlighet. I denna fjärde eon är formerna av fyra slag:

³1. *Förstajagets form* är de höljen av fysisk, emotional och mental materia som utgör monadens kontaktredskap i de tre lägsta världarna (47–49). Ett sådant hölje byggs i varje liv, varvid dess vibrationstal bestäms efter höljet i närmast föregående liv. Detta hölje visar sig tillräckligt för genomsnittsmänniskan och tjänar henne till hennes död. Den människa, som anträder den esoteriska vägen, börjar med de höljen hon fått sig tilldelade men bygger, förnyar och förbättrar dem under inkarnationen, och ju längre framskriden hon är, desto mer medvetet arbetar hon med detta. Härav uppstår förvirring och ofta ohälsa hos nybörjaren i esoteriken. Han anar lagen, inser behovet av att höja vibrationstalet och börjar ofta med att göra misstag. Han begynner med att återuppbygga sin organism med diet och disciplin i stället för att arbeta inifrån ut. Genom noggrann disciplin av tanken och förädling av känslan blir det resultat även i det fysiska. Lägg till de två förstnämnda renhet i föda och livsföring, och människan har på sju år byggt sig nya höljen omkring förstatriadens tre enheter.

⁴2. *Omgivningens form* är egentligen det evolutionära resultatet av den involutionsära grupp-själens. Den sammanhänger med våra kontakter, inte bara dem i fysiska världen utan även dem i emotional- och mentalvärldarna. I vibrationernas likhet ligger sammanhållning. När därför en människa höjer sitt vibrationstal och återuppbygger sig från grunden, medför detta dissonans i omgivningen och alltså misshälligheter. Därefter drabbas lagenligt aspiranten av en period av ensamhet och sorg, när ingen människa bistår honom, och isolering blir hans öde. I lägre grad drabbar detta alla, och för den fjärde gradens invigde (LA: egentligen den tredje gradens invigde som förbereder sig för att mottaga fjärde graden) är denna fullständiga isolering ett kännetecknande drag. Han står mitt emellan livet i förstajagets tre världar (47:4–49:7) och livet i andrajagets tre världar (45:4–47:3). Före initiationen överensstämmer hans vibrationer icke med någotdera livet. Enligt lagen är han ensam. Men detta är endast tillfälligt. När omgivningen tillfredsställer, då finns anledning till oro, ty det anger stillastående. Lagens tillämpning orsakar först och främst brytning. L1 3.5

⁵3. *Hängivenhetens form*. Varje människa, vilken utvecklingsnivå hon än står på, har föremål för sin hängivenhet, det för vilket hon lever, det för vilket hon i okunnighet, kunskap eller visdom tillämpar lagen efter bästa förstånd. Hennes hängivenhet kan vara fysiskt inriktad och motiverad, till exempel handla om att förvärva pengar och ägodelar. Den kan också vara helt emotional, såsom kärlek till familjen, bördsstolthet och popularitetshunger. Hängivenheten har ett mentalt inslag, när den är kärlek till konst, vetenskap eller filosofi.

⁶Hängivenhet betyder att krafter frammanas för uppnåendet av ett mål. När detta mål nåtts, upplöses eller förvandlas hängivenheten. Många liv tillbringas i fullföljandet av lägre slags mål med krafter av lägre vibrationstal. På lägre stadier går utvecklingen så långsamt att vibrationsstalet icke höjs ens på många liv. På högre stadier går utvecklingen snabbare, så att vibrationsstalet höjs för varje liv. När människan begynner provlärjungaskapet, kan hon under ett enda liv dyrka och överge flera former i följd och därvid höja vibrationstalet för varje gång. Därför är alla aspiranters liv, om det framskrider med önskad snabbhet, ständig rörelse, ständig förändring och urskillning, ständigt byggande och rivande, planläggning och erfarenhet av planernas grusande. Det är ett liv av återkommande lidande, ideliga sammanstötningar med omgivningen, knytande och lösande av otaliga vänskapsband. Ideal upphinns för att befinnas vara milstolpar på vägen mot högre ideal, drömmar dröms för att förverkligas och överges, vänner vinns för att förloras, när de blir efter i sin långsammare vandring. Och hela tiden byggs den fjärde formen.

⁷4. *Kausalhöljets form*. Denna är den högre medvetenhetens bärare, den inneboende gudens helgedom, som synes vara så utsökt skön och så tryggt beständig att, när också detta mäster-

verk av många inkarnationers arbete slutligen sprängs, kalken sannerligen är bitter att tömma och monaden känner sig utsägligt ensam. Då är monaden medveten bara om den egna jag-identiteten, ”jag är den jag är”, den inneboende potentiella gudomligheten. Då bygger sig monaden en ny form, som räcker för dess behov och som den inte skall spränga utan använda eller överge alltefter behovet.

⁸I denna tid behöver aspiranter och lärjungar fundera på detta ämne, formen, ty när en ny stråle inträder och en ny epok begynner (LA: såsom nu, när sjunde strålens inträde sammanfaller med vattumannens epoks början), blir det alltid en tid av formförstörelse, som pågår tills de former som bildas anpassat sig till de nya vibrationerna. I denna anpassning är det de som odlat böjlighet och anpassning eller har detta i sitt triadhöljes departement, som går framåt med mindre störning än de stelare och mer kristalliserade. MV 17.1.3, L1 2.1.2, L3 17.13, L3 18.2

⁹Särskilt skall nu formens böjlighet och mottaglighet eftersträvas, ty när världsläraren framträder, kommer hans vibrationer att orsaka störning överallt där kristallisering råder. Så är det alltid med avataren. Här tillägger H.T.L.: och därför blir han förkastad.

¹⁰Odlad mottaglighet för De Stora, sträva efter mental expansion och lär hela tiden nytt! Tänk så mycket som möjligt abstrakt och numeriskt (LA: Just det, och det är detta som H.T.L. lärt oss med de pytagoreiska siffrorna såsom ersättning för de mångtydiga och därmed obrukbara traditionella namnen) och arbeta med emotionalhöljets formbarhet genom att älska alla. Med kärleken till allt levande kommer förmågan att vibrera universellt, och med denna emotionala formbarhet kommer mottagligheten för världslärorens vibrationer.

¹¹Denna sammanfattning om processen och formerna gäller monaden såsom gudomsjag sysselsatt med kosmiskt skaparverk, liksom även monaden såsom mänskligt jag, när den bygger redskapet för sitt uttryck, kausalhöljet, antingen omedvetet på tidiga stadier eller medvetet på senare. DVS 2.23.7-10, 2.42.3, MV 7.3 Den gäller för lärjungen i hans försök att uttrycka sin insikt om arbetet (L.A.: på tre linjer) genom grupparbete (L.A.: arbete på linje två och tre) och organiserande av det egna livet (L.A.: arbete på linje ett). Den gäller för lärjungen, när han av erfarenhet lär sig att centra sina krafter i mentalhöljet och därifrån genomföra sin avsikt med att bilda och bygga de tankeformer som skall påverka människornas medvetande och som motsvarar (den aspekt av det universella intellektet =) de kausalideer som behövs för det rätta genomförandet av den närmaste del av planen som fordras för hans tidsålder och generation.

¹²Alla dessa olika tillämpningar av regeln skulle kunna utredas och utvecklas. Men vårt problem måste hållas klart i medvetandet. Vi är antingen kausalt medvetna eller på väg att bli det. Tack vare vårt meditationsarbete och vårt flitiga studium börjar vi arbeta i mentalvärlden. Vi bildar ständigt former, laddar dem med energi och sänder ut dem att fylla sin funktion i enlighet med den avsikt vi insett.

¹³Betoningen skall läggas på ordet *insett* i närmast föregående stycke. Ju klarare seendet och djupare insikten, desto mer ändamålsenlig blir den form som bildas och desto starkare blir den energi som ger den förmågan att fylla sin avsedda funktion.

¹⁴Hittills har de flesta av världens aspiranter visat resultat av ringa och svagt tänkande men snabb handling. Målet för aspiranterna bör vid denna tid vara snabb, koncentrerad tanke och långsam handling. Denna långsamma handling får emellertid mäktiga resultat: ingen tid eller kraft förloras, ingen tröghet visas i handlingsberedskapen och ingen tendens till tvekan. När monadens uppmärksamhet är centrad i mentalhöljet, får manifestationen av dess tänkande en säker och ofrånkomlig framgång. När den klart fattat idén, ordentligt fokuserar uppmärksamheten och stadigt sätter in viljeaspekten, blir resultatet oemotståndlig manifestation och mäktig aktion i fysiska världen.

¹⁵Denna tanke måste aspiranten hålla i minnet, om han vill akta sig för vänsterhandsvägen. Närmast följer några anmärkningar avsedda att underlätta förståelsen av vad som menas med vänsterhandsvägen. Dessa anmärkningar handlar främst om de tankeformer människan bildar.

¹⁶1. Vänsterhandsvägen befattar sig med materieaspekten, och den energi, som formen

laddas med, tjänar bara till att vitalisera materien. Medvetenhetsaspektens makt, såsom andra-jaget utövar den, saknas. L5 23.12

¹⁷2. Den form som bildas består av mental, emotional och fysisk materia. Den saknar inslag av kausal och högre materia. Dess ändamål är i linje med formens utveckling men inte med den högre medvetenhetens uttryck.

¹⁸3. Därför är vänsterhandsvägen materieutvecklingens väg, inte medvetenhetsutvecklingens väg.

¹⁹4. Alla former, som bildas på varje stadium, antingen är begränsade till vänsterhandsvägen eller omfattar den och går likväl bortom den för att följa högerhandsvägen. Det skall ihågkommas att alla former, antingen de följer vänsterhandsvägen eller högerhandsvägen, är lika fram till en viss punkt. De genomgår samma stadier, och under ett visst skede ter de sig alldeles lika. Först när deras ändamål uppenbaras, blir skillnaden tydlig. Därav aspirantens träning i att uppfatta och ledas av rätt motiv såsom ett förberedande steg inför det verkliga esoteriska arbetet.

²⁰Vad menas då med esoteriskt arbete? Verkligt esoteriskt arbete innefattar: 1) Att nå kontakt med planen. 2) Att ha rätt vilja att samarbeta med planen. 3) Att arbeta med att bygga tankeformer och begränsa tankeformbildarens uppmärksamhet till mentalvärlden. Detta arbete är så mäktigt att de tankeformer som bildas därunder har en egen livscykel och alltid manifesteras och fullgör sitt värv. 4) Att rikta tankeformen från mentalvärlden och att begränsa uppmärksamheten till just detta företag i vetskap om att rätt tänkande och rätt inställning leder till rätt handlande och säkert undvikande av vänsterhandsvägen.

²¹Detta är en läxa, som aspiranter sätter ringa värde på. De uppåddar emotionalt begär för att deras tankeform och idé skall förverkligas. De spiller mycken tid på att tillämpa de gängse arbetsmetoderna och på verksamheter i fysiska världen. De tröttnar ut sig genom att identifiera sig med den form de bildat i stället för att förbli icke-identifierade med den och verka endast såsom dess styrande krafter. Lär att arbeta i mentalvärlden! Bygg där er form och minns att om ni fördjupar er i den form ni ansvarar för, kan det hända att den besätter och behärskar er, och då blir formen den styrande faktorn och inte ändamålet med dess existens! När formen styr, uppstår den fara som ligger i att den kan vändas åt fel håll och glida in på vänsterhandsvägen och så öka materiens makt och grepp över vaknande monader.

²²Det kan i korthet tilläggas att allting, som tenderar att öka materiens makt och stärka den redan mäktiga materieenergin, medför en tendens till vänsterhandsvägen och en stegvis fortskridande dragning bort från den plan och det ändamål den höljer och döljer.

²³Allt arbete som göres och alla former som bildas (antingen de tar gestalt i en organisation, en religion, en tankeskola, en bok eller ett livsverk), som uttrycker (andliga =) till andrajaget hörande ideal och lägger vikten vid medvetenhetsaspekten, hör till den vita magins kategori. De utgör då delar av den livets ström som kallas högerhandsvägen, eftersom den leder mänskligheten ut ur formen in i livet och från materien till medvetenheten (LA: från förstajagets världar, 47:4–49:7, till andrajagets världar, 45:4–47:3). MV 9.17.2

LA 2012-07-08.

Utlagt på internet 2012-10-06.

Senast korrigerat 2015-02-06.

LÄRJUNGENS VÄG

DEL FEM

WM 271–321

1 Regel X

¹Regel X. När vattnet sköljer formen, upptas det och används. Formen ökar i styrka. Må magikern så fortsätta, tills arbetet är nog. Må de yttre byggarna då upphöra med sina mödor, och må de inre arbetarna påbörja sin cykel.

2 Byggandet av tankeformer

¹I regel X lämnas två fakta, som gäller alla former, och ges tre kraftiga uppmaningar.

²De båda fakta är: 1) Formen upptar och använder det vatten, vari den är dränkt. 2) Såsom en verkan därav växer den i styrka.

³De tre uppmaningarna är: 1) Må magikern fortsätta att bygga formen, tills han är viss om att den nått lämplig styrka. 2) Må sedan ”de yttre byggarna” upphöra med sina mödor. 3) Må ”de inre byggarna” påbörja sin cykel.

⁴Såsom redan beskrivits, kommer under byggandet av en tankeform den tid, då formen skall riktas rätt och skickas ut på rätt väg för att utföra sin skapares vilja och avsikt. Detta sker ganska tidigt i arbetet, och efter riktandet fortsättes arbetet, ty tankeformen är ännu inte färdig för ett självständigt liv. Det finns en verklig analogi mellan fosterutvecklingen och tankeformens byggande. En god läkare förbiser aldrig vikten av att fostret ligger rätt i livmodern, och om på motsvarande sätt formen riktas fel på den väg den skall taga ut i manifestationen, leder det ofta till svårigheter och ibland rent av till döden. Födelsen föregås av att ”vattnet går”, och innan tankeformen åstadkommer de önskade resultaten i fysiska världen, blir det en liknande reaktion: begärsenergin (LA: vattnet är begärets esoteriska symbol) blir så mäktig att den framkallar formen såsom begärets synliga uttryck.

⁵Låt oss studera dessa fakta och analogier sedda ur både makrokosmos’ och mikrokosmos’ synvinkel.

⁶Vi märker att formen upptar och använder den materia, vari den är nedsänkt. Vårt solsystem är ett av många, och ett litet sådant. Det utgör en del av en större helhet. Denna större helhet, som består av sju solsystem, är själv nedsänkt i ”rymdens vatten” (LA: kosmiska emotionalvärlden, 36–42), är född av begäret. Den hämtar sin livskraft ur det som omger den. Från alla håll strömmar krafter, som härrör från sju solregeringen, uttrycker dess vilja och manifesterar sig i den stora tankeform som vårt solsystem är. DVS 2.58.1

⁷Det är meningslöst för oss människor att spekulera över sju solregeringen, då det är först såsom medlem av planetregeringen, som monaden börjar förnimma den dynamiska drivande kraft som utgår från denna (LA: två steg högre) regering, ehuru monaden icke ens på detta expansionsstadium (LA: såsom åtminstone 42-jag, KOV 1.39.1) kan uppfatta något om dess riktning. (LA: För alla oss andra monader på lägre stadier förblir sju solregeringen fullständigt ofattbar.)

⁸(Den kosmiska ego-lotusblomman =) Det kosmiska kausalcentret, vår solsystemregering i världarna 29–31, tar emot 49 slag av kosmisk energi och fördelar dem till alla former inom solsystemet. Detta avhandlas i *Kosmisk intelligens*. KI 1.2.11; 8.5.4; 11.4.1; 19.7.13; 20.2.46; 20.4.26,45.

⁹Människan är nedsänkt i krafter, vilka för henne är liksom rymden för solsystemet. Hon utgör en del av en större helhet. (LA: Genom tredjetriaden ingår hon i något av de sju planetväsendena, vilket inte nödvändigtvis är det planetväsen, i vars 49-klot hon för närvarande är inkarnerad, DVS 2.49.2.) Dessa sju är nerdimensionerade motsvarigheter till de sju solsystemväsendena. När monaden (inte längre i människoriket) börjar uppfatta solsystemregeringens

liv, såsom det kommer till uttryck genom de sju planetväsendena, har den kontaktat vår planetregerings medvetenhet, och vår planetregering förnimmer ju i någon mån de sju solsystemregeringarnas förenade vibrationer. KOV 2.5.8

¹⁰Om man nerdimensionerar analogin ytterligare ett steg, märker man att förhållandet mellan människoriket såsom monadkollektiv och människomonaden motsvarar förhållandet mellan kosmos och solsystemet, båda såsom monadkollektiv. Också i människoriket kommer samma slags sju krafter eller typenergier till uttryck. När människan vaknar till insikt om dessa sju typer och börjar arbeta med dem medvetet, tar hon första steget mot att övervinna dem och styra dem inom sitt verksamhetsområde. Detta sker nu. Kunskapen om de sju typerna börjar tränga in hos släktets tänkare. I förflutna tider var denna kunskap de invigdas förmånsrätt. Dold i astrologins framställning ligger det vetande som kommer att leda lärjungar till insikt och sätta dem i förbindelse med de sju planetväsendena. Man skall dock inte vänta sig någon verklig utveckling inom astrologin, förrän den nya tidsåldern verkligen är inne och den nya inriktningen genomförd. KOV 2.8.4; 2.13.11

¹¹Planethierarkin utgör symboliskt mänsklighetens hjässcentrum, och hierarkins krafter utgör hjärnkrafterna. I fysiska världen finns en stor grupp av aspiranter, provlärjungar och antagna lärjungar, som söker vara mottagliga för "hjässcentret", somliga medvetet, andra omedvetet. De har samlats från alla livsområden men är alla kreativa på ett eller annat sätt. De utgör i sin tur det som skulle kunna symboliskt kallas mänsklighetens "tallkottkörtel". Liksom hos den enskilda människan denna vanligen ligger slumrande, så är inom mänskligheten denna grupp av "celler i hjärnan" slumrande men dallrar till gensvar på vibrationerna från hjässcentret – planethierarkin. Några av cellerna är vakna. Må de intensifiera sin strävan och så väcka andra! Människosläktets pionjärer, vetenskapsmän, tänkare och konstnärer utgör hypofysen. De uttrycker det mentala men saknar den intuitiva (kausala) uppfattning och idealitet som skulle ha placerat dem (symboliskt uttryckt) i tallkottkörteln. Likväl är de lysande, har uttrycksförmåga och undersöker. Hierarkins mål (återigen symboliskt talat) är att göra tallkottkörteln så mäktig och därför så tilldragande att hypofysens celler (LA: de mentala människorna) kan stimuleras och sålunda ett nära samspel åstadkommas. Detta kommer att medföra en sådan mäktig verksamhet att nya celler strömmar till tallkottkörteln, samtidigt som det blir en kraftig reaktion, som påverkar hela kroppen. Allt detta resulterar i att många monader, som erhållit en sådan stimulans, kommer att strömma uppåt för att intaga deras plats som finner vägen in i det hierarkiska arbetets centrum. MV 9.217; 9.218; KOV 3.2.18

¹²("Rymdens vatten" =) Emotionalvärlden, vari denna omorientering och omkastning av tendenser nu pågår, befinner sig i ett tillstånd av våldsam oordning och förvirring. Den virvel av motstridiga begär, vari människor befinner sig, är nu kaotisk och så mäktig att hela emotionalmaterien är upprörd. De som studerar nyare tidens historia och samhällsskick står inför ett tillstånd som aldrig förut skådats och som i det mänskliga kollektivet motsvarar den omvälvning i aspirantens liv som alltid föregår inträdet på lärjungaskapets väg. Därför finns ingen anledning till nedslagenhet eller onödig oro utan endast till en ivrig önskan att övergången kan ske i rätt tid och ordning och varken blir för hastig – så att den förstör alla riktiga band och föreningar – eller för utdragen, så att den belastar mänsklighetens redan hårt prövade samhällsbyggnader bortom det uthärdligas gräns. Alla nya manifestationer i alla riken i alla tidsåldrar måste få en långsam och därför trygg födelse. Om de nya formerna till sist skall nå betydenhet och vinna den kraft de behöver för att kunna leva sin cykel, måste de alla först byggas i högre världar under tystnad (LA: under det att lägre höljen kontrolleras, så att de är "tysta" och "talar" bara när och såsom den självmedvetna monaden vill, det tillstånd som avses med termen "inrättning"), så att byggnadsverket blir starkt och pålitligt och det inre bandet med skaparen (mänsklig eller gudomlig) och den verkliga överensstämmelsen med mönstret blir fasta och oslitliga. Detsamma gäller för ett solsystem, ett naturrike och en tankeform som en människa byggt.

¹³I allt formbyggande förblir byggnadstekniken i grunden densamma. Denna tekniks regler

och insikter kan sammanfattas i följande tänkespråk:

¹⁴Må skaparen veta sig vara byggmästaren och inte byggnaden.

¹⁵Må han avstå från att handskas med fysiska världens råmaterial och må han studera mönstret och ritningarna och därvid verka såsom det gudomliga intellektets hand.

¹⁶Må han använda två energier och arbeta med tre lagar. De två är ändamålets dynamiska energi och begärets magnetiska energi. Den första energin verkar i enlighet med planen, den andra drar byggarna till strävans centrum.

¹⁷Må dessa tre lagar råda: lagen för syntetisk begränsning, lagen för vibrationernas växelverkan och lagen för aktivt framdrivande i det fysiska. Den första lagen avser (livet =) viljan, den andra avser byggandet och med den tredje åstadkoms (i det fysiska) manifesterad tillvaro.

¹⁸Må han först arbeta med de yttre byggarna och därvid låta sin kallelse gå ut till utkanterna av sin påverkanskrets.

¹⁹Må han sätta den levande materien i rörelse genom sin idé och igångsättande kraft och därvid förmå byggarna att lyda hans avsikt och plan.

²⁰Må han bygga med omdöme och med skicklighet, därvid alltid sitta kvar på "ledarens pall" och inte komma ner i nära beröring med sin tankeform.

²¹Må han skicka ut sin tankeform i tiden och rummet genom att visualisera, meditera och visa skicklighet i handling och så alstra det som hans vilja befäller, hans kärlek begär och hans behov skapar.

²²Må han draga tillbaka den yttre formens byggare och låta den dynamiska kraftens inre byggare driva fram den i manifestation. Genom skaparens öga förmåddes dessa inre byggare (LA: höljescentra, vilka är evolutionsväsen, devaer DVS 2.41.3) till ändamålsenlig, riktad handling. Genom skaparens ord leddes dessa yttre byggare (LA: elementaler, involutionsväsen). Genom skaparens öra dallrar det större Ordets styrka genom rymden.

²³Må han minnas skaparverkets ordning. Rymdens vatten påverkas av ordet. Byggarna bygger. Skapelsens cykel ändas och formen är ändamålsenlig i manifestationen. Genomförandets cykel följer och beror för sin varaktighet på de inre byggarnas kraft, dessa inre byggare som utgör den (subjektiva =) överfysiska formen och förmedlar den vitaliserande kraften.

²⁴Må han minnas att formen upphör, när ändamålet uppnåtts eller när viljans kraftlöshet vållar funktionsavbrott i genomförandets cykel.

²⁵Aspiranterna gör klokt i att studera dessa cykler av skapelse och byggande, av genomförande och därpå följande upplösning. De gäller för ett solsystem, en människa och en skapande tänkares tankeformer. All skönhets hemlighet ligger i dessa cyklers rätta funktion. Hemligheten med all framgång i fysiska världen ligger i rätt förståelse av lagen och av ordningen. Målet för aspirantens strävan är att rätt bygga former i mentalmateria och därvid minnas att "såsom en människa tänker i sitt hjärta, sådan är hon", ty att styra mentalmateria och använda den i klart tänkande är väsentligt för hennes framgång. KOV 2.12.4-9; 5.4.21; 5.36.3; DVS 2.50.7; 2.55.8; L1 9.4.3; L2 2.19; 2.28.3,4; 4.10.9; 5.21.14; L3 14.12.3; 17.9.

²⁶Detta kommer till uttryck i organiserandet av det yttre livet, i kreativt arbete av något slag – skrivandet av en bok, målandet av en tavla, den rytmiska skötseln av ett hem, drivandet av ett företag efter sunda och riktiga linjer, räddningen av en människa i nöd, varvid plikten i det yttre fylles noggrant, samtidigt som anpassningarna i det inre sker i hjärtats tystnad.

²⁷För lärjungen vidgas arbetet. Hos honom måste det råda insikt om gruppens plan och ändamål, inte bara om hans enskilda andliga problem. Han måste handla i enlighet med målet för hans innevarande cykel och livsperiod, låta sin personliga dharna och sina egna ideer underordnas denna cykels behov och tjänande. Han måste ha förvärvat den kunskap, den styrka och den inrättning från andra- till förstajaget som ger förmågan att bygga välorganiserade former och grupper i fysiska världen och att hålla dem samman. Detta gör han icke genom kraften av sin egen karaktär och utrustning utan därför att denna karaktär och utrustning sätter honom i stånd att verka såsom överförare av de större livsenergierna och tjänstgöra

såsom en effektiv medarbetare med en plan, varav han kan skåda endast ett brottstycke. (LA: De större livsenergierna är 43–46; de mindre är 49:1–4. E 4.18–21) Men han arbetar troget på att bygga denna del av den stora planen och finner en dag, när byggnadsverket är fullbordat och han ser helheten, att han byggt rätt enligt planen och efter ritningarna såsom arkitekterna (de äldre bröderna) burit dem i sin tanke, dessa arkitekter som i sin tur står i förbindelse med den enda tillvarons tanke. DVS 3.15.2; L2 6.26.1

²⁸Att dessa sanningar tillämpas praktiskt är av yttersta vikt. Ingen människa lever ett så kringskuret liv eller i en sådan obetydlig ställning att hon inte kan börja arbeta ändamålsenligt och bygga tankeformer lagenligt och insiktsfullt. Det finns ingen dag i en människas liv, i synnerhet inte om hon är aspirant eller lärjunge, då hon inte kan arbeta i mentalmateria, styra hur hon använder tanken, iakttaga hur hennes tankeprocesser påverkar dem hon kommer i kontakt med och så handskas med sin tankemateria att hon blir till allt större gagn. L1 1.14.3; L2 3.35.1

3 Centren och departementsenergierna

¹Det finns två sammanhang, vari denna regel X kan studeras, så att därigenom resultat av praktiskt värde kan erhållas. Man kan studera den i samband med det arbete som Augoeides utför med sitt redskap människan. Man kan också studera den i sammanhang med det organisationsarbete och det formbyggande lärjungen utför i sin tjänst för hierarkin.

²Kausalhöljet ligger, som vi vet, bakom människans yttre form och svarar för att denna bildats, upprätthålls och brukas. KOV 1.34.34 Planethierarkin står bakom all verksamhet, som främjar mänsklighetens evolution liksom andra evolutionsprocesser. Båda är energicentra; båda verkar lagenligt skapande; båda utgår för sin verksamhet i fysiska objektiva verkligheten från en högre verklighet, som för människan ännu så länge är enbart subjektiv (LA: 47:3 och högre) och båda är mottagliga (i den stora räckan av allt högre slags levande väsen) för vitalisering och stimulans från högre energicentra (LA: för kausalhöljet är andratriaden detta högre energicentrum, för Augoeides är det Protogonos, för planethierarkin är det planetregeringen). Några av de faktorer, som lärjungen har att lära sig urskilja under sin särskilda inkarnationsserie, är av huvudsakligen två slag. Båda slagens faktorer utgör sju typer av energi, som påverkar hans (formspekt =) inkarnationshöljen.

³Första slagets krafter avser uteslutande (formsidan =) inkarnationshöljerna (47:4–49:7), som är de yttre byggarnas verk och som är de förhärskande faktorerna ända fram till provlärjungestadiet. Detta är (materiens =) inkarnationshöljernas inneboende krafter och kan förtecknas såsom följer:

⁴1. (Fysiska =) Organisk-eteriska krafter. Dessa härrör från kroppscellernas (liv =) eterhöljen. (LA: Det handlar alltså om strålningen från cellernas individuella eterhöljen, därav den här föreslagna beteckningen, ”organisk-eterisk”.) Dessa cellernas eterhöljen reagerar på intryck från motsvarande cellkrafter i omgivningen. Esoterikerna ser alltid sambandet mellan faktorerna inom dem själva och motsvarande faktorer i omgivningen. Vi lever i en värld av former. Dessa former består av levande väsen, vilka övar sitt eget inflytande på omgivningen genom utstrålning och andra bidrag till helheten. Dessa indelas i sin tur i tre huvudgrupper:

⁵a. Den strålning, som själva cellerna avger och är beroende av dessas kvalitet. Den övar ett gott eller dåligt inflytande, verkar förfinande eller förgrovande och höjer eller sänker det förenade cellaggregatets fysiska vibrationstal. Som vi väl vet, blir sålunda den fysiska effekten av den människa, som har en grov, brutal, djurisk natur, annan än de förfinande, förskönande som erhålls genom kontakten med en äldre själ, som verkar i en förfinad, ren och disciplinerad kropp. L2 6.12.6

⁶b. Den strålning av rent fysiskt slag som svarar för den kemiska affinitet mellan två djurkroppar som medför könets förening. Den är en sida av den animala magnetismen och cellernas svar på andra cellers lockrop, när båda verkar enligt attraktions- och repulsions-

lagen. Människan har denna strålning gemensam med djuren. Den är instinktiv och saknar allt mentalt inslag.

⁷c. Den strålning som är cellernas gensvar på harmoniska rytmer och alltså är beroende av att cellerna i sig har något av detta som de svarar på. Detta slags strålning är alltså föga förstådd men kommer att uppmärksammas mera allteftersom släktet utvecklas. Detta slags kraft är det oklara något som möjliggör för organismen att uppfatta till exempel en fysisk miljö såsom harmonisk eller kongenial med den själv. Det är denna obestämda reaktion som uppstår mellan två människor (frånsett all sexuell attraktion, ty normala människor av samma kön upplever det med varandra) och som har en harmonisk fysisk inverkan på varandra. Detta är i fysiska världen den esoteriska grunden till alla grupprelationer, och det är förståelsen av denna strålning som gör det möjligt att genomföra den isolering och åtskillnad av raser som skall ske i enlighet med den stora planen för evolutionen.

⁸Dessa tre faktorer kan betecknas såsom 1) *kvaliteten* av de cellkrafter som verkar helt i det grovfysiska och frambringar organismer av en särskild typ, 2) *den magnetiska dragningskraften* mellan två organismer och 3) *rastyperna*. Dessa tre faktorer tar rasens manu till vägledning, när han bygger en ny ras och inskärper sina ideer i de yttre byggarna. Också 45-jaget låter sig vägledas av dem, när han med vilja bygger sitt grovfysiska hölje för att utföra sitt arbete, när och var det än sker. MV 12.1.4 Alla de som bildar organisationer och grupper för aktivt tjänande i världen, bör i någon mån förstå dessa tre slags strålning. Lärjungen bör ställa sig frågor som: Vad skall cellerna i denna kropp, det vill säga medlemmarna av denna grupp, ha för vibrationskvalitet? Vad skall dess dragningskraft och dess magnetiska inflytande i världen ha för kvalitet? Vad är det gruppen äger genom sina medlemmar som gör att den får kontakt med andra grupper och en harmonisk relation med dessa? Alla som bygger upp grupper bör noggrant uppmärksamma dessa frågor.

⁹2. Eteriska livskraft. Esoterikerna betraktar etern såsom lika materiell och objektiv som den grovfysiska materien och anser detsamma om emotional- och mentalmaterien. För att rätt förstå saken bör man veta att de cellernas eterhöljen, som nyss talades om, samordnas, påverkas och vitaliseras genom blodflödet, detta invecklade system som genomtränger varanda del av organismen, svarar för dess välbefinnande och visar på ett sätt som ännu är föga förstått att "blodet är livet" (LA: Bibeln, 5. Mos. 12:23). Blodet är en energiaspekt, liksom saven i växtriket. MV 4.5.9; L2 6.12.7

¹⁰Det (sympatiska =) autonoma nervsystemet, denna vidunderliga förmimelseapparat, är nära förbundet med emotionalhöljet. Kontakten göres via solar plexus, liksom vitaliteten, som styr blodflödets kvalitet, har kontakten via hjärtat. I hjärtat är fysiska existensens centrum. Centrala nervsystemet verkar i nära anslutning till mentalhöljets molekyler. L2 6.12.8 Följande samband bör begrundas:

¹¹1) Cellernas eterhöljen – blodmassan – hjärtcentret – brässen. 2) Emotionalmedvetenheten – autonoma nervsystemet – solarplexuscentret – bukspottskörteln. 3) Mentalmedvetenheten – centrala nervsystemet – panncentret – hypofysen. 4) Eterenergierna – eterhöljets sju större centra – mjälten. 5) Självmedvetenheten (LA: och därmed kausalmedvetenheten) – hjärnans övre delar – hjässcentret – tallkottkörteln. 6) Självuttrycket – hjärnans nedre delar – strupcentret – sköldkörteln. 7) Självbevarelsen – könsorganen – sakralcentret – könskörtlarna. 8) Självhävdelsen – hela människan – bascentret – binjurarna. Noteras bör att det är åtta faktorer som uppräknas och att det är i detta avseende som många skolor far vilse. Med "eterenergierna" ovan menas i detta sammanhang de energier som, verkande genom eterhöljets centra, gör organismen levande. Dessa energier kommer in i människan genom mjältcentret.

¹²Centren har tre huvudsakliga funktioner: 1) de vitaliserar organismen, alltså gör den levande; 2) de möjliggör utvecklandet av självmedvetenhet hos människan (LA: de energier etercentren förmedlar för detta ändamål mottar de från kausalhöljets centrum); 3) de för-

medlar (andlig =>) andratriadens energier till människan, så att hon kan förvandlas till ett andrajag. LA: Observera att ingenting sägs om etercentrens funktioner att förmedla emotional- och mentalhöljernas energier, utan att endast förmedlandet av fysiska, kausala och högre energier räknas till huvudfunktionerna. Planethierarkin har med andra ord ingen hög uppfattning om livsvärdet av de emotionala illusionsskapande energierna och de mentala fiktionsskapande energierna. L2 2.21

¹³Vitaliseringsfunktionen har människan gemensam med djuren och alla levande varelser, och hennes förmåga att röra sig fritt i en tredimensionell värld är den mest påfallande förmåga som utvecklats därur. (L.A.: vitaliseringsfunktionen är medfödd, medan rörelseförmågan måste utvecklas av individen i varje inkarnation.) Självmedvetenheten äger människoriket ensamt (LA: av de fyra lägre naturrikerna). När människan utvecklats, när alla delar av hennes nervsystem, hennes endokrina system och hennes höljescentra har samordnats och arbetar i harmonisk rytm, gör sig energierna från andratriaden gällande. Då strömmar den andliga energin (45:4, 46:1 och 47:1), icke endast medvetenhetens energi (47:2,3) eller den psykiska energin (47:4-7 och 48:2-7), genom människan, det gudomliga livets redskap och väktaren av krafter som skall bevaras och brukas (LA: också) till de andra, lägre naturrikernas gagn.

¹⁴De ovan i 3.11 uppräknade faktorerna kan framställas i en annan ordning, nämligen en som visar människan sådan hon är tänkt att vara och inte sådan hon nu är, så långt hon nått i evolutionsprocessen:

¹⁵1) Självhävdelsen – det samordnade fyrtalet (LA: inkarnationshöljerna, i detta fall 47:3–49:4, alltså triadhöljet medräknat men organismen frånräknad) – bascentret – binjurarna. 2) Självuttrycket (skapande arbete) – hjärnans nedre delar – strupcentret – sköldkörteln. 3) Självmedvetenheten – hjärnans övre delar – hjässcentret – tallkottkörteln. 4) Självbevarelsen – könsorganen – sakralcentret – könskörtlarna. 5) Mentalmedvetenheten – centrala nervsystemet – panncentret – hypofysen. 6) Emotionalmedvetenheten – autonoma nervsystemet – solarplexuscentret – bukspottkörteln. 7) Cellernas eterhöljen – blodmassan – hjärtcentret – hjärtat. 8) Eterenergier, som verkar genom eterhöljets sju större centra, ett helt system av mindre centra och nadierna (som är grund och orsak till nerverna, liksom centren till de endokrina körtlarna), förmedlar många krafter och energier – somliga rent fysiska, andra kausala och ännu högre och alltjämt okända, eftersom de kommer att göra sig gällande först senare i evolutionen och då kommer att uttrycka (faderns eller den högsta aspektens =>) tredjetriadens energi.

¹⁶Noteras bör att uppräknningen i 3.15 visar deras utveckling som (LA: genom sin tredjetriad) tillhör andra departementet. Med självmedvetenhet menas här (den andliga människans självförverkligande =>) monadens förvärv av självmedvetenhet först i kausalhöljet och sedan i andratriaden. Med självhävdelse menas inte den vanliga mänskliga självhävdelsen, utan hävdelsen eller den fulla manifestationen av (den gudomliga naturen =>) andratriadmedvetenheten (45:4, 46:1, 47:1). (LA: Individen är då ett 45-jag, har då längesedan lämnat de fem mänskliga utvecklingsstadierna bakom sig.) Den kan ske först när bascentret är fullt uppväckt och monaden med vilja fört (den materiella naturens energi =>) idémentaliten (upp i himlen =>) ända upp i hjässcentret och när därigenom individens hela väsen förenhetligats och (LA: hela dess inneboende potential) förverkligats. (LA: För detta räcker emellertid att ha blivit ett fulländat kausaljag, att ha uppnått femte och högsta mänskliga utvecklingsstadiet. E 9.5.21, 9.6.6)

¹⁷Den esoteriska aforismen ”vilja, veta, våga, tåga” har en särskild innebörd, som hittills inte avslöjats och som här endast kan antydvas. De läsare, som har den inre kunskapen, förstår den genast.

¹⁸”Vilja” avser den slutgiltiga prestation som (sker, när med en akt av själens och den lägre människans sammanlagda vilja förening och förverkligande åstadkoms =>) monaden utför, när den med hjälp av förstatriadens och andratriadens samlade energier centrar sig i tredjetriadens

45-atom. Detta avser bascentret.

¹⁹”Veta” avser panncentret. En antydning till dess arbete i detta hänseende ligger i orden ”Må modern känna fadern”. Detta syftar på ”äktenskapet i himlarna”. LA: ”Brudkammaren” är namnet på det centrum mitt i hjärnan, där hjässcentrets energi, ”brudgummen”, och panncentrets energi, ”bruden”, först ”får kunskap om varandra”, det vill säga förenas och avlar ”sonen”, 46-medvetenheten och dess energi (vilja), varigenom de blir sonens fader och moder. Sonens födelse (monadens förvandling till 46-jag) sker sedan i faderns hem (hjässcentret). Formuleringen ”Må modern känna fadern” är varken ursprunglig eller exakt. Ordagrant tagen är den ologisk, ty modern har definitionsmässigt kunskap om fadern; men brudens oskuld är hennes okunnighet om honom; en äldre och bättre formulering är ”må bruden känna brudgummen och så bli moder till faderns son”. Observera pluralformen ”himlarna”! Man kan tala om många ”himlar” (högre medvetenhetsslag): sju, tio eller fjorton, allt efter vad man avser för olika utvecklingsstadier.

²⁰”Våga” ger nyckeln till övervinnandet av förstajaget. Det centrum, som här särskilt avses, är solarplexuscentret, reningscentret för begäret och emotionalkrafterna över huvud taget. Detta är även det viktigaste centret i förvandlingsarbetet.

²¹”Tiga” avser den lägre skapande energins förvandling till högre skapande energi. Det som därefter skall tiga, är sakralcentret.

²²För lärjungen är alltså dessa fyra centra särskilt viktiga. Genom panncentret uttrycker sig det reade förstajaget. Genom att behärska bascentrets energier (”ormelden”, den trefaldiga idémentaliten E 5.15.6,12) och höja dem ända upp i hjässcentret når monaden till sist fullständig kontroll över förstajaget och inrättar det med andrajaget. I sakralcentret förvandlas vårt solsystems grundkraft, attraktionskraften, från könens ömsesidiga attraktion till förstajagets attraktion till andrajaget. I solarplexuscentret, emotionalmedvetenhetens och de lägre psykiska förmågornas organ, samlas och förvandlas alla lägre emotionala energier till högre emotionala och föres upp i högre centra.

²³Den undervisning som här ges är både djup och svårfattlig men behövs för de få, och dessa blir med tiden fler.

²⁴Ämnet är invecklat också därför att den mer ingående och därför mer exakta undervisningen skiljer sig departementen emellan, så att både de teoretiska förklaringarna och de praktiska metoderna blir olika för lärjungar av olika departement.

²⁵”Vilja” är (andens =) tredjejagets ensamrätt. ”Veta” är (själens =) andrajagets syssla. ”Våga” är (personlighetens =) förstajagets skyldighet. ”Tiga” är (materieaspektens =) inkarnationshöljens slutliga öde i sin växelverkan med andrajaget. L1 1.21.9

²⁶Livskrafterna är helt enkelt eterns genomströmning av höljet. Det finns många slag av eter, och alla befinner sig i rörelse. Ett av de begrepp, som ligger till grund för astrologins teori, är att varje livsforms eterhölje utgör en del av solsystemets eterhölje och därför är ett medium för överföring av planetariska och solsystemiska energier, liksom av kosmiska impulser, vilka har sitt ursprung utanför solsystemet. Dessa krafter och energier befinner sig i ständig cirkulation och går överallt i bestämda banor genom rymdens eter och passerar därför ständigt igenom alla livsformers eterhöljen. Detta är en grundsanning och måste noga ihågkommas, ty den har många följsatser av många olika slag, men de leder alla tillbaka till tanken om enhet och att hela manifestationen är en enhet, som medvetenheten har att lära känna och inse.

²⁷Den andra grundtanken är att varje livsforms eterhöljes förmåga att gensvara på energier, upptaga, använda och vidarebefordra dessa, är beroende av höljescentrens, chakraernas, beskaffenhet och tillstånd. De centra som här åsyftas är inte bara de sju kända större utan även talrika mindre kraftvirvlar, som västerlänningarna ännu inte har kunskap om eller ens namn på. Eterhöljets nämnda förmåga beror också av själva höljets kvalitet, den grad i vilken det är levande, och även på det finmaskiga nätverk, i vilket centren har sin plats och vilket i sin

helhet kallas ”nätet” eller ”guldsålen”. Om detta nät är fritt från hinder och avlagringar och om dess kanaler inte är igensatta, så kan de cirkulerande strålarna, energierna och krafterna lätt bruka det som ett medium och cirkulera fritt genom hela höljet. Dessa strålar, energier och krafter kan då använda de centra, som är mottagliga för deras vibrationer, och kan överföras till och genom andra livsformer i samma eller annat naturrike. Häre ligger hemligheten med all vetenskaplig och esoterisk läkekonst. Helare experimenterar med eterhöljet, likväl är deras egen verkliga kunskap om detta ringa. De vet föga eller intet om de centra i det egna eterhöljet, genom vilka de magnetiska eller andra strömmarna måste gå. De är omedvetna om tillståndet i de eteriska centra hos dem som de söker hela och om beskaffenheten av de krafter de önskar sätta in. Allt de kan göra är att disciplinera sitt liv och så behärska sina begär att de kan bygga en ren kropp och därmed erbjuda en klar kanal för genomflödet av den kraft som går ut från och genom dem själva till andra.

²⁸Den tredje grundtanke, som skall fasthållas, är att livsformerna ännu så länge i första hand är mottagliga för de krafter som når dem från andra livsformer på planeten, för energier av de sju grundtyper som utsänds från de sju (planeterna =) 49-kloten och även för den livgivande solsystemstrålen (LA: solara 2dra departementets energi). Alla livsformer i alla de fyra lägsta naturrikerna är mottagliga för och gensvarar på dessa många krafter, dessa sju energier och den enda strålen. Mänskligheten är mottaglig också för andra slags energier och solsystemiska strålar – allt emellertid färgat av den kraft som alstras inom solsystemet. KI 6.6.2; 4.3.9; 21.7.1

²⁹Esoterikernas och aspiranternas uppgift består i att nå fram till en förståelse av dessa krafter och så lära känna deras natur och användning, deras styrka och vibrationstal. De skall också lära sig att uppfatta deras ursprung och kunna skilja mellan förstatriadens och andratriadens energier, liksom de olika typenergierna (”strålarna”). Till att börja med skall de göra en tydlig skillnad mellan de energier, som förstajaget utsänder genom (sin formaspekt =) sina inkarnationshöljens mekaniska funktioner, och de energier som samma förstajag utsänder, när det är (renat och inrättat =) självaktivt i högre centra och befinner sig i ett tillstånd av självmedvetenhet, därmed också är inrättat med kausalhöljet.

³⁰Allmänt kan sägas att människorikets uppgift består i att överföra energi till de lägre naturrikerna, medan planethierarkins uppgift gentemot människoriket består i att överföra energier från femte och sjätte naturrikerna, från andra 49-klot och från solsystemet. Innan dessa energier kan överföras till mänskligheten, måste de nerdimensioneras och därunder differentieras. L2 2.31.2

³¹Ämnet är invecklat, men de studerande behöver därför inte låta sig förvirras. De måste lära sig att taga fasta på vissa allmänna principer och minnas att när de väl får del av kausalmedvetenheten, får de med tiden kunskap också om detaljerna.

³²De andra energislag, som inordnas i de två huvudgrupper av energier som aspiranten har att göra med, hör helt och hållet till materieaspekten. Den tredje gruppen och de fyra följande är: 3) emotional energi, 4) mental energi, 5) förstatriadens energi (LA: syntetiserad i mentalmolekylen, 47:4, DVS 2.15.13), 6) planetenergi, 7) solsystemenergi.

³³Dessa fem kan ytterligare indelas såsom följer:

³⁴3) Emotional energi härrör från a) mänskliga individens eget emotionelhölje, b) mänskligheten såsom helhet, c) planetens emotionalvärld (48:2-7), d) solsystemets emotionalvärld (48:1).

³⁵4) Mental energi härrör från a) mänskliga individens eget mentelhölje, b) mänskligheten såsom helhet, c) planetens kausal-mentalvärld (47:2-7), d) solsystemets mentalvärld (47:1)

³⁶5) Förstatriadens energi härrör från a) människans syntetiserade förstatriad, b) framskridna människor som är integrerade personligheter, c) vissa grupper såsom exempelvis planethierarkin och dess lärjungar.

³⁷6) Planetenergi härrör från a) de sju 49-kloten (grunden till utövandet av astrologi), b)

jorden, c) månen.

³⁸⁷) Solenergi härrör från a) fysiska solen (49:1-4), b) solen såsom överförare av kosmisk energi (atomslagen 1–49).

4 *Emotional energi och rädsla*

¹Det ämne, som nu skall behandlas, är av synnerlig betydelse för den praktiska tillämpningen, ty det rör emotionalhöljet – det hölje som människan (LA: på mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium) framför allt är centrad i och som hon är starkare medveten om än om något annat hölje. Eterhöljet ligger faktiskt under dagsmedvetenhetens tröskel. Människorna förblir omedvetna om hur krafter strömmar igenom detta hölje, och det närmaste de kommer till att alls vara medvetna om eterhöljet är deras förnimmelse av vitalitet eller brist på vitalitet. L2 6.13.8; 8.4.22 Organismen ger sig till känna, när den inte fungerar som den skall eller genom att något kroppsligt begär tillgodoses. Annat gäller emellertid för emotionalhöljet, ty detta är för flertalet människor höljet för deras upplevelser. Det är få som inte tillbringar större delen av sitt medvetenhetsliv med att uppmärksamma detta höljes reaktioner och därvid pendla mellan de två polerna lycka och lidande, tillfredsställelse och otillfredsställelse, tillförsikt och tvivel, mod och rädsla. Detta betyder egentligen att emotionalhöljets inneboende kraft och liv styr livsuttrycket och präglar den inkarnerade monadens upplevelse. Därför är det värdefullt för oss att förstå något av vad dessa krafter är för något, var de kommer ifrån och hur de verkar och återverkar på människan. Där ligger hennes slagfält och där ligger också hennes segers fält.

²Först och främst skall man minnas att all emotional energi är en del av solsystemets emotionala energi och att alltså:

³1. Människans emotionalhölje är liksom en atom i planetväsendets emotionalhölje.

⁴2. Planetväsendets emotionalhölje är en sida eller aspekt – inte en atom – av solväsendets emotionalhölje. LA: Med ”aspekt” betonas det kvalitativa, icke den kvantitativa del som en atom är. Den kvalitativa sida, varje planetväsendets emotionalhölje uttrycker, är en av de sju typerna (strålarna).

⁵3. Solväsendets emotionalhölje i sin tur påverkas av och är en kanal för emotionala krafter som utgår ur väldiga energicentra helt utanför vårt solsystem.

⁶Det är tydligt att människan är mötesplatsen för krafter, som är större och mera mångskiftande än hennes förnuft kan fatta. Därför är hennes problem så invecklat och därför finns också alla de möjligheter som yppas genom de medvetenhetsexpansioner som kallas initiationer. Varje energiström, som går igenom hennes emotionalhölje, är en väg som leder henne till alltmer vidgade kontakter och insikter. Häri ligger också säkerheten för flertalet människor, nämligen i att det redskap de äger ännu så länge är otillräckligt utvecklat för att uppfånga och minnas de gränslösa möjligheter som dessa vägar till insikt erbjuder. Icke förrän mentalhöljet blivit tillräckligt uppväckt och kontrollerat, är det möjligt för människan att rätt tolka och rätt använda den information som hennes emotionalhölje skulle kunna men lyckligtvis ännu inte förmedlar till henne.

⁷Förutom att det genom människans emotionalhölje ständigt cirkulerar planetariska, solsystemiska och kosmiska energier har hon också från den större helheten upptagit tillräcklig emotional energi för att därav bygga sitt eget individuella och separata emotionalhölje. Detta reagerar på hennes egen ton, färgas av hennes särskilda kvalitet och begränsar henne mer eller mindre, allt enligt den punkt hon nått på utvecklingsskalan.

⁸Detta hölje utgör hennes emotionala sfär, som anger gränserna för hennes emotionala ansvar på livserfarenheten, genom sin kvalitet bestämmer räckvidden för hennes begärliv men samtidigt är förmöget till oerhörd expansion, utveckling, anpassning och styrning genom mentalhöljet. Det påverkas också till vibrationsaktivitet såsom resultat av sin växelverkan med fysisk livserfarenhet. Därmed sätts upplevelsens stora hjul i rörelse och fortsätter att

snurra, tills individen förstått och förverkligat Buddhas fyra ädla sanningar (LA: eller snarare ariska sanningar L1 5.7.12; L4 3.10.5).

⁹Emotionalhöljet har sina motsvarigheter till eterhöljets centra, och genom dem strömmar de tidigare nämnda energierna in i eterhöljet. DVS 2.21.4 Dessa centra är bärare av energier från de sju 49-kloten och från solen till emotionalhöljets alla delar och sätter därmed människan i förbindelse med solsystemets alla delar. Detta medför att människans livsöde fixeras, tills hon vaknar för sin oförytterliga arvedel och sålunda blir känslig för krafter som för de flesta är okända. Dessa härrör från (formen =) förstajagets världar (47:4–49:7). Detta är förklaringen till att horoskopet ofta är alldeles riktigt i sin beskrivning vad gäller den outvecklade och sovande människan men är alldeles felaktigt vad gäller den högt utvecklade. Massmänniskan är vad hennes begärskropp gör henne till. Senare gäller att ”såsom människan tänker, sådan är hon”. L3 17.7.9-10 Med sina önskningar, begär, lynneskast, känslor och lustar formar emotionalhöljet eterhöljet och organismen genom de attraktionskrafter som strömmar genom det och leder sålunda människan osvikligt till att uppfylla sina begär. Om de emotionala begären övervägande är riktade mot djuriska mål, fås en människa som har starka drifter, som lever för att tillgodose dessa. Om begäret är riktat mot behag och lycka, fås en människa som har en sinnlig, skönhetsälskande och nöjeslysten natur, som styres praktiskt taget helt av självisk strävan. Så är det genom alla de många graderna av begär, goda, dåliga och likgiltiga, tills individen får en annan inställning och därmed riktar om emotionalenergierna åt ett annat håll. Begäret blir längtan efter något högre. Frigörelsen från återfödelsens hjul uppnås, och människan befrias från reinkarnationstvånget. (LA: Begärets förvandling till längtan efter högre sker på kulturstadiet eller högre emotionalstadiet, medan friheten från reinkarnationstvånget vinnes först på enhetsstadiet, 46-stadiet. KOV 1.35.12; MV 11.16.4; L1 3.5.3 Däremellan måste individen genomgå både mentalstadiet och kausalstadiet. Ingen kan i evolutionen gå direkt från 48 till 46, hoppa över 47, fastän mystikerna tror att de kan det.) Horoskopet, såsom man i vår tid uppfattar det, visar sig då vara meningslöst, osant och obrukbart. Också uttrycket ”själens horoskop”, som används ibland men felaktigt, visar sig vara meningslöst. Själ (LA: det vill säga andrajaget) har inget individuellt öde utan uppgår i enheten. Dess öde är (gruppens =) de allt större kollektivväsens öde, vilka den undan för undan tillhör. Dess önskan är att fullgöra den stora Planen, och dess vilja är att förhärliga den inkarnerade solhärskaren.

¹⁰De vanligaste yttringarna av emotionalhöljets aktivitet är: 1) rädsla, 2) nedslagenhet och dess motsats upprymdhet, 3) begär efter att tillfredsställa djuriska lustar, 4) begär efter lycka, 5) begär efter frigörelse, längtan efter något högre. I dessa fem sammanfattas de flesta av människans emotionala upplevelser. L2 8.5.3

¹¹Det är endast genom att söka bemästra dessa emotionala yttringar, som människan når självkänedom. Hon skall studera dem ur följande synvinklar: 1) deras orsak, 2) deras verkan, 3) metoden att rikta dem.

¹²Observera att det handlar om metoden att rikta dem, inte att kuva dem. Aspiranter måste lära sig att de arbetar med och i krafter och att rätt eller felaktig verksamhet i fysiska världen beror på rätt eller felaktigt riktande av energier och inte på något rätt eller felaktigt i energierna själva. L1 4.11.36

¹³1. Rädslan är en av de vanligaste yttringarna av emotional energi och behandlas här först, eftersom den för det stora flertalet är väktaren på tröskeln och, när allt kommer omkring, det grundläggande emotionala onda. Varje människa har erfarit rädsla, och rädslans vibrationsomfång sträcker sig från vildens instinktiva rädsla, som har sin grund i hans okunnighet om naturens lagar och krafter och i hans skräck för mörkret och det okända, till nutidens så vanliga rädsla för att mista vänner och kära, förlora hälsan, pengarna eller anseendet och till sist aspirantens rädsla för att misslyckas, den rädsla som är rotad i tvivlet, rädslan för slutlig förintelse, rädslan för döden (som han delar med hela mänskligheten), rädslan för den stora

illusion som emotionalvärlden är, rädslan för ensamheten på vägen och rentav rädsla för själva rädslan. Uppräkningen kunde göras längre men räcker för att visa vilken utbredning alla slags rädslor har. Rädsla präglar de flesta situationer och förmörkar många stunder, som annars hade varit lyckliga. Den sätter ner människan till en lättskrämmd liten varelse, som står darrande inför livsproblemens väldighet, medveten om sin otillräcklighet att som människa klara av alla situationer och sin oförmåga att lämna rädslorna och tvivlen bakom sig för att i stället taga sin arvedel, friheten och livet, i besittning. Ofta är hon så ansatt av rädsla att hon blir rädd för själva sin tankeförmåga. Bilden kan inte målas svart nog, ty rädslan är för närvarande den härskande emotionala energin, och den känsliga mänskligheten låter sig alltför lätt gripas av den.

¹⁴Vilka är rädslans grundorsaker? Om man för denna fråga tillräckligt långt tillbaka i solsystemets esoteriska historia, får man ett svar, som bara högt invigda kan förstå. Rädslan har sina rötter i själva materiens byggnad och är i högsta grad en verkan av mental aktivitet. Att fåglar och däggdjur känner rädsla visar att hela frågan är större än om den rörde bara en brist i en mänsklig medvetenhetsfunktion. Rädslan beror inte på att människan äger tankeförmåga, ty om hon tänkte rätt, kunde hon utplåna rädslan. Den ligger i den så kallade kosmiska ondskan, innebor i själva materien och i motsatsernas – medvetenhetens och materiens – inbördes kamp. Djur och människor är undermedvetet varse sådana faktorer som: 1) Alltets väldighet och den förnimmelse av betryck som kommer därav. 2) Det tryck som allt annat levande utövar på det egna väsendet. 3) Verkan av outgrundliga lagar. 4) Förnimmelsten av instängdhet, begränsning och därför otillräcklighet.

¹⁵I dessa faktorer, som växer fram ur själva manifesteringsprocessen, består och med tiden ökar i styrka, finns orsakerna till all nutida rädsla och skräck, framför allt den rent psykologiska (LA: den emotionala) och inte bara djurets instinktiva (LA: den fysiska). LA: Att kalla den fysiska instinktiva rädslan djurisk är något missvisande, eftersom den lika mycket hör till människoriket och till skillnad från den emotionala rädslan faktiskt är oss till gagn, eftersom den skyddar för faror.

¹⁶Att ytterligare konkretisera ämnet är inte till något gagn. Problem rörande ”kosmisk ondska” kan något förstås först av det fulländade kausaljaget, som är på väg att bli 46-jag och som inte identifierar sig med materieaspekten utan med medvetenhetsaspekten och därför i någon mån deltar i planetväsendets medvetenhet (46 och högre).

¹⁷Låt oss därför rikta uppmärksamheten på människan och då särskilt genomsnittsmänniskan och undersöka varifrån de vågor av rädsla kommer som så ofta får henne att förlora fotfästet.

¹⁸1. *Rädslan för döden* grundar sig på: Skräck för den slutliga skilsmässan i själva döds-skeendet. Fasa för det okända och obestämbara. Tvivel på den slutliga odödligheten. Sorg över att lämna sina kära eller att själv lämnas. Gamla reaktioner på ond bråd död i tidigare liv, reaktioner som ligger djupt i det undermedvetna. Fastklamrande vid (formlivet =) det fysiska livet, emedan det är med detta man främst identifierat sig i medvetenheten. Gamla felaktiga läror om himlen och helvetet, två orter som vissa kategorier emotser med lika starkt obehag.

¹⁹Esoteriken lär att det inte finns någon död. Det finns inträde i ett rikare liv (LA: för den som så kan taga det, men inte för de andra DVS 2.40.10,11). Där råder frihet från organismens handikapp. Den så fruktade skilsmässan finns icke annat än i fall av våldsam och plötslig död, och även då är de enda verkliga obehagen en ögonblicklig och överväldigande känsla av omedelbart förestående fara och förstörelse och något som närmast liknar en elektrisk stöt. Intet mera. För de outvecklade är döden formligen en sömn och en glömska, ty hos dem är intellektet inte tillräckligt vakert för reflektion och är minnesbanken alltför nästan tom. För vanliga civiliserade är döden en fortsättning av livsprocessen i deras medvetande och vidare verksamhet i enlighet med jordelivets intressen och tendenser. Deras medvetenhet är densamma och oförändrad. De uppfattar inte någon större skillnad, är väl omhändertagna och

ofta omedvetna om att de lämnat jordelivet. För de onda och grymt själviska, de brottsliga och dem som levat enbart för det fysiska inträder det tillstånd som kallas ”jordbundenhet”. De länkar de smitt med jordelivet och alla deras begärs dragning till det jordiska tvingar dem att stanna kvar nära jorden och i den jordiska omgivning, där de sist uppehöll sig. De söker förtvivlat och med alla till buds stående medel att åter komma i förbindelse med den och åter träda in i den. I fåtalet fall sker det att goda och sköna människor kvarhålls i ett liknande tillstånd genom att de hyser en stark personlig kärlek till dem de lämnat efter sig eller uraktlåtit en insedd och tvingande plikt. För aspiranterna är döden ett omedelbart inträde på ett område för tjänande och självuttryck som de är väl vana vid och som de genast igenkänner såsom redan bekant. I jordelivet har de under nattens sömn bearbetat ett område för aktivt tjänande och lärande. Nu verkar de helt enkelt dygnet runt (enligt fysiska världens tidsuppfattning) i stället för vanligen några få timmars fysisk sömn. L3 10.1; 10.4

²⁰Med tiden och före (nästa =) innevarande århundrades slut kommer man till sist att uppfatta döden i nu gängse mening såsom obefintlig. L3 10.3.9 Medvetenhetskontinuiteten kommer att vara så utbredd, och så många människor på högre utvecklingsstadier kommer att fungera samtidigt i de två världarna, att den gamla rädslan försvinner och förbindelsen mellan emotionalvärlden och fysiska världen är så fast upprättad och vetenskapligt så kontrollerad att transmediernas arbete med rätta och barmhärtigt nog fås att upphöra. Vanlig transmediumism och materialisering med s.k. controls och indianer till ledare är i lika hög grad perversionser av förbindelsen mellan de två världarna som onaturliga sexuella förbindelser är perversionser av det normala förhållandet och umgänget mellan de båda könen. Här menas inte klärvoajans ens av det torftigaste slag, inte heller högtstående väsens övertagande av organismen, utan sådana obehagliga företeelser som materialiseringsseansen, ektoplasman och sådant blint, ointelligent arbete som utföres av gamla degenererade väsen från Atlantis och jordbundna själar, av den genomsnittlige indianhövdingen och ledaren. Det finns ingenting att lära av dem och mycket att undvika. Dödsfruktans herravälde är nästan över, och vi kommer snart att inträda i en tidsålder, då kunskap och visshet rycker undan marken under alla våra rädsor. När man vill komma till rätta med dödsfruktan, kan man inte göra annat än att lyfta upp hela ämnet till en mer vetenskaplig nivå och att lära människor att dö vetenskapligt. Det finns en teknik för döendet liksom det finns en teknik för livet, men den förstnämnda har i stort sett gått förlorad i Västerlandet och även i Österlandet förutom i några få centra, där det finns sådana som har kunskapen. LA: Talet om indianer tarvar en förklaring, liksom ordet ”controls”. I spiritismens tidiga skeden i Förenta staterna (från 1800-talets mitt) var det i regel indianers ”andar”, som uppträdde såsom mediernas ”guides” eller ledare. Typexemplet var ”indianhövdingen Vita Höken” eller ”Svarta Höken”, som han hette, om spiritistförsamlingen bestod av svarta. Men även senare och i andra länder var indianer vanliga såsom transmediers andliga ledare. Så till exempel hade det berömda engelska mediet Estelle Roberts en indian till sin ledare. ”Controls” är i spiritistiskt språkbruk de väsen som för tillfället besätter mediet och talar genom henne. L3 10.2.3; MV 5.27.6; 5.39

²¹2. *Rädslan för framtiden* är en rädsla, som visar en tendens att växa. Den kommer att vålla mycken nöd i världen, innan den utplånas. Den växer fram ur tre mänskliga funktioner:

²²Den första funktionen är *automatiska tankevanor*, som har sina rötter djupt i den djuriska naturen och självbevarelsedriften. (Vilda raser =) Raser och grupper på barbarstadiet har emellertid föga av sådant. Ett dylikt framåtblickande medvetenhetstillstånd är främst kännetecknande för människan. Det är den första början till fantasiförmågan. I förening med de mentala processerna utvecklas denna med tiden till förmågan att meditera, som tillsammans med förmågan att visualisera är den verkliga grunden till allt kreativt arbete. I sitt nuvarande utvecklade skick är denna tankeautomatism dock en belastning och ett hinder. Gammalt lidande, hemska minnen som förföljer en, ligger djupt i det undermedvetna men stiger ofta upp till ytan och framkallar rädsla och nöd, som icke ens de bästa förnuftsskäl synes kunna

skingra. Vår tids kommunikationsmedel (massmedier etc.) sätter också samhällets ringaste medlemmar i förbindelse med medmänniskors tragedier, smärtor och lidanden på tusentals kilometers avstånd. Nuvarande ekonomisk katastrof (LA: detta skrevs på 1930-talet men är lika giltigt i dag) har frammanat ett tillstånd av massrädsla, och ju känsligare individen är, desto starkare blir reaktionen i detta sinnestillstånd. Rädslan för framtiden är alltså en lidandesfylld förening av instinktivt minne och framåtblickande fantasi, och endast ett fåtal undgår den. Oro och ängslan är varje människas lott, och de kan inte hävas och övervinnas av någon svagare faktor än kausalmedvetenheten själv. L2 5.14.14; 8.5.7

²³Den andra funktionen är de *glimtar av förutvetande* som härrör från (själen =) kausalmedvetenheten, vilken lever i det eviga nuet. När (kontakten med själen =) monadens förbindelse med kausalhöljet är fast upprättad och (den Vetandes medvetenhet =) monadens kausala självmedvetenhet är stadgad i hjärnan, kommer förutvetandet inte att medföra någon skräck. Då ser monaden hela bilden och inte som nu bara flyktiga brottstycken och glimtar. Återigen är botten densamma: att upprätta en så nära förbindelse mellan (själen =) kausalhöljet och hjärnan, via den skolade och kontrollerade mentalmedvetenheten, att monaden ser orsak och verkan i ett enda sammanhang och kan vidtaga rätta åtgärder för att reda ut uppkomna situationer på bästa sätt. Förutvetande tar sällan gestalten av spådomar om framtida lycka, och det är lätt att inse varför. Många människor har nu nått den punkt i medvetenhetsutvecklingen att de inser jordelivets fåfänglighet. De är beredda att noga begrunda Buddhas budskap (LA: att livet i de två lägsta världarna, fysiska världen och emotionalvärlden, är lidande, KOV 1.35.20; L1 4.2.29; 9.43.7,8; 9.65; L2 9.17.4; L3 11.9.2; L4 4.30.4), och de är beredda, emedan de i många liv plågats av krig och svält, av begär och ekonomisk kamp, och framtidsutsikterna är inte bättre, utan mörka och fränstötande. L1 5.16.13

²⁴Likväl gäller att om människorna förverkligade broderskapets idé, med allt vad denna innebär, i sitt dagliga liv vid sina inbördes relationer mellan arbetare och arbetsgivare, mellan folket och politikerna, mellan nationerna och mellan raserna, så skulle det bli den fred på jorden som ingenting kunde rubba. En så enkel regel och så ytterligt obegriplig för majoriteten! L1 9.51.21

²⁵Den tredje funktionen är att *individen från andra tar på sig en mängd lidande och rädsla*, som inte har det ringaste med honom själv att göra. Det är fullt möjligt för en människa att vara mottaglig för andras rädslor, medan hon själv inte har någonting att frukta över huvud taget. Hon kan så identifiera sig med andras föraningar om framtida olyckor att hon tolkar dem såsom något som måste drabba henne själv. Hon förmår inte skilja sina egna reaktioner från andras och upptar så mycket av det gift som finns i dessa andras emotional- och mentalhöljen att hon dras in i själva den virvel som rädslan och skräcken bildar. Om hon då bara visste att hennes framtid inte bär några katastrofer i sitt sköte. Hon har bara blivit vilseledd, men verkan på hennes emotionalhölje och dess solarplexuscentrum är densamma (LA: som hos de människor, vilkas reaktioner hon tagit emot). Detta är tråkigt nog fallet nu, när det finns så många tusen känsliga individer som strävar (LA: efter lärjungaskapet) men saknar erfarenhet av vad de kan göra åt världens skörd, samtidigt som de är vidöppna för andras lidande och oförmögna att skilja mellan det öde som väntar dem i den närmaste framtiden och det öde som förestår för andra i omgivningen. L1 1.6

²⁶Det är möjligt också för mer framskridna aspiranter och för lärjungar att komma i kontakt med gamla vibrationer av ondska och lidande i emotionalvärlden – elände som för länge sedan försvunnit. Det är möjligt för dem att läsa något av akashakrönikan, ett litet brottstycke om någon nöd som skall drabba en individ eller en grupp. Det kan handla om en nöd, som dessa aspiranter och lärjungar aldrig själva behöver uppleva, men de kan ändå tro att det som de uppfångat handlar om dem själva och lider därför.

²⁷3. *Rädslan för fysisk smärta* har somliga människor såsom den grundläggande orsaken till all sin ängslan, även om de icke inser det. Den är egentligen ett resultat av de tre andra slagen

av rädsla, av den påfrestning de utsätter emotionalhöljet för, den spänning de vållar genom att låta fantasin löpa och den spänning de låter uppstå i det organiska nervsystemet genom okontrollerat tänkande. Nervsystemet blir därigenom överkänsligt och i stånd till det skarpaste fysiska lidande. Sjukdomar och besvär, som för vanliga och mer tröglynta människor inte skulle te sig särskilt oroande, förstoras och förvärras ända till verkliga kval. Detta bör de som vårdar sjuka inse och vidtaga åtgärder för att minska de fysiska besvären med smärtstillande och bedövande medel, så att redan överansträngda nervsystem inte ytterligare belastas.

²⁸Bruket av narkos- och bedövningsmedel vid kirurgiska ingrepp och av smärtstillande medel i allmänhet är att förorda på människans nuvarande allmänna utvecklingsstadium, men inte i grund och botten. När människan har upprättat en fast förbindelse med kausalmedvetenheten och när hon utvecklat förmågan att med vilja lämna (fysiska kroppen =) organismen med dess eterhölje, kommer dessa medel inte längre att behövas. De kan betraktas såsom nödlösningar, som mänsklighetens kollektiva skörd och utvecklingsstadium tvingat fram. Detta rättfärdigar naturligtvis inte sådant missbruk av droger som psykiskt störda människor är hemfallna åt, utan endast det omdömesgilla bruket av smärtstillande medel under läkares kloka ledning.

²⁹4. *Rädslan för att misslyckas* påverkar människor på många olika sätt. Rädslan för att inte gottgöra vad man har felat, rädslan för att inte få kärlek och beundran från dem vi älskar, rädslan för att andra ser ner på oss, rädslan för att inte se tillfället och gripa det, allt detta är delar av det komplex av rädsla som färgar så många hedervärda människors liv. Detta komplex kan ha sin grund i en miljö, som passar illa ihop med individens väsen och inte uppskattar detta, i en utrustning som synes otillräcklig för uppgiften, och har i många fall sin rot i att individen är aspirant eller rent av lärjunge. L1 7.4.15; 8.8.18; 8.12.14; 9.51.23; 9.51.43; 9.53.18; L2 3.15.2; L5 6.14.2; 6.18; 6.20.9, 21.50.2; MV 5.12.3; 9.202.10

³⁰I det fall individen är aspirant, har han haft någon känning av kausalmedvetenheten. Han har sett visionen och möjligheten. Han betraktar sitt förstajag och jämför det med det arbete som skall utföras och med de människor som detta arbete sammanfört honom med. Det mindervärdeskomplex som uppstår härigenom blir så starkt, därför att det näres av verkliga strömmar av kraft från ovan. Energi följer ju tanken och färgas av denna tankes kvalitet. Individen betraktar sitt förstajag med (över)kritisk och missbelåten blick och förstärker därigenom just det som han är missnöjd med och gör sig därmed ännu sämre skickad för uppgiften. Detta blir till en ond cirkel, som måste brytas genom en fullständig insikt om sanningen i orden ”såsom en människa tänker i sitt hjärta, sådan är hon.” LV2 2.24, E 5.11.7 Om han däremot låter tanken dröja vid insikten att han är ett potentiellt kausaljag, blir han lik detta kausaljag (LA: och detta tillstånd varar så länge han låter tanken dröja därvid). Hans tanke är då riktad på kausalmedvetenheten, och han blir (LA: för stunden) denna kausalmedvetenhet, manifesterad genom förstajaget (LA: om han i detta tillstånd är självmedveten, en nödvändig förutsättning som måste framhållas, ty blotta tanken på högre medvetenhet räcker inte för att framkalla denna högre medvetenhet; tanken måste själv vara av högre kvalitet, nämligen förenad med ett tillstånd av självmedvetenhet).

³¹Detta är blott en kortfattad genomgång av de huvudsakliga rädslor som drabbar mänskligheten och tjänar till att börja dryfta ämnet och ge anledning till några praktiska förslag.

³²II. *Nedslagenhet och dess motpol upprymdhet*. Nedslagenhet är så utbredd att få människor undgår att drabbas av den. Den är lik en smitta, en dimma som omsveper människan och gör det omöjligt för henne att se klart, gå stadigt och uppfatta verkligheten. Den utgör en del av den stora emotionala illusionen. Om man fattar detta, blir man också klar över varför nedslagenhet existerar, ty dess orsak är antingen emotional eller fysisk och sammanhänger med världsläget eller den egna belägenheten. Hos individer beror nedslagenhet på:

³³1. *Världsillusionen*. Denna drar med sig individer, som annars är fria från de individuella förhållanden som framkallar nedslagenhet, ner i det kollektiva reagerandets djup. Denna

kollektiva illusion, med devitaliserande och deprimerande verkan, har sina rötter i olika faktorer, som på detta begränsade utrymme endast kortfattat kan anges under punkterna a, b, c och d nedan:

³⁴a. Astrologiska faktorer, som kan avläsas i både individens horoskop och hela mänsklighetens horoskop. Dessa två slags faktorer förbises ofta.

³⁵b. Årstidernas växling. Vinterhalvåret tenderar att medföra en sänkning av vibrationernas inverkan, något som aspiranter bör betänka på hösten och under de tidiga vintermånaderna.

³⁶c. Avtagande månen, det vill säga tiden strax efter fullmånen och ett stycke in i nytändningen. Avtagande månen påverkar meditationsarbetet. L3 2.8.10

³⁷d. Psykologiska faktorer och masshämningar, som otvivelaktigt beror på utomplanetariska krafter och planer vilkas mål är okända för mänsklighetens stora flertal. Dessa krafter spelar på mänskligheten och påverkar därvid de känsligaste. Dessa påverkar i sin tur omgivningen, och gradvis byggs en kraft upp som sveper genom en ras eller nation under flera års tid och framkallar tillstånd av djup depression och ömsesidig misstro. Den vållar en missmodig självupptagenhet, som man brukar kalla panik eller våg av oro. Om den sedan tar sig militärt, ekonomiskt, socialt eller politiskt uttryck, är mindre väsentligt. Orsakerna ligger i planen för evolutionsprocessen och är lika lagbundna som allt annat.

³⁸2. (Astral polarisering ⇒) Centrering i det emotionala. Så länge som människan identifierar sig med sin emotionalitet, så länge som hon tolkar livet enligt sina sinnesstämningar och känslor, så länge som hon reagerar på begär, får hon också genomleva stunder av förtvivlan, mörker, tvivel, djup nöd och nedslagenhet. De beror på förblindelse, emotionalvärldens illusionism, som förvränger, vänder upp och ner och bedrar. Man behöver inte dröja vid detta. Om det finns någon faktor, som aspiranterna inser, så är det behovet av att frigöra sig från den stora illusionen. DVS 2.53.2; 2.62.7-11; 3.40.6; 3.49.2; 3.56.4; KOV 1.19.4; 1.34.21,25; 1.43.6; 2.18.2; 5.8.8; 6.9.7 Detta visste Arjuna, ändå lät han förtvivlan bemäktiga sig. Men i nödens stund svek Krishna honom ej utan lärde honom de enkla regler, sedan nedlagda i *Bhagavad-Gītā*, enligt vilka man kan övervinna nedslagenhet och tvivel. De kan kortfattat sammanfattas som följer: 1) Vet att du är odödlig. 2) Styr din tanke och känsla, ty därigenom kan du nå vetskap om det odödliga jaget. 3) Lär att formen bara är ett hölje för det potentiellt gudomliga jaget. 4) Inse att ett enda liv genomtränger alla former, så att det ingen död finns, ingen nöd, ingen avskildhet. 5) Frigör dig från materieaspekten och lev i medvetenhetsaspekten, där ljuset och livet finns. Därmed upphör illusionen. (LA: "Materieaspekten" och "medvetenhetsaspekten" betyder här, noga tagna, materieaspekten i 47:4-49:7 och medvetenhetsaspekten i 45:4-47:3; inte högre slags materia och inte lägre slags medvetenhet. L3 4.1.10) L1 4.5.17

³⁹Det är denna centrering i det emotionala, som utlämnar människan åt hennes många emotionala reaktioner och vågor av allt slags masskännande. Detta är orsaken till att hon sugts in i den virvel av okontrollerad och missriktad emotional energi som utmynnar i ett världskrig, en ekonomisk panik, en religiös väckelse eller en lynchning. Det är också detta som lyfter henne till upprymdhetens och den falska lyckans höjder, där emotionalvärldens "bedrägliga ljus" uppenbarar falska nöjen för henne eller den massuppsluppenhet som på grund av hennes känslighet drar henne in i det tillstånd av hysteri som får sitt utlopp i otyglad uppsluppenhet och är motpolen till otyglad gråt. Här syftas inte på sann glädje eller verkligt sinne för humor, utan på sådana hysteriska utbrott av uppsluppenhet som sedan följs av trötthetsreaktioner, vilket allt är så vanligt hos gemene man. DVS 3.40.4; L2 7.15.16

⁴⁰3. Organismens devitalisering. Denna har olika orsaker såsom: 1) Eterhöljets försvagning. 2) Organisk sjukdom, antingen förvärvad, medfödd eller medförd från tidigare liv, framkallad genom olyckshändelse, felaktiga emotionala reaktioner eller gruppskörd såsom vid en epidemi. 3) Atmosfärförhållanden. Dessa är faktorer som ibland förbises, men tillståndet i atmosfären, klimatets beskaffenhet, luftens täthet, fuktighet eller torrhet, värme eller kyla har

avgjort sin inverkan på det psykiska tillståndet. MV 9.183.9

⁴¹Studium visar att alla underordnade och tillfälliga orsaker till nedstämdhet och dess motsats kan hänföras till dessa tre. När orsaken väl konstaterats, är boten uppenbar.

⁴²Två yttringar av emotional energi, rädslan och nedslagenheten, har nu utförligt avhandlats, därför att dessa båda för människan utgör tröskelns väktare i denna tidsålder och cykel. Båda anger en känsloreaktion på psykologiska faktorer och kan inte bemästras genom insats av en ytterligare faktor såsom modet. De måste bemötas med kausalmedvetenheten såsom denna verkar genom det mentala, inte med kausalviljan (LA: eftersom denna inte kan direkt styra det emotionala, utan endast via det mentala; det är det mentala som kan direkt styra det emotionala: 47:7 styr 48:6,7, 47:6 styr 48:4,5 och 47:5 styr 48:2,3). De andra uppräknade faktorerna, såsom begäret efter lycka, tillfredsställelsen av djuriska begär och begäret efter frigörelse skall inte här avhandlas, då de för majoriteten inte utgör sådana problem som de två första. Mycket kan skrivas om alla dessas manifestation och orsak. När rädslan och nedslagenheten övervunnits, kommer mänskligheten att träda i besittning av sin arvedel, som är lycka, verklig tillfredsställelse (varav de ovan angivna begärens blott är symboler) och frigjordhet. (LA: De är mänsklighetens arvedel, emedan den verkliga människan är kausaljaget, människomonaden självmedveten i kausalhöljet. MV 10.10.8 Och hos kausaljaget har rädslan ersatts med mod och tillit, nedslagenheten med glädje. MV 7.15.7, 8.22.4) Låt oss först taga itu med de värsta hindren. När de undanröjts, är allt som återstår rätt inriktning och centrering i kausalhöljet.

⁴³Vad som nu närmast skall studeras är hur man övervinner felaktig vibration i emotionalhöljet och sätter in emotional energi i rätt riktning.

⁴⁴Emotionalhöljet och de olika felaktiga sätt, på vilka det gör sig gällande, har nu utförligt avhandlats. Den genomsnittliga enskilda människan vibrerar huvudsakligen på något av dessa sätt och hennes emotionalhölje är knappast någonsin fritt från någon sinnesstämning, rädsla eller upphetsning. Detta har framkallat ett tillstånd, vari solarplexuscentret är abnormt utvecklat. Sakralcentret och solarplexuscentret styr livet hos människornas stora flertal, och detta förklarar varför begäret efter materiellt liv och efter sexuallivet har ingått en så nära förening. Hos djuret är solarplexuscentret hjärnan och styr alla instinktreaktionerna, men det är inte så nära förbundet med det rena sexuella uttrycket, såsom det är hos människan. När hjärnan blir mottaglig för det vaknande mentala och inte längre är så helt upptagen med den mekanism som registrerar emotionalintrycken, fås den inriktning som till sist kommer att höja medvetenheten upp i de centra som ligger ovanför diafragman. Solarplexuscentret kommer då att hänvisas till att återupptaga sin gamla funktion av styrmedel för det rena instinktlivet. Hos lärjungen i världen är solarplexuscentret huvudsakligen den psykiska känslighetens organ och kommer att förbli det, tills de högre medvetenhetsförmågorna ersätter de lägre psykiska förmågorna och människan verkar (såsom en själ =) med kausal självmedvetenhet. Då kommer emotionallivet att sjunka ner under dagsmedvetenhetens tröskel. L3 8.5.11; 15.10.10-12

5 Energins rätta bruk

¹I studiet av hur man övervinner felaktig vibration och rätt riktar emotional energi kan det vara värdefullt att här mycket kortfattat förteckna de energier som huvudsakligen påverkar människans eterhölje och cirkulerar genom hennes emotionalhölje.

²1. Energier som går genom själva planetens emotionalhölje. Detta är med andra ord Jordens andes emotionalhölje. Detta väsen är inte planetväsendet, utan ett mäktigt väsen som tillhör involutionen och står i samma slags förhållande till planetväsendet som emotional-elementalen (LA: emotionalhöljet betraktat såsom ett eget väsen) till människan. Det är aggregatet av oerhört många (månpitare eller mindre byggare =) elementaler tillhörande det planetariska kollektivet. Detta involutionsväsens energi har en mäktig inverkan på människans emotionalhölje, som också det är ett involutionsväsen. Det som skyddar människan

för fullständig emotional identifiering med detta större kollektiv är hennes (individualitet =) isolerande individualmedvetenhet och (personlighet =) förstajagsmedvetenhet, den sistnämnda samordnad av mentalmedvetenheten.

³Människan (är en individ =) är isolerad i sin individualmedvetenhet. Hon är resultatet av andra faktorer (LA: än kollektiva involutionsväsen), och det är dessa faktorers samverkan, som skyddar henne för att fullständigt drunkna i planetens kollektiva emotionalitet, såsom djuren gör. Efter döden upplöses människans emotionelhölje, varpå dess molekyler återgår till den odifferentierade materien (LA: det förråd, ur vilket materien till nya emotionelhöljen åt inkarnerande människomonader hämtas). MV 2.5.9, L2 2.27.1

⁴2. Vissa emotionala energier som utsänds från somliga planetariska former, vilka inte existerar såsom fysiska planeter, vare sig grovfysiska eller eteriska sådana, men som likafullt tillhör vårt solsystem. De bildar två grupper av planetariska klotväsen. Den ena gruppen utgöres av de emotionala återstoderna av planeter som är stadda i upplösning och som den invigde kan skåda, när de alltjämt kretsar kring solen men likafullt snabbt håller på att försvinna. Vår måne kommer att bli en sådan, när den fysiska formen helt upplösts. Den andra gruppen omfattar de klotväsen tillhörande evolutionen som sakta håller på att taga form men som ännu inte antagit något eterhölje och som aldrig i denna (världsperiod =) eon kommer att antaga grovfysisk form. Dessa båda grupper är de planetariska motsvarigheterna till de två grupperna av diskarnerade människor (LA: i emotionalvärlden): de som nyligen avslutat respektive de som snart skall börja en inkarnation.

⁵Nära vår planet Jorden finns två sådana emotionalformer, som snabbt håller på att upplösas men som ändå, just på grund av sin närhet, utövar ett mycket starkt inflytande på mänskligheten. Denna påverkan yttrar sig såsom två slags begär eller emotionala tendenser hos människorna. Det ena slaget ger upphov till mycket av den instinktiva tendens till grymhet man kan se hos barn och hos vissa slags vuxna. Det andra slaget påverkar sexualiteten och ger upphov till somliga av de tendenser till perversioner som vållar så många svårigheter för närvarande. Sadistiska tendenser och sexuella perversioner får mycken förstärkning av dessa döende emotionala utstrålningar. I forntiden var de ännu starkare, då de var Jorden närmare än vad de är nu; därav de ritualistiska grymheter och hemskheter som förekom exempelvis i Sodom och Gomorra. Deras makt håller snabbt på att avtaga, och de skulle inte ha någon makt alls, om det inte hos mänskligheten själv funnes vissa drifter, som dessa energier kan påverka. I tredje rotasens epok var deras inflytande konstruktivt, ty vid den tiden hade sexualiteten och det mera medvetna registrerandet av smärta en funktion att fylla i deras planer som strävade att leda halvt djuriska människor på vägen till mänsklig medvetenhet – men ännu icke ens till självmedvetenhet i denna tidiga epok.

⁶Nära vår jord finns ett stort väsen, som inte är ett sönderfallande skal, utan tvärtom är i färd med att antaga eterisk form för att ”återfödas” i fysiska världen. Det tillhör evolutionen och har en verklig effekt på det skeende som skall föra oss in i den nya tidsåldern. Effekten är tvåfaldig: Genom utstrålningen från detta stora väsens emotionelhölje främjas arbetet med att bryta ner individualismens avskiljande mur, som hos den enskilda människan yttrar sig såsom själviskhet och hos nationer såsom nationalism. Genom sitt eterhölje, som är i färd med att snabbt integreras, försätter detta väsen vår planets eterhölje i ett tillstånd av ökad vibrationsförmåga. Detta väsen är en förelöpare till en avatar, som utsänds från Sirius och som kommer till oss för att åstadkomma vissa planetariska effekter. Förelöparen Johannes i Nya Testamentet ”döpte med vatten och helig ande”, och detta väsen gör något motsvarande (LA: vatten = emotional utstrålning, helig ande = eterenergi). Det är inte möjligt att lämna fler uppgifter om detta, men det omnämnes här, eftersom de energier, som härrör från dessa två faktorer, måste beaktas. L3 2.7.1; E 3.11.5; KI 17.5.67

⁷3. Emotionala energier som utsänds från det zodiaktecken vi nu inträder i, Vattumannens tecken. Dessa starka energier kommer att stimulera människornas emotionelhöljen till en ny

sammanhållning, ett mänsklighetens broderskap, som kommer att bortse från alla ras- och nationsskillnader och föra mänskligheten framåt till syntes och enhet. Detta betyder en våg av enande energi, som är så mäktig att man nu inte kan föreställa sig den men som om tusen år kommer att ha svetsat hela mänskligheten samman i ett fullkomligt broderskap. Dess emotionala inverkan blir att "rena" människornas emotionalhöljen, så att (materiella världen =) det fysiska upphör att öva en sådan mäktig lockelse, och kan på sina senare stadier åstadkomma ett sådant tillstånd av överdrift ifråga om det emotionala som vi har genomgått ifråga om det fysiska! Den energi, som tas emot från ett zodiaktecken, framkallar i slutet av den motsvarande zodiakepoken en överutveckling av den faktor som denna energi starkast främjar. För närvarande är effekten av Vattumannens energier konstruktiva hos mänsklighetens pionjärer men destruktiva hos gemene man. L3 17.11; 17.3; 18.8

⁸LA: Några av de i stycke 5.7 lämnade uppgifterna skall skrivas mindre på D.K. och mera på A.A.B.:s fantasi. En mänsklighet, som till 85 procent består av individer på barbar- och civilisationsstadierna (DVS 2.38.7), kan inte på bara tusen år höjas till kulturstadiet högsta nivåer, vilka människorna åtminstone måste nå för att förverkliga fullkomligt inbördes broderskap. Kulturstadiet omfattar ett hundra nivåer. Det har funnits individer, som haft den tillspetsade målmedvetenhet i självförverkligandet och den obändiga vilja att utveckla medvetandet och tjäna sina medväsen – egenskaper och förmågor som alltid varit förutsättningar för individuell snabbutveckling –, att de kunnat avverka en nivå per inkarnation, och därvid inte misslyckats med en enda. Men sådana individer är ytterst sällsynta, och även de skulle som sagt behöva åtminstone hundra inkarnationer, vilket betyder åtminstone några tiotusental år. DVS 3.16.2; L1 6.6.3; 9.49.3; L5 4.10.26 En annan invändning till det A.A.B. säger i 5.7 är att medvetenhetsutveckling inte åstadkoms genom att individerna helt sonika bestrålas med emotionala energier, utan måste vara resultat av individernas eget arbete med medvetandet, deras eget sökande av erfarenheter och bearbetning av dessa till insikt och förståelse, deras eget förvärv av egenskaper och förmågor, allt enligt lagen för självförverkligande. En tredje invändning är att A.A.B. synes alldeles bortse från faktum att under just denna tid, de närmaste tusen åren vår Jord och vår nuvarande periodiskt inkarnerande mänsklighet kommer att drabbas av världsomfattande kataklymer, i själva verket en "mindre domedag", inför sjätte rotrasens födelse (KI 7.8.42); att med andra ord stora delar av den nuvarande periodiskt inkarnerande mänskligheten kommer att sluta inkarnera för lång tid framåt och i stället grupper, som nått högre utvecklingsstadier, får inkarnera i den då snabbt framväxande sjätte rotrasen. F 6.4.2 Denna nya, enhetsbetonade rotras kommer visserligen att förverkliga fullkomligt broderskap, men då som sagt inte på grund av någon emotionalstrålning, utan därför att de individer, som får inkarnera i denna rotras, redan uppnått högre utvecklingsstadier. Slutligen måste påpekas att sjätte rotrasens fullkomliga broderskap inte "bortser från alla ras- och nationsskillnader", utan i väsentliga avseenden alldeles tvärtom. När manun för en ny rotras bildar denna, ser han noga till att dess individer inte blandar sig med individer av de äldre raserna. Han inkarnerar själv i mänsklig gestalt och avlar många barn för att fixera den nya rastypen. L1 8.9.4,5 Manun kommer att i sina barn inskräpa både plikten att hålla hans nya ras ren och oblandad och plikten att visa sig som bröder och systrar också med alla andra människor, ty mänskligheten är en enhet, sjätte rotrasen är essential- eller enhetsrasen (DVS 2.36.4) och de på högre utvecklingsstadier har en särskild plikt att hjälpa dem på lägre och vara deras förebilder. Dessa individer på högre stadier kommer säkerligen att klara av att hålla båda tankarna, båda plikterna, i huvudet samtidigt.

⁹4. Utstrålningar från "solens heliga hjärta" (LA: solens 46-materiefär), vilka omedelbart framkallar gensvar hos mystikerna i mänskligheten, vilka i allt ökande grad visar en betydande och intressant gruppssammanhållning. Dessa utstrålningar ligger för högt för att mänsklighetens flertal skall uppfatta dem, men mystikerna reagerar och föres samman genom att de känner den nya vibrationen. Deras uppgift består sedan i att nerdimensionera vibra-

tionen, så att dess verkningar med tiden kan uppfattas av bredare grupper. Det arbete, denna grupp av mystiker utför, måste därför nödvändigtvis växa, ty ”solväsendets hjärta” slår nu i en rytm, som ligger närmare planetens rytm än som hittills varit fallet (då ju jorden inte är en helig planet). Detta gudomliga liv (LA: solsystemregeringen) riktar nu sin kärlek och tanke mot denna ”sedan länge förlorade sons lilla dotter”, som vår planet ibland kallas i planet-hierarkins esoteriska böcker. LA: Den ”sedan länge förlorade sonen” är månen. KI 6.17.8

¹⁰5. Ytterligare en massutstrålning, som starkt aktiverar den enskilda människans emotionelhölje, är det pådrivande begär som utgår från hela mänsklighetens kollektiva emotionelhölje. Detta mänsklighetens gemensamhetshölje reagerar på ett förut oant sätt på alla de fyra nämnda slagen av emotional energi, och individen reagerar enligt sitt eget emotionelhöljes kaliber och sitt eget utvecklingsstadium. Det är i detta faktum som rötterna till massans psykologi och pöbelväldet ligger, och däri ligger också rötterna till den så kallade allmänna opinionen. Det kommer dock att dröja länge än, innan de akademiska psykologerna erkänner dessa fyra faktorer. Det är med detta slags emotionala reaktion, som de som leder människorna söker arbeta, varvid de bearbetar människornas tankar för att väcka deras begär efter det ena eller andra. De arbetar med detta slags emotionalmateria utan den ringaste förståelse av situationen och av de faktorer de har att göra med. De arbetar magnetiskt (LA: genom emotional attraktion), om de tillhör andra strålen; med att injaga fruktan genom förstörelse, om de tillhör första strålen; och om de tillhör tredje strålen, vädjar de till egennyttan. Således arbetar alla tre med människornas emotionelhöljen, och deras möjlighet till framgång beror till stor del på det egna emotionelhöljets kvalitet och förmåga att attrahera andra människor, som är tillräckligt utvecklade för att reagera ändamålsenligt och sedan fortsätta arbetet. Den vanliga människan är därför offer för deras emotionala makt som driver henne antingen för sina egna syften eller för det som objektivt sett är hennes bästa, ty det fungerar åt båda hållen.

¹¹6. Den emotionala utstrålning som träffar människan från hennes familj, släkt och vänskrets. Långt mer än hon kan inse påverkas hon av människor i hennes omgivning eller påverkar hon dem, allt beroende på vilken som är den (positiva =) drivande-givande parten och vilken som är den (negativa =) medföljande-mottagande parten. Varenda människa vi möter eller får kontakt med, lever med eller dagligen har att göra med, har en inverkan på oss, och det på gott eller ont. De verkar antingen höjande på vår emotionalitet och främjar därmed dess omriktande eller sänkande, så att vår utveckling hindras och vi dras ner mot det fysiska materiella.

¹²7. Den emotionala utrustning, som en människa medför när hon inkarnerar, som hon brukar och som hon bygger vidare på under livet. Mången människa är offer för det emotionelhölje hon själv byggt, alltmedan hon reagerat på energierna från de nyss uppräknade grupperna. Emotionalhöljet reagerar på alla emotionala utstrålningar på tre sätt: 1) *Det emotionala sättet*. Emotionalhöljet fås att reagera på den strålning som utgår från omgivande emotionelhöljen, grupp-höljen eller individuella höljen. 2) *Det sensitiva sättet*. Det sensitiva emotionelhöljet registrerar alltid alla intryck, även om den (LA: för individen själv märkbara) emotionala reaktionen uteblir. Lärjungar måste lära sig att noga skilja på dessa två reaktionssätt. Ibland händer det, också när den (LA: för individen själv märkbara) emotionala reaktionen uteblir, att emotionelhöljet likväl registrerar orsaken till den verkan som träffade emotionelhöljet. 3) *Den enkla reaktionen*. Registrerandet eller vägran att registrera eller reagera på ett emotionalt intryck, vilket kan vara gott eller dåligt.

¹³I alla tre fallen verkar något av motsatsparen, och vilket det blir bestäms av den ifrågasvarande individens emotionelhöljes kvalitet. Ett fjärde sätt – och här måste man tala om en avsiktlig metod – innebär att individen fullständigt avstår från att identifiera sig med emotionelhöljet och dess reaktioner och är fullt förmögen att med vilja isolera sig från varje slags emotionalintryck, allt för att tjäna mer effektivt och älska mer intelligent. Minns att kärlek och emotionalitet icke är detsamma.

¹⁴Den praktiska frågan blir nu: Hur skall man övervinna de felaktiga vibrationerna?

¹⁵För det första är det nödvändigt att inse vad felaktiga vibrationer är för något och att man kan registrera reaktionen. Det är vibrationer, en impuls, en emotion, ett begär härrörande från (en lägre aspekt av formsidan =) de lägre emotionala molekylarslagen, 48:4-7. De skiljer sig från (en utstrålning härrörande från själen =) vibrationer härrörande från de högre emotionala molekylarslagen, 48:2,3, vilka kan vara bärare av utstrålning från kausalhöljet och högre. Dessa båda slag av intryck som träffar emotionalhöljet måste inses vara olika. Man måste fråga sig: Är denna reaktion ett svar på (personlighetslivet =) en impuls från förstajaget eller är den ett svar på (själsmedvetenheten =) inspiration från kausalmedvetenheten? Aktiverar den mitt emotionalhölje på sådant sätt att de som jag har förbindelse med hjälps eller hindras av den?

¹⁶Ett närmare studium av de egna emotionala reaktionerna leder till reflektion över den grundegenskap, som med tanke på världens nuvarande tillstånd icke kan nog starkt framhållas: harmlösheten. Att förvärva harmlöshet i positiv mening (inte negativ mening) betyder att uppnå det stadium som avgjort leder fram till initiationens portal. När aspiranten första gången hör detta sägas, kan det låta alltför obetydligt för honom, så att han underskattar initiationen. Men låt den som tänker så söka idka denna positiva harmlöshet, som yttrar sig i rätt tanke (därför att den bygger på intelligent kärlek), rätt tal (därför att det styres av självkontroll) och rätt handling (därför att den grundas på lagförståelse). Då skall han finna att detta försök innebär att han uppbygger sitt väsens alla krafter och kräver mycken tid för sitt genomförande. Det är inte den harmlöshet som beror på svaghet och ett sentimentalt sinnelag, som ogillar besvär, därför att det stör den invanda livsharmonin och därför vållar obehag. Det är inte den harmlöshet som finns hos den föga utvecklade, passiva människan, som inte förmår skada, därför att hon har så ringa utrustning, varmed hon kan skada.

¹⁷Den harmlöshet, som springer ur (själens =) det vaknande andrajagets verkliga förståelse och kontroll av (personligheten =) förstajaget, leder ofrånkomligt till det andligas uttryck i vardagslivet (LA: det andliga = det till andrajaget, 45:4-47:3, hörande). Den uppstår ur förmågan att gå in i en broders medvetenhet, nå in i hans förståelse, och när man det gjort, har allt förlåtits och förlorats ur sikte i önskan att hjälpa och bistå.

¹⁸Mottaglighet för felaktiga vibrationer motverkas i grund och botten inte med vare sig metoden att ”bygga ett skal” eller ”isolera sig” med hjälp av mantran och visualisering. Dessa båda metoder är tillfälliga hjälpmedel, varmed de som alltjämt har något att lära, söker skydda sig. Att bygga ett skal medför som bekant avskildhet och gör det till sist nödvändigt att övervinna ovanan att bygga skal och att spränga och upplösa de skal man redan byggt. Det är lättare att förstöra redan byggda skal än att vänja sig av med att bygga dem. Byggnadsverksamheten pågår automatiskt, tills aspiranten har omgivit sig med så många värn och skansar att varken han själv kommer ut genom dem eller andra kan nå in till honom. Isoleringprocessen är en mer avancerad övning och fordrar större kunskap i magi. Den består i att utstråla särskilda energier från eterhöljet i en särskild riktning, vilket tjänar till att hålla andra energier på avstånd genom sammanstöt med dessa. Emedan annalkande energier på detta sätt får röna motstånd, kastas de om och skickas åt ett annat håll. Men dessa energier måste taga vägen någonvart, och om de då skadar någon annan, är inte den som kastade om deras riktning för att skydda sig ansvarig?

¹⁹Att öva harmlöshet är det bästa och enklaste sättet för aspiranten att arbeta på. Det finns då ingenting hos honom som är fientligt mot något liv i någon form. Han drar därför till sig bara sådant som är välgörande. Han brukar de välgörande krafter, han sålunda dragit till sig, för att hjälpa andra varelser. Detta måste vara första steget, och den disciplin det medför och den ständiga övervakningen av alla verksamheter och reaktioner i den mänskliga evolutionens tre världar bringar emotionalhöljet under det upplysta intellektets kontroll. De medför också förståelse för medmänniskorna.

²⁰Det finns för det andra ett senare stadium, på vilket lärjungen lär sig att upptaga och förvandla de felaktiga vibrationerna och förstörande energierna. Han har inga skal eller murar. Han isolerar sig inte från sina medmänniskor. Tack vare harmlösheten har han lärt sig att oskadliggöra alla onda utstrålningar. Nu handlar han med ett nytt slags positivitet. Bestämt och i full medvetenhet om vad han gör, samlar han inom sig alla de onda utstrålningarna (förstörande energierna och felaktiga krafterna), upplöser dem i deras beståndsdelar och låter dem återgå dit varifrån de kommit, oskadliggjorda, kraftlösa och ofarliga, likväl i grund och botten orörda. Den som invänder att detta är en svår lära, som är till ringa gagn för den genomsnittliga aspiranten, får höra att det alltid är på det sättet i den esoteriska undervisningen men att de som vet också förstår och att det är för dessa den är avsedd.

²¹En annan metod, ännu mer avancerad, tillämpas av den invigde. Med kunskap om lagen och med vissa maktord kan han befalla energierna att kasta om sig själva och återgå till det centrum de uppstått ur. Med denna metod har dock aspiranterna icke att befatta sig. De måste alltjämt öva sig mycket i harmlöshet och noga iakttaga hur de tillämpar den i vardagen.

²²Det rätta riktandet av emotional energi sammanfattas i sina tre delar med följande utdrag ur Reglernas bok, som de gamla skolornas lärjungar fick, när de inträdde i första graden. Alla verkliga esoteriska skolor börjar undervisningen med att lära lärjungarna att kontrollera emotionelhöljet. De fick lära sig dessa regler utantill och tillämpa dem, sedan de faktiskt vuxit något i förmågan att visa harmlöshet.

²³Regel I: Gå in i din broders hjärta och se hans nöd. Tala sedan. Låt de ord du talar bära den starka kraft han behöver för att lossa sina kedjor. Men lossa dem inte själv. Din är uppgiften att tala med förståelse. Den kraft han får av dig hjälper honom i arbetet.

²⁴Regel II: Gå in i din broders förnuft och läs hans tankar, men först när dina egna tankar är rena. Tänk sedan. Låt de tankar du formar nå in i din broders förnuft och förenas med hans. Stå likväl fri, ty ingen har rätt att påverka en broders förnuft. Den enda rätt som finns får honom att säga: "Han älskar mig. Han står vid min sida. Han vet. Han tänker med mig, och jag är stark nog att göra det rätta." Lär dig att tala så. Lär dig att tänka så.

²⁵Regel III: Före dig med din broders själ och lär känna honom sådan han är. Först i själens värld kan detta göras. Dessförinnan ger föreningen näring åt det lägre livet. Rikta sedan uppmärksamheten på planen. Så skall han se den uppgift som han och du och alla andra fyller. Så skall han gå in i livet och få veta att arbetet fullbordas. L1 4.12.20

²⁶En anmärkning, som tillfogats dessa tre regler, lyder: "Dessa tre energier – talets, tankens och avsiktens energier – är de tre energier, som varje lärjunge arbetar med och då tillämpar med förståelse och i förening med de krafter som håller på att vakna hos brodern han söker hjälpa."

²⁷Det är nästan omöjligt att översätta dessa urgamla formuleringar till begripligt språk, men den ungefärliga omskrivning som här gjorts förmedlar idén till de upplysta. Dessa regler sammanfattar de få tankar som de genomsnittliga aspiranterna behöver förstå om det rätta riktandet av energi och som de är redo för.

LA 2012-10-13.

Utlagt på internet 2013-01-12.

Senast korrigerat 2015-02-02.

LÄRJUNGENS VÄG

DEL SEX

WM 321–374

1 Nutiden och framtiden: inledning

¹Ett av de slag av (astral =) emotional energi som inte berördes (LA: i del Fem) utstrålar från ”solens hjärta” (LA: solen i essentialvärlden, värld 46). Det är emellertid inte så mycket man kan säga om denna energi, då människans hjärna inte kan förstå den och människans (hjärta =) hjärtcentrum inte kan tillgodogöra sig den, förrän det öppnats och fungerar. Denna ström av levande energi kan likväl förnimmas på ett allmänt sätt, om än inte tillgodogöras i sin rena essens. Den kallas ”guds kärlek”. Den är faktiskt den utflödande, magnetiskt tilldragande kraft som leder varje pilgrim hem till fadershuset (LA: enhets- och evolutionsfrämjande essential energi, L1 9.32.5, F 7.12.1). Det är den kraft som är aktiv i mänsklighetens hjärtcentrum och kommer till uttryck hos avatarerna, världslärarna, i mystikerns längtan efter enhet, i rörelser som vill mänsklighetens välfärd och höjande genom undervisning, och i modersinstinkten. Den är väsentligen en gruppmedvetenhet, som först i Vattumannens tidsålder kommer att rätt förstås och brukas. LA: Det är alltså en essential energi, 46-energi, och inte emotional (”astral”), som AAB felaktigt uppger.

²Vi behöver inte befatta oss med sådant som ligger långt inne i mänsklighetens framtid. Omedelbara problem pockar på vår uppmärksamhet, problem som är personliga eller allmänmänskliga och som alla handlar om kontrollen av emotionalhöljet. I rådande kaos erbjuds oss ett särskilt tillfälle att framvisa (egots eller själens =) kausalväsendets potential, dess förmåga av kontroll i sin lilla påverkanskrets. Däri ligger för alla aspiranter i denna tid (LA: och givetvis även nu, närmare åttio år sedan detta skrevs) den särskilda ansträngning de har att göra. Härnäst ges också vissa förslag, som läsarna kan finna värda att följa.

³Varje aspirant är en brännpunkt av energi och bör vara en medveten sådan, där han står. Mitt i förvirringen och oron bör han göra sin närvaro gällande. Lagen för verkan och återverkan arbetar här, och De Stora (som förutser behovet av just sådana punkter för inre kontakt, när det råder oro i världen, som nu) samlar på vissa platser dem som är aspiranter på tjänandet. De fungerar som motvikt och hjälper den allmänna planen och lär sig samtidigt välbehövliga läxor.

⁴Alla aspiranter skall anstränga sig att inte bjuda trycket motstånd eller söka bekämpa det. (LA: Högradig urskillning fordras hos aspiranterna för att förstå och inte missförstå vad som är ”rätt motstånd” och ”rätt icke-motstånd”. MV 9.91.5, 9.169.2; L1 8.16.9, F 9.5.8) Med ett dylikt förfarande samlas uppmärksamheten på icke-jaget och förvärras kaos. (LA: Det som här menas med ”icke-jaget” är inkarnationshöljens mer eller mindre mekaniska medvetenhetsfunktioner, ”robotarna”. Jaget är den riktade uppmärksamheten. Vem riktar denna uppmärksamhet? Svar: Monaden. KOV 1.15.3 När alltså uppmärksamhet av denna kvalitetsgrad är aktiv, anger den jagets, monadmedvetenhetens närvaro, medan uppmärksamhet av de två lägre kvalitetsgraderna – av föremålet dragen uppmärksamhet respektive flackande eller ostadig uppmärksamhet – anger jagets, monadmedvetenhetens frånvaro. KOV 1.15.4) Aspiranterna skall i stället rikta ansträngningen på att få kontakt med (det högre jaget =) Augoeides och hålla den stadig, och de skall befinna sig i en sådan rak inrättning att (själens =) Augoeides’ kraft och makt kan strömma in i och genom (den lägre trefaldiga naturen =) inkarnationshöljerna (47:4–49:7). Denna genomströmning åstadkommer en stadig utstrålning, som påverkar omgivningen i exakt samma mån som den inre kontakten vidgas, och står i ett omedelbart förhållande till klarheten av den kanal som förenar fysiska hjärnan med kausalhöljet. (LA: Denna kanal, denna direkta förbindelse mellan fysiska hjärnan och kausalhöljet, finns från början, behöver inte byggas och är alltså inte detsamma som antahkarana.) Aspiran-

terna bör också sträva efter den självglömska som får dem att uppgå i det som är bäst för dem de kommer i kontakt med. Denna självglömska avser (det lägre jaget =) förstajaget. Själv-erinring och självglömska skall övas samtidigt. F 10.6.8

⁵Den människa, som har för avsikt att vara en förmedlande länk mellan den oroliga mänskligheten och planethierarkin, som arbetar för konstruktiva ändamål och för ordning, måste likaså bruka sunt förnuft, denna nödvändiga faktor, i allt hon gör. L1 4.1.3, 4.6.1, 4.6.14, 4.16.1, 4.23.19; MV 1.12.6, 1.38.16, 5.48.5, 6.8, 6.15.5, 6.34.5, 8.10.5, 9.1.4, 9.153.4, 9.159.1, 9.198.7, 10.4.4, 16.14.5 Detta innebär att alltid och med urskillning lyda lagen för hushållandet med kraft och att vägledas av en riktig uppfattning om värden. Där dessa förmågor finns, hushållar människan med sin tid och kraft, utmönstrar hon överdrivet nit och kan De Stora lita på aspiranten såsom en klok medhjälpare. MV 9.70.4, 9.192.26; L1 4.11.54; L5 21.19.1

⁶All esoterisk träning har till ändamål att utveckla aspiranten så, att han verkligen kan vara en brännpunkt för (andlig energi =) andrajagsenergi (45:4–47:3). Enligt lagen är denna träning cyklisk och har liksom allt i naturen sin ebb och flod. Tider av verksamhet avlöser tider av vila, och tider av uppfattad kontakt växlar med tider av skenbar tystnad. Denna växling beror på verkan av periodicitetens lag. Om den studerande utvecklas såsom önskat, följer på varje passivitetsperiod en period av större aktivitet och starkare prestation. Rytme, ebb och flod och livets pulserande är alltid och i (universum =) solsystemen en lag, och om man skall lära sig att svara på vibrationer från högre världar, måste man betänka denna periodicitet. L1 9.4.3 Det är samma lag som verkar, antingen det handlar om ett solsystem, en planet eller en människa, ty de är alla centra eller brännpunkter för energi inom ett ännu större väsen. Om ett sådant arbete som ni utför skall lyckas – och detta beror till stor del på framgång i arbetet med att utveckla förmågan att uppfatta vissa (strömmar på mentala nivåer =) kausalideer som utgår från (det högre jaget =) Augoeides, den egna (egogruppen =) kausalgruppen eller läraren i planethierarkin – måste vissa förutsättningar och faktorer föreligga. Om de inte gör det, uppfattas inte ideerna ifråga. Om det är nödvändigt för aspiranten att ägna sig åt världsliga angelägenheter – och sådana skeden kommer i varje inkarnation – då skall uppmärksamheten riktas på dessa och kan kontakten med det högre för tillfället utebli. Dylik uppmärksamhet på göromål i fysiska världen behöver icke innebära tidsförlust, ty den kan ingå i planen för denna tid liksom varje annat slags tjänande. Målet är fullt självuttryck och självmedvetenhet i varje värld, och varje värld med dess olika medvetenhetstillstånd är en del av det potentiellt gudomliga livet. Vad som alltså saknas hos majoriteten aspiranter är en syntetisk medvetenhet (LA: åtminstone i 47:5, den mentala medvetenhet som kan behärska även det högre emotionala) och förmågan att behålla och registrera kontinuiteten (LA: viktigast här är medvetenhetens kontinuitet i minsta skalan, alltså från den ena stunden till den andra i vardagen; medvetenhetens kontinuitet från dag till natt till dag igen kommer sedan, och sist kommer kontinuiteten från inkarnation till inkarnation, en kontinuitet som är möjlig först för kausaljaget). LA: Om periodicitet se KOV 1.38.2, 2.12.4,5; DVS 2.20.8, 2.48.2, 2.55.8; MV 1.35.6; L1 5.8.12; L2 4.11.1, 4.13.2; L3 13.1.1; 13.1.12; 17.9

⁷Om det råder emotionalt eller mentalt kaos, (böjs strömmarna av =) når kausalideerna inte fram till hjärnan och registrerar inte hjärnan (det som ses och höres i det inre =) de intryck som kausalhöljet likafullt mottar. Vid utmattning och när organismen behöver vila, registreras heller inte intrycken. Det är eterhöljets centra, som vitaliseras och aktiveras i detta arbete med att få kontakt med och sedan överföra energi. Om vitaliteten är låg och pranaflödena inte upptas, sänks således hela kontaktförmågan och registrerar inte centren vibrationerna. När däremot stimulansen är ändamålsenlig och de nämnda störningarna stillats, kan ideerna på nytt nå fram och därmed en ny cykel av mottaglighet inledas.

⁸Närmast behandlas vissa huvudsakliga tankeriktningar, som framträder för närvarande men är rotade i det förflutna och når in i framtiden.

2 Religionernas förvandling

¹Människornas tankar har alltid varit religiösa. Det har aldrig funnits en tid, när människornas tankar om Gud, om det oändliga och om det Liv som åstadkommit allt inte varit närvarande. Också de okunnigaste av (de vilda raserna =) barbarfolken har erkänt en Makt och sökt bestämma sitt förhållande till denna Makt i termer av fruktan, offer och blidkande. Från en första början i naturdyrkan, den primitiva människans fetisch- och avgudadyrkan, har vi uppfört en sanningens byggnad, som även om den är ofullkomlig och otillräcklig, verkligen lägger grunden till det framtida sanningstempel, i vilket Herrens ljus skall skådas och vilket skall visa sig tillräckligt såsom ett uttryck för verkligheten.

²LA: Här talar den före detta kristna missionären A.A.B. mer än D.K. Om de befintliga religionerna, tillsammans eller var för sig, innehöll så mycken sanning att människorna kunde utvinna kunskap om verkligheten ur dem, så skulle det innebära att vi inte hade behövt esoteriken och att planethierarkins hemliga kunskapsskolor och deras verksamhet under tiotusentals år hade varit alldeles onödiga.

³Ur tidens mörker har de stora religionerna framträtt. Ehuru olika i sina teologier och gudstjänstformer, organisation, rit och sätt att tillämpa sanningen, är de förenade i tre grundläggande ting: 1) i sin lära om Gud och människan; 2) i sin symbolism; 3) i vissa fundamentala läror. När människor inser detta och lyckas renodla den inre betydelsefulla struktur av sanning som är densamma hos alla folk, kommer den universella religionen och den Enda Kyrkan att framträda. Teologierna kommer att försvinna i kunskapen om Gud, läror och dogmer kommer inte längre att anses nödvändiga, ty tron kommer att bygga på erfarenhet och auktoriteten att ersättas av den egna uppfattningen av verkligheten. Kyrkans makt över gruppen kommer att ersättas av den uppvaknade själens makt hos människorna, tron på underverk och striderna om varför och hur sådana sker med följande skepticism och agnosticism kommer att ersättas med förståelsen av de lagar som styr de övermänskliga rikena och stadierna av evolutionsprocessen. Människan kommer att taga sitt gudomliga arv i besittning och veta sig vara ett barn av fadern med alla de gudomliga egenskaper och förmågor hon äger tack vare sin gudomliga gåva. Under tiden fram tills detta sker kommer människor att bryta sig loss från gammal rotad tradition, göra uppror mot kyrkans, dogmernas och teologins auktoritet och visa en tendens till självbestämmdhet och att överge gamla rättesnören och gamla murar för tanken och de existerande uppdelningarna mellan folk och religioner.

⁴LA: Att människan tar ”sitt gudomliga arv i besittning” måste åtminstone betyda att hon blir självmedveten i sitt kausalhölje, blir ett kausaljag, såsom framgår av stycke 3.4 nedan. Men detta kan för överskådlig tid gälla bara en ytterst liten minoritet av mänskligheten. För en majoritet blir detta möjligt först om c:a tio miljoner år. L1 9.38.20, L2 7.6.3, MV 8.28.3

⁵Vi genomgår alltså ett övergångsskede av kaos och ifrågasättande, uppror och därför skenbar tygellöshet. Man tillämpar vetenskapens metoder – undersökning, analys, jämförelse och slutsats – på den religiösa tron. Man forskar om religionshistorien, lärans grunder, ideernas ursprung och gudsbegreppets framväxt. Detta leder till mycken strid, till att gamla rotade föreställningar om gud, själen, människan och hennes öde förkastas. Ur detta virrvarr av ideer, teorier, spekulationer, religioner, kyrkor, kulter, sekter och organisationer framträder två huvudsakliga tankeriktningar. En av dessa är dömd att till sist dö ut, den andra att stärkas och växa tills den i sin tur ger upphov till den formulering av sanningen som skall vara tillräcklig för nästa tidsålder. Dessa två tankeriktningar är:

⁶1. Den dogmatiska tankeriktningen, som håller fast vid de gamla teologierna och sätter den blinda lydningen för en auktoritet, antingen denna är en profet, en skrift eller en teologi, framom individens självbestämmdhet och upplysta förnuft. De människor, som följer denna riktning, begränsar sig genom att taga ledning av den emotionala hängivenheten men inte av intelligensen, och därigenom hindrar de sin egen utveckling. De är ofta intoleranta och fanatiska. Deras uppgift är att kristallisera de gamla läroarna och klargöra dem, så att det oväsentliga och

ohållbara lättare kan skiljas från det väsentliga och hållbara, det enda som skall vara av värde i den nya tidsåldern.

⁷2. Den andra gruppen är ännu så länge en mycket liten minoritet men växer stadigt. Det är en grupp av intellektuella mystiker (LA: esoteriker), som äger kunskap om verkligheten och som inte tillhör någon religion eller organisation utan hör ihop med varandra. De är samlade ur varje nation, ras, folk och tankeskola, talar likväl samma språk, lär av samma symboler, vandrar samma väg, har förkastat samma oväsentligheter och renodlat samma väsentliga tros-satser. De känner igen varandra, är lika hängivna alla folks andliga ledare och använder varandras biblar lika fritt. De bildar den subjektiva bakgrunden till den nya världen, utgör den andliga kärnan till den kommande världsreligionen, är den enande princip som till sist skall rädda världen.

⁸I det förflutna hade vi världsfrälsare, som förkunnade ett budskap för världen och skänkte folken ett ökat ljus. Nu, (i tidens fullbordan =) vid innevarande epoks, Fiskarnas epoks slut och genom evolutionens verk, framträder en grupp som kanske kommer att bringa världen frälsning, så stimulera människors tankar att den nya tidsåldern införes genom en utgjutelse av kärlek, kunskap och harmoni.

⁹LA: Världen behöver varken frälsare eller frälsning – två meningslösa ord, eftersom deras begrepp bygger på den teologiska fiktionen om att människan är född i synd och därför behöver ”frälsning” från denna. L4 4.32 Vad människorna, åtminstone de mottagliga, däremot behöver är verklig kunskap och insiktsfull ledning, och dessa två kan endast planethierarkin ge dem. L3 4.1.7,16,18

¹⁰I det förflutna grundades en religion av en avatar, en framstående andlig personlighet (LA: en individ från femte naturriket eller från något av de lägre gudomsrikena, DVS 2.62.24, MV 17.8), som med sitt liv och sin lära präglade sitt folk för många århundraden. Vilken inverkan får det budskap som framföres av en gruppavatar, en grupp av sådana som alla känner gud i någon mån, som kompletterar varandras strävan, förstärker varandras budskap och utgör en organism, genom vilken den andliga energin och det andliga livets princip kan göra sig gällande i världen? LA: En sådan gruppavatar kan endast vara medvetna lärjungar och invigda i kontakt med planethierarkin.

¹¹En dylik grupp finns nu och har medlemmar i varje land. De är relativt sett få och spridda, men deras antal växer och deras budskap kommer att märkas allt mer. Det är de som skall bygga den nya tidsåldern, bevara sanningen och omorganisera människornas tänkande till det meditativa och reflekterande tillstånd som möjliggör för dem att förstå vad nästa steg i utvecklandet av (LA: mänsklighetens potentiella) gudomlighet innebär. MV 9.217, 9.218

¹²Mellan dessa båda grupper, dogmatikerna och mystikerna, står majoriteten av den yngre generationen, som inte hör till någotdera lägret. De godtar inte det förflutnas auktoriteter och hör inte heller till den andra gruppen, dem som vet, ty de har ännu inte nått fram till kunskapen. De vet med sig om att de behöver frihet och är ivriga att få kunskap. De står inte på säker grund utan är sökare, och därav det kaotiska tillståndet i världen.

¹³Därför är det också nödvändigt att ge sådan undervisning som möjliggör för aspiranten och sökaren att finna sig själv. Därför behöver också medvetenhetsutvecklingens lagar klargöras för dem som varken godtar de gamla religionerna eller bekänner sig till mystiken men ändå söker lära känna sig själva såsom befriade själar. Tack vare att sådan kunskap sprids, kommer de byggande mystikerna att öka i antal, ty när en människa funnit sin själ (LA: fått kontakt med Augoeides) och förstår dess förhållande till sitt uttrycksredskap, den trefaldiga lägre människan, (övergår hon till det subjektiva livets medvetenhet =) börjar hon bli självmedveten i kausalhöljet, börjar arbeta med orsaker (LA: 47:3) och är inte längre vilsen i verkningarnas värld (LA: de tre lägsta världarna, 47:4–49:7).

¹⁴Om det är riktigt att det i bakgrunden av det nuvarande tillståndet i vår värld håller på att samlas en grupp (mystiker =) esoteriker, som kännetecknas av kunskap, vision och förmåga

att arbeta i det mentala, kan det också noteras att denna grupp inte är begränsad till de rent religiösa typerna. Människor på den mänskliga tankens alla områden finns i denna grupp, däribland vetenskapsmän och filosofer.

¹⁵LA: AAB sammanblandar här mystiker med esoteriker. Mystiker hör hemma på högre emotionalstadiet, söker inte esoterisk kunskap och kan inte arbeta rent mentalt, är vanligen inte ens intresserade av det. Esoteriker, som har kunskap och kan arbeta i det mentala, hör hemma på högre mentalstadiet och har således mystikerstadiet bakom sig. Esoteriker behöver en hållbar världsåskådning, överfysiska fakta insatta i sina rätta sammanhang i ett ovederläggligt system. Mystiker nöjer sig med livsåskådning eller med en världsåskådning av enklaste slag, typiskt omfattande bara två världar: ”materiella världen” och ”andevärlden” liksom hos spiritisterna. Den nya tidsåldern kan inte byggas av mystiker. Den måste byggas av lärjungar och invigda, som har esoterisk kunskap och står i kontakt med planethierarkin. KOV 3.6.5,6; L3 8.1, 8.2.1,5; 8.4.6,8; 8.17.1

3 Vetenskapens förvandling

¹Liksom allt annat vid denna tid förvandlas också vetenskapen. Dess arbete med materien och utforskande av atomen når in på ett nytt område. På detta område kommer de äldre arbetssätten och redskapen med tiden att överges, och ett nytt betraktelsesätt och en annan grundläggande uppfattning om materiens natur kommer att känneteckna den nya tidsåldern. Utgående från de två skenbart olika föreställningarna om atomens natur kommer man att erkänna existensen av vissa energiimpulser. Detta erkännande kommer att bygga på upptäckten av hur de energier verkar som får atomer och deras sammansättningar att bilda grovfysiska former. Därmed kommer vissa esoteriska grundsanningar att bevisas, såsom att (själen =) kausalenergierna (47:1-3) är de formbyggande energierna, som åstadkommer attraktion och bindning och att (denna själ är ett slags energi som skiljer sig från materiens egen energi =) kausalenergierna alltid är ändamålsenliga och därmed skiljer sig från lägre slags energier (47:4–49:7), vilka utan kausal styrning verkar mekaniskt. L2 4.8.4

²Vetenskapen har erkänt atomen såsom en energienhet, men den energi, som får atomerna att bilda aggregat, organismer och andra former, har inte klarlagts. Denna energi är verksam i alla naturrikerna, åstadkommer alla de oräkneliga former, genom vilka livet manifesterar sig, och är grunden till allt magiskt arbete. Den är det ljus som låter det mänskliga medvetandet uppfatta alla de olika slag av former som atomernas aggregat kan antaga.

³Denna formbyggande energi är inte livsprincipen (LA: 49:1-energin avses). Livsprincipen förblir oupptäckt, tills (själen eller den kvalificerande principen =) kausalenergin, formbyggaren, erkänts och utforskats. E 4.23.6

⁴Detta (LA: upptäckten och utforskandet av kausalenergin) blir möjligt, först sedan människan medvetet tagit (sitt gudomliga arv =) kausalhöljet i besittning och genom att arbeta såsom (en själ =) kausaljag, med kontroll över sina fysiska, emotionala och mentala höljen, kan arbeta medvetet i förening med (själen =) medvetenhetsaspekten i alla former. LA: Märk att A.A.B. här använder termen ”själ” i två helt olika betydelser. L3 3.4.7

⁵Alla stora vetenskapsmän och naturforskare har arbetat såsom själar, och alla de mest häpnadsväckande landvinningarna på fysikens och kemins område, liksom andra grenar av den mänskliga kunskapen, har gjorts av forskare, som med hjälp av intuitionen kommit in på ett nytt tankeområde, där upptäckt ny kunskap och sedan formulerat den i en teori som världen kunnat förstå och använda. LA: Formuleringen ”har arbetat såsom själar” är oegentlig, om den fattas i betydelsen ”har arbetat såsom kausalt medvetna” eller ”såsom kausaljag”. Framstående forskare och tänkare kan vid sällsynta tillfällen taga emot kausalideer. Men enbart därför kan man inte säga att de är kausalt medvetna, ännu mindre kausaljag. KOV 5.16.5, MV 10.6.8

⁶Tre stora upptäckter är nära förestående och kommer under de närmaste två generationerna

att revolutionera det nutida tänkandet och livet. (LA: Detta sades år 1934.)

⁷Den första är frigörandet av atomenergin. Detta kommer att fullständigt förändra världens ekonomiska och därmed även politiska situation. Vår mekaniska civilisation kommer att förenklas och en era inledas, som blir fri från penningens förbannelse (både ägandet och icke-ägandet), och mänskligheten kommer allmänt att inse sig vara ett överbryggande rike mellan de tre lägsta naturrikerna och femte naturriket. L2 2.31.2 Det blir tid och frihet för en själens kultur (LA: ändamålsenlig aktivering av kausalmedvetenheten), som kommer att ersätta våra moderna undervisningsmetoder. Betydelsen av (själens =) kausalmedvetenhetens krafter och utvecklandet av övermänsklig medvetenhet kommer att uppmärksammas av pedagoger och studerande överallt.

⁸Den andra upptäckten kommer att växa fram ur den nuvarande forskningen om ljus och färg. Färgers inverkan på människor, djur och växter kommer att studeras, och dessa studier kommer att medföra utvecklandet av eterisk syn, förmågan att med fysiska ögat se närmast högre slags materia (LA: än den grovfysiska, 49:5-7). I allt ökande grad kommer människor att tänka och tala i termer av ljus. Utvecklingen på detta område av mänskligt tänkande får tre effekter: 1) Människor får eterisk syn. 2) Eterhöljet hos de fyra fysiska naturrikernas livsformer kommer att iakttagas och studeras. 3) Detta kommer att bryta ner murar mellan raserna (LA: inte "alla murarna", som A.A.B. absolutifierar det; se LV, del fem, 3.7 och 5.8) och påvisa människornas väsentliga broderskap. Vi kommer att se varandra och alla andra livsformer såsom ljusenheter av olika grader av klarhet och styrka. Man kommer att kunna objektivt iakttaga människors olika utvecklingsstadier (LA: genom olikheter i eterhöljets centra och dessas ljusstyrka), yngre och äldre sjäalars olika kapaciteter och därmed återupprätta de upplystas styre på jorden. LA: "De upplystas styre på jorden" betyder att planethierarkin har återkallats, med planetregeringens hjälp besegrat svarta logen och återtagit makten över fysiska världen och även emotionalvärlden.

⁹Den tredje upptäckten, som sannolikt kommer sist, hör mer bestämt till magins område. Den kommer genom studiet av ljudet och dess inverkan att utrusta människan med ett oerhört mäktigt verktyg för skapande arbete. Det är med ljudet framtidens vetenskapsmän kommer att nå resultat och öppna ett nytt område för upptäckter. De kommer att studera de ljud som alla livsformer i alla naturriken avger. De kommer att lära känna dessa ljud och genom att förändra dem alstra nya former. Frigörandet av atomens energi sammanhänger med denna framtida vetenskap om ljudet.

¹⁰Man har inte allmänt förstått betydelsen av det som de senaste hundra åren (LA: c:a 180 åren, eftersom detta skrevs 1934) hänt i världen på ljudets område. Den i otrolig grad ökande mängd ljud och oljud, som framför allt människans maskiner för närvarande alstrar på planeten, får oerhörda effekter inte bara på människans organism utan också på alla andra livsformer, något som kommer att bli uppenbart först med tiden. Vissa djurarter och främst växtarter kommer på grund därav att försvinna. Hur människans höljen med tiden skall reagera på allt detta ljud och oljud, som de i stigande grad utsätts för, skall bli ytterst intressant att se. KI 7.5.1

¹¹Dessa tre upptäckter kommer att i denna övergångstid medföra de nödvändiga förändringarna och därmed inleda den nya tidsåldern. Det blir en ny era präglad av broderskap, en tid när människorna skall vandra i ljuset, ty det blir en värld, där det inre ljuset erkänns, där arbetet i världen genomföres först med hjälp av ljud och till sist medelst maktord och magiska metoder. Dessa skolade arbetare i materien, vilka förstår materiens natur, alltid betraktar företeelserna såsom ljus och förstår ljudets ändamål, kommer att åstadkomma de förändringar av strukturerna och förvandlingar av materien som upprättar en civilisation som duger till den kommande rasens (LA: sjätte underrasens) arbete. Detta arbete består i att medvetet förena (själens =) kausalhöljet och (dess manifestationsvehikel =) eterhöljet. L2 2.21.1,2; MV 4.6.3, 9.18.3 Det består också i att tillhandahålla de kultiveringsmetoder som höjer de mindre

utvecklade människorna till ett bättre och sannare uttryck av (dem själva =) deras inneboende potential.

4 Psykologin i nya tidsåldern

¹Den kommande tidsålderns mest märkbara kännetecken blir emellertid psykologins utveckling. Från de nutida (materialistiska =) fysikalistiska psykologernas synpunkt sett innebär det framträdandet av en ny faktor, nämligen erkännandet av själens existens.

²Den mekanistiska eller behavioristiska psykologiska skolan har trots sina felaktiga slutsatser fyllt en viktig funktion, nämligen att ha utgjort en nödvändig broms på den mer spekulativa introspektiva skolan. Liksom mycket annat i världen för närvarande kommer ur två stora tankeriktningar, den mekanistiska och den introspektiva, en tredje att framträda, som kommer att uttrycka det sanna i båda och på lämpligt sätt sammanjämka dem. Så bildas en syntes, som kommer att visa sig vara en tillräcklig grundval för den kommande tidsåldern.

³På psykologins område finns i huvudsak tre tankeriktningar.

⁴1. Den mekanistiska skolan lägger vikten vid strukturen, hänför de mentala, emotionala och fysiska medvetenhetsyttringarna helt och hållet till materiaspekten.

⁵2. Den introspektiva skolan utgår från ett jag eller ett medvetet något, ett väsen som är ”medvetet om medvetenheten”. Denna psykologiska erkänner den materiella strukturen men går utöver denna och betraktar vissa sidor av beteendet, vissa reaktioner såsom oförklarliga och vissa problem såsom olösliga enligt det rent mekanistiska synsättet. Denna skola närmar sig esoterikens ståndpunkt men når inte fram till denna.

⁶3. Också den vitalistiska skolan erkänner den materiella strukturen såsom faktum men betraktar den såsom påverkad av energier och krafter av ett bredare spektrum än det som bara uppstår inom människans eget jag. Till dessa krafter räknar denna skola de viktiga grunddrifter som naturen själv svarar för och som kan iakttagas verka också i annat organiskt liv än det mänskliga.

⁷Var och en av dessa tre skolor står för en aspekt av sanningen, men inte hela sanningen. KOV 5.44.8; L2 10.1.1, 10.1.11,12, 10.2.2. LA: Skolornas ensidighet är för hylozoikern uppenbar däri att den mekanistiska skolan beaktar enbart materiaspekten, och vad värre är enbart den enda procent av materiaspekten som den grovfysiska verkligheten utgör; den introspektiva skolan åtminstone i äldre tid (liksom subjektivismen i filosofin) beaktade enbart medvetenhetsaspekten och den vitalistiska skolan främst beaktar rörelse- eller kraftaspekten.

⁸De tre skolorna behöver varandra, och genom en förening av de tre framställningarna kommer en fjärde att uppstå, som kommer sanningen närmare än någon av dem var för sig gör.

⁹LA: Denna syntes av de tre skolorna är i själva verket hylozoiken med sin lära om tillvarons tre aspekter: materiaspekten, medvetenhetsaspekten och rörelse- eller kraftaspekten. Från den okunnighetsnivå, på vilken de tre skolorna arbetar, kan de inte själva nå syntesen, utan denna måste komma utifrån och ovanifrån, från hylozoiken. Det som hindrar de tre skolorna från att av sig själva nå syntesen är deras okunnighet om sådana grundfakta som människans överorganiska höljen (allt över 49:5) såsom materiella grunden till alla medvetenhetstillstånd, monaden såsom materiella grunden till jagmedvetenheten, reinkarnationen och medvetenhetsutvecklingen såsom livets mening. Återigen måste betonas att all verklig kunskap är en medveten skänk av planethierarkin, att mänsklig forskning inte kan nå kunskap om annat än den grovfysiska världen, ”synliga” fysiska världen, och de psykologiska faktorerna hör väsentligen alla hemma i det överorganiska: eter-, emotional-, mental-, kausalhöljerna, monaden och förstatriaden.

¹⁰En av de mest dominerande trenderna i den samtida tankevärlden är den vikt man i tilltagande grad lägger vid gruppmedvetenhet. Denna har mera allmänt uppfattats såsom ansvarskänsla. När denna framträder hos individen, är den ett av de första tecknen på begynnande

kontakt med det kausala. MV 7.16.11, 9.36.4 En sådan människa lever inte längre för sårjagets intressen utan börjar inse behovet av att visa hänsyn till medmänniskorna. Han åtar sig plikten att i en mycket sann mening taga vara på sin broder och inser att det i verkligheten inte finns framåtskridande, tillfredsställelse, sinnesfrid och framgång för honom såsom skilda från broderns. Denna insikt vidgas stadigt från individen och familjen till landsändan, nationen och världen, och därav de många sammanslutningar och rörelser som har arbetet för mänsklighetens bästa till ändamål. Förståelsen för nödvändigheten av att giva i stället för att taga växer i det allmänna medvetandet liksom insikten om vissa grundbegrepp som sammanhänger med broderskap. Broderskap är alltjämt bara en teori, ett ideal, uppfattas ännu inte allmänt som (ett faktum i naturen =) en livslag.

¹¹En tankeskola eller tankeriktning, som är dömd att försvinna, är den nuvarande filosofin. Filosofi i betydelsen av kärlek till visdomen kommer att bli mer utbredd, när fler förstår vad visdom betyder (LA: genom kontakt med esoteriken, som förklarar att visdom är detsamma som skicklighet i handling och förmåga att individualisera det generella under lydning för livslagarna), men de nuvarande filosofiska skolorna har nära nog spelat ut sin roll. KOV 5.2.1, 5.2.6. LA: Laurency föreslår i L2 9.3.24 en annan inriktning för framtidens esoteriska filosofi: logik och levnadskonst.

¹²I kommande århundraden ersätts de nuvarande filosofiska skolorna av kosmologiska. De genomgående analogier, som råder mellan människan och (kosmos =) planeterna, solsystemet och kosmos kommer dessa skolor att beakta och studera. LA: Det är alltså tydligt att det inte handlar om kosmologi i den vanliga astronomiska och därför fysikalistiska bemärkelsen, utan om en kosmologi som måste utgå från esoteriken och därför stå på hylozoikens grund.

¹³Människan står på gränsen till att förverkliga sin (LA: potentiella) gudomlighet. Evolutionen har fulländat mekanismen till den grad att hon nu är ett samordnat, integrerat väsen, som är berett för den gudomlige brukaren. (LA: Detta avser i verkligheten bara en ytterst liten minoritet, eliten på kausalstadiet. Det kommer att dröja miljontals år innan en majoritet av mänskligheten når dit.) Under de närmaste årtiondenas (LA: snarare århundradenas) lopp kommer själens faktum att bevisas, de introspektiva tänkarnas, mystikernas och esoterikernas arbete att leda till att själskraften blir ett vedertaget begrepp i mänskligheten och själens lagar (LA: livslagarna) att erkännas vara överordnade de mänskliga lagarna, ehuru de förra icke upphäver de senare, ty (LA: det hållbara i) det lägre innefattas alltid i det högre; detta sistnämnda i den meningen att (själen i manifestation =) andrajaget i inkarnation alltid håller sig till lagen, eftersom ett sådant jag övervunnit alla frestelser till missbruk och överträdelse. LA: Det är vanskligt säga att "själens faktum kommer att bevisas", så länge man icke entydigt definierat termen "själ". Med "själ" menar A.A.B. mångahanda: än kausalhöljet, än kausalmedvetenheten, än andratriaden, än Augoeides, än förstajagets syntetiska medvetenhet, än medvetenhetsaspekten i allmänhet. L3 3.11. Ibland glider hon obesvärat från en av dessa betydelser till en annan i en och samma mening, såsom ovan i stycke 3.4. Som hon här använder termen "själ", får vi nog förstå den i betydelse av självmedvetenheten, kausalmedvetenhetens första och elementära yttring, snarare än den fullt utvecklade kausalmedvetenheten.

¹⁴Den växande övertygelsen om själen såsom jaget (LA: självmedvetenhetens visshet på högre emotionalstadiet att inte vara organismen, på högre mentalstadiet att inte vara vare sig organismen eller känslolivet och på kausalstadiet att inte vara vare sig organismen, känslolivet eller tankelivet) blir tydliggjord genom motståndet mot de tankeskolor som betonar (LA: fysiska) materiens herravälde och hänför alla objektiva och subjektiva fenomen till denna materias aktivitet. I tankeskolornas inbördes kamp kommer sanningen till sist att segra. Teorin ger vika för kunskapen och spekuleringen för den direkta erfarenheten. Det man har erfärut och medgivit, även om man inte förstått det, blir föremål för uppmärksamhet och undersökning, och det kommer inte att dröja länge, förrän en själens experimentella vetenskap bedrivs

vid universiteten. Då kommer det inte längre att handla om att bevisa själens existens utan om att analysera dess natur, ändamål och liv, ty intet kan hejda evolutionens framåtskridande.

5 Några varningens ord och en sammanfattning av mycket förut sagt

¹För det första: Håll inte fast vid någon som helst form. Alla former är bara experiment och når med tiden den punkt, där de befinner sig i jämvikt för att då antingen överges eller vitaliseras. L2 5.10.13; L3 18.4.7; L4 2.24.6; MV 1.31.3, 4.1.5, 9.10.2, 9.25.2-4, 17.1.3

²För det andra: minns att alla (personligheter =) förstajag, också ens eget, har sina skeden av ebb och flod, vilket styres av lag (LA: allt i solsystemet lyder periodicitetens lag). Skedena av ebb hos dem på framträdande poster vållar bestörtning hos alla dem som följer sin egen personlighet och icke sin egen potentiella gudomlighet.

³För det tredje: minns att liksom det i individens liv kommer perioder av nedgång och mörker, då visionen försvagas, så sker detsamma i grupper. Minns även att visionen kommer åter efter att mörkret genomvandrats och att dag följer på natt. Motsvarande förekommer i de större cykler som gäller större kollektiv, såsom rotraser och underraser, liksom även i de stora planetariska och solsystemiska grupperna. LA: dock inte i kosmiska grupper, vilket A.A.B. uppger, felaktigt eftersom periodicitetens lag härskar endast i solsystemvärldarna (43–49). KOV 2.12.4,5

⁴För det fjärde: Låt er inte nedslås, fäll inte modet! Nedslagenhet eller modlöshet har tre orsaker. Främst beror den på sänkning av organismens vitalitet. När detta sker, betyder det att emotionalhöljet kräver för mycket av organismen. I ansträngningen att få organismen att lyda det emotionalas krav och insikten om oförmågan att göra detta ligger en orsak till nedslagenhet. Detta drabbar ofta dem av er som har en finare fysisk konstitution. Boten för detta slags nedslagenhet är vila och avkoppling, som ger naturen tillfälle att rätta till obalansen. Också solen vitaliserar på nytt med prana, något som skall beaktas. Särskilt behövs sunt förnuft och även insikten om att arbetet måste lämpas efter den egna förmågan och inte efter behovet, vilket kan överväldiga. MV 9.183.9

⁵En annan grund till modlöshet är det mentalas överutveckling, som i sin tur sliter för mycket på det emotionala och därför återigen på det fysiska. En alltför stor förmåga att se alla sidor, ett icke tillräckligt avvägt intryck av nöden i världen och en alltför snabb uppfattning av de många faktorer som medverkar i en viss sak, allt detta väcker en våldsam reaktion hos emotionalhöljet (LA: så länge individen inte lärt sig att kontrollera detta). Det är här man måste odla sinnet för proportioner, förmågan att klokt avväga, att nå och behålla den mentala jämvikten. Boten ligger i insikten om att målen till sist nås med tiden och under evolutionens lopp och att inte allt beror på den egna ansträngningen. Det är möjligt för visa själar att påskynda det goda arbetet, men slutet är ändå visst. Om de visa själarna inte framträder, driver ändå evolutionens kraft allt framåt, även om det tar längre tid. Glöm inte detta när modlöshet av mentalt ursprung griper er. Rätta då till er inställning i stillheten och förnim i kontemplerationen att tiden, den stora göraren, till sist får det genomfört. L1 9.46.12

⁶En tredje grund ligger i det mer bestämt esoteriska, nämligen i pendlandet mellan motsatserna. När pendeln slår över mot det mörka, onda och icke önskvärda, framkallar det hos alla dem som strävar mot ljuset en spänning, som medför obehag i alla höljena (LA: utom kausalhöljet) och förnims såsom depression särskilt i (fysiska kroppen =) eterhöljet. Ju känsligare detta hölje är, desto kraftigare blir reaktionen på detta slags frestelse. Detta är något som särskilt hindrar aspiranterna. Det gör dem negativa och mottagliga för (formsidan =) de tre lägre världarnas (47:4–49:7) energier och sänker vibrationstalet. Det hämmar deras effektivitet, och deras tjänande blir lidande därför. Boten för modlöshet ligger inte i att frammana en våldsam motvibration. Den ligger i att bruka mentalhöljet förnuftigt, att resonera logiskt och inse att orsaken till det sämre tillståndet ligger antingen i (den egna personligheten =) det egna förstajaget eller i omgivningen. Så når man balans. Den ligger också i att kunna

uppskatta tiden såsom lösningsmedel, som förut sagts. L2 5.21.12 Den ligger också i att stilla det mentala och därefter söka kontakt med (själen =) Augoeides, därefter med den egna kausalgruppen och sist med den egna läraren. Man får aldrig glömma att läraren kontaktas i denna ordning och att den som kommer allt mer under (själens =) Augoeides' ledning, också allt mer når in i den egna lärarens medvetenhet. LA: Augoeides är alltid den förste läraren.

⁷Sedan man i osjälvisk avsikt nått förbindelse med läraren, är nästa steg att avsiktligt och koncentrerat anstränga sig att arbeta lidelsefritt och utan begär efter att få se handlingens resultat. Om man så förfar, länge, oavbrutet och tålmodigt, blir till sist resultatet att man når ett tillstånd av jämvikt, som intet kan störa. KOV 7.20.10

⁸Det finns fem dygder, som de som valt esoterikens väg, behöver odla och som särskilt gruppen bör söka förvärva. Dessa är: 1) motivets renhet, 2) största mått av oräddhet, 3) med tankeförmåga väl balanserad fantasi, 4) urskillning som behåller endast det som är förenligt med eget högsta förnuft, 5) beredskap att experimentera.

⁹Dessa fem dygder, parade med renhet i livet och tankekontroll, leder till framgång. Minns även att avsikten icke är att ni skall få reda på allt som går att veta, utan endast så mycket som ni visligen kan bruka till släktets upplysning och till deras upplysning som ni, var och en i sin stad, kan påverka. L1 9.51.14; L2 5.21.9; MV 9.142.2

6 Oräddhet

¹Som ni alla inser, består en verklig uppgift i att förvärva största mått av oräddhet. All rädsla, allt tvivel, all oro måste utmönstras. Om man kan göra detta, ökar på underbart vis förmågan att kontakta inspirationens källor och att ösa ur dem. L1 4.12.12,14; 9.38.22 Så många människor stänger kunskapskällorna genom brist på kontroll av det emotionala. Emotionalhöljet kan kontrolleras. Hur?

²1. Genom direkt hämning. Denna metod kan nybörjare med fördel tillämpa, men den är likväl inte den bästa. Den medför reaktion i organismen, leder till stockning i emotionalhöljet och liknande besvär i eterhöljet. Den vållar ofta huvudvärk, stockning i levern och andra besvär.

³2. Genom direkt insikt om vad som står på spel och medvetenheten om att för lärjungen kan ingenting hända som inte leder till att den egna kunskapen ökas, egna utvecklingen påskyndas och därför egna förmågan att tjäna växer. Hos många (LA: lärjungar) bygger rädslan inte på lättskrämdhet utan ofta på ett mentalt tillstånd, såsom högmod. De som är i färd med att centra sig i det mentala, finner att deras rädslor sammanhänger med intellektet. Dessa mentalt betingade rädslor är därför svårare att övervinna än de emotionellt betingade. Dessa emotionala rädslor kan ju kontrolleras och utmönstras genom det mentala, men de mentala rädslorna kan inte så bemästras. De måste kontrolleras genom (Egot =) kausalmedvetenheten, ty det är det högre (LA: närmast högre L2 8.9.24; L5 8.10,11) som måste övervinna det lägre. Därav nödvändigheten av att alltid hålla kanalen klar. Undertryck inte rädslan! Tvinga bort den genom att ersätta den med något annat! Detta leder till det tredje förslaget om hur gruppens medlemmar kan vänja sig av med rädslan.

⁴LA: Det som betingar emotional och mental rädsla är inte föremålet, utan individens eller kollektivets medvetenhetstillstånd och kunskapsnivå. Det finns fysisk, emotional, mental rädsla, därför att rädsla kan uppstå i dessa tre slag av medvetenhet. Endast fysisk, instinktiv rädsla kan vara ändamålsenligt och rationellt betingad av föremålet, när den skyddar organismen för faror, såsom när ögat instinktivt blundar för ett föremål, som kommer det alltför nära. Emotional och mental rädsla kan vara alldeles irrationell, förnuftslös. Ett exempel på irrationell rädsla är den rädsla som sammanhänger med tabun: beröringsångest inför vissa tabuerade föremål hos s.k. primitiva stamfolk och lika irrationell beröringsångest inför tabubelagda diskussionsämnen hos den s.k. intellektuella klassen i moderna västerländska samhällen – skillnaden i primitivitet mellan de båda slagen av "stamsamhälle" är nog inte så stor.

⁵3. I samband med de förhållanden som råder för det arbete som skall utföras och ur vetenskapen om de verkliga hinder som detta arbete kan möta kan berättigade farhågor uppstå, och gentemot dessa måste en bestämd metod tillämpas. Gör så här:

⁶1) Stilla organismen. 2) Stilla emotionalhöljet genom att tillfälligt hämma dess aktivitet. 3) Centra dig i det högre mentala (LA: lägst i 47:5) och tänk ut det rätta sättet att bemästra svårigheten ifråga. När du sedan uttömt det högre mentalas resurser och klart insett hur du skall handla i denna sak, tar du nästa steg: 4) Höj din (vibration =) uppmärksamhets kvalitet så långt det går (LA: med själverinring, ty den är metoden att nå åtminstone tillfällig kontakt med kausalhöljets kunskapscentrum, 47:3) och kalla ner från kausalmedvetenheten ökat ljus på svårigheten i fråga. Om du tack vare denna förening av högre mentalt (47:5) och kausalt (47:3) får syn på en utväg, använd då denna. Nu vet du, såsom ett ostridigt faktum, att inget kan hända som inte är till det bästa. Du är viss om ledning, och den som sålunda ser slutet från begynnelsen, misstar sig inte.

⁷Vid sidan om de rädslor som hänger samman med förstajaget och de rädslor som uppstår i samband med arbetet finns ett tredje slag av rädslor, som aspiranter får mer känning av, allteftersom de växer i styrka och användbarhet i tjänandet. Detta slags rädslor bygger på insikten om de krafter som arbetar mot planen och hindrar det nödvändiga arbetet. Ockulta angrepp och ockulta krafter kommer att riktas mot aspiranten. De drabbar något av höljena och i sällsynta fall, då aspiranten är viktig nog, alla på en gång (LA: utom kausalhöljet, vilket är oåtkomligt för de svarta). Ibland riktas angreppen mot en enskild arbetare, ibland mot en grupp. Mot sådana använder du den första metoden med följande tillägg och ändringar. Du söker kontakt, antingen som individ eller som medlem av en grupp, med Augoeides och med planethierarkin. När du sedan åstadkommit stillhet, visualiserar du de 45-jag du känner till. Du (höjer sedan vibrationen ytterligare =) höjer den riktade uppmärksamhetens kvalitet ytterligare (LA: alltid med själverinring) och visualiserar 44-jagen och något av de tre 43-jagen, allt enligt det område du arbetar på och angreppet riktas mot. Genom den förbindelseled, du nu har upprättat, låter du en flod av violett ljus strömma genom alla dina höljen. Denna metod skall användas endast när den verkligen behövs och nöden är stor. Man måste vara försiktig med den, eftersom eterhöljet reagerar mycket kraftigt på den violetta färgen (LA: vilket kan medföra att vissa centra, till exempel hjässcentret, överstimuleras).

⁸Två slag av rädsla hör till arbetet: rädsla för vad framtiden bär i sitt sköte och tvivel på arbetets resultat. Hos de flesta aspiranter är det båda rädslorna i förening. De tvivlar egentligen inte på att slutmålet skall uppnås, men de tvivlar ibland på de delmål som skall uppnås i närmaste framtiden. Det kan även hända att de ryggar för att beträda det hårda arbetets väg, i rätt vetenskap om att det är genom provningar och ensamhet man måste gå vägen fram till hierofanten. Också plågas de av bekymmer och högre slags vibrationer, som tycks ha sitt ursprung i det andliga (LA: från andratriadens alla tre enheter, inte bara 47:1 och 46:1 utan även 45:4). Dyligt får man oftare känning av, allteftersom medvetenhetsutvecklingen fortskrider, och de effekter, som kommer därav i inkarnationshöljerna, måste man därför lära sig att hantera klokt.

⁹När de andliga vibrationerna är särskilt mäktiga, yttrar det sig i att både goda och onda strävanden stimuleras. Både andligt inriktade grupper och kriminella gäng ökar i antal. Detta är något som aspiranter särskilt skall beakta, ty också hos dem själva blir det både goda och dåliga effekter. En dålig sådan kan vara kroppslig utmattning, som kureras inte så mycket med sömn och vila som med ombyte av vibrationer, rekreation och nöje. En annan kan vara djup nedslagenhet inför framtiden, men då gäller det att möta denna med insikten om att vad som komma skall inte är uppenbart, betänka att "Om aftonen varar gråten, men om morgonen glädjen." En tredje kan vara en överkänslighet i emotionalhöljet, vilken kanske är ännu svårare att bära. På det positiva kontot skall skrivas att de starkare (andliga vibrationerna =) andratriadsvibrationerna medför att de olika höljernas atomer och molekyler stimuleras och även stabiliseras i sina vibrationer, något som hjälper aspiranterna att komma målet litet

närmare, även om de kanske inte inser det.

¹⁰Allt beror på lärjungens förmåga att fatta viktiga skeendens inre mening (LA: inte ”alla skeenden”, ty mycket av det som sker i det fysiska har ingen mening). L1 9.38.15 Hela hans framåtskridande på vägen beror på hans inställning i det han tillägnar sig läran. Det är först då vi förvandlar de lärdomar vi gjort i högre tillstånd till praktisk kunskap, som de ingår i vår egen erfarenhet och inte längre är bara teoretiska. Att vidga medvetandet skall innebära att erfarenheten ständigt ökas. Teorier är av intet värde förrän vi förvandlat dem till fakta. Därav värdet av att meditera på ett ideal. I meditationen vibrerar vår tanke för tillfället i harmoni med den uppfattade idén, och med tiden blir denna vibration bestående.

¹¹De som med öppna ögon påbörjar esoterisk träning, behöver taga kostnaden med i beräkningen. Den belöning som erhålls i slutet är stor, men vägen dit är svår, och esoterikern vandrar den ensam. Att kunna stå ensam, axla ansvar, sedan genomföra allt på egen hand och tappert möta ondskan för det goda man därmed uppnår, allt detta är lärjungens kännetecken. Var alltså beredd på ensamhet, på faror av oklart och dunkelt slag och ställ in dig på att ägna hela ditt liv åt ett arbete, som inte belönas på något sätt som rör förstajaget! Det är först när medvetenheten vidgas och man finner sin verkliga ställning i helheten, som belöningen blir uppenbar. Men sluta med rädslan, vet att förstajaget är tillfälligt och fråga dig då om dess lidande är så viktigt! Något gott som vunnits för det universella broderskapet, någon lag som förklarats och visats giltig i vardagslivet, kan få läraren att till sist säga: bra gjort! Se därför rakt fram och inte åt sidorna! Vägen leder uppåt till snabbare vibrationer och större känslighet. Sök den punkt i ditt arbete där detta når jämvikt och håll sedan denna jämvikt, ty åren framöver bjuder på mycket arbete, mycken påfrestning och mycket lidande!

¹²Är du stark nog att se världseländet, nöden och ändå behålla glädjen? Kan du vara delaktig i arbetet med att främja släktets medvetenhetsutveckling och inse nödvändigheten av besvärligheter och disciplin och likväl inte söka stämma floden av bekymmer? Handplockade och prövade individer tränas för närvarande i hela världen. Lärarna är överhopade med arbete, och deras tid räcker inte ens för det nödvändiga. De ger vad de kan, men det beror på den enskilde aspiranten vilket bruk han gör av det han fått.

¹³De av oss som vakar och leder på livets insida (LA: 43–46) , inser mer än ni, som bär det fysiska livets börda, kanske anar. Vi känner era kroppsliga svagheter, och vi skall en gång kunna bestämt hjälpa till att bygga starka organismer för tjänandet i världen. Nu är det nästan omöjligt för er att äga en god hälsa – den emotionala förgiftningen och världens skörd hindrar det. Det emotionala fördärvet och ansamlingarna av orena tankar i mentalvärldens lägre regioner smittar alla, och lycklig den som kommer undan. Vi ser med ömhet er alla som med svag och känslig organism kämpar, arbetar, strider, misslyckas, fortsätter och tjänar. Icke en timmes tjänst som skänkts med smärta och spänning, icke en dags arbete med plågade nerver, trött huvud och nedstämt sinne går obemärkt förbi. Vi vet och bryr oss om er, likväl får vi inget göra av detta nödvändiga som ni, kämpande i världen, kan själva göra. Världens skörd uppslukar er alla och envar vid denna tid.

¹⁴De segrar ni till hälften vunnit, de dagar ni levat med ett visst mått av framgång men ändå med idealet ouppnått, de stunder av mental, emotional och fysisk utmattning, när tomheten i allt, också i tjänandet, synes det enda märkbara, veckorna och månaderna av strävan och kamp mot involutionskrafternas oerhörda makt (LA: i originalet står av misstag ”evolutionskrafternas”), mot världsokunnighetens brusande ström – allt detta känner vi. L5 23.9.4 Ha tröst i förvisningen om att kärleken råder över allt, fatta mod i insikten att hierarkin står fast!

7 Esoterikerns skolning

¹De som skall lära världen mer om hierarkin och som skolas i att vara brännpunkter för kontakt, underkastas en mycket krävande disciplinering. De prövas på alla upptänkliga vis och får lära sig mycket genom bitter erfarenhet. De får lära sig att inte fästa något avseende

vid andras erkännande. L1 4.4.4, 4.5.21, 4.19.14 De tränas i att inte döma efter skenet utan efter den inre synen. DVS 3.37.4 Att kunna uppfatta lärarens avsikt och att kunna älska tillmäts den största betydelse. Aspiranter, som vill låta sig utväljas till arbetande lärjungar, måste släppa allt begär efter själviskt ägande och måste vara villiga att betala för kunskapen till vad pris som helst. Om världen skall få bevis för den (subjektiva =) överfysiska verklighetens existens, måste detta köpas med hjärteblodet, ty endast "med hjärtats blod" (LA: från begynnande andrajagsmedvetenheten härrörande insikt om självuppoffringens nödvändighet) kan makten tryggt vinnas och vist brukas. Allt medan ni går framåt och som aspiranter studerar naturens dolda lagar, kommer ni att inse det nödvändiga i att betala det åsatta priset. (Den andliga utvecklingen av lärjungens karaktär =) Lärjungens förvärv av till andrajaget (45:4–47:3) hörande egenskaper och förmågor måste hålla jämna steg med hans förvärv av (inre =) esoterisk kunskap (LA: han måste växa lika mycket i vara och i kunskap). Denna kunskap växer på tre sätt:

²1. Genom bestämda medvetenhetsexpansioner, som ger lärjungen insikt om de nivåer han skall uppnå. Därmed kan han bilda sig en mental uppfattning om vad som ligger framför honom, och detta är första steget mot att nå det. En mer framskriden lärjunge visar honom i högre världar det arbete som skall utföras, liksom en lärare visar sin elev det lärostoff han skall inhämta.

³2. Nästa steg är att behärska lärostoffet och att i meditation och genom experiment bearbeta de insedda sanningarna. Detta är en långvarig process, ty allt måste lärjungen tillgodogöra sig och göra till sitt eget, innan han kan gå vidare. Han utför detta arbete både i fysiska världerna och i överfysiska världar. I (lärandets sal =) mentalvärlden får han under ett kort skede nattlektioner, innan han fortsätter med tjänande arbete av något som helst slag. Denna undervisning överför han till sin fysiska hjärnmedvetenhet i form av ett djupt intresse för vissa ämnen och i en ökande förmåga att tänka konkret och abstrakt i vissa esoteriska frågor, som upptar hans uppmärksamhet. Han företar experiment och prövar olika metoder att studera lagarna, och med tiden når han för honom själv värdefulla resultat. Med tiden och allteftersom han tillgodogör sig och vet mera, antar hans kunskap syntesens form. Då är han mogen att undervisa och delge andra den lilla del av kunskapen han är viss om. LA: Synteser finns av många olika, allt högre grader alltifrån princip tänkandets (47:6) mentala nivå. L2 5.19.7, L3 3.9.2, L5 21.36.1, MV 7.16.22

⁴3. Genom att undervisa andra får man själv mera kunskap. När lärjungen i undervisningen definierar sanningen, befäster han de fakta han lärt, och i samspelet med andras intellekt höjes hans egna vibrationer till allt högre världar. Därmed kan ytterligare insikt och ytterligare sanning strömma in.

⁵När han på detta sätt bemästrat en lärdom, får han nästa, och när han lärt en bestämd följd av lärdomar, "avlägger han examen", det vill säga genomgår en initiation. Hela den grupp han undervisar gagnas av detta hans framsteg, ty för varje lärjunge gäller att han för med sig sina egna elever i en egendomlig, obestämbart bemärkelse. (LA: Det är varken egendomligt eller obestämbart, utan handlar om grupprelationer enligt såväl enhetslagen som skördelagen och ödeslagen.) Det som gagnar den enskilda monaden gagnar hela gruppen. Ett 45-jag för på liknande sätt sina lärjungar med sig. Solhärskarens initiation gagnar hela solsystemväsendet (alla dess evolutionsmonader).

⁶Första initiationen står för begynnelse, första kontakten med 46-medvetenheten (46:7), symboliserad med Kristusbarnets födelse. Lärjungen har byggt en viss struktur av rätt liv, rätt tänkande och rätt handlande. (Kristuslivet =) 46-medvetenheten går in i denna form och gör den levande. Däri ligger skillnaden mellan att studera en teori och göra teorin till en del av en själv. Man kan dana sig till en fullkomlig avbild av ett ideal men alltjämt sakna något väsentligt, livsnödvändigt (essentiellt). Vad är detta något? Manifestationen av (den inneboende Christos =) det essentiala livet, 46-medvetenheten och 46-energin. Första initiationen marke-

rar att detta liv har fötts, från och med nu finns hos lärjungen, hur svagt det än må vara. Det mesta i dess växande återstår alltså. I (LA: legenden om) Jeshus liv gick det många år från födelsen till dopet i Jordan (LA: symbolen för andra initiationen), men de återstående tre initiationerna togs på tre år. Laurency kommenterar: Han tog icke femman! L1 2.5.16, 3.3.1

⁷Andra initiationen markerar krisen i kontrollen av emotionalhöljet. Efter dopet återstår de tre frestelserna, som lärjungen har att motstå och därmed bevisa att han har fullständig kontroll över de tre lägre höljena (organismen, eterhöljet och emotionalhöljet men ännu icke mentelhöljet). Därefter kommer förklaringen (LA: tredje initiationen med kontroll av mentelhöljet), följd av kunskap om framtiden och fullständig självförnekelse (LA: fjärde initiationen). L1 3.3.2,3

⁸LA: Att det är ett svårt och långvarigt arbete att nå fullständig kontroll över det emotionala och att detta arbete inte avslutas på aspirantstadiet utan fortsätter hos lärjungen, till och med hos kausaljaget, framgår av att även kausaljag i vissa fall blivit vilseledda av emotionalvärldens illusivitet. MV 5.20.6

⁹Vägen är således en väg, där lärjungen erfar en stadig expansion av medvetenheten med ökande känslighet för de högre vibrationerna. Detta visar sig först såsom mottaglighet för (den inre rösten =) Augoeides' röst, och denna mottaglighet är en av lärjungens nödvändiga förmågor. De Stora söker dem som snabbt lyder Augoeides' röst. LA: Ja, men då skall det verkligen vara Augoeides' röst och inte någon av de otaliga rösterna i emotionalvärlden, vilka alltför många lyssnar på. Och Augoeides talar aldrig så, att människan uppfattar det som om det kom från ett annat väsen. MV 812.6, 8.23.13, 8.28.3

¹⁰Aspiranter, provlärjungar och antagna lärjungar arbetar aldrig i stora grupper, utan ensamma, i grupper om två eller tre och som flest nio medlemmar. Dessa tal har nämligen en esoterisk betydelse, vilket de måste beakta, om de vill nå framgång i sitt arbete.

¹¹I arbetet måste förstajaget underordnas (LA: det vaknande andrajaget). Aspiranterna måste leva harmlöst i tanke, ord och handling. På detta sätt kan var och en av er bli en utpost för planethierarkins medvetenhet och ett energicentrum, genom vilket hierarkin kan verka.

¹²Aspirantens främsta problem är att behärska det emotionala. När han väl lyckats med detta behärskande, står han som segrare på Kurukshetras fält. Molnen har vikit undan, och hädanefter kan han vandra i ljuset. Själva friheten att vandra i ljuset medför sina egna problem. Detta skall förklaras med ett enkelt men övertygande argument.

¹³När en människa (vandrar i sin egen själs ljus =) är självmedveten i kausalhöljet och (solens klara ljus =) kausalenergi strömmar genom henne, uppenbaras för henne vägen och samtidigt planen. Men på samma gång blir hon också medveten om att planen ännu är mycket långt från fullbordan. Det mörka blir tydligare. Världens kaos och elände och gruppernas i världen misslyckande framstår tydligt. Kan hon stå ut med detta tryck? Kan hon bli förtrogen med detta sorgliga och likväl glädjas i medvetandet om det potentiellt gudomliga? Har hon förmågan att möta det som ljuset uppenbarar och likväl gå sin väg, lugn, viss om det godas slutliga seger över det onda? Överväldigas hon av det onda som ligger på ytan och glömmer hon det kärlekens hjärta som slår bakom allt yttre sken? Detta förhållande bör lärjungen ständigt minnas, om han inte skall brytas ner av det han upptäckt. H.T.L. kommenterar: Så svårt är livet, så svårt att uthärda. Schopenhauers skildring av livet är ingen överdrift!

¹⁴Men när ljuset kommer, blir hon medveten om ett för henne nytt energislåg. Hon lär sig att arbeta med nya möjligheter. Mentalvärlden öppnar sig för henne, och hon upptäcker att hon kan skilja mellan emotionalt och mentalt. Hon upptäcker också att mentalmedvetenheten kan fås att intaga den styrandes position och att de emotionala krafterna lyder de mentala. (H.T.L. kommenterar: det mentala behärskar allt lägre.) Det är "förnuftets ljus" som åstadkommer detta, ett ljus som alltid finns hos människan men som får betydelse och makt, först sedan människan erfarit och förstått det.

¹⁵LA: Man brukar inte kunna "vandra i den egna själens (kausalmedvetenhetens) ljus" så där

genast efter att man med det högre mentala (47:5) lärt sig behärska även det högre emotionala (48:2 och 3) och därmed blivit suverän i mentalhöljet. Just det högre mentalas suveränitet medför vanligen hos mentaljaget en intellektuell självtillräcklighet, som blir ett särskilt svårt hinder för inspiration från det kausala och Augoeides, ett hinder som också det måste övervinnas. Också det högre mentalstadiet (humanitetsstadiet) har därför sina svårigheter och lidanden, så att det är först på det ännu högre idealitetsstadiet (kausalstadiet), som individen kan ”vandra i den egna själens ljus”. MV 6.4.5

8 *Falsk och riktig undervisning om det mentala och det kausala*

¹Mycken falsk undervisning om det mentala och (själen =) kausala sprids i dag. Den kan sammanfattas i vad en viss skola lär, en skola som inte skall nämnas vid namn:

²Naturen är grym och utväljande. Den arbetar enligt lagen för de bäst anpassades överlevnad. I urvalsprocessen offras miljoner liv, och många alstrade livsformer blir till intet. Därför är förvärvet av ett själens liv något sällsynt. Få människor har själar, och därför är det bara få som äger odödlighet och beger sig härifrån till sin egen maktställning för att aldrig återvända. De övriga går förlorade, uppslukade i den allmänna naturprocessen, och människariket såsom helhet saknar värde utom för det fåtal framträdande och betydelsefulla gestalter, som det förflutna och det närvarande givit. De har nått framgång genom att de många offrats. H.T.L. kommenterar: judiska läran.

³Men människors egen reaktion på denna lära är ett tillräckligt svar. Förnimmelsen av odödlighet, vissheten om en evig framtid, den medfödda tron på gud, uppenbarelsen av ljuset, ernåendet av en visdom som stöder och hjälper är inte ett uteslutande privilegium för en Seneca, en Paulus eller en Akbar. Den påträffas (ibland i sin renaste form) hos den enklaste människa, och tron på själens odödlighet finns latent hos människor av vitt skilda kategorier (H.T.L.: latent instinkt). Men när intellektuellt högt utvecklade börjar förnimma sin egen potentiella gudomlighet och förmågan av medvetenhetskontroll vaknar hos dem, är de ofta mycket snara att rangera sig själva i en högre kategori än andra och att klassa andra, som inte har deras mentala begrepp om medvetenhetsevolutionens olika stadier, såsom icke fullt mänskliga. De betraktar alla, som inte arbetar med mental energi, såsom själlösa och därför icke ägande evigt individuellt liv. Detta är intet annat än en mental fiktion, utgör del av avskildhetens stora villfarelse och är en svag föraning om den framtida epok, vari det mentala kommer att vara lika dominerande och lika vilseledande som det emotionala nu är. LA: I stor skala, alltså vad gäller hela den till vårt sjuklot hörande mänskligheten, är den nämnda framtida epoken femte eonen. I mitten av denna femte eon kommer det att göras en stor definitiv uppdelning (”domedagen”) mellan den majoritet människor som vill och förmår utveckla sin medvetenhet utöver det mentala och den minoritet som framhärdat i sin mentala självtillräcklighet. KI 7.10.1, 11.13.2

⁴LA: Tyvärr faller en del av skulden för detta på missvisande uttalanden hos tidiga teosofier, såsom H.P.B.:s tal om ”förlorade själar” i deras fall som under innevarande inkarnation inte lyckades förvärva ett 46-hölje och därmed övergå till femte naturriket. L3 3.11.4 Så länge esoteriker envisas med att använda mångtydiga och därför missvisande termer som ”själ”, ”sinne” (mind), ”ande” etc., måste missförstånden leva vidare. Ty om exempelvis ”själ” används, som hittills, i betydelsen av både kausalhölje och kausalmedvetenhet, så blir det ju lika riktigt att säga ”varje människa har en själ” (= kausalhölje) som att säga ”inte varje människa har en själ” (= kausalmedvetenhet). Hylozoikens entydiga terminologi och klara besked om monaderna och deras odödlighet, om varje människas odödliga kausalhölje med mera gör på effektivaste sätt slut på den ovan nämnda och fördömda villfarelsen. Det är också bland annat därför hylozoiken har publicerats i vår tid.

⁵Låt oss därför studera de slag av mental energi, individen har att arbeta med, och se hur denna avskildhetens stora villfarelse kan motverkas.

⁶Det är lättare att uppfatta dessa energiers tendens och funktion i mänskligheten såsom kollektiv än i den enskilda individen. Endast få människor använder mental energi medvetet, och endast få kan därför förstå vad det verkligen innebär. I ökande mån skall människor såsom individer komma i besittning av denna intellektuella förmåga, men ännu är det knappt en på tio tusen som använder denna inneboende kraft (H.T.L.: mentalviljan) och medvetet fungerar i mentalhöljet.

⁷I mänskligheten såsom helhet har emellertid mentalenergin haft en mycket bestämd inverkan och givit iögonfallande resultat. Två förmågor skiljer människan från djuren: förmågan att medvetet undvika smärta och förmågan av urskillning. (LA: Här glömmes A.A.B. att nämna den viktigaste förmåga som skiljer människan från djuret, nämligen självmedvetenheten.) Båda finns (latent =) potentiellt hos djuret, men först människan kan medvetet vinna nytta av dem. Genom minnen av utstånden smärta och därpå följande reflexion har människan lärt sig vad hon skall undvika och vad hon skall främja i fysiska världen. Genom urskillning ifråga om ideer och tankar har människan lärt sig vad hon skall bygga sina allehanda verksamheter på, även om hon haft ett ofullkomligt begrepp om ideernas verkliga natur och även om hennes tillämpning av de sanningar hon uppfattat varit högst ofullkomlig. Att hon ofta väljer ovist, att de tankar som styr gruppens handlingar inte är de högsta, att allmänna opinionen formas av personliga och själviska intressen är tyvärr sant. Likväl arbetar sig människan fram, genom smärta och förmågan att välja bland ideer, till full frihet och fullt herravälde över jorden.

⁸Bland det första, som varje aspirant har att lära, när han söker fatta det mentalas egenskaper och rätta bruk, är att deltagandet i allmänna opinionen måste ersättas med individens eget rättsmedvetande och sedan att detta individuella medvetande skall så användas och koncentreras att det ses i sin rätta (proportion =) relation till det kausala (såsom det levande frö som kan växa ut till sinnets sons, manasaputrans, gudomliga blomma =) och kan användas såsom redskap för aktiveringen av den alltjämt i stort sett passiva kausalmedvetenheten och för utbyggandet av kausalhöljet med verklighetsideer. L1 9.45.31, 9.53.18, 9.68.2; L2 8.17.10 I denna (LA: kausala) medvetenhet uppenbaras planen och avsikten med det stora livet (LA: planetariska kollektivväsendet), och (i det klara ljus som guds vilja utstrålar =) i förståelsen av de ideer som Protogonos sänder ner och som kausalmedvetenheten i 47:1 börjar uppfatta, om än svagt, utplånas all mänsklig själviskhet och egennyttan. Genom rätt förståelse av emotionalmedvetenheten och rätt användning och kontroll av emotionalhöljet och dess medvetenhet kan människan (tränga in i guds eget hjärta =) ingå i kausalhöljets enhetscentrum och veta utom all gensägelse att allt är gott, eftersom allt är kärlek (LA: allt från och med 47:3 uppåt styrs enligt livslagarna, men tyvärr inte allt från och med 47:4 nedåt). Genom rätt förståelse av mentalmedvetenheten och rätt bruk av mentalviljan kan människan (inträda i guds tanke =) ingå i kausalhöljets kunskapscentrum och veta att allt är väl, eftersom allt är planerat, och att (den gudomliga avsikten =) planetregeringens plan förverkligas.

⁹De atlantiska adepternas arbete bestod i att lära (världsmedvetenheten =) människorna att gud är kärlek. Detta är ett symboliskt uttryck för sanningen, liksom bruket av ordet ”gud” (H.T.L. kommenterar: gud = kosmiska totalmedvetenheten). De ariska adepternas arbete består i att lära (världsmedvetenheten att gud är vilja =) de människor, som är mogna för detta, hur de skall aktivera mentalviljan. Dessa människor sätts därmed i förbindelse med (det enda Livets =) planetväsendets hjässcentrum. Djurrikets (L.A.: mera framskridna) monader sätts genom sin emotionala utveckling i förbindelse med naturens hjärtcentrum. Genom användande av färg för växtmonader sätts dessa i förbindelse med det kraftcentrum i naturen som motsvarar människans strupcentrum. LA: Det blir den framtida mänsklighetens särskilda uppgift att med olika metoder, såsom användande av ljud (toner) och ljus (färger), hjälpa djur- och växtmonaderna i deras medvetenhetsutveckling. L2 2.32.2, KI 7.8.38

¹⁰Det nyss sagda avser främst vårt planetariska kollektivväsen, men idén kan naturligtvis ut-

vidgas att innefatta även (det stora liv, varav vårt planetväsen är en avspeglning =) solsystemets kollektivväsen. Människan är naturens hjärna, djuren uttrycker dess hjärta och växtriket uttrycker dess skaparkraft eller strupcentrets kraft. Dessa tre naturriken utgör på egenartat sätt motsvarigheter till tre högre centra hos människan. De tre elementalrikena motsvarar de tre lägre centren, och mineralriket solarplexuscentret, det stora reningscentret mellan det högre och det lägre. KI 7.8.36, 18.7.30

¹¹Dessa analogier förändras allteftersom tiden går. I Lemurien, under tredje rottrasens epok, uttryckte människoriket solarplexuscentret, medan djurriket stod för sakralcentret och växtriket för bascentret. I mitten av den atlantiska perioden, när vissa stora förändringar och experiment genomfördes, skedde en förskjutning i hela processen. Vissa individer kom in, såsom omtalas i *Den hemliga läran* och *En avhandling om kosmisk eld*, och ett väldigt framåtskridande blev genom deras bemödanden möjligt. KOV 3.1.4 (Chitta eller intellektmaterien =) Essential-, kausal- och mentalmaterien blev mer vibrerande. Nu är skedet för det mentalas mest intensiva aktivitet någonsin.

¹²För mänsklighetens vidkommande kan den intellektuella energin indelas i tre slag. LA: I själva verket är det bara två slag, nämligen det mentala (47:4-7) och det kausala (47:1-3), eftersom det tredje här omnämnda slaget, det essentiala (46), är av ett helt annat (atom-) slag. Att dessa tre här ändå sammanföres, beror på att det just är dessa som tillsammans avses med den gamla förvirrande och därför misslyckade symbolen "universella intellektet" (engelska: universal mind).

¹³LA: Jag har strukit de tre följande styckena, eftersom de inte tillför mycket till förståelsen av vare sig det kausal-mentala eller essentiala. Tvärtom är risken stor att läsaren hade övertagit den begreppsförvirring AAB här ger uttryck för, i synnerhet i det tredje av de här uteslutna styckena, där hon bland annat säger att "den invigdes rätta bruk av energi sätter honom i förbindelse icke endast med solsystemets högre (plan =) världar, utan även med de kosmiska (plan =) världar där vår logos har sin personlighetsaspekt", det vill säga kosmiska emotionalvärlden, 36–42, och kosmiska mentalvärlden, 32–35, och "den invigdes rätta bruk av fysisk energi ger honom det kosmiska fysiska planets 'frihet', det rätta bruket av astral (dvs. emotional) energi ger honom makt på det kosmiska astrala och det rätta bruket av mental energi ger honom inträde i det kosmiska mentala". Att säga att det rätta bruket av 47-energin ger den invigde inträde i de kosmiska världarna 32–35 är givetvis fullständigt felaktigt och vilseledande. Inte ens 45-jaget, som fullkomligt och felfritt kan bruka 47-energin, kan inträda i eller ens fatta värld 35. H.T.L.:s kommentar till detta tredje stycke: "obrukbart!!" H.T.L. påpekar även att det som här sägs motsägs av det som sägs i 8.17 nedan.

¹⁴Varje centrum (LA: i eterhöljet) består av tre koncentriskt virvlar. Hos den som antagits till lärjunge på prov, rör sig dessa förhållandevis sakta i en riktning men gradvis allt snabbare sedan han antagits till lärjunge och närmar sig initiation. Vid initiationen beröres centrets mittpunkt (punkt av energi), så att rotationen blir betydligt snabbare och hela centrets rörelse fyrdimensional. Beteckningen "fyrdimensional" säger inte de oinvigda så mycket, men effekten kan beskrivas såsom att hjulet förvandlas från att snurra bara kring axeln till att också "snurra på sig självt". När aspiranten alltså tack vare rening, lydnad för reglerna och en strävan, som inte låter hindra sig av något och inte viker för smärta, har förmått sina centra att pulsera och rotera, först då kan läraren föra honom (LA: nu vorden lärjunge) fram till hierofanten. Initiatorn, som har full vetskap om lärjungens stråle och understråle (LA: hans tredje-triads departement anges såsom hans "huvudstråle", alla andra såsom dennas "understrålar". Därför måste initiatorn vara minst ett 43-jag, ty endast ett sådant jag kan konstatera tredje-triadens departementstillhörighet) och om sådd som är kvar att skörda, berör det centrum eller de centra som skall vitaliseras, varpå (den dolda elden =) idémentaliten stiger upp och samlas i centret eller centren ifråga. När ett centrum på detta sätt vitaliseras, vitaliseras alltid motsvarande centrum i huvudet. När alla de sju främsta av eterhöljets centra vitaliserats, roterar

de också i samordning med de analoga sju centren i huvudet. Liksom de fyra lägre departementen övergår i de tre högre, så föres de fyra lägre centrens energier upp i strupcentret. LA: Rättare är att säga att de tre lägre centrens energier överföres till de fyra högre centren. Det blir bara missvisande, när man pressar analogierna mellan makrokosmos, solsystemet, och mikrokosmos, människan, för långt. L1 4.22.4, E 9.1.7

¹⁵Allt det nyss sagda må te sig invecklat och tekniskt. Det har emellertid sin plats och sitt värde, och mycket av det som här meddelas kommer att visa sig användbart, när ni alla har (övergått till andra sidan =) blivit andrajag och en ny grupp aspiranter följer i era spår. Tränandet av mentalhöljet har ett värde, och när många underlåter att studera dylika tekniska detaljer (LA: hörande till esoteriska världsåskådningen) och gömmer sig bakom ett framhållande av (livssidan av sanningen =) esoterisk livsåskådning, beror det bara på en inneboende mental lättja. Det som ni nu får är ändå bara esoterikens elementära grunder, dess ABC. Men öda ingen tid på alltför detaljerade slutsatser. Allt som nu är möjligt är en bred allmän framställning, tålmodig återhållsamhet, en beredskap att inse den fysiska hjärnans begränsningar och godtagandet av hypoteser. (Tro på =) Betrakta dessa hypoteser såsom möjliga, så länge som de inte motsägs av (er intuition =) ert förnuft eller av planethierarkins budbärare tidigare lämnade fakta. Esoterikern dogmatiserar inte. DVS 1.29.12, L2 9.43, L3 5.3, L4 1.40.2, MV 6.18, 9.198.9 Han bara lämnar viss information, vars riktighet han överlåter åt framtiden att bevisa. Han ber lärjungarna att notera sådant som de nu finner egendomligt och rent av motsägende för att se om de inte i framtiden får det klarlagt, utrett och därmed lättare begriper det. Liten kunskap leder till mycken förvirring, såvida den inte läggs åt sidan för att brukas i en framtid, när åratals undervisning har ökat kunskapsfonden.

¹⁶Människans hjärtcentrum öppnar vägen till solens hjärta. Strupcentret öppnar vägen till full förståelse av den fysiska solens väg, och alla verkliga astrologer måste därför ha detta centrum fungerande. Hjässcentrum öppnar vägen till den centrala andliga solen. (LA: Eterhöljets fyra högre centra har inte i sig dessa förmågor, men de kan förmedla energier från kausalhöljets centra och andratriaden, senare även tredjetriaden. Sådana högre energier är också alltid bärare av medvetenhets- och kunskapsinnehåll, det vill säga är även kausalideer, 46-ideer etc.) Var och en av dessa vägar går genom sin planetariska (LA: och solsystemiska) motsvarighet till någon av de kosmiska sjuvärldarna. LA: För utredning av dessa symboler hänvisas till KI 18.5.3.

¹⁷Det nyss sagda är en sammanfattning av tekniska fakta, som är av blott akademiskt intresse. Också planethierarkins medlemmar vet praktiskt ingenting om de kosmiska världarna bortom (den kosmiska fysiska världen =) solsystemvärldarna (43–49). Deras medvetenhet är endast begynnande solsystemmedvetenhet, och de kämpar alltjämt med att övervinna de begränsningar som vidlåder den planetariska medvetenheten och hindrar dem att inträda i det solsystemiska vetandet och livet. För aspiranter, som inte äger kunskap ens om vad planetarisk medvetenhet vill säga, har de nyss lämnade uppgifterna blott ett värde, nämligen däri att de framhäver den stora planens syntetiska karaktär och att (den minsta enhet =) varje monad är en omistlig del av helheten. De lämnade uppgifterna underbygger tanken att energin är ett livsflöde som cirkulerar genom solväsendets hela kropp och därför vitaliserar den i också dess minsta delar. De är av värde för strävan att få en vision av helheten. Likväl är det slöseri med tid att fundera på exempelvis kosmiska (astralplanet =) emotionalvärlden (36–42), när till och med (egots plan =) kausalvärlden (47:1-3) är otillgänglig för den genomsnittliga människan och målet för hans strävan och meditation.

¹⁸Det mentala är den formbyggande förmågan. Tankar är ting. (H.T.L.: tanke är form, vibration, medvetenhet.) Det kausala är den mönsterbyggande förmågan, det högre intellekt som arbetar med de ritningar enligt vilka formerna byggs. (Intuitionen =) Det essentiala är den förmåga som låter människan träda i förbindelse med (det universella intellektet =) enhetsmedvetenheten och uppfatta planen syntetiskt, fatta vissa (gudomliga =) hierarkiska

ideer. KOV 2.17

¹⁹Målet för aspirantens hela arbete är att förstå det mentala, det kausala och det essentiala, vilka han har att arbeta med. Detta arbete kan därför sammanfattas såsom följer:

²⁰1) Han får lära sig att tänka, att upptäcka att han har ett redskap som heter intellektet och komma underfund med dess förmågor. Detta finns noga analyserat i de två första böckerna av Patañjalis *Yoga-sutraer*. (LA: Detta stadium avser huvudsakligen 47:5 och 47:4, ty 47:7 och 47:6 har i stort sett avklarats på emotionalstadiet.)

²¹2) Därefter skall han nå bortom sina tankeprocesser och tendenser till formbyggande för att upptäcka de ideer som ligger bakom den gudomliga tankeformen, världsprocessen, och så lära sig arbeta i enlighet med planen, låta det egna tankeformbyggandet underordnas dessa ideer (LA: kausalvärldens ideer, 47:1-3, avses). Han får lära sig att tränga in i idévärlden, tillgodogöra sig ideernas kunskapsinnehåll och börja arbeta med de grundläggande mönster, enligt vilka den lägre manifestationens former (47:4–49:7) bildas.

²²3) Efter att ha utvecklat denna (idealism =) kausala idémedvetenhet, måste han fortskrida ännu längre, tills han inträder i (den rena intuitionens rike =) essentialmedvetenheten (46) och tillgodogöra sig dess ideer för att använda dessa såsom grundval för allt sitt arbete och handlande.

²³4) Därefter följer arbetet med att medvetet bygga tankeformer enligt dessa (gudomliga ideer =) 46-ideer. Detta arbete utföres i meditation.

²⁴LA: Det är missvisande att framställa denna utvecklingsprocess (kortfattad beskriven i punkterna 1–4 ovan), som om den kunde genomgå på aspirantstadiet och under ett enda liv. Aspirantskapet hör till mentalstadiet (humanitetsstadiet) med sina 70 nivåer, som kräver många inkarnationer, fyllda med ändamålsenligt och nyttigt arbete. Först på nästa stadium, kausalstadiet (idealitetsstadiet), blir det möjligt för individen – som nu inte längre är aspirant, utan antagen lärjunge (L3 5.29.17) – att tränga in i kausalvärlden och tillgodogöra sig kausalideernas kunskapsinnehåll. Också kausalstadiet (med sju nivåer) kräver vanligen flera inkarnationers hängivet arbete, och först i slutet av detta stadium kan den invigde inträda i essentialvärldens (46-världens) lägre regioner. MV 8.20.2, 12.1.5

²⁵Den verkliga aspiranten vet att detta innefattar koncentration, meditation och kontemplation. Koncentration är det mentals fokusering eller riktande på det kausala. Detta innebär att de vanliga (LA: mekaniska och automatiska) tendenserna till tankeformbyggande för stunden hämmas. Genom meditation, som är mentalmedvetenhetens (LA: utvecklade) förmåga att (hålla sig i ljuset =) hålla uppmärksamheten i det kausala och i detta (ljus =) kausala bli medveten om planen, lär han sig att uppfatta de ideer han behöver. Genom kontemplation inträder han i den tystnad som möjliggör för honom att hämta kunskap ur (det gudomliga medvetandet =) kausalvärldens kollektivmedvetenhet och att veta. Detta är det arbete som ligger framför varje aspirant, och därav nödvändigheten av att han förstår vad hans mentala problem består i, de verktyg han måste arbeta med och det bruk han måste göra av det han lär och vinner genom rätt bruk av sitt mentala redskap.

²⁶Hur skall han göra det? Hur skall han få igenom (LA: nerdimensionera kausalideerna till det mentala) och därefter bygga (LA: tankeformerna, det vill säga kläda ideerna i mentala begrepp)?

²⁷Den enskilda tänkaren må vara obetydlig, men i samarbete med andra brukar han en mäktig kraft. (LA: Gruppkraften kan medföra en förstärkning, som är betydligt större än den blotta summan av de i gruppen ingående individerna. Likväl gäller att kvantitet aldrig kan ersätta nödvändig kvalitet. Om gruppmedlemmarna inte når utöver princip tänkandet, 47:6, hjälper det inte hur många de än är; de får ändå inte grepp om en enda kausalidé, ty ingen sådan tränger längre ner än till 47:5. Men en samarbetande grupp av idel perspektiv- och systemtänkare i 47:5 och 47:4 skulle åstadkomma en mental revolution.) Först när folket stadigt tänker starkt och rätt och förstår mentalenergens rätta bruk, kan evolutionen gå i

önskad riktning. (LA: Detta blir möjligt i en avlägsen framtid, men knappast i vår tid.) Några förutsättningar för rätt tänkande kan anges i all enkelhet.

²⁸1. En förmåga att uppfatta visionen. Detta innefattar en förmåga att om än svagt fatta den urtyp, efter vilken planhierarkin arbetar med att forma rasen. Detta betyder samarbete med manun och utvecklandet av såväl abstrakt som syntetiskt tänkande (LA: kausalmedvetenhet och högsta slag av mentalmedvetenhet, 47:2-4), liksom även glimtar av intuition (LA: 46:5-7). (LA: Essential-) intuitionen snappar upp en aning av idealplanen, såsom den ligger i planetregeringen. När människor utvecklar denna förmåga, får de kontakt med kraftkällor, som inte ligger i kausal-mentalvärlden (47), utan i den värld (LA: värld 46), varifrån kausal-mentalvärlden själv näres och upprätthålles.

²⁹2. Efter att ha uppfattat visionen och fått en glimt av en bråkdel av dess skönhet (det är häpnadsväckande hur litet människor kan se!), ligger det i era händer att föra ner i mentalvärlden så mycket av planen som ni bara kan. Dimmigt och svagt är först ert grepp om den, likväl börjar den taga form. I början är det bara sällan ni kan kontakta den, ty visionen kommer genom kausalhöljet, och få kan hålla denna höga medvetenhet länge nog. Men kampen med att uppfatta leder till resultat, och så småningom sipprar idén igenom till mentalvärlden (47:4). Där blir den en mental tanke, något som kan bestämt uppfattas och utformas såsom en grundval för tänkande.

³⁰3. Därefter följer ett skede, där ni bygger er tankeform av så mycket av visionen som ni kan få igenom till ert medvetande. Detta måste göras långsamt, ty vibrationen måste vara stadig och formen måste byggas väl. Brådska leder ingen vart. Medan ni bygger, uppstår en längtan efter att få se visionen förverkligad på jorden, se den bli känd för andra människor. Sedan vitaliserar ni tankeformen med er viljas kraft, söker ni få den att vara. Rytmen blir tyngre och långsammare, det material ni bygger in i formen blir med nödvändighet grövre, och ni finner att er tankeform av visionen kläds i mental- och emotionalmateria.

³¹4. Lycklig den lärjunge som kan föra visionen ännu närmare mänskligheten och (LA: bidra till att) förverkliga den i fysiska världen. Kom ihåg att förverkligandet av någon del av visionen i fysiska världen aldrig är en enda människas arbete. L1 4.22.6 Först när den uppfattats av många, först när dessa arbetat på dess materieform, kan denna vision genom deras förenade ansträngningar manifesteras i det fysiska. Detta visar värdet av att skola den allmänna opinionen, ty en dylik skolning för många hjälpare till de få visionärernas hjälp. Lagen gäller alltid: i nedstigandet sker differentieringen. Två eller tre individer uppfattar planen med sin intuition. Sedan aktiverar de med sitt tänkande mentalvärldens materia, och tänkare får tag i idén. Detta är svårt att lära och göra, men belöningen är stor.

³²LA: Hylozoikens publicering från år 1950 medför att det blir lättare att föra visionen närmare mänskligheten, eftersom kausalideerna kunnat nerdimensioneras i ett mentalsystem, befriat från symbolikens oklarhet. Därigenom vilar också ett större ansvar på esoterikerna att lära sig bemästra systemet och i sin tur föra ut det till mottagliga medmänniskor.

³³För dem som kämpar, strävar och håller ut, blir glädjen dubbel, när visionen förverkligas i det fysiska. Kontrastens glädje blir er, ty när man erfarit ett mörkt förflutet, jublar man när mödan bär frukt i ljuset. Glädjen av ett kamratskap, som prövats och bestått prövningen, blir er, ty de år som gått har visat er vilka som är era utvalda kamrater, och i det gemensamt utståndna lidandet har banden stärkts. Glädjen av den fred, som kommer av seger, blir er, ty för trötta krigare är framgångens och vilans frukter tvåfalt ljuva. Glädjen av att delta i arbetet med hierarkins plan blir er, och allt är gott som förenar er med hierarkin. Glädjen av att ha bidragit till att hjälpa en behövande värld, att ha fört ljuset till förmörkade själar, att i någon mån ha helat världseländets öppna sår blir er. Och av vetskapen om att man använt sina dagar väl och av den tacksamhet, som räddade själar visar, kommer den djupaste glädjen – den glädje läraren erfar, när han hjälpt en broder att klättra litet högre på stegen. Detta är den glädje som hålls framför er alla – och den ligger inte så långt framme. Arbeta alltså, inte för

glädjen men fram till den, inte för belöningen utan av det inre behovet att hjälpa, inte för tacksamheten utan av den drift som kommer av att ha skådat visionen och insett den funktion ni måste fylla för att denna vision skall förverkligas på jorden.

9 Lycka, glädje och sällhet

¹Det är till gagn att skilja mellan lycka, glädje och sällhet. L1 9.43.8

²Lycka hör hemma i det emotionala och är en reaktion hos förstajaget.

³Glädje är en egenskap hos (själen =) det kausala (47:1-3). Den förverkligas i det mentala (LA: högre mentala, 47:5 och 47:4), när detta inrätas med det kausala.

⁴LA: Sällhet hör till det essentiala, värld 46, enhetsvärlden. MV 11.3.15 A.A.B. säger att den är av "Andens natur" och att det är gagnlöst att spekulera över denna sällhet, "förrän själen förverkligat sin enhet med Fadern". Men "ande" betyder i detta sammanhang åtminstone superessentialmedvetenhet (45), och "fadern" avser tredjetriaden (43:4, 44:1, 45:1). Här ser man vådan av att icke klart hålla isär två skilda medvetenhetsslag, det kausala och det essentiala, utan sammanföra båda under "själen" eller "universella intellektet". Det är emellertid en tillräckligt stor skillnad, både i subjektiv upplevelse och i objektiv förmåga, mellan det kausala med dess glädje och det essentiala med dess sällhet, för att motivera en klar distinktion dem emellan. Det kausala står nämligen ännu utanför enheten, men det essentiala ingår i enheten, är dess lägsta värld. MV 8.7.4, 10.22.1, 11.3.12

⁵Talar aspiranten om sin lycka eller sin glädje? Talar han om glädjen, måste han mena den som kommer av gruppmedvetenheten, gruppsammanhållningen, och inte alls kan tolkas såsom lycka. Lycka uppstår när förstajaget känner sig tillfredsställt, när det känner sig belåtet med omgivningen eller andra förstajag. Lycka är särjagets mål.

⁶Men när vi söker leva (såsom själ =) i kausalmedvetenheten, blir (den lägre människans =) förstajagets nöjen mindre värda och finner vi glädje i våra gruppförhållanden och i att åstadkomma förutsättningar som hjälper dem vi kommer i beröring med att bättre uttrycka det kausala. Detta – att bereda andra glädje för att åstadkomma förutsättningar, i vilka de bättre kan uttrycka sig själva – kan göras i det fysiska, såsom när vi söker förbättra deras fysiska livsvillkor, eller i det emotionala, såsom när vår närvaro ger dem frid och upplyftande känslor, eller i det mentala, när vi stimulerar dem till tankeklarhet och förståelse. Men verkan på oss själva blir glädje, ty vår handling har varit osjälvisk, oegennyttig och oberoende av aspirantens omständigheter eller världsliga ställning. Mycken lycka måste förgå, när sjukdom drabbar människan och "många livs samlade skörd" trycker ner henne, eller när familjens, nationens eller släktets lidanden vilar tungt på det känsliga förstajaget. Ungdomens lycka eller den själviska isolerade människans belåtenhet (gömd som hon är bakom de skyddande begärens sköld) får inte förväxlas med glädjen.

⁷Det kan uppfattas såsom en platthet men är en esoterisk paradox, att man mitt i (personlighetens =) förstajagets nöd och bedrövelse kan erfara (själens =) kausalmedvetenhetens glädje. Detta är emellertid ett verkligt tillstånd, och dit måste aspiranten sträva. Några människor är lyckliga därför att de blundar för sanningen, har hypnotiserat sig själva eller gömmer sig inom ett skal av illusioner. Men många aspiranter har nått det stadium, där ögonen är vidöppna, där de lärt sig att vara sanna mot sig själva och att inte bygga murar som skiljer dem från andra. De är vakna och levande, känsliga och lider ofta. De undrar varför det som världen kallar lycka och frid tydligen har lämnat dem och frågar sig vad som skall bli av detta.

⁸Vi (LA: planethierarkin), som iakttar och vägleder (på insidan =) från högre världar, ser med kärleksfull omsorg alla er som kämpar (LA: för medvetenhetsutvecklingen). Vi är liksom staben, som följer stridens förlopp från en säker höjd. I vår säkerhet ligger er slutliga framgång, ty vi besitter lösningen på många problem och tillämpar denna lösning, när striden tar en ogynnsam vändning. En viktig sak att inse är att i formens förstörelse ligger all evolutions hemlighet. Detta är en princip, som ni kan se överallt tillämpad och skall vara beredda på att

se bevisad. (Mästarna =) 45-jagen använder formen till det yttersta. De söker arbeta genom den, låter livet vara fångslat i den bara så länge som den fyller sin uppgift och släktet kan undervisas genom den. Sedan kommer den tid, då formen inte längre fyller den avsedda uppgiften, då strukturen atrofierar, kristalliserar och blir bräcklig. Dess förstörelse blir då både viktig och nyttig, och den förgår för att ersättas av en ny. Alltid byggs en ny form, alltid används den så länge som möjligt, alltid förstörs den, när den hindrar och hämmar det ljus som vill vidgas, och alltid byggs då snabbt en ny form. Detta har varit metoden sedan eonens begynnelse. DVS 2.12.7

⁹I människosläktets barndom varade formerna länge. Evolutionen gick sakta. Men nu, när allt är på uppåtgående, har formen kortare varaktighet. Den lever livskraftigt en kort tid, den rör sig snabbt och följs sedan av en annan form. Denna snabbhet kommer att öka, inte minska, allteftersom släktets medvetenhetsexpansion vibrerar i en hastigare och lättare rytm. LA: Detta är en felaktig generalisering av förhållandet mellan medvetenhetsutvecklingens rytm och fysiska livsformens varaktighet i de eteriska respektive organiska människoraserna. I första rotrasen och större delen av andra rotrasen, när fysiska människorna var enbart etervarelser (inte hade organismer), varade individernas fysiska liv tusentals år och gick medvetenhetsutvecklingen oerhört långsamt. När människorna från och med andra rotrasens sista underraser inkarnerade i organismer, blev fysiska livslängden betydligt kortare. Så långt stämmer det alltså att det finns ett samband mellan medvetenhetsutvecklingens snabbare rytm och fysiska livsformernas kortare livslängd. Men att medvetenhetsutvecklingen nu går allt snabbare – för vissa kategorier, men långt ifrån för alla – betyder däremot inte att vi kommer att leva kortare fysiska liv. Det är alldeles tvärtom. Mellan sjätte rotrasens andra och tredje underraser sker nämligen övergången till eterhöljet såsom människans enda fysiska hölje och därför lägsta hölje. Sjätte rotrasens tredje till och med sjunde underraser och givetvis hela sjunde rotrasen blir eteriska raser, så att dithörande individer icke inkarnerar i organism. I de eteriska raserna är personlighetens (förstajagets) livslängd lika med tiden för en grenas eller c:a 30 000 år. DVS 2.36.11

10 Planethierarkins arbete med eterhöljet

¹Ett av de viktigaste målen för de äldre brödernas strävan för närvarande är att stimulera, rena och samordna eterhöljet. Eterhöljet är inte bara överföraren av prana utan även förmedlaren av alla de högre slags energier som här avhandlas. MV 4.3.2,3 Att eterhöljets betydelse kommer att öka, framgår bland annat av följande:

²1. Eftersom eterhöljet är av fysisk materia, är förvärvet av eterisk (LA: eterisk objektiv) medvetenhet nästa steg för mänskligheten. Detta kommer att först visa sig såsom förmåga av etersyn och uppfattning av etermateria. KOV 1.33.6,7

³LA: Även blir det lättare för människor att inse hylozoikens riktighet, sedan de förvärvat eterisk objektiv medvetenhet. KOV 3.1.25

⁴2. Eterhöljet är det forskningsområde som ligger omedelbart framför den moderne vetenskapsmannen. Inom tio år kommer många medicinare att erkänna det såsom ett faktum i naturen. (H.T.L. kommenterar: Vilket ej betyder att det godtages.) KOV 5.42.7, 5.43.14-19; KI 2.12.12, 2.14.2, 7.5.3

⁵3. De flesta av de sjukdomar som (fysiska kroppen =) organismen lider av för närvarande har sitt ursprung i eterhöljet. Det finns få, om några, rent (fysiska =) organiska sjukdomar. Sjukdom har sitt ursprung i emotionala och eteriska missförhållanden. DVS 2.62.29; L3 13.1

⁶4. Säker och sund klärvoajans och klärådiens förutsätter eterhöljets rening.

⁷5. Människors eteriska utstrålning kan allvarligt smitta. I eterhöljets rening ligger alltså nyckeln till en friskare och sundare mänsklighet. KI 2.10.3

⁸Därav eterhöljets betydelse. Det finns många andra grunder, som kommer att framhållas senare. I studiet av detta ämne är det emellertid klokast att hålla sig till det huvudsakliga och

generella, så att man får en klar uppfattning om vad det handlar om (LA: innan man söker uppfatta detaljerna).

⁹Planethierarkins arbete med eterhöljet begränsas dock inte till människornas eterhölje, utan avser hela planeten. Själva jordens eterhölje erhåller en bestämd stimulans och vitalisering. Denna vitalisering genomföres på tre sätt:

¹⁰1. Sjunde departementsenergiens inträde orsakar en ökning av de (eteriska =) fysiska atomernas vibrationstal. Detta sker inte plötsligt och våldsamt utan så sakta och gradvis att människan kommer att märka det först under århundradenas lopp.

¹¹2. Vissa emotionala krafter påverkar (LA: det planetariska) eterhöljet så att sakta men säkert atomernas inre struktur förändras. Medvetenheten i ytterligare en av spiralerna (HTL: tredje; LA: H.T.L. räknar här ovanifrån; vanligen kallas denna spiral den femte, då den är räknad nedifrån. KI 12.2.11) väcks. KI 7.8.4, 7.8.39, 9.5.10, 10.5.3, 10.7.1, 10.7.2, 11.11.7

¹²3. Planethierarkins tredje departement (mahachohanens departement) använder en av de mäktiga talismaner (kraftladdade redskap) som tillhör sjunde strålen.

¹³I allt det här sagda om människornas eterhöljen och planetens eterhölje ligger det för hela situationen avgörande däri att av de fem strålar (LA: departementsenergi), som för närvarande är aktiva, sjunde strålen är den härskande. Sjunde strålen är den stråle som styr det eteriska och eterdevaerna. Den styr (alla planens =) alla de sju solsystemvärldarnas (43–49) sjunde (underplan =) molekylarslag men härskar i vår tid över fysiska världens sjunde molekylarslag (fasta fysiska, 49:7). Eftersom vi befinner oss i fjärde eonen, övar en inkommande stråle ett särskilt inflytande även på fjärde molekylarslaget. Märk hur detta yttrar sig vid denna tid i de tre lägsta världarna: L3 14.12

¹⁴1. Fjärde eller lägsta etern (49:4) blir nästa region för fysisk medvetenhet. Etermaterien blir i framtiden synlig för allt fler. E 4.19

¹⁵2. I fjärde emotionala regionen (48:4) befinner sig de flesta av de människor som lämnat fysiska livet.

¹⁶3. Fjärde mentala regionen (47:4) är devachan. KI 7.5.9, 14.3.8, 19.2.18; KOV 1.34.32; DVS 2.40.12; MV 8.6.10; L1 9.43.8; L3 10.6; E 10.16.10

Not till 10.16 Ordet ”devachan” har icke, som många tror, något samband med ordet ”deva”. Devachan är tibetanska och betyder ”det glädjerika”. (Också här ser vi sambandet mellan det mentala och glädjen.) Ordet skrives འདྲེན་འཇགས་ som på Lhasa-dialekten uttalas dewa-tjän med kort öppet e-ljud i första stavelsen (som e i svenska ”detta”) och betoningen på denna stavelse. Deva däremot är sanskrit och betyder ordrätt ”skinande” (devaerna är de skinande varelserna), e-ljudet är i detta ord slutet (som e i svenska ”sken”). Roten är verbet dīv, som betyder ”skina”; för övrigt samma rot som i ordet dyaus, vilket betyder ”himmel” och återfinns även i grekiskans Zeus (äldre form: Djeus) liksom i latinets Ju-piter (”fader himmel”).

LA 2013-01-18.

Utlagt på internet, hemsidan www.hylozoik.se 2013-03-02.

Senast korrigerat 2015-02-06.

LÄRJUNGENS VÄG DEL SJU WM 374–446

1 Planethierarkins grundande

¹De olika slags energier, som når människan och (åstadkommer =) medverkar i hennes utveckling, utgör hennes erfarenhetsfält. Dessa två faktorer – utveckling och erfarenhet – skall alltid betraktas såsom förenade, ty de betingar varandra. När man gör erfarenheter i (formvärlden =) förstajagets världar (47:4–49:7), utvecklas samtidigt medvetandet (LA: förutsatt att man bearbetar erfarenheterna, ty gör man inte det, blir man stående på samma nivå i hundra inkarnationer eller fler KOV 5.8.14,15; 5.23.7, 5.35.3, 7.15.10; L1 1.7.7, 1.15.12, 1.16.2, 1.18.4, 4.20.11, 9.6.1, 9.34.21, 9.40.7, 9.54.10, 9.68.4). Då denna utveckling medför ständig förändring i uppfattningen och därav följande ständigt omriktande till nytt medvetenhetstillstånd, leder den nödvändigtvis till ny erfarenhet – erfarenhet av nya företeelser, nya och dittills okända tillstånd av vara. Därför reagerar lärjungen ofta på att det för honom ännu inte finns något tillstånd av frid. L1 3.15.4 Frid var målet för aspiranten i fjärde rotrasens epok. Förverkligande är målet för aspiranten i femte rotrasens epok. Han kan aldrig leva i det statiska, kan aldrig vila, anpassar sig ständigt till nya villkor, lär sig ständigt att fungera i dessa och finner dem sedan försvinna för att i sin tur bereda plats för nya. Detta pågår tills medvetandet stadgats i jaget (LA: det begynnande andrajaget). Då vet sig den invigde vara den frigörande enheten, som betraktar det formbundna livets (LA: 47:4 – 49:7) överkliga gyckelspel. DVS 2.62.9

²Han övergår från en förnimmelse av enhet till en förnimmelse av dualitet och därifrån till en högre enhet. Först identifierar sig jaget med formen (LA: grovfysiska materien och organismen, 49:5-7) till den grad att för jaget all dualitet försvinner i illusionen om att jaget är formen och att formen är allt som finns. Därpå följer det stadium, där det (LA: i formen) inneboende jaget börjar bli medvetet inte bara om formen utan även om sig självt. Talet om jaget och icke-jaget, jaget och dess höljen, motsvarar då jagets egen erfarenhet och insikt. (LA: För att nå tillräcklig insikt och klarhet om detta förhållande mellan jaget och dess höljen måste jaget undervisas om att det har andra höljen förutom organismen och att inget av dessa höljen är jaget. Endast hylozoiken ger denna undervisning, eftersom den äldre esoteriken aldrig klargjorde att jaget är en uratom, en monad, utan identifierade jaget med något högre hölje, kausalhöljet eller högre. L3 5.24.1-6) På detta av dualitet (LA: icke dualism) präglade stadium står aspiranten och även lärjungen, ända tills han påbörjar skolningen inför tredje initiationen (LA: är ett begynnande kausaljag). På detta dualitetens stadium härskar länge (formmedvetenheten =) höljenas medvetenhet över jagmedvetenheten. Sedan kommer ett liv eller flera, där ingendera dominerar, utan ett slags balans uppnåtts, dock en balans som präglas av inaktivitet och tröghet. Därefter förskjuts tyngdpunkten till jagmedvetenhetens fördel, så att denna börjar dominera. Likväl kan även därefter jaget ibland identifiera sig med någon av höljesmedvetenheterna. På tredje stadiet når jaget den verkliga enhet, där det lever helt i medvetenhetsaspekten och icke identifierar sig med något inkarnationshöljes medvetenhet. L1 6.1. LA: Åtminstone kausal självmedvetenhet fordras för detta, eftersom först denna möjliggör permanent självmedvetenhet.

³Liksom emotionalhöljet är aspirantens slagfält, är mentalhöljet det hölje, vari lärjungen prövas. KOV 7.20.11 Aspiranten får lära sig att styra det emotionala genom det mentala, men lärjungen måste lära sig att styra det mentala genom det kausala. Härtill får lärjungen ledning av Augoeides.

⁴I detta arbete med sig själv genomför aspiranten den medvetenhetsutveckling som planethierarkin avser för hela mänskligheten (LA: och började genomföra från och med tredje rotrasen men tvangs avbryta efter svarta prästerskapets uppror i Atlantis). KOV 3.1.4-9; L3 1.1.2 Några fakta om planethierarkins arbete och hur detta började behöver därför lämnas:

⁵1. Rörelsen för den hemliga lärans (LA: esoterikens) spridning är arton miljoner år gammal.

⁶2. Endast fyra av de ursprungliga ledarna är alltjämt hos oss. KI 1.9.4, 6.7.6 Deras (igångsättande och styrande) arbete ombesörjs numera av tre slags individer: 1) monader som en gång tillhört vår jords mänsklighet, 2) monader (LA: tillhörande mänskliga parallelellevolutionen) som kommit till Jordens 49-klot från andra 49-klot, 3) devamonader på motsvarande övermänskliga utvecklingsstadier. LA: Dessa devamonader utgör den överväldigande majoriteten av hierarkins medlemmar.

⁷Dessa bildar tillsammans vår planets esoteriska hierarki. De arbetar i tre huvuddepartement och i sju stora grupper. KOV 1.38.2, 2.6

⁸3. På mycket tidiga stadier kallades denna hierarki vid flera olika namn, däribland "Ibeztemplet".

⁹4. De övermänskliga och gudomliga individer, som anlände för nära 22 miljoner år sedan för att bilda vår planets första regering och hierarki, ställdes därmed inför en särskilt svår uppgift. Först lämnas några fakta om denna uppgift, innan Ibeztemplets grundande avhandlas.

¹⁰De övermänskliga monadernas ankomst medförde två särskilt viktiga resultat: 1) Miljarder djurmonader kausaliserade, varmed jordmänskligheten bildades. (LA: Långt senare utökades jordmänskligheten med äldre och mer utvecklade människomonader, vilka kausaliserat i det föregående sjuklotet. DVS 2.45.8) 2) Denna primitiva mänsklighets mentalmedvetenhet erhöll en första stimulans på tre sätt:

¹¹1) Vissa medlemmar av planethierarkin inkarnerade i mänskligheten och överförde nya och nödvändiga faktorer till sina barn. L1 9.34.7 2) De byggde människans mentalthölje inom det nyformade kausalhöljet (LA: djurmonaden har icke individuellt mentalthölje, utan bara ett kollektivt, som tillhör gruppsjälen). 3) De stimulerade människans mentalmedvetenhet metodiskt alltifrån dess första svaga ansatser.

¹²Detta arbete pågick under flera miljoner år. Brödrskapet hade upprättat sitt högkvarter i Shamballa och ledde verksamheten därifrån. Shamballa är ett centrum i fysisk materia, ehuru icke grovfysisk utan eterisk fysisk materia (LA: i själva verket endast i de två högre etrarna, 49:1,2, varför objudna besökare icke göra sig besvär KI 7.8.46), och planethärskaren och hans närmaste medhjälpare har endast eterhöljen som fysiska höljen, icke organismer. L3 6.10.1

¹³5. För omkring 17 miljoner år sedan fattades beslutet att i grovfysiska världen bilda en organisation och en samlingsplats för mysterierna och att därför sätta samman en grupp 45- och 44-jag som skulle verka i organismer för att kunna tillgodose den vaknande mänsklighetens behov.

¹⁴6. Shamballas brödrskaps första utpost blev det ursprungliga Ibeztemplet. Detta uppfördes i centrala Sydamerika. Grenar upprättades senare dels i Mellanamerika, dels i Asien. Den asiatiska grenen har blivit mera känd för världen genom sina adepter tillhörande de himalayanska och sydindiska skolorna, ehuru arbetet numera är avsevärt förändrat. I framtiden skall människorna upptäcka lämningar av hierarkins forntida arbete, gamla inskrifter och byggnadsverk, varav somliga ovan jord men de flesta i underjordiska fästen. I det land, som sträcker sig från Mellanöstern genom Turkestan och Mongoliet till nordöstra Kina, kommer, som planerat, mycket att påträffas som avslöjar de ibezjanska arbetarnas tidiga historia.

¹⁵Namnet Ibez är ett akrostikon, som döljer planethärskarens riktiga namn. De fyra i namnet ingående ljuden anger det första ljudet i vart och ett av de verkliga namnen på jordkedjans fyra första klots fyra avatarer, vilka representerat fyra "gudomliga principer". De latinska bokstäverna IBEZ återger inte några bokstäver i senzar, som överhuvudtaget inte brukar bokstäver utan i stället ideogram. Namnets verkliga innebörd delges först vid fjärde initiationen, då 46-jaget får planethärskarens natur sig uppenbarad och även får kontakt med de fyra avatarerna.

¹⁶7. De ibezjanska adepternas arbete var annorlunda inriktat än dagens adepters. Deras av-

sikt var att stimulera det högre emotionala och dess tendens till mystik. Detta var en nödvändig begränsning med hänsyn tagen till att dåtidens människor hade mycket ringa mental medvetenhet. De var praktiskt taget helt emotionala och fungerade rentav mer medvetet i emotionalvärlden än i fysiska världen. KOV 6.5.6 Det ingick i dessa tidiga adepters arbete att utveckla det mänskliga eterhöljets centra, stimulera hjärnan och så göra människan mera självmedveten i fysiska världen (LA: inte "fullt självmedveten", som A.A.B. överdriver det). Deras avsikt var att hjälpa sina lärjungar i mänskligheten till insikt om den egna medvetenhetens potentiella gudomlighet, och inte så mycket till insikt om att samma potential också finns hos andra väsen och i hela skapelsen. Det var vid denna tid nödvändigt att tillämpa mer avgjort fysiska metoder än som nu är tillåtet. De tillämpade dessa metoder för fysisk stimulans och undervisade om lagarna för de energier som verkar i eterhöljets olika centra ända tills den tid var inne, då planethierarkin genomförde en annan stor förändring av sina metoder, nämligen dels stängde den port, kausaliseringen, som leder från tredje till fjärde naturriket, och i stället öppnade den port, initieringen, som leder från fjärde till femte naturriket. De ansåg vid denna tid att människan nu blivit självcentrerad nog och individualiserad nog för att metoderna skulle kunna drastiskt ändras. Deras arbete fram till denna ändring tog miljoner år. Senare tiders falloskulter, tantriska magi och hatha-yogaövningar är urartade lämningar av sådant som övades i det gamla Ibeztemplet. Människor av den lemuriska rotrasen och de tidiga atlantiska underrasererna fick undervisas med symboler och metoder, som för oss måste framstå såsom grova, omöjliga och ytterst primitiva. LA: Se René Guénon, *Kvantitetens herravälde*, kap. XXVII.

¹⁷8. När porten till initiationerna öppnades för flera miljoner år sedan, hade planethierarkin fattat två beslut:

¹⁸Att kausaliseringen måste hejdas och förbli hejdad tills människan icke endast inrättat eter- och emotionalhöljerna med mental- och kausalhöljerna utan även övervunnit (LA: automatiserat) dessa båda lägre höljen. När hon inte bara är självmedveten utan också börjar bli gruppmedveten, kommer djurmonader åter att få övergå till människoriket (LA: vilket inte blir förrän i nästa eon, mentaleonen DVS 2.46.12, MV 5.10.1).

¹⁹Att den mystiska vägen med tiden måste leda till den esoteriska vägen och att undervisning måste planeras och mysterier inrättas avsedda att lära människan att det finns en gudomlig potential i all synlig manifestation, inte bara i henne själv. Människan måste läras förstå att hon såsom individ är en del av en större helhet och att de personliga intressena måste underordnas gruppens. Steg för steg gjordes undervisningen om och ökades dess innehåll. Mysterierna fick växa fram efterhand som människorna mognade för dem, och senare uppstod mysterieskolorna i Sumer, Egypten, Grekland och många andra länder.

²⁰9. Tre faktorer att beakta: 1) Många människors relativt låga utvecklingsgrad och till naturligt följd därav deras centrering i det fysiska. 2) Svarta logens och dess anhängares arbete. När de ibezjanska adepterna på planetregeringens anvisning drog sig undan i templet för att göra mysterierna svårare tillgängliga och motarbeta missbruk och förvrängningar, gjorde ett antal av deras tidigare lärjungar uppror emot dem och bekämpade dem. Många av dessa upproriska hade förvärvat stor makt och kunskap. I detta krig har vi en av orsakerna till den svarta och vita magins framträdande och en av grunderna till att den världsvida kataklysmen med dess renande vatten ("syndafloden") ansågs nödvändig. L3 1.2.4,5 3) De mäktiga tankeformer som byggdes i de tidiga ibezjanska mysterierna och som (särskilt i Amerika) alltså är oförstörda. Denna gigantiska "väktare på tröskeln" till alla verkliga mysterier måste aspiranten för egen del döda, innan han kan gå vidare. L1 10.8

²¹10. De ibezjanska adepternas arbete och Ibeztemplets mysterier fortsattes än i dag av nutida adepter i fysisk inkarnation överallt i världen. De undervisar om medvetenheten, det mänskliga jaget, för att människan skall kunna bli vad hon är, aktualisera sin potentiella gudomlighet genom att fullständigt styra sina inkarnationshöljen genom det kausala eller

essentia, och detta icke i teorin utan i handling och sanning.

²²När människan gjort detta, kommer fysiska kroppen inte längre att ha någon lockelse för henne, den verkliga människan (LA: monaden självmedveten i kausalhöljet), det emotionala inte längre att förvillan henne och det mentala inte att utestänga högre medvetenhet, utan monaden använder då sina inkarnationshöljen i släktets tjänst. Då kommer monaden att ha övervunnit människoriket och övergå till femte naturriket. Som nyanländ i detta rike får monaden ytterligare lärdomar, liksom de nykausaliserade människorna tränades och undervisades i sina funktioner av de ibezjanska lärarna.

²³I den atlantiska rotrasepoken hade planetierarkin till mål att väcka kärleken hos människan såsom ett steg mot att väcka hjärtcentret. För att göra detta var lärarna vid denna tid själva avsiktligt fokuserade i hjärtcentret och valde att arbeta helt och hållet genom detta. Därvid underordnade de sin mentala förmåga och mentalenergi det bruk de då hade för denna, vilket var mycket ringa och egentligen först när de invigda tränades inför tredje initiationen. I vår ariska rotras råder det omvända förhållandet. Hierarkin arbetar nu helt och hållet i kausalmentalvärlden men bygger hela sin insats på vad som i det förflutna utträttats i samband med hjärtcentret. Fram till tredje initiationen får lärjungarna alltså sträva att arbeta helt med mental energi, anstränga sig att styra, bemästra och använda denna. Därefter inriktas deras strävan på att föra ner kausalmedvetenheten och kausalviljan till det mentala. Meningen är att de skall med kausalviljan styra hela (personligheten =) förstajaget. MV 2.8.21 När detta är uppnått, kan 46-viljan börja styra kausal medvetenhet och vilja. Innan lärjungen förmår detta, behöver han många liv till att steg för steg erövra det kausala och glimtvis börja uppfatta även det essentiala (46). Fram till tredje initiationen är emellertid den vaknande kausalmedvetenheten den härskande faktorn och inte 46-medvetenheten. Efter tredje initiationen, som markerar det definitiva utträdet ur formbunden medvetenhet (LA: 47:4 och lägre), kan den invigde börja fungera i värld 46. Därvid skjuts det mentala stadigt i bakgrunden, tills det blir en del av det undermedvetna. Intuitiv förnimmelse, klart skådande, direkt kunskap och förmåga att använda (universella intellektets =) 46-medvetenhetens odifferentierade energier är de ariska adepternas huvudsakliga särmerken. Ordet ”odifferentierad” brukas här i betydelsen av frihet från mångfald. Kausalviljans bundenhet till något av de sju departementen har ersatts av essentialviljans fria bruk av alla sju typenergierna. LV4 9.21

²⁴Den vilja, som förmedlas genom den (LA: av monaden) kontrollerade kausal-mentalmedvetenheten, framträder såsom sju typer av energi, vilka motsvarar de sju mänskliga typerna. Det handlar alltså om sju typer av kausal-mental medvetenhet och vilja, som beror av de sju departementen. Denna uppdelning och differentiering i sju typer behärskar människan till tredje initiationen (LA: tills hon blivit kausaljag). Genom sin typtillhörighet föres människan in i vissa större typbestämda aktiviteter och livsriktningar. Denna typtillhörighet och typverksamhet beror på att varje människas kausalhölje tillhör någon av de sju typerna. Typbestämd är också mänsklighetens uppdelning i de sju stora grupper, genom vilka energier från de sju planetariska departementen fokuseras.

²⁵På enhetsstadiet (46) och högre stadier, där (formen =) materieaspekten har förlorat sin makt, försvinner även dessa uppdelningar och uppfattar den invigde planen såsom ett helt, känner Livet i dess väsentliga enhet och börjar få insikt om vad termen (”monaden” =) ”tredjajaget” betyder. MV 11.1.12; L3 3.1.13, 3.15

²⁶Lärjungarna måste alltid minnas att uppdelningar och indelningar är alster av mentalmedvetenheten, beror på mentalenergens kontroll av materieförmer. Det är nära nog omöjligt för lärjungen att övervinna bundenheten vid dessa skillnader, förrän han (kommer under fullständig kontroll av gudomens 2dra aspekt =) fullständigt övergått till andratriaden (LA: det vill säga blivit 46-jag) och lämnat (den 3dje aspektens eller materieaspektens =) förstatriadens herravälde. Fram till tredje initiationen innebär även medvetenhetsaspekten dualitet: jagmedvetenheten och materien, jagmedvetenheten och höljena, iakttagaren och det iakttagna,

älskaren och den älskade, sökaren och det sökta. Det är först när (viljeaspekten =) tredje-triadens energi vid tredje initiationen börjar uppfattas, som det här sagda motsvarar lärjungens egen insikt. DVS 2.25.4

²⁷Lärjungens kamp med att bemästra kausal-mentalvärldens energier kan sammanfattas i tre yttranden:

²⁸1. Arbete i kausal-mentalvärlden framkallar uppfattning om dualitet. Lärjungen söker (blanda och förena själen med dess vehikel och göra detta medvetet =) bli självmedveten i kausalhöljet och därifrån styra inkarnationshöljerna. Målet är att (jaget och icke-jaget förenas =) icke-jaget (LA: inkarnationshöljerna) inrätas med jaget (LA: monaden, självmedveten i kausalhöljet). Första steget i denna riktning tar lärjungen, när han börjar upphöra med att identifiera sig med (formen =) inkarnationshöljerna och dessas mekaniska medvetenhetsfunktioner och (under denna övergångsperiod) inser att han är en dualitet. L1 6.1.2

²⁹2. Rätt använd blir kausal-mentalmedvetenheten därför ett redskap för uppfattningen av två slags verklighet: kausalvärldens (47:2,3) och människans tre världars (47:4–49:7) verklighet. Den är den förmedlande principen i detta mellanskede, där tvåfaldig uppfattning råder.

³⁰3. I ett senare skede blir (själen och dess redskap så förenade =) inkarnationshöljerna så väl inrätade med kausalhöljet att dualiteten försvinner och (själen vet sig vara allt som är, har varit och skall vara =) kausalmedvetenheten, väl aktiverad, onödiggör all lägre medvetenhet.

³¹När mentalhöljets materia aktiveras uteslutande av monaden, självmedveten i kausalhöljet, och när monaden därtill kan börja uppehålla sig med självmedvetenhet i sitt begynnande essentialhölje (i början blott korta stunder, senare allt längre) och (svagt) uppfatta även 45-viljeenergin, då har kausaljaget byggt den bro (antahkarana) som inrätar icke endast förstatriaden med kausalhöljet utan även kausalhöljet med andratriaden. När kausaljaget gjort detta (LA: A.A.B. säger att aspiranten måste göra detta i sin medvetenhet, men det är omöjligt, ty först det fulländade kausaljaget förmår det, och det är alltid en antagen lärjunge, medveten om sin status), har kausalhöljet fyllt sitt ändamål, behövs inte och upplöses därför. Augoeides har gjort sitt arbete (LA: och befrias från förbindelsen med människomonaden). Monaden kan då upplösa förstatriaden, eftersom den inte behöver inkarnera mera. Den kan också behålla förstatriaden, om den avser att senare verka i människans världar, och bygger då, med vilja riktad genom förstatriaden, höljen i dessa världar. Monaden kan då (LA: såsom 46-jag) arbeta genom och med energi, såsom planetregeringens plan dikterar. KOV 1.35.12, MV 11.16.4

2 Förstajaget och dess energier

¹(Personligheten =) Förstajaget är en förening av tre slags energi, tre slags medvetenhet och tre slags materia (tre slags höljen). Alla tre – det mentala, det emotionala och det fysiska – måste vara förenade och samordnade till en fungerande organisation. (LA: En människa, som just diskarnerat, alltså saknar sina båda fysiska höljen, är därför inte ett fungerande förstajag. Vidare bör märkas att den mentala delen består av två olika höljen med sina respektive slag av medvetenhet och energi, nämligen triadhöljet eller inkarnerande delen av kausalhöljet, 47:3, och mentalhöljet, 47:4-7; och den fysiska delen likaledes består av två olika höljen, nämligen eterhöljet, 49:2-4, och organismen, 49:5-7, samt att av de två fysiska höljerna endast eterhöljet har egen medvetenhet och energi, varför sinnesförmimmelserna såsom syn, hörsel, känsel osv. egentligen är medvetenheten i sådana eterhöljets centra som är knutna till organismens motsvarande sinnesorgan.) Resultatet av denna förening av tre (energier =) slags medvetenhet knutna till tre slags höljen med tre slags energi är självmedvetenheten (LA: Här måste tilläggas att det är först triadhöljets medvetenhet, som möjliggör självmedvetenheten, ty de tre lägre höljernas medvetenhet räcker icke för denna. Annars kunde också djurmonaderna äga självmedvetenhet. För att självmedvetenhet skall uppstå hos vanliga människan, om så bara ögonblickligt, måste 47:3-medvetenheten, även svagaste sådan, vara tillfälligt förenad med någon av de tre lägre höljesmedvetenheterna – och dessa båda tillsammans kontrasteras med

fysiska förnimmelsen av omvärlden, så att insikten, ”jag är – men jag är icke det där” gör sig gällande, om än flyktigt.) MV 3.12.1, 7.14

²Förstajagets medvetenhet kan styras av det mentala, som i sin tur kan styras av det kausala. När monaden förvärvat kausal och högre medvetenhet, är mentalmedvetenheten – om monaden alls behåller den – alltid underordnad denna högre och ingår i dennas undermedvetenhet, liksom fysisk och emotional medvetenhet delvis ingår i människans undermedvetenhet. Hos övermänniskliga och gudomliga kollektivväsen har de ingående monadernas isolerande självmedvetenhet sjunkit ner i det undermedvetna, och deras oavbrutna uppmärksamhet är vimedvetenhet bortom mänsklig förståelse. För människan, monaden i fjärde naturriket, gäller att först nå full självmedvetenhet i förstajaget och använda förstajaget i arbetet för gruppens bästa. Detta är vägen till att efter hand uppgå i allt större kollektivjag.

³Kännetecknen för den individ som börjar fungera såsom (personlighet =) förstajag anges nedan. Det första steget på vägen mot självskap måste vara själviskhet. Det är lika sant att det allvarligaste hindret för det välutvecklade förstajagets vidare utveckling till andrajag är själviskhetens fortlevnad. I den följd vari de utvecklas är kännetecknen som följer:

⁴1. Förmågan att säga ”jag är”, ”jag önskar”, ”jag begär”, ”jag vill”.

⁵2. Medvetenheten om att vara centrum i sitt lilla universum.

⁶3. Känslan av drama och förmågan att visualisera sig själv såsom centrum i sin omgivning.

⁷4. Känslan av ansvar och förmågan att taga ansvar för sina närmaste.

⁸5. Känslan av egen betydelse. Denna känsla visar sig i makt och inflytande, där det finns ett vaknande väsen bakom personlighetens mask, och i skrävel och skrån, där väsendet är obetydligt.

⁹6. Förmågan att använda förstajagets hela utrustning, så att det finns en direkt förbindelse mellan det mentala och hjärnan, varvid det emotionala är underordnat det mentala och kontrollerat av detta. Detta innebär att tankeförmågan stadigt växer.

¹⁰7. Förmågan att leva med förstajagets tre slag av energi så samordnade att mentalviljan styr det emotionala direkt och fysiska eterhöljet indirekt genom det emotionala.

¹¹8. Förmågan att påverka och leda andra i enlighet med egen avsikt och vilja.

¹²När det sista stadiet nåtts, har de tre energier som sammansätter förstajaget framgångsrikt integrerats och detta monadens redskap gjorts till en användbar och värdefull tillgång. Människan är då en kraftfull personlighet och blir i egenskap av en inflytelserik, magnetisk individ centrum för en grupp.

¹³L.A.: I bästa fall väcks i slutet av denna process också kausalmedvetenheten, men det är ingalunda givet. A.A.B. säger att kausalmedvetenhetens aktivering (”själsmedvetenhetens inre växande”) sker parallellt med personlighetens utveckling, men det finns inget sådant automatiskt och nödvändigt samband. Det finns i själva verket ganska gott om välutvecklade, dominanta personligheter, som inte visar minsta tecken på kausal medvetenhet och förståelse. Också det högre mentala (47:4,5) kan genom självtillräcklighet, högmod etc. vara det embryoniska kausalas största vedersakare. L3 14.19.4

¹⁴Om under förstajagets utveckling också kausalmedvetenheten väcks, kännetecknas detta förstajag av idealitet, tjänande av gruppen och offervilja.

¹⁵Det är därför alla riktiga esoteriska skolor betonar motivet. Människor, som är starkt individuella och börjat utveckla gruppmedvetenhet, finner vägen till esoteriska skolor och måste där få ledning i arbetet med att aktivera kausalmedvetenheten, så att monaden med denna kan styra förstajaget.

¹⁶De viktigaste kännetecknen på de förstajag, som ännu inte är styrda av kausalmedvetenheten, är härsklustnad, äregirighet, högmod och brist på kärlek till helheten, ehuru de ofta har kärlek till dem som är nödvändiga för dem eller deras välmående.

¹⁷När gruppmedvetenheten stadigt växer, ser individen denna såsom ett redskap för tjänande och vilja till självuppoffring för enhetens bästa. När individen uppnått detta stadium

och där prövats med avseende på nödvändiga egenskaper och förmågor, är han mogen för lärjungaskapet.

¹⁸Problemet består i att avgöra var på utvecklingsstegen individen just nu befinner sig. Varje människa har en lång rad liv bakom sig. Somliga är nu på väg att utveckla en dominant och självisk personlighet. Detta är framåtskridande för dessa lika mycket som förvärvet av lärjungaskapet är det för aspiranten. Andra är redan utvecklade personligheter, experimenterar med den energi som strömmar genom dem och samlar omkring sig de människor som svänger på deras våglängd och som vill ta del av deras budskap. Därav de många små grupper som bildats överallt i världen och verkar på alla områden för mänskligt uttryck. Andra har kommit över detta stadium, är i färd med att decentralisera sig från förstajagets uttryck i människans tre världar (47:4–49:7) och drivs av energier från kausalhöljet och andratriaden. När de arbetar, strävar och kämpar, gör de inte längre detta för att ge utlopp för sitt förstajag, göra intryck på världen eller magnetiskt samla människor omkring sig som ser upp till dem och så ger näring åt deras högmod, ärelystnad och känsla av märkvärdighet. De börjar se tingen i ett nyare och sannare perspektiv. I helhetens ljus försvinner det lilla självets ljus.

¹⁹När människan nått detta stadium av osjälviskhet, tjänande, underkastelse under alljaget, och självupppoffring för gruppen blir drivkraften, kan hon upptagas i den grupp av vetande arbetare som är planethierarkins avspegling i fysiska världen.

3 Nya gruppen av världstjänare

¹Under de många miljoner år planethierarkin har existerat har den då och då till medlemmar upptagit de människor som utrustat sig för arbetet och uppfyllt de ställda kraven. Viss information om planethierarkin har fått exoterisk spridning, och några av namnen på dess medlemmar har givits ut till massan – till vilket pris och personligt offer för dem själva kommer massan aldrig att förstå.

²För närvarande sker det på Jorden något som är av lika avgörande betydelse som den kris som inträffade hos mänskligheten i Atlantis, när de båda fysiska hölkena inrätades med emotionelhöljet, så att de bildade en fungerande enhet. Det var då som hierarkin införde ”hängivelsens yoga”, bhakti yoga, för att träna den tidens aspiranter. Hierarkin organiserade en grupp av sådana människor, som kunde arbeta hängivet och genom riter och bilder (de s.k. mysterierna) lära sig något slags verksamhet, som innebar att de deltog i hierarkins arbete på Jorden. Denna grupp utgjorde därigenom en neredimensionerad kopia i det fysiska av hierarkin och en skola för utbildning av dem som senare kunde upptagas såsom medlemmar i hierarkin. Deltaga i dessa mysterier och detta arbete fick endast de som hade nått emotionala attraktionsstadiet, längtade efter den mystiska visionen och var hängivna de uppställda idealen. De ägde mycket ringa intellektuell förmåga, och någon sådan krävdes icke heller av dem. De ville ha och behövde auktoritet, de lärde sig genom riter, de var hängivna de stora, vilkas namn och gestalter stod bakom ämbetsinnehavarna i de exoteriska logerna. Dessa firare av mysterierna var ännu inga utvecklade förstajag, inga personligheter.

³I världen av idag står den mänskliga medvetenhetsutvecklingen inför en ny stor kris. Intellectet har börjat fungera, allt fler förstajag blir integrerade, så att människans tre höljesmedvetenheter kan fungera såsom en enhet. Det har därmed blivit möjligt för planethierarkin att bilda ett nytt slags grupp. Utan att bilda någon exoterisk organisation, antaga någon yttre form eller omge sig med ceremonier bildas stilla, stadigt och mäktigt i fysiska världen en grupp av människor, som efter hand skall ersätta planethierarkins tidigare strävan. Dessa människor kommer att ersätta alla kyrkor, samfund och organisationer för att till sist utgöra den oligarki av utvalda som skall styra och leda världen.

⁴De samlas ur varje nation, men det är inte hierarkin som samlar och utser dem, utan det är kraften i deras gensvar på det tillfälle som erbjuds och den ton som ljuder. De framträder ur alla slags grupper, kyrkor och partier och är därför verkligt representativa. Detta gör de inte

drivna av egen ärelystnad och högmodiga planer, utan just genom osjälviskheten i sitt tjänande. De når höjden på alla områden av mänskligt vetande. De kännetecknas av förmågan till grundligt, syntetiskt och inklusivt tänkande. De har ingen trosbekännelse utan hyllar allt levandes broderskap. De är inte auktoritetsbundna utan självbestämda i sina uppfattningar. De har en djup kärlek till mänskligheten, har inga murar omkring sig utan leds av vidsynthet, en sund mentalitet och sinne för proportioner. De har en klar blick för vilka de kan hjälpa, lära och lyfta. De känner igen sina likar, när de möter dem och kommer att samarbeta med dem för att rädda mänskligheten. Det har ingen betydelse, om deras terminologier är olika. De ser den egna gruppens medlemmar på alla områden – politiska, vetenskapliga, religiösa och ekonomiska – och ger sig till känna för dem som bröder och systrar. De erkänner likaledes dem som nått längre än de själva i medvetenhetsutvecklingen, hyllar dem såsom lärare och söker deras undervisning.

⁵Att en dylik grupp är under bildande bådär gott för framtiden. Vad denna grupp är tänkt att utträta i denna framtid skall strax beskrivas i allmänna drag. Men först något om hur hierarkin i det förflutna planerade denna grupps framväxt.

⁶Omkring år 1400 stod planethierarkin inför en svår situation. Inom hierarkins 2dra departement, som har till uppgift att undervisa människorna om sanningen, noterade man att de härskande religionerna och filosofierna i sin pågående urartning avlägsnat sig så gott som fullständigt från sanningen eller kunskapen om verkligheten. Och inom 1sta departementet iakttog man att hithörande första strålens energi, så bristfälligt och bakvänt som människorna förmår tillgodogöra sig denna, medfört en intensiv splittring och förstelning bland världens folk och regeringar. Dessa båda tillstånd, religionernas stelning och de politiska rörelsernas splittring, är alltjämt förhärskande i dagens värld. Också det allmänna medvetandet är oerhört uppdelat, men detta sakernas tillstånd markerar att denna åtskillnadens tid går mot sin kulmen och att denna tankens intensiva söndring icke kommer att vara särskilt många århundraden till. KOV 3.1.21

⁷Efter att hierarkin iakttagit denna trend ytterligare sådär ett hundra år, kallade hierarkins chefer omkring år 1500 till ett möte för alla departementen. Mötets ändamål var att bestämma hur mänsklighetens drift till enande kunde stimuleras och enandet därmed påskyndas och vilka åtgärder som kunde vidtagas för att åstadkomma den syntes och det enande i tankens värld som skulle möjliggöra förverkligandet av planetregeringens plan. När tankens värld väl är enad, följer enandet i det fysiska automatiskt. Här bör man betänka att hierarkin till skillnad från mänskligheten tänker uppifrån ner och i medvetenhetsutvecklingens stora tidsperioder. De små cyklerna tar inte lika mycket deras uppmärksamhet i anspråk. MV 11.6.2

⁸Vid detta möte hade de tre saker att göra: 1) Betrakta regeringens plan i så stor skala som möjligt och uppfriska sin medvetenhet med denna betraktelse. 2) Iakttaga vilka inflytanden, energier, som var tillgängliga för användning i det stora företag de hade beslutat utföra. 3) Utbilda de människor, som vid denna tid var provlärjungar, antagna lärjungar och invigda, så att de kunde ha en tillräcklig grupp pålitliga medhjälpare i framtida århundraden. L3 18.5

⁹De hade två problem med dessa tilltänkta medhjälpare: 1) Också de mest framskridna lärjungarnas, även invigdas, oförmåga att behålla medvetenhetskontinuiteten. 2) Deras märkliga okänslighet för högre telepatisk kontakt. Då som nu ägde lärjungarna vilja att tjäna mänskligheten, hängivenhet och understundom en hyfsad intellektuell utrustning. Men den telepatiska mottaglighet för hierarkins vibrationer och den frihet från lägre psykiska förmågor (klärvoajans, medialitet), som är nödvändiga förutsättningar för intensivt intelligent arbete, saknades och saknas alltjämt i en nedslående grad. Den telepatiska mottagligheten är avgjort på uppgång såsom ett led i den allmänna medvetenhetsutvecklingen, och detta är för hierarkin ett mycket hoppingivande tecken, men dragningen till psykiska fenomen och oförmågan att skilja mellan telepatiska sändare av högre och lägre kvalitet utgör alltjämt stora hinder för arbetet. KOV 2.9; L2 5.6

¹⁰Den plan som här talas om är inte den allmänna planen för medvetenhetsutvecklingen, utan mer bestämt den plan som avser att i mänskligheten frambringe en medvetenhetens syntes och telepatisk växelverkan, som till sist kommer att övervinna tiden. L2 5.9.10 Detta kommer att göra hela det förflutnas kunskap tillgänglig för människan, visa henne intellektets och hjärnans verkliga möjligheter, lära henne bemästra denna utrustning och således göra henne allestädes närvarande och till sist öppna porten till allvetenheten. Detta nästa steg i planen avser att hos människan väcka förståelse för tillvarons mening och mål. Ett mål, som alla lärjungar kan nå och som alla aspiranter skall veta att de strävar mot, är att utveckla det redskap, varmed lärjungarna kan nå kontakt med dem som ansvarar för att planerna genomföres, och så kunna få veta något (inte bara oklart ana) om den lilla del av planen som närmast skall förverkligas och som de därför kan medverka i. Med undantag för provlärjungar, som ännu inte är tillräckligt stadiga i sin strävan, kan således alla sträva efter att förvärva medvetenhetskontinuitet och att väcka det inre ljus (L.A.: kausalmedvetenheten), som ändamålsenligt använt tjänar till att uppenbara andra delar av planen och särskilt den del som de kan medverka i, vilka genom detta ljus har nått kunskap.

¹¹Att åstadkomma detta har varit målet med all undervisning hierarkin givit sedan 1500-talets början. Av detta framgår vilket stort tålmod hierarkins medlemmar äger. De arbetar sakta och beslutsamt mot målet utan att jakta. Likväl har de satt en tidsgräns. Denna bygger på kunskapen om cyklernas lag och infallandet av särskilt gynnsamma perioder, vilka nödvändigtvis har sin början och sitt slut. Under dylika perioder gör sig vissa ändamålsenligt verkande inflytanden, energier, gällande, och det är dessa som hierarkin söker använda.

¹²Under det nyss nämnda mötet noterade deltagarna att Vattumannens tidsålder skulle infalla i framtiden och därmed särskilda energier skulle börja verka med särskilt gynnsamma möjligheter som följd. De ville förbereda mänskligheten för denna tidsålder, som skulle vara ungefär 2500 år, varunder det skulle bli möjligt, om tillfället rätt användes, att medvetet och ändamålsenligt åstadkomma mänsklighetens enande och därmed något som bäst kan kallas ”broderskap på vetenskaplig grund” i motsats till den sentimentala innebörd som man nu så ofta ger ordet ”broderskap”. L1 5.20; L3 18.7

¹³Såsom de då uppfattade saken, skulle det bli nödvändigt att vidtaga två åtgärder, innan Vattumannens tidsålders möjligheter kunde ändamålsenligt användas. Först och främst måste mänsklighetens medvetenhet höjas till mentalvärlden, vidgas så att den omfattade inte bara begärens och känslornas värld utan också intellektets. Människornas intellekt måste aktiveras brett och allmänt och den mänskliga intelligensens hela nivå höjas. För det andra var det nödvändigt att göra något för att bryta ner de murar av åtskillnad, avskildhet och fördomar som höll människorna isär från varandra och som, enligt vad hierarkin förutsåg, skulle göra detta i allt ökande grad. För varje tidsskede blev människorna alltmer inneslutna i sig själva, i själv-tillräcklighet, exklusivitet och rashögfärd. Detta kunde oundvikligen bara leda till djupa splittringar och byggandet av murar mellan nationerna och raserna.

¹⁴Denna hierarkins bestämda föresats, att snabbare träna människors intellekt och bygga mot en mer syntetisk enhet, förmådde den att fatta ett beslut om att bilda grupper, och låta dessa grupper av arbetare och tänkare framträda, som i så stort mått format mänsklighetens liv de senaste ungefär fem hundra åren. Alltifrån tiden för detta möte har det alltså bildats grupper, som arbetar efter vissa förutbestämda linjer, inriktade på att få och sprida kunskap om någon viss sida av verkligheten. L3 18.8

¹⁵Dessa grupper är indelade i fyra huvudsakliga verksamhetsområden: kultur, politik, religion och vetenskap. I nyare tid har det tydligt framträtt ytterligare tre grupper, nämligen de som sysslar med filosofi, psykologi och finansväsen. Det har givetvis alltid funnits filosofer, men de har för det mesta varit enskilda individer som grundat skolor, vilka utmärkt sig för sektväsen och separatism. Nu finns det inga framstående gestalter, såsom i det förflutna, utan grupper, som företräder vissa ideer. Det är av yttersta vikt att dessa sju tänkargrupperns arbete

erkänns såsom ingående i hierarkins plan för mänsklighetens medvetenhetsutveckling.

¹⁶Under inflytande av de olika departementsenergierna, såsom dessa är cykliskt ömsom aktiva och passiva, har små grupper av människor framträtt, utfört sin uppgift i grupp och försvunnit, ofta omedvetna om sin gruppgemenskap och om gruppens övriga medlemmar. En förståelsefull tillbakablick på historien låter deras insatser för mänsklighetens framåtskridande klart framstå. Här skall endast några huvudlinjer i deras strävan anges. Det överlämnas till framtidens historiker att lämna en fylligare redogörelse för deras arbete med att höja släktets mentala nivå. Tack vare deras verksamheter kännetecknas mänskligheten numera av: 1) Ett höggradigt inre sammanhang, som möjliggjorts av nutidens olika medel för samfärdsel och samband. 2) En utbredd filantropisk verksamhet och en framväxt av känslan av ansvar för medmänniskorna, vilka båda var fullkomligt okända år 1500. Rörelser såsom röda korset liksom det allmänna undervisnings- och sjukvårdsväsendet är exoteriska yttringar av detta. 3) En uppdelning av hela mänskligheten i framstegsfientliga och framstegsvänliga, dem som står för separatism och auktoritetsslageri å ena sidan och dem som står för hela mänsklighetens upplysning, välfärd och enande å den andra. L3 18.6.11

¹⁷Det enande de framåtblickande eftersträvar innebär icke att någon del försummas, utan betyder att varje del vårdas och näres, så att den kan bidra till helhetens väl. Det innebär till exempel att varje nation får sitt rätta styre och sin rätta utveckling, så att den kan ändamålsenligt fullgöra sina internationella plikter och därmed bli en medlem av ett nationernas system. Det innebär icke bildandet av en världsstat, men väl utvecklandet av allmänmänskligt medvetande, som inser det helas enhet och därmed ger en viljans bestämdhet att envar måste vara till för alla och alla för envar. L5 7.89, 23.27.5 Endast så kan man åstadkomma en nationernas enhet, kännetecknad av politisk och nationell osjälviskhet. En dylik universalism innebär icke bildandet av en världsreligion. Den förutsätter bara insikten om att alla trosformer är deluppfattningar, begränsade i tid och rum och anpassade till olika temperament, tidsåldrar och raser. De som håller sig till en viss religionsform kommer likväl att inse att andra trosformer kan vara lika riktiga och endast andra försök att nalkas en sanning som är större än vad människan med sin nuvarande utrustning kan fatta och uttrycka. Också för planethierarkins medlemmar finns sådan verklighet och sanning som de bara dunkelt anar, och även om de uppfattar oerhört mycket mera och djupare än sina lärjungar, ser de inte slutmålet. L1 5.21.2

¹⁸Sedan 1500-talet har alltså grupper av de nämnda slagen framträtt, gjort sin insats, vars resultat numera är oss till gagn och glädje. Skalder, tonsättare och konstnärer hör till den kulturella gruppen, som åstadkom renässansen. Förfäktare för människans gudomliga rätt hör till den politiska, som genomförde den franska revolutionen. DVS 1.21.5; KOV 5.26, 5.48.10; L3 11.10.3; L5 2.9 Verkan av deras arbete är alltså märkbar, ty den moderna humanistiska rörelsen går tillbaka till renässansen. De politiska partiernas uppkomst och verksamhet och kampen mellan samhällsklasser och politiska grupper har starkt präglat världen under de senaste århundradena, och är allt resultat av aktivitet som planethierarkin igångsatt. Därigenom har människor tvingats lära sig tänka, och även om de tänkt fel och gjort katastrofala experiment, har de vuxit i medvetenhet därmed, så att slutresultatet ofrånkomligen blir gott. Depressioner, krig och fattigdom kan driva de icke tänkande till pessimism, men allt detta är övergående lidanden. De som vet och förnimmar hierarkins ledande hand, är varse att mänskligheten i grund och botten är sund och att det ur nuvarande kaos och kanske till stor del på grund därav kommer att framträda ledare som är dugliga och vuxna uppgiften att förena och bilda syntes. Detta tidsskede har esoteriskt kallats "återställsens tid". Den tid har kommit, då de åtskilda delarna skall återförenas och det hela ånyo skall vara förenat i sin tidigare fulländning.

¹⁹Också de religiösa grupperna har varit många. Både de katolska mystikerna och de protestantiska lutheranerna, kalvinisterna och metodisterna hör hit, liksom de tusentals moderna sekterna. De har alla tjänat sitt syfte i att leda människor bort från auktoritetstro. De har lärt människor att tänka själva, stått för individens tankefrihet och rätt till kunskap. L4 4.24.9

²⁰De religiösa grupperna har verkat under sjätte och andra departementens, de kulturella under fjärde departementets och de politiska under första departementets inflytande. Under femte och tredje departementens påverkan har de vetenskapliga forskarna framträtt. De enskilda individer, som verkat i dessa grupper, är av förhållandevis ringa betydelse. Det är gruppen och dess samverkan som räknas. I den vetenskapliga gruppen är den grundläggande enheten särskilt märkbar, ty denna grupps medlemmar har varit sällsynt fria från sekterism och självisk konkurrenslusta. Motsvarande kan inte sägas om de religiösa och politiska grupperna.

²¹I förhållande till mänsklighetens miljarder är dessa gruppers medlemmar få till antalet. Deras medlemskår, insats i mänskliga medvetenhetsutvecklingen och plats i planen kan lätt urskiljas. Vad som bör framhållas är att de alla haft sin drivkraft i medvetenhetsaspekten. De har alla framträtt under påverkan av en (gudomlig =) övermedveten drift och med en särskild uppgift att fylla. De som verkade på begynnelsestadiet var alla lärjungar och invigda av lägre grader. De har alla tagit emot ledning av sin Augoeides, som i sin tur samarbetat medvetet med planhierarkin. Detta har varit fallet också när människan själv varit helt omedveten om sin ställning i gruppen och gruppens uppgift enligt hierarkins plan. Det har inte skett ett enda misslyckande, även om den enskilda människan inte varit medveten om framgången. Det för dessa arbetare utmärkande är att de bygger för eftervärlden. Att deras efterföljare misslyckats och att de som tyckt sig kallade till detta arbete inte varit idealet trogna är en ödesdiger sanning, men den ursprungliga gruppen har som helhet betraktad lyckats. Detta undanröjer pessimismen och visar medvetenhetsaktivitetens oerhörda makt.

²²De tre senast tillkomna grupperna tarvar en kommentar. Deras arbete skiljer sig på ett egendomligt sätt från de andra gruppernas. Varje sådan grupp har medlemmar av alla sju departementen, även om den tredje gruppen, finansiärernas, huvudsakligen är sammansatt av individer tillhörande sjunde. Filosofernas grupp framträder först, därefter psykologernas och sist affärsmännens.

²³De nyare filosoferna präglar redan starkt tänkandet, medan de gamla asiatiska filosofiskolorna bara börjat påverka Västerlandet. Genom analys, relativering och syntes utvecklas människans tankeförmåga, så att det (abstrakta =) kausala intellektet kan förenas med det (konkreta =) mentala. Genom deras arbete kan människans tre medvetenhetsförmågor – instinkt, intellekt och intuition – ändamålsenligt samordnas. Instinkten förbinder människan med djurvärlden, intellektet förenar henne med medmänniskan, medan intuitionen uppenbarar (det gudomliga =) det övermänskliga för henne. Eftersom filosofin studerar verklighetens beskaffenhet och kunskapens medel, är dessa tre föremål för filosofisk undersökning.

²⁴De två nyaste grupperna, psykologerna och finansiärerna, är trots skenbara yttre klyvningar och meningsskiljaktigheter i grunden mer syntetiska än någon av de andra, äldre grupperna. Den ena gruppen befattar sig med mänskligheten, de olika mänskliga typerna, människans drifter och egenskaper. Den andra gruppen styr och ordnar de medel som människan anser nödvändiga för hennes existens, kontrollerar allt det som förvandlas till energi och utgör en diktatur över all handel och penningväxling. Pengar är en förgrovning av eterisk energi, och det är denna förgrovning som finansiärernas grupp kontrollerar. Denna grupp är den som senast framträtt, och dess arbete är alldeles bestämt planerat av hierarkin. De effekter de åstadkommer på jorden är mycket omfattande. LA: Givetvis behövs också finansiärer i gruppen av tjänande lärjungar. Men av detta i och för sig självklara faktum kan man knappast, såsom A.A.B., draga slutsatsen att den dåvarande (1934) eller för den delen nuvarande finanseliten (de stora affärsbankernas ägare etc.), såsom grupp betraktad skulle tjäna mänskligheten, främja mänsklighetens medvetenhetsutveckling i enlighet med hierarkins plan. Denna bankirelit har gjort sig fabulöst rik på miljarder människors bekostnad, finansierat krig och revolutioner, störtat hela nationer i de svåraste lidanden och profiterat oerhört därpå.

²⁵Nu när århundraden gått sedan mötet på 1500-talet, har dessa yttre grupper fyllt sin uppgift och utfört ett anmärkningsvärt arbete. De ernådda resultaten är inte begränsade till någon enskild nation eller ras utan är internationellt verksamma. Hierarkin står nu inför en annan situation, som måste hanteras omsorgsfullt. Den måste samla och förena de olika trådar av påverkande energi och tankekraft som grupperna framkallat med sitt arbete alltsedan år 1500. Den har också nu att motverka några av de effekter som tenderar att medföra ytterligare uppdelning. En dylik uppstår ofrånkomligen, när energi bringas i kontakt med (materiella =) fysiska världen. Igångsättande krafter bär inom sig fröet till både gott och ont. Så länge formen förblir av underordnad betydelse och förhållandevis försumbar, är kraften till gott. Då är det idén och inte dess uttryck som styr. Allteftersom tiden går, tankekraften påverkar materien och sämre intellekt tar hand om detta särskilda slags kraft eller vitaliseras av den, börjar det onda göra sig gällande. Detta visar sig slutligen som själviskhet, separatism, högmot och övriga sådana egenskaper som vållat så mycken skada i världen.

²⁶I 1900-talets början fattade planethierarkin vid ett nytt möte ett viktigt beslut. Liksom man vid det tidigare mötet beslöt att bilda grupper av arbetare med olika inriktning och ge dem uppgiften att höja mänsklighetens medvetenhet, ansåg man det nu bäst att ur de många grupperna utvälja individer av alla raser och typer att bilda en ny grupp och ge denna en särskild uppgift. MV 9.217,218; L1 5.18.11-14

²⁷Det är först och främst ett försök av hierarkin att göra en liten arbetskopla av sig själv och betro denna med arbetet i fysiska världen. Planethierarkin är en (huvudsakligen subjektiv organisation =) organisation, som huvudsakligen finns i för människan osynliga världar. Dess medlemmar är alla i fysisk kropp (LA: men inte alla i organism, utan somliga har eterhöljet som lägsta hölje) men måste arbeta helt och hållet med övermänsklig medvetenhet, kausal och högre. Denna nya grupp skall bestå av människor av alla nationer och åldrar. Alla måste vara andligt inriktade, alla måste vara medvetna tjänare, alla måste vara mentalt polariserade och vakna och alla måste vara inklusiva.

²⁸En särskild viktig förutsättning för denna grupps medlemmar är att de måste vara villiga att arbeta i det överfysiska, utan erkännande. De måste arbeta bakom kulisserna, såsom planethierarkin gör. Medlemmarna måste därför vara fria från varje anstrykning av äregirighet och stolthet över härkomst eller prestation. De måste också vara mottagligt medvetna om sina medmänniskor, om dessas tankar och om den miljö som präglar dem.

²⁹Det är en grupp som inte har något som helst slags organisation i det yttre, inte något högkvarter, inte gör reklam för sig, inte bär något namn. Den är en sammanslutning av villiga arbetare och tjänare, som lyder sin Augoeides och rättar sig efter gruppens behov. Alla sanna tjänare hör därför till denna grupp, antingen deras tjänst rör kultur, politik, vetenskap, religion, filosofi, psykologi eller finansväsen. De utgör en del av den inre gruppen av arbetare för mänskligheten, vare sig de vet det eller inte. Deras gruppkamrater erkänner dem också som sådana, när de får kontakt med dem på de sätt som är brukliga i umgänget människor emellan.

³⁰Denna grupp ger ordet ”andlig” en vid innebörd. Den anser det betyda en inklusiv strävan efter mänsklig förbättring, utveckling och förståelse. Den ger det bibetydelsen av tolerans, internationell enande gemenskap, religiös inklusivitet och alla tankeriktningar som avser människans utveckling i esoterisk mening.

³¹Det är en grupp utan något slags terminologi eller bibel, troslära eller dogmatik. Den drivande kraften hos var och en är människokärleken. De vet den sanna innebörden av broderskap utan anseende till rasen. De lever ett liv av frivilligt tjänande, osjälviskt tjänande utan förbehåll.

³²Gruppens medlemskår är känd endast för hierarkin. Inga namn registreras. Det finns bara tre huvudsakliga krav: 1) Det är väsentligt att det föreligger en viss inrättning från det kausala via det mentala till hjärnan och att denna inrättning är aktiv. 2) Hjärnan måste vara telepatiskt

känslig i två riktningar, kausalvärlden och människans världar, och denna telepatiska förmåga måste vara under viljans kontroll. 3) Det måste finnas en förmåga av (abstrakt och syntetiskt =) perspektiv- (47:5) och systemtänkande (47:4). Dylikt tänkande gör det lättare att övervinna den vanliga mänskliga livsokunnigheten, yttrande sig bland annat i religionernas tro och fysikalismens förnekande av livets fortsättning efter "döden". L2 1.8.6

³³För att sammanfatta läget: Varje grupp i det förflutna strävade efter en viss sida av sanningen och framvisade ett visst departement med dess egenskaper. Den nya gruppen kommer att uttrycka alla sidor av sanningen och äga medlemmar av alla sju departementen. Majoriteten av de gamla gruppernas medlemmar genomförde vissa delar av planen och lämnade sina bidrag till mänsklighetens framåtskridande. Men på få undantag när gjorde de detta utan att verkligt förstå vad de utförde och utan att riktigt begripa det förhållande mellan (kropp och själ =) hjärnan och kausalhöljet som möjliggör verkligt intelligent arbete. De har främst varit grupper av sådana människor som varit (personligheter =) förstajag och därutöver haft det drag av geni som anger en viss kontakt med (själen =) kausalmedvetenheten. Den grupp, som där- emot nu är under bildande, består av individer, som (är medvetna om själens faktum och har ett verkligt och bestående själsumgänge =) har permanent kausal medvetenhet. De betraktar det mentala, emotionala och fysiska såsom blott och bart en utrustning för kontakt med andra människor i och för utförande av det egna arbetet, styrt av det kausala. De är därför (levande själar =) kausaljag, som arbetar genom sitt förstajag, inte förstajag, som drivs av tillfällig kausal inspiration. De många (LA: äldre) gruppernas medlemmar var alla ganska ensidiga begåvningar, så att deras förmåga gick i en bestämd riktning. Men typen för de nya grupparbetarna är en mångsidigt begåvad människa, som har förmågan att genomföra nästan vad som helst hon griper sig an med. Dock ligger den grundläggande drivkraften i att arbeta mer i det mentala än i det fysiska. De är därför till nytta för hierarkin, eftersom de kan användas på många olika sätt, och med sin flexibilitet, erfarenhet och stadiga inrättning anpassar de sig lätt till gruppens krav.

³⁴Den verkliga exponenten för denna gruppyp kommer naturligtvis inte att framträda ännu på många årtionden. Denna människa kommer att vara en verklig vattuman med ett allsidigt handlag, en höggradig känslighet, ett välorganiserat mentalhölje, ett emotionalhölje som främst är mottagligt för högre slags "andliga" vibrationer, ett starkt och kontrollerat eterhölje och en sund organism, om än inte vad som vanligen kallas robust. L2 8.14.2

³⁵Nu mera finns det i varje europeiskt land, i Förenta staterna och i delar av Asien och Sydafrika vissa lärjungar, vanligen obemärkta för världen, vilka *tänker sanning*. De i denna grupp viktigaste arbetarna, som också står De Stora närmast, är de som i sitt dagliga tänkande leds av det nya idealet. Detta deras tänkande kan förvisso taga sig uttryck i fysisk verksamhet, men de lever och verkar alltid och i första hand (i det höga och hemliga =) i det högre mentala och i det kausala (47:4 och 47:2,3). De påverkar i stillhet och lägger ingen vikt vid sitt förstajag, sina egna åsikter eller arbetssätt. De är fullt medvetna om sina begränsningar men låter sig inte hämmas därav utan strävar vidare med den del av visionen som det är deras uppgift att konkretisera i det fysiska. De är nödvändigtvis bildade och belästa, ty i dessa svåra övergångstider måste de ha klara begrepp om tillståndet i världen och skeendet i de olika länderna. De anser inte den egna nationella och politiska tillhörigheten ha någon avgörande betydelse.

³⁶Det finns ett vitt utbredd nätverk av grupper, som arbetar enligt flera möjliga linjer men som inom sig eller bakom sig har någon medlem av den nya sakta framträdande gruppen av lärjungar. Dessa brännpunkter, genom vilka hierarkin nu söker arbeta, hänger telepatiskt samman och måste i det yttre arbeta med fullaste förståelse, så att de alltid behåller inställningen av att inte blanda sig i andras angelägenheter och att lämna varje arbetare friheten att undervisa sin grupp så som han finner för gott. De termer som används, de metoder som tillämpas, de typer som nås, de sanningar som läres ut, den livsdisciplin som visas – detta angår ingen annan än den arbetande lärjungen själv.

³⁷Detta är en grundregel och den tjänar till att utesluta många annars värdiga aspiranter från

denna grupp av världstjänare, som nu är under bildande. Tendensen att påtvinga andra sin åsikt avslöjar en brist på förståelse, som kommer att utestänga många.

³⁸De unga och lovande aspiranterna måste uppletas och de nya idealen måste nogt inskräpas i dem. De måste utveckla en bredd (LA: och ett djup) i visionen, så att de i denna övergångstid kan bli starka pelare i världen. De skall inte tvingas lyda äldre regler om diet och sexuell avhållsamhet, vilka avleder uppmärksamheten från den nya och heligare konsten att vara och leva (såsom själ =) i kausalmedvetenheten. L1 8.9.4,5; L2 8.10.4; L3 6.22.5; L5 21.23

³⁹Glöm inte att, när människan lever i kausalmedvetenheten och hela hennes förstajag därför underordnas denna, hon då normalt och automatiskt lever i enlighet med livslagarna och så blir ett föredöme för andra. Huvudsak och bisak, orsak och verkan, har förväxlats, så att de fysiska handlingarna har betonats mer än den handlande människan. När uppmärksamheten hålls fast i det kausala, blir det rätt handling också i det fysiska. En människa hindras mera i sitt andliga växande genom en klandrande inställning eller självgodhet än genom köttätande. L1 9.17.9

⁴⁰De unga aspiranterna måste läras två livsregler:

⁴¹Att rikta in sig på uppbyggande verksamhet och avstå från att söka riva ner den gamla livsordningen. De måste läras att bygga för framtiden och tänka i nya banor, inte öda tid på att angripa det icke önskvärda utan i stället ägna all sin kraft åt att bygga det nya. Därmed kommer med tiden också allmänhetens uppmärksamhet att riktas allt mer på det nya och sköna, varvid det gamla och nu härskande kommer att förfalla i brist på uppmärksamhet och sedan försvinna. LV6 1.4

⁴²De måste också läras att partitagande inte är ett tecken på andlig utveckling. Aspiranten brukar därför inte orden ”mot” det ena eller ”för” det andra. Dyliga ord framkallar automatiskt hat, angrepp och motstånd, så att den som brukar dem måste gå i försvarsställning. Alla människor är bröder och systrar oavsett härkomst, religion etc. L2 3.40.1

⁴³Mycket av denna grupps framtida möjligheter hänger på två förutsättningar:

⁴⁴Första förutsättningen är att dessa isolerade lärjungar, som arbetar i alla världens länder, når telepatisk kontakt med varandra. Detta kan synas underbart men likväl ogenomförbart. Så är avgjort icke fallet. Det kan förvisso dröja länge, innan denna förbindelse fungerar, men den blir en ofrånkomlig effekt av att känsligheten ökar hos alla de (själar =) blivande andrajag, som verkar i världen. Första tecknet på att den fungerar är att medlemmarna av denna grupp genast känner igen varandra, när de möts, genast vet att de delar samma vision, arbetar för samma mål. De kommer att rådpläga med varandra om på vilka områden de kan samarbeta och bistå varandra med tillskott av insatser. Med tiden kommer denna grupps ingående individer (spridda som de är över världen) att stå i en så nära förbindelse att de dagligen möts vid en bestämd tid på det hemliga stället (LA: i kausalvärlden, fullt skyddade för svarta logens machinationer L5 23.6.7). Detta blir möjligt först när individens hjärna och mentalmedvetenhet inrätats med kausalmedvetenheten och därmed alla tre medvetenhetsslagen samtidigt är i kontakt med gruppens medlemmar. Svårast i denna inrättning är att få fysiska hjärnan att medverka i förbindelsen. Hjärnans förmåga att mottaga och rätt uppfatta kausala intryck kan utvecklas först sedan eterhöljets panncentrum väckts till medveten aktivitet och därefter underordnats (LA: inrätats med) hjässcentret, så att de båda vibrerar i inbördes harmoni och därvid aktiverar centra i organiska hjärnan. Också mentalmedvetenheten måste utvecklas, så att individen kan med vilja rikta den utåt mot fysiska världen eller inåt mot kausalmedvetenheten liksom även intelligent skilja mellan intryck från fysiska världen, emotionalvärlden, mentalvärlden och kausalvärlden. L1 4.20.17, 5.9.20; L2 5.6, 5.20.1; L3 15.1.23; L5 21.65.2; MV 3.17

⁴⁵Andra förutsättningen är att lärjungarna i denna grupp lär sig att behålla en ständig och obruten hågkomst av det de upplever i såväl det yttre (LA: fysiska) som det inre (LA: över-

fysiska) livet. Detta kallas medvetenhetskontinuitet och betyder människans förmåga att vara fullt medveten i alla delar av sitt vara under hela dygnet. Detta är ännu långt ifrån fallet. Det finns ingen verklig medvetenhet om den egna tillvaron under sömnen, och drömlivet är lika fullt av illusioner som de psykiska upplevelserna av avgjort lägre slag. Det finns ännu ingen medveten registrering av mental aktivitet när under sömnen monaden är centrad i emotionelhöljet. Vad sysslar då mentelhöljet och kausalhöljet med? Är det omöjligt att tänka sig en framtid, när medvetenhetsutvecklingen nått det stadium, där människan är medveten i alla sina höljen samtidigt och allt hon upplever i dessa registreras i hjärnan? De flesta människor är ju redan medvetna samtidigt om sin fysiska och emotionala aktivitet. Om två aktiviteter kan registreras samtidigt, så varför inte tre eller rent av fyra? Så ser släktets framtid ut, och de arbetande lärjungarna blir de första som förvärvar denna vidgade medvetenhet.

⁴⁶Gruppen existerar redan. Den behöver inte bildas eller organiseras, och ingen av er behöver påtaga sig något ansvar eller organisera någon aktivitet ägnad försök att locka dessa lärjungar, som valt att arbeta på detta sätt – i medvetenhetsaspekten snarare än i fysiska världen – att framträda offentligt. Detta är inte någon metod de äldre bröderna godkänt och inte heller något sätt de själva arbetar på. Gruppen kommer att göra sig märkbar i det allmänna medvetandet (LA: men inte som sådan och inte skylta med sitt namn, och detsamma gäller medlemmarna). Detta kommer den att göra genom att stadigt föra ut de nya idealen och ständigt framhäva hela mänsklighetens väsentliga enhet.

⁴⁷Ni får var och en för sig komma underfund med om ni står för det nya tänkesättet, den nya inställningen till arbetet och för den på medvetenheten inriktade metoden. Bestäm en gång för alla om ni föredrar att arbeta på det gamla exoteriska, beskäftiga sättet med att bygga och ge liv åt en organisation och sålunda frambringa hela den apparat som följer med ett dylikt sätt att verka. Kom ihåg att sådana grupper alltså behövs och är användbara. Den nya tidsåldern har inte börjat ännu (L.A.: inte när detta skrevs omkring 1930, men nu har den varat mer än 60 år), och de yngre får inte utsättas för de nya krafterna eller för tidigt tvingas ut ur den lekskola, där de naturligt hör hemma.

⁴⁸Om detta nya arbetssätt tilltalar er, låt då förstajaget (underordnas =) inrättas med det begynnande andrajaget, lägg största vikt vid att leva i meditation, att odla mottagligheten för högre medvetenhetsintryck och att sköta alla nödvändiga fysiska aktiviteter inifrån ut. Undvik en rent mystisk inåtvändhet och den motsatta ytterligheten, en överdriven organisationslusta. Minns att ett liv, som ägnas åt verkligt esoterisk meditation, ofrånkomligen måste leda till verksamhet i fysiska världen men att det då är medvetenhetsutvecklingen, som åstadkommer dessa objektiva resultat och inte det fysiska handlandet i sig.

⁴⁹Här och var kommer det att uppstå små grupper, vilkas medlemmar är mottagliga för den nya tonen (L.A.: de nya ideerna) och vilkas samgående i världsgruppen övervakas av en eller flera arbetande lärjungar. Men det är inte dessa lärjungar som organiserar grupperna, utan de växer allteftersom en människa här och en annan där vaknar för den nya visionen eller inkarnerar för att intaga sin plats i arbetet och bidra till att införa den nya tidsåldern. Dessa grupper kommer inte att uppvisa någon separativ anda, inte drivas av personlig eller kollektiv äregirighet, utan äga insikten att allt som finns utgör en enhet och framstå som förebilder i rent leverne, uppbyggande och skapande verksamhet ägnad det övergripande målet, skönhet och inklusivitet. ”Vänskaplighet” och ”samarbetsvilja” är nog de ord som bäst beskriver dem i gruppbildningens tidiga stadier. De är inte dogmatiska, och deras främsta kännetecken är såväl individernas som gruppens frihet från kritiklusta, vilket dock inte betyder att de inte kan se felaktigheter eller oförmåga att motsvara en idé. De kommer att urskilja det som är felaktigt, orent och svagt men då endast för att möta det med kärleksfull vilja att hjälpa.

⁵⁰Så småningom kommer dessa grupper att lära känna varandra och mötas på bestämda tider och platser. Till dessa gemensamma möten kommer de utan begär att påverka varandra, utan tanke på eget numerär och utan vilja att öka de egna leden. Hur skulle de kunna göra det,

när de alla vet sig vara medlemmar av den enda världsgruppen? De har ingen dogmatisk undervisning och söker inte imponera med sin lärdom. De möts enbart för att dryfta olika sätt att hjälpa i världen, att formulera ett program som är så universellt och består av sådana grundläggande sanningar att det kan framläggas såsom grundval för de olika metoderna och (använda =) klargöra de olika terminologierna. De kommer att anstränga sig att använda varandras termer och bekanta sig med varandras olika sätt att nalkas verkligheten och bruka symbolerna (LA: olikheter som delvis beror på gruppernas olika departementstillhörighet, ”strålar”). LA: Hylozoikens publicering underlättar väsentligt detta arbete med att övervinna den terminologiska förbistringen.

⁵¹Med tiden kommer man att klart uppfatta varje sådan mindre grupps särskilda insats, och varhelst i världen det finns ett behov för just detta särskilda sätt att nalkas verkligheten och denna särskilda tolkningsmetod, kommer man (LA: gruppkollektivet) att omedelbart göra en gemensam insats för att underlätta det arbete denna särskilda grupp kan göra där den befinner sig (LA: i de fall, där gruppen ifråga utför ett särskilt viktigt arbete).

⁵²Dessa mindre grupper med (den enda subjektiva gruppen av medvetna levande själar =) nya gruppen av världstjänare bakom sig kommer att vara alltför upptagna med tjänandet i världen för att slösa tid på oväsentligheter. De kommer inte att ha tid att fjanta omkring med sådant som grupperns namn och insignier, ordenstecken och brödraskapsцерemonier, när de möts. DVS 2.1.19 Mänsklighetens behov och medvetenhetsutveckling kommer att taga deras uppmärksamhet i anspråk så mycket att de inte bryr sig om blotta fysiska förehavanden eller att göra den egna personliga utvecklingen till huvudsak. De kommer att vara väl medvetna om att de främjar den egna medvetenhetsutvecklingen bäst när de tjänar medmänniskorna och lever ett liv i koncentration och meditation.

⁵³(Såsom resultat av =) Till gensvar på deras telepatiska förbindelse och gemensamma möten kan det senare uppstå vissa esoteriska grupper och skolor för medvetenhetsutveckling med ändamålet att snabbare (LA: och mer ändamålsenligt) utrusta dem för tjänandet i världen. I dessa skolor kommer det att ges undervisning i meditationsmetoder, (vibrationsintensifiering =) medvetenhetshöjning och (universums lagar =) livslagarna, liksom i det rätta bruket av färg (LA: ljus) och ljud (LA: ton). Men allt detta kommer att vara underordnat idén om tjänande och mänsklighetens höjande. Också de skolor, som beskrivs i boken *Letters on Occult Meditation* (svensk utgåva: *Ockult meditation*) kommer stegvis att bildas. LA: Man bör förstå att skola i esoterisk mening aldrig bildas såsom resultat av presumtiva elevers egna ansträngningar, hur välmenande dessa elever än är, utan blott till gensvar på dylika ansträngningar, att med andra ord skola alltid ”sänds ner uppifrån”, är en medveten gåva av planethierarkin. Vetenskapen om skolors bildande är i själva verket en underavdelning av invokationens och evokationens vetenskap. MV 9.219

⁵⁴(Världens =) Mänsklighetens enhet, verkligt broderskap, telepatins framväxt, utmönstrandet av oväsentligheter ägnade att skilja människornas tankar åt och att medföra åtskillnad i fysiska världen, framhävandet av den esoteriska kunskapens grundläggande sanningar, framvisandet av förståelse, (åstadkommandet av förening med själen =) förvärvet av kausalmedvetenhet, igenkännandet av dem som hör till gruppen av världstjänare – detta är det arbete som förestår, som ni har att utföra och som måste taga er uppmärksamhet i anspråk.

⁵⁵Detta och endast detta rättfärdigar att ni förbrukar allt ni har att ge – kärlek och liv, tid och pengar.

⁵⁶Detta och endast detta berättigar er existens och framkallar – hos dem av er som alls förmår uppfatta visionen – den yttersta självuppoftning som är så sällsynt och får så långtgående verkan. Att ur det egna livet utesluta allt sådant som möjligen kan hindra, att ge allt man har, tills det gör ont (LA: i den falska personligheten) att ge, att inrätta sitt liv på offrandets grund, att gång på gång ställa sig frågan: Vad kan jag ge för att hjälpa mer ändamålsenligt? – detta och mera ligger framför er alla som hör kallelsen och handlar enligt

behovet och tillfället.

⁵⁷Denna grupp, som nu är i vardande, kommer med tiden att utarbeta sin egen ”yoga” och skola för övning som efter hand onödiggör rajayoga- och bhaktiyogaskolorna. L3 7.6, 7.7 (LA: Sanskritordet ”yoga” betyder egentligen bara praktik, praktisk tillämpning av förut meddelad teori; den hos teosofier vanliga förklaringen att ordet ”yoga” skulle betyda förening – underförstått: förening med ”högre jaget” – är oriktig.) Den praktiska metoden kommer att ges bara till dem som övat det mentala och lärt sig kontrollera det emotionala. Denna metod kommer icke att innebära någon lätt genväg till målet. Bara de intelligenta kan nå det, och endast integrerade förstajag kallas till undervisningen. Den nya yogans ledande tanke är syntesen, dess mål är (intuitionsförmågans =) kausalmedvetenhetens utveckling. Denna utveckling genomföres i två steg: först utvecklandet av kausalmedvetenheten och sedan uppövandet av mentalmedvetenheten till (verktyg för tolkning =) den förmåga som nerdimensionerar kausalideerna till mentalideer (LA: i början bara 47:3-ideer till 47:5, senare även 47:2-ideer till 47:4. 47:1-ideerna kan först 46-jaget uppfatta KOV 1.35.9).

⁵⁸I boken *Agni Yoga* har något av den undervisning som skall meddelas sipprat ut men bara ur viljeaspektens synvinkel. Ingen bok har ännu utgivits, som i någon som helst form ger ”syntesens yoga”. Syntesens nyckel eller hemlighet förbehålls ett fåtal invigda inom gruppen, eftersom de förvärvat den med den egna erfarenhetens rätt. Den delges alltså inte ens gruppen, utan denna måste växa i styrka (LA: vara), kunskap och kausal förståelse, innan den kan få del av hemligheten. LA: Att Helena Roerichs så kallade agni yoga byggde på något som ”sipprat ut” från planethierarkin är knappast riktigt. För det första är hierarkin fullt kapabel att bevara sina hemligheter, så att ingenting av dessa sipprar ut till obehöriga, och för det andra var Helena Roerich just en dylik obehörig, ty någon lärjunge till hierarkin var hon ej. Mer information lämnas i uppsatserna *Helena Roerich – en falsk budbärare från planethierarkin* och *Makarna Roerichs falska mahatmaer*, båda återfinns på nätplatsen www.hylozoik.se L3 1.4.6, 6.10.1, 7.2.6; KOV 7.12.2; MV 6.22.8

⁵⁹Vad hindrar en människa att ingå som medlem i en sådan grupp? Endast fyra sådana hinder finns: 1) Ett icke-integrerat förstajag. Detta innebär nödvändigtvis ett otränat och svagt intellekt. 2) En känsla av att vara skild från andra och utvald framom andra. 3) Bekännelse till en tro. Hur god denna än är, verkar den likväl uteslutande på andra. 4) Högmod och ärelystnad.

⁶⁰Hur gör man sig värdig? Reglerna är enkla och tre till antalet: Lär att öva harmlöshet, begär intet för det egna särjaget, sök tecknet på det gudomliga i allt. Tre enkla regler men mycket svåra att tillämpa. L1 4.5.27

⁶¹Bakom denna grupp, som består av tänkare inom varje gren av mänsklig tanke och kunskap står planethierarkin och mellan dessa båda grupper finns också en skara lärare, varav D.K. är en. De sistnämnda är förmedlare, också vad avser energi. Det upprepas att den grupp av världstjänare som sakta håller på att bildas hämtar sina medlemmar från alla slags kategorier av tänkande och intelligenta människor. Gruppen räknar inte särskilt många ockultister bland sina medlemmar. Detta beror dels på att ockultisterna är jämförelsevis få i förhållande till mänsklighetens massa, dels på deras tendens till sekterism, exklusivitet och självrättfärdighet. Verkliga esoteriker är sällsynta.

⁶²Gruppen är alldeles utan grovfysisk organisation och kommer att så förbli. Dess medlemmar står i telepatisk förbindelse eller igenkänner varandra genom kvaliteten av det arbete de utför i fysiska världen och den inklusivitet de uttrycker. Gruppen inspireras ovanifrån av medlemmarnas (själar =) augoeider och av hierarkin och energiseras till aktivitet genom själva mänsklighetens behov. Gruppen består av (levande medvetna själar =) yngre kausaljag, som arbetar genom (koordinerade personligheter =) inrätade förstajag. Gruppens symbol är en gyllene triangel som innesluter ett likarmat kors med en romb vid triangelns spets. Denna symbol återges aldrig i något slags form. L3 1.2.10 Den skiner ovanför alla deras huvuden

som ingår i gruppen och kan inte ses av någon (inte ens en klärvoajant) förutom en annan gruppmedlem (LA: och givetvis planethierarkins medlemmar, augoeiderna etc.) och då endast om hans igenkännande behöver väckas i och för arbetet. MV 9.218.9 Gruppens motto är *Det Enas härlighet*. KOV 5.14.4

⁶³Mera får inte sägas nu, men det här sagda ger er någon uppfattning om verkligheten i det arbete som pågår. Det sagda kan tjäna till att hos alla dem som arbetar på att rusta sig för osjälviskt tjänande väcka viljan till att förnya ansträngningen.

4 Solsystemiska och kosmiska energier, astrologi

¹Mycket kortfattat skall nu avhandlas två slags mera betydande energier, som själva är sammansatta av andra, samordnande energier (LA: ändamålsenliga, intelligent styrda energier). Ämnet är så svårfattligt att aspiranterna inte behöver ägna det mycket studium. Att ett alltför ingående studium av dessa energier inte gagnar dem beror främst på att de har sin starkaste verkan på kollektiv; det är planetens båda största kollektivväsen, det evolutiva (också kallat "planetväsendet") och det involutiva (även kallat "Jordens ande") som är mest mottagliga för dessa energier. Också människan påverkas, men bara undermedvetet, eftersom hennes höljen tillhör dessa kollektivväsen.

²LA: Det involutiva planetväsendet omfattar vår planets emotionala, mentala och kausala elementer och därmed även motsvarande mänskliga höljen förutom dessas centra, vilka består av evolutionsmateria. Det evolutiva planetväsendet omfattar planetens alla fullt självmedvetna väsen, alltså monader tillhörande både människoevolutionen och devaevolutionen. Ifråga om både människo- och devamonader betyder detta lägst mänskliga kausaljag med begynnande 46-medvetenhet och motsvarande devamonader. Det är också därför det ingår i det blivande kausaljagets uppgifter att byta ut egna kausalhöljets involutionsmateria mot evolutionsmateria. MV 7.3 Genom att aktivt, avsiktligt, medvetet förvärva högre höljen av evolutionsmateria blir monaden delaktig av det evolutiva planetväsendet.

³Involutiva planetväsendets energier är främst emotionala (48) och evolutiva planetväsendets energier främst essentiala (46). De involutiva emotionalenergierna är oerhört mäktiga, i synnerhet i vår tid, och visar sig i den vilda jakten på nöjen och njutningar, sexualitet och brottslighet som betingas av driften att tillfredsställa begäret. Samtidigt ökar stadigt det evolutiva planetväsendets styrka, yttrande sig i kausal, essential och superessential medvetenhet och energi.

⁴De involutiva emotionalenergiernas makt kännetecknar vår nuvarande civilisation och är nu som starkast. Man kan rent av säga att denna makt är i avtagande, hur litet ni än kan uppfatta det. Samtidigt står initiationens port öppen. Båda dessa möjligheter står samtidigt till buds, men den enas styrka minskar och tendensen mot den andra tilltar. Alltså kan utvägen skönjas. Detta sagt som sammanfattning av de rådande planetvida tendenserna och människans sätt att förhålla sig till dessa.

⁵Också solenergierna har en dubbel verkan. För det första finns verkan av prana, verkan av kraft som härrör från den fysiska solen. Prana åstadkommer bestämda resultat i de fysiska formerna, grovfysiska och fysisk-eteriska. Prana når in i människokroppen genom mjältcentret och genom ett centrum beläget mellan skulderbladen. Det sistnämnda centret är beläget mellan strupcentret och hjärtcentret, närmare hjärtcentret. För det andra finns verkan av energier, som utgår från det som esoteriskt kallas "solens hjärta" (LA: solen i värld 46). Dessa energier sveper genom planeterna (LA: 49-kloten) i sju stora strömmar, tränger in i människans (själ =) kausalhölje och åstadkommer där (medvetenhet =) självmedvetenhet. Dessa sju energytyper frambringar de sju typerna av kausalhöljen, och detta förklarar kausalhöljens enhet (LA: deras typbestämda enhet, visande sig i omedelbar förståelse mellan kausalmedvetenheter av samma typ).

⁶Till dessa två slag av energier kommer ett tredje slag, och det är till stor del dessa energier

som astrologin utforskar. De utstrålas från de tolv konstellationer som bildar zodiaken för vårt solsystem. Deras verkan är ändlös, sammansättningarna av dessa tre slags energier leder till den ändlösa komplexitet vi finner i naturen. Det är sant, som astrologerna påstår, att dessa energier påverkar människans höljen. Däremot har de för det mesta ingen grund för att påstå sig kunna tolka (LA: hur dessa energier uttrycks i det enskilda horoskopet). Det är så litet som även den högsta intelligensen på planeten vet (LA: i 47:2), ty ni får inte glömma att (adepterna =) andrajagen använder främst intuitionen (LA: 45:4–47:1). MV 11.6.3 Dessa energier sätter sin prägel på varje form i varje naturrike, verkar där såsom en tillbakahållande eller pådrivande kraft.

⁷Det lämpar sig inte att här teckna den verkliga astrologins drag. Det är sant att astrologin är en vetenskap och en framtida vetenskap. Sant är också att astrologin i sin högsta form och riktiga tolkning med tiden kommer att möjliggöra för människan att rikta sin förståelse (LA: på väsentligheter) och fungera rätt. Riktigt är också att det som astrologin i framtiden skall avslöja, kommer att ge förklaringen till (den rätta samordningen mellan själen och formen =) hur inkarnationshöljerna skall rätt inrätas med kausalhöljet. Men *den* astrologin finns ännu inte. Man har förbisett för mycket och vet för litet för att ha kunnat göra astrologin till den exakta vetenskap somliga hävdar den vara. Detta hävdande kommer att besannas någon gång i framtiden, men den tiden är ännu inte inne (LA: inte när detta skrevs på 1930-talet och inte heller nu, åttio år senare). L3 17.1, 17.6

⁸Emellertid skall i korthet anges vissa faktorer, astrologer bör ha i åtanke, vissa förutsättningar, de har alltför lätt att glömma. Dessa skall här anges såsom blotta påståenden, som den vanliga forskaren på detta område bör studera. Någon avhandling om de energier, astrologin borde befatta sig med, kan här inte skrivas, hur välbehövlig en dylik avhandling än vore.

⁹Astrologerna söker studera främst energier av tre slag (LA: Märk väl, slag och inte typer; ”typ” avser departementen, strålarna KOV 2.5): 1) Energin från den konstellation, vari solen stod när individen föddes. 2) Energin från det tecken som gick upp (LA: över horisonten i öster), när individen föddes. 3) Månens energi. L3 17.6.54-61

¹⁰Den energi, som kommer från den särskilda konstellation eller det särskilda tecken (LA: zodiakkonstellation och zodiaktecken avses, men de är inte sak samma), vari en människa är född, har en djupare betydelse än vad man någonsin framkastat. Den anger för människan vad slags energier hon får handskas med under inkarnationen, visar hennes förhandenvarande problem, bestämmer livstempot och har samband med förstajagets egenskaper. Den styr det man kan kalla inkarnationens rajas- eller aktivitetsaspekt. LA: Det som här avses är individens soltecken, det zodiaktecken av tolv som solen synes stå i vid hans födelse.

¹¹Uppgångstecknet (ascendenten) anger den riktning, vari hennes energi såsom helhet kan flöda, om hon skall nå inkarnationens mål. Detta naturligtvis om energin hanteras rätt. Uppgångstecknet ger förklaringen till hennes framtid, och genom att förstå dess symbolik kan hon finna lösningen till sitt livsproblem och en anvisning om vad hon kan bli och uppnå. Tecknet visar henne den typ av kraft som gör det möjligt för henne att lyckas. När denna kraft brukas rätt, bildar den sattva- eller harmoniaspekten i hennes liv, ty när den fyller sin funktion, åstadkommer den (harmoni =) förstajagets harmoni med (själens vilja =) kausalviljan under inkarnationen. Uppgångstecknets energi bör växa i styrka under inkarnationen, eftersom detta tecken anger karaktären av (den själskraft =) den energi från kausalhöljet som individen bör söka uttrycka genom sitt förstajag.

¹²Månen i horoskopet anger individens förflutna. Månens inflytande är huvudsakligen fysiskt. Detta inflytande utgör sammanfattningen av de begränsningar och hämningar han måste arbeta med. Det kan därför betraktas såsom uttryck för materiens tamas-aspekt eller det som verkar återhållande och som, om det får inverka alltför mycket, alstrar tröghet. I människans fysiska hölje (LA: inte organismen, utan eterhöljet och triadens fysiska atom) finns hennes tidigare erfarenhet lagrad, och varje fysiskt hölje är självt produkten eller syn-

tesen av hela det förflutna.

¹³Individen inträder i ny inkarnation i samma soltecken som det vari han lämnade sin närmast föregående inkarnation. Om han till exempel dör när solen står i Lejonet, kommer han att återfödas nästa gång i samma soltecken, så att han återupptar erfarenheternas tråd, där han lämnade den och begynner med samma typenergi han hade, när han lämnade jordelivet, med den vinst som reflektion över och medveten bearbetning av erfarenheterna tillför.

¹⁴På grund av dagjämningspunkternas precession (LA: långsamma men stadiga tillbakavandring genom zodiakens konstellationer) har en situation åstadkommit, vari ett fjärde slags kraft gör sig gällande. LA: De tolv zodiakkonstellationerna, genom vilka solen skenbart förflyttar sig under året, överensstämmer inte längre med de likabemända zodiaktecknen. Zodiakkonstellation och zodiaktecken stämde överens vid den tid, då den antika astronomin och astrologin fixerades, men med en precession på c:a 50 bågsekunder per år, eller 1 grad på c:a 72 år, har det på drygt två tusen år blivit en förskjutning om c:a 30 grader, det vill säga ett helt zodiaktecken, tolfte delen av cirkelns 360 grader. Numera gäller alltså att, om exempelvis en individ sägs vara född med solen i Lejonet, detta avser zodiaktecknet, men inte zodiakkonstellationen, som i hans fall är Kräftan. Eller om man en klar afton iakttar på himlen att planeten Jupiter står i Oxens konstellation (stjärnbild), säger astrologen likväl att Jupiter står i Tvillingarnas tecken. De astrologiska *tecknen* har nämligen sina segment av ekliptikan (solens skenbara bana på himlen under året) oföränderligt fixerade enligt dagjämningspunkterna – vårdagjämningspunkten är för astrologen definitionsmässigt detsamma som 0 grad Väduren och höstdagjämningspunkten detsamma som 0 grad Vågen – alldeles oberoende av de likabemända *konstellationernas* positioner på stjärnhimlen i förhållande till dagjämningspunkterna. Under sin stadiga vandring bakåt i konstellationernas (icke tecknens!) zodiak har vårdagjämningspunkten på drygt två tusen år passerat Fiskarna (0 grader Väduren = 30 grader Fiskarna) och nått in i Vattumannens konstellation. Den passerade gränsen 0 grad Fiskarna = 30 grader Vattumannen år 1950 och går alltså in i 29 grader Vattumannen c:a år 2022, 28 grader Vattumannen c:a år 2093 etc.

¹⁵På grund av denna brist på överensstämmelse är tolkningen av ett horoskop, om den är riktig, till stor del psykometrisk och beroende av de tankeformer av konstellationerna som astrologerna själva byggt under långa tider. Energi följer tanken. Under tusentals år har man ansett vissa slags energier ha vissa slags verkan på materien. Därför har de också denna verkan, utom ifråga om de högt utvecklade, de verkliga aspiranterna och lärjungarna, som har en självbestämd livsriktning och därmed arbetar på att undkomma tillvarons kretslopp, dessa som börjar styra sina stjärnor i stället för att låta sig styras av dem. L3 17.6.5 LA: Av det här sagda torde framgå att den nuvarande exoteriska astrologin – och dit hör även diverse självutnämnda ”esoteriska astrologers” spekulationsprodukter – är irrelevant och meningslös för alla som är intresserade av och arbetar för sin medvetenhetsutveckling. L3 17.8

¹⁶Ett horoskop ställt med nutida astrologi avser huvudsakligen individernas förstajag och händelser i förstajagets liv. L3 17.6.10 När genom meditation, tjänande och arbete med att disciplinera inkarnationshöljerna en människa ställer sig medvetet och bestämt under (sin själs stråle =) sitt kausalhöljes departementsenergi, kommer hon lika bestämt under något av de sju solsystemens inflytande såsom detta solsystem (fokuserar sin energi genom =) förmedlar energi från (någon av konstellationerna =) det solsystem av tredje graden, med vilket det är särskilt förbundet, och sedan fokuserar denna genom någon av de sju heliga planeterna (LA: ett 49-klot avses). I framtiden kommer det att bli tolv heliga planeter, motsvarande de tolv konstellationerna (LA: tredje gradens solsystem). När människan nått detta högre utvecklingsstadium, blir soltecknet och andra dylika astrologiska faktorer som påverkar (form-aspekten =) inkarnationshöljerna av allt mindre betydelse. De solsystem, som ingår i vårt större system (LA: sjusolsystemet), påverkar särskilt kausalhöljet, som därmed blir mottagare av (andliga =) till andratriaden, 45:4–47:1, hörande energier. Frågor om hur dessa typenergier

skall rätt mottagas (LA: och deras medvetenhetsaspekt rätt uppfattas, ty dessa energier är samtidigt högre slags verklighetsideer) är problem för (själen på dess eget plan =) först Augoeides och senare människomonaden själv, sedan den väl förvärvat förmågan att själv-medvetet centra sig i kausalhöljet. Om dessa frågor är förstajaget alldeles ovetande.

¹⁷Tecknen, förbundna med de fyra elementen jord, vatten, eld och luft, avser därmed främst den människa som lever genom de fyra centra som är belägna under diafragman: bascentret, sakralcentret, solarplexuscentret och mjältcentret. Gruppen av sju större eller planetariska energier påverkar den människa som lever genom de centra som är belägna över diafragman och arbetar genom de sju centra i huvudet som är representanter (LA: för de sju planetariska kollektivväsendena och de typenergier de utsänder). Fyra av dessa fokuseras genom strupcentret, hjärtcentret, panncentret och hjässcentret. Tre finns (latenta =) potentiella i området för hjässcentret och blir funktionellt aktiva först efter tredje initiationen (LA: hos kausaljaget). Det är alltså tydligt hur invecklat med avseende på horoskopet detta möte av energier från två slags (konstellationer =) källor (LA: från kosmos och från solsystemet) är vad gäller den människa som (är varken rent mänsklig eller rent andlig =) förbereder sin övergång från fjärde till femte naturriket. Det vanliga horoskopet blir ogiltigt. Det är ännu inte möjligt att teckna (LA: det för detta slags individ giltiga) horoskopet. Det enda slags horoskop, som i grunden och nästan ofelbart är riktigt, är horoskopet för det slags människa som står på så låg nivå att hon lever helt och håller under diafragman och styrs enbart av sin djuriska natur.

¹⁸Astrologerna måste också betänka att det finns flera oupptäckta planeter, som med sina energier påverkar vår Jord, vilket ytterligare komplicerar problemet. Pluto var en sådan planet, och när den nu (LA: år 1930) erkänts existera, kommer astrologer att skylla den för allt de inte kan förklara. De kommer länge att göra den till syndabock för bristfällig astrologi, säga att horoskopet blev missvisande därför att Pluto måste ha sin verkan i det och vi vet så litet om Pluto. Likväl har Pluto alltid kretsat kring vår sol och haft sin inverkan. Men Pluto styr gamla föreställningars och känslors död eller upphörande, påverkar därför huvudsakligen hjärnan, och däri ligger förklaringen till att den upptäcktes så sent. Mänskligheten står bara i första början av att mentaliseras. Plutos inverkan förnims först i mentalhöljet. Planeternas namn beror inte på godtyckliga val, utan planeterna namnger sig själva.

¹⁹Astrologerna kommer till sist att finna det nödvändigt att ställa tre horoskop för individen: ett för den fysiska människan, ett för den emotionala och ett för den mentala. KOV 2.13.13 Sammanlagda kommer dessa tre horoskop att ge personlighetens diagram, förstajagets livsmönster. Studiet av de linjer och former, dylika diagram består av, kommer att lägga grunden till en "individens geometri". I detta studium kommer man nämligen att finna att alla i diagrammet ingående linjer har bestämda funktioner i förhållande till varandra och utvisar livsenergiernas tendenser. Detta studium blir en ny gren av psykologin, och den kommer att i sinom tid få sin riktiga framställare. Här tecknas endast några huvuddrag av den framtida astrologin, då avsikten är att skydda nutiden. (LA: Planethierarkin ger inte mer kunskap, som kan missbrukas, och det gäller i synnerhet all sådan detaljerad kunskap, som måste ligga till grund för exakta beräkningar till exempel av cyklens infallande. KOV 2.12.9, 2.13.11)

²⁰Något som astrologerna vid denna tid måste göra är att taga med i beräkningen att vi befinner oss i denna tid av övergång från Fiskarna till Vattumannen. Detta gör de sällan, men det är tydligt att den oerhörda omvälvning, som inträffar i samband med en dylik övergång, påverkar individens horoskop och ofta motverkar individens öde eller skörd. Individens öden uppgår i planetens och släktets öden, och deras små angelägenheter motverkas nästan helt och upphävs ibland fullständigt. Det är inte möjligt att ställa planetens horoskop, och de som påstår sig kunna göra det är självbedragna bedragare. Till sist kommer fjärde naturrikets, mänsklighetens horoskop att ställas, men endast av invigda, och inga av de astrologer, som verkar i fysiska världen för närvarande, är invigda. LA: "Invigda" betyder vanligen åtminstone kausaljag, men i just detta sammanhang i realiteten 46-jag, eftersom de måste kunna

arbete med full förståelse i åtminstone lägsta kosmiska etern, värld 46, konstaterande fakta i denna.

²¹LA: Den sista delen av detta kapitel om energierna och astrologin utelämnas i denna redogörelse, då A.A.B. tydligen haft alltför stora svårigheter med att klart uppfatta och återge DKs meddelanden. Detta är icke att undra på med tanke på att ämnet är mycket svårfattligt, vilket i sin tur också beror på att en mycket vid klyfta skiljer den vanliga, exoteriska astrologin från sin esoteriska motsvarighet. I hittills gjord exoterisk framställning fattas alltså för många grundläggande, till esoterisk astrologi hörande fakta för att ett sådant uttalande som "solen stod i Lejonet (för omkring arton miljoner år sedan), när samordningen mellan människans hjärna och mentalmedvetenhet skedde" skall bli begripligt. För vanlig, exoterisk astrologisk och astronomisk uppfattning står solen i Lejonet varje år under cirka en månad, så uppenbart menade D.K. något annat än det som går att utläsa av A.A.B.:s formulering, men vad han menade förblir oförklarad. Den verkliga, esoteriska astrologin förblir länge ännu en vetenskap för övermänniskor och ett mysterium för oss andra. L3 17.6.19

LA 2013-08-16.

Utlagt på internet, hemsidan www.hylozoik.se 2013-10-05.

Senast korrigerat 2015-02-06.

LÄRJUNGENS VÄG

DEL ÅTTA

WM 445–507

1 Regel XI

¹Regel XI. *Tre ting måste nu den laglydige arbetaren utföra. Först utröna den formel som skall stänga in väsendena inom den omgivande muren, därefter uttala de ord som tillsäger dem vad de skall göra och vart de skall föra det som gjorts och slutligen framsäga det mystiska yttrande som skall rädda honom undan deras arbete.*

2 Analys av de tre utsagorna

¹Denna regel är den sista av dem som styr arbetet i emotionalvärlden, uppgiften att ge drivkraft åt tankeformer, som skall bli uttryck för energi (LA: och en idé) av något slag. DVS 3.25.3; KOV 7.19.10; L1 7.4.17, 9.39.2, 9.42.3; L2 10.4.1; L3 6.18.2, 8.5.1, 14.17.5; MV 9.30.1, 9.88.8 När en människa bildat en tankeform, handlar det om att en kausalidé klätts först i mental och sedan i emotional materia. (LA: Detta är förfarandet i vit magi och av en individ, som står åtminstone på kausalstadiet. L5 1.61 Det är inte förfarandet av genomsnittsmänniskan på emotionalstadiet.) Den är alltså en levande varelse, som står på gränsen till att fysikaliseras. Inget kan nu hejda dess framträdande i det fysiska annat än dess skapares uttryckliga viljeakt. Formen vitaliserar ju av sin skapare och är därför alltid underkastad hans vilja, tills han avskurit sin förbindelse med den genom att göra det ”mystiska yttrandet”.

²Skapararbetet är antingen medvetet eller omedvetet. I det omedvetna byggande av tankeformer, som genomsnittsmänniskan sysslar med, erhålls sällan de önskade fysiska resultaten. Så länge människan drivs av själviskhet och hat, är detta förhållande av godo. Det är lyckligt för mänskligheten att ännu så länge endast ett fåtal arbetar i mentalmateria. KOV 5.51.3; KI 16.1.13 De allra flesta arbetar i emotionalmateria, och de former de bildar därunder är flytande och föränderliga och får makt bara genom förmågan av ihärdighet. Det finns en esoterisk grund till att säga ”om man begär något tillräckligt länge, får man det också”. DVS 3.67.2; L1 9.57.8 Sådan är den lag som styr genomsnittsmänniskans reinkarnation. KOV 1.34.34, MV 8.6.7 Dessa (LA: genomsnittsmänniskans) begärformer vållar inte den skada de annars skulle göra, eftersom de saknar den målinriktning mentalmateriens energi får, när den styres av ett koncentrerat intellekt. Deras verkan stannar hos upphovsmannen. Men så snart den mentala faktorn kommer in och härskar, blir människan antingen farlig eller nyttig och inte bara för sig själv utan även för sin omgivning. Om hon blir nyttig, kan hon med sina tankeformer göra en insats för medvetenhetsutvecklingen. Med rätt inspiration (LA: nämligen från andratriaden och Augoeides), kan människan bli en verklig esoteriker och åstadkomma former i fysiska världen (LA: former som är i samklang med planen för medvetenhetsutvecklingen). L2 8.21.10, 9.25.3; L3 2.23.5

³Den idé (47:2,3) eller tanke (47:4,5), som skall komma till uttryck, har arbetat sig fram till gränsen av fysisk manifestation. Dess skapare, som i egenskap av ”vitmagiker” inte är en emotionellt centrerad människa, för den medvetet till det stadium, där den avsikt och den plan, som ligger till grund för den, kan framvisas. Skaparen håller tankeformen i sin medvetenhet och ger den form och energi genom sin målinriktade mentala fokus.

⁴Denna regel XI säger att aspiranten har att: 1) utröna den formel som skall kristallisera (LA: fixera) den form han byggt ungefär såsom arkitekten, som skall konstruera en bro, bestämmer den önskade formen genom en matematisk formel; 2) uttala vissa ord som ger formen livskraft och så för den ut i fysiska världen; 3) yttra den fras som frigör tankeformen från hans egen aura och så bevarar honom för förlust av hans egna energier.

⁵Att märka är att *formeln* avser tankeformen, *orden* det ändamål för vilket formen har byggts och *det mystiska yttrandet* slitandet av det magnetiska band som förenar skaparen med hans skapelse. Tankeformen avser närmast materieaspekten, ändamålet medvetenhetsaspekten och bandet till skaparen viljeaspekten. Såsom den verkliga esoterikern förstår dessa regler för magi, är de lika giltiga för skapandet av en kosmos, ett solsystem eller en planet som för lärjungens eller aspirantens små tankeformer.

⁶Vanligen uppfattar aspiranterna en utsaga, såsom den just gjorda, som om den beskrev en dualitet: höljet och den energi det uttrycker. Men vad aspiranterna nu särskilt behöver göra är att söka tänka i begrepp av en enda verklighet, som (är ingenting annat än själva energin =) överallt i kosmos är materia, rörelse och medvetenhet. L3 3.6.4 Endast med den insikten kan vi försona vetenskapen med religionen och rätt förstå den värld vi lever i.

⁷Den skarpa åtskillnad mellan liv och form, levande och livlöst, som råder i mångas tänkande, har medfört en vägran medge att de två skenbara motsatserna väsentligen utgör en enhet. Vetenskapen kan inte besvara frågorna: Vad är liv? Vad är energi? (LA: Lägg till: Vad är medvetenhet?) Vad är vardandet och vad är varat? Frågorna om vad och varför betraktar vetenskapen såsom meningslösa, omöjliga att besvara. KOV 1.1.2

⁸Emellertid kan (rena förnuftet och intuitionen =) 46-medvetenheten (L3 3.3.1, 3.4.9) lösa dessa problem och besvara dessa frågor. Lösningarna och svaren ingår i de uppenbarelser som erhålls i samband med initiation. De enda verkliga biologerna (LA: livsvetarna) är de i mysterierna invigda, ty de förstår något av livet och dess ändamål och är så (identifierade =) förenade med livsprincipen att de tänker och talar i termer av energi och dess verkningar. Alla deras aktiviteter i samband med planethierarkins arbete bygger på några få grundläggande formler, vilka avser livet såsom det manifesterar sig i (energi, kraft, materia =) rörelse, medvetenhet och materia. LA: Observera att AAB ofta tappar bort medvetenhetsaspekten, såsom hon gjort här och i de båda närmast föregående styckena, liksom även i 2.38. Förståelsen för att tillvaron har tre aspekter lyser med sin frånvaro hos esoterikerna utom hos pytagoreiska hylozoikerna.

⁹Livsprincipen är den kraft som håller formen samman, vitaliserar den och driver den till verksamhet. När denna livsprincip dras ur formen, dör denna och upplöses. Det är livsprincipen, som gör formen levande, antingen denna är en människa eller ett solsystem. E 1.15.2, 4.4.7

¹⁰Hos människan yttrar sig denna livsprincip på tre sätt:

¹¹1) Såsom styrande vilja, avsikt, grundläggande drivkraft. Detta är den dynamiska energi, som förmår monaden att inkarnera, bestämmer inkarnationens längd och i sinom tid avslutar den. Den manifesterar sig i viljan att leva, att vara, att handla, att utvecklas. I förstatriaden verkar den genom mentalmolekylen (47:4) och i organismen genom hjärnan.

¹²2) Såsom den sammanhållande kraften. Denna manifesterar sig genom förstatriadens emotionalatom och emotionalhöljet såsom individens emotionalitet – begär, känsla och fantasi – och i organismen genom hjärtat.

¹³3) Såsom eterhöljets aktivitet, innefattande också hela organismen med alla dess celler och organ.

¹⁴Det är givetvis inte möjligt att ge de mantriska ord och meningar som nämns i regel XI. De är fullständigt obegripliga för alla utom de invigda. Det är att märka att mycket som sägs i dessa anvisningar (WM) ligger framom nutidens tänkande. Både dessa anvisningar och *En avhandling om kosmisk eld* kommer att fullt förstås först mot 1900-talets slut (H.T.L.: och då först av kausaljag, enligt vad som sagts på annat ställe). L3 4.2.8, MV 9.220

¹⁵Alla dessa regler har olika innebörd för olika slags läsare. För en intelligent (LA: men i esoteriken obevandrad) läsare är de närmast intetsägande. Vad aspiranten kan utläsa av dem är vissa praktiska ideer för daglig tillämpning och efterprövning i erfarenheten. De får djupare mening allt eftersom aspiranten lär sig att handha energier, arbeta i mentalmaterien och

kreativt samarbeta med det ändamål som ligger till grund för utvecklingens plan. För lärjungen innehåller dessa regler vissa betydelsefulla anvisningar, som låter honom förstå skapelseverket i naturen på ett sätt, som aspiranten inte kan. För den invigde innehåller dessa ord bestämda order, som han kan tolka rätt bara med sin inlysta intuition (LA: lägst 47:2 i självmedveten kontakt med 46:7). Med de ännu högre graderna av intelligens behöver vi inte befatta oss. Denna regel XI skall nu betraktas endast såsom den genomsnittlige aspiranten uppfattar den. De högre tolkningarna överläts åt dem som har inre utrustning för att förstå.

¹⁶I. *Utröna den formel som skall stänga in väsendena inom den omgivande muren.*

¹⁷Alla naturens former, såväl de i makrokosmos som de i mikrokosmos, består av ett otal mindre levande väsen, som har ett visst mått av medvetenhet, rytm och sammanhållning enligt den kraft, lydande attraktionens lag, som formens byggare brukar. Under inverkan av (gudomlig tanke =) ett kosmiskt kollektivväsens tanke uppstår ett embryoniskt solsystem, som först är flytande och töcknigt, föränderligt till konturen och löst sammanhållet av den centrala energikärnan. Med tiden antar systemet en mer bestämd form och ingår i särskilda förhållanden med förbundna och närliggande former, anpassar sig till dessa i en inre mening, vilket tidigare inte var möjligt. Till sist blir solsystemet ett sådant som vårt eget, fungerande med en sol och omkretsande planeter, många smärre klot inom det större klotet, alla beroende av varandra, uppvisande en sammanhållning, en enhet och en struktur, vilken i varje särskilt fall är unik men likväl fungerar kosmiskt lagbundet. Solsystemet motsvarar en väldig avsikt, som det grupp- och självmedvetna väsen, som är systemets upphov och skapare av dess form, tänkt ut och sedan stadigt hållit fast i medvetandet. KI 6.1.1, 17.4.10

¹⁸Ett dylikt kosmiskt kollektivväsen skapar i sin meditation, sin reflekterande medvetenhet, en tankeform. Denna tankeform har fyra huvusakliga kännetecken:

¹⁹1. Den bildas genom medveten tillämpning av attraktionslagen.

²⁰2. Den sammansätts av ett otal levande väsen, som dras samman och till varandra genom kollektivväsendets–skaparens tanke och sålunda ingår i förhållande med varandra.

²¹3. Denna form är det yttre uttrycket för något som dess skapare har: visualiserat, byggt ändamålsenligt och ”färgat” eller skänkt egenskaper i enlighet med det avsedda ändamålet; vitaliserat med sitt begär och sin tanke; hållit samman så länge som dess ändamål fordrar; magnetiskt förbundet med sig själv genom sin levande avsikt och behärskande vilja.

²²4. Denna tankeform – denna inre avsikt, som klätt sig i en mental, emotional och eterisk form – äger styrka i fysiska världen bara så länge som den: förblir medvetet i skaparens tanke; i esoterisk mening ”håller avståndet” till skaparen (många tankeformer blir till intet, då de är ”för nära” sin skapare); kan riktas åt önskat håll och enligt minsta motståndets lag kan finna sin egen plats och därmed fylla den funktion och det ändamål för vilket den skapades.

²³”Formeln” kan därför betraktas såsom den idé som utgår från tänkaren, definieras såsom den dynamiska avsikt, det ”ting” som tänkaren ser och i sin tanke gör till något yttre och visualiserar såsom bäraren av hans avsikt. Den matematik, som ligger till grund för byggandet av en bro, säger de oinvigda ingenting, men för dem som vet och förstår är den själva bron sammanfattad i det väsentliga. Den är bron i potentiellt skick, och i de matematiska formlerna ligger den fullbordade strukturens mening, beskaffenhet och form liksom dess möjliga användbarhet. Så är det med de begrepp och ideer som ger upphov till en tankeform. Dessa esoteriska formler finns i den arketypiska världen, vilken för aspiranten är (intuitionens värld =) kausalvärlden, men i verkligheten ett mycket högre medvetenhetstillstånd. Dessa formler ligger till grund för en formernas värld (LA: idévärlden = formernas värld, ty grek. eidos, äldre: veidos = ”idé”, betyder från början form) och kontakt med dem måste de nå som är rätt utrustade att arbeta enligt de kosmiska materieformarnas planer. Det finns i symbolisk mening tre stora formelböcker: livets bok, gudomliga vishetens bok och formernas bok. Invigda av alla grader läser och bemästrar till sist livets bok. Aspiranter av alla grader läser gudomliga vishetens bok, också kallad medvetna erfarenhetens bok. Formernas bok är obligatorisk läs-

ning för alla, hos vilka intelligensen håller på att vakna så att den kan fungera. Det är former-
nas bok det nu handlar om. L3 2.1.1

²⁴ Aspiranten, som tröttnat på de egna ändamålslösa och oviktiga tankarnas eviga rundgång, söker ösa ur det rikhaltiga förråd av ideer som finns i ”regnmolnet av vetbara ting”, som Patañjali talar om och som (själen =) kausaljaget är medvetet varse. KOV 2.17.5; MV 10.8.13 16.22.5; L2 9.4.2; L5 13.2.11 Han söker arbeta så att han kan främja manifestationen av skaparens ideer. För att göra detta måste han först uppfylla vissa krav, i korthet följande:

²⁵ 1) Veta meditationens verkliga mening.

²⁶ 2) Kunna lätt inrätta mentalhöljet och hjärnan med kausalhöljet. KI 16.1.22

²⁷ 3) Kontemplera eller vara medveten i det kausala. Det blir då möjligt för kausalhöljet att verka förmedlande mellan (gudomliga ideernas =) kausalideernas värld och mentalvärlden. Deltagande i kausala skapelseprocessen visar sig därmed vara ändamålet med allt verkligt meditationsarbete. L1 1.21.2

²⁸ 4) Registrera den idé kausalmedvetenheten tagit emot och uppfatta vad slags form den bör antaga.

²⁹ 5) Renodla idén till det väsentliga, så att all meningslös inbillning och det lägre mentals formuleringar skalas av. Aspiranten rustar sig därmed för att lätt övergå till handling och genom stadga i kontemplationen riktigt mottaga visionen av den tilltänkta formens inre struktur eller grundstomme. L1 1.7.5, MV 9.141.7

³⁰ 6) När det kausala registrerar denna struktur i mentalhöljet, registrerar det mentala den lika medvetet, i den mån det mentala hålls stadigt i ljuset (LA: 47:5 inrättat med 47:3 eller 47:4 med 47:2. Med ”ljuset” menas kausalmedvetenheten MV 9.221.6). Denna process är inte uppställandet av formeln, utan är den sekundära process som kan liknas vid formelns omsättande i en konstruktionsritning. Allt efter formelns styrka, enkelhet och klarhet i en enkel tydligt tecknad struktur blir den slutliga konstruktionen och den därpå följande formen, vilken inom sin periferi kommer att innesluta de i konstruktionen använda väsendena. LA: Icke aspiranten utan först den på prov antagne lärjungen kan uppfylla dessa krav. KI 16.2.2,3

³¹ Detta liknar i själva verket avlelsens skede. Inom det befruktade ägget (resultatet av det manligas och kvinnligas förening) finns det fullbordade väsendets alla förmågor i potentiellt skick. Inom idén, uttänkt (LA: formulerad) i materien men inspirerad av (andeaspekten =) viljeaspekten, ligger den fullbordade tankeformens potential. Materieaspekten, i detta fall mentalmaterien, har befruktats av viljeaspekten (LA: i detta fall kausalviljan, och det är därför som i denna process aspiranten måste vara centrad och självmedveten i kausalhöljet), och trefalden fullständigas slutligen genom den skapade formen (LA: trefalden kausalt – mentalt – eteriskt). Men i de tidiga skedena finns ännu så länge bara ”formeln” – den uttänkta idén, det potentiella ehuru dynamiska begreppet. Den är mäktig nog att draga till sig allt den behöver för att växa och formas, men vem kan säga, om den blir misslyckad, en medelmåttig och svag produkt eller en skapelse av verklig skönhet och betydelse? LA: Skönhet i betydelsen av harmoni, överensstämmelse med sanningen och livslagarna. KOV 5.14.8; L2 3.31.4; L3 6.19.11; MV 7.1.11

³² Varje fysikaliserad idé äger således en form, som livas av begäret och skapats av det mentals kraft. Emotionalmaterien är den materia som intellektet påtvingar sina föreställningar för att bilda den ”inkarnerade idén”, kläda idén i form. (LA: Oegentligt uttryckt, eftersom formen är bildad redan i mentalmaterien och denna mentalform är emotionalformens föregångare, förebildare och nödvändiga, omedelbara orsak.) Det mentala har dessförinnan tagit emot den arketypiska idén, såsom kausalmedvetenheten uppfattat och sett den. Kausalmedvetenheten har i sin tur mottagit formeln såsom denna framställts för den i idévärlden.

³³ Följande tre faktorer styr idéns framträdande ur kausalvärlden i fysiska världen:

³⁴ 1. Energierna från världarna 29–35. Det är på denna sjuvärld som vår planets högsta intelligenser riktar sin uppmärksamhet. Deras medvetenhet kan uppfatta och omfatta detta

verksamhetsområde, där planethärskares medvetenhet uttrycker sig, fri från begränsningar av det som vi fattar som form. De är formelns bevarare, de är de matematiker som gör upp ritningarna till den stora planen. De beräknar verkan av de krafter, varmed arbetet utföres, och de energier som måste handhas. De tar i betraktande de påfrestningar formen måste utstå under livskraftens inverkan. De beaktar de cykliska impulser som evolutionsprocessen måste anpassas till. De befattar sig med förhållandet mellan (formaspekten =) materieaspekten och livsdriften. DVS 2.58

³⁵2. Intuitionsmedvetenheten (LA: 45:1–47:3). Det är i denna medvetenhet, som (visdomens mästare =) 45-jagen arbetar lika lätt som den normala människan i fysiska världen. Deras medvetenhet är i ständig kontakt med de (arketypiska intellekt =) kosmiska mentaljag (32–35), som är formlernas väktare. De utgår från de allmänna ”ritningarna”, lägger in detaljerna, söker rätt på dem som är lämpade att leda arbetet och samlar den personalstyrka som behövs. Bland sina lärjungar väljer de den som är mest lämpad att vara brännpunkt för upplysningen i fysiska världen eller den grupp som är bäst ägnad att genomföra den del av planen som skall manifesteras. De arbetar med dessa så utvalda, inpräglar i deras intellekt trefalden idé–kvalitet–form, tills detaljerna börjar framträda och arbetet med manifestationen i det fysiska kan fortskrida. L3 3.1.16

³⁶3. Mentalmedvetenheten. Det är i mentalvärlden, som mycket av detta arbete nödvändigtvis utföres, och detta är ett tillräckligt skäl för att aspiranten skall utveckla och utbilda intellektet. ”Regnmolnet av vetbara ting” låter sina droppar falla först i mentalvärlden, och nederbörden fortsätter, när lärjungar och aspiranter tar emot den. Dessa söker i sin tur inpräglade ideer hos ringare arbetare och aspiranter och så vägleda dessa, som genom sin skörd eller sitt fria val förts inom deras inflytelsekrets. Så blir det många tänkare som fångar ”idén”, och därmed har formelsidan av det stora arbetet verkat vad den kunnat.

³⁷Det är därmed tydligt att detta arbete väsentligen är grupparbete och därför kan utföras endast av dem som i någon mån bemästrat meditationsprocessen och kan hålla ”intellektet stadigt i ljuset”. Detta ljus strömmar i verkligheten fram ur (det universella intellektet =) kausalvärlden (idévärlden) och är av olika slag (LA: tre huvudslag med sina underavdelningar, sammanlagt 150). Det bildades i det förra solsystemet och måste användas och utvecklas i det nuvarande. MV 9.17.8,9; 9.122.15, 9.221.6, 18.17

³⁸Med uttrycket ”intuitionens ljus” menas den energi (LA: och medvetenhet) som är bärare av (Guds =) planetregeringens avsikt, plan. Uttrycket ”själens ljus” (LA: kausal medvetenhet och vilja) betyder de människors avsikt, plan, vilja som ansvarar för att regeringens plan förverkligas i de fyra lägre naturrikerna. I synnerhet människoriket är kausalmedvetenhetens uttrycksmedel. När människorna nått fulländningen, kommer fysiska världens problem att till största delen lösas. De fullt medvetna människorna, självmedvetna i den mänskliga formen (och det är ännu så länge bara ett fåtal), utgör planetväsendets hjärna. MV 9.28.3, 10.3

³⁹Uttrycket ”att kasta ljus” över något (problem etc.) har en verkligt esoterisk innebörd. Det betyder att uppenbara den idé eller princip som ligger till grund för den synliga manifestationen, att inse den högre verklighet som givit upphov till den synliga formen. Detta är grundidén i allt arbete med symboler. Att fastställa formlerna, att teckna ritningarna eller planerna såsom intuitionen mottagit dem i kausalvärlden och högre världar (45–47:1), detta är arbete som tillkommer planethierarkin ensam. Arbetets andra fas utföres av människor som i medvetet samarbete med planethierarkin verkar i människans världar (47:2–49:7). De förverkligar idén i det fysiska genom att tänka rätt, väcka begäret och fostra den rätta allmänna opinionen. De åstadkommer därigenom den nödvändiga fysiska verksamheten.

⁴⁰Aspiranter, ledare av grupper och tänkare överallt på klotet kan användas för detta arbete, förutsatt att de har ett öppet och samlat intellekt. Allt efter måttet av hur enkelt de nalkas sanningen, hur klart de tänker, hur deras grupp påverkar och hur inklusiv den är i sin medvetenhet och hur förmögna de själva är till lång, ihållande strävan, kommer den fysiska form

de bildar att överensstämma med idén och den högre verklighet de söker uppfatta.

⁴¹Den genomsnittliga läsaren av dessa anvisningar har ingenting med formlerna att göra. De som uppfattar och förstår dessa är de Stora som vet, som står bakom evolutionsprocessen och svarar för dess ändamålsenliga verksamhet. Planethierarkin skrider stadigt framåt med detta arbete men är enligt Lagen beroende av dem i fysiska världen som skall frambringa de yttre formerna. MV 1.67.13; 9.183.4,5 Om dessa arbetare i det fysiska inte rätt uppfattar inspirationerna eller begår misstag, blir det försening eller fel i byggandet och därmed tid- och kraftförlust. Om de tappar intresset och slutar arbeta eller är mest intresserade av sina egna saker och personligheter, måste planen vänta och energi, som kunde ha satts in till lösandet av mänskliga problem och mänsklighetens vägledning, få ett annat utlopp. Det finns aldrig något stillastående i skapelseprocessen. Energi, som flödar ut i livsenhetens pulserande, i dess aldrig upphörande och aldrig vilande cykliska aktivitet, måste brukas någonstans och finna utlopp någonvart, och ofta blir det – när människan sviker sin plikt – med katastrofala resultat. Naturkatastrofer såsom översvämningar och den stadigt ökande insektsplågan har samband med inflödet av energi, som inte brukas, inte ens uppfattas, men som kan ges rätt riktning med rätt avsikt och för planens främjande, om aspiranterna och lärjungarna i världen axlar sitt gruppansvar, bortser från förstajaget och förverkligar rätt. MV 9.100.2 När människorna allmänt står i förbindelse med planens väktare och deras intellekt och hjärnor är upplysta av intuitionens (LA: 46-medvetenhetens) och kausalmedvetenhetens ljus, när de kan träna sig till att intelligent uppfatta de impulser som cykliskt utsänds från (livets insida =) världarna 43–46, då kommer formen (47:4–49:7) att stadigt anpassa sig till livet (43–47:3) och förhållandena i världen att snabbt förbättras. När de mer framskridna människorna förmår uppfatta formlerna i det skick som planethierarkin översätter och överför dem, kommer verkan att först bli att rätta relationer upprättas mellan de fyra lägre naturrikerna och rätta relationer mellan individer och grupper i mänskligheten. Relationerna mellan de fyra lägre naturrikerna är nu dåliga, eftersom (materiens energi =) mekaniska 47-, 48- och 49-energier är främsta styrande faktorerna. I människoriket yttrar sig dessa energier i själviskhet, i djurriket i grymhet och i växtriket i sjukdom. Sjukdomarna har sin rot främst i felaktigt riktande av kraft i växtriket. Detta påverkar djur- och mineralrikerna och därefter människoriket. Detta kan ännu inte påvisas (LA: av mänskliga vetenskapen), men när man en gång förstått detta förhållande, kommer forskarna att rikta uppmärksamheten på växtriket för att i detta finna svaret på frågan hur sjukdomarna skall utrotas. L2 4.8.4

⁴²II. *Uttala de ord som tillsäger dem vad de skall göra och vart de skall föra det som gjorts.*

⁴³Denna regel verkar endast i den mån ”arbetaren med Lagen” är (i kontakt med den inre verkligheten inom sig själv, med själen =) kausalt självmedveten och i kontakt med Augoeides. Det är väsentligt att Augoeides verkar genom honom i full dagsmedvetenhet. Det är Augoeides, som uttalar orden, framsäger det mystiska yttrandet, men det är den kausalt medvetna människan som styr (mekanismen, formapparaten =) sitt förstajag. Denna styrning är möjlig först när hjärnan och det mentala är inrätade med det kausala. Återigen är det nödvändigt minnas att denna regel, som beskriver skapelseverket, gäller för alla slags skapelseprocesser, både dem i makrokosmos och dem i mikrokosmos, både solhärskarens bildande av solsystemet och människans försök att bemästra det magiska arbetets teknik och därmed bilda former i sin egen lilla sfär. Alla måste de utröna regelns verkliga innebörd, ty också ett kosmiskt väsen arbetar enligt sitt varas lag, och denna lag visar sig för oss såsom naturlagarna. KI 4.2

⁴⁴Ideerna om ordnad aktivitet, målmedvetenhet och ändamålsenlighet sammanhänger med det yttrande vi nu studerar. Varje formbyggare är först och främst en som styr mindre väsen och bestämmer dessas öden. Denna idé klargör den fria viljan och lagen om orsak och verkan. Ytterst ligger dock orsakerna i det förra solsystemet och i ännu äldre och större klot. KI 4.4.9 För oss kan det inte finnas någon ren orsak, utan endast mera betydande verkningar. En ren orsak är för

normalmänniskan lika obegriplig som rent förnuft (LA: essentialmedvetenheten, 46). Vårt nuvarande solsystem är ett verkningarnas system, som i sin tur framkallar orsaker. Först i människoriket och först hos de människor, som medvetet använder tankekraft, alstras något slags orsaker. Alla (LA: verkliga, rena) orsaker är igångsatta av något slags medvetet verkande och klart tänkande intellekt och förutsätter därför en tänkare. Detta är en grundsanning i all esoterik. Vårt solsystem är en tankeform och äger en verklig tillvaro bara så länge som tanken fortsättes. Allt som finns utgör del av den idéström som utgår från den gudomliga tänkaren (LA: icke ett utan många kosmiska kollektivväsen). Alla tankar (LA: som är orsaker) ingår i strömmen av kosmiska ideer. De flesta människor tänker inte och igångsätter därmed inte heller sådana orsaker, som i sinom tid måste göra sin verkan. KI 1.4.6

⁴⁵Är det då inte så att den tendens, en individ visar i ett liv eller i en serie liv, nödvändigtvis anger hans framtid och att de orsaker, som igångsatts i ett liv, blir till verkningar i ett senare liv? Så länge människans inkarnationer är övervägande emotionalt och fysiskt inriktade, är det inte individen själv, som bestämmer sina inkarnationer, utan dessa bestäms för honom genom den grupp han tillhör och som ett resultat av gruppmedlemmarnas växelverkan. Detta gäller alltid för alla människor på vissa utvecklingsstadier, där de drivs av massans uppfattningar, som bildats utan reflektion genom tradition och allmän opinion, och där de oförställt uppslukas av själviska intressen och inte själva "tar tag" i saker och ting utan drivs framåt av omständigheterna. Det är ett slags (LA: icke avsiktlig utan mekanisk) gruppaktivitet (styrd av fysiska och emotionala formers vibrationer), som frambringar de egenskaper och tendenser som orsakar situationen och de beledsagande omständigheterna. I dessa betingelser skall förklaringen till släktets och nationernas skörd sökas. I dylika grupper är de vanliga emotionala och fysiskt aktiva människorna försjunkna, och de måste taga sig ur denna försjunkna genom att upptäcka mentalmedvetenheten och använda den. Instinkten måste ersättas med intellektet. Under många serier av inkarnationer har grupper av monader inkarnerat genom materieförmedlingens attraktion. På de tidiga utvecklingsstadierna är det materiens attraktion, som drar monaderna ner i inkarnation, på de senare utvecklingsstadierna blir först medvetenhetsaspekten och sedan viljeaspekten den härskande faktorn. MV 3.29.3

⁴⁶På de lägre mänskliga utvecklingsstadierna råder en gruppaktivitet, som i viss mån motsvarar den som sker genom djurrikets gruppsjälur. LA: Men denna gruppaktivitet är ingen verklig gruppmedvetenhet, är svagare än djurens artinstinkt och skänker inte som denna något pålitligt stöd för individens orientering i verkligheten. Först i slutet av vistelsen i människoriket förvärvar monaderna självmedvetenhet och börjar fungera (som själar =) med någon grad av kausalmedvetenhet. Dessförinnan, på högre mentalstadiet, måste de ha förvärvat förmågan av klart och självständigt tänkande såsom grund för nödvändig självbestämmdhet. DVS 3.33 Det är på dessa två högre stadier, som människorna finner sina kausalgrupper. Då återinträder de i en grupptillvaro, men nu i full medvetenhet och med full kontroll. De monader som kausaliserat tillsammans, har också många gånger inkarnerat tillsammans i olika mänskliga relationer, och avsikten är att de också skall essentialisera (övergå till femte naturriket) tillsammans. DVS 2.51.1, 3.52.2

⁴⁷Varje form byggs i en process, som börjar med att en skapare sänder ut en igångsättande livsgnista, varefter processen fortsätter i flera stadier, på vilka växandets lag verkar. Denna lag ingår i attraktionens lag, som är en livslag, avser medvetenheten. Denna lag samverkar med orsakslagen (lagen för orsak och verkan), som är en naturlag, gällande materien. Orsak, attraktion eller begär, växande, verkan – dessa fyra faktorer styr byggandet av varje tankeform. När denna är ett fullbordat väsen, är den en verkan, byggd genom växande av en organiserad orsaks kraft.

⁴⁸Mänskligheten (LA: snarare den tänkande delen av denna) har nu utvecklats så långt att vi tänker på verkningar mera såsom egenskaper än såsom materieförmedling. En tankeform finns för oss för att alstra en verkan, för att uttrycka någon egenskap, som hör till medvetenhets-

aspekten och som ger oss förklaringen till skaparens avsikt med att skapa formen. Således finner vi i denna regel XI att avsikten med att yttra ordet är att säga till de väsen som utgör formen ”vad de skall göra och vart de skall föra det som gjorts”. Således finner vi idén om avsikt, verksamhet och mål.

⁴⁹Ifråga om sådana tankeformer som ett solsystem eller en planet kan avsikten, verksamheten och målet ligga för högt och vara alltför svåra att fatta för oss. Ifråga om andra slags tankeformer (LA: i mindre skalor) är dessa tre faktorer välkända. Religion, filosofi och vetenskap har sysselsatt sig med en eller flera av dessa (som H.T.L. kallar svaren på Sfinxens tre frågor: varifrån? huru? och varthän?). Först när människan (underkastar sig sin egen andliga viljas disciplin =) såsom kausaljag börjar uppfatta 45-viljan och taga ledning av denna för att kontrollera sina höljen och därmed inriktar sig på målet såsom detta steg för steg framträder för henne, börjar hon rätt förstå planetregeringens plan så långt som människor alls kan fatta denna.

⁵⁰Den människa, som skall skapa i mentalmaterien, måste lära sig att: 1) bygga ändamåls-enligt; 2) med rätt tal ge den tankeform hon byggt rätt drivkraft och sålunda låta formen förmedla den avsedda idén; 3) sända ut tankeformen rätt inriktad på målet, så att den når detta och därmed fyller sitt ändamål.

⁵¹Allteftersom aspiranten skrider framåt på vägen, blir det mer uppenbart för honom att det är nödvändigt att tänka klart och att utmönstra destruktiva tankar och negativa känslor. När människans mentala förmåga ökar och hon i motsvarande mån avskiljer sitt tänkande från masstänkandet, bygger hon ofrånkomligen mentalmateria till mentalformer (LA: klara, exakt utmejslade tankeformer, till skillnad från massans konturlösa och emotionalt grumliga DVS 2.22.4, 3.15.2). Ju starkare människan blir i sin mentalmedvetenhet, desto större blir också hennes förmåga att antingen skada eller hjälpa och desto viktigare blir det därför att hon lär sig att bygga rätt och ge rätt drivkraft åt det hon bygger.

⁵²Det finns några enkla och klara regler, som nybörjaren kan lyda för att undgå faran att öva svart magi, om så omedvetet, tvärtom lära sig att bygga i enlighet med planen. Genom att lyda dessa regler kan han också lösa sådana invecklade problem som han själv i blindo skaffat sig genom att bygga felaktiga tanke- och känslöformer (LA: illusioner och fiktioner), detta som kallas ”den stora illusionen”. DVS 2.62.7-11; MV 18.11.3; KI 16.1.3

⁵³Dessa regler kan synas den lärde aspiranten alltför enkla. Men de som är villiga att ”bli liksom små barn”, skall finna att dessa regler erbjuder en säker vägledning till sanningen, så att de genom att lyda dem kan bestå proven för lärjungaskapet. (LA: ”Bli liksom barn” = befria sig från kollektivets tvångstänkande, konsensusstrans. ”Att se det som finns rakt framför näsan kräver en ständig kamp.” George Orwell)

⁵⁴1. Skåda tankens värld och skilj osanning från sanning.

⁵⁵2. Lär vad illusionen innebär och finn sanningens gyllene tråd mitt i den. L2 7.8.13

⁵⁶3. Kontrollera emotionalhöljet, ty dess våldsamma böljor slukar den som simmar i dem, utestänger kausalideernas klara ljus och gör alla planer om intet.

⁵⁷4. Upptäck att du har ett intellekt och lär dig att bruka det på dess två sätt (LA: att nerdimensionera kausalideer till mentaltänkande och att upplösa fiktionerna). L2 1.14.10

⁵⁸5. Koncentrera tänkandets princip och härska över din mentalvärld.

⁵⁹6. Lär att tänkaren, tanken och tankens redskap är olika till arten likväl ett i den yttersta verkligheten.

⁶⁰7. Handla såsom tänkaren och lär att det är orätt att missbruka tanken för det låga begäret som reser murar.

⁶¹8. Tankens kraft är för allas bästa och för främjandet av planetregeringens plan. Bruka den därför icke för själviska syften.

⁶²9. Innan du bygger en tankeform, begrunda din avsikt med den, bestäm dess mål och granska ditt motiv för den.

⁶³10. För dig, aspiranten på livets väg, är det medvetna byggandets väg ännu icke målet (LA: är ännu icke det mål du kan förverkliga). Arbetet med att rena tankeatmosfären, att låsa tankens dörrar för hat och smärta, rädsla, avund och lågt begär, måste föregå det medvetna byggandet. Se på din aura, du vägens vandrare.

⁶⁴11. Vakta noga tankens portar. Tygla begäret. Kasta ut all fruktan, allt hat, all girighet. Se upp och se uppåt.

⁶⁵12. Emedan ditt liv är mest centrat i det konkreta (LA: de fyra lägre fysiska, emotionala och mentala molekylarslagen), anger ditt tal din tanke. Var mycket uppmärksam på dessa.

⁶⁶13. Talet är av tre slag. Det lösa pratet gör sin verkan; om det är vänligt, är ingen skada skedd, men om det är ovänligt, måste du snart plikta för det. Det själviska tal, som yttras med stark avsikt, reser en skiljemur. Denna har du sedan långvarigt arbete med att riva och så skilja dig från den inneslutna själviska avsikten. Se till din drivkraft och sök det tal som förenar ditt lilla liv med det större ändamål som ligger i planetregeringens vilja och plan. Det hatiska talet, det grymma talet, det giftiga talet, som föres vidare därför att det ger spänning för stunden – detta tal släcker de små gnistor som själen kastar ner, skadar livets rötter och kommer därför död åstad. Om det yttrats avsiktligt, är det en sådd som måste skördas. Om det är lögn, stärker det upphovsmannens egen illusionstillvaro och fördröjer hans befrielse. Om det yttrats i avsikt att skada och döda, slungas det tillbaka till den som yttrat det och skadar och dödar honom. DVS 3.59.9; L1 9.64.10,11; MV 9.192.11

⁶⁷14. Den tomma tanken, den själviska tanken, den grymma hatiska tanken – om den föres ut i världen, bygger den ett fängelse, förgiftar livets alla källsprång, vållar sjukdom, fördärv och fördröjning. Var därför god och vänlig så mycket du förmår. Tig och ljuset kommer in.

⁶⁸15. Tala inte om dig själv. Beklaga inte ditt öde. Tankar på självet och ditt lägre öde hindrar själens (LA: Augoeides') röst från att nå ditt öra. Tala om själen, tala om planen, glöm dig själv, när du bygger för världen. Så upphör formens lag att verka (LA: den lag som styr inkarnationshöljens mekaniska funktioner). Så kan kärlekens värde upprättas i denna värld (LA: "formens värld", det vill säga inkarnationshöljens världar, 47:4–49:7).

⁶⁹Genom att lyda dessa regler lägger man rätta grunden till att genomföra det magiska arbetet och gör mentalhöljet så klart och starkt att det rätta motivet styr och det verkliga byggandet blir möjligt.

⁷⁰Mycket av dessa reglers innebörd måste förbli teoretiskt och betraktas såsom en utmaning, tills den tid kommer, då verkligt magiskt arbete med tankeformbyggande blir allmänt möjligt. Formeln förblir ju för långliga tider okänd för alla utom planethierarkins medlemmar. De styrande orden kan människor utträna, men bara de som arbetar medvetet under sin egen (själs =) Augoeides' ledning och genom mental kontroll övergående i djup meditation kan handha mentalmaterien och bli "skapare med kunskap". Dylika människor kan yttra de igångsättande ord som alstrar dessa nya former och höljen, dessa uttryck för ideer och organisationer som lever sin livscykel och tjänar sitt ändamål och därefter i rättan tid når sitt fastställda slut. Dessa skapare är ledare och organisatörer, lärare och vägledare. Den ton de ljuder går ut till människor överallt. KI 3.9.12

⁷¹III. *Slutligen framsäga det mystiska yttrande som skall rädda honom undan deras arbete*

⁷²Vid det magiska arbetets slut måste således ett yttrande göras som räddar skaparen undan hans skapelse, tankeformen, ett yttrande som frigör både honom från hans skapelse och denna skapelse från hans kontroll.

⁷³Också i exoteriska sammanhang har människor en viss förståelse för det talade ordets betydelse vid "lanserandet av en idé". Denna förståelse framkommer vid olika slags möten, sammanträden, konferenser och diskussioner, där deltagarna förbereder sig för att framlägga något slags idé eller krets av ideer inför en bredare allmänhet. Också i reklambyråers verksamhet och i försäljares utbildning framhålls hur viktigt det talade ordet är för den som skall "sälja en idé". Har vi inte här en första svag aning, visserligen förvrängd, om hur viktiga dessa

mystiska yttranden är för kausalmedvetenhetens skapande arbete på alla områden för kreativ verksamhet? L2 10.8.28

⁷⁴Påverkan på allmänna opinionen, bruket av slagord och slogans, kampanjmakares tendens att upprepa vissa fraser är allt tecken på en ökande aning om hur magiskt arbete går till. Alla dessa medel använder man blint, utan verklig insikt. De ingår i verksamheter av människor, som står på tröskeln till verkligt skapande arbete, vars principer de ännu inte förstår och inte kan ändamålsenligt tillämpa. Likväl visar de i vilken riktning evolutionen går. I evolutionen kom först det skapande ljudet, därefter ordet, sedan talet. Talet har sedan differentierats i de många språken med deras ord, satser, meningar, stycken och hela böcker, så att vi nu är inne i en tid, då differentieringen nått sin höjdpunkt i tal och i skrift med böcker i miljontals, samtidigt som båda framställningssätten, talet och skriften, missbrukas för själviska syften av många. Likväl finns några få verkliga skapare, som söker låta höra sitt ljud, yttra de mystiska ord som kan förmå andra att se visionen. Så kan till sist de moln av tankeformer skingras som nu stänger det klara ljuset från (Gud =) planethierarkin ute.

⁷⁵Ur nuvarande virrvarr av talade och skrivna ord, föredrag och böcker, kommer säkerligen några få (klara begrepp =) verklighetsbegrepp att framträda och vinna genklang i människors tänkande. Sålunda kommer människorna också att ledas in i den nya tidsålder, då ”talet skall dö ut och böcker bli till intet”, eftersom de (subjektiva =) mentala meddelelsesätten kommer att ligga öppna. (LA: Av språket beroende meddelelse kännetecknar inte bara fysiska världen utan också emotionalvärlden. Först i mentalvärlden sker all meddelelse oberoende av språket, först där råder verklig telepati. DVS 2.40.10) Människor kommer att inse att oväsen försvårar telepatisk meddelelse. Inte heller kommer det skrivna ordet att behövas, ty människorna kommer att använda ljus- och färgsymbolor att fullständiga vad det mentala hörandet uppfattar. LA: Detta ligger i en avlägsen framtid, blir förmågor hos de kommande sjätte och sjunde rottraserna. KI 16.5

⁷⁶Det vanliga språket är på kunskapsförmedlingens område lika ineffektivt som den gamla talgdanken på belysningens område. Liksom elektriska ljuset har kommit i dess ställe, skall telepati och vision ersätta det talade och skrivna språket.

⁷⁷Arbetaren i mentalmaterien bygger sin tankeform och ”stänger in väsendena”, som uttrycker och gensvarar på hans idé inom en begränsande sfär. Denna består så länge som hans mentala uppmärksamhet och alltså livgivande energi riktas på den. Han yttrar de ord som sätter tankeformen i stånd att utföra sitt arbete, fylla den uppgift för vilken den byggts. Det enda, som hittills publicerats rörande de ord som används i skapelsearbetet, är det sjufaldiga heliga ordet AUM. När den kausalt medvetna individen rätt använder detta i mentalvärlden, vitaliserar det varje tankeform och sänder ut den på ett framgångsrikt uppdrag. I Atlantis var det motsvarande ordet TAU, som uttalades explosivt och så kraftigt att de tankeformer, som sålunda energiserades och utsändes, oundvikligen fungerade liksom bumeranger, som återvände till den som utsänt dem. I sin symboliska form är TAU även en symbol för reinkarnation. Det är begär efter formen, som ger upphov till bruket av formen och orsakar ständig återfödelse i formen. Det var det ihållande bruket av TAU, som vållade den slutliga översvämningen, som sopade bort den gamla atlantiska civilisationen. De få som vid denna tid använde AUM, var inte mäktiga nog att motverka begärets kraft. Människornas mentalhöljen kunde inte gensvara på det nyare skapande ljudet. Mänskligheten var alltså fullt uppslukad av önskan och begär att begäret efter ägodelar och begäret efter formen (= fysiska njutningar) i förening drev människorna esoteriskt ”ner i vattnet”. Det är begäret efter formen, som alltså tvingar människorna till ständig återfödelse, och detta kommer att pågå tills TAU-inflytandet uttömts och AUM-ljudet kan härska. TAU-inflytandet försvagas dock, och AUM ökar sin makt tills den härskar. Därefter måste (själens =) andrajagets ord framträda för att till sist helt ersätta AUM.

⁷⁸TAU sammanhänger med elementet vatten och AUM med elden. L3 2.7.1 Upphörandet

av TAUs makt anges i bibeln med orden "havet fanns icke mer". Andrajagets ord kan inte ges annat än vid initiation. Dess särskilda vibration och ton kan inte ges förrän AUM brukas rätt. LV2 5.45 Liksom TAU missbrukades och ledde sin civilisation i fördärvet, kan också AUM missbrukas och leda sin civilisation in i elden. Denna sanning är grunden till kristendomens missuppfattning om helveteselden och sjön av eld. De är symboler för tidsålderns slut, då de mentala civilisationerna förintas genom eld, liksom de tidigare civilisationerna genom vatten.

⁷⁹I mentalvärlden finns inte tiden (LA: för vanlig mänsklig uppfattning, eftersom mental objektiv medvetenhet förvärvas först av kausaljaget). L2 2.35, KI 3.9.17 Därför ingår icke tidsekvationen i föreställningen om en slutlig förintelse genom eld. Det finns ingen tid för katastrof fastställd. Den fulla effekten kommer att nås i mentalvärlden. Eldens tjänst är att rena. Låt därför AUM göra sin verkan och låt oss alla använda det ofta med rätt tanke, så att världens rening kan snabbt fortskrida. Mycket som står i vägen för de nya ideernas, de nya urtypiska formernas framträdande, måste förbrännas och förintas. Dessa nya ideer och former kommer till sist att behärska den nya tidsåldern och (LA: långt därefter) göra det möjligt att låta andrajagets ord ljuda och höras exoteriskt.

⁸⁰Mycket av det just sagda är svårbegripligt, men det innehåller en varning för de obetänksamma och mycken undervisning för dem som uppriktigt söker ljuset.

⁸¹Härnäst avhandlas två aspekter av denna tredje sats, som vi nu studerar. Många dylika aspekter finns, men det räcker med två för praktiska ändamål och för anvisning på ideer, som aspiranter har god anledning att söka fatta. Tanken om räddning undan formens inverkan skall belysas genom att tillämpas på två områden. Aspiranten måste rädda sig undan eller frigöra sig från de tankeformer han dagligen byggt under sitt mentala liv. Och den inkarnerade individen måste också rädda sig undan eller frigöra sig ifrån de fasthållanden vid (LA: eller identifieringar med) formen, som under tidernas lopp har vuxit och stärkts, en frigörelse som sker genom den process som kallas döden.

3 Räddningen undan våra tankeformer

¹Det följande är ämnat för aspiranter, vilka genom koncentration och meditation förvärvat tankekraft, för tänkare i världen, vilka genom tillspetsad flit och hängivenhet har det mentala (icke emotionala) ständigt riktat på något slags verksamhet, som nödvändigtvis ingår i (den gudomliga verksamheten =) planetregeringens plan för mänsklighetens medvetenhetsutveckling.

²Det är just här, i de sätt på vilka tanken används, som skillnaden mellan svart och vit magi framträder. Själviskhet, hänsynslöshet, hat och grymhet kännetecknar de arbetare i mentalmaterien, vilkas drivkraft under många inkarnationer varit egen upphöjelse, personligt förvärv av ägodelar, egen njutning och tillfredsställelse, oavsett hur de därmed skadar andra. Dylika människor är lyckligtvis få, men det är lätt att tillägna sig en dylik inställning, och många behöver akta sig, så att de inte tanklöst anträder egennyttans väg.

³De som är inriktade på den gudomliga helhetens (livssida =) medvetenhetsaspekt, kännetecknas av att de stegvis och stadigt växer in i gruppmedvetenheten och gruppansvaret, att de sätter (det personliga jagets =) förstajagets önskemål åsido och visar en kärleksfull anda. Från denna synpunkt betraktade kan människorna ordnas i tre stora grupper:

⁴1. Den stora majoriteten människor, som varken är goda eller onda utan bara icke tänkande. De är helt försjunkna i massmedvetandet och vet inte om att de är här för att utveckla verklig självmedvetenhet och förvärva den för detta uppdrag nödvändiga utrustningen. MV 8.3.8

⁵2. Ett mycket litet antal människor, som avgjort och (medvetet =) avsiktligt arbetar på det ondas sida. De är mäktiga i fysiska världen, men deras makt är tillfällig, inte evig. Den kosmiska lagen, enhetens lag, är för evigt emot dem, och det tillfälligt verksamma onda skall till sist förvandlas till gott. MV 9.202.21

⁶3. Ett betydande antal människor, som är pionjärer in i (själens =) andrajagets rike, bärare av den nya tidsålderns ideer och vårdare av den aspekt av (den uråldriga visdomen =) esoteriken som närmast skall uppenbaras för mänskligheten. Denna grupp består av osjälviska och intelligenta människor, som är verksamma på alla områden, aspiranter, lärjungar och invigda, som ljuder de olika gruppernas och typernas ton och planethierarkins egen ton. Det inflytande denna grupp av mystiker och (vetare =) esoteriker övar är (ytterst stort =) inte stort men tilltagande. Det är nu lättare än någonsin förut i mänsklighetens historia att erbjudas tillfälle att arbeta med och i denna grupp.

⁷Människorna i första gruppen tänker inte. Människorna i de två andra grupperna är i färd med att börja tänka och tillämpa tankelagarna. Det som här närmast skall avhandlas är hur aspiranterna använder sin tankeförmåga. I *En avhandling om kosmisk eld* finns mycket sagt om tänkandet, men här skall lämnas några praktiska ideer och uppslag till hjälp för de genomsnittliga aspiranterna i deras arbete.

⁸Låt oss först och främst minnas att ingen aspirant, hur uppriktig och hängiven han än är, är felfri. Vore han det, vore han ingen aspirant utan en adept. Alla aspiranter är alltjämt själviska, alltjämt fallna för dåligt lynne, retlighet, vrede, nedslagenhet och ibland rentav för hat. Ofta kan denna vrede och detta hat väckas genom det som kallas rättskänsla. Andras orättvisa, grymhet mot människor och djur och medmänniskors hat och elakhet framkallar motsvarande reaktioner hos dem själva och vållar dem mycket lidande och mycken fördröjning. Ett måste man alltid minnas. Om en aspirant väcker hat hos en medarbetare, om han framkallar hans vrede och om han bemöts med ogillande och motstånd, är det därför att han själv inte är alldeles harmlös, utan därför att det hos honom alltjämt finns frön till stridigheter, ty det är en (naturlag =) livslag att vi får vad vi ger och framkallar reaktioner i enlighet med vår aktivitet, om den så är fysisk, emotional eller mental.

⁹Det finns vissa slags människor som inte tillhör denna kategori. När en människa nått ett visst högre stadium, är hennes fall ett annat. De grundtankar hon söker förmedla, det arbete hon fått i uppdrag att utföra, den banbrytande insats hon strävar att göra kan framkalla, och framkallar ofta, hos dem som inte förmår uppfatta skönheten i hennes arbete och riktigheten i den sanning hon uttalar, ett hat och en vrede som vållar henne mycket besvär och som hon inte bär eget ansvar för. Denna fiendskap kommer från bakåtsträvare och känslomänniskor, och man bör komma ihåg att den i stort sett är opersonlig, så att, även om den riktas mot henne, den gör det därför att hon är bärare av en idé. Men här handlar det inte om dessa högre utvecklade, utan om esoterikstuderande som får lära sig att det inte bara är så att de sällan tänker utan även att de tänker fel, eftersom de drivs till tankeverksamhet genom reaktioner, som har sitt upphov i deras lägre natur, bygger på själviskhet och kärlekslöshet (LA: och all reaktion är i grunden och till sitt ursprung fysisk eller emotional, aldrig rent mental. MV 6.1.9).

¹⁰Det finns tre läxor, som varje aspirant behöver lära.

¹¹För det första att varje tankeform, som han bygger, bygger han på impuls av något begär, någon känsla eller fantasi. Mera sällan byggs den i ljuset av någon kausalidé, alltså någon intuition. Men hos flertalet är den impuls som driver mentalmaterien till aktivitet emotional, ett starkt, mer eller mindre själviskt begär.

¹²För det andra att varje sålunda byggd tankeform antingen blir kvar i hans egen aura eller söker sig till ett förnummet mål. I det förra fallet ingår den i en tät mur av dylika tankeformer, vilka helt och hållet omger honom eller utgör hans mentalaura. I den mån han skänker den uppmärksamhet, växer den och kan bli så stor att den utestänger verkligheten för honom eller så stark att han blir offer för det han byggt. Tankeformen blir då starkare än sin skapare, så att han blir besatt av sina egna ideer och drivs av sin egen skapelse. I det senare fallet söker sig tankeformen till en annan människas eller grupps mentalaura. Här ligger begynnelsen till ont magiskt arbete, vari ett starkare intellekt tvingar sin vilja på ett svagare. Om den söker sig till en grupp,

sammansmälter motsvarande känslöstyrda former (som finns i gruppauran) med den, eftersom de har samma vibrationstal. Då sker detsamma i gruppauran som har skett inom den individuella begränsningsfären: gruppen omger sig med en hämmande mur av tankeformer eller blir besatt av någon idé. Här ligger förklaringen till allt sektväsen, all fanatism och vissa slag av sinnessjukdom, såväl kollektiv som individuell.

¹³För det tredje att tankeformens skapare (i detta fall en aspirant) förblir ansvarig. Formen förblir knuten till honom genom hans levande avsikt, och därför måste både formens resultat och arbetet med att förstöra formen som han byggt vara hans skörd. Detta gäller alla tankar som klätts i fysisk form, goda såväl som dåliga. Den som skapat dem är ansvarig för sitt skapelseverk. Exempelvis har 44-jaget J. fortfarande mycket arbete med de tankeformer som kallas den kristna kyrkan. Både Kristus–Maitreya och Gautama Buddha har visst avslutande arbete kvar att utföra, men inte så mycket med de former, som var tänkta som bärare av principer de förkunnat, som med de individer som utvecklats genom att tillämpa dessa principer. L1 3.4.10; L2 5.4.8; L3 14.22

¹⁴För aspiranten, som alltjämt är i färd med att lära sig tänka, är problemet dock ett annat. Han är fortfarande benägen att bruka mentalmaterien för att därmed uttrycka sina missuppfattningar av verklighetsideerna. Han är alltjämt fallen för att med tankekraft uttrycka vad han tycker om och vad han ogillar; han är fortfarande böjd att bruka mentalmaterien att möjliggöra förstajagets begär. Varje ärlig aspirant kan vittna om detta.

¹⁵Många aspiranter bekymrar sig mycket för hur de skall vakta sina tankar och skydda formulerade ideer. Somliga tankar är ideer klädda i mentalmateria och stannar kvar i mentalvärlden. Dit hör abstrakta föreställningar och svagt uppfattade fakta om det esoteriska livet, vilka ilar förbi genom tänkarens intellekt. De är inte så svåra att vakta, ty deras vibrationer ligger så högt och uppfattas så svagt att de som förmår kläda dem i mentalmateria (LA: formulera dem begripligt för mentalmedvetenheten) är så få att risken för att dylika formuleringar får en olämplig spridning är mycket liten.

¹⁶Också de meddelanden, vari de esoteriska lärarna ger sin undervisning, behöver skyddas för obehöriga. Kretsen av dem som förmår uppfatta dessa meddelanden vidgas nu något, och dessa tankeformer upptar ofta emotionalmateria genom aspirantens begär att sanna det han fått veta, få det bekräftat och så förmedla det till sin grupp, vars kunskapsörst är lika stark som hans egen. Ibland är detta tillåtet och ibland inte. Om det är förbjudet, vilken metod skall han då tillämpa för att skydda kunskapen? Huvudsakligen vägran låta emotionalmateria häfta vid den mentala tankeformen. Låt det emotionala utkämpa sin strid och vägra därunder dess materia att formulera något i saken. När inget begär att tala finns och när strävan är att hindra materia från att samlas runt kärnan, byggs en annan tankeform, som träder emellan och skyddar. L3 1.4.5

¹⁷De vanligaste tankeformerna och de som vållar störst besvär är uppgifter, ibland detaljerade sådana, om människors arbete och personligheter, grunden till sådant som (LA: mycket lätt) kan urarta i skvaller (LA: och förtal). Hur skall man hindra sitt medvetande från att överföra sådant till en annans? Detta är uppgifter som har sitt ursprung i skeendet i fysiska världen, och däri ligger svårigheten. Sådana fakta, som avser esoteriska ”inre livet” och sådana fakta som har sitt upphov i mentalvärlden, är inte så svåra att dölja. De kommer inte någon människa till del, förrän hennes vibrationer ligger tillräckligt högt för att motsvara dessa fakta, och när så är fallet, har hon också för det mesta stadga och visdom nog för att kunna skydda dem. Men så är icke fallet med uppgifter om förhållanden i det fysiska. Tankarna av det förra slaget stiger ner uppifrån. De av det senare slaget stiger upp från fysiska världen och växer i vitalitet genom de många ovisas vetenskap. Det förra slagets tankar begynner dimmigt i mentalvärlden, och endast ett högre slags intellekt kan formulera dem, kläda dem i mentalmateria i geometrisk precision, och ett dylikt intellekt äger vanligen den visdom som vägrar att kläda dem i emotional materia. Icke så med en uppgift om ett föregivet ske-

ende i det fysiska. Den är ett levande och livskraftigt väsen av emotional- och mentalmateria. När ni kommer i beröring med det, skall ni då vitalisera det eller motverka det? Om det är en osann, ondskefull, illvillig uppgift – lögn, förtal, skvaller – skall ni motverka tankeformen. Detta gör ni genom att devitalisera tankeformen med kärlek, bryta sönder den med en motriktad tankeform av frid och harmoni och genom att avsiktligt rikta en kärleksfull tanke till den människa som lögnen, skvallret eller förtalet avser.

¹⁸Om tankeformen innehåller någon sanning om en medmänniska, som begått något verkligt misstag (LA: inte bara brutit mot rådande moralkonventioner eller ”politisk korrekthet”, utan verkligen brutit mot livslagarna, två olika saker som icke-tänkande och okunniga människor har svårt att hålla isär), vad skall ni då göra? En sanning kan ni inte devitalisera eller upplösa. (LA: Egentligen menas: en verklig, ond sådd kan man inte utplåna med tänkande.) Här kommer i stället upptagandets lag till er hjälp. Tag upp tankeformen i hjärtcentret och förvandla den med kärlekens alkemi.

¹⁹Ni som vet så mycket mera än genomsnittsmänniskan, inser att ett livsmisstag kan vara skördebetingat eller ha sin grund i att ett gott motiv tillämpats felaktigt. I ett dylikt fall deltar ni inte i det allmänna skvallret, för ni inte uppgiften vidare. Vad er anbelangar, har den tankeform, som byggts omkring uppgiften, hamnat i en återvändsgränd. Sedan bygger ni en motriktad ström av goda, kärleksfulla tankar, som ni sänder till er verkligt eller skenbart felande medmänniska. Det är vänliga och hjälpsamma tankar, tankar som stärker modet och strävan mot det högre, tankar om vis tillämpning av de läxor man kan lära av den ovisa handlingen. Ni får inte bruka tvång, ty starka tänkare får inte otillbörligt påverka andra, utan sänd en mild ström av förvandlande kärlek–visdom.

²⁰Det är alltså tre metoder, som här har beskrivits: upplösning, upptagning, hämning. Ingen av dem är esoterisk i strängare mening, ty de kan tillämpas av många. De egentliga esoteriska metoderna skall meddelas senare.

²¹1. Tankeformen behålls i mentalvärlden, det vill säga: emotionalmaterien hämmas.

²²2. Tankeformen bryts sönder och upplöses genom en ström av välriktad kärlekskraft.

²³3. Tankeformen upptas av hjärtcentret och förvandlas däri, samtidigt som en motriktad tankeform av kärlek–visdom sänds till den av andras skvaller ansatta människan.

²⁴1. En mäktig tankeform kan verka liksom en bumerang. Den kan återvända, laddad med ökad styrka, till den som skickade den på dess uppdrag. Ett starkt hat, som klätts i mentalmateria, kan återvända till sin upphovsman, laddat med den hatade individens energi. Om aspiranten gjort sig skyldig till detta hat, kan detta vålla kaos i hans liv. Hata icke, ty hatet återvänder alltid dit, varifrån det kommit.

²⁵Ett starkt begär efter materiell vinning leder med tiden till förvärv av det begärda. DVS 3.67.2; L5 6.10 Men vad gäller aspiranterna, finner de i de flesta fall att de inte längre hyser någon åtrå efter ägodelar, utan betraktar dylika snarare som bördor, eller att de under tiden kommit att förvärva mer än de behöver och knappt vet vad de skall göra med allt som de fått. (LA: De har kommit till allt klarare insikt om att de inte behöver det de begärt och inte begärt det de behöver.) DVS 3.63.4

²⁶En mäktig tankeform, som är bärare av längtan efter andlig inlysning (LA: inflöde av kausalt ljus, mottagande av kausalideer) eller efter erkännande av läraren, 45-jaget, kan medföra en sådan flod av ljus att aspiranten bländas och således kommer i besittning av en rikedom av andlig energi, för vilken han icke är redo och vilken han icke kan bruka. Den kan till aspiranten attrahera en (tankeform =) fantasiform om någon av De Stora och så driva honom djupare in i emotionalvärlden med dess illusionism. Härav behovet av ödmjukhet, av längtan efter att få tjäna och den självglömska som kommer därav, om man skall bygga sant och riktigt. Sådan är lagen.

²⁷2. En tankeform kan också verka liksom ett gift och förgifta alla livets källor. Den är måhända inte stark nog att taga sig ur sin upphovsmans aura (mycket få tankeformer är det)

och nå sitt mål i en annan aura för att där samla kraft och sedan återvända dit, varifrån den kommit. Men den kan ha en egen vitalitet, som kan slå aspirantens liv i spillror. En våldsam motvilja, en gnagande oro, svartsjuka, en ständig ängslan och en längtan efter något eller någon kan verka så starkt som retmedel eller gift att hela livet förstöres och tjänandet blir gagnslöst. Hela livet förbittras och berövas sin kraft genom att oro, hat eller begär fått rota sig i det. Alla förhållanden med andra människor blir meningslösa eller rent av skadliga, ty den bekymrade eller misstänksamme aspiranten förstör för sina närmaste och sina vänner genom sin inre förgiftande inställning, styrd av en tankeform. Han kan inte gå framåt i medvetenhetsutveckling, ty hans kontakt med högre, till andrajaget hörande medvetenhet har avbrutits genom mental självförgiftning. Hans syn blir förvrängd, hans karaktär anfrätt och han kan inte göra sig kvitt detta mental-emotionala gift hur han än försöker och hur klart han än (teoretiskt) ser orsaken till sitt elände. Detta är en mycket vanlig svårighet, ty den har sin grund i det själviska förstajaget och har ofta en så stor anpassningsförmåga att den synes icke kunna bekämpas med direkt metod (LA: alltså måste den drabbade aspiranten tillämpa en indirekt metod, helst flera sådana, eftersom den nämnda anpassningsförmågan snarast nödvändiggör en ständig växling mellan flera).

²⁸3. Den tredje fara, aspiranten måste vara på sin vakt emot, är att bli besatt av sina egna mentalföreställningar, vare sig dessa är tillfälligt riktiga eller i grunden felaktiga. Alla föreställningar som är riktiga är det för tillfället och måste med tiden intaga sin plats som del-sanningar inom en större sanning. En människa kan ha uppfattat några av de mindre viktiga principerna i esoteriken så klart och vara så övertygad om sin föreställnings riktighet att hon glömmer den större helheten och bygger en tankeform om den delsanning hon har insett. Denna delsanning kan dock visa sig vara en begränsning, som håller henne fången i ett tankefångelse och så hindrar henne att gå framåt. Hon kan bli så viss om att själv äga sanningen att hon inte kan inse sanningen i vad någon annan framför. Då har hon glömt att den egna medvetenheten alltid är mycket begränsad, att den sanning hon kanske äger har kommit henne till del genom den egna kausalmedvetenheten, vilken alltid är färgad av sitt departement (sin stråle), och sedan formulerats av den egna separativa mentalmedvetenheten. Om hon blir en dylik fanatiker, lever hon bara för denna lilla sanning, kan inte se någon annan, tvingar den på andra och blir därför mentalt obalanserad, även om världen betraktar henne såsom psykiskt frisk. DVS 1.26.9, 2.1.23

²⁹Hur skall en människa skydda sig mot dessa faror? Hur skall hon bygga rätt? Hur skall hon bevara den jämvikt som möjliggör för henne att inse sanningen, bedöma riktigt och så bevara förbindelsen mellan det mentala och kausala både vad avser henne själv och vad avser medmänniskorna?

³⁰Först och främst genom att ständigt öva harmlöshet. Detta innefattar harmlöshet i talet, i tanken och följaktligen också i handlingen. Det är en (positiv =) aktiv harmlöshet, som förutsätter ständig verksamhet och vaksamhet. Det är inte en (negativ =) passiv och anpasslig "tolerans".

³¹För det andra genom att dagligen vakta tankens dörrar och kontrollera tankelivet, inte tillåta vissa tankegångar, motverka vissa gamla tankevanor med konstruktivt kreativt tänkande, förvisa förutfattade åsikter till uppmärksamhetens utkanter, så att nya horisonter kan skönjas och nya ideer vinna insteg. Detta förutsätter daglig och stundlig vaksamhet men endast tills gamla tankevanor övervunnits och den nya rytmen upprättats. Då upptäcker aspiranten att uppmärksamheten är så koncentrerad på de nya andliga ideerna att de gamla tankeformerna inte kan fånga hans intresse utan att de dör av näringsbrist. Det ligger en uppmuntran i denna tanke. De tre första åren blir svårast. Därefter är intellektet upptaget med ideerna och inte med tankeformerna. L2 8.7.10-12

³²För det tredje genom att vägra leva i den egna tankevärlden för att i stället träda in i idévärlden och i den allmänmänskliga tankeströmmen. Idévärlden är kausalvärlden. Den

mänskliga tankeströmmen finns i mentalvärlden. Aspiranten måste fungera fri i båda världarna. Märk noga formuleringen. Det menas inte att han måste fungera fritt, vilket skulle betyda att han kunde göra det med lätthet, utan att han måste fungera fri (LA: oberoende av det kollektiva tryck, den konsensustrans, som råder i människans världar). Genom ständig, daglig meditation (LA: och bemästrande av hylozoikens mentalsystem, vilket han sedan gör till föremål för sin meditation, ty meditation kan inte ”mala tomt”) gör han det första. Genom omfattande beläsenhet och medkännande intresse och förståelse gör han det andra.

³³För det fjärde måste hon lära sig att frigöra sig från sina egna tankeskapelser och låta dem fylla den uppgift för vilken hon sände iväg dem. Denna fjärde process består av två: 1) Genom att bruka ett mystiskt yttrande sliter hon det band som håller kvar den idébärande tankeformen i hennes mentalaura. 2) Genom att frigöra sin mentalitet från idén, när hon väl sänt ut den på dess uppdrag, lär hon *Bhagavad-Gītās* läxa om att ”arbeta fri från bundenhet” (LA: identifiering). KOV 7.9.9

³⁴Dessa två processer förlöper olika i enlighet med aspirantens utvecklingsnivå, erfarenhet och ställning. Envar får själv formulera det yttrande, varmed han sliter bandet, och envar får själv, ensam och utan hjälp, lära sig att bortse från de tre världar, vari han arbetar, i strävan att främja sin idé om det arbete som skall utföras. Han får själv lära sig att draga tillbaka sin uppmärksamhet från den tankeform han byggt att uttrycka denna idé i vetskapen om att i den mån han lever i kausalmedvetenheten och energi från andratriaden strömmar genom honom, i samma mån uttrycker hans tankeform kausalidén och fullgör sin uppgift. Den hålls samman av andratriadens enhetsenergi, inte av förstatriadens begärsenergi. Han utför sitt arbete i orsaksvärlden, idévärlden (LA: kausalvärlden), inte i verkningarnas värld, fysiska världen. Det fysiska uttrycket lyder då automatiskt kausalidén.

4 Rädningen undan döden

¹Nu begynner andra delen av vårt studium av slutorden i regel XI. Första delen handlade om rädningen undan de faror som uppstår i samband med att människan skapar tankeformer i mentalvärlden. Mycket kunde ha sagts om det problem som ligger i att de flesta studerande saknar förmågan att tänka klart. Klart tänkande förutsätter förmågan att avskilja sig, om så bara för tillfället, från alla emotionala reaktioner och aktiviteter. Så länge emotionalhöljet befinner sig i ett tillstånd av rastlös rörelse (LA: okontrollerad vibration) och dess begär, känslor och lynneskast är starka nog att tilldraga sig jagets uppmärksamhet, är (positiva =) aktiva processer av (rent =) oemotionalt tänkande omöjliga. För att klart förstå hur jaget med det mentalas hjälp kontrollerar det emotionala och varför denna kontroll är nödvändig måste man först ha någon kunskap om själva mentalmedvetenhetens natur och förmågor och sätta värde på koncentrationen (LA: den av jaget och inifrån jaget riktade uppmärksamheten, åskådliggjord med den enkelt spetsade pilen: →) och meditationen (LA: övandet av de i tillståndet av koncentration möjliggjorda särskilda förmågorna, varav den viktigaste och mest grundläggande är självmedvetenheten, den dubbelt riktade uppmärksamheten, åskådliggjord med den dubbelt spetsade pilen: ↔).

²Denna undervisning avser att ge de första lektionerna i esoterisk psykologi och har huvudsakligen handlat om emotionalhöljet, dess egenskaper och metoderna för att vinna kontroll över det. I 1900-talets senare del kan en utförligare undervisning ges om mental- och kausalmedvetenheten, dess egenskaper och förmågor. LA: Ett löfte, som infriats i och med hylozoikens publicering alltifrån år 1950. KOV 7.15.4, MV 8.3.8

³Två saker måste vi hålla i minnet, när vi studerar de medel som används i denna räddning:

⁴För det första att det som den inkarnerade monaden frigör sig ifrån inte bara är organismen med dess eterhölje utan hela förstajaget, alltså förutom de båda fysiska hölkena även emotional- och mentalhöljena. Alla de nämnda hölkena är monadens inkarnationshöljen (LA: som oåterkalleligen upplöses efter ”döden”, efter varje inkarnation, för att motsvarande nya skall

bildas inför nästa inkarnation). (Medvetenhetsaspekten =) Monadens medvetenhet är fokuserad ömsom i ett, ömsom i ett annat av dessa höljen: fysiska, emotionala eller mentala. Genomsnittsmänniskan är med lätthet verksam i de fysiska och emotionala höljen och är (LA: vid enstaka tillfällen) självmedveten i dessa. Den intelligenta och högt utvecklade människan har förvärvat kontroll över dessa höljen, fysiska och emotionala, och därtill även delvis över mentalthöljet, nämligen dess två lägsta förmågor, dess mekaniska minnes- eller registreringsfunktion (47:7) och dess första analyserande funktion (47:6). I vissa fall har hon också lyckats förena dessa tre – fysiska, emotionala och mentala höljen – till en medvetet fungerande personlighet. Aspiranten är i färd med att börja förstå något av den livsprincip som vitaliserar personligheten, förstajaget. Lärjungen använder alla tre, eftersom han inrättat hjärnan och mentalmedvetenheten med kausalmedvetenheten. KOV 1.34.25-35; F 6.10

⁵För det andra att denna räddning eller frigörelse åstadkoms genom en riktig förståelse av dödsprocessen. Detta är det ämne vi nu skall studera, och det är så omfattande att det är möjligt att lämna endast några få fakta för aspiranten att begrunda och senare bearbeta. Också är behandlingen av ämnet här begränsad till organismens död (LA: eller första döden, och det finns ytterligare två dödar, nämligen emotionalhöljets död eller upplösning och därefter mentalthöljets).

⁶Låt oss först definiera denna gåtfulla process, som alla livsformer måste genomgå och som ofta är det fruktade slutet – fruktad eftersom den inte är förstådd. Den vanliga människans intellekt är så föga utvecklat att rädslan för det okända och fasthållandet vid formen har lett till en situation, där ett av de mest välgörande skeendena i den inkarnerande monadens livscykel betraktas såsom något som skall undvikas och uppskjutas så länge som möjligt. L3 10.1.4-9

⁷Att dö hör till våra mest utövade verksamheter. Vi har dött många gånger och skall dö om och om igen. Döden handlar väsentligen om medvetandet. Vi är i ena stunden medvetna i fysiska världen och har i nästa stund dragit vidare till en annan värld och är aktivt medvetna i denna. Vi fruktar döden bara så länge som vår medvetenhet är identifierad med materieaspekten. Men i den mån vi vet med oss om att vara (själar =) självmedvetna monader och finner att vi är i stånd att fokusera vår medvetenhet i vilket som helst av våra höljen och med uppmärksamheten på företeelserna i den värld som motsvarar höljet, i samma mån skall också döden bli till intet för oss. L3 10.1.5

⁸För genomsnittsmänniskan är döden det katastrofala slutet, som medför att alla mänskliga band klipps av, all synbar verksamhet upphör, all förmåga att visa kärlek och tillgivenhet faller bort och medvetandet – om det över huvud taget finns kvar något sådant – övergår till det okända och fruktade. Den motsvarar utträdet ur ett upplyst och varmt, vänligt och välbekant rum, där våra kära är samlade, och utträdet i den kalla och mörka natten, där man ensam och skräckslagen bara kan hoppas på det bästa och inte kan vara viss om något.

⁹Men människorna glömmar gärna att de varje natt under sömnen dör från fysiska världen och lever vidare i en annan värld. De glömmar att de redan har förmågan att lämna (fysiska kroppen =) organismen med dess eterhölje. Eftersom de ännu icke har förmågan att till fysiska hjärnans medvetenhet överföra minnet av denna övergång och minnet av det därpå följande livet i emotionalvärlden, kan de icke inse sambandet mellan döden och sömnen. Döden är ett längre avbrott i fysiska livet och verksamheten, man har ”rest bort” för en längre tid än den nattliga sömnens fåtal timmar. Men nattsömnen och döden är lika med den enda skillnaden att den magnetiska tråd, vari livskraften flödar, bevaras i sömnen men slits av i döden. Det är längs denna tråd, som monaden med sina överfysiska höljen återkommer till de fysiska höljen efter avslutad vistelse i emotionalvärlden under sömnen. När tråden slitits i döden, kan monaden inte återvända till de båda fysiska höljen. Dessa har därmed mistat sin sammanhållande princip och börjar genast upplösas. L3 10.3

¹⁰Monaderna använder livstråden, sutratma, för att manifesteras sin vilja att vara och verka i

materiehöljen. När denna livstråd når eterhöljet, delar den sig i två trådar, som förankras på var sitt ställe i detta hölje. Den ena tråden, som kan kallas medvetenhetstråden, går genom eterhöljets hjässcentrum och har sin lägsta förankring i organiska hjärnans tallkottkörtel. Den andra tråden, livstråden i egentlig mening, går genom eterhöljets hjärtcentrum och har sin lägsta förankring i organiska hjärtat. Det är från dessa två punkter, som monaden söker kontrollera organismen. Det är så människans medvetenhets- och livsfunktioner i grovfysiska världen kommer till stånd. Det är monadens kontaktpunkt i hjärnan som gör människan till ett intelligent, förnuftigt, självmedvetet och självbestämt väsen. Människan är medveten om sig själv och den värld vari hon lever i enlighet med den nivå monaden nått i medvetenhetsutvecklingen och den nivå av utveckling och förfining monadens redskap har nått. Dessa redskap är vad gäller fysiska livet först och främst eterhöljet med dess sju viktigaste centra, därnäst organismens nervsystem och i sista hand dess endokrina system. Det endokrina systemet kan betraktas såsom den lägsta nerdimensioneringen av de två förstnämnda redskapen.

¹¹Livstråden, förankrad i eterhöljets hjärtcentrum, förmedlar den livsenergi som håller samman hela eterhöljet och därmed också organismen. Denna livsenergi manifesterar sig genom blodmassan och använder denna för styrningen av organismen. Denna styrning sker bland annat genom det endokrina systemet. E 3.15

¹²Döden innebär att båda dessa energitrådar dras tillbaka, både den i hjärnan och den i hjärtat, varefter medvetenhetstråden förenas med livstråden. Sömnen däremot innebär att bara medvetenhetstråden dras tillbaka från hjärnan, varvid fysisk medvetlöshet inträder. Denna innebär inte nödvändigtvis att monaden är medvetlös, ty den kan vara medveten och upptagen i någon överfysisk värld. Dess uppmärksamhet är då inte längre riktad på ting och skeenden i fysiska världen utan på motsvarande i en annan värld och är därför centrad i det hölje som hör till denna värld. När i döden livstråden slits, upphör livskraften att verka genom blodmassan, hjärtat att slå och hjärnan att arbeta, däribland med att registrera intryck. När alla organiska livsfunktioner upphört, pågår endast ett slags aktivitet, förruttnelsen, som är materiens eget prerogativ och i visst avseende visar människans enhet med allt materiellt. E 6.14

¹³I fall av svåra intelligenshandikapp och långt framskriden senildemens har medvetenhetstråden dragits tillbaka från hjärnan, medan livstråden fortfarande är förankrad i hjärtat. Då finns det liv men ingen intelligens, rörelse men ingen ändamålsenlighet i rörelserna. I fall av senildemens, där det tidigare funnits ett normalt fungerande intellekt, kan det synas som om det alltså funnes ett ändamålsenligt beteende, men detta är endast skenbart och beror på inrotade vanemönster, icke på avsiktligt handlande. L2 6.19.7; MV 2.9.6

¹⁴Dödsprocessen sätts igång och genomföres under Augoeides' ledning, oavsett om människan vet om denna ledning eller ej. Processen sker hos flertalet människor utan monadens aktiva medverkan, ty monaden följer med de överfysiska höljen, när dessa slutgiltigt och oåterkalleligt avskiljes från de två fysiska, vilka då ofrånkomligen reagerar med att dö. Monaden är då vanligen redan upptagen "på annat håll", nämligen i emotionalvärlden. MV 8.7.1

¹⁵Hos högt utvecklade människor förekommer ofta ett slags förutseende vad gäller döden. Detta har sin grund i kontakt med Augoeides och vetskap om hans avsikter. Detta innefattar ibland en vetskap om själva dödsdagen, en vetskap parad med en självbestämmdhet, som bibehålls ända till det slutliga utträdet ur de fysiska höljen. Hos invigda finns ännu mera dylikt. De har en ändamålsenlig förståelse för de lagar som styr utträdet, en förståelse som möjliggör för individen att utträda ur organismen i full dagsmedvetenhet och genast fungera i emotionalvärlden. Detta förutsätter att medvetenhetskontinuiteten behålls, så att det inte blir något glapp mellan medvetenheten i fysiska världen och den i emotionalvärlden. Människan vet sig då vara densamma som förut, fastän utan de båda fysiska höljen. Hon förblir medveten om de känslotillstånd och tankar som yttrar sig hos dem som står henne närmast och som hon älskar,

ehuru hon inte kan förnimma eller kontakta organismen. Hon kan meddela sig med dessa sina närmaste i emotionalvärlden eller telepatiskt genom det mentala, om de har en sådan förbindelse, men all sådan meddelelse, som måste ske genom de fem fysiska sinnen, är nödvändigtvis utom hennes räckhåll. Emotionalt och mentalt kan umgänget vara närmare och känsligare än förut, emedan hon befriats från organismens begränsningar. Två faktorer motverkar emellertid detta umgänge: sorg och våldsamma emotionala reaktioner, som gör sig gällande hos dem som lämnats kvar i fysiska världen, och den okunnighet och förvirring, som betager den bortgångna människan själv, när hon ställs inför det som för henne ter sig som nya förhållanden, fastän de i verkligheten, om hon blott kunde inse det, är gamla förhållanden. När i framtiden människorna väl befriat sig från dödsfruktan och förvärvat en någotsånär riktig uppfattning om de världar, vari de vistas efter döden, en förståelse som inte bygger på illusion och fantasi eller på vanligen okunniga medier, som talar genom ingivelse av egna tankeformer (som de själva och de kringsittande omedvetet byggt), då kommer de att genomgå dödsprocessen under ordentlig kontroll och deras efterlevande att kunna ändamålsenligt ordna sin nya belägenhet så, att förbindelsen inte avbryts och ingen kraft spills i onödan (LA: på negativa känslor).

¹⁶Det råder en stor skillnad numera mellan det vetenskapliga sättet att föra människor in i inkarnation (LA: med förlossningskonsten, men denna avser bara sista skedet i en längre process) och det fullkomligt blinda, av rädsla och okunnighet präglade sättet att beledsaga dem ut ur inkarnation. Västerlandet behöver ett nyare och mer vetenskapligt sätt att ombesörja dödsprocessen. Detta betyder ingalunda att den moderna läkarvetenskapen och dess metoder att lindra sätts åsido. Men det behövs en sund inställning till döden. När smärtan givit med sig och svagheten trätt i dess ställe, bör den döende få bereda sig för den stora övergången, även om han synes vara medvetslös. Glöm inte att smärtförnimmelsen förutsätter fysisk styrka och ett starkt grepp om nervsystemet. MV 8.9.19

¹⁷I framtiden kommer också blotta tron på eller hoppet om att livet fortsätter efter döden att ersättas av visshet och kunskap. En upptäckt kommer att göras som slutgiltigt bevisar fortlevnadens faktum. L4 7.90.4 Under tiden bör en ny inställning till döden odlas och en ny vetenskap om döendet införas. Döden behöver då inte längre vara det enda som inte står i vår makt och som oundvikligen besestrar oss, eftersom vi kommer att kunna kontrollera vår övergång till den andra världen. Första steget på vägen till denna kontroll är att skaffa sig någon kunskap om och förståelse för den teknik som tillämpas i och för övergången. E 6.15

¹⁸Människans eterhölje ligger till grund för organismen, genomtränger, omsluter och når längre ut än denna. Det är en energikropp och består av kraftcentra och nadier eller krafttrådar. Dessa bildningar i eterhöljet ligger till grund för eller motsvarar nervsystemet med dess ingående delar: nerver och nervganglier. På två ställen i människans eterhölje finns öppningar för livskraftens utträde. Den ena öppningen finns i solarplexus och den andra överst i hjärnan. Båda skyddas av ett tätt knutet nät av etermateria. Eternätet i hjärnan är hos flertalet människor i behåll men är hos den invigde avlägsnat.

¹⁹Under dödsprocessen slår livsenergin gång på gång mot nätet, så att den till sist gör ett hål i detta. Ut genom hålet strömmar livskraften, medan kausalhöljets utdragande kraft ökar. Hos djur, små barn och sådana vuxna, som är helt polariserade i fysiska och emotionala höljena, är utgången i solarplexuscentret, så att det motsvarande nätet punkteras. Hos de mentalt polariserade och högre utvecklade människorna är utgången i hjässcentret, beläget ovanför fontaneln, och är det motsvarande nät som punkteras.

²⁰Hos sådana människor, som övar lägre slags psykiska förmågor, alltså medier och emotionala klärvoajanter och klärådienter, har solarplexusnätet tidigt i livet åsamkats bestående skada, så att dessa människor därför med lätthet lämnar organismen, faller i trans, som det heter, och fungerar i emotionalvärlden. Men för dessa finns ingen medvetenhetskontinuitet och inget märkbart sammanhang mellan deras fysiska existens och de skeenden som de om-

talar, medan de befinner sig i trans, och som de sedan i dagsmedvetenheten vanligen är alldeles ovetande om. Allt detta försiggår under diafragman och sammanhänger företrädesvis med emotionallivet. Hos mentalt objektivt medvetna förekommer varken trans, besatthet eller mediumism. I deras fall är det hjärnnätet som har punkterats, och den öppning som därmed uppstår möjliggör inflöde av ljus, information och inspiration. Genom denna öppning kan människan också inträda i samadhitillståndet, vilket är den (andliga =) kausala motsvarigheten till det emotionala transtillståndet. LA: Jämförelsen mellan kausal samadhi och emotional trans bör göras återhållsamt och försiktigt, ty visserligen finns likheten vad gäller materieaspekten – monaden i högre hölje lämnar de båda fysiska hölkena – men den stannar också där och omfattar inte alls medvetenhets- och viljeaspekterna, ty verklig samadhi kännetecknas av självmedvetenhet, under hela processen bestående medvetenhetskontinuitet, självbestämmdhet (motsatsen till mediets besatthet med annat väsen) och självkontroll. KOV 6.8; L2 6.25.4-6; L3 8.19; MV 5.19-21

²¹I dödsprocessen används således huvudsakligen två utgångar: solarplexuscentret av den emotionalt polariserade och fysiskt inställda människan och alltså för det stora flertalet och hjässcentret för den mentalt polariserade och andligt (LA: mot det kausala och högre) inriktade människan, aspiranten, lärjungen och den invigde. Detta är det första och viktigaste faktum man skall förstå och lägga på minnet. L3 10.2.6 Det är lätt att se hur den inriktning, individen har i livet och vad han riktar sin uppmärksamhet på i livet, också bestämmer det sätt på vilket han i sin dödsstund träder ut ur organismen. Det visar sig också att strävan att under livet kontrollera emotionalmedvetenheten och orientera sig mot mental- och kausalmedvetenheten har en betydande inverkan senare på dödsprocessen.

²²För den klart tänkande läsaren är det tydligt att den ena utgången är avsedd för den andligt inriktade och högt utvecklade människan, medan den andra är avsedd för den lågt utvecklade, emotionala, ointelligenta människan. Vad gäller då för den människa som i medvetenhets- och intelligensutveckling står emellan dessa två, den vänliga och hjälpsamma genomsnittsmänniskan? För henne finns nu i tillfälligt bruk en tredje utgång, också den täckt med ett eternät. Den finns i hjärtcentret och är belägen strax nedanför hjärtspetsen.

²³Det andra faktum man skall förstå är att det finns en teknik för döendet och en utbildning i användandet av denna teknik, en träning som ges under livstiden.

²⁴Rörande denna träning, som en människa kan underkasta sig, skall här endast några få antydningar göras, som skall visa sig ge mycket av aspiranternas arbete en ny innebörd. Planethierarkin, som väglett mänskligheten århundraden igenom, är nu i färd med att förbereda människor för nästa stora steg de skall taga. (LA: Planethierarkin har inte väglett hela mänskligheten utan bara dem som inte stod på svarta prästerskapets sida i Atlantis. KOV 3.1.9) Detta steg kommer att medföra en medvetenhetskontinuitet, som skingrar all dödsfruktan och förenar fysiska och emotionala världarna till ett så nära samband att de i verkligheten blir en enda värld. Liksom människans olika (aspekter =) triadenheter, höljen och hörande medvetenhetslag skall förenas, skall motsvarande världar i planeten förenas. Världarna måste förenas likaväl som (själen och kroppen =) kausalhöljet och organismen med eterhöljet. Föreningen av etervärlden och grovfysiska världen är till stor del redan genomförd. Nu går arbetet raskt vidare med att förena fysiska världen och emotionalvärlden. LA: Låt oss hoppas att det inte går så raskt. Förvärv av kausal självmedvetenhet måste nämligen föregå denna förening, annars är katastrof oundviklig.

²⁵I det arbete, som sökare på mänskliga tänkandets och livets alla områden utför, fortskrider denna förening. Den utbildning, som nu föreslås uppriktiga aspiranter, har även andra mål än att bara åstadkomma (själens och kroppens =) kausalhöljets och eterhöljets förening. Ingen vikt läggs emellertid vid dem, eftersom människan har förmågan att i onödan framhäva de orätta målen. Man skulle kunna framställa några enkla regler, som alla de kan följa som i det egna livet vill införa en rytm, som inte bara gör den egna tillvaron bättre organiserad och mer

konstruktiv utan också låter dem slippa problem och svårigheter, när den stund kommer, då de skall lämna de båda fysiska höljena.

²⁶1. Lär er att hålla fokus i huvudet genom att ständigt öva koncentration (LA: av jaget, inifrån jaget riktad uppmärksamhet), visualisera och meditera. Utveckla förmågan att i allt ökande grad leva såsom kungen, som sitter på tronen mellan ögonbrynen. Detta är en regel, som ni kan tillämpa på allt ni gör i vardagen. KOV 7.17.9; L1 1.3, 1.7, 1.8

²⁷2. Lär er att tjäna inifrån hjärtat och inte låta er styras av känslans krav på aktivitet riktad mot att sköta det som andra skall göra. Till detta hör att man besvarar två frågor, innan man låter sig dragas in i dylik aktivitet: Gör jag denna tjänst åt en individ såsom individ eller gör jag den såsom medlem av en grupp åt en grupp? Är drivkraften en kausal insikt (47:2,3) eller är den en känsla, lusten att glänsa och önskan att älskas och beundras? L1 9.28.5 Dessa två aktiviteter medför att livsenergierna samlas i centren ovanför diafragman och därmed motverkar solarplexuscentrets dragningskraft. Därigenom blir detta centrum allt mindre aktivt, vilket i sin tur minskar risken för att dess nät punkteras.

²⁸3. Lär er att vid insomnandet draga medvetandet upp i huvudet. Detta bör man utföra såsom en bestämd övning i det man somnar. Man bör inte tillåta sig att glida in i sömnen, utan man bör sträva att hålla medvetenheten obruten, så att man medvetet övergår till emotionalvärlden. Man slappnar av, riktar uppmärksamheten och drar den stadigt uppåt till hjässcentret. Man bör lära sig att vara obrutet medveten om hela skeendet under insomnandeprocessen och att samtidigt behålla (positiviteten =) det aktiva initiativet. De första stegen måste tagas med klart förstånd och upprepas under många år, innan man förmår göra det med lätthet. KI 16.4.18

²⁹4. Registrera och iakttag alla skeenden, som sammanhänger med tillbakadragandets process, antingen det handlar om meditation eller insomnande. Många märker exempelvis att de vaknar till med ett nästan plågsamt ryck alldeles efter att ha somnat. Detta beror på att de glidit ur medvetandet genom ett nät som inte är tillräckligt genomsläppligt och genom en öppning som är delvis sluten. Andra kan höra en hög knall i huvudet. Denna sammanhänger med eterenergiernas cirkulation i huvudet, något som människan vanligen ej är medveten om, och själva hörselintrycket beror på att det eteriska hörselsinnet tillfälligt fungerat ovan dagsmedvetenhetens tröskel och då råkat registrera buller som ständigt alstras i huvudet men sällan förnims medvetet. KI 3.9.13 Åter andra ser ljus, när de skall till att somna, eller liksom färgade moln, violetta flaggor och vimplar, vilket allt är eteriska fenomen, som saknar betydelse. De hör alla samman med eterhöljet och dess pranautstrålning samt ljusnätet.

³⁰Att göra denna övning och att lyda dessa fyra regler under många års tid är till stor hjälp för tillämpandet av tekniken vid dödsbädden, ty den som lärt sig att hantera sin kropp när den somnar, har en fördel framför den som aldrig ägnar denna process någon uppmärksamhet.

³¹Med avseende på döendets teknik kan för närvarande endast några få förslag ges. Dessa handlar inte om hur de närvarande vakande skall förhålla sig, utan bara om sådana förhållningssätt och åtgärder som kan underlätta monadens övergång.

³²Först och främst skall man iakttaga tystnad i rummet. Så är givetvis ofta fallet. Man bör betänka att den döendes skenbara medvetlöshet inte behöver vara verklig. I nio fall av tio har den döende kvar sin hjärnmedvetenhet och är alldeles varse det som händer med och omkring honom men är fullständigt oförmögen att uttrycka sig och att alstra den energi som skulle visa att han lever. När tystnad och förståelse råder i sjukrummet, kan den bortgående monaden behålla makten över sitt redskap vid klart medvetande in i det sista och ändamålsenligt förbereda sig. L3 10.3.3

³³I ett senare skede, när kunskapen om färgernas inverkan blivit allmännare, kommer endast orangefärgad belysning att tillåtas i den döendes sjukrum, och denna belysning kommer man att sätta upp med en tillhörande ritual, men först sedan man förvissat sig om att det är uteslutet att den döende återhämtar sig. Orange underlättar medvetandets fokusering i huvudet, liksom

rött stimulerar solarplexuscentret, och grönt har en avgjord verkan på hjärtcentret och eterströmmarna.

³⁴När kunskapen om tonernas inverkan på medvetandet blivit allmännare, kommer man också att använda vissa slags musik. Ännu finns ingen musik, som underlättar för monaden att frigöra sig från organismen, men vissa orgeltoner kommer att befinnas göra avsedd verkan. Om en människas egen ton får ljuda i det exakta dödsögonblicket, samordnar den de två energiströmmarna och sliter livstråden, men kunskapen om detta förfarande är ännu alltför farlig att exoteriskt meddela.

³⁵Det skall också visa sig att man underlättar arbetet genom att trycka på vissa nervcentra och vissa artärer. (Denna döendets vetenskap har bevarats i Tibet.) Det skall visa sig vara till hjälp och gagn att trycka på halsvenen, vissa stora nerver i huvudet och på ett särskilt ställe i förlängda märgen. En bestämd vetenskap om döendet kommer senare nödvändigtvis att utvecklas, men först när (själens =) kausalhöljets existens allmänt erkänts och dess förhållande till eterhöljet påvisats.

³⁶Också mantriska yttranden kommer att användas och bestämt införas i den döendes medvetande av dem som vakar runt honom eller avsiktligt och mentalt av den döende själv. Det oavbrutna sjungandet av den heliga stavelsen AUM i en bestämd tonart (som harmonierar med den döende) kan senare ingå i övergångsritualen, beledsagat med smörjelse med olja, ett bruk som katolska kyrkan bevarat. Sista smörjelsen har en grund i esoterisk kunskap. L4 3.21 Den döendes huvud skall symboliskt peka mot öster, och fötter och händer skall vara korsade. Av rökelse skall endast sandelträ brännas i rummet, ty detta är första strålens, förstörarestrålens rökelse, och monaden är i färd med att förstöra sin boning (LA: genom att slutgiltigt lämna den).

³⁷Detta är allt som för närvarande kan meddelas i ämnet döden för allmänhetens beaktande. Alla läsare uppmanas att studera döden ur esoterisk synvinkel och att så långt de förmår tillägna sig döendets teknik.

LA 2013-09-07.

Utlagt på internet 2014-01-11.

Senast korrigerat 2015-01-27.

LÄRJUNGENS VÄG

DEL NIO

WM 509–561

1 Regel XII

¹Regel XII. *Nätet pulserar. Det drar sig samman och utvidgas. Må magikern intaga punkten i mitten och sålunda frige de "planetens fångar", vilkas ton är riktig och rätt stämd efter det som skall göras.*

2 Uppehåll och cykler

¹Vi kommer nu till de fyra regler som avser fysiska världen. Dessa regler är på många sätt svårare att förstå än de föregående, liksom den praktiska tillämpningen är mycket svårare än teoretiserandet. Vi kan ofta tänka klart och begära rätt (LA: det vi verkligen behöver), men att lagenligt och konstruktivt förverkliga ideerna i det fysiska är aldrig lätt. Men det är just här en vitmagiker börjar sitt verkliga arbete, och det är just här han misslyckas och finner att hans (inre =) mentala verklighetsuppfattning inte nödvändigtvis leder till rätt skapande verksamhet. I detta sammanhang är följande citat ur KI av särskilt intresse:

²"I skapelsearbetet gör den vite magikern bruk av den i hans tid härskande departements-energin eller strålen. När tredje, femte eller sjunde strålen är rådande, antingen är i uppgång, står på sin middagshöjd eller är stadd i nedgång, är arbetet mycket lättare än när andra, fjärde eller sjätte strålen härskar.

³I vår tid är som bekant sjunde strålen snabbt på väg att bli rådande, och den är en av de krafter människan har lättast för att arbeta med. L1 5.20, L3 14.8 Under denna stråles herravälde kommer det att bli möjligt att bygga en ny civilisation i stället för den nu snabbt förfallande och att uppföra en ny helgedom att tillgodose det religiösa behovet. DVS 3.25.7-11, L3 18.7 Under sjunde strålens inflytande kommer de otaliga omedvetna magikernas arbete att i hög grad underlättas. Detta kommer att medföra att omedvetna psykiska fenomen snabbt tilltar, att mental träning sprids och att de som tänker blir skickligare i att förvärva och skapa de fysiska förmåner de önskar. L3 6.11.4 Denna magi av det omedvetna och själviska slaget får dock beklagliga skörderesultat, då ju endast de som arbetar lagenligt och styr de mindre byggarna med insikt, kärlek och vilja slipper den skörd som de bereder sig vilka missbrukar den levande materien för själviska syften." KI 17.5.74,75

⁴Det är alltså tydligt att tiden nu är gynnsam och att framtida generationers människor kan, om de så önskar, utföra det magiska arbetet med många av de faktorer för handen som kan leda till tillfredsställande resultat. Femte strålen är i avtagande, men dess inflytande kan alltså jämt förnimmas. Tredje strålen står på sin middagshöjd, och sjunde strålen är raskt i färd med att bli aktiv. Mycket kommer alltså att ske som kan ge människan framgång (LA: i det fysiska), förutsatt att hon ständigt kan behålla rätt inställning, renhet i motiven och livet, stadga och mottaglighet i emotionalhöljet och den inrättning som gör förstajaget till ett riktigt redskap för (hennes själ eller jag =) monaden, självmedveten i kausalhöljet.

⁵En mycket intressant analogi framkommer vid studiet av orden, "Nätet pulserar. Det drar sig samman och utvidgas." Den bakomliggande tanken är idén om pulsering, diastole och systole (LA: hjärtats vidgande och sammandragning), ebb och flod, cyklisk aktivitet, verksamhetens dag och överksamhetens natt, inflöde och utflöde och de många framträdanden och försvinnanden som utmärker väsendenas liv i alla riken och världar. Denna dag- och nattcykel, som ofrånkomligen kännetecknar den manifesterade tillvaron, måste klart uppfattas. KOV 2.12.4 Varje lärjunge måste förvärva den visdom som bygger på kunskap och förståelse om när man skall arbeta och när man skall avstå, om när man skall tala och när man skall tiga. Det är här den arbetande lärjungen gör misstag.

⁶Hela denna regel kan uttryckas i följande parafras, som bör noga begrundas och som skall utredas något i det som följer.

⁷(Gud =) Alla väsen ”andas”, det vill säga låter livsenergin pulsera periodiskt eller rytmiskt in i och ut ur sitt hjärtcentrum. Denna periodicitetens lag gäller det kollektivväsen som utgör vårt solsystem, såväl som de underordnade planetväsendena och vidare ner i skalorna till den enskilda människan. L2 4.11 (LA: I människans skala gäller att det) mellan utandning och inandning (LA: liksom omvänt mellan inandning och utandning) infaller ett skede av (tystnad =) stillhet, vilket är tillfället för effektivt arbete. Om lärjungarna kan lära sig använda dessa uppehåll eller mellanskeden, kan de frigöra ”planetens fångar”, vilket är målet för allt magiskt arbete under denna världsperiod. L1 6.4.1

⁸Med frågan om hur solväsendet arbetar enligt periodicitetens lag behöver vi inte befatta oss. Denna aktivitet och dess ändamål kan monaden förstå först sedan den (trätt i medveten besittning av sitt gudomliga arv =) inträtt i tredje kosmiska riket i världarna 29–35. Det sätt, på vilket vår planets regering tillämpar periodicitetens lag och använder sina motsvarande cykler, angår först planetregeringen (LA: och givetvis även solsystemregeringen). Varje planetregering har sin periodicitet och sitt egenartade sätt att arbeta med cyklerna.

⁹Vad som däremot angår läsarna av dessa anvisningar är hur de själva kan åstadkomma en bestämd uppbyggande verksamhet i sina mellanskeden. Dessa mellanskeden kan här föras till tre kategorier:

¹⁰1. Skedena mellan inkarnationerna, de perioder vari (den andliga människan =) monaden har dragit sig tillbaka till (jagmedvetenheten =) kausalhöljet (LA: om människomonaden sedan kan vara medveten i detta hölje, är en annan sak). För de ringa utvecklade finns dessa praktiskt taget inte (LA: de har inget medvetet kausalt liv), och de genomgår inkarnationscykeln med stor hastighet. KOV 1.34.35, DVS 2.40.5 Den fysiska motsvarigheten till denna hastighet i aktiviteten finns i den vanliga människans flackande mellan olika verksamheter i hennes dagliga liv, hennes otålighet och oförmåga att avvakta och att meditera (LA: använda riktad uppmärksamhet på tankeföremål utan fysiskt stöd VODV 20.3). Allteftersom medvetenheten utvecklas, blir perioderna mellan inkarnationerna längre. Vid en viss punkt har de blivit längre än de fysiska livet, och då dominerar mellanskedena. Det skede, som inleds med att monaden lämnar de överfysiska världarna för att inkärna (motsvarande utandning), och det skede, under vilket den återvänder till dessa (inandning) för att återgå till kausalvärlden, är förhållandevis korta och färgas och styres av (själens =) kausalväsendets avsikt, såsom denna formuleras och inpräglas i mentalmedvetenheten under skedet mellan de två perioderna av mer aktivt insamlande av erfarenhet. Det medvetenhetsliv, som sakta utvecklas under dessa cykliskt återkommande mellanskeden, blir den härskande faktorn. Människan blir då i sin inställning gradvis mer inriktad på medvetenhetsaspekten och hennes fysiska uttryck blir resultat av tankelivet och icke så mycket resultat av reaktioner på fysiska skeenden och det emotionalas rastlöshet. OPA 2.3.8

¹¹2. Också i varje fysiskt liv råder en periodicitet, som aspiranter får lära sig att uppfatta och använda. De får registrera skillnaden mellan perioder av intensiv utåtriktad aktivitet, perioder av inåtvändhet och skedena däremellan, då det yttre livet synes stå stilla och inte erbjuda något av intresse. Detta måste de lära sig för att kunna fullt tillgodogöra sig de tillfällen till livserfarenhet som livet är avsett att skänka. Livets mening är varken att tanklöst kasta sig från den ena aktiviteten till den andra eller att låta dagarna rinna bort under lättja och vila. Livet har normalt sin egen rytm och puls. Hos somliga individer löper denna i cykler om sju år, hos andra i cykler om nio eller elva år. Åter andra har kortare cykler med månader av ihärdig strävan följda av månader skenbart utan ansträngning. Återigen är vissa människor så känsliga att de tvingas mitt i arbetet och skeendet avbryta vad de sysslar med för att tillfälligt draga sig tillbaka och bearbeta lärdomarna av det nyss utförda arbetet. L2 5.21.14

¹²Två grupper av människor arbetar till synes utan att växla mellan fysisk aktivitet och passivitet utan framvisar en beständig drift att arbeta. Första gruppen består av dem som är så

föga utvecklade att de inte mentalt bearbetar de intryck de mottar utan bara reagerar på fysiska behov och emotionala begär och använder tiden för att tillgodose dessa. Detta upphör ju aldrig, och därför finns det inte mycket till cykliskt i deras livsuttryck. Hit hör de icke-tänkande individerna på barbarstadiet. Den andra gruppen är den första gruppens raka motsats, så högt utvecklade att de frigjort sig från det rent fysiska och är så medvetna om begärens natur (LA: minimerat sina fysiska och emotionala begär) att de lärt sig att behålla en kontinuerlig aktivitet byggd på disciplin och tjänande. De arbetar medvetet med cykler och förstår i någon mån dessas natur. De har lärt sig konsten att i kontemplation draga sin jagmedvetenhet upp i det kausala och kan ändamålsenligt styra sitt arbete i människans världar (47:4–49:7). Det är detta som alla lärjungar får lära sig och som de invigda har uppnått.

¹³3. Tredje slagets mellanskede, som det främst handlar om i magiskt arbete i fysiska världen, är det mellanskede som erhålls och används i meditationsprocessen. Med detta måste aspiranterna bekanta sig, ty annars förmår de inte arbeta med kraft. Detta mellanskede, denna period av intensiv stillhet, består av två skilda faser.

¹⁴Först och främst har vi det mellanskede som kallas kontemplation. Denna period av (tystnad =) stillhet följer på den för nybörjare så svåra aktivitet som består i att inrätta hjärnan med det mentala (LA: det högre mentala, först 47:5, senare 47:4) och det mentala med (själen =) det kausala (LA: först 47:3, senare 47:2), varvid emotionelhöljet (LA: och mentalhöljets två lägre molekylärlag, 47:6,7) stillas, så att den koncentration och meditation erhålls som tjänar till att omrikta mentalmedvetenheten mot det kausala. Detta mellanskede motsvarar inandningen. I denna cykel insamlas och höjes medvetenheten. L1 1.21.2

¹⁵När denna ansträngning krönes med framgång, lämnar (medvetenheten =) jagmedvetenheten (personligheten, redskapet =) förstatriaden och blir till jagmedvetenhet i kausalhöljet. (Själen på sitt eget plan =) Kausalmedvetenheten blir aktiv och uppfattas i både det mentala och hjärnan. Inkarnationshöljens automatiska och mekaniska aktivitet stillnar. En inspirerad väntan inträder. (Det mentala hålls stadigt i ljuset =) Det högre mentala – 47:5 och 47:4 – är aktiverat men stillat vad gäller mekanisk och automatisk aktivitet och är endast en klar mottagare av kausal medvetenhet, samtidigt som (själen =) monaden, kausalt självmedveten i kausalhöljet, tänker i samklang med alla (själar =) kausalt medvetna individer inom den egna gruppen (LA: 47:2 fordras för detta), har tillgång till (universella intellektets =) kausala kollektivmedvetenhetens resurser och formulerar sina mål i enlighet med den (alltomfattande =) planetomfattande planen. L1 1.10.6 Detta skede av registrerad (själsaktivitet =) kausal medvetenhetsaktivitet följs av utandningsskedet. Mellanskedet avslutas, det avvaktande mentala blir åter aktivt, och i den mån det varit rätt inrättat och förmått vara blott och bart mottagare, blir det tolk och redskap för (själen =) kausalmedvetenheten, vilken nu riktat sitt ljus på den uppmärksamma (personligheten =) förstajagsmedvetenheten. Genom denna kan det kausala nu utarbeta de planer det formulerade i kontemplationens mellanskede. Det emotionala väcks till begär att i det fysiska förverkliga de planer, med vilka det rätt inrättade högre mentala söker berika sin erfarenhet. Därefter mottar hjärnan det överförda intrycket, varpå individen ordnar sitt fysiska liv så, att dessa planer kan rätt förverkligas. Det som här just beskrivits är naturligtvis ett redskap som skolats, anpassats och gjorts på rätt sätt mottagligt, och ett dylikt är något verkligt sällsynt. Mellanskedets senare del blir möjlig först sedan den förra delen, kontemplationen, genomförts.

¹⁶Den lärjunge, som söker aktivt samarbeta med planethierarkin, delta i dess arbete i fysiska världen, måste lära sig arbeta icke endast genom att uppnå kontemplationens stadium utan också genom att med kunskap och förståelse använda skedena mellan in- och utandning i rent fysisk mening. Detta är den riktiga andningsvetenskapens verkliga ändamål. Hjärnmedvetenheten är nödvändigtvis inkopplad. Människan kan rätt använda uppehållen mellan in- och utandning först när hon erövat förmågan att (LA: med obruten riktad uppmärksamhet) genomföra kontemplationsskedet innefattande det kausala, det högre mentala och hjärnan.

Liksom (det mentala hållits i ljuset och varit mottagligt för själens intryck =) det högre mentala – 47:5 och 47:4 – aktiverats och stillats, så att det blivit en klar mottagare av kausal medvetenhet, så måste också (hjärnan =) eteriska hjärnmedvetenheten göras mottaglig för intrycken från detta högre mentala.

¹⁷Det ena mellanskedet (från det kausala och det därmed inrätade högre mentala sett) inträder efter (själens inandningskedede =) att jagmedvetenheten insamlats till det kausala, och det andra i slutet av det första, när lärjungen riktar kausalmedvetenheten mot det fysiska. Utandningen följer inandningen och har även den sitt mellanskede. Lärjungen får lära sig att med lätthet använda dessa båda mellanskedena, varav det ena påverkar det högre mentala och det andra hjärnan (LA: och eterhöljets högre centra).

¹⁸Det finns, som alltid, en fysisk motsvarighet till denna process av (gudomlig inandning och utandning =) uppmärksamhetens insamling till det kausala och utåtriktande i och från det kausala med sina två mellanskedena av stillhet och tanke. Resultaten av dessa båda mellanskedena är alltså: i det förra eller högre mellanskedet mottar kausalmedvetenheten en kausalidé eller en del därav och förmedlar den till det avvaktande högre mentala, i det senare eller lägre mellanskedet söker det högre mentala formulera kausalidén till en mentalidé och överföra denna till hjärnan, varefter fysisk handling kan följa.

¹⁹Esoterikstuderande, som visat sin hängivenhet och mentala jämvikt, som (för att bruka rajayogaskolans terminologi) hållit de fem buden och iakttagit de fem reglerna och som nått rätt jämvikt, kan börja använda de båda uppehållen i den fysiska andningen för intensiv aktivitet och använda viljekraften för att åstadkomma magiska verkningar. (Medvetenheten =) Jagmedvetenheten, som är fokuserad i hjärnan och har deltagit i kontemplationsarbetet, kan nu övergå till arbetet med att genomföra planen i fysiska världen. Detta arbete utför den medvetna människan genom att i den stillhet hon nått använda fokuserad viljeenergi. Också dessa uppehåll eller mellanskedena i andningen är som synes två till antalet: efter inandning och efter utandning. Ju mer erfaren lärjungen är, desto längre gör han uppehållen och desto större möjlighet skaffar han sig därmed att utföra fokuserat magiskt arbete och att yttra de maktord som låter det (gudomliga =) magiska ändamålet vara till.

²⁰Det vore varken rätt eller lämpligt att här gå närmare in på arbetet med att använda den ”punkt i mitten” som nämns i regel XII, som magikern intar och använder i sitt uppbyggande arbete. I denna punkt använder han medvetet energin, riktar den såsom han finner lämpligt. I denna punkt kommer han medvetet i kontakt med de krafter och väsen han kan sätta i verket och befalla att tillföra honom det han behöver för att främja (andliga =) till andrajaget hörande ändamål och för att bygga de former dessa ändamål fordrar. I denna punkt skrider han framåt i arbetet med att frigöra ”planetens fångar”. I denna punkt blir han medveten om sina arbetskamrater, medlärjungar till planethierarkin.

²¹I uppgifter såsom dessa, avsedda för exoterisk publicering, vore det mycket oklokt att ge mer ingående anvisningar. Tillräckligt mycket har utelämnats för att det skall vara omöjligt för andra än mycket kunniga lärjungar att nå insikt om vissa väsentliga samband, en insikt nödvändig för det ”arbete i mellanskedena” som är en förutsättning för magiskt arbete. Andningens hemligheter bevaras med sådan omsorg just därför att den svarta magins kraft ligger just i andningen. I arbetet finns ett bestämt skede, där den svarta magin och den vita magin använder ett likadant förfarande. Vissa människor, som äger en mäktig vilja och ett klart och skolat intellekt men drivs av alltigenom själviskt motiv, har lärt sig använda det lägre av de två först nämnda mellanskedena, nämligen det som avser förhållandet mellan det högre mentala och hjärnan. Med yttersta flit och med kunskap om höljescentren har de kunnat utarbeta sina själviska planer och pådyvla ”planetens fångar” sin vilja och mentala makt. Därmed har de kommit mycket ont åstad. De har ingen önskan att delta i det högre mellanskedet, där kausalmedvetenheten verkar och det högre mentala tar emot. Den blott mentala verksamheten och hjärnans mottaglighet för mentala intryck är allt de befattar sig med. Både

vit- och svartmagiker brukar, som synes, det lägre mellanskedet och vet vikten av uppehållen i den fysiska andningen. Men vitmagikern arbetar från det kausala till det fysiska och söker arbeta inom planetregeringens plan, medan däremot svartmagikern arbetar från det mentala i strävan att nå sina egna, från enheten särade mål. Skillnaden ligger således inte bara i motivet utan även i inrättningen, medvetenhetens räckvidd och expansionsområde. Därför inser ni varför alla riktiga lärare iakttar en sådan till ytterlighet driven försiktighet, när de avser att undervisa sina lärjungar om det magiska arbetets beskaffenhet. Endast dem som prövats och befunnits vara sanna lärjungar, osjälviska och rena, kan betros de fullständiga anvisningarna. De kan alla få viktiga uppgifter om de båda större mellanskedena, det kausala-mentala och det mentala-fysiska. Blott ett fåtal kan ännu så länge betros väsentliga uppgifter om de båda mindre uppehållen, vilka genomföres i det fysiska, i hjärnmedvetenheten, mellan inandning och utandning liksom mellan utandning och inandning.

²²Mänskligheten genomgår vid denna tid en cykel av ytterlig aktivitet. För första gången i den mänskliga historien omfattar denna aktivitet mänskligheten i stor skala i förstajagets alla tre medvetenhetsslag. Fysiska, emotionala och mentala höljena med motsvarande medvetenhetsslag befinner sig alla i ett tillstånd av omvälvning. Denna förenade trefaldiga aktivitet ökas genom att också planeten genomgår en cykel av intensiv aktivitet, beroende på att den inträder i en ny zodiakepok och att på grund därav förberedelser pågår att anpassa människan till att lättare arbeta med de nya krafter och energier som inverkar på henne. L3 18.7-9 Den nya grupp av världstjänare, som nu sätts samman till en enhet, står mitt i det mänskliga livet och måste därför tillgodose ett högst verkligt behov. Dess arbete måste först och främst bestå i att genom sin egen organiserade (själsaktivitet =) kausala aktivitet (47:2,3) bevara ett så nära band med mänsklighetens (själ =) kollektiva kausalväsen, 47:1-3 – bestående av alla människors kausalhöljen – att det alltid finns sådana människor som kan ”arbeta i mellanskedena” och så driva planens genomförande framåt och uppenbara något av visionen för dem som ännu ej kan inträda i det höga och hemliga (LA: det högre mentala och det kausala, 47:4 och 47:2,3; se LV7 3.35). De (LA: dessa som kan ”arbeta i mellanskedena”) måste lära sig att arbeta (subjektivt =) genom medvetenhetsaspekten, och detta måste de göra för att i denna aktivitetscykel och i detta exoteriska uttryck bevara förmågan, som finns potentiell hos alla, att draga sig inåt till mittpunkten. Symboliskt talat utgör de dörren. Förmågor kan dö genom att inte brukas. Denna förmåga (LA: att draga jagmedvetenheten in i kausalhöljets centrum) får inte gå förlorad. Detta är den första uppgift som åligger gruppen av (världsmystiker =) lärjungar i världen. De måste hålla vägen öppen och fri från hinder. Annars kan för viss tid den vita magin dö ut och (formnaturens =) förstajagets själviska mål orättmätigt taga överhand. Det var just detta som hände i Atlantis, så att den dåvarande gruppen av hierarkins medarbetare var tvungen att draga sig undan från all verksamhet i det yttre och ”dölja de gudomliga mysterierna för de nyfikna och ovärdiga”. KOV 3.1; L3 1.2

²³Nu göres ett nytt försök att frigöra ”planetens fångar”. Genom gruppen av världstjänare, som nu bildas, arbetar planethierarkin med att framträda i det yttre och att återupprätta mysterierna för mänskligheten, som de egentligen tillhör. KOV 7.15.6; MV 16.28; L1 5.18.11; L2 3.54.3 (4.17.6); L4 3.38 Om detta försök skall lyckas, är det i själva verket nödvändigt att alla ni, som har uppfattat visionen eller sett någon del av den avsedda planen, förnyar er beslutenhet att tjäna mänskligheten, avger löftet att göra ert yttersta för att hjälpa alla världstjänare, offra er tid och ge av era pengar att främja de storas strävan. Framför allt: sluta inte att meditera, behåll den inre föreningen, tänk alltid sanning! Stort är behovet men också tillfället, och alla villiga hjälpare kallas till arbetet. Ni kan alla på något sätt användas, om ni inser vad offer verkligen betyder, om ni utvecklar skicklighet i handling och bemödar er om att arbeta utan (bundenhet =) identifiering.

3 Planetens fångar

¹Efter att något ha studerat hur magikern arbetar i sin egen (inre medvetenhet =) högre mentala och kausala medvetenhet och hur nödvändigt det är att han lär sig intaga ”punkten i mitten” när han använder både de större och de mindre mellanskedena, kommer vi nu till studiet av det som är målet med hela hans arbete, om han är en verklig vitmagiker, vill säga. Det sägs klart att detta mål är att frige ”planetens fångar”. Därför skall vi nu studera vilka dessa fångar är och hur lärjungen går till väga för att frige dem.

²Dessa planetens fångar bildar två större grupper, som båda nödvändigtvis omfattar flera underavdelningar. Vanligtvis menas med uttrycket ”planetens fångar” alla undermänniska livsformer, men det måste här vidgas till att innefatta alla (liv =) monader, som är involverade i livsformer (LA: tillhöriga världarna 47:4–49:7, förstajagets eller människans världar).

³Mycken information om de undermänniska livsformerna har redan lämnats i KI, varför den inte behöver upprepas här. Föreliggande avhandling, LV, är avsedd att vara mer praktiskt och mer allmänt användbar. Den handlar främst om aspiranternas träning, som är avsedd att göra dem till medvetna skapare, så att de i sitt arbete medverkar till att genomföra (guds =) planetregeringens plan. Vad de genomsnittliga aspiranterna behöver veta för närvarande är det som närmast avser deras utbildning, de riktningar medvetenhetsutvecklingen kan taga i framtiden och klarläggande av det bakomliggande ändamålet. Detta är vad som gjorts här i dessa anvisningar, och därtill har viss ny undervisning om emotionalhöljet lämnats. I (nästa =) innevarande århundrade, när människans höljen är bättre utvecklade och gruppverksamhetens mening är mer tillgänglig (LA: för mänskligt tänkande), blir det möjligt att ge ytterligare upplysning, men tiden för detta är ännu icke inne. Det enda som ännu är möjligt är att söka kläda esoteriska ideer i ord, som alltid i någon mån fördunklar den avsedda meningen. Därmed uppstår det nya fångar, ty alla böcker är fångelser för ideer. Först när tal och skrift ersätts av telepati och intuition, kommer planen och tekniken för dess genomförande att begripas klarare. Också en lärare från planethierarkin som D.K. måste hantera ord för att skapa ett visst intryck, bygga en tankeform som, när den är dynamisk nog, kan göra ett intryck på läsarens hjärna. Detta gör läraren i vetenskap om hur mycket som måste lämnas osagt och hur sällan han kan göra mer än bara antydningar och skissartade utkast om gudomlig verklighet. MV 3.17, 5.17.6, 9.177.2, 9.217.1, 10.4.8, 11.2, 11.10.4, 16.27.1; L1 1.21.6, 4.2.16, 4.5.4, 4.5.24, 4.5.25, 4.6.9, 4.20.17, 5.9.20, 5.18.16, 9.25.5, 9.25.9; L2 1.2.12, 5.6, 5.7.6, 5.20.1, 9.1.4; L3 11.4.6; L4 3.36.6; L5 7.84, 21.65.2, 23.15.1

⁴Ifråga om planen kallas de lagar, men ursprungligen är de viljeytringar som utgår från (kosmisk skapare =) kosmiska kollektivväsen och blir lagar när de åstadkommer verkningar i (rummets materia =) solsystemets världar (43–49) och därvid röner knappast något motstånd alls. Också andra slags (gudomliga impulser =) viljeytringar från högre rikens kollektivväsen gör sig cykliskt gällande men har ännu inte blivit bärare av så starka vibrationer och därför inte blivit så mäktiga som den förenade påverkade materiens vibrationer. De sistnämnda är (andliga impulser=) ändamålsenliga energier från de fyra högre solsystemvärldarna (43–46). Det är dessa energier, som skall upprättas såsom den nya tidsålderns lagar, avsedda att ersätta eller förenas med de nuvarande lagarna. Tillsammans kommer de att införa den nya förenhetligade världen.

⁵Men hur kan helheten uppfattas av delen? Hur kan planen i dess helhet fattas av en själ, som ännu så länge ser bara en liten bråkdel av byggnaden? Ha detta stadigt i medvetandet, när ni studerar och begrunder dessa anvisningar och minns att i jämförelse med mänsklighetens framtida kunskap är det som här meddelas liksom en läsebok för grundskolans lågstadium jämförd med universitetsprofessorns läroböcker. Likväl är de aspiranterna till hjälp i dessas strävan att bli fullärda (i lärandets sal =) på mentalstadiet för att kunna inträda (i visdomens sal =) på kausalstadiet, om de använder de upplysningar som givits.

⁶Lär er att bli telepatiska och intuitiva! Då kommer dessa ordformer och dessa klädnader

för ideer inte att behövas. Ni kan då stå ansikte mot ansikte med den ohöljda sanningen, leva och verka i ideernas värld (47:2,3) inte i formernas värld (47:4–49:7).

⁷För att förstå något om planetens fångars belägenhet måste man också förstå något om den funktion den mänskliga evolutionslinjen – människoriket och dess fortsättning i högre riken – fyller i förhållande till helheten och ändamålet med dess existens. Den enskilda individens medvetenhetsutveckling avses inte här, utan kollektivet monader tillhörande denna evolutionslinje alltifrån de lägst utvecklade, som är mera djur än människor (LA: i medvetenhets hänseende ja, men inte i materihänseende, eftersom de har kausalhölje, vilket definitivt skiljer dem från djuren), till planethierarkins medlemmar (LA: andrajag och tredjejag, 46-jag till och med 43-jag), som avsiktligt inkarnerat i fysiska världen för att arbeta inom människorikets begränsning. Mellan dessa båda ytterändar finns monader på många olika stadier och nivåer.

⁸Den mänskliga evolutionslinjen utgör inom (kosmos =) solsystemet ett energicentrum, som är i stånd att utföra verksamheter av tre huvudsakliga slag.

⁹1) Det första slagets verksamhet består i att mottaga och upptaga tre huvudslag av solsystemiska energier (43–49), som nerdimensionerats från de kosmiska världarna (1–42).

¹⁰Den första av dessa energier är manifestalenergin från värld 43, den högsta källa monader tillhörande mänskliga evolutionen kan bli medvetna om. Mycket få av dessa monader är så utrustade att de kan medvetet uppfatta denna energi (LA: och motsvarande medvetenhet). För den överväldigande majoriteten är denna energi (LA: och medvetenhet) i praktisk mening obefintlig. Denna energi leder sitt ursprung från (den centrala andliga solen =) solsystemregeringens första departement i värld 29. KI 4.4.9

¹¹Den andra av dessa energier är medvetenhetens energi, den energi som gör människan (till en själ =) självmedveten. (LA: Härmed avses andratriadens energi, och i synnerhet 46-energin, såsom den för andratriaden viktigaste och mest betecknande, liksom 43-energin är motsvarande vad gäller tredjeatriaden och 49-energin beträffande förstatriaden.) Genom att utveckla denna energi (LA: och motsvarande medvetenhet) kommer människan till självinsikt, självbestämmdhet och självförverkligande (LA: med ”själv” menas här monaden såsom andrajag, 45:4–47:3). När dessa förmågor utvecklats, vilket de inte gör i de undermänskliga rikena, kan en människa (LA: väl förvandlad till tredjejag) bli medveten om den först nämnda energin, 43-energin. Denna medvetenhetens energi härrör från (gudomens andra aspekt, solens hjärta =) solsystemregeringens andra departement i värld 32 (LA: vilket departements energi nerdimensioneras till värld 46, varför beteckningen ”solens hjärta” hänföres också till denna värld). KI 1.2.2. Parallellen till dessa båda energier (LA: 29 och 43 respektive 32 och 46) i människans organism är livsenergin med säte i hjärtat respektive nervenergin verkande genom nervsystemet och centrad i hjärnan. LV 8.4.10

¹²Den tredje av dessa energier är pranisk energi eller vitalitet. Denna energi innebor i fysiska materien, driver och påverkar alla fysiska former, de grovfysiska såväl som de fysisketeriska och givetvis även människans fysiska form. Detta slags energi härrör från fysiska solen. LA: Ytterst är denna energi nerdimensionerad från solsystemregeringens tredje departement i värld 35, därifrån nerdimensionerad via värld 42 till fysiska solen i 49:1.

¹³I (den uråldriga visdomen =) esoteriken kallas dessa tre energier blixeld, soleld och gnideld. LA: Var och en av dessa tre beteckningar har en trefaldig betydelse, vilka nu skall anges: 1) Med ”gnideld” menas förstatriadens energi (47:4, 48:1, 49:1), med ”soleld” andratriadens energi (45:4, 46:1, 47:1) och med ”blixeld” menas tredjeatriadens energi (43:4, 44:1, 45:1). 2) Dessutom menas med ”gnideld” särskilt 49:1, med ”soleld” särskilt 46:1 och med ”blixeld” särskilt 43:1 (det lägsta i den lägsta, det mellersta i den mellersta och det högsta i den högsta), den sistnämnda direkt mottagen i tredjeatriadens högsta enhet, 43:4. 3) Slutligen menas dessa energiers ursprung hos solhärskaren, nämligen gnideld = 35-energi, soleld = 32-energi och blixeld = 29-energi. Solhärskaren regerar dock inte i ensamt majestät utan har sin regering. Denna, som kallas solsystemregeringen, är indelad i tre departement, centrade i

värld 35, 32 och 29. Tredje departementet (materiedepartementet) förmedlar 35-energin via värld 42 till värld 49 (där den manifesterar sig såsom s.k. kundalini). Andra departementet (medvetenhetsdepartementet, ”kärlek–visdom”) förmedlar 32-energin via värld 39 till värld 46 (där den manifesterar sig i augoeiderna). Första departementet (viljedepartementet) förmedlar 29-energin via värld 36 till värld 43. KI 1.2.2

¹⁴I egenskap av att vara mötesplatsen för alla tre energislagen utgör (mänskligheten =) den mänskliga evolutionen mittpunkten i (skaparens =) solsystemkollektivets medvetenhet. Denna mittpunkt måste den aktivt skapande intaga, liksom även aspiranten i en mindre skala måste lära sig att intaga mittpunkten i det magiska och skapande arbete han söker utföra. Mänskligheten är avsedd att bli det redskap, varigenom vissa aktiviteter kan igångsättas. Mänskligheten är planetariska kollektivväsendets hjärna, så att människomonaderna motsvarar detta väsens hjärnceller. Liksom människans hjärna, bestående av ett väldigt antal förnimmande och mottagliga celler, kan på ändamålsenligt sätt taga emot högre slags intryck, när den väl nått stillheten (LA: monaden, självmedveten i kausalhöljet, nått full kontroll över inkarnationshöljerna, åstadkommit dessas ”icke-göra”) och då kan bli uttrycksmedel för (själens =) den kausalt medvetna människomonadens planer och avsikter, så kan planetväsendet, arbetande under (universella intellektets =) planetregeringens inspiration inpräglad (guds =) regeringens avsikter i mänskligheten och åstadkomma avsedda verkningar i fysiska världen.

¹⁵Planethierarkins medlemmar är de som nått friden och stillheten (LA: förvärvat fullständig kontroll över alla lägre höljen, åstadkommit dessas ”icke-göra”, så att dessa höljen är verksamma endast när och såsom monaden i högsta självaktiverat hölje vill och annars är stilla) och kan mottaga högre slags intryck. Aspiranter och lärjungar är liksom de hjärnceller som börjar vibrera enligt den högre, gudomliga rytmen. De är i färd med att lära sig vad det innebär att vara mottaglig. Mänsklighetens stora massa är liksom de miljontals hjärnceller, som vi enligt vetenskapen äger men inte använder. Det är tydligt att ändamålet med mänsklighetens existens, målet för esoterikerna i världen och det mål den enskilde aspiranten uppställer för sig är detsamma som målet för individens meditation: att erhålla den riktade uppmärksamhet och emotional-mentala stillhet, vari han kan kontakta högre verklighet, förnimma det sanna och sköna, kan uppfatta (den gudomliga avsikten =) planetregeringens avsikt och till fysiska världen överföra den energi han behöver för att förverkliga den insikt han erhållit. Aspiranterna gör detta i samband med sitt eget kausala mål, om de lyckas i sin strävan (LA: att uppfatta detta). Lärjungarna lär sig att göra detta med avseende på gruppmålet. De invigda samverkar med planethierarkins mål. Dessa tre kategorier är den inre gruppen av intensivt levande celler i planetens hjärna. Det är tydligt att ju mäktigare deras förenade vibration är och ju klarare det ljus de speglar och överför, desto snabbare aktiveras den än så länge tröga massan av celler som den vanliga mänskligheten utgör. Genom mänskligheten i fysiska världen skall verklighetens natur uppenbaras, det sanna och sköna manifesteras, (den gudomliga planen =) planetregeringens plan till sist genomföras och den energi överförs till alla naturens former (47–49) som låter den inre andliga verkligheten (43–46) framträda.

¹⁶2) Det andra slagets verksamhet människomonaden förmår utöva består i den intensiva medvetenhetsutveckling den genomgår inom det klotsystem, vari den är involverad. Det sagda avser den mänskliga medvetenhetsutvecklingens hela process, alla raser och folk som har levat eller nu lever på vår planet, det bruk mänskligheten gjort av alla energier som är tillgängliga i dess världar, är inneboende i fjärde naturriket självt och även när mänskligheten från övermänskliga riken.

¹⁷3) Det tredje slagets verksamhet, som borde upptaga mänsklighetens uppmärksamhet och som alltjämt är föga förstådd, är att mänskligheten borde verka såsom ett centrum för överföring av (själskraft och andlig energi =) andratriad- och tredjetriadenergier i förening till planetens fångar, monaderna i de undermänskliga naturrikena. L2 2.31.2, KI 7.9.7 Människor (LA: i den mån de alls bryr sig om medvetenhetsutveckling) tenderar att vara främst in-

tresserade av sina högre grupprelationer, av sitt (återvändande till faderns hem =>) uppstigande till högre riken och världar, rörelsen ”uppåt” och bort från fysiska världen. De är huvudsakligen upptagna med att finna det centrum av högre medvetenhet inom sig som kallas själen (LA: först kausal-, sedan 46-medvetenheten), sedan de funnit det bekanta sig med det och så finna frid. Detta är rätt och i linje med den gudomliga avsikten, men det är inte hela planen för människan, och om detta får förbli det främsta målet, är det farligt nära att människan råkar i den andliga självskhetens och åtskillnadens fälla. LA: Läsaren påminns om att såsom utövare av alla dessa tre slags verksamheter avses monaderna inte bara i människoriket utan även de monader som fortsätter människoevolutionen i femte och sjätte naturrikerna.

¹⁸När (människan =>) människomonaden finner detta centrum, (förenas med det, träder i förbindelse med själen =>) ingår och är självmedveten först i kausalhöljets centrum, sedan i andratriadens mentalatom, byter den ställning i människoevolutionen och ingår i det centrum av ljus och förståelse (LA: kunskap och vara i förening) som kallas planethierarkin. Denna hierarki söker också framträda i det fysiska genom gruppen av arbetare i världen, och när en människa (funnit sin själ =>) börjat aktivera andrajagsmedvetenheten, 45:4–47:3, och enhetsprincipen (LA: 46) tillräckligt uppenbarats för henne, övergår hon också till denna mer exoteriska grupp. Icke alla som funnit centret är ännu anslutna till både den inre och den yttre gruppen. Då har hon lovat att utföra det magiska arbetet, (att rädda själar =>) att hjälpa människor i deras medvetenhetsutveckling med andrajaget såsom mål, att befria planetens fångar. Detta är målet för mänskligheten såsom helhet, och när alla människomonader nått det, är dessa fångar befriade. Grunden därtill är att det magiska arbetet då kommer att fortsättas ändamålsenligt och fulländat och människomonader i grupp verka såsom överförare av (ren andlig energi =>) andra- och tredjetriadenergier till alla de lägre naturrikernas monader.

¹⁹Vid studiet av problemet med planetens fångar och dessas slutliga befrielse måste ihågkommas att den kraft som verkar enligt begränsningens princip är en av de krafter som ligger till grund för hela evolutionsprocessen. Detta är den kraft som främst åstadkommer skapelseakten och är nära förbunden med viljekraften och dennas lägre motsvarighet, begäret. Viljan har i motsats till begäret en så klart formulerad uppfattning om målet, driver med en sådan kraft och intelligens mot detta mål att målets förverkligande uppfattas så exakt och energiseras med en sådan avsiktighet att resultatet blir ofrånkomligt. En dylik ren vilja är möjlig endast för inrätade tänkare, verkligt självmedvetna väsen. Begäret är instinktivt, innebor i livsformerna, ty alla dessa ingår i något större, tänkande väsens hölje och påverkas av denna primära krafts mäktiga avsikt. L2 4.15.3,4

²⁰Begränsningens princip är alltså resultatet av något tänkande väsens målmedvetna vilja och styr följaktligen alla inkarnerade monaders antagande av form. Denna begränsningens princip bestämmer inkarnationen med avseende på omfång, rytm och påverkansområde och åstadkommer manifestationen.

²¹Planetens fångar tillhör två kategorier: självmedvetna och icke självmedvetna monader.

²²Den förstnämnda kategorin, de monader som handlar med en medveten avsikt och som ”begränsar det liv som finns i dem” för en tid, antar medvetet höljen i lägre världar och vet slutet från början. Dessa monader indelas i sin tur i tre huvudgrupper: 1) (Det väsen som är vår planets liv =>) De monader som kollektivt bildar planetväsendet (LA: monader tillhörande femte naturriket och högre riken inom vår planet). Detta väsen kallas ibland ”planetlogos”, ibland ”den gamle av dagar”, ibland ”gud”, ibland ”det enda livet”. (LA: Vad man än kallar det, är det väsentligt att inse för det första att det inte rör sig om en enda individ, en enda monad, utan om ett kollektiv av monader, visserligen med en dominant som högste ledare; för det andra att detta kollektivväsen fullständigt lyder Lagen och därför icke i något avseende motsvarar de kristnas gud med sin godtyckliga vilja och maktutövning.) 2) De monader som styr hur begränsningens princip verkar i ett naturrike. Exempelvis är det väsen, som uttrycker sig genom djurriket, ett självmedvetet väsen, som arbetar i full medvetenhet om detta rikes mening och mål och

begränsar sitt verksamhetsfält för att bereda biljonerna djurmonader tillfälle till självuttryck och därmed medvetenhetsutveckling. Se detta såsom ett exempel på hur självupppoffringens lag råder i hela skapelsen! 3) (Intellektets söner, mänskliga själar, solänglar, guds gudomliga söner =) De människomonader som i full självmedvetenhet fullföljer vissa väl insedda ändamål genom att inkarnera i mänskligheten. LA: Dessa monader, vilka alla är kausaljag, utgör givetvis en ytterst liten minoritet av den i vår tid inkarnerade mänskligheten. Här som på många andra ställen håller AAB inte isär människor, alltså monader i fjärde naturriket tillhörande den mänskliga evolutionen, och augoeider ("intellektets söner", "solänglar"), således monader i femte naturriket och tillhörande devaevolutionen. Augoeiderna är således inte att föra till denna tredje huvudgrupp utan till den första huvudgruppen ovan.

²³Den andra kategorin är de monader som är begränsade till formen (LA: inkarnationshöljerna i världarna 47:4–49:7), emedan de inte är självmedvetna utan ingår i en större form utan att vara medvetna härom. De har med andra ord ännu inte utvecklats därefter att de är självmedvetna väsen. L.A.: Hit hör alltså inte bara alla mineral-, växt- och djurmonader utan även den överväldigande majoriteten av nu inkarnerade människomonader.

²⁴Skiljelinjen mellan självpåtagen begränsning och insiktslöst antagande av höljen går helt och hållet i medvetenhetsaspekten. Somliga monader är fångar och vet det. Andra är fångar och vet det ej. Förklaringen till lidandet ligger just här, i medvetenhetsaspekten. Smärta och kval, uppror och medveten strävan efter villkorens förbättring finns bara där den individuella medvetenheten är närvarande, där jagkomplexet styr och där ett självmedvetet väsen fungerar. Naturligtvis finns smärtans motsvarighet i de undermänskliga rikena men hör där till en annan indelning, sätts inte i samband med jaget. Undermänskliga livsformer lider, känner obehag och genomgår dödskamp men saknar minne och förutseende och äger inte den mentala fattningsgåva som förmår dem att sätta nuet i samband med det förflutna och att föregripa framtiden. Dessa varelser är befriade från föraningens ångest. Deras hela sätt att reagera på lidandets villkor är så skilt från det mänskliga att vi har svårt att fatta det. KI 15.4.5

²⁵Devaerna erfar inte smärta såsom människorna gör. Deras rytm är stadigare fastän i linje med Lagen. De lär sig genom att flitigt ägna sig åt byggnadsarbetet och genom att uppgå i det byggdas form. De utvecklas genom att glädjas åt de byggda formerna och det utförda arbetet. Devaerna bygger och människorna river ner, och därvid lär sig människorna genom missnöjet. Så godtar människorna (LA: till sist) de stora byggarnas arbete. Smärtan är den uppåtsträvande kamp genom materien som (LA: till sist) låter (människan =) monaden tillhörig människoevolutionen nå (logos' fötter =) de kosmiska expansionsrikena (LA: varav det lägsta är första kosmiska riket i världarna 36–42).

²⁶Det finns många bruk för smärtan, och de leder (människosjäl =) människomonaden från mörkret till ljuset, från ofriheten till befrielsen, från kvalen till friden. Denna frid, detta ljus och denna befrielse, med kosmos' ordning och harmoni, är avsedda för alla människomonader.

²⁷Med begränsningens problem är befrielsens problem nära förbundet. I formens fångelse (LA: 47:4–49:7) går allt levande, somliga medvetet och andra (LA: för närvarande de flesta) omedvetet, och detta kallar vi födelse, framträdande, inkarnation, manifestation. Omedelbart träder en annan lag i verksamhet eller börjar en aktiv princip verka, nämligen cyklernas lag. Denna är det periodiska framträdandets princip – en välgörande effekt av den inneboende gudomlighetens kärlek–visdom, ty den åstadkommer det eftervertannat av medvetenhets-tillstånd som kallas tiden. (LA: En dylik definition av tiden är subjektivistisk, beaktar endast medvetenhetsaspekten. L2 3.6.3 Emellertid finns tiden i alla tre verklighetsaspekterna, varför den måste definieras även såsom ett eftervertannat av materietillstånd och ett eftervertannat av rörelse- eller energitillstånd. Intet kan förändras i medvetenheten utan att samtidigt något förändras även i materien och i rörelsen. KI 4.8.6) Detta frambringar därför i de inkarnerade väsendenas medvetenhet ett gradvis skeende och långsamt växande mot självuttryck, självuppfattning och självförverkligande. Till dessa begränsningens och cyklernas principer kommer ytterligare

en princip, expansionens. Denna åstadkommer medvetenhetsutvecklingen, så att potentialen till förnimmande gensvar på omgivningen kan aktualiseras hos (den levande enheten =) monaden.

²⁸Alltså råder tre principer: begränsningens princip, den periodiska manifestationens princip och expansionens princip.

²⁹Tillsammans utgör dessa tre principer de faktorer som ligger till grund för evolutionens lag. De åstadkommer att (livet fångslas i sina olika skenformer =) monaderna involveras i materiehöljen för nödvändig livserfarenhet; de frambringa de omgivande formerna och de leder de (fångslade livet =) involverade monaderna till (allt mer uppfostrande fångelser =) att antaga höljen som är alltmer ändamålsenliga för den vaknande medvetenheten. KOV 4.4.1 Till sist kommer den tid då befrielsens princip blir aktiv och det sker ett utträde ur (ett fångelse =) en form, som hämmar och förvränger, till en som erbjuder mer ändamålsenliga förutsättningar för nästa steg i medvetenhetens utveckling. KOV 1.31.3

³⁰Det är här av intresse notera att döden styres av frigörelsens princip och inte av begränsningens. Bara självmedvetna monader erkänner döden såsom en faktor att räkna med. Människor bara missförstår den, men så är de också de mest förvillade och bedragna av alla inkarnerade monader. L4 7.95.4

³¹Nästa sak som skall noteras är att varje naturrike verkar på två sätt: 1) Såsom frigörare för sådana former som inte förvärvat rikets egen medvetenhet. (LA: Här avses de elementaler, involutionsväsen, som utgör höljen för de monader som tillhör ett visst evolutionsrike. Elementalerna består av involutionsmonader som har blott passiv medvetenhet, medan de evolutionsmonader som brukar elementalerna såsom sina höljen har motsvarande aktiv medvetenhet eller åtminstone möjligheten därtill – en väsentlig skillnad som alltid måste beaktas). 2) Såsom fångelse för de (liv =) monader som övergått till detta rike från närmast lägre rike.

³²Det skall alltid ihåggkommas att varje medvetenhetsområde genom sin begränsning utgör ett fångelse och att målet för allt befrielsearbete är att frigöra medvetenheten och vidga dess kontaktområde. Där det finns gränser av något som helst slag, där påverkansområdet är inskränkt och där kontakternas räckvidd är förkortad, där är också ett fångelse. L1 6.4.1 Begrunda detta uttalande, ty det rymmer mycken sanning! Där det finns en vision och en uppfattning om ett stort kontaktområde som ännu inte erövrats, uppstår ofrånkomligen en förnimmelse av fångenskap och inskränkthet. Där det finns insikt om världar att erövrta, sanningar att lära, erövringar att göra, mål att uppnå, kunskaper att bemästra, där finns också en gnagande förnimmelse av begränsning, en förnimmelse som eggas aspiranten till förnyad ansträngning och driver monaden framåt på evolutionens väg. Instinkten, vilken styr växt- och djurrikerna, utvecklas i människoriket till intellekt. Senare övergår intellektet i intuition och intuitionen i inlysning. När den övermänskliga medvetenheten aktiverats, ersätter dessa två – intuitionen och inlysningen – instinkten och intellektet.

³³Inlysningen – vart leder den? Rakt till förverkligandets höjd: till den cykliska ödesuppfyllelsen, till härlighetens lysande framvisning, till visdomen, makten, gudsmedvetandet. (LA: Tredje, fjärde, femte, sjätte och sjunde initiationerna avses med dessa fem uttryck. KI 6.12.2) Dessa ord betyder dock föga eller intet i jämförelse med en verklighet, som en människa kan förnimma först när hennes intuition väckts och hennes intellekt mottagit inlysningen.

³⁴Hur kan då människan, sedan hon väl förstått dessa fakta om fångenskapen, bli verksam i befrielsen av ”planetens fångar”? Vad kan mänskligheten såsom helhet åstadkomma i detta hänseende? Vad kan individen göra?

³⁵Mänsklighetens uppgift faller inom huvudsakligen tre slags arbete. Tre grupper av fångar kan frigöras och finna vägen ut ur fångelset genom människans verksamhet. Människor arbetar redan på alla tre områdena: 1) människorikets fångar – detta betyder att de arbetar med sina medmänniskor; 2) djurrikets fångar, med vilka mycket redan göres; 3) växtrikets fångar, med vilka en början har gjorts.

³⁶Mycket arbete utför människor för människor, och genom strävan på vetenskapens,

religionens och skolväsendets område vidgas den mänskliga medvetenheten stadigt, tills människorna individuellt förmår spränga sin begränsning (LA: begränsningen till det mentala, egentligen det lägre mentala, 47:5-7, eftersom 47:4, systemtänkandet i egentlig mening, hör till det alltjämt esoteriska eller i varje fall inte aktiveras utan esoterikens hjälp KI 6.16.11) för att nå in i själarnas värld (LA: kausalvärlden). Steg för steg har mänskligheten övervunnit planetariska begränsningar (LA: många har höjt sig från barbar- till civilisationsstadiet, färre till kulturstadiet, somliga till humanitetsstadiet, enstaka till idealitets- och ännu högre stadier). Om människan, som i urtiden var föga mer än ett djur, har kunnat resa sig till geni, vilken utveckling är då inte möjlig, när den potentiella gudomligheten alltmer aktualiseras? Övermänniskan finns mitt ibland oss. Vad skall världen visa fram, när en gång hela mänskligheten strävar mot övermänskliga förmågors manifestation?

³⁷Människans medvetenhet befrias i olika riktningar och dimensioner. Den expanderar in i (de andliga verkligheternas värld =) andrajagets världar (45:4–47:3) och börjar omfatta femte naturriket och dess medvetenhet. LA: Detta sker inte genom vetenskaplig forskning, som A.A.B. påstår, utan genom lärjungaskapet under planethierarkin. MV 9.187.12 Vetenskapen vet ingenting om verkligheten utöver grovfysiska världen (49:5-7) och lägsta etervärlden (49:4). Etervärlden har den börjat tränga in i, dock utan att förstå den. Vetenskapen är fysikalism, dogmatiskt blind för allt överfysiskt. L5 20.7, 20.23

³⁸Med avseende på människors arbete med att frigöra monader, såväl mänskliga monader som växt- och djurmonader, ur deras begränsningar, skall två fakta av stor betydelse påpekas:

³⁹För att frigöra de ”planetens fångar” som hör till de undermänskliga rikena måste människan arbeta vägled av intuitionen. När hon arbetar för att frigöra sina medmänniskor, måste hon veta inlysningens mening.

⁴⁰När lärjungen förstått tjänandets sanna natur, finner han att tjänandet är en sida av den gudomliga energi som alltid verkar under förstörarens aspekt, ty den förstör formen för att frigöra (LA: det inneboende livet, monaden). Tjänandet är en manifestation av befrielsens princip, och döden och tjänandet är två sidor av denna princip. Tjänandet frälser, befriar och lösgör på olika nivåer det fångslade medvetandet. Detsamma kan sägas om döden. Men om tjänandet inte kan göras på grundval av intuitiv förståelse av alla fakta i målet, intelligent tolkade och tillämpade i en kärleksfull anda i fysiska världen, kan det inte fylla sin uppgift ändamålsenligt.

⁴¹När den andliga inlysningens faktor ingår i detta tjänande, fås dessa allt övergående ljus som, när de kastat sig ut i medvetenhetens stora hav, lett människan på den väg hon kan och måste gå.

⁴²Ytterligare en sak skall påpekas. Här har inga bestämda regler för frigörandet av planetens fångar angivits, ingen indelning av fångelserna och deras fångar gjorts, inga metoder för arbetet eller frigörelsen anvisats.

⁴³Alla och envar, som läser dessa anvisningar, uppmanas att beakta nödvändigheten av att förnya ansträngningen att göra sig dugliga till tjänandet genom medveten och avsiktlig strävan att utveckla intuitionen och nå inlysningen. Varje människa, som når målet, det vill säga ljuset och visdomen (LA: 45:4–47:3), har därmed också ett påverkansområde, som sträcker sig både uppåt och nedåt och som når både inåt till ljusets källa (LA: planethierarkin och dess världar, 43:1–47:3, den kosmiska eteriska världen) och utåt till ”mörkrets områden” (LA: människans världar, 47:4–49:7, den kosmiska grovfysiska världen). L1 4.20.14 När hon har nått detta mål, är hon ett medvetet centrum av livgivande kraft, och det utan ansträngning. Då stimuleras, energiseras och vitaliserar hon allt levande hon kommer i beröring med, antingen det är hennes medlärjungar, djur eller växter. Hon verkar då som en överförare av ljus i mörkret. Hon skingrar de omgivande illusionerna och släpper in verklighetens strålgans. OPA 4.3.2-4

⁴⁴När människor i stort antal kan så handla, kommer mänskligheten att inleda sitt ödesbestämda arbete i det planetariska tjänandet. Mänsklighetens uppgift består i att verka såsom en bro mellan (andens värld och materieformernas värld =) andratriadens och tredjetriadens världar

(43:4–47:3) å ena sidan och förstatriadens världar (47:4–49:7) å den andra. Alla (LA: sol-systemiska, 43–49) materielag möts i den mänskliga evolutionen, och alla hithörande medvetenhetstillstånd erövrar av dess monader. Dessa monader kan arbeta i alla riktningar och lyfta de undermänskliga rikenas monader upp i himlen och föra himlen ner på jorden. LA: Med ”himlen” menas här världarna 43–46 med hithörande slag av medvetenhet och vilja, även kallade ”kosmisk fysisk-eteriska”, med ”jorden” 47–49, ”kosmisk grovfysiska”. Betydelseerna är desamma som dem av ”ljus” och ”mörker” i 3.43 ovan.

4 Regel XIII

¹Regel XIII. *Magikern måste igenkänna de fyra, i sitt arbete iakttaga den anstrykning av violett de uppvisar och sålunda bygga skuggan. När detta skett, kläder sig skuggan och blir de fyra till sju* LA: ”De fyra” är formen av 49:1-4-materia, som kläder sig i 49:5-7-materia och så ”blir till sju”.

5 De fyra som måste igenkännas

¹Denna regel är en av de svåraste att förklara, detta av tre grunder:

²För det första: Av den för närvarande inkarnerade mänskligheten är det ytterst få individer, som kan arbeta verkligt skapande och draga nytta av den upplysning som lämnas i denna regel. Bara vitmagiker och i arbetet erfarna kan få den verkliga tolkningen. Det ligger mycken fara i att delge dem dessa reglers innebörd som icke i sig själva har förutsättningarna för rätt arbete. Vi skall därför betrakta de förutsättningar som gäller för dem som har rätten till denna kunskap, så att aspiranterna kan börja arbeta med att utveckla det som saknas hos dem.

³För det andra: Faran i att lämna ingående upplysningar och anvisningar består i att, om dessa i nu rådande läge utlämnades till världen, vi skulle dränkas i tankeformer och dessa tankeformer skulle skapas för att uttrycka rent själviskt begär och mentalmateria skulle aktiveras enligt outvecklade människors fantasier och hugskott (LA: illusioner och fiktioner) om det andliga. Man måste komma ihåg att varje (LA: starkare) mänsklig tanke, antingen det är det mäktiga masstänkandet eller individers dynamiska ideer, förr eller senare måste framträda objektivt i fysiska världen. Detta är en ofrånkomlig och oföränderlig lag för mentalmateria. Den som tillräckligt beaktar denna lag, skall inse både vilken fara som ligger i felaktigt tänkande och vilken makt (LA: i det godas tjänst) som ligger i rätt tänkande. Det mänskliga tänkandets makt vid denna tid beror främst på massverkan, ty icke många individer kan tänka kreativt. Allmänna opinionen, massans åsikter, mänskliga begärets och tankens tendenser är vid denna tid inte av högsta slag, och fysikaliserings av dessa oklara och ofullständiga, sinsemellan mycket lika tankar, färgade av själviskhet och egen nytta och sprungna ur tycken för och emot, fördomar och längtan, kan ses manifesteras sig grovfysiskt på mycket intressant sätt. De stora insektsvärmar, som nu hemsöker vår jord och vållar människan och hennes livsmedelsförsörjning sådana skador, är det direkta resultatet av tankens fysikalisering.

⁴När människorna lär sig tänka mindre själviskt och renare och ersätter illvilja, hat och tävlan med broderskap, vänlighet och samarbete, kommer insektsplågan med största säkerhet att upphöra.

⁵För det tredje: Det är i dag lättare att bevisa mentalvärldens än etervärldens existens. E 4.14.7 Denna regel XIII avser de fyra slagen av etermateria, den materia varav naturens alla livsformers eterhöljen består. (LA: A.A.B. anför några exempel på med eterhölje försedda livsformer och avslutar med atomen. Men att atomen skulle ha ett eterhölje är ett oriktigt uttalande, som inte kan härröra från D.K. utan måste skrivas på A.A.B.:s konto.) Vissa vetenskapsmän erkänner eterhöljets faktum, de flesta gör det inte, och mänsklighetens stora flertal är ovetande om det. Det som ligger oss närmast och finns alldeles inpå oss förbiser vi ofta, och det är intressant för lärarna och ledarna i planethierarkin att märka hur mycken vikt man lägger vid psykiska och astrala (LA: till emotionalvärlden hörande) fenomen och hur ringa

uppmärksamhet man skänker de mer uppenbara och lättare urskiljbara eterformerna och -krafterna. Med blott en liten förändring av det nuvarande sättet att fokusera synen skulle det mänskliga ögat befinnas kunna omfatta ett helt nytt förnimmelse- och medvetenhetsområde. I blinda riktar människor sin uppmärksamhet inåt och blir varse föremål i emotionalvärlden, denna illusiva värld av ständigt föränderliga former, men förmår inte se det som ligger alldeles inför deras ögon. LA: ”Att se det som finns rakt framför näsan kräver en ständig kamp.” George Orwell, även i LV 8.2.53. Se även Platons *Staten*, 4:e boken, 432. I detta sammanhang gäller det kampen mot emotionala illusionismen, en kamp som är särskilt svår för människor i fjärde eonen, emotionaleonen.

⁶Dessa tre svårigheter – nämligen, 1) brist på nödvändiga förmågor och egenskaper, 2) faror förbundna med omedvetet formbyggande och 3) eterisk blindhet – gör det nästan omöjligt för en esoterisk lärare som D.K. att göra denna regel full rättvisa och förklara arbetet i etervärlden. Därför blir den förklaring som ges ganska kortfattad.

⁷Vad gäller bristen på förmåga inser alla aspiranter att den människa, som skall betros med något mått av kunskap om tekniken för det stora arbetet (LA: uttrycket ”det stora arbetet” fattas här nästan i alkemistisk mening), måste fylla vissa krav. Det tas för givet att frågan inte avser egenskaper och förmågor hörande till karaktärsdaningen. Alla aspiranter vet och har tidsåldrarna igenom fått lära sig att ett rent sinne och ett rent hjärta, sanningskärlek och ett liv av osjälviskt tjänande är grundförutsättningar och att intet annat är till något gagn och inga stora hemligheter kan meddelas, om dessa förutsättningar saknas. OPA 4.4.2 Mot detta kanske någon invänder: Vi har också fått veta att de finns som arbetar i de fyra etrarna och otvivelaktigt utövar magi, likväl inte äger denna väsendets renhet och kärleksfulla anda som nyss åsyftades. Detta är förvisso sant, men dessa hör till den grupp arbetare i materien som kallas svartmagiker. De är intellektuellt högt utvecklade och kan styra mentalmaterien så att denna når objektivitet i fysiska världen och därmed förverkligar dessa magikers innersta avsikter. Om denna grupp råder (LA: hos aspiranter) mycket missförstånd och djup okunnighet. Det är kanske lika så gott, ty dessa magikers öde sammanhänger med den framtida sjätte rotrasen och deras slut och deras verksamheters upphörande kommer att inträffa i sjätte eonen. Vad gäller denna särskilda världsperiod (LA: innevarande eon) kommer slutgiltiga brytningen eller avskiljandet mellan de svarta och vita krafterna att äga rum i sjätte rotrasen av innevarande klotperiod. Mot slutet av sjätte rotrasens period och före sjunde rotrasens födelse kommer det verkliga Harmageddon (LA: omtalat i Uppenbarelseboken) att äga rum. En liknande kraftmätning, ehuru i mindre skala, sker under femte rotrasens sjätte underräs, som nu är i färd med att bildas. Tidigare krig, såsom det just utkämpade världskriget, och innevarande cykel av åtskillnad och omstörtning, är inte det verkliga Harmageddon. Det krig, som skildras i *Mahābhārata* (LA: och som utkämpades i Atlantis), hade och nutidens krig har sina rötter i emotionalvärlden; själviskhet och låga begär var orsakerna till dem båda. Det kommande stora avskiljandet kommer att ha sin rot i mentalvärlden och fullbordas i sjätte underräsen. Kraftmätningen i sjätte rotrasen kommer att ha såväl mentala som emotionala och fysiska orsaker och innebära att den planetariska dualiteten når en höjdpunkt.

⁸Längre än så behöver vi inte gå, ty sjätte eonens mänsklighet kommer att till sin natur vara så annorlunda vår och de som då rangerar sig i vita och svarta krafter så olika de nuvarande motsvarigheterna att vi icke behöver befatta oss med detta mycket avlägsna problem.

⁹Man får inte glömma att den verkliga svartmagikern (här avses inte en människa som blott har en tendens till svart magi) är ett själlöst väsen (LA: en omänniska, en monad som en gång ägt ett kausalhölje och därmed varit människa, men sedan avsiktligt berövat sig kausalhöljet och därmed inte längre är människa KI 17.3.10). Ett dylikt väsen existerar därför icke i fysisk kropp. (LA: I varje fall icke i mänsklig fysisk kropp – mänsklig organism och mänskligt fysiskt eterhölje.) Svartmagikerns världar förblir illusionernas och fiktionernas världar – emotional- och mentalvärldarna. De arbetar från mentalvärlden med emotionalmaterien och på

deras emotionalhöljen i fysiska världen som låter sig styras av illusioner och fjättras av ytterlig själviskhet och självupptagenhet. Vad de okunniga kallar svartmagiker i fysiska världen är bara sådana människor som är (LA: omedvetet) mottagliga för påverkan av eller står i (LA: medveten) förbindelse med en verklig svartmagiker i emotionalvärlden. Ett dylikt (LA: medvetet) förhållande (LA: mellan svartmagiker och människa) är möjligt endast i sådana fall där människan levat många liv präglade av själviskhet, låga begär, förvänd intellektuell strävan, böjelse för (den lägre psykismen =) emotionala fenomen och förmågor och då endast när människan villigt låtit sig förslavas av en svartmagiker. Dylika människor är fåtaliga och spridda, ty ren själviskhet är sannerligen sällsynt. Där den likväl finns, är den ytterst mäktig liksom all koncentrerad kraft.

¹⁰Nyckeln till förståelse av de mer esoteriska förutsättningarna får vi i regel XIII. ”Magikern måste igenkänna de fyra.” Han förutsätts ha byggt upp en god karaktär. Han har utbildat sig för tjänande. Hans strävan mot det högre är sann och stadig. Han lever rent och osjälviskt. Han har till del bemästrat meditationen i dess egentliga innebörd. Han måste nu börja öva sig i det som kallas ”esoteriskt igenkännande”.

¹¹Denna regel är ett synnerligen intressant exempel på de många betydelser och talrika motsvarigheter som kan förmedlas med några få enkla ord. Vi får veta att han måste ”igenkänna de fyra”. I KI 17.5.82 sägs:

¹²”Magikern måste känna igen och kunna skilja mellan de fyra etrarna, märka den särskilda färgnyans varje molekylarslag uppvisar och därmed trygga att ’skuggan’, det vill säga tankeformens eterhölje, byggs välbalanserat. Han ’igenkänner’ de fyra etrarna i den esoteriska bemärkelsen, det vill säga vet deras ton och är medveten om det särskilda energislag de är bärare av. Viktiga insikter därvidlag är att de fyra solsystemiska etrarna, 49:1-4, i vibrationshänseende står i förbindelse med de fyra kosmiska etrarna, solsystemvärldarna, 43-46, och att av de fyra systemiska etrarna de tre högre, 49:1-3 utgör den grundläggande trefalden, medan 49:4 uppstått som föreningen av de tre. Genom sin kunskap om de fyra etrarna blir magikern alltmer i stånd att handha dem enskilt och förenade. Därmed kan han frisätta den eterenergi som driver tankeformen till fysisk objektivitet. Allteftersom de olika energislagen strålar samman, höljes den vibrerande tanke-känsliformen i en skugglik eterform, så att den från Augo-eides erhållna idén når fysisk konkretion.” Se även KI 5.3.8

¹³Den uppenbara och tydligaste meningen är alltså igenkännandet av de fyra etrarna, men denna beror i sin tur av andra betydelser och bygger på igenkännandet av andra fyrtalet. Närmast följer en kortfattad översikt av några av de egenskaper och förmågor vitmagikern behöver äga och några av de igenkännanden som steg för steg framträder i hans medvetenhet.

¹⁴För det första måste han igenkänna ”fyrtalet som utgör en enhet”. Sagt med andra ord: det första fyrtalet, som han måste känna och känna väl, är det som han själv väsentligen är: eterhöljet, emotionalhöljet, mentalhöljet och kausalhöljet (LA: med dessa höljens medvetenhet och vilja). KI 4.6.3, p.4; KOV 6.12.46; L1 3.22.1

¹⁵Detta förutsätter förmågan att fungera såsom en själ (LA: självmedveten i kausalhöljet, och detta inte bara för korta ögonblick). Förrän aspiranten erövat denna förmåga, är han icke vitmagiker, utan blott aspirant på den vita magins utövande. L2 9.25.3; L5 1.61

¹⁶För det andra måste han igenkänna ”staden som utgör en fyrkant”. Han måste förstå innebörden av ”människan, kuben”, och detta på tre sätt: 1) han själv såsom människa, 2) hans medmänniska i förhållande till honom själv och helheten, 3) fjärde naturriket, människoriket, betraktat såsom ett enhetligt väsen, fungerande i fysiska världen, med inneboende själ (LA: 45:4-47:3), livat av ande (LA: 43:1-45:3).

¹⁷Detta betyder alltså att han i egenskap av människa växelverkar med sina egna och är medveten också om det egna naturrikets ändamål. Ideerna om renhet, hängivenhet, kärlek och tjänande sammanfattar människans natur och öde. Man bör förstå att dessa fyra inte (LA: bara) är så kallade andliga egenskaper utan (LA: även) mäktiga esoteriska förmågor, dyna-

miska i sin drivkraft och kreativa i sin verkan. Detta skall alla aspiranter noga begrunda. Vi har således med dessa fyra förmågor lagda till den första (LA: förmågan att fungera själv-medveten i kausalhöljet) fem av vitmagikerns förmågor.

¹⁸För det tredje måste vitmagikern igenkänna det kors på himlen, på vilket både den kosmiske Kristus och vitmagikern själv – såsom ingående i den kosmiske Kristus – är fastnaglade. L1 3.19.8,9; L3 17.6.44 För att säga det tekniskt och astrologiskt måste vitmagikern i denna eon förstå den djupare innebörden av Taurus, Leo, Scorpio och Aquarius, ty de är särskilt mäktiga i denna eon. I symbolisk och samtidigt i exakt bokstavlig mening måste han kunna genomföra det som är hans strävans mål i vart och ett av dessa fyra tecken under var och en av dessa fyra makter. I Taurus måste han kunna säga om sig själv: ”Jag söker inlysningen och är själv ljuset.” I Leo: ”Jag vet mig själv vara en. Jag härskar lagenligt.” I Scorpio: ”Illusionen kan icke hålla mig fången. Jag är fågeln som flyger i full frihet.” I Aquarius: ”Jag är den som tjänar och den som utdelar det levande vattnet.”

¹⁹Dessa esoteriska krav, som här flyktigt berörts, måste aspiranten noga studera. När han studerar och lever efter dessa regler, framträder olika förmågor hos honom och utmärker honom. Det måste ihåggkommas att allt som här sagts har sin särskilda innebörd i var och en av de sju solsystemvärldarna (43–49) med dessas sju olika medvetenhetstillstånd.

²⁰Den aspirant, som läser dessa anvisningar, måste slutligen ha nått bortom de fyra ädla sanningarna, lärt de fyra evangeliernas innebörd, förstått de fyra elementens – jordens, vattnets, eldens och luftens – innebörd och ändamål och i esoterisk mening gått genom de fyra rikena såsom frälsare. Det sist här yttrade förstår den invigde egentligen först vid fjärde initiationen. KI 6.12

²¹Studera dessa ord och märk hur begreppet av de idealiska förutsättningar, som utgör vitmagikerns utrustning, stadigt vuxit.

²²Många fler fyrstal skulle kunna här utredas, men dessa få som just anförts får räcka för att visa några av de igenkännanden som aspiranten eftersträvar. Det enda ytterligare fyrstal, som här skall noteras, är det som betecknas såsom ”de fyra violetta”, eller de fyra slag av energi som bildar eterhöljet till varje livsform i (naturliga =) fysiska världen. Här har vi återigen ett högre tretal (49:1-3) och ett lägre fjärde (49:4), vilka alltid anger gudomens tre aspekter och den form, varigenom dessa tre måste manifesteras. De tre orden ”ande, själ och kropp” uttrycker samma idé från en annan synvinkel; till dessa tre måste läggas det som alstras genom deras växelverkan. I detta sammanhang skall noteras att organismen inte räknas med, då den inte är en princip (LA: orsak), utan en verkan som åstadkommits genom föreningen av de tre och den fjärde. MV 4.1.4 Både i solsystemet, makrokosmos, och i människan, mikrokosmos, finns de tre högre, som står för (principerna =) de tre livsaspekterna, och den fjärde, som står för de tre högres förening i manifestationen. I makrokosmisk skala är dessa fyra de fyra högre solsystemvärldarna, den kosmiska fysisk-eteriska världen (43–46). I mikrokosmisk skala är dessa fyra nerdimensionerade i eterhöljet med dess fyra etrar (49:1-4) hos livsformerna i alla fyra naturrikena. KI 5.3.8 Dessa fyra etrar utgör den ”sanna formen” hos alla fysiska naturformer, och de är mottagliga för påverkan av sina högre motsvarigheter, det vill säga energier från världarna 43–46. Detta förhållande mellan den ursprungliga trefalden (43–45) med den fjärde (46) och avspeglingen eller nerdimensioneringen i fysiska världens etrar (49:1-4) återfinns hos alla fysiska livsformer men utfaller olika i de fyra olika fysiska naturrikena allt enligt den energi som förhärskar i respektive rike. Alla fyra etrarna finns i alla fyra rikena, men fjärde etern (49:4) i fullare mått i mineralriket än i människoriket, medan däremot första etern (49:1) finns i större mått i människoriket än i de tre andra rikena. Denna upplysning ges såsom ett exempel på det slags kunskap den vitmagiska arbetaren behöver äga. Det sagda kan man ytterligare belysa genom att säga att vitmagikern vid arbete i mineralriket arbetar med den fjärde kosmiska etern (46-energin) och då använder det egna eterhöljets fjärde eter (49:4) för att överföra 46-energin till de minerala livsformerna och på motsvarande sätt vid arbete i de tre

högre fysiska naturrikerna (LA: vid arbete i växtriket överför han 45-energi via egna eterhöljets 49:3 till växterna och så vidare med 44- och 43-energierna). E 4.14.10 En av de hemligheter, som ännu inte avslöjats, turligt nog för mänskligheten, sammanhänger med frågan huruvida ljusviolettt är den högsta eller lägsta eternas färg, och det kommer att dröja innan det uppenbaras.

²³Begrundandet av dessa olika fyrter, vitmagikern nödvändigtvis måste förstå, och de egenskaper och förmågor, han nödvändigtvis måste äga, innan han får lov att utföra det magiska arbetet, leder till följande fråga: Finns det någon grundformel eller grundsats, som måste styra den magiska verksamheten?

²⁴Denna fråga är naturligtvis för allmänt hållen och oklar, men tills det mänskliga intellektet blir mer inklusivt än det nu är, kommer dylika frågor ofrånkomligen att ställas. Likväl kan ett kortfattat svar lämnas, som i sig ger nyckeln till hela processen. När vitmagikern rätt förstår detta, styr det hans arbetssätt och tankeliv. Svaret är detta: Förmågor åstadkommer fysikaliserings. L1 9.71.5-7 Dessa tre ord sammanfattar hela skapelseprocessen såväl i det stora, i solsystemet, som i det lilla, i människan och i varje människa. Dessa förmågor aktiveras genom tankens kraft. När mänsklighetens lärare skolar sina lärjungar till skapare och när de lär dem att styra det egna ödet, börjar de med lärjungarnas intellekt. De framhäver det som skall styra förmågorna. De ägnar sig åt det som frambringar den fysiska formen, vilken är bärare av deras kvalitet, vitaliseras av dem och fullföljer (Tänkarens =) planetregeringens avsikt.

²⁵Tänkaren är alltså den väsentliga faktorn. Alla dessa faktorer har ett och samma mål, och det är att frambringa tänkare. En verklig tänkare är en begynnande skapare och – först omedvetet men senare medvetet – en som utövar makt för att fysikalisera tankeformer. Dessa former är antingen i enlighet med (gudomliga avsikten och planen =) planetregeringens avsikt och plan och främjar därför medvetenhetsutvecklingen eller drivna av personlig, självisk avsikt, tillhör därför de bakåtsträvande krafterna och är av svartmagisk natur.

²⁶Återigen framträder de fyra: 1) tänkaren, 2) förmågan, 3) denna förmågas kvalitet och 4) fysikaliserings.

6 Tankeformernas manifestation i det grovfysiska

¹LA: A.A.B. inleder här med att tala om tankeformernas ”utfällning” (engelska: precipitation) och gör följande försök till definition: ”En utfällning är en ansamling av energier ordnad i en viss form för att uttrycka en skapande tänkares idé och kvalificerad eller kännetecknad av hans tankes natur och bevarad i denna särskilda form så länge som hans tanke förblir dynamisk.” Ett dylikt språkbruk kan emellertid inte sägas främja tankeklarheten, när det handlar om sista skedet av tankeformernas fysikaliserings, nämligen deras manifestation i grovfysiska materien, grovfysiska verkligheten, varvid beteckningen ”grovfysisk” skall fattas i såväl kosmisk skala, det vill säga världarna 47–49, som i solsystemisk, det vill säga värld 49:5-7 – det sistnämnda är vad som avses i människans fall. Nyckelordet är alltså inte ”form”, som A.A.B. använde i sitt försök till definition ovan; detta ord är inte tillräckligt särskiljande, eftersom form är ett kännetecken inte bara för 47–49 respektive 49:5-7 utan även för 43–46 respektive 49:1-4; eller annorlunda uttryckt: former finns i alla världarna 43–49. L3 3.2.3 Nyckelordet är i stället ”grovfysisk”. A.A.B. söker vidare förklara saken med symboler från ”det avlägset förflutna” hon erhållit av D.K. Men utan förklaring av dylika symbolers innebörd och deras relevans i sammanhanget och utan ens korrekt beskrivning av deras utseende och inbördes ordning blir det ingen förståelse hos läsaren. I A.A.B:s framställning finns mycket som kunde sägas enklare, ibland mycket enklare, något som blivit alldeles uppenbart sedan hylozoiken publicerats. I synnerhet talar A.A.B. här om ”fyra geometriska former, som esoteriker sällan använder i det skapande arbetet. De är kubens, den femuddiga stjärnan, den sexuddiga stjärnan och den åttasidiga romben, så ordnade att en placerats ovanpå en annan.” Vidare säger hon: ”H.P.B. hänvisar också till punkten, linjen och cirkeln” och tillfogar kommentaren: ”jämför triangeln har dessa exoteriskt tillämpats på gudomen och det manifesterade

universum. Senare skall också dessa andra former tillämpas på gud och människan i exoterisk mening. Men det kommer att bli först när den uråldriga visdomens sanningar är allmänt erkända.” Den rätta, hylozoiska eller pytagoreiska utläggningen av dessa symboler är som följer. Punkten står för monaden och därefter allmänt sett för det första elementet i sjuserien (första världen). Ifråga om de sju solsystemvärldarna, 43–49 (H.P.B.:s ”manifesterade universum”), står punkten således för värld 43. Därefter i sjuserien följer tetraedern, kuben, oktaedern (A.A.B.:s ”åttsidiga romb”), dodekaedern (icke femuddiga stjärnan), ikosaedern (icke sexuddiga stjärnan) och sist sfären eller klotet (icke cirkeln), symbolen för den fullbordade manifestationen i fysiska världen, också symbolen för solsystemet, byggt i världarna 43–49, vilka ju sammantagna kallas kosmiska fysiska världen.

²Tankens lagar är skapelsens lagar, och hela det skapande arbetet utföres i etermaterien. Detta utgör praktiskt taget en andra formel. Sol-systemets skapare (LA: ett kollektiv av kosmiskt medvetna monader, alltså med åtminstone 42-världsmedvetenhet) begränsar sin uppmärksamhet till det arbete de utför i de fyra högre solsystemvärldarna (43–46). De tre lägre världarna (47–49) har karaktären av utformning i grövre materia, utgör den kosmiska grovfysiska världen. Den har bildats genom påverkan eller attraktion av den kosmiska eterisk-fysiska materien i dess fyra slag. Dessa aktiveras i sin tur av (den gudomliga tanken =) ideer från kosmiska kollektivväsen. Liknande är förfarandet vad gäller människan. Så snart hon blir en tänkare och kan utforma sin tanke, begära dess manifestation och ”genom igenkännande” energisera de fyra eterna, blir grovfysisk manifestation ofrånkomlig. Med sin eterenergi, präglad av högre eller lägre begär och vitaliserad av sin tankes makt attraherar hon just så mycket av påverkbar materia i det omgivande rummet som hon behöver för att ge kropp åt den form hon tänkt.

³Mycket av detta behandlas i KI, och eftersom de anvisningar som här lämnas är avsedda att vägleda aspiranten i hans medvetenhetsutveckling, skall dessa ideer nu inte vidareutvecklas ytterligare. Esoterikstuderande gör klokt i att noga begrunda ämnet. Detta kan de göra på två sätt. Det första sättet är att studera den (objektiva =) grovfysiska världen, där den enskilde aspiranten befinner sig. Han behöver begrunda faktum att hans manifestationskropp (LA: lägsta hölje) är ett resultat av hans mäktiga tanke och begär och av hans ”igenkännande” av de fyra eterna. Han behöver förstå att denna form, som han skapat, består bara så länge som tankens dynamiska kraft håller den samman och att den upplöses när han (esoteriskt uttryckt) ”vänder bort blicken”. Han behöver begrunda också att hans omgivning är resultatet av en samling gruppänkarens arbete – en grupp han hör till. Detta begrepp kan sedan följas hela vägen tillbaka från en släktgrupp till den grupp kausalväsen vilka med nära ömsesidiga förbindelser bildar en grupp i mentalvärldens högre del och vidare till de sju stora tänkarna i (universum =) solsystemet, de sju strålarnas härskare (LA: de sju planethärskarna). Dessa sju aktiveras i sin tur av de tre högsta magikerna, den manifesterade treenigheten (LA: solsystemregeringens tre departement). Dessa tre kommer med tiden att inses handla enligt den ende skaparens, den omanifesterade logos’ (LA: solhärskarens) tanke. LA: Beskrivningen av människans fysiska manifestationskropp såsom resultat av hennes egen tankekraft stämmer givetvis icke in på vår nuvarande mänsklighet av fjärde och femte rotraserna. Men den avser heller icke oss, utan framtidens mänsklighet, sjätte rotrasens senare underraser och hela sjunde rotrasen. Individerna av dessa raser kommer att äga de ovan beskrivna förmågorna. I synnerhet gäller detta sjunde rotrasen, idealet, kronan och slutmålet för mänsklighetens evolution på detta klot i innevarande eon. Som så ofta annars utgår esoterikens beskrivningar från det högsta, från målet, idealet. Det gäller dock att sätta in dessa beskrivningar i sitt rätta sammanhang – i detta fall i rätt rotras. Insatta i orätta sammanhang blir esoteriska fakta föga bättre än vidskepelse. Den s.k. newagerörelsen är ett enda stort exempel på detta. KI 17.5.46

⁴Ordet ”igenkännande” är ett av de viktigaste orden i esoterikens språk, och (LA: den rätta förståelsen av detta ords innebörd) ger nyckeln till varats mysterium. Ordets innebörd sammanhänger med skördebetingad verksamhet. Det är svårt att med enkla ord belysa detta,

men så mycket kan sägas att (gud själv =) själve solhärskaren måste framvisa tre igenkännanden:

⁵1. Igenkännandet av det förflutna, ett igenkännande som nödvändigtvis innefattar ett igenkännande av den materia i rummet som genom förbindelse i det förflutna redan är färgad av tanke och avsikt.

⁶2. Igenkännande av de fyra slags levande väsen, vilka återigen genom förbindelse i det förflutna förmår påverkas av hans tanke i nuet och därför kan utföra hans planer och arbeta tillsammans med honom. De underordnar sina individuella avsikter den enda gudomliga planen (LA: solsystemregeringens plan).

⁷3. Igenkännande av det mål som finns i hans intellekt (29). Detta nödvändiggör i sin tur en tillspetsad målmedvetenhet och ett fasthållande vid avsikten genom skapelseverkets skiften och trots kraften av de många gudomliga tänkare som dragits till honom genom idéns likhet.

⁸Det är hopplöst att söka undvika bruket av personliga pronomen, när man talar bildligt och symboliskt. Om aspiranten betänker att ett dylikt försök att begränsa kosmiska principer och begrepp med språkets ord i sig är löjligt och att det enda möjliga är att framställa en bild, så kan ingen skada uppstå därav. Men bilder förändras allteftersom evolutionen fortskrider, och dagens bild ter sig senare som föga bättre än ett barns klotter. Då skall en ny bild framläggas, enklare, mer harmonisk och skönare och få gälla tills också den anses otillräcklig.

⁹Liknande igenkännanden, ehuru i en mindre skala, styr Augoeides' aktivitet, när han förbereder (LA: människans) inkarnation och manifestation i fysiska världen. Han har att i sin tur igenkänna sådan materia av (det mänskliga uttryckets =) förstajagets tre världar som genom (LA: människomonadens) tidigare förbindelse redan präglats av (hans =) dess vibration. Han har att igenkänna den grupp monader (han =) hans skyddsling tidigare haft förbindelse med och nu måste åter arbeta med. Slutligen har han att genom den korta inkarnationen hålla avsikten stadig och se till att detta liv medför avsiktens uttryck och fullbordan. LA: Här liksom på andra ställen i WM har AAB svårt att hålla isär Augoeides och hans skyddsling människan, utan blandar ihop dem till att bli liksom ett enhetligt väsen: en själ som har en personlighet eller, ännu sämre, en personlighet som har en själ. Endast med hylozoikens monadlära kan det rätta sakförhållandet klarläggas genom påvisandet av att det i själva verket handlar om två monader, den ena i ett högre och den andra i ett lägre evolutionsrike, dessutom på olika evolutionslinjer. MV 8.6, 8.27

¹⁰Också det arbete människan utför, när hon strävar att bli en skapande tänkare, följer motsvarande principer. Hennes skapande arbete krönes med framgång, om hon kan igenkänna sin mentala tendens, såsom denna framträder genom hennes nuvarande intressen, ty dessa har sina rötter i det förflutna. Det krönes med framgång, om hon kan igenkänna vibrationerna från den grupp monader, med vars tanke hennes eget skapelseverk måste överensstämma, ty hon kan inte arbeta ensam. Hon måste igenkänna den avsikt enligt vilken hon ansett det ändamålsenligt att bygga en tankeform och måste hålla denna avsikt stadig och oförsämrad genom hela genomförandet. Detta kallas riktad uppmärksamhet, och detta skapelseverk är ett av meditationsprocessens ännu så länge obeaktade mål. Hittills har huvudvikten lagts vid erhållandet av en koncentrerad uppmärksamhet och, sedan denna nåtts, förvärvet av kausalmedvetenheten. Men i framtiden kommer en teknik för skapande att tagas i bruk. När aspiranten förenat kausalhöljets, mentalhöljets och hjärnans medvetenhet och förvärvat en viss skicklighet i detta förenande, kommer ytterligare anvisningar för denna skapande konst att lämnas. Om meditation handlar den första lektion som ges, när människor förvärvat förmågan att fungera i mentalmedvetenheten.

¹¹”Den från Augoeides erhållna idén når fysisk konkretion.” KI 17.5.82 Detta är en process som pågår under många inkarnationer av människomonaden. Varje liv ger människomonaden tillfälle att ytterligare klarlägga den ursprungliga avsikten, och tiden är tankens längd. Samma väsentliga sanning ligger till grund för skapelsen av alla former i fysiska världen, antingen det

är en tankeform som driver en människa till själviskt förvärv eller en tankeform som funnit uttryck i en grupp eller organisation som drivs av en osjälvisk avsikt och utgör en lärjunges sätt att hjälpa mänskligheten. Den ligger till grund för grupparbetet, varvid gruppen betraktas såsom ett väsen. Om en grupp förmår uppskatta kraften i detta faktum och "igenkänna" det tillfälle som erbjuds den, kan den med sin tillspetsade målmedvetenhet och koncentrerade uppmärksamhet göra underverk i att rädda världen. Detta är en maning till alla som läser dessa ord att ännu en gång viga sig åt arbetet och igenkänna det erbjudna tillfället till en förenad ansträngning till världens gagn.

¹²Det kan vara till gagn att här göra en enkel framställning av de nödvändiga förutsättningarna för manifestationen av individens eller gruppens andliga mål. Dessa förutsättningar kan anges med tre ord: förmåga, (obundenhet =) icke-identifiering och icke-kritik.

¹³Ofta brukas enkla ord, som genom sitt vardagliga bruk blivit så nötta att deras verkliga innebörd och esoteriska betydelse gått förlorade.

¹⁴Närmast följer några kommentarer till var och en av dessa men endast vad avser deras tillämpning på det skapande arbetet i den vita magin.

¹⁵För sitt uttryck beror förmågan av två faktorer: tillspetsad målmedvetenhet och frånvaro av hinder.

¹⁶Aspiranter skulle förvånas, om de kunde se sina motiv såsom planethierarkins medlemmar ser dem. Blandade motiv är de vanligaste. (Rent =) Oblandat, enhetligt motiv är sällsynt, och där det förekommer, blir det alltid framgång, så att målet nås. Ett dylikt enhetligt motiv kan vara alltigenom själviskt och personligt (LA: höra uteslutande till förstajaget) eller osjälviskt och andligt (LA: höra uteslutande till andrajaget) och allt däremellan. Vad aspiranter beträffar är motivet blandat i olika grader. Kraften motsvarar avsiktens enhetlighet och graden av målmedvetenhet.

¹⁷(Mästarnas mästare =) Christos–Maitreya har sagt: "Om ditt öga är enhetligt, skall hela din kropp bli full av ljus." Dessa ord ger oss en princip, som ligger till grund för allt skapande arbete. Förmåga, ljus, livskraft och manifestation. Detta är det verkliga förfarandet.

¹⁸Det är alltså tydligt varför (den manifesterade enheten, människan =) människomonaden inkarnerad i fysiska världen uppmanas att visa kraft i sitt sökande och odla sin strävan mot det högre. När denna strävan är stark nog, uppmanas människan att förvärva förmågan att hålla "det mentala stadigt i ljuset". När hon kan göra det, förvärvar hon förmåga och äger detta enhetliga öga som länder den inneboende gudomligheten till heder (LA: visar att Augoeides till sist lyckats med det en gång skenbart så hopplösa företaget). Men innan hon fullbordat denna utvecklingsprocess, kan hon inte betros med förmågan. Förfarandet är följande: Aspiranten börjar i någon mån i fysiska världen framvisa sitt livs kausala avsikt. I ökande grad förvandlar han begäret till högre strävan, och denna strävan är livskraftig och verklig. Han lär sig allt mer om ljusets betydelse. När han bemästrat meditationstekniken (och vissa nu existerande skolor ägnar sig åt denna), kan han övergå till att bruka förmågan, ty han har då lärt sig att fungera såsom en (gudomlig =) kausalt medveten tänkare. Han samarbetar nu och står i förbindelse med (den gudomliga avsikten =) Augoeides.

¹⁹Alla verkliga aspiranter vet emellertid att hindren är utan tal, reser sig överallt. Tillspetsad målmedvetenhet kan aspiranterna ibland uppnå i höga stunder, men sådana varar inte. Det finns hinder i det fysiska, i arvet och miljön, i karaktären, i tiden och omständigheterna, i såväl den kollektiva som den individuella skörden. Vad skall aspiranterna då göra? Det finns bara ett svar på frågan: håll ut! Misslyckande hindrar aldrig framgång. Svårigheter utvecklar själsstyrkan. Framgångens hemlighet ligger i att alltid stå stadig och att vara opersonlig.

²⁰Det andra kravet är icke-identifiering. Vitmagiska arbetare måste så mycket de förmår avhålla sig från att identifiera sig med det de skapat eller har sökt skapa. Hemligheten för alla aspiranter består i att odla åskådarens och tigande iakttagarens inställning, och här framhålls ordet "tigande". Mycket av verkligt magiskt arbete går om intet, emedan den som arbetar och

bygger i materien icke kan tåga. Genom att tala för tidigt och för mycket dödar han det han sökte skapa, blir hans tankebarn dödfött. Alla som arbetar i världen bör inse behovet av icke-identifiering och tågande. Det arbete, som ligger framför varje aspirant, som läser dessa anvisningar, måste bestå i att odla en inställning av icke-identifiering. Det är en mental icke-identifiering, som möjliggör för tänkaren att alltid leva (på den höga och hemliga platsen =) i det högre mentala och det kausala (47:2-4, LV 7.3.35,44) och att från detta centrum av frid lugnt och mäktigt utföra det arbete han gjort till sin uppgift. Han arbetar i människornas värld. Han älskar och tröstar och tjänar. Han fäster intet avseende vid vad hans personlighet tycker om och inte tycker om eller vid dess fördomar och böjelser. Han står som en orubblig klippa och räcker en fast hand i mörkret till alla han når. Odlandet av icke-identifiering med personligheten (LA: förstajaget) och identifiering med det andliga (LA: andrajaget och i synnerhet 45:4) skär i själva rötterna till människans liv men ger tusenfalt igen för allt det skär av. LA: Gurdjieffs ständiga uppmaning var: ”Tyck om det som den (falska personligheten) inte tycker om.” VODV 19

²¹Om identifiering och om behovet av att utveckla förmågan av icke-identifiering har mycket skrivits. På grund av de krav det nuvarande läget ställer uppmanas alla aspiranter att sluta med att bara läsa om och tänka på icke-identifiering och i stället också börja öva den och framvisa den.

²²Icke-kritik är det tredje kravet. Varför betraktas den som ett väsentligt krav? Därför att kritiken (analys och följaktligen åtskillnad) är det framträdande kännetecknet för mentala typer och även för alla samordnade personligheter (LA: integrerade förstajag). Eftersom kritiken är en mäktig faktor vid aktiveringen av mental- och emotionalmateria och därför gör ett starkt intryck på hjärncellerna och formuleras i ord. Eftersom i ett plötsligt utbrott av kritiskt tänkande hela personligheten kan aktiveras till en mäktig samordning men av ett felaktigt slag och med katastrofala resultat. Eftersom kritiken är en förmåga hos det lägre mentala och som sådan kan sårta och skada, kan ingen människa gå vägen framåt, så länge hon avsiktligt tillfogar andra sår, skada och smärta. Eftersom det vitmagiska arbetet och fullgörandet av planethierarkins avsikt (LA: i kritiken) möter allvarliga hinder i relationerna mellan dess arbetare och lärjungar. I det tillfälle som för närvarande bjuds råder ett tryck som inte ger tid (LA: och kraft) till kritik mellan arbetarna. Om de kritiserar varandra, hindrar de varandra och hindrar de arbetet. L1 4.11.63

²³Alla som läser dessa anvisningar uppmanas att glömma sina tycken för och emot och bortse från de hinder som ofrånkomligen finns i den egna personligheten och hos alla som arbetar i fysiska världen handikappade av personligheten (LA: förstajaget). Alla som arbetar uppmanas att minnas att tillfället är hos oss nu och för en tid framåt, att det inte varar för evigt. Obetydliga anledningar till friktion människor emellan, misslyckanden i den ömsesidiga förståelsen, de små fel som har sina rötter i förstajaget och som, när allt kommer omkring, är övergående, själviska strävanden och illusioner – allt detta måste övervinnas. Om de som arbetar utövade icke-identifiering i vetenskapen om att Lagen verkar och att (Guds =) planetregeringens avsikter till sist måste förverkligas och om de lärde sig att aldrig kritisera varandra i tanke eller ord, skulle världens räddning gå skyndsamt framåt och den nya tidsåldern, tidsåldern av kärlek och inlysning, taga sin början.

Tidigare ej använda förkortningar: OPA – *Om pytagoreiska aktiveringsmetoder*, VODV – *Vägen och dess vandrare*.

LA 2013-11-01.

Utlagt på internet, hemsidan www.hylozoik.se 2014-03-01.

Senast korrigerat 2015-02-06.

LÄRJUNGENS VÄG

DEL TIO

WM 563–597

1 Regel XIV

¹Regel XIV. *Ljudet förstärks. Farans stund nalkas för den tappra själen. Vattnet har inte skadat den vite skaparen, och intet kan dränka eller våta honom. Fara från eld och låga hotar nu, och svagt skymtar ännu den stigande röken. Må han återigen, efter stunden av frid, kalla på solängeln.*

2 Centren och prana

¹Ju närmare fysiska världen det magiska arbetet kommer, desto svårare blir det för magikern, antingen denne är Augoeides sysselsatt med manifestationsarbetet eller en (LA: till mänskliga evolutionen hörande) sakkunnig medarbetare i planen. Detta har två orsaker: 1) Den grovfysiska materiens automatiska gensvar på (substansen =) etermaterien, som alltid också är energi. L2 6.13.1 2) De faror som är förbundna med arbetet med (världsalltets eldar eller pranaer =) de solsystemiska eterenergierna (49:1-4). Det är med denna sistnämnda fara, som Regel XIV befattar sig. KI 17.5.84-88

²Det finns många sätt, på vilka denna regel kan tolkas. Vi kan studera hur (solängeln =) kausalväsendet arbetar, när det nalkas grovfysiska världen för att inkarnera och därunder når den avgörandets punkt i sitt skapelseverk, där de tre höljena ofrånkomligen (LA: åtminstone i nu existerande rotraser) nått det skede (LA: i utbyggnaden till allt lägre molekyllager: mentahlöljets 47:5-7, emotionalhöljets 48:5-7 och eterhöljets 49:4) att de måste (kontakta materieaspekten =) förenas med en organism (49:5-7). KOV 1.34.34 (Den andliga människan =) Kausalväsendet är nu klätt i ett mentahlölje eller eldshölje. Det är klätt i en "vattendimma" (LA: ett emotionalhölje). Ordet "vattendimma" är en gammal beteckning för den stora illusionen. L2 6.25.8 Det till denna beteckning knutna begreppet avser inte bara emotionalhöljet som sådant utan även den påverkan detta hölje måste utöva på (den dolda solängeln =) det inkarnerade kausalväsendet. Detta väsen skådar ut genom elden och dimman (LA: mentahlöljet och emotionalhöljet) och ser förvrängning och spegling, som måste vilseleda. DVS 2.41.9; L1 4.20.5; L2 2.10.8; L3 3.6, 3.11; MV 6.3.2, 7.19.1-5, 8.27.1, 10.2.3

³Förutom (eldshöljet =) mentahlöljet och (dimhöljet =) emotionalhöljet har kausalhöljet med den inneslutna monaden iklätt sig ett eterhölje. Detta har beskaffenheten av tiotusentals energitrådar sammanflätade till ett nät. På vissa bestämda ställen inom detta nät finns särskilda energicentra. Det finns många (LA: flera hundra tusen) dylika centra, men de viktigaste är till antalet sju. L3 15.1.17

⁴När kausalväsendet antagit denna klädnad, är slutskedet nått och måste (solelden =) andra-triadens energier och (gnidelden =) förstatriadens energier förenas med organismen. Denna består av fast, flytande och gasformig fysisk materia. Också denna materia är (en aspekt av gnidelden =) en manifestation av förstatriadens energier (LA: nämligen den fysiska triadatomens, 49:1, energi). KI 1.2.1-3

⁵Det är för (den modiga själen =) kausalväsendet ett farofyllt ögonblick, när eterhöljet och organismen skall förenas.

⁶Vi kan studera denna regel också ur den invigdes synvinkel, när han sysslar med att handha krafter och genom sin tankekraft skapat en tankeform. Denna tankeform har han klätt i ett emotional- eller begärshölje, avsiktligt vitaliserat med sin energi och söker nu ge den (objektiv =) fysisk existens, sända ut den att fullgöra hans ändamål och avsikt. Avgörandets ögonblick i allt skapelsearbete infaller alltid i detta skede. Detta är det skede, då den vibrerande (subjektiva =) eteriska formen skall draga till sig det material som skall organisera den i

fysiska världen. Detta faktum måste magikern minnas, oavsett vad han söker (göra objektivt =) fysikaliserar. Detta gäller i lika hög grad en organisation, en grupp eller ett samfund, anskaffandet av pengar eller klädandet av en idé i ord. Farans stund infaller för magikern i detta slutskede. Magikern når en punkt, där skarp urskillning är av nöden och han måste gå varsamt fram. Många goda planer kommer inte till utförande, och grunden därtill ligger just där. En plan är ju en idé, som skickats ut i (tiden och rummet =) fysiska verkligheten att söka en form och utföra sitt verk. Mången plan blir om intet, därför att dess skapare eller det intellekt som är dess upphov inte förstår detta (kritiska =) avgörande skede. Krafterna måste här tillämpas rätt, så att det blir varken för mycket eller för litet. Alltför mycken energi utsänd genom eterhöljet förstör den späda grodden till den blivande fysiska formen. När energin är otillräcklig eller lämplig uppmärksamhet ej riktats tillräckligt länge och när magikerns tanke fladdrar, blir idén och givetvis också dess (objektiva =) fysiska manifestation om intet. Här finns en exakt motsvarighet vad gäller människors inkarnation. Många barn blir dödfödda, just därför att Augoeides tvekar i sin avsikt och inte är tillräckligt intresserad. L2 6.14.2; L3 11.9.3; MV 4.15.1, 8.6.6 Likaså är det många goda ideer som aldrig tar fysisk gestalt, därför att det inte fanns tillräcklig energi att alstra den levande låga som måste brinna innerst i alla former. Farorna är alltså två: 1) Formen förstöres genom insats av för mycken energi och uttryck av för våldsam avsikt. 2) Formen dör av brist på livskraft och därför att magikerns riktade uppmärksamhet inte är tillräckligt stark och inte varar tillräckligt länge för att formen skall fysikaliserar. Den esoteriska lag, som lyder ”energi följer tanken”, har alltid sin giltighet. MV 9.192.26; E 9.5.33-35

⁷Vi kan studera denna regel såsom aspiranten tillämpar den, när han lär sig att arbeta med energi och med naturens krafter, när han lär sig om eterhöljets betydelse och ändamål och vinner förmåga att styra pranaerna eller eterenergierna i det egna lilla systemet. Detta betraktelsesätt är nog det för vårt särskilda syfte mest ändamålsenliga. Dessa anvisningar är avsedda för dem som är avgjort intresserade av att gå vägen till frigörelse från formen (LA: förstajaget) och som söker förbereda sig för samarbete med planethierarkin. L1 6.6.2 De håller på att lära sig de första stegen i det magiska arbetet, och för dem är det därför särskilt viktigt att förstå de energier som de måste arbeta med. Vi skall därför begränsa vårt studium till detta skede i det stora arbetet och här bortse från det arbete (själen =) kausalväsendet utför, när det inkarnerar och manifesterar sig objektivt genom en form (LA: inkarnerar i de lägre höljena, 47:4–49:7) och även det arbete de invigda utför, när de verkar såsom skapande magiker i enlighet med gruppviljan och genom en intelligent förståelse av planen för evolutionen. Dessa instruktioner är menade att vara praktiska och att meddela den undervisning som de aspiranter behöver som kan läsa mellan raderna och är i färd med att utveckla förmågan att se den esoteriska innebörden bakom vilseledande uttryck och exoteriska former LA: sätta in det sagda i sitt rätta sammanhang, draga de rätta slutsatserna och ”tänka vidare”, självständigt bearbeta det meddelade i ljuset av egen och gruppens erfarenhet, vilket allt har underlättats för aspiranterna tack vare hylozoikens publicering.

⁸Vi skall nu studera pranaerna. Härnäst följer några citat ur boken *The Light of the Soul*, där dessa pranaer beskrivs. (LA: Denna bok är en översättning av Patañjalis yogasutraer med kommentarer av AAB.) I kommentaren till bok III, sutra 39 sägs att det finns fem slag av prana, vilka verkar genom eterhöljet och därför utgör detta hölje i dess helhet. KI 1.3.4

⁹Prana manifesterar sig i fem olika slag, som sålunda motsvarar de fem mentalmedvetenheterna och tankeförmågans fem tillvaroformer (LA: 47:1-5, hörande till mental- och kausalstadierna; 47:7 förtjänar knappt beteckningen ”tankeförmåga” och 47:6 blir alltför lätt slav under emotionala illusioner. L4 7.61). I solsystemet verkar prana såsom fem stora energitillstånd (LA: liksom även materie- och medvetenhetstillstånd – de tre aspekterna är alltid närvarande)... Pranas fem differentieringar i människokroppen är:

¹⁰*Prana*, som sträcker sig från näsan till hjärtat och är särskilt förbunden med munnen och

talet, hjärtat och lungorna.

¹¹*Samana* sträcker sig från hjärtat till solar plexus. Den har att göra med födan och kroppens närande genom mat och dryck och är särskilt förbunden med magen.

¹²*Apana* styr från solar plexus till fotsulorna. Den har ett särskilt samband med köns- och utsöndringsorganen.

¹³*Udana* finns mellan näsan och hjässan. Den har ett särskilt samband med hjärnan, näsan och ögonen. Rätt styrd samordnar den pranaflödena och möjliggör dessas rätta bruk.

¹⁴*Vyana* är helheten av pranisk energi såsom jämnt fördelad genom hela kroppen. Dess redskap är de tiotusentals nadier eller pranakanaler som finns i eterhöljet. *Vyana* har ett särskilt samband med blodkärlen.

¹⁵Eterhöljet är kraft- eller livshöljet och genomtränger varje del av organismen. Det är den verkliga fysiska kroppen. L2 6.13.1, KI 2.2.2-5 Alltefter hurudan den kraft är som ger liv åt eterhöljet, alltefter hur denna kraft verkar i eterhöljet, alltefter hur livaktiga eller tröga eterhöljets viktigaste delar (centren utmed ryggraden) är, sådan blir också organismens motsvarande aktivitet. Förhållandet mellan eterhöljet och organismen kan symboliskt liknas vid det mellan andningsapparaten och hela organismen: denna apparats förmåga att syrsätta och rena blodet bestämmer organismens hälsa. (Ss. 218, 219) KI 2.1.1

¹⁶Samma bok säger också att de krafter, som sammansätter eterhöljet eller pranaerna som bygger upp det, härrör från: 1) Planetens aura. Detta slags prana är planetarisk prana, vilken främst upptas av mjälten och bestämmer organismens hälsa. KI 2.1.2, 2.5 2) Emotionalvärlden och når eterhöljet genom emotionalhöljet. Detta slags prana är begärsprana som främst påverkar centren under diafragman. 3) Mentalvärlden och når eterhöljet genom mentalhöljet. Detta slags prana är huvudsakligen tankekraft och påverkar strupcentret. 4) Från kausalhöljet och stimulerar främst hjäss-, pann- och hjärtcentren. (S. 220.)

¹⁷De flesta människor mottar kraft enbart från eter- och emotionalvärldarna, men lärjungar också från mental- och kausalvärldarna.

¹⁸Det kan vara aspiranten till hjälp, om han inser att han för att rätt styra prana måste förstå att allt som finns har en energiaspekt och att de tre lägre höljen (LA: eter-, emotional- och mentalhöljen avses, organismen avses ej) är energihöljen, som vart och ett är bärare av sitt eget slag av energi och förmedlar närmast högre slag av energi (LA: eterhöljet förmedlar emotional energi, emotionalhöljet mental och mentalhöljet förmedlar kausal energi). (Den lägre människans =) Förstajagets energier är den tredje aspektens, materiaspektens energier. (Den andliga människans =) Andrajagets energier är andra aspektens, medvetenhetsaspektens energier och i synnerhet (buddhienergi =) essentialenergi (46). Mänskliga evolutionens mål är att denna essentialenergi skall fullt manifesteras i fysiska människan och detta genom förstajaget LA: fastän inte direkt genom förstajagets höljen (47:4–49:7) utan först när dessa är fullständigt styrda av kausalhöljet, vilket är det förhållande som råder hos det fullt utvecklade kausaljaget.

¹⁹Detta ger en allmän bild av det här begrundade ämnet och ger oss de elementära fakta alla våra tankar måste bygga på. När vi studerar det just sagda, blir det därför uppenbart att aspiranten har tre saker att göra:

²⁰Först lära sig hur de energier eller pranaer är beskaffade som har manifesterat hans fysiska kropp (LA: framför allt eterhöljet avses) och som bevarar den i ett sådant skick att han kan eller inte kan snabbt nå (sin själs andliga mål =) det mål han såsom kausaljag eller (före kausalstadiet) åtminstone i självmedveten kontakt med Augoeides sätter upp för sig. Denna läxa innefattar:

²¹1. Att nå kunskap om de krafter som är särskilt starka i hans liv och synes styra hans verksamheter. Detta ger honom kunskap om vilka centra i hans eterhölje som är väckta och vilka som sover. Detta måste alla aspiranter veta, innan de på allvar kan börja underkasta sig den verkliga träningen för lärjungaskapet. L3 15.11.10

²²2. Att uppfatta förhållandet mellan dessa naturkrafter, som han tillägnat sig för sitt eget bruk och som utgör helheten av hans personliga mentala, emotionala och fysisk-eteriska energier, och samma krafter såsom de finns och verkar i motsvarande världar och styr manifestationen av makrokosmos.

²³3. Att lära sig arbeta intelligent med dessa energier för att åstadkomma tre skeenden: 1) Harmoniskt samverka med sin egen Augoeides, så att (solkraften =) andratriadens kraft kan styra (månkrafterna =) förstatriadens krafter. 2) Att på ett intelligent sätt förhålla sig till och medverka i den grupp av världstjänare som i varje tidsskede har åtagit sig att med sin tankekraft rikta (naturkrafterna =) mentala, emotionala och fysisk-eteriska krafter och så leda hela den skapande organisationen fram enligt (gudomlig avsikt =) planetregeringens plan. (LA: Här menas inte ”nya gruppen av världstjänare” utan planethierarkin själv.) 3) I fysiska världen bygga en personlighet (LA: förstajag), som är ändamålsenligt utrustad för sin kreativa uppgift och förmögen till de slags aktiviteter, härrörande från intellektet, som möjliggör för honom att främja de styrande instansernas arbete. L1 4.8.3, 5.18.13-16, 5.22.2; L2 7.17.1-4

²⁴För det andra: Lära sig att leva såsom (en själ =) ett kausaljag och därför fri från identifieringen med (kroppsnaturen =) förstajaget. L1 9.70.14; L3 3.6.4, 3.13.9 Detta utvecklar tre förmågor: 1) Förmågan att draga uppmärksamheten in i hjässcentret och därifrån styra (personliga jagets =) förstajagets liv. 2) Förmågan att rikta de universella krafter och energier, som behövs för arbetet i världen, genom de särskilda centra i eterhöljet som är ändamålsenliga för detta. Detta måste aspiranten göra medvetet och med full vetskap om varifrån dessa krafter kommer, hur de verkar och varför de måste användas. Däri ingår också att förstå vilken kraft som hör ihop med vilket centrum. Därav nödvändigheten av att utveckla eterhöljets centra, aktivera dem till en högre energinivå och harmonisera dem inbördes. L2 4.17.6 3) Därför också förmågan att med vilja arbeta genom vilket centrum som helst. Detta är möjligt först när (själen kan dväljas såsom härskaren på tronen mellan ögonbrynen =) monaden, självmedveten i kausalhöljet och verkande genom panncentret, styr de lägre centren, och när (kundalini i esoterisk mening höjts =) idémentaliten i bascentret förmåtts att stiga genom alla mellanliggande centren ända upp i huvudet. Denna energi måste gå upp genom (ryggraden =) ryggradens eteriska motsvarighet, sushumna, och bränna sig igenom de nät som skiljer centren från varandra. L3 15.3.9; KI 2.16.1

²⁵För det tredje: Lära sig att studera de reaktioner, som uppstår hos andra, av de energier som han genom sin personlighet uttrycker eller, om han är en invigd och därför en medveten arbetare enligt planen, som det är hans privilegium att bruka eller förmedla. Genom att noga studera den påverkan han personligen utövar på medmänniskorna medan han lever med dem, och medan han tänker, talar och handlar, lär han sig vad den kraft, som strömmar genom honom, har för slags karaktär. Han kan därför vinna förståelse av dess typ, dess kvalitet, dess styrka och dess snabbhet. Dessa fyra bestämningar måste begrundas och klargöras.

²⁶Om aspiranten studerar vilket slag och vilken typ av kraft han använder, skall det stå klart för honom (LA: om studiet krönes med framgång) vilken källa, vilket slags kollektivväsen den sprungit ur. Kunskap om slaget besvarar frågan om vilken värld kraften kommer ifrån och kunskap om typen vilken stråle den tillhör. KOV 2.5f Om aspiranten noga iakttar denna sida av sitt arbete, kommer han snart underfund med vilken värld han själv arbetar i, vilka departement han tillhör: (egots stråle och personlighetens stråle =) kausalhöljets departement eller stråle och triadhöljets departement eller stråle. KOV 2.7.4; MV 7.19.5; L3 3.4.1; L5 17.5 Först tredje gradens invigd (LA: kausaljaget) kan möjligen konstatera (sin monads stråle =) sin tredjetriads departement, det särskilda energislags som kan vara inblandat, det centrum genom vilket denna kraft kan förmedlas till honom. L3 3.15

²⁷Det är alltså tydligt att studiet av energityperna (LA: och medvetenhetstyperna KOV 2.7) är av praktisk nytta och inte lämnar någon del av aspirantens natur obeaktad. Tänk efter en stund på hur mycket den människa kan lära som låter den energi hon använder i sitt tal

granskas och styrs av den inre härskaren (LA: det iakttagande jaget) och som efter varje gång hon har talat eller deltagit i vardagslivets umgänge ställer sig själv frågor som: Vad slags energi använde jag nyss när jag talade? L1 5.23.1 Vad slags kraft förbrukade jag nyss i min kontakt med medmänniskorna? Aspiranten bör fråga sig om den ståndpunkt han mentalt intog och de ord han uttalade vid ett bestämt tillfälle framkallades av en önskan att få åhörarna att lyda hans egen vilja. Att på sådant sätt söka förmå andra att lyda ens egen vilja kan vara rätt eller orätt. När det är rätt, betyder det att han talade driven av (sin andliga =) andrajagets vilja, att hans ord föll i enlighet med (själens =) Augoeides' avsikt och ändamål, vägleds av kärlek och därför är uppbyggande, hjälpsamt och helande. Han skall ha en inställning av (obundenhet =) icke-identifiering och inte hysa någon önskan att fångsla medmänniskans tänkande. Men om han talar driven av egen vilja och begäret att tvinga sina personliga åsikter på andra människor och så kunna lysa i deras närvaro eller tvinga dem att hålla med honom i hans slutsatser, så brukar han ett förfarande som är nedbrytande, härskande, aggressivt, påflugt, våldsamt, ohyfsat och irriterande allt efter hans personlighets tendenser och böjelser. Detta är exempel på rätt och orätt bruk av första strålens kraft. L3 14.2

²⁸Om den typ av kraft han brukar tillhör andra strålen, kan han analysera den på liknande sätt. Han finner då att den bygger på gruppens kärlek, tjänande och medkänsla eller på en självisk längtan efter att vara omtyckt, känslösamhet och bundenhet. Om han noga studerar sina egna ord, kommer dessa att visa honom detta. Likaledes, om han använder tredje strålens kraft på (personligt sätt =) förstajagets sätt, är han bedräglig i det han framlägger, svårgripbar och undflyende i sitt sätt att argumentera, använder manipulation i sina relationer med medmänniskorna eller är en beskäftig människa, som lägger sig i andras affärer eller tar ett så fast tag i att styra allt i sitt eget intresse att han offerar allt och alla för detta. Om han däremot är en verklig aspirant eller lärjunge, arbetar han enligt planen och handhar tredje strålens kraft för att förverkliga den andliga verklighetens kärleksfulla ändamål. Han är då trägen och verksam och hans ord bär sanning och hjälper andra, eftersom de inte beror på identifiering och är sanna. L3 14.3, 14.4

3 Händernas bruk

¹I samband med att kraftens handhavande här behandlas, är det värdefullt att lämna några uppgifter om händernas bruk i dylikt arbete. Ett 45-jag (LA: K.H.) har sagt, ”Det är blott med väpnad hand och beredd att segra eller förgås, som den nutida mystikern kan hoppas att nå sitt mål.” Något skall här sägas om händernas bruk, ty det finns mer av esoterisk undervisning i det anförda yttrandet än som genast framgår vid en ytlig betraktelse.

²I en av de gamla böcker, som lärjungar får studera under sin utbildning, står dessa ord att finna: ”Den väpnade handen är en tom hand, och denna skyddar sin ägare för hans veder-sakares anklagelser. Det är en hand som är fri från befläckelse med de fyra symboliska onda – guld, åtrån, dolken och lockelsens finger.”

³Dessa ord är av en synnerlig betydelse, och det är därför lämpligt att studera de olika slag av händer som finns och de händernas egenskaper som utmärker lärjungar. I allt slags esoterisk undervisning har händerna en viktig roll, och detta av fyra grunder: 1) De är symbolen för förvärvskraften. 2) De är kraftcentra. E 5.16.2 3) De svingar svärdet. 4) Osjälviskt brukade är de verktyg för helande och redskap, varmed vissa nycklar vrids om.

⁴När man betraktar händerna såsom symboler för förvärvskraften, måste man alltid minnas följande tre skillnader. Hos genomsnittsmänniskan brukas händerna till att ”gripa och hålla kvar” och att förvärva det som människan önskar få för sig själv och för att tillfredsställa sitt själviska begär. Hos den andliga människan (LA: hos vilken det kausala, 47:2,3, och essentiala, 46:7, börjat aktiveras, alltså en aspirant och en lärjunge) är händerna symboler för kraften att förvärva, men hon griper bara efter det hon behöver för att hjälpa gruppen och släpper genast det så förvärvade, så att det kan användas såsom avsett. Den invigde behåller intet för sig själv; släktets frälsare kan nyttja allt som samlats i den gudomliga förrådkammaren (LA: högre

världars klotminnen, 43:4–47:3), men icke för egen del, bara för dem han söker hjälpa.

⁵Såsom kraftcentra har händerna en mycket viktig och föga insedd funktion att fylla. Det är ett esoteriskt faktum att lärjungens händer (när lärjungen väl vunnit den förvärvskraft som bygger på osjälviskt grupparbete) blir förmedlare av andlig energi. Talet om ”handpåläggning” är inte tomt tal, och handpåläggningen ingår inte bara i de olika kyrkornas biskopliga förrättningar. Esoteriskt kan handpåläggningen studeras på fyra områden:

⁶1) *Helande*. I detta fall kommer den kraft, som strömmar genom händerna, från två källor och via två centra i eterhöljet, mjältcentret och hjärtcentret.

⁷2) *Stimulering av något särskilt centrum*. Den energi som brukas i detta fall kommer från bascentret och strupcentret och måste beledsagas av de rätta orden.

⁸3) *Människans kontakt med Augoeides*. Den kraft som här används måste mottagas från tre centra: solarplexuscentret, hjärtcentret och panncentret. LV 2.2.15

⁹4) *Grupparbete*. Den energi som här används springer ur kausalhöljet via hjässcentret, strupcentret och bascentret.

¹⁰Det är därför tydligt att vetenskapen om händernas bruk är en högst verklig vetenskap och att lärjungen har att lära sig beskaffenheten av de krafter som strömmar genom de olika centren, hur han skall överföra och förena dem och sedan med en viljeakt sända ut dem genom centren i händerna. Händerna utför sitt verk antingen direkt, det vill säga genom att utsända ett stadigt flöde, sedan de förenade strömmarna väl öppnats, eller indirekt, det vill säga genom manipulation. Genom kännedom om lagen kan en lärjunge icke endast använda det flöde som går genom det egna eterhöljets centra utan också förena detta flöde med de planetariska eller (kosmiska =) solsystemiska strömmar som finns i hans omgivning. Detta göres ofta omedvetet av talare, som magnetiskt brukar händerna i någon utsträckning, och verkningarna, såsom de ter sig för dem med eterisk syn, är ofta häpnadsväckande. När en lärjunge utför detta arbete medvetet, tillför han sin utrustning en mycket mäktig faktor.

¹¹I detta sammanhang skall ihågkommas att ämnet är mycket svårfattligt och att vissa departementskrafter löper enligt minsta motståndets lag från vänster till höger och andra från höger till vänster. Vissa centra överför sina energier genom högra handen och andra genom vänstra. Mycken kunskap fordras därför av den som skall arbeta vetenskapligt med detta.

¹²Här skall icke närmare ingås på vad händerna betyder såsom svingare av svärdet annat än påpekandet att symbolen ”svärdet” används i flera betydelser:

¹³1) Det vassa, tveeggade svärdet är urskillningsförmågan, som når till rötterna av lärjungens vara och skiljer det verkliga och sanna från det överkliga och falska. Det är den kausalt medvetna människan, som svingar det i mentalvärlden, och det omtalas då såsom ”svärdet av kallt blått stål”.

¹⁴2) Avståndets svärd, eller den tveeggade yxan, som lärjungen villigt sätter till allt han ser såsom något som hindrar honom att nå målet. Detta svärd eller denna yxa sätts främst till fysiska världens ting. L1 3.26.4

¹⁵3) Andens svärd är det vapen som, när lärjungen använder det i åsynen av den grupp han tjänar, hugger ner de hinder som står i vägen för gruppens framåtskridande. Detta svärd svingas säkert bara av dem som övat sina armar att svinga andra svärd och är i den invigdes händer en mycket mäktig faktor.

¹⁶Till *Den gamla kommentaren* har ofta hänvisats. Den säger härom: ”Stålet är av nöden för eldens överförande. När den inre människans kraft paras med den energi som överföres genom centren i handflatorna, går den ner utför den glänsande klingan och förenas med kraften av det Enda som är Alltet. Så går planen i uppfyllelse.”

¹⁷Och tilläggas kan att så ökas individens energi genom den större helhetens kraft.

¹⁸Det sägs i de esoteriska böckerna och likaså i *Den hemliga läran* att alla invigda måste vara helare, att därför alla invigda använder handflatorna i arbetet med att hela. Därför vågar bara de som svingat svärdet lägga ner svärdet och stå med tomma händer, lyftade till väl-

signelse. Bara den ”väpnade handen” kan tryggt brukas i frälsningsverket, bara de som ”tagit himmelriket med storm” och som esoteriskt betecknas såsom ”de våldsamma” kan taga för sig av det himmelska förrådet och använda det i helande arbete. L4 4.32 Detta skall noga begrundas och ihågkommas. Den sanna helande kraften kan flöda bara genom dem som till någon grad direkt (med initiationens eller det högre lärjungaskapets rätt) eller indirekt, såsom redskap för någon adept eller framskriden helare verksam (på insidan =) i högre världar, är knutna till hierarkin. En människa bör veta sin ställning, innan hon kan rättmätigt hela. MV 9.195.5; L3 13.2; L5 21.43.1-3 Det sagda gäller inte dem som arbetar omedvetet såsom kraftfulla överförare av prana eller livskraft från solen. De är legio och de utträttar mycket gott, även om ibland den energi de överför stimulerar på oriktigt sätt. L3 13.2.1-4

¹⁹Vad gäller händernas bruk i att vrida om nycklar skall blott en antydning göras. Endast deras händer kan vrida om nyckeln till initiationens dörr som har lärt sig ”centrens konst”, händernas betydelse i helandet, svingandet av svärden och de fyra lägen vari händerna hålles i gruppens tjänande.

²⁰Studera alltså de typer av kraft ni vanligen använder, sök vetskap om vilket departement de tillhör och nå på detta sätt en säkrare kunskap om er själva och era egna inre förmågor och utvärdera samtidigt vilka energityper ni saknar och hur ni lämpligen kan fullständiga er utrustning.

²¹Kvaliteten av den kraft som används beror med nödvändighet av det departement den härrör från. Man måste skilja på typ och kvalitet. KOV 2.5 En krafts typ anger livsaspekten (LA: rörelseaspekten), medan dess kvalitet anger medvetenhetsaspekten, och båda är aspekter av det väsen som företräder ett visst departement. Typen manifesterar sig huvudsakligen genom det dynamiska riktandet och genom dess förmåga att åstadkomma en verkan. Detta måste naturligtvis förenas med rätt kvalitet och skicklighet i handling. Kvaliteten anges mer genom sin attraktionskraft. Magnetismen ligger mera i kvaliteten än i typen. L1 9.32.5; L2 4.14.12 Aspiranterna kan bli på det klara med vad slags kvalitet den kraft har som de använder genom att lägga märke till vad de drar till sig vad gäller omständigheter, människor och de reaktioner människor visar på det som aspiranten säger eller gör. Hos typen finns en övervikt för viljeaspekten, hos kvaliteten främst för begärsaspekten. Det ligger en djup sanning i talesättet att såsom en människa begär, sådana är också de livsformer som hon drar till sig liksom en magnet.

²²Den styrka, en viss kraft äger, hänvisar oss till den regel vi studerar, ty denna styrka rymmer i sig den verkliga uthållighetens faktor. Vi har tidigare sett att om en form, vilken som helst, skall kunna leva och verka, måste dess skapare ägna den ihållande uppmärksamhet. Energin kan brukas dynamiskt eller stadigt, och verkningarna av dessa två sätt att tillämpa energin skiljer sig åt sinsemellan. Det ena sättet, det dynamiska, används främst i förstörelsearbete. Det finns till exempel vissa dynamiska maktord som, när de brukas av skapande förstörare (LA: av dem som röjer undan det gamla för att ge utrymme åt det nya som skall skapas), åstadkommer formers förstöring. Med dessa skall aspiranter emellertid icke befatta sig. Det viktiga arbete de har att utföra består i att lära sig vad som menas med uthållighet och styrka. Det betyder egentligen uthållighet i tiden, och styrka är framför allt annat förmågan att hålla ut, stå stadig och gå framåt oförskräckt. Studera därför ytterst noga den dynamiska typen, den magnetiska kvaliteten och den ihållande styrkan hos de krafter som ingår i er utrustning. När ni kan handha krafterna antingen konstruktivt eller destruktivt, antingen osjälviskt eller själviskt, i enlighet med den universella planen eller i enlighet med den själviska och personliga planen, då arbetar ni medvetet och vandrar med vetskap högerhandsvägen eller vänsterhandsvägen (LA: vänsterhandsvägen aldrig medvetet utan bara avsiktligt, ty självmedvetenhet förutsätter kausalmedvetenhet, och denna medverkar aldrig i vänsterhandsvägens arbete).

²³Den brukade kraftens hastighet beror av alla de tre nyss nämnda faktorerna. I den här avsedda bemärkelsen har hastigheten väsentligen ingenting med (tiden =) fysiska tiden att göra, men det är svårt att finna ett annat ord att bruka i stället för ordet ”hastighet”. L2 2.35.6 Ordet ”hastighet” i denna bemärkelse hänför sig till verkningarna, såsom de uppstår av orsakerna i

orsakernas värld (LA: kausalvärlden). Hastigheten står nog i ett visst förhållande till sanningen, ty ju sannare en igångsättande kraft och ju klarare förståelsen av det (subjektiva =) bakomliggande ändamålet är, desto rättare riktas kraften och desto bättre verkan får den automatiskt. Kanske ordet "hastighet" kan riktigare ersättas med orden "rätt riktning", ty när riktningen är rätt, inställningen är riktig, förståelsen av ändamålet och insikten om vilken typ av kraft som behövs är exakta, då blir verkan omedelbar. När (själen =) monadmedvetenheten registrerat den önskade kvaliteten och äger det tidlösas styrka och det evigas uthållighet, blir kraftuttryckets process och förhållandet mellan orsak och verkan spontana och samtidiga, icke sekventiella. Detta kan knappast de förstå som ännu inte äger det eviga nuets medvetenhet. Men i denna spontana och samtidiga verkan ligger nyckeln till hela det magiska arbetet, och dessa fyra ord – typ, kvalitet, styrka och hastighet – förtäljer hela berättelsen om vitmagikerns arbete. Mer än detta och tydligare än detta får ännu ingenting sägas. Alltjämt är det få som passar till magiker och få (kanske är det lyckligt) har ännu så länge alla sju centren uppväckta, så att de kan arbeta fritt i alla sju världarna och med de sju stråleenergiernas sju typer. MV 9.29

²⁴LA: Det parentetiska tillägget "kanske är det lyckligt" skall skrivas på A.A.B.:s och inte på D.K.:s konto, ty det röjer en okunnighet om vad som krävs för envar som vill kunna "arbeta fritt i alla sju världarna", det vill säga världarna 43–49. Det som krävs är nämligen fullständigt förvärv av mot världarna svarande medvetenhet och vilja, alltså även 43-medvetenhet och 43-vilja, det vill säga en kapacitet i nivå med de högsta chefernas i planethierarkin. Det säger sig självt att individen under sitt uppåtstigande långt dessförinnan, i själva verket under utbildningen till kausaljag, måste ha övervunnit alla frestelser att missbruka den makt som magin förlämnar. Och ingen släpps in i värld 46, enhetsvärlden, utan att för alltid ha av sagt sig all egoism, all vilja till egen makt. Det är således fullkomligt uteslutet att någon, som kan "arbeta fritt i alla sju världarna", skulle kunna göra detta utan idel goda avsikter.

²⁵Dessa fyra aspekter av energi kan aspiranten studera i sin egen natur. I fysiska världen är han uppenbart den igångsättande orsaken, och när han arbetar med dessa energier, framkallar de ett gensvar och en reaktion från dem som känner deras kraft och som visar deras verkan. Är det alltså inte sant att vi arbetar och lever i en värld av krafter? Vi behöver inget avlägset utrymme eller särskilt område, där vi kan leva och lära och verka, ty vi dväljes i en värld av kraft och energi, vi består själva av kraft- eller energienheter och vi handskas med krafter, antingen vi vet det eller ej, dygnets alla tjugofyra timmar. Området för vår esoteriska skolning är världens område och våra särskilda omständigheters och vår omgivnings värld. MV 9.37.3, 9.208.1, 16.13.3; L1 9.70.12

4 Vandrandet av vägen

¹Vid studiet av Regel XIV har vi sett att det är i det skede av det magiska arbete denna regel beskriver, som aspiranten når avgörandets punkt i (objektiviteten =) tankeformens fysikalisering. Han strävar efter att bli en magisk skapare och att genomföra två saker:

²1. Återskapa sitt kontaktredskap eller -verktyg (LA: inkarnationshöljerna), så att Augoeides får ett hölje som är ändamålsenligt såsom verklighetsuttryck. Detta innebär, såsom tidigare sagts, rätt typ, kvalitet, styrka och hastighet. MV 8.14

³2. Bygga de underordnade uttrycksformer i fysiska världen, genom vilka den energi, som strömmar genom de återskapade höljerna, kan betjäna världen.

⁴I det första fallet sysslar aspiranten med sig själv, arbetar han inom den egna sfären och lär så känna sig själv, förändra sig och återuppbygga (sin formaspekt =) sina inkarnationshöljen. I det andra fallet lär han sig att bli en släktets tjänare och att bygga de former som skall tjäna till att uttrycka de nya ideerna, de nya framträdande principerna och de nya begrepp som måste styra och fullständiga vårt släktes framåtskridande.

⁵Minns att ingen människa är en lärjunge, i den mening läraren lägger i ordet "lärjunge", som inte är en pionjär. Att veta med sig om att man förstår andliga sanningar, att njuta av att

betrakta ideal som ligger i framtiden och att belåtet godtaga nya tidsålderns sanningar är inte tillräckligt för lärjungaskap. Om det så vore, skulle lärjungarnas led snabbt fyllas, och detta är tyvärr icke fallet. Det är förmågan att förstå de insikter som ligger framom det mänskliga intellektet som utmärker den aspirant som står vid tröskeln till att godtagas såsom lärjunge. Det är den genom krävande inre arbete förvärvade förmågan att se visionen av det närmast förestående och att fatta de begrepp, vari intellektet nödvändigtvis måste kläda den, som ger människan rätten att vara en erkänd arbetare med planen (erkänd av de stora, om inte erkänd av världen). Det är att ha förvärvat den andliga inriktningen och att stadigt ha hållit fast vid den – vilka yttre störningar i det fysiska livet som än kan drabba henne – som visar dem som spanar och söker efter arbetare att en människa kan betros med någon liten del av det arbete de åtagit sig. Det är förmågan att glömma (det personliga, lägre jaget =) förstajaget, förlora det ur sikte i uppgiften att under (själens drivkraft =) Augoeides' inspiration vägleda mänskligheten, som höjer en människa ur de aspirerande mystikernas led till de praktiska esoterikernas. KOV 3.1.29; L1 9.34.9, 9.38.6; L2 3.42, 7.17.9-16; MV 9.2.2

⁶Det är ett i högsta grad praktiskt arbete vi är inbegripna i. Det är likaledes av en sådan omfattning att det upptar människans hela uppmärksamhet och tid, också hela hennes tankeliv, och leder henne till att effektivt uttrycka sig i sitt förstajags livsuppgift (henne ålagd genom skördefaktorernas begränsning och medfödd tendens) och att stadigt utföra det skapande och magiska arbetet. Lärjungaskapet är en syntes av hårt arbete, intellektuell utveckling, stadig strävan uppåt och andlig inriktning, därtill de sällsynta egenskaperna positiv harmlöshet och det öppnade öga som när det så vill skådar in i verklighetens värld. L1 2.3.8, 4.11.5; MV 9.15.2, 10.24.1

⁷Lärjungen bör uppmärksamma vissa förutsättningar, som här skall anges. För att bli adept måste lärjungen: 1) Fråga efter vägen och finna den. 2) Lyda (själens =) Augoeides' inre maningar (LA: Augoeides är alltid den förste läraren). 3) Icke fästa något avseende vid världens krav. 4) Leva så att han är ett föredöme för andra.

⁸Dessa fyra krav kan vid första ytliga bekantskapen te sig lätta att uppfylla, men om man studerar dem noga, skall man inse varför en adept är en ”sällsynt blomma av en generation sökare”. Låt oss närmare betrakta var och en av dessa fyra punkter:

⁹1. *Fråga efter vägen och finna den.* En av mästarna (LA: K.H.) har sagt oss att det av en hel generation sökare kanske blir bara en enda adept. Varför måste det vara så? Av två grunder:

¹⁰För det första är den verkliga sökaren en som tillgodogör sig sin generations visdom, som är den bästa produkten av sin egen tid och likväl förblir otillfredsställd och med den inre längtan efter visdom ouppfylld. För honom synes det finnas något viktigare än hans egen tids samlade lärdom och erfarenhet. Han inser att det finns ett ytterligare steg och söker taga detta för att vinna något som går utöver det som hans samtida redan vunnit. Ingenting tillfredsställer honom förrän han finner vägen, och ingenting lugnar den längtan som finns innerst i hans vara utom det som finns i fadershuset (LA: planethierarkins kunskap och visdom L2 1.4.4). Han är den han är, emedan han har prövat alla sämre vägar och funnit dem bristfälliga och följt många ledare bara för att inse dem vara ”blindas blinda ledare”. Intet annat återstår nu för honom än att bli sin egen vägledare och finna vägen hem *ensam*. Ur den ensamhet, som är varje sann lärjunges öde, födes den självkänedom och självtillit som rustar honom att en gång själv bli en mästare. Denna ensamhet beror inte på någon separativ anda hos honom, utan beror på vägens egna villkor. Aspiranter måste noga beakta detta.

¹¹För det andra är den verkliga sökaren den som äger detta sällsynta slags mod som möjliggör för honom att stå rak och fast och låta den egna klara tonen ljuda mitt i världens larm. DVS 3.32.8 Han är den som har ögat inställt på att se bortom jordens dimmor och dunster till det centrum av frid som är höjt över allt jordiskt skeende och det övade öra som (sedan det uppfångat en viskning av tystnadens röst) hålls stämt till denna höga vibration och därmed är dövt för alla sämre, lockande röster. Också detta medför ensamhet och framkallar den håll-

ning av tillbakadragenhet som mindre utvecklade förnimmer såsom högdragenhet hos dem som ilar framåt före dem själva. MV 6.10.8, 9.172.3

¹²En paradoxal situation uppstår därigenom att lärjungen tillsägs att fråga efter vägen och att likväl ingen finns där som ger honom besked om den. De som känner vägen får inte tala, då de vet att aspiranten bygger vägen själv, liksom spindeln spinner sitt nät ur sitt eget vara. I varje generation blommar endast de själar ut till adepten som ensamma, utan yttre hjälp och ledning, arbetat av sin dåliga skörd och på ett intelligent sätt åtagit sig uppgiften att vandra vägen.

¹³2. *Lyda (själens =) Augoeides' inre maningar.* (LA: "Inre" avser här "icke-dualitet", det vill säga att aspiranten eller lärjungen aldrig skall uppfatta dessa maningar såsom kommande utifrån, från ett annat väsen, en annan individ, utan liksom inifrån honom själv, hans "bättre jag". Så länge aspiranten talar om maningar och inspirationer såsom komma från andra väsen, hur "upphöjda andar", "ledare och guider" det än handlar om, löper han en reell fara att vilseledas av väsen i emotionalvärlden. Augoeides lever i enheten och leder människan till enheten; alltså manifesterar han sig aldrig för människan på sådant sätt att det försvagar hennes sanna enhetsupplevelse eller stärker hennes fiktion om dualitet. MV 5.12.8, 8.23.13) Noggrant undervisar lärarna den blivande invigde i att öva urskillning och skolar honom i den mödosamma uppgiften att skilja mellan instinkt och intuition, lägre och högre intellekt, begär och andlig ingivelse, självisk strävan och gudomlig drivkraft, de drifter som härrör från (månherarna =) inkarnationshöljernas mekaniska funktioner och (solherrens utveckling =) den hjälp Augoeides lämnar till medvetenhetens utveckling.

¹⁴Det är ingen lätt eller smickrande uppgift att skärskåda sig själv och komma underfund med att även det tjänande vi utfört och vår längtan efter studium och arbete i grund och botten haft ett själviskt ursprung och byggt på ett begär efter befrielse eller en avsmak för vardagens grå och enahanda plikter. L1 4.23.19 Den som söker lyda (själens =) Augoeides' inspirationer, måste odla exakthet i de räkenskaper han håller med sig själv och sannfärdighet gentemot sig själv, vilka sannerligen är sällsynta egenskaper i dessa tider. Må han säga sig själv, "jag måste mot mig själv vara sann", och må han i sitt livs hemligaste stunder och i sin egen meditations avskildhet icke skyla över ett enda fel, icke urskulda sig en enda försummelse. Må han lära sig att rätt bedöma sina egna ord, handlingar och motiv och kalla ting vid deras rätta namn. Bara så skolar han sig i andlig urskillning och lär sig igenkänna sanningen i allt. Bara så når han fram till verkligheten och lär känna det verkliga jaget.

¹⁵3. *Icke fästa något avseende vid den världsliga vetenskapens och klokskapens skenbart riktiga åsikter.* L1 8.15.5 Om aspiranten behöver odla förmågan att vandra ensam, om han har att utveckla förmågan att vara sann i allt, behöver han likaså odla modet. Det blir nödvändigt för honom att konsekvent gå emot världens åsikt och denna åsikts allra bästa uttryck, och göra det ofta. (LA: "Allra bästa uttryck" avser inte vad som är bäst enligt livslagarnas måttstock, utan avser största skicklighet i uttrycket oberoende av lagenligheten. Också den fetaste lögn kan med skicklighet ges en sådan formulering att den påverkar känslan och därmed emotional-mentala "intellektet" i 47:6,7. Få har frigjort det mentala från det emotionalas makt, nått perspektivtänkandet i 47:5, och ännu färre kausalintuitionen i 47:3. MV 5.11.15) Han måste lära sig att göra det rätta såsom han själv ser och vet det, oberoende av vad jordens största och mest citerade individer anser. DVS 3.14.4; L1 4.4.9-11 Han måste lita till sig själv och till de slutsatser han själv kommit fram till i sina stunder av andlig gemenskap och inlysning. Det är här som så många aspiranter misslyckas. De gör *icke* det bästa de vet. De underlåter att handla exakt så som deras inre röst säger åt dem. De lämnar sådant ogjort som de manas till att göra i sina meditationsstunder, och de underlåter att yttra det ord som deras andlige lärare, jaget (LA: Augoeides), manar dem att yttra. Det är på den hopade mängden av dessa ogjorda handlingar som de stora misslyckandena beror. DVS 3.52.7; L1 4.23.20, 9.66.6; L2 7.14.13

¹⁶Det finns inga obetydligheter i lärjungens liv, och ett outtalat ord eller en ogjord handling kan visa sig bli den faktor som hindrar människan att genomgå initiation. L1 4.23.20

¹⁷4. *Leva så att han blir ett föredöme för andra.* Tarvar detta någon närmare förklaring? Det tycks det inte göra, och likväl är det återigen här som människor misslyckas. Vad är till sist tjänande i och genom gruppen? Helt enkelt ett förebildligt liv. Den är den bästa företrädaren för den uråldriga visdomen, som lever sitt liv varje dag på det ställe där lärjungen skall leva, icke lever det på ställen där han själv tycker att han borde leva (LA: enligt särjagets, första-jagets åsikt). Den egenskap, som vållar aspiranter på lärjungaskapet flest misslyckanden, är kanske, när allt kommer omkring, fegheten. Människor misslyckas med att göra det goda och rätta just där de befinner sig, därför att de hittar någon anledning, som får dem att tro att de borde vara någon annan stans. Människan flyr, nästan utan att inse det, från svårigheter, från oharmoniska förhållanden, från omständigheter som medför problem och från situationer som fordrar handling av hög kvalitet och som är ägnade att tvinga fram det bästa hos henne, förutsatt att hon stannar kvar i dem. Hon flyr från sig själv och från andra människor i stället för att helt enkelt *leva livet*. L1 9.28.7

¹⁸Adepten yttrar intet ord som kan såra eller skada. Därför har han lärt talets mening mitt i livets strid. Han spiller ingen tid på självömkan eller själv rättfärdigande, ty han vet att lagen ställt honom där han står och där han bäst kan tjäna, och han har lärt sig att svårigheterna alltid är människans eget verk och frukten av hennes egen mentala inställning. Om tendensen till själv rättfärdigande framträder, betraktar han den såsom en frestelse han skall undvika. Han inser att varje ord han yttrar, varje handling han utför och varje blick och tanke han riktar har sin verkan på gruppen på gott eller ont. DVS 1.17.2; L1 9.48.8, 9.53.4

¹⁹Är det alltså inte uppenbart varför så få lyckas och så många misslyckas?

5 Centrens uppväckande

¹Om man håller sig till ett mer tekniskt språkbruk och därför använder ordet "anvisningar" i samband med denna avhandling avsedd för aspiranter och lärjungar, måste man noga betänka att aspirantens huvudsakliga uppgift består i att handha energier både inom honom själv och i fysiska världen. Detta innefattar därför förståelse av centren och deras uppväckande. Men förståelsen måste komma först och uppväckandet mycket senare i tiden. MV 9.119.2; L3 15.11.3,5 Detta uppväckande sker på två stadier:

²Först kommer det stadium, där aspiranten genom att leva disciplinerat och genom att rena tankelivet automatiskt får höljescentren att nå ett tillstånd av rätt rytm, rätt vitalitet och rätt vibrationsaktivitet. Detta stadium medför ingen fara, och aspiranten får inte lov att rikta tanken på dessa centra eller söka vitalisera dem. L3 6.8.2, 15.11.1,2 Han måste ha uppmärksamheten stadigt riktad på uppgiften att rena de höljen, vari centren finns, och dessa höljen är i första hand emotionalhöljet, fysiska eterhöljet och organismen. Därunder skall han alltid minnas att i synnerhet det endokrina systemet med dess sju större körtlar är de ändamålsenliga organiska manifestationerna av de sju större etercentren. På detta stadium arbetar aspiranten överallt runt centren och sysslar med den levande höljesmateria som fullständigt omger dessa. Detta är allt som flertalet aspiranter tryggt kan företaga sig, och det är också på detta stadium den stora massan av dem befinner sig i dag och måste förbli länge ännu. MV 9.119.5; KI 3.5.1

³Sedan kommer det stadium, där centren, genom det arbete han effektivt utförde på det förra stadiet, blir det som esoteriskt kallas "frigjorda inom fångelset". De kan nu (under en lärares rätta ledning) bli föremål för bestämda metoder för uppväckande och laddning, varvid metoderna skiljer sig åt enligt aspirantens departement i triadhöljet och kausalhöljet. Härav ämnets svårighet och det omöjliga i att ange allmänna och heltäckande regler. L1 4.1.20, L3 15.10.3

⁴Det är intressant att här notera, även om det inte hör till ämnet (personlig =) individuell träning, att denna metod, som först innefattar ett långvarigt skede, där höljena renas och sedan ett skede där höljescentren vitaliseras på grundval av kunskap och förståelse, är den enda metod som används av den vägledande planethierarkin. Stadigt har hierarkin arbetat med uppgiften att klargöra världens materia, åstadkomma ett renande av världen i stor skala. Detta

är första stadiet av detta arbete och blev möjligt i allmän mening först när människan under det senaste fåtalet århundraden blev en tänkande varelse i en riktigare bemärkelse och i en större skala. Detta renande pågår nu på den mänskliga tillvarons alla områden, ty tre femtedelar av mänskligheten står nu på provlärjungaskapets väg. Genom rörelser för mänsklighetens välfärd och lyftande och utbredd hälsovård går arbetet framåt i fysiska världen. Genom politiska omvälvningar, som avslöjar missbruk; genom ekonomiskt missnöje som egentligen är en strävan att ändra det icke önskvärda för att skänka mänskliga individen livsvillkor som ger honom tillfälle att tänka och när han kunnat tänka gå därifrån vidare till (själskontroll =) kausalmedvetenhet; genom religiös propaganda och strävan hos många organisationer och grupper i världen att ge människor ”hoppets om himlen” (varvid ordet ”himlen” är en symbol för fullkomlighet och renhet); genom allt detta går arbetet stadigt framåt. Så framgångsrikt har det blivit att man vet om och erkänner den smuts och den orenlighet som omger världssjälens (LA: kollektivet av människornas kausalhöljen) och hindrar mänskligheten att sant uttrycka sig och att det därför finns en stadig tendens mot förbättring. Allt har förts upp till ytan, och resultatet synes dem som ser bara på ytan skrämmande och omöjligt att bemästra. Men därunder strömmar den djupa floden av renhet och sanning stark. KI 16.1.4-7

⁵LA: A.A.B.:s uppgift om att tre femtedelar av mänskligheten nu skulle stå på provlärjungaskapets väg får icke fattas med samma innebörd som provlärjungaskap i individuell mening. Ty för att individen skall kunna antagas till lärjunge på prov, måste han ha nått åtminstone humanitetsstadiet, mentalstadiet, och snarare dess högre än lägre nivåer för att någotsånär effektivt och av egen tankes kraft ha kunnat frigöra sig från beroendet av ideologierna inom teologi, filosofi, vetenskap och politik, och på detta stadium befinner sig knappast tre femtedelar av den nu inkarnerade mänskligheten, utan ifråga om denna synes tre femtedelars procent vara en rimligare siffra för dem som förmår tänka självständigt. Vad A.A.B. egentligen menar med dessa ”tre femtedelar av mänskligheten” förblir därmed oklart.

⁶Ett bevis på att rörelsen i världen i riktning mot rent leverne och förstöring av det som hindrar röner framgång är att arbetet på andra stadiet nu är i färd med att igångsättas. För första gången i världshistorien kan hierarkin nu arbeta direkt med centren i mänsklighetens hölje. Sålunda har vi nu bildandet av den nya gruppen av världstjänare, som i sin helhet överallt i världen utgör hjärtcentret och panncentret i mänsklighetens eterhölje. Genom det ena centret kan det andliga livet strömma in och vitalisera alla centra, och genom det andra kan människor skåda visionen och förnimma och få vetskap om de (inre =) högre världarna. LA: ”Andliga livet” avser åtminstone något slags energi från andratriaden (47:1, 46:1 eller 45:4). Högre världar är inte bara ”inre”, utan även yttre lika mycket som lägre världar, det vill säga de är inte utslutande medvetenhetsvärldar utan alltid också materievärldar och energivärldar. Alla världar har de tre aspekterna materia, medvetenhet och rörelse (energi, kraft). L2 3.23.1

⁷Två ytterligare saker skall påpekas, varmed hela situationen klargöres. Det råder mycken förvirring ifråga om höljescentren, och felaktig undervisning om dem är mycket utbredd, så att många leds vilse och till åtskillig missuppfattning. L3 5.20.9, 7.5

⁸För det första skall sägas att aspiranten aldrig någonsin skall företaga sig sådant arbete som ansträngningar att väcka centren, så länge han är medveten om att det råder bestämda orenheter i hans liv eller när organismen är i dåligt skick eller sjuk. L1 1.20.4,5 Han skall heller inte företaga det, när pressen av hans yttre omständigheter är sådan att han inte har något utrymme eller tillfälle till ostört och oavbrutet arbete. För omedelbart och fokuserat arbete med centren är det väsentligt att aspiranten har tillfälle till många timmars avskildhet och frihet från störande avbrott. L1 4.5.15 Detta kan icke nog starkt framhållas, och det göres för att visa den ivrige aspiranten att det i detta tidsskede finns blott ett fåtal, som lever ett sådant liv att de kan genomföra en dylik avskildhet. Detta är emellertid ett högst välgörande förhållande och skall inte beklagas. Bara en aspirant på tusen befinner sig på det stadium, där han skall börja arbeta med energin i sina höljescentra, och kanske även denna uppskattning är för optimistisk.

Långt bättre är att aspiranten tjänar, älskar och disciplinerar sig och låter sina centra utvecklas långsammare och därför säkrare. Utvecklas kommer de ofrånkomligen att göra, och det långsammare och säkrare förfarandet är (för den stora majoriteten) det snabbare. Förtidig utveckling medför mycken tidsförlust och vållar besvär som ofta blir långvariga. L3 6.8.1

⁹Överstimulans av hjärncellerna blir nödvändigtvis ett av de resultat som erhålls, när de energier, som cirkulerar i mänskliga organismen, förenas med en viljeakt. Dylig stimulans kan framkalla vansinne och upplösning av hjärnans cellstruktur. Överaktivering av hjärncellerna kan också vålla en sådan friktion mellan dem att det uppstår tumörer och abscesser i hjärnan. Detta kan icke nog starkt framhållas. KOV 7.22.2

¹⁰Allt arbete (i laya yoga =) med höljescentren grundar sig på det faktum att (energin =) fysisk-eteriska energin hos organismens celler (den energi som i KI kallas "gnideld", se KI 1.2.1-3, 7.9.27, 11.11.1, 14.11.15, 18.5.4, 18.7.14) måste förenas med medvetenhetens energi. Den sistnämnda energin finns i (materien =) fysiska materien, skiljer sig likväl från (materia =) fysiska materiaens egen energi och utgör grunden till hela nervsystemet och alstrar förmågan av uppfattning och medvetenhet. Den är grunden till förmågan att uppfatta intryck och lagra dessa. Denna energi kallas tekniskt "soleld" (LA: som i grund och botten är 45:4- och 46:1-energi, men i de fyra lägre naturrikerna huvudsakligen 47:1-energi), och när den ingår förening med (materia =) fysiska materieenergin (LA: 49:1) och med den högsta gudomliga aspektens "blixeld" (LA: 43:4-energin), når människans vara sin fullaste manifestation och är det stora arbetet fullbordat. (LA: I den större skala, som avser mänskligheten såsom kollektiv och naturrike, blir detta möjligt först mot slutet av nästa solsystem, det tredje. I den mindre skala, som avser enstaka människomonader eller små grupper därunder, är detta givetvis möjligt i nuvarande solsystem, det andra, men icke för dessa monader så länge de är kvar i människoriket, fjärde naturriket, utan först för sådana monader som genomgått såväl detta naturrike som femte naturriket och är i färd med att avsluta sin expansion i sjätte naturriket eller första gudomsriket.) Men detta är ett synnerligen farligt företag, när det inleds innan (mekanismen =) höljescentra och dessas centra är förberedda för det.

¹¹Denna förening av tre kan endast den högsliggen välorganiserade och balanserade människan genomföra, den människa som förvärvat förmågan att fokusera uppmärksamheten i huvudet och därifrån rikta hela föreningsprocessen. Detta innefattar förmågan att draga medvetenheten tillbaka till eterhöljet och samtidigt behålla – i full medvetenhet – en kontaktpunkt i huvudet och därifrån dirigera roboten, organismen. För att detta skall bli framgångsrikt förutsätter det att vissa eteriska villkor råder i organismen. Ett av dessa är att den process genomförs som innebär att varje slags hinder, som kan ha funnits längs sushumna för kundalinienergins höjande, helt eller delvis undanröjts. Dessförinnan ligger kundalinielden, idémentaliteten, slumrande och potentiell i bascentret. MV 9.122.13; L2 6.13.13

¹²Vart och ett av eterhöljets (LA: sju stora) centra är beläget på något ställe utmed (ryggraden =) "ryggradens eteriska motsvarighet" (LA: oegentligt uttryck), centralkanalens sushumna, och är skilt från närmast övre centrum och närmast undre genom ett skyddsnät, som är sammansatt av en egenartad blandning av eterisk och gasformig materia. Detta skyddsnät måste brännas bort och upplösas, innan (kroppens eldar =) eterhöljets energier kan cirkulera fritt. Ett fullständigt nätverk av nadier och centra ligger till grund för och är den finfysiska motsvarigheten till grovfysiska nervsystemet och endokrina systemet. En smula klart tänkande torde räkna för att man skall inse nödvändigheten av den största försiktighet, ty (det blir uppenbart omedelbara effekter på organismen =) osakkunniga ingrepp i eterhöljets energisystem medför omedelbara effekter på organismen, vilka i sin tur avgjort påverkar det som psykologerna kallar "beteendet". Det finns fyra dylika "nät", cirkelrunda till formen, inlagda mellan de fem centra som är direkt anknutna till sushumna, enligt följande anordning: 0/0/0/0/0, och tre finns i huvudet. Dessa tre genomskär huvudet och bildar därvid tillsammans en form av följande utseende: ✕

¹³Detta kryss i huvudet skiljer panncentret från hjässcentret, ty det ligger mellan dessa båda

och bildar samtidigt en skyddande sköld mellan panncentret och strupcentret.

¹⁴Dessa eteriska nät är i själva verket skivor, som roterar med bestämda hastigheter, vilka är olika för de olika centren och beroende av den grad av utveckling ifrågavarande system av centra nått. Först när dessa nät bränts bort av de uppstigande och nedstigande energierna, kan man se själva centren. Många klärvoajanter förväxlar centren och dessas skyddshöljen, ty dessa har sin egen utstrålning och sitt eget ljus.

¹⁵Alltmedan (livet =) monaden når allt högre (vibration =) vibrationskapacitet genom renande av höljena och självdisciplin, får (själens eld, som egentligen är intellektets eld =) 47:1-energin också centren att öka sitt vibrationstal, och genom denna ökade aktivitet upprättar centren kontakt med skyddsnäten över och under sig. Genom den växelverkan av energier, som därmed uppstår mellan centra och skyddsnät, börjar de senare gradvis förstöras, genomsätts med hål och upplöses därmed. Många aspiranter är övertygade om att de höjt kundalinielden från bascentret och alltså snabbt skrider framåt, när allt de åstadkommit är att ha bränt eller "nött igenom" nätet till något av centren utmed sushumna. En förnimmelse av brännande hetta eller smärta i någon del av ryggraden är, då den inte har fysiologiska orsaker, i de flesta fall verkan av att något av skyddsnäten genomborrats av energi från ett intilliggande centrum. Hos kvinnor förekommer detta mycket ofta i samband med solarplexuscentret och hos män i samband med sakralcentret. Båda dessa centra är till följd av den allmänna medvetenhetsutvecklingen synnerligen aktiva och i hög grad organiserade, ty de är uttryck för den fysiska skaparkraften och emotionaliteten. En (LA: icke fysiologiskt betingad) förnimmelse av brännande hetta och smärta i ryggen anger alltså vanligen olämplig aktivitet i något centrum, vilken verkar förstörande på skyddsmekanismen, och är inget verkligt tecken på andlig utveckling och överlägsenhet. Det kan visserligen vara tecken på det senare, men man bör minnas att där det råder verkligt andligt växande, är smärta och fara i detta sammanhang praktiskt taget avlägsnade. L3 15.10.4,10

¹⁶Det har förekommit mycket löst prat om höjandet av kundalinielden och mycken missuppfattning i ämnet. Aspiranten kan vara viss om att det är synnerligen svårt att höja denna energi och att detta kan ske endast såsom en bestämd viljeakt och genom att människan har en intensiv mental fokusering, uppmärksamheten koncentrerad och medvetenheten samlad i huvudet. Först när det råder en förenad femfaldig ansträngning och efter upprepade misslyckanden genomströmmar den vitaliserande energin hela organismen och låter den sanna människan (LA: kausaljaget) uppstå. MV 3.15.2, 4.11.2, 10.10.6-8

¹⁷För det andra skall sägas att allt detta i djup mening esoteriska arbete måste utföras under en skicklig lärares ledning. Aspiranten får veta att "när lärjungen är redo, uppenbarar sig läraren". Om han tar detta yttrande som en annan platthet, slår han sig bekvämt till ro och väntar eller inriktar han sig på att försöka påkalla någon lärares uppmärksamhet och tar det tydligen som en självklarhet att han är redo eller duger till lärjunge. Naturligtvis ger han sig själv en andlig påstötning då och då och ägnar sig ryckvis åt arbetet med självdisciplin och rening. Men stadig, uthållig och målmedveten strävan är faktiskt sällsynt hos aspiranter. L3 15.10.2

¹⁸Det är visserligen riktigt att läraren uppenbarar sig i den rätta stunden, men den rätta stunden beror av förutsättningar, som aspiranten själv åstadkommer. När reningsprocessen blivit en livslång vana, när aspiranten med vilja kan koncentrera medvetenheten i huvudet, när ljuset i huvudet skiner och centren är aktiva, då tar läraren människan om hand. Under tiden kan hon få en vision av läraren eller se en tankeform av honom och kan få ut mycket gott och inspirerande av kontakten med en sådan speglad verklighet, men dylikt är icke läraren och är icke något tecken på att hon är antagen lärjunge. KOV 6.9.8 Genom (själens =) kausalmedvetenhetens ljus kan hon känna (själen =) Augoeides. Sök därför din egen (själs =) Augoeides' ljus och lär känna (denna själ =) honom som din vägledare. När du upprättat kontakt med (själen =) Augoeides, kommer (din egen själ =) han att så att säga presentera dig för din

lärare (LA: det 45-jag som åtagit sig att undervisa lärjungen). Det är icke så att läraren ivrigt väntar på att göra din bekantskap. L3 5.25.2 I (själarnas värld är din själ och hans själ förenade =) essentialvärlden, värld 46, är din Augoeides och lärarens 46-hölje förbundna och vet den essentiala enheten. (LA: Det är missvisande att tala om 45-jagets "själ" och människans "själ" på detta sätt, eftersom två alldeles olika förhållanden avses. Människans "själ" är Augoeides, en annan individ, en annan monad, som är ett fullt och permanent självmedvetet och gruppmedvetet väsen, vilket människan icke är; ett väsen som för människan fyller funktionen av både kausaljag och 46-jag tills vidare, tills människan själv blivit sådana högre jag. 45-jagets "själ" däremot är 45-jagets 46-hölje, ett hölje av evolutionsmateria, som 45-jaget fullständigt automatiserat och som 45-jaget därför kan använda som en arbetskopior av sig själv för arbete och kontakter i lägre världar, alltmedan han själv, monaden, genom tredjetriaden är verksam i sin egen värld, värld 45. DVS 2.41.3, 2.62.21; L2 6.23.4; L3 3.6.3) Men man bör minnas att när läraren antar en aspirant till sin grupp av lärjungar, är denna aspirant länge en belastning och ofta ett hinder i det stora arbetet. L1 4.4.20

¹⁹Aspiranter överskattar ganska ofta sig själva, vilket också framkommer i att de avvisar en tanke sådan som den nyss uttalade. Subjektivt lider de av en stor egenkärlek och är ofta förbryllade över att de stora inte ger dem något tecken eller någon fingervisning om att de är uppmärksammade. Dyligt gör emellertid lärarna inte och behöver inte heller, förrän aspiranten till fullo använt och tillämpat den kunskap han fått av ringare lärare och av böcker. Aspiranterna måste göra de omedelbara plikterna och förbereda sina redskap (LA: höljen med i dessa förvärvade egenskaper och förmågor) för tjänande i världen och sluta upp med att slösa tid på att söka efter en "mästare". De bör sträva efter att nå mästerskapet på de områden, där de nu kommer till korta. Då kan det hända att de i livet av tjänande och kamp når den punkt av fullständig självglömska att läraren inte finner något hinder i att närma sig dem.

²⁰Av det nyss sagda torde framgå att inga bestämda anvisningar kan lämnas vad gäller det uppväckande av centren och det bortbrännande av det eteriska nätet som leder till energins frigörande. Dylika uppgifter är alltför farliga och alltför intresseväckande för att delges den stora allmänheten, som drivs av nyfikenhet och saknar rätt balans och den nödvändiga mentala utvecklingen. Däremot är tiden inne för den stora allmänheten att inse faktum att det finns en energikropp som ligger till grund för nervsystemet (LA: att människan är något mer än bara organismen). Allmänheten bör få vetskap också om de sju centrens natur, struktur och lägen och lagarna för deras utveckling. Mer kunskap än denna kan dock inte tryggt utlämnas. Centrens vetenskap är alltför invecklad (LA: och alltför farlig) för att kunna gagna allmänheten. Den undervisning som ges och de metoder som anvisas i varje individuellt fall (LA: till varje individuell lärjunge) beror av alltför många faktorer för att regler och anvisningar för allmänt bruk skall kunna lämnas. Läraren måste beakta lärjungens departement (LA: inte bara inkarnationshöljens departement utan även kausalhöljets, andratriadens och tredjetriadens), kön och utvecklingsnivå och därtill även centrens inbördes balans. Med det sistnämnda menas att han måste beakta i vad mån centra är över- respektive underutvecklade. (LA: Däremot behöver han inte, mot vad A.A.B. påstår, befatta sig med frågan om huruvida de tre centren under eller de fyra över diafragman dominerar hos individen och inte heller med frågan om huruvida individens energi huvudsakligen är koncentrerad till solarplexuscentret, eftersom dylika frågor inte hör till lärjungaskapets problem; ingen kommer ifråga för lärjungaskapet som icke bragt de tre lägre centren under de fyra högre centrens kontroll, och förmågan att med en viljeakt lyfta energin från solarplexuscentret till hjärtcentret förvärvar individen på kulturstadiets högsta nivå och måste återförvärva den på humanitetsstadiet, innan han kan bli lärjunge. L1 4.2.23) Läraren måste studera kvaliteten och kraften hos ljuset i huvudet, ty de anger måttet av kausal kontroll av höljen och höljenas relativa renhet. Han måste också förfara varsamt med de olika eteriska näten i anslutning till höljescentren liksom med själva centren och därvid beakta både nätens och centrens vibrationstal. Centren måste harmoniseras med varandra, och detta är en mycket

svår uppgift. Det här sagda omfattar bara några få av alla de detaljer läraren måste notera. Det är alltså tydligt att endast läraren, 45-jaget, som förvärvat förmågan att se syntesen, kan se människan såsom ett helt eller sådan som hon verkligen är, kan ge de anvisningar som lärjungen måste följa för att kasta om centrums gamla ingrodda rytm, på smärtfritt och ofarligt sätt förstöra skyddshöljerna och höja idémentaliteten från bascentret till utgången i hjässcentret.

²¹Lärjungen finner en dylik lärare, när han genomfört sitt livsverk under sin (själs =) Augo-eides' ledning, när han i teorin begripit centrums vetenskap och bemästrat emotionaliteten och dess motsvarande centrum, solarplexuscentret. Den vikt som kristendomen lägger vid att kristusprincipen skall härska har lagt en stadig grund för det arbete som skall utföras. (LA: Ingen kristen teolog har förstått vad kristusprincipen är, nämligen 46-medvetenheten, gemensamhetsmedvetenheten, ej heller har någon kristen teolog förstått att varje människa genom medvetenhetsevolutionen i inkarnationernas långa rad själv skall förvärva denna kristusprincip, denna 46-medvetenhet, och så själv "bli en kristus", en vägledare för och hjälpare av yngre bröder. L1 3.19, L3 3.3.3 Kristendomen erbjuder därför knappast någon stadig grund för detta arbete eller ens för förståelsen av det. Detta kan endast esoteriken göra, och det är därför vi har fått den. Hade det räckt med kristendom, hade vi inte behövt esoteriken. L4 3.30.10) Denna sanning bekräftas på egendomligt sätt vid ett studium av talet åtta i samband med centren, det tal som är kristustalet. Det finns åtta centra (LA: större centra i eterhöljet), om mjältcentret räknas med, och de är alla (LA: med avseende på kronbladen eller ekrarna) multiplar av åtta, med undantag av bascentret, som har fyra kronblad, hälften av åtta. I vår tid och med våra (anglosachsiska =) arabiska siffror är siffran åtta grundsymbolen för alla centren, ty deras kronblad bildar i själva verket former liknande sammanlagda åttor. Ordet "kronblad" har i detta sammanhang en rent bildlig användning. Allt fler åttor bildar tillsammans de allt högre centren med allt fler kronblad, så att till slut den tusenbladiga lotusblomman, hjässcentret, erhålls.

²²LA: Detta är ett egendomligt uttalande av A.A.B., eftersom varken sakralcentret, solarplexuscentret eller hjärtcentret stämmer in i detta schema för multipler av åtta, ty de har sex, tio respektive tolv kronblad. De båda förstnämnda centren saknar emellertid betydelse för medvetenhetsutvecklingen, ty de styr förstajagets mekaniska sexuella och lägre emotionala funktioner. Hjärtcentret är dock av en avgörande betydelse för medvetenhetsutvecklingen och kan inte utelämnas. Riktigare är därför att säga att de fem större centra i eterhöljet, som är av betydelse för människans medvetenhetsutveckling, hennes förvandling från förstajag till andrajag, alla har kronblad till antal som är multipler av fyra, vilket antyder sambandet med solsystemets värld 4, alltså essentialvärlden, värld 46, den lägsta kosmiska etern. KI 2.1.4

²³Dessa centra är, när allt kommer omkring, dubbla till sin funktion. De uppvisar gudomens formbyggande aspekt och låter genom sin verksamhet (yttre formen =) fysiska formen manifesteras. Därefter, mot evolutionscykelns slut – vad gäller både makrokosmos och mikrokosmos –, möjliggör de för (själskraften =) andratriadenergierna och (livet =) tredjetriadenergierna att komma till uttryck och därmed frambringa inkarnationen av (en fullt uppenbarad gudsson =) ett fullt förverkligat tredjejag, alltså ett 43-jag, med alla de förmågor och all den kunskap som (gudomen =) 43-jaget äger.

LA 2014-02-05.

Utlagt på internet 2014-10-04.

Senast korrigerat 2015-01-27.

LÄRJUNGENS VÄG

DEL ELVA

WM 599–640

1 Regel XV

¹Regel XV. *Eldarna nalkas skuggan, bränner den likväl icke. Eldshöljet är fullbordat. Må magikern sjunga de ord som förenar eld och vatten.*

2 Det esoteriska sinnet

¹I all esoterisk undervisning värd namnet framhålls lärjungens inställning såsom särskilt betydelsefull. Hur förhåller han sig till det överfysiska, det ännu så länge enbart subjektiva, det esoteriska? Han måste intaga och konsekvent fasthålla ställningen av iakttagaren, som är avskild från iakttagandets och kontaktandets mekanismer. Han måste uppfatta sig själv såsom väsentligen en andlig varelse, till naturen, målen och arbetssätten olik de höljen han anser det ändamålsenligt att tillfälligt antaga och att bruka. Han måste inse sin enhet och sina beröringspunkter med alla liknande arbetare och så förvärva en medveten uppfattning om sin ställning i hierarkin av andliga varelser. Så många vilseledande uppgifter har spridits och så mycket har status och ställning i den så kallade själarnas hierarki ovist framhållits att sunda och balanserade lärjungar numera söker rikta sina tankar åt andra håll och i möjligaste mån bortse från varje tanke på grader och verksamhetsområden. L3 5.28.1,2; 5.29.1-7 Det är möjligt att man här slår om från en ytterlighet till en annan och underskattar betydelsen av dessa stadier av verksamhet. Idiotiska försök har gjorts att avgöra var enskilda människor står på evolutionsskalan, och detta har bragt hela ämnet i misskredit i allmänhetens ögon. Men om dessa stadier förnuftigt betraktas för vad de är – tillstånd av vidgad medvetenhet och grader av ökat ansvar – kan sådana termer som ”antagen lärjunge”, ”invigd”, ”adept” och ”mästare” befrias från (personlighetens =) första-jagets reaktioner. Det skall alltid ihågkommas att individen skall behålla sin status strängt för sig själv och visa sin utvecklingsnivå i ett liv av aktivt osjälviskt tjänande och en klar vision framom mänsklighetens allmänna uppfattning. L3 5.28.3,4, 5.29.11; MV 16.29.1

²Varje arbetare svarar endast för sig själv och för sitt tjänande. Individens utvecklingsnivå framgår inte av gjorda anspråk utan av utfört arbete och visad kärlek och vishet, visad kunskap om planen för mänskligheten och visat esoteriskt sinne. Vad menas då med uttrycket ”esoteriska sinnet”? Förmågan att leva och fungera (subjektivt =) i medvetenhetsaspekten, att äga en ständig inre kontakt med (själen och dess värld =) kausalmedvetenheten och Augoeides, vilket måste finna uttryck i aktivt visad kärlek och visdom och i förmågan att innesluta och känna sig såsom ett med allt som lever och andas. DVS 3.31.7; L3 8.7.1 Det betyder en inre mental inställning som, vad den än riktas mot, är styrd med avsikt och vilja. (LA: Monadens riktade uppmärksamhet behärskar mekaniska och automatiska höljesaktiviteten.) Den kan styra och behärska den emotionala känsligheten, icke endast hos lärjungen själv utan också hos dem som han kontaktar. Med sin tysta tankes styrka kan han skänka alla ljus och frid. Med denna mentala förmåga kan han ställa in sig på tankarnas värld (LA: 47:4-7) och ideernas värld (LA: 47:1-3), urskilja och välja ut de mentala verkande krafter och de begrepp som sätter honom i stånd att såsom arbetare enligt planen påverka sin omgivning och kläda de nya idealen i den tanke-materia som gör att de lättare erkänns i vardagens tänkande och liv. Denna mentala inställning möjliggör också för lärjungen att orientera sig mot (själarnas värld =) kausalvärlden, att i detta rum för inspiration och ljus upptäcka sina arbetskamrater, stå i förbindelse med dem och i förening med dem samarbeta i utförandet av (de gudomliga avsikterna =) planethierarkins plan.

³Detta esoteriska sinne är vad aspiranten vid denna tid behöver mest utveckla. Förrän aspiranterna har i någon mån fattat det och kan använda det, kan de aldrig ingå som medlemmar i den nya gruppen (LA: av världstjänare), kan de aldrig arbeta som vitmagiker och måste dessa in-

struktioner förbli teoretiska och huvudsakligen intellektuella i stället för praktiska och effektiva.

⁴Meditation behövs för utvecklingen av detta inre esoteriska sinne, och på utvecklingens tidiga stadier oavbruten meditation. Men allteftersom tiden går och människan (växer andligen =) får bättre kontakt med andrajaget, ersätts denna meditation nödvändigtvis med en stadig (andlig inriktning =) inriktning mot andrajaget, och då behövs inte längre detta slags meditation. Människans (avskiljande från sina användbara former =) icke-identifiering med sina användbara höljen och tankeformer är då så fullständig att hon alltid lever i ”iakttagarens säte” och från denna punkt och inställning riktar sina mentala och emotionala aktiviteter och de energier som möjliggör och nyttiggör de fysiska uttrycken. LV 3.9.13, 8.4.26

⁵Första stadiet i denna utveckling och kultivering av det esoteriska sinnet består i att behålla inställningen av oavbruten (avskilt iakttagande =) iakttagande utan identifiering. MV 9.177.1

⁶Den nya gruppen av arbetare i världen kan i sina yttre leder betraktas såsom en skara utbildade iakttagare. L1 4.8.7 Gruppen framställs här såsom indelad i tre avdelningar, detta för att aspiranter och lärjungar överallt i världen skall kunna få ledning till att veta var de individuellt står och kunna i ärlighet och sanning börja arbeta ändamålsenligt.

⁷Första avdelningen utgöres av de organiserade iakttagarna. Dessa aspiranter lär sig två slags verksamheter. De lär sig att öva den icke-identifiering som sätter dem i stånd att leva (såsom själar =) kausalt medvetna i vardagen och förstå den verkliga innebörden av uttrycket ”arbeta utan bundenhet”. Envar av dem studerar också förhållandena i världen enligt det departement av de sju han tillhör, såsom tidigare sades, när den nya gruppen av världstjänare först beskrevs (LA: i LV, del sju). De studerar tidens tecken. De undersöker historien för att urskilja dess huvudriktning och så uttrycka för den vanliga akademiska världen och för tänkarna i mänskligheten vad de ser och förstår. LA: Laurency är utan gensägelse den bästa företrädaren för denna särskilda förmåga.

⁸Genom hela den mänskliga historien löper tre trådar, och om dessa tre trådars växelverkan handlar evolutionens hela berättelse. En tråd leder människans tankar, när hon ägnar sig åt att utveckla (formaspekten =) materiaspekten, med människosläktets trender, och den visar hur rasers, länders, djurs och växters former utan avvikelser håller jämna steg med (de sakta framträdande gudssönernas =) den mänskliga medvetenhetsutvecklingens behov. Den andra tråden leder människan till förståelse av medvetenhetsutvecklingen, anger övergången från instinkt till intellekt och därifrån till intuitionens inlysning (LA: förståelse på grundval av uppfattade kausalideer, 47:2,3), vilken är medvetenhetsutvecklingens mål för närvarande.

⁹Den tredje tråden avser själva planen och alltså det (LA: för mänskligheten) verkligt okända. Vad planen är och vad målet är kan ännu så länge endast den högste adepten och den mest upphöjde av guds söner inse. Förrän mänskligheten utvecklat det inlysta intellektet och förmågan av intuitiv uppfattning, kan den inte fatta de grundbegrepp som finns i (guds eget intellekt =) självaktiva delen av kosmiska totalmedvetenheten eller annorlunda uttryckt kollektivmedvetenheten hos monaderna i expansionsrikerna i världarna 46–1. Förrän man bestigit högsta toppen av initiationens berg, kan man inte skåda in i det förlovade landet och se det sådant det är. (LA: Detta syftar på Femte Moseboken, 34:e kapitlet. Där omtalas att Mose aldrig fick uppleva israeliternas intåg i det förlovade landet men dock fick skåda ut över detta från berget Nebo, där också hans organism dog och begravdes. Bergets namn, Nebo, נבו, liknar det hebreiska ordet för profet, *nabī'* eller *navī'*, נביא, som också betecknade Mose själv. Mose är en symbol för den invigde, vilket själva namnet anger: ”den ur vattnet upptagne” = den som fått hjälp att höja sig från emotionalstadiet. Detta har givetvis ingenting med judarnas historia att göra utan är urgamla symboler från Atlantis, vilka judar under exilen fann i babyloniska tempelarkiv och gjorde om till det egna folkets förhållande. Likheten mellan namnet Nebo och ordet för profet framstår också ännu tydligare på det i Babylonien vid denna tid brukade akkadiska språket, på vilket profet heter *nabū*. L1 2.4.3, 3.15.1; L4 4.35.6) Så länge människan icke övervunnit de tre världarnas (47–49) nödvändiga begränsningar och kan

verka (såsom en fri själ i det andliga riket =) med essentialmedvetenhet i femte naturriket (LA: och då icke längre såsom människa, utan monaden har då självmedveten och gruppmedveten ingått i ett expanderande kollektivväsen), måste det som ligger bortom detta rike förbli dolt för henne alldeles liksom det mänskliga tillståndet av vara och medvetenhet förblir ofattbart för djuret. Detta är en nyttig och nödvändig läxa, som alla lärjungar måste lära.

¹⁰LA: ”Vad planen är och vad målet är kan ännu så länge endast den högste adepten och de mest upphöjda av guds söner inse.” Detta yttrande är riktigt bara i den meningen att endast dessa högsta kan veta planen i hela dess bredd och djup. Men skalans princip sätter även oss människor i stånd att förstå något av planen och målet, nämligen att planen avser alla monaders medvetenhetsutveckling, att varje monad, vilket naturrike det än tillhör, skall hjälpas till närmast högre rike, och att målet är alla monaders allvetenhet och allmakt i kosmos. Skalans princip är ett av perspektivtänkandets (47:5) många redskap, och den befriar från principitänkandets (47:6) närmast tvångsmässiga tendens att överallt se två absoluta motsatser eller ytterligheter (”allt eller intet”), endast dessa två och intet däremellan; i det här betraktade fallet: antingen allvetenhet om planen och målet eller fullständig okunnighet om planen och målet. L1 5.9

¹¹Men de som iakttar de rätta tiderna, kan göra snabba framsteg i att utveckla intuitionen, om de framhärdar i sin meditation, skolar sitt intellekt och alltid strävar att tänka i allmänbegrepp (LA: höjer tänkandets kvalitet stegvis från det konkreta slutledningstänkandet i 47:7 till principitänkande i 47:6, perspektivtänkande i 47:5 och systemtänkande i 47:4). Låt dem repa mod genom insikten att (själarnas rike =) kausalriket stadigt är i färd med att bli en realitet i fysiska världen, med tiden blir känt som ett eget naturrike och inom två hundra år (LA: skrivet omkring år 1934) betraktas såsom ett dylikt av vetenskapen. MV 16.26 Dessa ”organiserade iakttagare” bildar den nya gruppens yttre krets, och deras grundton är syntes, utmönstring av oväsentligheter och ordnande av mänsklig kunskap. De arbetar på den mänskliga medvetenhetens många områden och utmärks av en icke-sekterisk anda och en förmåga att hantera det som är grundläggande och väsentligt liksom att förena den mänskliga forskningens olika grenar till en organiserad och sammanhängande helhet.

¹²Den andra avdelningen inom nya gruppen av världstjänare är telepaterna. Dessa är betydligt färre till antalet (LA: än de förstnämnda) och utmärks av att de står varandra förhållandevis nära. De är i första hand en förbindande eller överbryggande grupp. De hämtas ur de organiserade iakttagarnas mer exoteriska krets men tjänar på ett mer vidsträckt område än dessa, ty de arbetar mer esoteriskt. De står i förbindelse med varandra och med de organiserade iakttagarna men även med den grupp människor som finns i världsgruppens själva centrum eller hjärta. Deras arbetsuppgifter är av tre slag och är mycket svåra. De måste stadigt odla den (obundenhet =) icke-identifiering som kännetecknar (den själ som känner sig själv =) den monad som förvärvat självmedvetenhet i sitt kausalhölje. MV 9.86 De arbetar stadigt med att anpassa den kunskap, som de organiserade iakttagarna samlat, till mänsklighetens behov och sprider den. De arbetar effektivt, men alltid i bakgrunden. Även om de i detta tidiga skede av den nya gruppens arbete kanske är kända i världen och därför erkända såsom lärare och skriftställare, kommer de senare att träda tillbaka allt mera och arbeta genom den yttre kretsen. De kommer att inspirera dennas medlemmar och lägga allt större ansvar på dessa. De kommer att främja telepatins framväxt i mänskligheten och därmed tvinna de trådar som till slut skall förbinda den synliga verkligheten med den för närvarande osynliga. Därmed skall de göra den nya världen möjlig – en värld där döden, sådan människan nu känner den, kommer att vara avskaffad och en skolad allmän medvetenhetskontinuitet införd. (LA: Det här sagda gäller inte den nuvarande mänskligheten av femte och fjärde rotraserna, ty dylik medvetenhetskontinuitet kommer att bli allmän först ett gott stycke in i sjätte rotrasen och därför först om många tusen år. L1 4.3.6; MV 18.26.5) Detta är grunden till den vikt som läggs vid att medlemmarna av denna andra krets av arbetare skolas i telepati. De får lära sig att utveckla sin förmåga att telepatiskt uppfatta tankar utsända av tre slags väsen: i fysiska världen inkarnerade människor, i mentalhöljet alltjämt

levande diskarnerade människor och (andliga väsen =) övermänskliga kollektivväsen, som övervakar evolutionsprocessen och har hand om de förut nämnda tre trådarna.

¹³De har en synnerligen svår uppgift, långt svårare än den första kretsens och även svårare än den sista kretsens, ty de saknar ännu vissa förmågor och nödvändiga erfarenheter. Deras medvetenhet är centrad i (intuitionen =) kausalmedvetenheten, icke i syntetiserande (intellektet =) mentalmedvetenheten, och deras medvetenhetstillstånd är vidsträckt och inklusivt. De kan därför utstå mera än flertalet, och det är få som på detta stadium inte är känsligare än vad som är behagligt för dem och alltför mottagliga för materiens vibrationer i alla tre världarna (47:4–49:7). Deras förmåga av icke-identifiering är ännu inte fullständig. De överbryggar och utstår därför otaliga svårigheter och förmimmer världssmärtan. De liksom ser för mycket, ty de har ännu inte privilegiet att klart skåda det mål som ligger två hundra år framför dem. De uppfattar det nuvarande behovet. De gensvarar på den nya flodvåg av andlig kraft som strömmar in. De bär mänsklighetens börda på sina axlar, och just därför att de är i viss mån samordnade (LA: det kausala kontrollerar det mentala och det mentala det emotionala), lever de samtidigt i alla tre världarna, och detta kan inte många. De är medvetna om vikten av det tillfälle som erbjuds nu och även om de mångas apati, och därför arbetar de under oerhört tryck.

¹⁴Den tredje och innersta avdelningen består av själva planethierarkin. Dess medlemmar är planetens intelligenta krafter. De representerar intelligensens princip och (genom dem flödar den energi som vi i brist på bättre förståelse kallar guds vilja =) de tar emot direktiv från planetregeringen. De vet mycket mer om planen än de två yttre kretsarna av den nya gruppen av arbetare i världen, ty de ser klart just vad som blir mänsklighetens nästa steg i medvetenhetsutveckling under de närmaste två hundra åren. De sysslar inte med tomma spekulationer om det yttersta målet vid världsålderns slut, såsom de okunniga gör. De vet att det finns en rätt tid för allt. När de skådar framåt och intuitivt uppfattar målet för alla naturriken i den närmaste framtiden, riktar de sin förenade ansträngning mot ett enda: att stödja och hjälpa telepaterna i dessas arbete att överbrygga klyftan mellan dem själva och mänskligheten i fysiska världen. Å sin sida söker telepaterna använda iakttagarna. De vetande, telepaterna och iakttagarna – alla tre avdelningarna arbetar i en nära om än ofta icke inredd enhet, och alla är de mottagliga allt enligt graden (LA: av uppväckt medvetenhet) för vägledande inspiration från (logos', solgudomens intellekt och vilja =) solsystemregeringens tredje och första departement. LA: Denna inspiration är energier medvetet utsända från värld 35 och 29 och av planetregeringen och planethierarkin nerdimensionerade till 49:1 och 47:1, varifrån de kan mottagas av centra i människans eterhölje och kausalhölje, hennes båda ljuskroppar. KI 1.2.4, 1.5.15, 1.8.3

¹⁵Bortom denna tredelade grupp står (de troner, herradömen och krafter =) planetregeringen, med vilken vi inte behöver befatta oss. Hitom står mänskligheten, söndersliten av krig, förvirrad av nuvarande sociala, religiösa och ekonomiska trycket, mottaglig för inflytanden och energier som kommer in med den nya tidsåldern, Vattumannens tidsålder, oförmögen att förstå och förklara och varse bara en längtan efter tankefrihet och frihet i det fysiska, gripande efter varje möjlighet att förvärva kunskap och därmed beredande en fruktbar mark varpå denna nya grupp kan arbeta. Vi har sett att all (inre skolning =) skolning av medvetenheten har till ändamål att utveckla det esoteriska sinnet, det slags medvetenhet som sätter människan i stånd att fungera icke endast (såsom en guds son =) kausalt medveten i fysisk inkarnation utan även med den medvetenhetskontinuitet som låter henne vara samtidigt vaken (i det inre =) i kausalmedvetenheten och aktiv (i det yttre =) i fysiska världen. MV 10.13 Detta åstadkommer hon genom att utveckla förmågan att vara en skolad iakttagare. Det som här sägs skall alla aspiranter noga beakta. Det är genom att ihärdigt behålla det rätta iakttagandets inställning, som aspiranten förvärvar förmågan av icke-identifiering med formen (LA: här liksom på många andra ställen betyder "formen" 47:4–49:7), senare även förmågan att avsiktligt bruka formen för att främja hierarkins planer och gagna mänskligheten. När (aspiranten =) lärjungen i viss mån förvärvat denna förmåga att iakttaga, ingår han i den mellersta avdelningen, de skolade telepaternas krets,

som befinner sig emellan den exoteriska kretsen och den innersta kretsen, planethierarkin, så att han tjänstgör som tolk mellan dessa båda. Också planethierarkins medlemmar har nytta av att inhämta åsikter och råd av sådana lärjungar, som inte tar parti i lärostrider och kan betros med att ge sin uppfattning och tolkning av tidens behov.

¹⁶När människan nått detta stadium och står i medveten kontakt med planen, kan det verkliga magiska arbetet börja. Människor, som börjar leva (såsom själar =) självmedvetet i kausalhöljet (LA: i 47:3, senare 47:2), kan utföra den nya tidsålderns magiska arbete och åstadkomma de förändringar och den återuppbyggnad, som innebär att nya himlar och en ny jord framträder (LA: förbättrar förhållandena inte bara i fysiska världen, ”nya jorden”, utan även i emotional- och mentalvärldarna, ”nya himlarna”, det vill säga renar dessa världar från svarta logens inflytande; inte slutgiltigt, inte för all framtid men i väsentliga avseenden i samband med förberedelserna för sjätte underrasens och sjätte rotrasens framträdande.) L3 18.4.8 De kan sedan arbeta med krafter i etermaterien och därmed i fysiska världen bilda de former och organisationer som mer ändamålsenligt skall uttrycka (guds liv =) hierarkiska ideer i den nya tidsålder som nu är inne. Det är detta stadium regel XV åsyftar.

¹⁷Dessa ord anger att det magiska arbetet fullbordats. De gäller i lika grad för det magiska arbete ett solväsen eller ett planetväsen utför eller framskriden människa, som lärt sig arbeta såsom vitmagiker i enlighet med planethierarkins plan. De gäller naturligtvis också för det arbete de utför som genom intelligensutveckling lärt sig använda magi ehuru på den svarta sidan och med motiv motsatta vitmagikernas. (LA: A.A.B. påstår att samma regler gäller för vit- och svartmagiker, vilket knappast är riktigt. Det råder avgörande skillnader mellan de två grupperna vad avser både motiven och arbetssätten, således även reglerna. MV 9.17.2, 9.119.2; L2 9.25.3; L5 1.61) Med svartmagikerna skall vi dock inte befatta oss. Deras gärningar är mäktiga men av övergående verkan, varvid ordet ”övergående” skall fattas i cyklisk bemärkelse. Dessa verkningar måste i sinom tid upphöra och underordnas ljus- och livsbringarnas arbete.

¹⁸Skuggstadiet är det oklara och osäkra skede som föregår den grovfysiska manifestationen. Ordet ”skugga” avser inte här den skugga som omtalas såsom motpart i (själens =) kausalväsendets fysiska manifestation (LA: och inte bara dess fysiska manifestation, ty i kommentaren till regel I avses med ”skuggan” hela förstajaget, 47:4–49:7 – inte bara fysiska människan – det vill säga människomonaden inkarnerad i förstatriaden, i motsats till kausalväsendet, andratriaden och Augoeides). Ordet avser här ett av skedena i skapelseprocessen. Detta kallas tekniskt ”det skede då dimmorna tilltar och avtar”, och det föregår den mer stadgade och förhållandevis beständiga (exoteriska =) grovfysiska formen. I bildandet av ett solsystem betraktas detta såsom ett förberedande skede och kan observeras i kosmos. Det anger det skede vari (den store magikern =) solväsendet alltjämt är i färd med att utföra sitt arbete, det skede, vari det ännu inte sjungit de toner som skall åstadkomma (konkretion och påtaglig form =) grovfysisk form.

¹⁹*Den hemliga läran* talar om de tre eldarna – blixeld, soleld och gnideld – och dessa termer är av gammalt bruk (LA: hämtades ur forntida människans erfarenhet av att eld erhöles från tre källor, nämligen från skogsbrand efter blixtnedslag, från solljus samlat i brännspegel och från bruket av eldborr, och symboliskt avsåg de tre triadernas energier; i nämnd ordning tredjetriadens, andratriadens och förstatriadens energier). I sin förening frambringar dessa tre eldar den manifesterade makrokosmos (LA: solsystemet) och mikrokosmos (LA: människan), och om denna förening handlar *En avhandling om kosmisk eld*. Dessa eldar (LA: energier) är esoteriskt betraktade en enda eld (LA: alla manifesterade energier är ytterst differentieringar av urkraften, av Pytagoras kallad dynamis), men denna eld åstadkommer i enlighet med den bevittnande medvetenheten (som själv befinner sig på olika evolutionsstadier) verkan av differentierad eldessens (LA: energi). (LA: Det är inte medvetenheten utan materiens differentiering i olika atomslag som åstadkommer energins differentiering. Här ser vi hur icke-beaktandet av tillvarons tre likvärdiga aspekter, materien, medvetenheten, rörelsen – i detta fall icke-beaktandet av materien – medför fiktion.) Denna (eldessens =) energi kan uppfattas

som själva Livet eller det självalstrande Ljuset eller som den aktiva form som innebor i den enda materia, som ligger till grund för alla fenomen. (LA: Om något skall kallas "själva Livet", kan det icke vara enbart energi eller enbart materia, utan måste också vara medvetenhet. Återigen ser vi att alla de tre likvärdiga aspekterna måste beaktas av den som inte vill falla offer för fiktioner.) I denna sista regel för magi är de betraktade eldarna materiens egna (LA: energier), som nalkas skuggan (LA: grovfysiska materien) och, såsom *Den gamla kommentaren* symboliskt uttrycker det, "stiger ur det andra mörkret, när de kallas av ljusets ande, och på det utsedda stället möter det som skall upptaga dem och höja dem till den eldpunkt, varifrån det levande ljusets och utstrålade livets eldar kommit." KI 1.2.1-3

3 Avvisandet av den stora illusionen

¹Den sats i regel XV som lyder "som förenar eld och vatten" avser den verkan som erhålls i förtätningens punkt, sedan de maktord yttrats som åstadkommit denna verkan. Det är nästan omöjligt att förklara denna regel, och läraren i planethierarkin får inte lämna ut dessa ord (LA: till andra än prövade och edsvurna lärjungar). Endast några antydningar kan göras, som skall tjäna till att uppmuntra den verkliga aspiranten att tänka men som bara kan reta den ytligt tänkande som söker lätta och snabba metoder och formler att arbeta med. Värme och fukt finns till städes, när alla slags livsformer alstras, men det stora mysteriet (och nästan det sista mysterium som förklaras för adepten) handlar om hur de tre eldarnas förening kan alstra fukt eller det våta elementet. Detta problem och detta fenomen utgör grunden till den stora illusionen, som forntida böcker hänvisar till. Genom sammansättningen alstras den omslutande maya. Det finns i verkligheten ingenting sådant som vatten, vattensfären. Astralvärlden (LA: emotionalvärlden, värld 48, menas) är en illusorisk effekt och har ingen verklig existens. Likväl är den i tid och rum och för den medvetenhet som bevittnar den verkligare än det som den döljer. Jag kan inte göra detta klarare i ord. L2 3.6.3-5 (LA: Egendomlig oförmåga, om den vore D.K.:s, men detta uttalande får tillskrivas A.A.B., som hade ringa förståelse av och intresse för tillvarons materiaspekt, vilken i detta fall ger förklaringen, nämligen vetskapen om skillnaden mellan emotionala primärmaterien och emotionala sekundärmaterien. KOV 6.8.18; MV 5.8.2) För den intelligenta aspiranten kan man endast antyda att själens ljus (återspeglat i mentalmedvetenheten) och formens energi (såsom uttryckt i eterhöljet) är för honom i den tidsbundna dualitetens rike hans två grundläggande verkligheter. (LA: Med "själens ljus" avses kausalmedvetenheten, 47:1-3, och med "formens energi" fysiska eterenergin, 49:1-4. De hithörande båda höljena, kausalhöljet och eterhöljet, är tekniskt sett människans båda ljuskroppar och hennes viktigaste kroppar eller höljen. MV 4.3.3, 9.17.9; OPA 4.3) Hans upplevelse av emotionalvärlden, där dessa två verkligheter synes (vilket åter är illusoriskt) mötas och verka, är blott ett illusionsfenomen och är i esoterisk mening ej grundad på faktum. Alla verkliga aspiranter vet att deras andliga framåtskridande kan mätas enligt det mått av frihet från denna illusion och den grad av andliga medvetenhetens rena ljus (LA: åtminstone 47:3) de nått. I sin medvetenhet verkar djurriket med den andra av dessa båda grundläggande verkligheter, och för detta rike är eterhöljet och den kraft som styr den animala eller (materiella =) fysiska naturen det främsta uttrycket för sanningen. Likväl börjar djuret dunkelt förnimma illusionens värld och äger vissa (psykiska =) emotionala förmågor och sinnen, varmed djuret förnimmer emotionalvärlden men ej förmår tolka denna. Illusionens slöja börjar sänkas för djurets ögon, men det vet djuret icke. Människan har under tidsåldrar vandrat i illusionens värld, ty denna är hennes egen skapelse. Likväl har människan i medvetenhetshänseende kontakt med båda verkligheterna och lär sig att så småningom skingra illusionen genom att låta (själens =) kausalmedvetenhetens ljus stadigt växa. MV 5.8.10, 5.12.8 I evolutionen är dualiteten ett stadium, som följs av förverkligandet av enheten.

²LA: Här förkunnas illusionsläran, enligt vilken all eller viss materiell verklighet är illusion, saknar existens. Detta är emellertid ett exoteriskt betraktelsesätt, icke ett esoteriskt. I varje fall

är den oförenlig med pytagoreiska hylozoiken, enligt vilken alla världar är materiella världar, all verklighet är materiell, materien alltid och överallt en ofrånkomlig aspekt av verkligheten. Om emotionalvärlden och emotionalmaterien saknade existens, skulle det inte finnas emotionalatomer och därmed heller inga fysiska atomer, ingen fysisk materia och ingen fysisk värld, eftersom den fysiska atomen är sammansatt av emotionalatomer.

³Illusionens slöja liknar stunden alldeles före gryningen, då välkända ting ses genom dimma och töcken som döljer deras form och även den uppgående solen. Då råder det tillstånd av obestämdhet, det gåtfulla och oklara skede, när det överkliga gömmer det verkliga. Då råder det tillstånd av förvrängning, när tingen inte ses sådana de verkligen är utan synes ha förlorat sin form och färg och plats. Rätt syn är då omöjlig. (Astralstadiet =) Emotionalstadiet, den långa period, varunder den stora illusionen härskar, kan därför enligt den just gjorda symboliska beskrivningen betraktas såsom kortvarigt och övergående. Det är inte det stadium, på vilket det avgjort gudomliga manifesteras; inte det stadium, på vilket den rena, ogrumlade medvetenheten råder; inte det stadium, på vilket arbetet fullbordas. Det är det stadium, på vilket (halvgudarna vandrar =) de potentiellt gudomliga monaderna utvecklas; det stadium, på vilket sanningen uppfattas endast oklart, visionen skådas endast oklart och tillfälligt, planen endast delvis förverkligas, kunskapen inhämtas endast styckevis och delat, svårigheter måste uppstå och misstag måste begås. Det är också förvrängningens och ständiga förändringens stadium; så länge individen och gruppen befinner sig på det, rycks de skenbart oupphörligt än hit, än dit av blint verkande och till synes ändamålslösa krafter. Det är det skede, under vilket människan är insvept i dimma och töcken och vilse i de dunster som uppstiger ur marken (symbol för djurrikets grundläggande natur). Likväl uppfattar människan detta stadium såsom överkligt ibland, när (andliga =) kausala medvetenhetens gryende ljus tränger igenom det mörker som omger henne. Detta stadium utgör skedet mellan den djuriska medvetenhetens och den andliga medvetenhetens herravälde, och detta mellanskede av (astral =) emotional illusion erfäres bara i mänskligheten. Det finns (inget astralplan =) ingen emotionalvärld annat än i fjärde naturrikets medvetenhet, ty människan är "under illusionen" i en annan mening än vad som gäller för medvetenheten i något annat naturrike, undermänskligt eller övermänskligt.

⁴Människor har mycket svårt att förstå illusionstillståndet, även om ett 45-jag söker förklara det för dem. Hur kan den som är underkastad (sinnenas =) emotionalitetens villor, såsom alla människor är, uppfatta deras medvetenhetstillstånd som befriat sig från (astralplanets =) emotionalvärldens illusioner eller förstå de livsformers medvetenhetstillstånd som ännu inte utvecklade (astral =) emotional medvetenhet? Det är intellektets dubbla natur (LA: å ena sidan "högre delen" bestående av kausala, 47:2,3, och högsta mentala, 47:4; å andra sidan "lägre delen" bestående av lägre mentala, 47:5-7), som orsakar denna illusion, ty människans intellekt antingen ger henne himmelrikets nycklar (LA: 47:2-4) eller låser dörren till de andliga verkligheternas värld för henne (LA: 47:5-7). Det är den konkretiserande, principiösa mentaliteten (LA: "principiös" betyder här "saknande sin högre del"), som vållar alla mänsklighetens problem. Det är förnimmelsen av jagiskhet och den avskilda individualitetens anda, som fört mänskligheten till dess nuvarande tillstånd, men också detta ingår i den stora utvecklingsprocessen. Det är medvetenheten om dualitet och den subjektiva samtida förnimmelsen av "jag är gud" och "jag är form", som slungat mänskligheten in i den stora illusionen.

⁵Likväl är det just denna illusion, som till sist lämnar människan det hemliga lösenordet för inträdet i guds rike och åstadkommer hennes frigörelse. Det är själva denna maya, som tjänar till att vägleda henne till sanning och kunskap. Det är i emotionalvärlden, som hon måste övervinna avskildhetens villolära och lära läxan att (den som vet och det som vetes är ett =) jaget och omvärlden är en enhet. Visdomsmästarens hemliga vetenskap består i hemligheten om hur man skingrar de dimmor, det töcken och det mörker som eldarnas förening (LA: triadenergiernas sam- och växelverkan) alstrar på de tidiga stadierna. (LA: Med termen "visdomsmästare" avses 45-jaget, men också 46-jaget förmår detta). Mästarens hemlighet är upp-

täckten att det inte finns någon emotionalvärld. Han (finner =) vet att emotionalvärlden är ett fantasialster, som bildats genom okontrollerat bruk av den skapande fantasin och missbruk av de magiska krafterna. Planethierarkins arbete består främst i att göra slut på skuggorna och skingra vätan (LA: upplösa emotionalvärldens sekundärmateria). Hierarkins mål är att släppa in själens ljus och visa att anden och materien är de två verkligheter som utgör enheten (LA: sannare och bättre är att ange pytagoreiska treenigheten: viljan eller rörelsen, medvetenheten och materien är de tre verkligheter som utgör enheten), och att det bara är i tiden och rummet och genom det (cykliska missbruket av magiska och psykiska krafter =) av tidscykeln be-tingade missbruket av mentala och emotionala förmågor, som den stora illusionens emotionalvärld uppstått och nu är så verklig att den i viss bemärkelse är verkligare för människan än ljusets rike (LA: andrajagets världar, 45:4–47:3) och formens rike (LA: fysiska världen). På grund av denna illusion har det magiska arbetet utförts felaktigt och varit grundat på orätta motiv och inpassats i en ordning, som är starkare än den genomsnittlige arbetaren, *ty världstillusionens hela kraft går emot alla de ansträngningar nybörjaren i vit magi gör.*

⁶Reglerna avslutas därför med utsagan att magikern sjunger de ord som ”förenar eld och vatten” – men detta är reglerna för aspiranten. De motsvarande reglerna för invigda avslutas med orden: ”Må den invigde sjunga de ord som förenar eldarna.” Detta är betydelsefullt och en stor uppmuntran till nybörjaren i det magiska arbetet. Han arbetar alltjämt med nödvändighet i emotionalvärlden och kan länge ännu inte undvika att göra det. Tecknet på att han utvecklas är att han stadigt drar sin medvetenhet tillbaka från emotionalvärlden och förvärvar mental balans och mental medvetenhet, följda av skapande arbete i mentalvärlden.

⁷Det magiska arbetet innefattar upptäckten att emotionalvärlden (LA: rättare sagt formerna i dess sekundärmateria, däremot inte sfären av primärmateria) skapats av människan själv. Det människan skapat kan hon också förstöra.

⁸Mer om det magiska arbetet kan inte inte yppas för närvarande. De ord som förenar kan inte under några omständigheter utlämnas annat under den tysthetsed som (automatiskt styr den edsvurne lärjungen =) den edsvurne lärjungen spontant lyder. Dessa eder avlägger aspiranten inte för någon människa utan för sin egen (själ =) Augoeides, när (denna själ=) denne förestavat orden för honom. Han finner dem själv till följd av oförtruten ansträngning och strävan. Han vet att dessa formler är alla (själars =) Augoeiders företrädesrätt och att de kan tryggt användas bara av dem som förverkligat jagets enhet (LA: med alla andra jag, alltså ingått i enheten, värld 46, vilket ju alla Augoeider har). Han svär därför att aldrig röja dessa ord till någon som inte (fungerar såsom själ =) är självmedveten i kausalhöljet och andratriaden eller som vandrar bländad i illusionens dal. Det är på grundval av hur de vetande människorna på detta sätt (automatiskt =) spontant bejakat kunskapen, som planethierarkin har värvat sina medlemmar.

4 En maning till tjänande

¹Till avslutning av denna avhandling om den individuella (aspirantens =) lärjungens magiska arbete skall två ämnen avhandlas:

²1) Det närmaste mål aspiranterna i detta århundrade (LA: 1900-talet) skall uppnå och de steg de måste ta mot detta mål.

³2) De hinder som aspiranter och lärjungarna måste övervinna och de påföljder de måste räkna med, när de begått misstag och tagit för lätt på sina fel.

⁴De måste klart uppfatta det närmaste målet för att slippa utföra onödigt arbete och för att göra verkliga framsteg. Många välmenande aspiranter är benägna att ägna alltför mycken tid åt egna önskedrömmar och planer för tjänande. Strävan mot det högre är nu så stark i världen och (LA: eliten av) mänskligheten inriktar sig så mäktigt mot Vägen att mottagliga människor överallt dras in i en virvel av andligt begär, så att de ivrigt längtar efter frigörelsens liv (LA: det liv i 46 som frigörelsen från 47–49 skänker), andligt inriktade verksamheter och (registrerad själsmedvetenhet =) glimtar av kausalmedvetenhet i dagsmedvetenheten (LA: 47:3 till att

börja med). Insikten om egna (latenta =) potentiella förmågor är nu så stark att de överskattar sig själva; de ägnar mycken tid åt att föreställa sig vara idealiska mystiker eller åt att beklaga sin brist på andlig insats eller oförmåga att finna ett område för sitt tjänande. Så förlorar de sig dels i en vacker men vag idealism, i färgrika och förtjusande teorier, dels i dramatiserandet av sig själva som kraftcentra på ett område av fruktbart tjänande. I tanken uppgör de världsomspännande planer, vari de själva är den medelpunkt detta tjänande rör sig kring. Ofta söker de förverkliga dessa planer och till exempel bygga en organisation i det fysiska, vilken är potentiellt värdefull men potentiellt lika värdelös, om icke rent av farlig. De kan icke inse att deras drivkraft huvudsakligen är "jagiskheten" och att deras arbete är grundat på egoism, som de måste och skall utmönstra, innan de kan tjäna på riktigt.

⁵Denna tendens till andlig strävan och till tjänande är riktig och god och skall ses såsom ingående i den kommande universella medvetenheten och utrustningen hos släktet såsom helhet. Den är stadigt på väg att framträda tack vare att Vattumannens inflytande, som (sedan omkring år 1640) växer i styrka och därvid åstadkommer två verkningar: det bryter Fiskarnas tidsålders gamla stelnade former och det stimulerar de skapande förmågorna, såsom dessa uttrycker sig i gruppbegrepp och grupplaner. Detta är orsaken till de nuvarande oroliga förhållandena, vilka kan sammanfattande beskrivas med orden "avpersonifiering", "samgående" och "sammeddelelse". "Avpersonifiering" betyder att staten, gruppen eller grupperna anses vara av större betydelse än individen och hans rättigheter. Med "samgående" avses tendensen till förening, sammanhållning och ömsesidiga förbindelser som till sist måste utmärka umgänget inom mänskligheten och åstadkomma den "syntes av alla enskilda människor", som är evolutionsprocessens mål och att den (LA: potentiellt) gudomliga vilsegångne sonens hemresa nått sitt mål. "Sammeddelelse" innebär ömsesidig mottaglighet mellan individer, grupper och gruppförband i manifestationens både (subjektiva =) överfysiska och (objektiva =) fysiska delar. I dessa tre ord – "avpersonifiering", "samgående" och "sammeddelelse" – sammanfattas de för denna tid hos oss särskilt iögonenfallande företeelserna. Aspiranterna uppmanas att betrakta planen sådan den kommer till uttryck och studera dessa framväxande tendenser i mänskliga angelägenheter. Att de är så framträdande kommer att visa sig, om aspiranten bemödar sig om att betrakta historien. Han skall då märka att också historien för bara fem hundra år sedan klargör för honom att stora individer då var de framträdande faktorerna och att historien huvudsakligen handlar om vad kraftfulla personligheter uträttade, när de satte sin prägel på sin tidsålder, att vid denna tid isolering och avskildhet styrde människors förhållanden och att var och en kämpade för sitt eget land och glömde sin broder och levde själviskt; att det då var föga samröre mellan olika raser och inga andra sätt för meddelelse än den personliga kontakten, som ofta var omöjlig.

⁶LA: Att "staten, gruppen eller grupperna anses vara av större betydelse än individen och hans rättigheter" är en definition av "avpersonifiering" som tål att kritiseras. Enligt livslagarna, i synnerhet frihetslagen och lagen för självförverkligande, har individerna vissa rättigheter, som är oförytterliga, alltså inte kan fråntagas dem ens av största och "heligaste" kollektiv. Detta uttalande om statens företrädare framför individens rättigheter gjorde A.A.B. år 1934, en tid då Hitler nyligen gripit makten i Tyskland, Stalin härskade enväldigt i Sovjetunionen, Mussolini länge suttit orubbad i Italien – alla tre företrädare för politiska ideologier enligt vilka ledaren, staten och partiet var allt och individen intet, en tid då det för många bedömare syntes som om rättsstaten och demokratin (ej samma sak) vore på väg ut ur historien, medan de totalitära och auktoritära samhällsskicken hörde framtiden till. A.A.B. ställer ofta och gärna Fiskarnas epoks tänkesätt och ideal mot Vattumannens, men finns det några ideal, som är mer avgjorda uttryck för Vattumannens epok än de om människans oförytterliga fri- och rättigheter? I sammanhanget måste sägas att också demokratier i väsentliga avseenden trampar på individens oförytterliga fri- och rättigheter, i synnerhet åsikts- och yttrandefriheten. Icke ens Thomas Hobbes – denne antidemokrat och förespråkare av statsledningens oinskränkta makt – ville ge sin Leviathan rätten att bestämma över individernas åsikter. DVS 3.14.4; L4 1.20.12-16

⁷Aspiranterna bör därför fundera på dessa tre ords innebörd, vilken kommer att visa sig bli allt viktigare de närmaste femtio åren. Detta är tillräckligt långt fram för den genomsnittlige aspiranten att blicka och planera. När de så söker uppfatta detta avsnitt av det (gudomliga ändamålets =) planetregeringens plans förverkligande, gör de klokt i att studera sitt individuella livsuttryck och ställa sig följande frågor:

⁸1. Slösar de tiden på mystiska drömmar eller ägnar de den åt att praktiskt tillämpa de andliga sanningar de uppfattat och låter de dem därmed ingå i den dagliga erfarenheten?

⁹2. Finner de att de reagerar på den växande opersonlighet, som ligger i tiden, med förbittring eller finner de att denna förhållandevis nya inställning, personlig (obundenhet =) icke-identifiering, tenderar att lösa deras egna personliga problem?

¹⁰3. Kan de registrera en tilltagande förmåga att förnimma andras tankar och ideer och finner de att de blir känsligare och därför bättre i stånd att följa med i den stora rörelsen mot sammeddelelse?

¹¹4. Hur mycket styr dramatiseringsförmågan deras dagliga liv? Finner de att de är universums medelpunkt, runt vilken allt automatiskt snurrar, eller arbetar de med att decentralisera sig och i stället uppgå i helheten?

¹²Svaren på dessa och andra frågor som uppstår kan tjäna till att ange aspirantens mottaglighet för den nya tidsålderns inträde.

¹³I denna avhandling om individens utveckling och kontroll av det emotionala har en vision givits och livsregler framställts som innehåller den behövliga undervisningen för skedet mellan två stora tidsåldrar – Fiskarnas och Vattumannens. En del av det bakomliggande ändamålet har uttryckts i ord – ett ändamål som erkänns av många överallt i världen och som det arbetas för på människolivets nästan alla områden. Många, som inte vet något om planens många detaljer, förnimmar den (undermedvetet =) övermedvetet och följer den intuitivt. De som vägleder människosläktet är inte särdeles bekymrade för huruvida de framväxande nya förhållandena krönes med framgång. Denna är nämligen alldeles bestämt tryggad, och den mänskliga insiktens och den andliga enhetsmedvetenhetens (LA: 46:5-7) växande kan inte hejdas. Problemet består i vilka medel man skall fortsätta att sätta in för att nå dessa önskvärda mål på sådant sätt att (formnaturen =) förstajaget kan höjas i kapacitet och beredas på att axla sitt nya ansvar och använda sin nya kunskap utan onödigt lidande och de smärtsamma brytningar och stunder av ångest som det ägnar större uppmärksamhet än (den gudomliga medvetenhetens =) andrajagsmedvetenhetens mer subtila men framgångsrika växande. Varje gång det yppas en tendens till syntes och förståelse i världen, varje gång det mindre uppgår i det större och individen ingår i helheten, varje gång stora och universella begrepp träffar massornas tänkande, följer omvälvning och formförstörelse, nedbrytning av det som kunnat hindra dessa begrepp att bli fysiska verkligheter. Därför är hierarkins arbetares problem detta: hur förebygga det fruktade lidandet och föra människan framåt, alltmedan den andliga insiktens flodvåg sveper över världen och utför sitt nödvändiga verk? Därav denna maning till tjänande som ljuder likt en trumpetstöt i alla uppmärksamma lärjungars öra.

¹⁴Denna maning till tjänande möter vanligen gensvar, men detta gensvar är färgat av aspirantens (personlighet =) förstajag med dess stolthet och äregirighet. Han inser verkligen behovet. Önskan att fylla det är äkta och uppriktig, längtan efter att tjäna och höja är verklig. Aspiranten vidtar åtgärder i avsikten att göra sig skickad att passa in i planen. Aspiranternas önskan och vilja att tjäna behöver visserligen inte ifrågasättas, men deras karaktärer och temperament är likväl sådana att de bereder hierarkin stora svårigheter, ty det är genom dessa aspiranter hierarkin måste arbeta.

¹⁵Ofta är dessa (LA: icke önskvärda) egenskaper latent och framträder inte förrän aspiranterna redan åtagit sig tjänandet. De vakande ledarna må ana att egenskaperna finns, men inte ens de har rätt att neka tillfället att tjäna. När dessa egenskaper framträder med fördröjning, ligger det tragiska i att inte bara aspiranten i fråga utan också många andra får lida, människor som

dragits till tjänaren av den idealism han samtidigt visar. Den metod de stora använder – att söka rätt på dem som tränat sig någotsånär i mottaglighet och arbeta genom dem – medför vissa risker. Den vanlige välmenande aspiranten löper inte sådan fara som den mer framskridne och aktive lärjungen. Denne löper fara i tre avseenden och kan bringas ur jämvikt på tre sätt:

¹⁶1. Hela hans (natur =) förstajag stimuleras alltför starkt på grund av att han kommer i kontakt med både högre slag av förstajagsmedvetenhet (47:4) och även andrajagsmedvetenhet (47:2,3 och 46:6,7) liksom hithörande energier. Detta medför verklig fara, ty ännu vet han knappast hur han skall handskas med sig själv och är föga medveten om den risk han löper.

¹⁷2. De människor han arbetar med utgör i sin tur hans problem. Deras girighet, deras smicker och beröm och deras kritik tenderar att lägga dimma i hans väg. Eftersom han inte är tillräckligt obunden (LA: fri från identifieringar) och andligen framskriden, vandrar han om-töcknad i ett moln av tankeformer och vet det inte. Sålunda förirrar han sig och frångår sin ursprungliga avsikt och vet inte det heller.

¹⁸3. Arbetet utsätter honom för ett sådant tryck att hans latent svagheter måste träda i dagen och han ibland visar tecken på att knäckas. Felen i förstajaget stärks, medan han söker utföra sitt särskilda slags tjänande av mänskligheten. Här menas det slags tjänande som han själv sökt och formulerat mot bakgrund av den egna personens äregirighet och maktbegär, också när dessa bara delvis eller rent av inte alls erkänns av honom själv. Han är naturligt nog ansträngd, och liksom en man, som bär något tungt uppför en brant kulle, märker han när det känns som tyngst och tenderar då att antingen fysiskt bryta samman eller att sänka sina ideal, så att han lämpar dem efter svagheter.

¹⁹Lägg till allt detta den påfrestning tidsskedet självt och den lidande mänsklighetens allmäntillstånd medför. Detta påverkar undermedvetet alla lärjungar och alla som nu arbetar i världen. Somliga visar tecken på att organismen är överansträngd, medan (det inre livet =) det emotionala och det mentala förblir balanserade och normala, sunt och rätt inriktade. Andra bryter emotionalt samman, vilket verkar på två sätt enligt aspirantens utvecklingsnivå. Antingen lär han sig genom påfrestningen icke-identifiering, vilken kan kallas själens försvarsmekanism i denna period av världsutvecklingen. Eller blir han alltmer nervös eller rent av neurotisk. Åter andra känner av trycket i mentalhöljet. De blir i vissa fall förvirrade, så att ingen sanning klart framträder för dem. De arbetar då vidare utan inspiration, eftersom de vet att detta är rätt och de även kommit in i arbetsrytmen. (LA: De vet att arbetet i sig är rätt, även om inspirationslösheten icke är det.) Andra griper tillfället när de ser det och litar därvid till sin inneboende självhävdelse (som är ett för de mentala typerna utmärkande fel) och bygger omkring sitt tjänande en struktur och form som i verkligheten förkroppsligar det som de önskar, det som de tror vara rätt men som är separativt och en produkt av deras mentalmedvetenhet men inte kausalmedvetenhet. Åter andra, kraftfullare och bättre inrätade, känner hela förstajagets tryck. Hos dessa lyssnar såväl det emotionala som det mentala både på vad som behövs och på vad planen i teoretisk mening kräver. De är på det klara över egna för-mågors värde och vet att de har något att komma med. Men de är fortfarande så fulla av förstajaget att deras tjänande gradvis och stadigt dras ner till detta förstajags nivå och de därför färgas av sitt förstajags reaktioner, vad detta förstajag tycker om och vad det inte tycker om, dess personliga livstendenser och vanor. Dessa gör sig till sist gällande, och då blir det en arbetare som gör ett gott arbete men likväl fördärvar alltihop genom sin oinsedda separatism och sina personliga metoder. Detta betyder att en sådan arbetare samlar kring sig bara dem som han kan underordna sig och styra. Hans grupp är inte färgad av nya tidsålderns ideer utan av den centrala arbetarens separativa instinkter. Faran här är så subtil att lärjungen måste vara mycket omsorgsfull i självanalysen. Det är så lätt att trollbindas av de egna idealens och den egna visionens skönhet, av den egna ståndpunktens förmodade riktighet och likväl vara subjektivt påverkad av personligt maktbegär, äregirighet, avund gentemot andra arbetare och de många andra snaror som fångar den lärjunge som inte ser upp.

²⁰Men om aspiranter odlar verklig opersonlighet, om de utvecklar förmågan att stå stadigt, om de hanterar varje situation i en kärleksfull anda och om de vägrar att handla överilat och låta åtskillnad smyga sig in, kommer gruppen av sanna tjänare att växa, gruppen av dem som kan förverkliga planen och hjälpa fram den nya tidsåldern med allt det goda den för med sig.

²¹För att göra detta måste de äga mod av sällsyntaste slag. Rädslan håller världen i sitt grepp, och ingen undgår dess inflytande. För aspiranten och lärjungen finns två slag av rädsla, som behöver särskilt beaktas. De rädslor, som dryftades tidigare i denna avhandling och de rädslor som är inneboende i själva tillvaron, är alla välkända för oss. De har sin rot i driftlivet (rädsla för fattigdom, rädslor som uppstår ur sexuallivet, fysisk rädsla och skräck, rädsla för det okända, med den allt behärskande rädslan för döden, som präglar så många människors liv) och har varit föremål för mycken psykologisk forskning. Dessa rädslor skall inte här dryftas. De måste övervinnas genom (själens liv =) kausalmedvetenheten, allteftersom denna genomsyrar och förvandlar det dagliga livet och genom aspirantens vägran att skänka dem någon uppmärksamhet. Den första metoden bygger för framtida karaktärsstyrka och hindrar nya rädslor att tränga in. Dessa kan inte existera, när (själen medvetet styr =) kausalmedvetenheten styr livet och individens situationer. Den andra metoden motverkar de gamla tankeformerna och låter dem till sist tyna bort i brist på näring. Det är alltså två processer som utföres: den ena låter (den andliga människans =) andrajagets egenskaper oförvanskade komma till uttryck, och den andra befriar människan från träldomen under urgamla rädslor. Aspiranten finner att han stadigt frigöres från identifieringen med de grunddrifter som hittills tjänat att hålla honom fast i planetens elementära kollektiva liv. Det kan här vara av värde att påpeka att alla de viktigare drifterna har sitt ursprung i en egenskap, som människan har gemensam med planetens lägre naturriken, nämligen räds-lans reaktioner, vilka leder till något slags aktivitet. Psykologerna brukar nämna fem huvudsakliga och härskande drifter, och dessa skall nu kortfattat beröras.

²²LA: Uttrycket ”själen medvetet styr” är ett oriktigt uttryck i den mån det fattas såsom angivande ett tillstånd motsatt ett annat tillstånd, där ”själen omedvetet styr”, ty detta motsatta och andra existerar i själva verket inte. Kausalmedvetenheten – antingen det handlar om Augoeides’ kausalmedvetenhet eller människomonadens kausalmedvetenhet – kan nämligen aldrig vara omedveten, kan därför heller aldrig styra omedvetet eller oavsiktligt, varför det enda sanningsenliga uttrycket är ”själen styr” blott och bart. I den mån monaden är kausalmedveten, är den alltid självmedveten med intensiv närvaro i nuet, ett tillstånd som är kontinuerligt så länge det varar. Omedvetenhet, maskinmässighet, robotmässighet hör för människans vidkommande till förstatriadens tre medvetenhetsslag. Självaktiv i kausalhöljets centrum eller centrad i någon av andratriadens tre enheter – 47:1, 46:1 eller 45:4 – är monaden alltid självmedveten, aldrig omedveten.

²³*Självbevarelsesdriften* har sin rot i en medfödd dödsfruktan. Genom denna fruktan har släktet kämpat sig fram till nuvarande nivå avseende organismens livslängd och uthållighet. De vetenskaper, som ägnar sig åt att bevara livet, dagens medicinska kunskap och den civiliserade komfortens landvinningar, har alla vuxit fram ur denna djupt liggande fruktan. Hela strävan har riktats mot individens fortlevnad och hans livsbetingelsers bevarande. Människligheten fortlever såsom släkte och naturrike såsom resultat av denna tendens till fruktan, denna den mänskliga individens instinkt att bevara sig själv.

²⁴*Sexualdriften* har sin viktigaste orsak i fruktan för separation och isolering och i uppror mot att vara en avskild individ i fysiska världen, mot ensamheten. Den har lett till fortplantningen av de former genom vilka släktet manifesteras i det fysiska och därmed till att släktet består.

²⁵*Flockinstinkten* kan lätt inses ha sin rot i en liknande reaktion. För att känna trygghet och förvissa sig om säkerhet på grundval av överlägsenhet i antal har människorna alltid sökt sig till sina likar och flockat sig samman till försvar och ekonomisk stabilitet. Ur denna instinktiva reaktion, som förefinns hos släktet i dess helhet, har vår nutida civilisation uppstått med sina jättestäder och massboenden – nutida flockbeteende drivet till sin spets.

²⁶Också *självhävdelseinstinkten* bygger på rädsla. Den innebär individens rädsla för att inte erkännas och därmed förlora mycket som annars skulle vara hans. Allteftersom tiden gått har släktets själviskhet vuxit, dess förvärvsbegär utvecklats och förmågan att taga för sig (viljan till makt i en eller annan skepnad) vuxit fram, så att vi i dag har den intensiva individualism och bestämda känsla av egen märkvärdighet som vållat så mycket av vår tids svårigheter i ekonomin och i övriga samhällslivet. Vi har uppammat självbestämtheten, självhävdelsen och egenyttnan till den grad att vi står inför nära nog oövervinnliga problem. Men av allt detta har också mycket gott kommit och skall komma, ty ingen individ har något värde, förrän han själv inser detta värde och då bestämt offerar de värden han förvärvat för helhetens bästa.

²⁷*Vetgirighetens* instinkt har sin grund i rädsla för det okända. Men ur denna rädsla har såsom resultat av långa tiders vetgirighet våra nuvarande utbildningsväsen och kulturmönster och hela den vetenskapliga forskningens organisation vuxit fram.

²⁸Eftersom människan är (LA: potentiellt) gudomlig, har dessa ur rädslan sprungna tendenser verkat såsom en oerhörd stimulans av hela hennes natur och burit henne fram till det stadium av begripande och skicklighet hon nu uppnått. De har frambringat vår nutida civilisation med alla dess brister och samtidigt tecken på (gudomlighet =) potential till något högre. Genom att dessa förstajagets drifter och instinkter vidareutvecklas och förvandlas till sina högre motsvarigheter skall (själens =) andrajaget blomma till fullständigt uttryck. Närmare bestämt:

²⁹1. Självbevarelsesdriften når sin fullbordan i vissheten om odödlighet. Det arbete, som spiritualister och forskare i psykiska fenomen utfört genom tiderna, är sättet att närma sig odödligheten och få den ofrånkomliga garantin därom.

³⁰2. Sexualdriften når sin logiska slutpunkt i det medvetet insedda förhållandet mellan (själen =) andrajaget och (kroppen =) förstajaget. Detta är mystikens och religionens grundprincip, vilken i dag som alltid är ett uttryck för attraktionens lag, icke såsom den uttrycker sig i fysiska äktenskap utan såsom den (för människan) når sin fullbordan i det sublimes äktenskap som avsiktligt och medvetet ingås mellan den positiva själen (LA: Augoeides) och den negativa och mottagliga formen (LA: människomonaden).

³¹3. Flockinstinkten når sin gudomliga fullbordan i en uppväckt gruppmedvetenhet, som i dag framträder i den allmänna tendens till samgåenden och sammanslagningar som överallt pågår. Den visar sig i den förmåga att tänka i begrepp av internationalism, universalism, som till sist skall utmynna i upprättandet av ett alltomfattande broderskap.

³²4. Självhävdelsens instinkt har å sin sida givit vår nutida civilisation dess intensiva individualism, dess kult av personligheten, hyllande av förfäder och hjältedyrkan. Den leder emellertid vidare till hävdandet av det (LA: potentiellt) gudomliga jaget. Ur den nyaste vetenskapen, psykologin, kommer det att uppstå en kunskap om det självaktiva, självbestämda jaget, vilken slutligen skall leda till att (själarnas rike =) femte naturriket manifesteras på jorden. LA: Tvivelsutan kommer kunskapen om faktum att människan ytterst är ett odödligt och potentiellt gudomligt jag leda till denna manifestation. Men denna kunskap kommer inte att uppstå ur den akademiska psykologin, ty denna kommer aldrig att kunna konstatera detta faktum. Om den kunde det, skulle vi icke behöva esoteriken, hylozoiken. Denna kunskap kan uppstå endast ur den allmänna insikten om sanningen av den pytagoreiska hylozoiska läran om jaget såsom en monad, en odödlig uratom. KOV 5.42.1; MV 16.12.2-4

³³5. Vad skall sägas om vetgirighetens instinkt? När denna förvandlas till (gudomlig forskning =) forskning om det övermedvetna, övernormala, övermänskliga genom att (själens ljus =) kausalmedvetenheten används på forskningsområdet, föres mänskligheten fram in (i visdomens sal =) på kausalstadiet, varvid människan lämnar (kunskapens sal =) mentalstadiet med dess erfarenheter bakom sig. Våra stora utbildningscentra blir då skolor för (intuitionens =) essentialmedvetenhetens (46) och (andliga medvetenhetens =) superessentialmedvetenhetens (45) utveckling. LA: Det här sagda avser icke Vattumannens tidsålder, utan framsteg som blir möjliga först i en avlägsnare framtid om många tusen år, när sjätte rotrasen härskar.

³⁴Nedanstående tabell bör aspiranten noga studera:

<i>Drift eller instinkt</i>	<i>Motsvarighet</i>	<i>Uttryckssätt</i>
Självbevarelse	Odödlighet	Spiritualistisk forskning
Sexualitet	Andlig förening	Mystik
Flockbeteende	Gruppmedvetenhet	Broderskap
Självhävdelse	Jagets hävdande	Psykologi
Vetgirighet	Intuition	Utbildning

³⁵De rädslor, som ansätter mänskligheten och har sina rötter i drifter och instinkter, synes således vara egenskaper och förmågor, som visserligen missbrukas men likväl är (LA: potentiellt) gudomliga. När de väl förstås rätt och brukas rätt, förvandlade av (själen =) kausalmedvetenheten, som har kunskap, framkallar de medvetenhet och ger den (sovande själen =) inaktiva monadmedvetenheten den drivkraft den behöver för att skrida framåt, såsom den gjort under tidsåldrarna, och kan i dag betros med att föra den framåt med tilltagande hastighet, då den nu når intellektuellt begripande och kan själv taga sig an framåtskridandets problem i full medvetenhet. L2 9.16.7-9

³⁶Aspiranterna behöver nå en djupare insikt om att hela processen är gudomlig och att det så kallade onda är bara en illusion, som ingår såsom en del i dualiteten och med tiden skall ersättas av gudomlig enhet. Det onda beror på oriktig uppfattning och oriktig tolkning av det uppfattade. Förvärvet av den sanna visionen och den rätta förståelsen medför frihet från driftreaktionerna och framkallar den icke-identifiering som ger (människan =) monaden förmågan att vandra fri i (guds rike =) femte naturriket.

³⁷Men vad skall sägas om de två rädslor som i synnerhet drabbar aspiranten? Vad om rädslan för allmänna opinionen och rädslan för misslyckande? Dessa är två mäktiga faktorer i det liv som är fyllt av tjänande, och de hindrar många.

³⁸De som börjar arbeta i enlighet med planen och lär sig tjänandets betydelse, är benägna att frukta att deras handlande skall kritiseras och bedömas orätt, att det inte skall tillräckligt uppskattas och förstås. De kräver att andra tycker om dem och berömmar dem. De mäter framgången efter (LA: anhängarnas) antal och gensvar. De ogillar att deras motiv blir ifrågasatta och misskända, och när detta sker, skyndar de att häftigt förklara sig. De blir olyckliga om deras metoder, deras sätt att tjäna och deras grupps medlemmar kritiseras. De låter sig styras av felaktiga mål, som de satt upp på grundval av antal, makt eller en formulerad lära. Om deras verksamhet inte passar den grupp av intellekt som omger dem, inte motsvarar dessas teknik eller inte föredras av dem, blir de olyckliga och ändrar därför ofta sina planer och åsikter och sänker de ställda kraven tills de motsvarar den närmast omgivande massans eller de utvalda rådgivarnas psykologi.

³⁹Den sanne lärjungen ser visionen. Han söker sedan ha en så nära förbindelse med sin (själ =) Augoeides att han kan stå stadig, medan han strävar att göra denna vision till verklighet. Hans avsikt är att åstadkomma det som ur världens synvinkel förefaller omöjligt. Detta gör han i vetskap om att han inte förverkligar visionen genom att välja det opportuna eller onödigtvis anpassa den enligt världsliga eller intellektuella rådgivares förslag. Han beaktar, men icke över hövan, allmänna opinionen och de råd han får av dem som i sina tendenser hör till Fiskarnas och inte till Vattumannens tidsålder. När han finner givet råd vara separativt, tendera att motverka harmonin och minska brödrakarleken och -harmonin, förkastar han det genast. När det visas en ständigt kritisk inställning mot andra arbetare på tjänandets fält i världen och en förmåga att se bara självvilskhet och fel och tillvita andra orätta motiv och tro dem om ont, vägrar den sanne lärjungen att låta sig påverkas och går stilla och fridfullt sin egen väg fram.

⁴⁰Det skall eftertryckligt framhållas att i den kommande cykeln kommer det verkliga arbetet (arbetet med att andligen svetsa världen samman till en syntes och frambringa ett erkänt

själarnas broderskap) att utföras endast av dem som vägrar att vara separativa och som vaktar sina ord så att de inte yttrar något ont. Dessa är de arbetare som ser det gudomliga i alla och vägrar att tänka något ont och tillägga ont uppsåt. De arbetar med läpparna förseglade. De blandar sig inte i sin broders ensak, yppar inte det som honom angår. Deras liv präglas av förståelse och kärlek, deras mentalitet av en skolad förmåga att uppfatta det (andliga =) som hör till andrajaget, en förmåga som brukar ett skarpt intellekt såsom en naturlig följeslagare till ett kärleksfullt väsen.

⁴¹Dessa människor, vilka har till uppgift att inleda den nya tidsåldern, har lärt sig förtegenhetens konst. De drivs ständigt av en alltomfattande kärlek. De låter sig inte förledas till den vanliga personkritiken och fördömer aldrig andra. De drivs av viljan att skydda. Dem skall betros arbetet med att fostra livet i den nya tidsåldern.

⁴²För dem som ännu inte nått denna evolutionsnivå, ännu inte ser så klart eller är så självdisciplinerade återstår det viktiga arbetet att på en lägre nivå arbeta med sina likar. Deras egenskaper och förmågor för dem samman med dem som liknar dem. De arbetar inte i en sådan ensamhet, och deras arbete är i yttre mening mer framgångsrikt, men inte alltid.

⁴³Det måste ihågkommas att i de storas ögon allt arbete är av lika stor betydelse. För de själar, som står på det stadium, där hemmet eller kontoret ger dem tillräcklig erfarenhet, är arbetet där deras högsta ansträngning. Deras strävan att arbeta på sin nivå är en lika stor prestation som att fullfölja en Christos' eller en Napoleons öde. Glöm ej detta och sök se livet rätt, inte med människogjorda och farliga skillnader. En lärjunge, som ännu inte har den mer skolade arbetarens mer fullständiga vision och som lär sig det offentliga arbetets första element, kan med alla sina misslyckanden och grova dumheter göra lika bra ifrån sig som en äldre lärjunge med bredare kunskap och erfarenhet. L4 3.36.7

5 Grupperna i nya tidsåldern och deras skolning

¹För dem av oss som arbetar på insidan (LA: i planethierarkins världar, 43–46, kosmiska fysisk-eteriska världen, till skillnad från människans världar, 47–49, kosmiska grovfysiska världen) indelas arbetarna i världen i tre grupper:

²1. De fåtaliga och glest kringpridda, som verkligen tillhör nya tidsåldern, Vattumannens epok. Dessa arbetar under verkliga svårigheter, ty deras vision når bortom flertalets fattningsgåvor, och de möter ofta brist på förståelse, får vänja sig vid besvikelser på medarbetarna och mycken ensamhet.

³2. De som helt och hållet är av den gamla tidsåldern, Fiskarnas epok. Deras arbete är mycket lättare, och de röner ett snabbare gensvar från dem som närmast omger den. Deras arbete är mer dogmatiskt, mindre inklusivt och är färgat av separatism. Hit hör massan av dem som arbetar i världen på den mänskliga tankens och välfärdens alla områden.

⁴3. De tillhörande Fiskarnas epok som är tillräckligt utvecklade för att taga emot vattumans-epokens budskap men som ännu inte har självtillit nog att använda de metoder och sprida det budskap som verkligen hör till vattumans-epoken.

⁵Till exempel har de på det politiska området ett sinne för internationalism men kan inte tillämpa det vad gäller förståelse för andra. De tror att de har ett universellt medvetande, men när detta sätts på prov, visar det sig att de diskriminerar och utesluter. De utgör en betydligt mindre grupp än de som tillhör den rena fisktypen, de utför ett gott arbete och fyller en välbehövlig funktion. Det problem de vållar arbetaren av vattumantypen består i att de visserligen gensvarar på idealet och anser sig tillhöra nya tidsåldern men gör det faktiskt inte. De ser ett stycke av visionen och har fattat teorin men kan inte uttrycka den i handling.

⁶Dessa tre grupper utför alltså mycket arbete som behövs, när genom sina samlade företag massan människor och fyller därmed sin dharma. En grupp arbetar nödvändigtvis påverkad av allmänna opinionens illusioner. Mellersta gruppen har en synnerligen svår uppgift, ty där ingen klar vision finns, skär sig ofta den valda omgivningens röst mot de vetandes (LA:

planethierarkins) röst, och då dras gruppmedlemmarna än hit, än dit, allteftersom de lyder än den ena rösten, än den andra. Gruppen av dem som ger ett fullare gensvar på de inkommande vattumansvibrationerna registrerar de båda andra gruppernas ledares röster, men det är planet-hierarkins röst som tjänar att leda dem på vandringen framåt på raka vägen. LA: Ordet ”röst” är olämpligt för kausala inspirationen från planet-hierarkin. Dels uppfattas denna inspiration aldrig såsom en röst, över huvud taget såsom något utifrån mottagaren kommande eller skilt från denne, utan alltid som om det kom från individen själv, hans ”eget högre jag”. Dels riskeras med ordet ”röst” att denna inspiration sammanblandas med de röster medier och medialt anlagda snappar upp från emotionalvärlden, röster som är opålitliga och farliga att lyssna till, eftersom de härrör från verklighets-, livs- och lagokunniga emotionalväsen. L2 9.1.17; L3 8.16.8,12, 8.17.5, 8.20.7; MV 8.12

⁷Detta är ett försök att förklara arbetssätten och -metoderna, ty tiderna är svåra och tankeklarhet är av nöden, om arbetet skall gå framåt såsom önskat. Även en sådan indelning i tre grupper har i sig en anstrykning av separatism, och likväl är det ännu så länge omöjligt att framlägga en enda idé i dennas verkliga och syntetiska sammanhang (LA: omöjligt att ens för framstående mentalister göra kausalideerna begripliga, om de saknar kausal intuition). Mycket är vunnet när de många tusen åtskilda grupperna kan samlas i tre stora och lärjungens intellekt därmed frigöres från behovet att bland dem som arbetar med planen göra ingående analyser av världssituationen. LA: Gruppen är då så stor att det alltid finns någon medlem därav, som har den specialkunskap varje uppkommen situation kräver.

⁸Det andra stora provet för den känslige lärjungen är rädslan för att misslyckas. Denna har sin grund i det förflutnas erfarenheter (ty alla har misslyckats), i insikten om det omedelbara behovet och tillfället och en skarp uppfattning om egen begränsning och otillräcklighet. Den är ofta en reaktion, som kommit av det nutida släktets nedsatta (andliga =) kausala och fysiska vitalitet. Aldrig tidigare har fruktan för misslyckande varit mer utbredd i mänskligheten. En annan orsak till denna reaktion ligger i att mänskligheten såsom helhet och för första gången i släktets historia förnimmer visionen och därför har en riktigare uppfattning om värdenas relativitet än någonsin tidigare. Människor vet sig vara (LA: potentiellt) gudomliga, och detta blir en allt allmännare insikt. Härav nutidens oro och uppror mot hämmande förhållanden. För en lärjunge är det dock ett allvarligt slöseri med tid (LA: och kraft) att grubbla över misslyckanden eller hänge sig åt rädsla för sådana. Det finns inga misslyckanden, det kan finnas bara tidsförlust. Denna är i sig en allvarlig sak i dessa dagar, då världens nöd är förskräcklig, men lärjungen måste ofrånkomligen en dag gottgöra och rätta till misstag han begått i det förflutna. Vi lär alla av våra misstag – en välkänd sanning för alla som söker leva såsom själar (LA: i kausalmedvetenheten). Ej heller behöver lärjungen sörja över lärjungekamraternas skenbara eller verkliga misslyckanden. Tidsuppfattningen alstrar illusion och besvikelse, allt medan arbetet i själva verket går framåt. Om ett misslyckande blir en inhämtad lärdom, tjänar den som en försäkring för framtiden och medför sålunda snabbare utveckling. En ärlig lärjunge kan för tillfället fångas av illusionen, men i det långa loppet kan egentligen ingenting avskräcka honom. Vad betyder några år i eonernas cykel? Vad betyder en sekund i en människas livstid? För den enskilde lärjungen synes de oerhört viktiga. För den iakttagande själen (LA: Augoeides) synes de som ett intet. För världen kan ett tillfälligt misslyckande möjligen innebära att den väntade hjälpen försenas, men detta är kortvarigt, och hjälp kommer från annat håll, ty planens förverkligande går ofelbart framåt. L1 9.51.23,24; L5 6.18.3, 6.20.9

⁹Aspiranterna får den paradoxala uppmaningen att arbeta på största allvar och likväl samtidigt avstå från att arbeta med sådant allvar och taga sig själv på så stort allvar. När (de som står på insidan =) planet-hierarkins medlemmar studerar hur aspiranterna i världen arbetar i dag, ser de en nära nog ömklig nöd framkallad av individernas otillräcklighet, deras ihållande och ihärdiga ansträngning att ”göra sig till vad de borde vara” och likväl samtidigt en bedrövlig brist på sinne för proportioner och inget som helst sinne för humor. Aspiranterna upp-

manas att odla båda dessa egenskaper, att inte taga sig själva på så stort allvar. Då skall de finna att de frigör sig till en mer självständig och starkare insats. De uppmanas att taga planen och maningen till tjänande på allvar men inte slösa tid på ständig självanalys. L2 2.28.6

¹⁰Alla strävande lärjungars närmaste mål vid denna tid kan därför inses vara följande:

¹¹1. Att vinna tankeklarhet ifråga om sina personliga och mest brännande problem och först och främst problemet med målet för det egna tjänandet. Detta skall de göra genom meditation.

¹²2. Att utveckla känslighet för de nya impulser som väller över världen vid denna tid. Detta åstadkommer de genom att älska alla människor mera och genom kärlek och förståelse lättare nå dem. Kärleken uppenbarar.

¹³3. Att tjäna med fullständig opersonlighet. Detta utför man genom att utmönstra personlig äregirighet och maktsträvan.

¹⁴4. Att vägra att fästa avseende vid allmänna opinionen eller misslyckanden. Detta gör man genom att strängt rikta uppmärksamheten på (själens röst =) Augoeides' inspiration och genom att sträva att alltid dväljas (på den högstes hemliga ställe =) i kausalmedvetenheten och begynnande essentialmedvetenheten (LA: 47:2,3 och 46:6,7)

¹⁵Första frågan, avseende lärjungens närmaste mål och vad han skall göra för att nå det, och andra frågan, avseende hans handlingssätt och de faktorer han måste utmönstra, har nu avhandlats. Det återstår därför bara att ange de påföljder provlärjungen och den skolade arbetaren måste räkna med, om han ger efter för illusioner och i egna naturen inneboende fel och låter dessa hindra hans arbete, komma emellan honom och det mål han ser.

¹⁶Det finns tre huvudsakliga faror i tjänandets liv. Här menas inte lärjungens individuella skolning utan hans tjänande liv och de verksamheter han upptas av som arbetare. Hans temperament, utrustning med egenskaper och förmågor (fysiska, emotionala och mentala) har en stark inverkan på hans omgivning och på de människor han söker hjälpa. Inverka gör också hans släktbakgrund, hans världsliga utbildning och hans tal.

¹⁷Den första faran är hans fysiska tillstånd. Detta skall här inte avhandlas mera än med uppmaningen till alla lärjungar att handla förståndigt, att unna sig tillräcklig sömn, att nära sig på rätt föda (som måste vara individuellt anpassad) och att om möjligt välja den omgivning som bäst underlättar deras arbete. Påföljden för överträdelse av dessa anvisningar blir kraftlöshet i tjänandet och tilltagande slaveri under organismen. När organismen är i dåligt skick tillkommer sådana belastningar som uppstår när lärjungen tar emot kraft som han inte kan ge rätt utlopp.

¹⁸Den andra faran ligger i den emotionala illusion som hela mänskligheten lever i och dess makt att förhäxa också erfarna arbetare. Detta har utförligt dryftats i denna avhandling, som ju är en avhandling om hur emotionelhöljet skall styras och dess lagar rätt förstås. Endast med mental styrning och (verklig andlig =) kausal insikt därtill kan lärjungen genomtränga denna osunda emotionala dimma, så att han får sig uppenbarat att han är en andlig varelse (LA: ett potentiellt andrajag) i inkarnation och genom sitt intellekt (LA: åtminstone kausalmedvetenhet men också begynnande 46-medvetenhet avses, 47:2 och 46:7) står i förbindelse med universella intellektet (LA: kausala och essentiala kollektivmedvetenheten L3 3.5.3, 4.1.6). Det är tydligt vilken påföljd som drabbar den lärjunge som framhårdar i att låta sig förhäxas av illusionen. Hans syn fördunklas av dimman, och "han förirrar sig på livets bakgator, så att han inte finner den raka allfarvägen, som skall föra honom till målet".

¹⁹Den tredje faran (som vid denna tid är mycket vanlig) är den som vållas av det mentala högmodet och den därav följande oförmågan att arbeta i grupp. MV 6.30.19, 9.86.2, 9.198.1; L1 3.1.9, 3.3.2, 4.10.10, 8.16.6,7,12; 9.23.7; 9.45.26-29; 9.48.3; L2 9.24.6; L3 8.7.2; L5 5.4.4, 23.5.2 Detta straffar sig ofta med tillfällig framgång och ett påtvingat arbete med en grupp som saknar kraft därför att den saknar de bästa elementen och rymmer bara sådana människor som när gruppledarens personlighet. Eftersom vikten lagts vid hans egna uppfattningar och egna arbetsmetoder, finner lärjungen att hans grupp saknar de faktorer och de människor som kunde ha rundat av den, balanserat hans strävan och skänkt hans företag de egenskaper han

själv saknar. Detta är i sig straff nog och får den ärlige lärjungen att snabbt taga sitt förnuft till fånga. Låt en lärjunge, som är intelligent, ärlig och i grund och botten sann, så fara vilse, och han skall tids nog vakna till insikt om att den grupp han samlat omkring sig formas av honom eller formar honom, att den ofta är en avbild och ett eko av honom själv. Lagen verkar snabbt i lärjungens fall, och därmed rättas också felet hastigt.

²⁰När aspiranten orubbligt gått framåt, upptäcker han att de yttre skolorna är så nära knutna till den inre skolan, planethierarkin, i både exoteriskt och esoteriskt avseende att ingen ärlig aspirant blir alldeles förbisedd. L1 4.5.1; MV 5.38.4, 9.177.5, 10.24.1 När arbetet tynger som mest, är det en tröst att veta att de finns som vakar och att de iakttar och vet om varje kärleksfull handling, varje osjälvvisk känsla och varje höjande tanke. Väl att märka är dock att hierarkin får vetskap om detta genom att aspirantens vibration ökar och inte genom särskild kännedom om den handling denne utfört eller den tanke han sänt ut. Lärarna tillhörande hierarkin beaktar sådant som sanna principer, vibrationstal och kvaliteten av det ljus de ser (LA: hos aspiranter och lärjungar). MV 9.184.1 De fäster inget avseende vid särskilda handlingar, uttalanden eller förhållanden. Ju förr aspiranterna fattar detta och slår ur hågen varje förväntan om att få kontakt med någon för dem uppfattbar individ som de kallar ”mästare” och som har så mycken fritid, sådana förmågor utvecklade att han kan ägna sig åt deras trivialiteter, desto snabbare går de framåt. L3 5.29.8-10; MV 5.35.3-8

²¹Men där (LA: medvetandet) stadigt växer, esoteriska principer tillämpas, så att avgjorda förändringar erhålls i de använda höljen, och det utstrålade ljuset ökar, vet och registrerar planethierarkin detta och belönas aspiranten med att få ökat tillfälle att tjäna sina medmänniskor. Hierarkins medlemmar belönar inte med beröm, klapp på huvudet eller i ord uttalad belåtenhet. De sysslar med att av vanliga människor göra sådana som vet och kan. L3 5.29.12 Detta gör de genom:

²²1. Att lära dem att känna sig själva.

²³2. Att frigöra dem från auktoritetstro genom att väcka deras intresse och vetgirighet och sedan ange (inte mer än detta) den riktning vari svaret skall sökas. MV 16.12.5

²⁴3. Att försätta dem i sådana förhållanden som tvingar dem att stå på egna ben och lita till sin egen själ (LA: begynnande andrajag) och inte till någon människa, om han så vore en avhållen vän eller lärare. L1 9.38.34, 9.70.13; L2 9.25.1; L3 1.3.9; MV 8.23.7, 9.82.7

²⁵Det mesta av det som här sagts rörande aspirantens arbete i dag har dryftats tidigare i denna avhandling. Det som nu återstår för er alla är att noga studera det. Alla som läser dessa anvisningar uppmanas att samla sina krafter, förnya sitt löfte att tjäna mänskligheten, lägga sina egna uppfattningar och önskningar åt sidan för gruppens bästa, rikta blicken bort från det egna självet för att i stället fästa den på visionen, vakta sin tunga för meningslöst prat och kritik, för skvaller och gliringar, och läsa och studera, så att arbetet kan förnuftigt gå framåt. Må alla aspiranter fatta beslutet att offra allt de har för att hjälpa mänskligheten. Det är nu behovet och efterfrågan finns. Handlingens stund är inne, och alla som tagit emot hierarkins hjälp uppmanas att nu själva hjälpa, att förena sig med de stora i deras ihärdiga bemödande. De arbetar dag och natt i strävan att lindra mänsklighetens nöd och motverka de missförhållanden och olyckor som ligger i det nuvarande världsläget. Detta tillfälle erbjuds alla aspiranter, därför att de alla behövs – också den ringaste av dem. En grupp aspiranter, som arbetar i enighet och med djup och osviklig kärlek för varandra, kan nå betydande resultat.

²⁶D.K. avslutar: Att ni var och en arbetar så och att ni var och en förlorar självet ur sikte, när ni inser världens behov, detta är er broder Tibetanens innerliga bön och djupaste längtan.

LA 2014-06-28.

Utlagt på internet, hemsidan www.hylozoik.se 2015-01-17.

Senast korrigerat 2015-02-06.